

3 4764 07822006 6

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII.

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta, aliasque Canonici Juris Sanctiones,

MUNUS

SECRETARII EJUSDEM SACRÆ CONGREGATIONIS

OBEUNTE

Eñno, ac Rñno D. CARDINALI

DE LAMBERTINIS

ARCHIEPISCOPO BONONIENSI,

PRODIERUNT

In Causis ab anno 1718. usque ad 1721.

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis
in Ecclesiastico Foro versantibus apprime
utilis, & necessarius.

TOMUS PRIMUS

TRIPLICI INDICE

A' BARTHOLOMÆO LIVERZANI

Brixichellensi J. U. D. locupletatus.

URBINI, MDCCXXXIV.

Ex Typographia Ven. Cappellæ SSm̃i SACRAMENTI,
Sumptibus Hieronymi Mainardi.

SUPERIORUM FACULTATE.
& Privilegio Sanctissimi.

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

1107 2000

BX
1935
A36
7.1

Emo, & Rmo Dño

D. X A V E R I O

S. R. E. PRESBYTERO

CARDINALI DE GENTILIBUS:

HIERONYMUS MAINARDI TYPOGRAPHUS
FELICITATEM:

QUI meis è Typis, **CARDINALIS**
AMPLISSIME, in publicam,
prodit lucem, Tomus Primus Resolutio-
num à Sacra Congregatione Tridentini
Interprete editarum, dum illi à secretis
esset R. P. D. Prosper de Lambertinis,

a 3

nunc

nunc S. R. E. Cardinalis; & Bononien-
fium Archiepiscopus, Te jure optimo
Patronum adsciscit. Quippe qui Sacrorum
Canonum peritià clarus, & ejusdem Su-
premi Senatus Præfecturà ornatus, tan-
tà vigilantia, & Ecclesiasticæ Disciplinæ
studio munus gravissimum obis, ut ad
illud non factus, sed natus propemo-
dum videre. Volumen igitur tot nomi-
nibus Tibi debitum offerens, non du-
bito, quin libenter sis accepturus, Tuum-
que illi Patrocinium impertiaris: quod
supplex oro, & flagito.

AD LECTOREM

RATIONES multa sunt, amice Lector, quæ me moverunt, ut hoc Opus pluribus distinctum voluminibus, cui Titulus: **Thesaurus Resolutionum Sacræ Congregationis Concilii**: Typis meis vulgarem.

I. Quia non pauci Juris Ecclesiastici Consulti id enixè postularunt. II. Quia exactum factorum compendium cum legalibus Animadversionibus ad Causas in Sacra Congregatione Eminentissimorum Patrum Tridentini Concilii Interpretum examinandas opportunè confecere Præsules à Secretis doctrinà, & juris peritià clarissimi, de quibus præcipua fit mentio in fronte cujusque Voluminis, ut statim Authores Lectoribus innotescant. III. Quia Resolutiones ejusdem Sacri Concessus, veluti Tribunalis Supremi, quod lectissimis S. R. E. Cardinalibus constat, tanquam leges habentur. Ne itaque diutiùs delitescerent, æquum visum est, ut in publicum bonum prodirent, atque in posterum non modo Causarum Patronis, verum etiam Judicibus adjumento essent. Postremo, quia tam in antiquis Resolutionibus in Causarum Synopsi memoratis, quàm in recentibus multa quæstiones, gravesque difficultates ad juris præscriptum expenduntur, & dirimuntur, quæ non ità facilè apud Doctores tractatae occurrunt; vel, si occurrant, non tantà cum judicii maturitate, factorum, & circumstantiarum examine, tum etiam rationum pondere dissolvuntur. Ut autem hoc Opus fructum, & utilitatem

zem adferat, facilisque, & obuius uniuersis illius
usus sit triplici Indice adaugeri curauimus. Quo-
rum primus complectitur Titulos cuiusque Cause.
Secundus Resolutiones antiquas, & Conclusiones
in cuiusque Cause Synopsi allatas designat. Ter-
tius denique Resolutiones ipsas exhibet Causarum
propositarum ab anno Domini MDCCXVIII. ad an-
num MDCCXXI., Tu interim, Erudite Lector,
operà, & diligentia nostra libenter utere, &
Operi fave.

INDEX

I N D E X

TITULORUM CAUSARUM,

Quæ ab anno 1718. usque ad annum 1721. in Sacra Congregatione Concilii fuerunt propositæ.

A

- A** Bulen. Matrimonii 26. Martii & 9. Aprilis 1718. pag. 33. & 42.
Albanen. 27. Aprilis, 8. Junii, 1. Octobris, & 16. Novemb. 1720. pag. 307. 322. 378. & 395.
Alexandrina 4., & 18. Martii 1719. pag. 163. & 169.
Aliphana Redditionis Rationis 3., & 17. Decemb. 1718. & 4. & 18. Martii 1719. p. 137. 141. 163. & 169.
Amalphanæ Præposituræ 5., & 26. Augusti 1719. 3. Januarii, & 24. Februarii 1720. pag. 225. 229. 276. & 279.
Anagnina Distributionum 8. Junii 1720. pagin. 326.
Antequexen. in Indiis Occidentalibus 22. Aprilis 1719. pag. 183.
Aquen. 8. Julii 1719. pag. 211.
Aquilana 13. Julii 3. & 24. Augusti & 7. Septembris 1720. p. 348. 352. 369. & 373.
Aquipenden. Indulti 18. Martii & 1. Aprilis 1719. pag. 170. & 174.
Aquipendii Visitationis Sacrorum Liminum 12. Martii 1718. pag. 29.
Aquinate. Nullitatis Matrimonii 29. Januarii, & 12. Februarii 1718. pag. 12. & 15.
Ariminen. Nullitatis Matrimonii 16. Martii 1720. pag. 285.
Afulana Reædificationis Ecclesiæ 11. Maii 1720. pag. 319.
Afulana Visitationis 4. Februarii & 4. Martii 1719. pag. 159. & 162.
Asten. Jurium Parochialium 29. Januarii, & 12. Februarii 1718. pag. 8. & 15.
Asten. Beneplaciti 19. Novembris 1718. pagin. 128.
Auximana Restaurationis Ecclesiæ Parochialis 5. & 26. Augusti 1719. pag. 225. & 228.

B

- B** Ergomen. 3. Decembris 1718. pag. 136.
Bisuntina Restitutionis in Integrum 29. Januarii & 12. Februarii 1718. p. 10. & 15.
Bisuntina Restitutionis in Integrum 12. Februarii, & 12. Martii 1718. & 21. Januarii 1719. pag. 9. 26. & 150.
Bisuntina 22. Aprilis 1719. pag. 182.
Bituntina Matrimonii 15. & 29. Januar. 1718. pag. 3. & 7.

- Bituntina Matrimonii 2. Julii 1718. pag. 78.
Bononien. 3. & 17. Decembris 1718. p. 139. & 141.
Bononien. Missarum 16. Decembris 1719., & 13. Januarii 1720. pag. 270. & 274.
Bononien. 24. Februarii 1720. pag. 282.
Bononica. 21. Maii 1718. pag. 66.
Bojanen. Matrimonii 8. Junii, & 3. Augusti 1720. pag. 325. & 350.
Bracharen. Reductionis Missarum 3. & 24. Septembris 1718. pag. 106. & 110.
Briscen. 22. Junii 1720. pag. 333.
Brundusina Adimplementi 5. & 26. Augusti 1719. pag. 223. & 228.
Bürgen. 13. Aprilis 1720. pag. 299.

C

- C** Ajetana 2. Julii 1718. pag. 79.
Calaguritana Beneficiorum 15. Januarii 1718. 4. Februarii, & 4. Martii 1719., & 27. Aprilis & 13. Julii 1720. pag. 1. 160. 162. 312. & 342.
Callien. 9. Aprilis, & 7. Maii 1718., & 14. Martii 1719. pag. 41. 43. & 162.
Canarien. 26. Martii, & 9. Aprilis 1718. pag. 36. & 42.
Carpenforaten. 19. Februarii 1718. pag. 22.
Carnoten. Nullitatis Professionis 23. Julii 1718. pag. 87.
Casalen. Montis Pietatis 12. Martii 1718. pagin. 28.
Casalen. Irregularitatis 24. Septembr. 1718. pag. 117.
Casalen. Commutationis Voluntatis 24. Septembris 1718. pag. 119.
Cassanen. 3. Decembris 1718. pag. 135.
Cassanen. Concurfus 16. Decembris 1719. 13. Januarii & 11. Maii, & 1. Octobris 1720. pag. 267. 273. 314. & 381.
Castellaneten. Visitationis Sacrorum Liminum 9. Maii 1719. pag. 195.
Cathacen. Commutationis Voluntatis 30. Septembris & 18. Novembris 1719. pag. 243. & 253.
Caven., seu Massie Lubren. 16. Decembris 1719. pag. 265.
Ceneten. Restitutionis in Integrum 16. Martii 1720. pag. 289.
Civitatis Castellæ Reductionis 15. & 29. Januarii 1718. pag. 6. & 8.
Civitatis Castellæ 21. Maii 1718. pag. 64.
Civitatis Castellæ Irregularitatis 3. Decembris 1718. pag. 136.

Colonien. 16. Novembris 1720. pag. 391.
 Comen. 9. Maii 1719. pag. 196.
 Comen. Nullitatis Professionis 13. Januarii
 1720. pag. 273.
 Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis
 11. Maii 1720. pag. 321.
 Comen. Reparationis Ecclesiæ Collegiæ 24.
 Augusti, & 7. Septembris 1720. pag. 369.
 & 373.
 Comen. Distributionum 22. Aprilis, & 9.
 Maii 1719. pag. 188. & 191.
 Cremon. Reductionis Missarum 4. Februarii
 1719. pag. 156.
 Cremonen. Erectionis Collegiæ 8. Jul. 1719.
 7. Septembris & 7. Decembris 1720. p. 212.
 373. & 402.

D

Derthonen. Jurium Parochialium 16. No-
 vembris, & 7. Decembris 1720. p. 398.
 & 399.
 Derthonen. Jurium Parochialium 19. Novem-
 bris & 3. Decembris 1718. p. 130. & 132.
 Dubia Jubilationum 24. Septembris, & 17.
 Decembris 1718. pag. 111. & 144.
 Dubia Concursum 1. Octobris, & 16. No-
 vembris 1720. pag. 380. & 395.

E

Elboren. Declarationis Indulti 21. Maii, &
 3. Septembris 1718. pag. 59. & 103.
 Elboren. Declarationis Indulti 17. Decembris
 1718. & 21. Januarii 1719. p. 143. & 149.
 Esina Cappellanæ 22. Aprilis & 26. Augusti
 1719. pag. 187. & 230.
 Esina Præminentia 16. Decemb. 1719. p. 269.
 Esina Juris Eligendi Concionatorem 16. Mar-
 tii 1720. pag. 284.
 Esina Præminentia 26. Martii & 9. Aprilis
 1718. & 1. Aprilis 1719. p. 40. 43. & 176.

F

Faneu. Sepulturæ, & Quartæ Funeralis
 13. Augusti 1718. & 9. Maii 1719. p. 99.
 & 195.
 Fanen. 4. & 18. Martii 1719. p. 164. & 169.
 Fanen. Reductionis Missarum 13. & 27. Apri-
 lis 1720. pag. 304. & 311.
 Faraonen. Reductionis Missarum 7. Maii 1718.
 pag. 50.
 Farfen., seu Firmana Parochialis 5. & 26.
 Augusti pag. 226. & 228.
 Ferentina Distributionum 24. Septembris, &
 19. Novembris 1718. pag. 121. & 123.
 Ferrarien. Applicationis Missarum 12. Februa-
 rii 12. Martii 1718. 13. Januarii, & 24. Fe-
 bruarii 1720. pag. 15. 26. 276. 279.
 Ferrarien. 4. & 18. Martii 1719. p. 167. & 170.
 Feretrana Reductionis Onerum 7. Septembr.
 1720. pag. 373.
 Feretrana Reductionis Onerum 3. Septembr.
 1718. pag. 105.
 Esulana Restitutionis in integrum 17. De-

cembris 1718. & 21. Januarii 1719. p. 147.
 & 150.

Firmana Edificationis Ecclesiæ 29. Januarii,
 & 12. Februarii 1718. pag. 13. & 15.
 Firmana Jurisdictionis 13. Aprilis & 3. Augu-
 sti 1720. pag. 301. & 351.
 Firmana Cappellanæ 11. Maii, & 22. Junii
 1720. pag. 317. & 332.
 Firmana Reintegrationis 2. Julii 1718. p. 82.
 Florentina Præminentiarum 16. Martii, &
 9. Aprilis 1718. pag. 38. & 42.
 Florentina 12. Martii 1718. pag. 27.
 Frisnien. 7. Maii 1718. pag. 48.
 Fulginaten. 30. Septembris & 18. Novembris
 1719. pag. 242. & 253.
 Fulginaten. Fontis Baptifimalis 24. Februarii,
 3. Augusti, & 22. Junii 1720. pag. 283.,
 & 332.
 Fulginaten. Commutationis Voluntatis 13. Ju-
 nii 1720. pag. 345.

G

Gerunden. 24. Augusti 1720. pag. 362.
Gerunden. Expensarum 7. Decembris
 1720. pag. 405.
 Gurgen. 19. Februarii. 1718. pag. 24.

H

Herbipollen. Ecclesiarum Parochialium.
 27. Aprilis 1720. pag. 311.
 Hortana Punctaturarum 24. Septembr. 1718.
 pag. 119.

I

Jadten. 24. Augusti 1720. pag. 364.
Januen. Dispensationis 26. Maii, & 9. Sep-
 tembris & 27. Januarii 1720. p. 198. 233.
 & 277.
 Januen. Nullitatis Professionis 2. Decembris
 1719. pag. 257.
 Illerden. Translationis 22. Junii 1720. p. 333.
 Imolen. Disinembrationis 8. & 22. Junii 1720.
 pag. 328. & 332.
 Imolen. Congruæ 22. Junii 3. & 24. Augusti,
 & 7. Septembris 1720. pag. 337. 351. 369.
 & 373.
 Ipren. Dispensationis 5. Augusti & 3. Decem-
 bris 1719. pag. 221. & 255.
 Isclana Parochialis 1. Aprilis 1719. p. 178.
 Justinopolitana Missarum 18. Novembr. 1719.
 pag. 252.

L

Larinen. 26. Augusti & 30. Septemb. 1719.
 pag. 231. & 240.
 Leodien. Dispensationis 3. Septembris 1718.
 pag. 106.
 Leodien. Ejectionis Novitiæ 18. Martii 1719.
 pag. 171.
 Leodien. Indulti 27. Aprilis 1720. pag. 313.
 Leodien. Confirmationis Concordiæ 8. & 22.
 Junii 1720. pag. 330. & 332.
 Lucana 2. Julii 1718. pag. 83.
 Lucana Commutationis Voluntatis 30. Septe-
 & 18. Novembris 1719. pag. 247. 254.
 Lucana Præposituræ 2. & 16. Decemb. 1719.
 pag. 259. & 264.

Luceorien. Nullitatis Matrimonii 7. Septemb.
1720. pag. 370.
Lugdunen. Nullitatis Professionis 7. Septemb.
1720. pag. 374.
Lunen. Sarzanen. Erektionis Collegiatæ 7.
Maii 1718. pag. 52.
Lunen. Sarzanen. Præminentiarum 23. Iulii
1718. pag. 86.

M

M Aceraten. iurium Parochialium 20. Maii
& 17. Iunii 1719. pag. 204. & 205.
Magdalunen. 22. Aprilis 1719. pag. 184.
Mantuana Concessionis Ecclesiæ 20. Maii, &
17. Iunii 1719. pag. 204. & 207.
Mantuana 24. Februarii 1720. pag. 280.
Mediolanen., seu Comen. Reductionis Onc-
rum 15. Ianuarii 1718. pag. 2.
Mediolanen. Reductionis Milliarum 29. Mar-
tii, & 9. Aprilis 1718. pag. 37. & 42.
Mediolanen. Oneris Milliarum 3. Sept. 1718.,
& 1. Aprilis 1719. pag. 104. & 175.
Mediolanen. Censurarum 2. Decembris 1719.
pag. 204. & 205.
Melevitana Divinorum Officiorum 15. & 29.
Ianuarii 1718. pag. 4. & 7.
Melevitana 13. Augusti 1718. pag. 97.
Melevitana Expositionis SS. Sacramenti 4. Fe-
bruarii 1719. pag. 159.
Messanen. Subsidiorum Dotialium 19. Nov.
1718. pag. 24.
Montis Falisci Missæ Conventualis 29. Ianua-
rii, & 12. Februarii 1718. pag. 37. & 42.
Montis Falisci 7. Dec. 1720. pag. 406.

N

N Arnien. iuris patronatus 19. Novembris
1. & 22. Aprilis, & 9. Maii, & 5. Augu-
sti 1719. pag. 123. 175. 181. 191. & 220.
Neapolitana, seu Vici-Equen. Ordinationis
12. Febr., & 12. Martii 1718. pag. 18. & 26.
Neapolitana Restitutionis in Integrum 12.
Martii 1718. pag. 27. 33. & 103.
Neapolitana Reductionis Onerum 9. Aprilis,
& 7. Maii 1718. pag. 44. & 48.
Neapolitana Beneplaciti 11. Iunii 1718. p. 72.
Neapolitana Nullitatis Professionis 11. Iunii,
& 2. Iulii 1718. pag. 75. & 78.
Neapolitana Prætenæ Simonix 13. Augusti
1718. pag. 100.
Neapolitana Nullitatis Professionis 17. De-
cembris 1718., & 21. Ianuarii 1719. p. 143.
& 149.
Neapolitana Matrimonii 20. Maii, & 17. Iunii
1719. pag. 203. & 207.
Neapolitana Matrimonii 8. Iulii 1719. p. 217.
Neapolitana Prætenæ Simonix 26. Augusti
1719. pag. 230.
Neapolitana Sponsalium 13. Iulii, & 3. Au-
gusti 1720. pag. 349. & 250.
Neapolitana Matrimonii 1. Octobris 1720.
pag. 376.
Neapolitana, seu Surrentina Ordinationis 21.
Maii 1718. pag. 9.
Neocastren. 7. Maii 1718. pag. 49.
Neocastren. Restitutionis in Integrum 7. De-
cembris 1720. pag. 404.

Neocastren. Restitutionis in Integrum 16. De-
cembris 1719., & 13. Ianuarii, & 24. Fe-
bruarii 1720. pag. 73. 74. & 278.
Nepesina Canonicatus 21. Ianuarii, & 4. Febr.
1719. pag. 52. & 154.
Novarien. Aggregationis 3., & 24. Septemb.
1718. pag. 108. & 110.
Novarien. Aggregationis 13. Ianuarii 1720.
pag. 275.
Novarien. 24. Februarii 1720. pag. 281.
Nucerina Parochialis 11. Maii, 1. Octobris,
& 16. Novembris 1720. pag. 315. 380., &
395.
Nullius, seu Vesprimien. iurisdictionis 12. &
26. Martii, & 6. Iunii 1718. pag. 31. & 33.
Nullius, seu Minerbinen. iurisdictionis super
Territorio separato 1. Iunii, & 13. Augusti
1718. pag. 72. & 94.
Nullius, seu S. Severini iurisdictionis 21. Ia-
nuarii, 4. Februarii, 20. Maii, & 7. Iunii
1719. pag. 151. 154. 202. & 207.
Nullius, seu Vesprimien. super Decimis 17.
Iunii, & 8. Iulii 1719. pag. 210. & 212.
Nullius, seu Vesprimien. iurisdictionis 26.
Augusti 1719. pag. 229.
Nullius Piscien. Commutationis Voluntatis
13. Iulii 1720. pag. 341.
Nullius, seu Bricinorien., & Policastren. 3/
& 24. Augusti 1720. pag. 350. & 368.

O

O Rdnis S. Francisci 18. Martii 1719. p. 172.
Ordinis S. Augustini Magisterii 16. De-
cembris 1719. pag. 266.
Oriolen. Canonicatus Pœnitentiarii 1. Octob.
& 16. Novembris 1720. pag. 381. & 396.

P

P Anormitana Nullitatis Matrimonii 30. Se-
ptembris, & 8. Novembris 1719. & 8. Iu-
nii 1720. pag. 240. 273. & 324.
Papien. 21. Maii 1718. pag. 65.
Parmen. Translationis Parochiæ 2. Decemb.
1719. pag. 255.
Pisauren. Decimarum 17. Ianuarii 1718. p. 2.
Pistorien. Matrimonii 1. & 22. Aprilis 1719.
pag. 180. & 181.
Portallegren. 16. Martii, & 13. Aprilis 1720.
pag. 294. & 297.
Portugallen. Reductionis Congruæ 8. Iunii,
& 13. Iulii 1720. pag. 329. & 345.
Pragen. Matrimonii 13. Iulii 1720. pag. 339.
Prænestina Iurisdictionis 27. Aprilis, 18. Iu-
nii, & 1. Octobris 1720. pag. 322. 365. &
378.
Prænestina Iurisdictionis 16. Novembr. 1720.
pag. 395.

R

R Eatina Unionis Ecclesiæ 30. Maii, & 17.
Iunii, & 8. Iulii 1719. pag. 200. 207. &
212.
Reatina Legati 2. Dec. 1719. pag. 262.
Regen. 20. Maii, 17. Iunii, 8. Iulii, & 5. Au-
gusti 1719. pag. 205. 209. 217. & 219.
Regen. 5. Augusti 1719. pag. 221.

Romana, seu Ianuen. Legati 9. Aprilis, & 7. Maii 1718. pag. 43. & 48.
 Romana Suspensionis Oneris, & Reintegrationis Eleemosynæ Missarum 7. & 21. Maii 1718. pag. 57. & 58.
 Romana 21. Maii 1718. pag. 60.
 Romana 21. Maii 1718. pag. 62.
 Romana, seu Quaren. Indulti 21. Maii, & 11. Iunii 1718. pag. 68. & 70.
 Romana, seu Ianuen. Legati 11. Iunii 1718. pag. 71.
 Romana Legati 2. & 23. Iulii, & 3. Septembris 1718. pag. 84. 86. 109.
 Romana Dotium 24. Sept. 1718. pag. 116.
 Romana, seu Ianuen. Applicationis Legatorum 19. Nov. 1718. pag. 123.
 Romana 19. Nov. 1718., & 4. Martii 1719. pag. 125. & 162.
 Romana Suspensionis Oneris, & Reintegrationis Eleemosynæ Missarum 3. Dec. 1718. & 9. Maii 1719. pag. 133. & 194.
 Romana Canonici 3. Decemb. 1718. p. 134.
 Romana Cappellanæ 4. Febr. 1719. p. 154.
 Romana Præposituræ 1. Aprilis 1719. p. 176.
 Romana Suspensionis Oneris, & Reintegrationis Oneris Missarum 26. Augusti 1719. pag. 229.
 Romana Legati 30. Sept., & 18. Nov. 1719. pag. 242. & 253.
 Romana, seu Ianuen. Legati 30. Sept. & 19. Nov. pag. 244. & 254.
 Romana Subsidii Dotialis 16. Martii, 3. & 24. Augusti 1720. pag. 289. 350. & 368.
 Romana, seu Tusculana 27. Apr. 1720. p. 308.
 Romana, seu Ianuen. Applicationis Legatorum 27. Aprilis 1720. pag. 312.
 Romana Censu 11. Maii 1720. pag. 320.
 Romana Onerum 8. Iunii 1720. pag. 322.
 Romana Nullitatis Professionis 1. Octobris 1720. pag. 377.
 Romana Indulti 16. Novembris, & 7. Decembris 1720. pag. 396. & 399.

S

Sagonen, nullitatis Professionis 13. Aprilis 1720. pag. 297.
 Sagonen, nullitatis Professionis 4. Februarii, & 5. Augusti 1719. pag. 155. & 220.
 Sanctæ Agathæ Gothorum 21. Iunii 1720. pag. 336.
 Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis Occidentalibus 8. Iulii 1719. pag. 215.
 Sancti Marci 16. Martii, & 13. Aprilis 1720. pag. 293. & 296.
 Sarnen. Iurium Parochialium 15. Ianuarii 1718. pag. 1.
 Sedunen. 11. Iunii 1718. pag. 74.
 Senien. Præminentiarum 26. Martii, & 9. Aprilis 1718. pag. 40. & 43.
 Senien. 19. Februarii 1718. pag. 25.
 Senogallien. Censuum 17. & 29. Ianuar. 1718. pag. 5. & 8.
 Sicula 18. Nov., & 16. Dec. 1719. pag. 247. & 264.
 Siracusana Ereccionis Collegiæ 2. Decemb.

1719., 3. Ianuarii, & 24. Februarii 1720. pag. 260. 276. & 278.
 Spoletana Quartæ Funeralis 19. Novembris 1718., & 30. Septembris 1719. pag. 126., & 240.
 Spoletana Quartæ Funeralis 13. Ianuar. 1720. pag. 274.
 Spoletana Quartæ Funeralis 16. Martii, & 13. Aprilis 1720. pag. 294. & 297.

T

Tarantafien. 1. & 22. Aprilis, & 9. Maii 1719. pag. 182. & 191.
 Tarantina Archipresbyteratus 7. Dec. 1720. pag. 404.
 Taurinen. Matrimonii 16. Novembris 1720. pag. 393.
 Theatina Præminentiarum, seu Præstationis Obedientiæ 7. Dec. 1720. pag. 405.
 Terræ Lauri, seu Firmana Discessus Confraternitatis 27. Aprilis 1720. pag. 313.
 Toletana, seu Matriten. nullitatis Professionis 13. Augusti 1718. pag. 94.
 Tudertina Cappellanæ 12. Februarii, & 12. Martii 1718. pag. 20. & 26.
 Tudertina 22. Aprilis, & 9. Maii 1719. p. 182. & 191.
 Tudertina Funerum 3. Augusti 1718. pag. 98.
 Turonen. 7. Septembris 1720. pag. 375.

V

Veneta Reduccionis Missarum 4. Februarii 1719. pag. 157.
 Veneta 13. Iulii 1720. pag. 343.
 Vercellen. 9., & 20. Maii 1719. pag. 192., & 198.
 Vercellen. Residentiæ 1. Octobris 1720. pag. 378.
 Verulana Visitationis Sacrorum Liminum 17. Decembris 1718., & 21. Ianuarii 1719. pag. 145. & 149.
 Verulana 22. Iunii 1720. pag. 337.
 Vestana, seu Sypontina Ordinationis 11. Maii 1720. pag. 318.
 Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis 23. Iulii 1718. 18. Martii & 1. Aprilis 1719. pag. 89. 170. & 174.
 Vidunen. Restitutionis in Integrum 24. Februarii 1720. pag. 279.
 Ulixbonen. Occidentalis nullitatis Matrimonii 6. Martii 1720. pag. 292.
 Ulixbonen. Translationis Onerum 15. Ianuarii 1718. pag. 2.
 Ulyssiponen. Occidentalis Confraternitatis 9. Dec. 1720. pag. 400.
 Umbriaticen. Electionis Vicarii Capitularis 26. Martii 1718. pag. 33.
 Uxentina, seu Neritonen. Ordinationis 9., & 20. Maii, & 17. Iunii 1719. pag. 197. 200. & 207.
 Uxentina Parochialis 11. Maii, & 3. Augusti 1720. pag. 316. & 351.
 Uxentina Parochialis 24. Augusti, & 7. Septembris 1720. pag. 369. & 372.

Die Sabbathi 15. Jan. 1718. In Palatio Apostolico Quirinali e'it S. Congreg. Concilii, in qua præter alia, proponentur infra scripta, juxta stylum ejusdem S. Congr. de jure resolvenda.

Ignentur EE. PP. reassumpto novissimæ Congregationis Folio sequentia Casuarum Dubia, quæ ex illo indecisa suspensæ sunt, in præsentis amplissimo consensu de more sapientissime definire.

SARNEN. JURIIUM PAROCHIALIUM.

- I. *An Rectori Ecclesiæ Collegiatae, & Parochialis S. Matthæi Sarni debeantur tres ex quinque partibus Decimarum prædialium, vel potius eidem debeat medietas earundem in casu &c.*
- II. *An, & quæ portio eidem Rectori debeat ex emolumentis incertis Parochiæ in casu &c.*
- III. *An unio, seu applicatio Bonorum hereditariorum quondam Joanni Jacobo Rocco facta a Vicario in ætu S. Visitationis die 23. Maii 1657. duabus Præbendis duorum Canonicorum sustineatur in casu &c., & quatenus negative.*
- IV. *An, & quæ portio fructuum dd. Bonorum debeat Rectori in casu &c.*
- V. *An quatenus fructus Bonorum hereditariorum quondam Canonici Francisci Franzesi applicati pro expensis annuis diætæ Ecclesiæ non suppetant, obligati sint, & pro qua rata tam Rector, quam Canonici, supplere, & contribuere expensis paramentorum, SS. Vasorum, Candelarum pro Missis Conventualibus, & pro Divino Officio, & earum quæ dispensantur in die Purificationis B. M. Virginis, Olei pro lampade, Hostiæ, & Vini pro Missis, ac reaptationis Ecclesiæ, & expurgationis Sepulcrorum in casu &c.*
- VI. *An Canonici & Beneficiati S. Petri, & S. Mariæ ad Præsepe, debeant propriis expensis providere Candelas, Vinum, & Hostias pro Missis, quæ ab ipsis celebrantur ex eorum obligatione in diætâ Ecclesiâ, vel potius debeant illa subministrare Rector, & Capitulum in casu &c.*
- VII. *An Canonici quoad Chorum, ceterasque functiones Ecclesiasticas in diætâ Ecclesiâ peragi solitas, & quoad curam animarum teneantur eidem Rectori obedire in casu &c., & quatenus affirmative.*
- VIII. *An idem Rector in casu inobedientiæ possit eosdem Canonicos mulctare, & quomodo in casu &c.*

Cap. 7. §. Parochiales Session. 21. c. 15. & cap. 3. & 12. Sess. 25. de Refor.

Ad I. Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad secundam. Ad II. deberi medietatem juxta solitum. Ad III. Affirmative. Ad IV. Provisum. Ad V. Teneri omnes pro rata. Ad VI. Affirmative quoad primam partem, & Negative quoad secundam. Ad VII. Affirmative prout de jure, & ad formam Constitutionum Synodaliû. Ad VIII. Negative.

Sess. 7. c. 13.
 & capit. 18.
 Sess. 24. de
 Reform.

CALAGURITANA BENEFICIORUM.

An sit locus distinctioni, & divisioni beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo Ville Maurique populis viginti quatuor Aldearum dictæ Ville, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi Filii Patrimoniales dictarum Aldearum in casu &c.

Affirmative ad formam aliorum Decretorum.

Sess. 25. c. 12.
 de Ref.

PISAUREN. DECIMARUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 9. Sept. 1679. in casu &c.

In decisis, & amplius.

Cap. 6. fess. 22.
 decr. de Purg.
 §. Carenti fess.
 sion. 24. &
 cap. 8. fess. 25.
 de Ref.

ULYXBONEN. TRANSLATIONIS ONERUM.

An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

Patriarchæ ut permittat celebrationem Missarum in Ecclesia Confraternitatis donec aliter a S. Congr. provisum fuerit.

Sess. 25. c. 4.
 de Ref.

MEDIOLANEN., SEU COMEN. REDUCTIONIS ONERUM. In prima hujus causæ propositione sequuta die 8. Augusti 1717. EE. VV. decreverunt: *Firmetur status juxta Instructionem dandam ab Emo Præfeto*: In altera die 8. Augusti anni 1716. rescriptum fuit: *Dilata, & Eius Ptolomeus dignetur rem perpendere, & Votum aperire*. In præsentis doctissimum Votum cum elaboratissimo Restrictu super facti specie exhibetur, in quo Eminentissimus Relator censet, locum esse reductioni onerum, quamvis ea omnia per contractus sint acceptata, ratione superventæ læsionis, & injustitiæ ex causa perpetua reductionis fructuum Mensæ Numulariæ S. Ambrosii, cui accedit impossibilitas executionis, cum Pius Locus Charitatis redditus, & introitus non possideat, quibus diminutioni relatæ fructuum, etiam proprio ære supplere valeat, damnum Loci Pii juxta calculum inter Partes concordatum est in annuis libris Mediolanensibus 2405. eo quia onera subeunda ad annuas libras 8737. Annui vero Introitus ad libr. 6332. ascendunt; Reductio concorditer a Partibus insinuata æqua Emo Ptolomeo non videtur, sed aliam æquiores, & omnibus numeris absolutam EE. VV. proponit, cujus in factu summa hæc est. Firmis remanentibus oneribus habentibus sufficientem redditum Eminentia Sua primo deducit libras 728. ab elemosynis quatuor solemniorum Festivitatibus B. M. V. eo quia redditus in hanc causam assignati tantam passi sunt diminutionem. Secundo excepto septimo Canoniatu, de quo infra, ex aliis octo Canoniatibus detrahit libras 120. pro quolibet constituentibus annuas libras 960. & reducit Canoniatu tam quoad introitus, quam quoad onera ad eum statum, in quo erant in Fundatione, & erectione. Tertio a septimo Canoniatu pinguiori detrahit libras 150., & onus Chori ad solos dies Festos reducit, ut alia hujus Canoniatu specialia munera Canonicus implere valeat. Quarto distributiones pro assistentia recitationi Laudum B. M. V. singulis Sabbathi diebus (deductis libris 50) ad summam primo loco assignatam reducit. Quinto pro complemento librarum 2405. in quibusdam Loci Pii consilii, censet, abolendam esse impensam librarum 417. pro Transmissione Visitatorum ad Oppidum Do-

masii, eo quia ultra Episcopum a jure datum Visitatorem, cum nulla, vel modica impensa hujusmodi Visitatio alicui potest probo Viro ipsiusmet Oppidi Domasii delegari. Hæc satis erit indicasse, juxta morem illorum, qui Terrarum Orbem in parva Tabella depingunt, dum ex enunciato voto, & restrictu controversiæ statum perspicue EE.VV. dignoscent, & pro definitiva resolutione dubia alias data repropoñuntur.

- I. *An sit locus minorationi annuæ summæ persolvendæ pro adimplemento Piorum Operum, in qua quantitate in casu &c. Et quatenus affirmative.*
- II. *An. & quæ Pia Opera per Benefactorem destinata, sint moderandæ, seu abolendæ in casu &c.*

Dilata.

BITUNTINA MATRIMONII: Postquam Medicus Januarius de Viro Francisco, & Vidua Theresia Urbano die 26. Decembris anni 1715. clandestine, sed incausum, cum Parochus, se ab eorum oculis opportune subtraxerit, Matrimonium contrahere tentarunt, subsequenti die 28. dicti mensis Dominicus dicti Januarii Pater in Curia Episcopali denunciavit impedimentum criminis ex Adulterio cum promissione Matrimonii inita, vivente primo viro dictæ Theresiæ, & ejus sequuta morte ex propinato veneno a Theresia; Absoluto jam processu, & publicato super dicto impedimento, die 26. Martii 1716. Theresia prætextu gravis morbi advocato Parocho, coram eo, & Testibus Matrimonium cum dicto Januario contrahere præsumpsit; sed Curia Episcopalis die 22. Aprilis sequentis per sententiam pronunciavit, *obstare impedimentum Canonicum Criminis ob adulteria commissa, & mortem machinatam cum veneno quond. Nicolao Angelo viro Theresiæ, & matrimoniam inter eos* (Januarius scilicet, & Theresiam) *(non esse contrahendum, nisi prævia dispensatione Apostolica, utroque machinante, cum expressione tamen in casu temere contraxisse matrimonium, & incidisse in cap. 5. sess. 24. de reform. Matrim.* Ab hujusmodi sententia ad A. C. Januarius, & Theresia appellarunt, sed Reverendissimus Auditor Sanctissimi causæ cognitionem EE.VV. delegavit. Processus offensivi, & defensivi hæc sunt præcipua capita, Testes duodecim deponunt de Adulterio, quo arguunt ex continua, & inhonesta conversatione, & septem ex dictis Testibus Adulterium fuisse commissum addunt, cum promissione Matrimonii, idque de auditu post sequutam mortem primi viri testantur; De machinata morte, & propinato veneno in quadam medicea potione, itaut nocte sequenti Infirmus decesserit, Testes octo de auditu deponunt: Unus de extrajudiciali confessione sibi facta ab ipsamet Theresia, & Alter de impedimento præstito, ne præcedenter alia vice paratum ab Uxore venenum defunctus ebiberet; Contra dicta, & personas Testium Rei plures exceptiones proponunt, & ulterius fides producant quatuor Mulierum vicinæ affirmantium nunquam audivisse relatam Matrimonii promissionem, duo Medici, & Chirurgus, qui infirmum curarunt, in formali examine deponunt non ex veneno propinato, sed ex ingenito potius infirmum decessisse. cui consoni sunt alii Testes, negantes etiam assertam famam propinati veneni, quam prætendunt exortam, postquam prima vice Oratores matrimonium contrahere procurarunt, & post denunciatum a Patre Januarii impedimentum criminis, ne matrimonium sibi invisum sequeretur; Demum exhibetur Fides Notarii Curia laicalis testantis, nullam adesse

*Sess. 24. cap. 1.
& 5. de Ref.
Matrim.*

in ejus Tribunali inquisitionem contra Oratores; Ex quibus, aliisque in Summario referendis, monito Promotore Fiscali, summa EE.VV. Sapientia definiunt.

An Matrimonium contractum inter Theresiam Urbano, & Januarium Vitum Franciscum sit validum, & sustineatur in casu &c.

Dilata coadjuvent. probationes, citato Promothore Fiscali, & parte.

*Sess. 25. c. 5.
de Reform.*

MELEVITANA DIVINORUM OFFICIORUM, Catharina Valenti Ordinarii auctoritate anno 1656. in Ecclesia Parochiali Sancti Pauli Urbis Vallettæ novem instituit Beneficia: Unum Parocho conferendum, reliqua Sacerdotibus a Fundatrice in ejus vita, & deinde ab ipso Collegio Beneficiatorum præsentandis; Præscripsit, ut Beneficiati ultra unam Missam in cantu cum aliis lectis in Anniversario ejus mortis, & aliam quolibet mense celebrandam, quotidie etiam Divina recitarent Officia, & Missam in cantu celebrarent, sequenti tamen adjecta declaratione: *Che nelli giorni, nelli quali in detta Chiesa sarà altra Messa cantata, in tal caso non siano tenuti, che a dire la Messa bassa in luogo di quella, che si dovrà cantare*; Redditus vero assignatos distribui mandavit tra li sudetti Parocho, & Beneficiati pro rata servitiorum, e non altrimenti, etiam per qualsivoglia impedimento. Cum autem Clerus servitio dictæ Parochialis Ecclesiæ adscriptus ex antiqua consuetudine, & Synodalibus Constitutionibus, nullo recepto emolumento, soleant inter cætera diebus Sabbathi Completorium canere cum Laudibus Beatæ Mariæ Virginis, & singulis diebus Dominicis, & Festis de præcepto Missæ Parochiali assistere, Horam Tertiam de mane, & post Meridiem Vesperas decantare, non intervenientibus dictis Beneficiatis, qui separatim Officium Divinum absque cantu persolvunt; Hinc Episcopus in Sac. Visitatione decrevit, ut Beneficiati cum Parocho, & Clero conveniant, & omnibus Cleri functionibus intersint, omnesque tam de numero Beneficiatorum, quam de reliquo Clero a Sacristia ad Chorum, ritu SS. Processionum, binos binos accedere mandavit, imposita quoad Beneficiatos pœna pecuniaria, quoad alios Carceris; Officium divinum a Beneficiatis in solemnioribus Festivitatibus integre etiam in cantu absolvi præscripsit: Parocho primum Stallum in Choro assignavit, & vetuit sub pœna suspensionis a Divinis per mensem ne quis alius, excepto Vice-Parocho, illud occupet. Ab hujusmodi Decretis Beneficiati reclamant, prætendentes juxta productas Testium Fides ex quadragenaria observantia Officia Divina non in cantu, sed recitative, & seorsim a Clero Ecclesiæ persolvisse, Parochum absentem etiam ratione Curæ Animarum de emolumentis, seu distributionibus non participasse, & Vice Parochum superiori tempore numquam pro Parocho enunciatis SS. Functionibus in ejus Stallo interfuisse; Quare monitis Procuratoribus Cleri, & Parochi, sapientissime EE. VV. dispicient.

- I. *An Beneficiati fundati in Ecclesia S. Pauli per quon. Catharinam Valenti teneantur intervenire cum Clero dictæ Ecclesiæ in omnibus functionibus, qua a dicto Clero peraguntur in dicta Ecclesia in casu &c.*
- II. *An dicti Beneficiati teneantur Officium Divinum solemniter celebrare, & canere in certis Festivitatibus præscriptis ab Ordinario in casu &c.*

III. *An*

- III. *An dicti Beneficiati euntes ad Chorum teneantur processionaliter incedere, juxta decretum factum ab Ordinario in S. Visitatione, & quatenus affirm.*
- IV. *An sustineatur pœna in dicto Decreto desuper adiecta in casu & c.*
- V. *An in functionibus, in quibus Parochus dictæ Ecclesiæ intervenit tamquam unus ex dictis Beneficiatis, debeat semper habere primam Sedem, & Stallum, & quatenus affirmative.*
- VI. *An sustineatur pœna suspensionis a Divinis ab Ordinario adiecta beneficiatis sedentibus in dicto primo Stallo.*
- VII. *An dictus Parochus impeditur ratione Curæ, debeat haberi pro interefente, ad effectum lucrandi distributiones in casu & c.*
- VIII. *An in casu absentia ejusdem Parochi possit Vice Parochus ejus vices supplere ad formam Decreti Reverendissimi Episcopi, & sedere in ejus Stallo cum Stola, quamvis non adscriptus inter Beneficiatos in casu & c.*

- I. Affirmative, exceptis incompatilibus.
- II. Affirmative.
- III. Affirmative, tantum quando incedunt cum Clero.
- IV. Negative, sed sub pœnis mitioribus.
- V. Affirmative.
- VI. Negative prout in IV.
- VII. Negative.
- VIII. Negative, exceptis functionibus Parochialibus.

SENO GALLIEN. CENSUUM. Leopardus Leopardi in annis 1694. & 1696 favore Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti duos Census in sorte scutorum 370. imposuit conventis fructibus ad rationem quinque pro centenariis: Hyppolitus vero dicti Leopardi filius ab Officialibus dictæ Confraternitatis anno 1699. reductionem obtinuit fructuum dictorum Censuum ad rationem quatuor pro centenariis absque Apostolico Beneplacito; Quare supplicat EE. VV., vel talem reductionem validam declarare, vel eam tam pro præterito, quam pro futuro tempore, præcipue attendita bona fide, revalidare; Eminentissimus Cardinalis Parraccianus in Urbe Sanctiss. D. N. Vicarius, anno superiori, quo Ecclesiæ præsidebat Senogallienfi, retulit, se de hujusmodi reductionibus factis a Locis Piis propria auctoritate, nixum plurimorum Doctorum opinionibus dubitasse, & signanter Ricci allegat. a M. Macell. tom. 2. tit. 14. formul. 5. num. 4. Mirin. re. solut. 6. num. 11. & seqq. Baruf. in suo Torcular. Juris resolut. 100. per tot. & potissimum oraculo Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, que in terminis rescripsit per hæc verba: *Prævia Oratorum absolutione ad cautelam, quatenus non adsit in promptu aliud investimentum magis utile, & idoneum præfatam reductionem pro suo arbitrio, & conscientia revalidet, atque confirmet.* Auctoritatibus autem præfatis Eminentiss. Relator subdit, Oratorem opponere auctoritatem Card. de Luca de alienat. disc. 6. n. 5. & de Cens. disc. 14. n. 4. & 5. distinguens Census consignativos a reservativis, ut in illis non sit opus Apostolico, vel Episcopali Beneplacito, in istis vero utique pro moderatione antedictæ; Ideoque censet, necessarium esse sapientissimum hujus Sac. Congregationis Oraculum pro exemplari regula.

Sess. 22. , &
Sess. 25. c. 11.
de Reform.

Hinc

Hinc, monito Procuratore dictæ Confraternitatis . a summa EE.VV. Sapientia exquiritur .

- I. *An Reductio fructuum census sine beneplacito Apostolico sustineatur in casu &c. , & quatenus negative .*
- II. *An sit locus revalidationi , & confirmationi contractus Reductionis tam pro praterito , quam pro futuro .*

Dilata , & exhibeat Instrumentum reductionis .

*Seff. 25. c. 4. ,
& 5. de Ref.*

CIVITATIS CASTELLI REDUCTIONIS. Ignatius Randoli Venerabili Cappellæ B.M.V. Annunciatae in Ecclesia PP. Ordinis S. Augustini existenti duo Prædia donavit , unum annui redditus scutor. 8. , alterum scutorum quinquaginta circiter , cum onere PP. S. Augustini imposito , ut una Missa qualibet hebdomada celebraretur , primo per Cappellanum ab ipso nominatum , secundo loco per Cappellanum a filiis Josephi Albicini ejus consanguinei nominandum , iisque deficientibus , per Cappellanum a dictis Patribus eligendum : Mandavit ulterius , ut elemosyna Cappellano solvatur : *juxta formam della Bolla Pontificia* . Cum autem dicti Patres nunquam consequi potuerint possessionem prænominati secundi Prædii , supplicarunt EE. VV. ante acceptationem oneris pro reductione , & die 4. Augusti 1714. rescriptum prodiit : *Pro reductione ad perpetuam* , quæ pro more Regionis est obulorum decem & septem . Reductio hujusmodi exequuta non fuit , attento recursu Sacerdotis Lucae Albicini moderni Cappellani instantis , ut ipsi bona a Testatore donata consignentur , cum onere eâ meliorandi , & Missam hebdomadalem celebrandi ; Ideoque injunctum fuit , ut monito Cappellano , *Causa in folio describeretur* . Quibus omnibus adimpletis , PP. Ordinis S. Augustini pro confirmatione reductionis alias decretæ sub consueto Dubio EE. VV. supplicant .

An sit standum , vel recedendum a decisio sub die 4. Augusti 1714.

In Decisis .

Nulla Causarum Dubia, in novissima Congregatione proposita, indecisa remanserunt, Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

BITUNTINA MATRIMONII.

An matrimonium contractum inter Theresiam Urbani, & Januarium Vitum Franciscum sit validum, & sustineatur in casu &c.

*Sess. 24. c. 1.,
& 5. de ref.
matrim.*

Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Promotore Fiscali, & Parte prætensi Sponsi.

MELEVITANA DIVINORUM OFFICIORUM.

- I. *An Beneficiati fundati in Ecclesia S. Pauli per quon. Catherineam Valentianam teneantur intervenire cum Clero dictæ Ecclesiæ in omnibus functionibus, quæ a dicto Clero peraguntur in dicta Ecclesia in casu &c.*
- II. *An dicti Beneficiati teneantur Officium Divinum solemniter celebrare, & canere in certis Festivitatibus præscriptis ab Ordinario in casu &c.*
- III. *An dicti Beneficiati euntes ad Chorum teneantur processionaliter incedere, juxta decretum factum ab Ordinario in S. Visitatione, & quatenus affirm.*
- IV. *An sustineatur pœna in dicto Decreto desuper adiecta in casu &c.*
- V. *An in functionibus, in quibus Parochus dictæ Ecclesiæ intervenit tamquam unus ex dictis Beneficiatis, debeat semper habere primam Sedem, & Stallum, & quatenus affirmative.*
- VI. *An sustineatur pœna suspensionis a Divinis ab Ordinario adjecta beneficiatis sedentibus in dicto primo Stallo.*
- VII. *An dictus Parochus impeditus ratione Cure, debeat haberi pro interessente, ad effectum lucrandi distributiones in casu &c.*
- VIII. *An in casu absentie ejusdem Parochi possit Vice Parochus ejus vices supplere ad formam Decreti Reverendissimi Episcopi, & sedere in ejus Stallo cum Siola, quamvis non adscriptus inter Beneficiatos in casu &c.*

*Sess. 25. c. 5.
de ref.*

Ad Primum affirmative in functionibus, quæ sunt compatibles cum fundatione. Ad Secundum affirmative. Ad Tertium affirmative, quando incedunt tantum cum Clero. Ad Quartum negative, sed sub pœnis mitioribus arbitrio Episcopi imponendis. Ad Quintum affirmative. Ad Sextum prout in Quarto. Ad Septimum negative. Ad Octavum negative, exceptis functionibus Parochialibus.

SE-

Sess. 22. c. 11.
 & Sess. 25. de
 reform.

SENOGALLIEN. CENSUUM .

- I. *An reductio fructuum census sine Beneplacito Apostolico sustineatur in casu &c. , & quatenus negative .*
- II. *An sit locus revalidationi , & confirmationi contractus reductionis tam pro præterito , quam pro futuro .*

Dilata , & exhibeatur instrumentum reductionis .

Sess. 25. c. 4.
 & 5. de ref.

CIVITATIS CASTELLI REDUCTIONIS .

An sit standum , vel recedendum a decisis sub die 14. Augusti 1714.

In decisis , & amplius .

Sess. 14. c. 5.
 Sess. 24. c. 11.,
 Sess. 25. c. 13.
 de reform.

ASTEN. JURIORUM PAROCHIALIUM . Infirmitas , etque obitus Comitis Eustachii Pallio , qui , Coniuge defuncta , se contulerat ad Conventum Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Civitatis Astensis , & in eo , solutis Conventui alimentis , vitam , habitu indutus sæculari , ducebat , occasionem dedit controversiæ inter dictos Patres , atque Priorem Parochialis Ecclesiæ Sancti Pauli , intra cujus limites dicitur esse memoratus Conventus .

Correpto siquidem læthali morbo Comite prædicto , cum Patres eidem Sanctissimæ Eucharistiæ Viaticum , & Oleum Infirmorum administraverint , atque Cadaver sepulturæ mandaverint , absque Parochi præsentia , & interventus , non obstante quod Ordinarius iidem inhibuisset , ne prædicta peragerent , hinc factum est , ut , judiciali lite introducta , fuerint , utraque Parte informante , in hac Sacra Congregatione proposita , atque discussa dubia quæ sequuntur .

- I. *An Patres S. Augustini licite potuerint , irrequisito Parocho , Sacramenta administrare , & Corpus tumulare in casu &c. , & quatenus negative .*
- II. *An sit locus exumationi Cadaveris , & restitutioni omnium emolumentorum funeralium in casu .*

Quibus die 27. Novembris 1717. hoc , qui sequitur modo , responsum fuit ad primum negative , ad secundum negative , quo ad primam partem , & quoad secundam , teneri ad quartam funeralium , & amplius , & in Congregatione habita die 11. Decembris ejusdem anni , denegata fuit Patribus Augustinianis nova audientia præter quam quoad quartam funeralem , ut ex sequenti colligitur rescripto : audiantur super quarta funerali tantum .

Controversia itaque ad solam quartam funeralem redacta , existimant Patres , se ad ejus solutionem non teneri , tum quia exemptio ab ejus solutione fundamentum habere dicitur in Bulla Nicolai V. , quæ incipit *Regimini* , & quæ est impressa inter collectas a Fratre Laurentio Empoli fol. 269. , & Conventus Astensis fundatio Concilium Tridentinum ultra annos quadraginta præcessit , cum in eo , usque ab anno 1415. coactum fuerit Capitulum Generale ; tum quia idem Pontifex Nicolaus V. exemptionem a quarta funerali elargitus est Patribus Carmelitis , cum expressa derogatione ad *Clementinam dudum de sepulturis* , quo Privilegio Augustiniani putant se frui debere ob privilegiorum communicationem , quæ inter utramque Religionem intercedit .

Ex-

Excipit e contra Prior Parochialis Ecclesiæ Sancti Pauli, Patres Augustinianos esse ad solutionem quartæ adstrictos, non solum quia Privilegium ipsis a Nicolao V. concessum, non continet derogationem ad *Clementinam dudum de sepulturis*, sed etiam quia nullum præsidium habere possunt ab alio Privilegio Patribus Carmelitis ab eodem Pontifice concessio, cum in materia exemptionis a quarta funerali communicatio Privilegiolorum non suffragetur.

Dignabuntur ergo EE. VV. in præsentis rerum statu decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisio diei 27. Novembris 1717. quoad quartam funeralem.

Non proposita cum sequentibus.

MONTIS FALISCI MISSÆ CONVENTUALIS. In Terra Marthæ Diocesis Montis Falisci, Ecclesia reperitur sub invocatione, & nomine S. Marthæ, cui altera Parochialis Sancti Blasii fuit alias unita. Illi in Divinis inserviunt Præpositus, atque Canonici, & Præpositus habet principaliter, & in capite curam Animarum, & tres ex quatuor Canonicis, qui vulgo Capitulum, & Canonici Capitulares appellantur, auxilium Præposito præstant in exercenda prædicta cura Animarum.

Sess. 23. c. 1. de refor.

Præter hos, alii quinque extant Canonici, qui supranumerarii dicuntur, & tamhi, quam illi in Choro conveniunt ad recitandum Divinum Officium, seu partem Divini Officii, Dominicis, & Festis diebus; Matutinum etenim non recitant, sed tantummodo Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, & Vesperas sua hora decantant, & tempore Quadragesimæ, singulis diebus, Completorium.

Canonici Capitulares, qui & de numero dici possunt, una cum Præposito, per turnum, Dominicis, & Festis diebus Missam canunt, & applicat pro Populo, & Festis mobilibus, primæque Classis semper Missa cantatur a Præposito, qui illam applicat pariter pro populo.

Tam Præpositus, quam singuli Canonici suas habent præbendas, & bona assignata, sed nullos habent redditus communes, præter annua scuta sexaginta circiter, quæ proveniunt ex nonnullis Legatis piis, quæque, demptis expensis, vix sufficiunt pro adimplemento onerum injunctorum, nec ullas pariter habent quotidianas distributiones.

Almutiam deferunt coloris violacei, sed Archivio, sigillo, aliisque requisitis Collegialitatem arguentibus, carent, quæ omnia desumpta sunt ex relatione Ordiarii, Et ex fide a Cancellario Episcopali transmissa, habetur, Præposituram non esse tamquam primam dignitatem Sedi Apostolicæ reservatam, sed ab Episcopo, si non vacet in mensibus reservatis, conferri per concursum, juxta Concilii Tridentini dispositionem.

Hiscæ fundamentis innixi, tam Præpositus, quam Canonici asserunt, Collegialitatis signa deesse, & consequenter Ecclesiam S. Marthæ Collegiatam dici non posse; Quo stante, inferunt, se præter Missam, quam pro Populo applicant, nullatenus teneri ad celebrationem Missæ Conventualis, cum hoc onus impositum dicant Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, juxta Textum in *Cap. Creatura de celebratione Missarum*.

Multoque magis, cum in Visitatione per Episcopum facta anno 1631. habeatur, quod Ecclesia prædicta habitu solum, & non actu Collegiata dici valeat, & in alia visitatione peracta anno 1645. hæc legantur, *Missæ Conventua-*

tualis, quæ cantatur, applicetur pro Ecclesia, sive pro Populo, sive pro Benefactoribus in communi. Quando autem accidit in festis de præcepto cantare Missam pro aliquo Benefactore particulari, nunquam propterea omittatur Missa Conventualis, sed eo casu cantentur duo Missæ, altera nempe pro Ecclesia, quæ erit Conventualis, altera pro Benefactore particulari.

Adversus hæc reponit Episcopus, se dubitare, an Præpositus, & Canonici propriæ satisfaciant obligationi, applicando tantummodo Missam, Dominicis, & Festis diebus pro Populo, & omittendo celebrationem Missæ Conventualis, quæ non pro populo, sed pro Benefactoribus est applicanda, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in Camerinen. Missæ Conventualis 6. Junii 1705. & 5. Junii 1706. Negari etenim non potest, curam Animarum esse penes Præpositum principaliter, & minus principaliter penes prædictos Canonicos; & quando cura Animarum est penes Canonicos, ipsi propriæ non satisfaciunt obligationi, applicando Dominicis, & Festis diebus Missam pro Populo, cum ulterius teneantur celebrare Missam Conventualem, ut in terminis Canonicorum Cathedralis, & Collegiatarum Ecclesiarum Civitatis Viterbiensis resolvit hæc Sacra Congregatio die 31. Martii 1708. & in terminis Capituli Cathedralis Ecclesiæ Balneoregiensis, cujus duo Canonici in altera dictæ Civitatis parte exercent curam Animarum, hæc eadem Sacra statuit Congregatio die 19. Augusti 1713.

His positis, dignabuntur EE. VV. determinare.

An Canonici nuncupati Ecclesiæ S. Mariæ Terræ Marthæ teneantur ad celebrationem Missæ Conventualis in casu &c.

*Sess. 25. c. 19.
de Regular.
& Monial.*

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Ascanius Boucaud huic Sacræ Congregationi supplicavit pro restitutione in integrum, adversus Regularem professionem a se emissam inter Canonicos Regulares Ordinis Sancti Augustini, in Monasterio, sive Abbatia Montis Benedicti Bisuntinæ Diocesis, elapso jam dudum quinquennio, remissisque de more ad Archiepiscopum Bisuntinum precibus pro informatione, ille, nedum processum transmisit a suis subdelegatis compilatum super asserto metu qui dicitur fuisse incussus a Georgina Matre ut Ascanius Professionem Regularem emitteret, sed in Epistola huic Sac. Congregationi scripta retulit sibi videri, quod Professio nullitatis vitio laboret ob allegatam metus causam, cum potissimum mater, post obitum patris, filiorum curam suscepisset.

In Processu autem, qui ab Archiepiscopo transmissus fuit, plures habentur Testium depositiones. Nonnulli dicunt importunas fuisse adhibitas a Matre suasiones, atque sollicitationes, ut filius non sæcularem, quam exoptabat, sed Regularem militiam amplecteretur. Inter hos Testes, extat Avia recurrentis, & cum Avia concordat Patruus Sacerdotali characterè insignitus, qui ait, sæpe Matrem Ascanio minatam fuisse, ut Religionem ingrederetur sub obtentu præcipue, quod eum alere non poterat, tum propter angustiam rei familiaris, tum propter numerum quatuor liberorum, quos habebat.

Alii Testes in eodem processu deponentes, testantur, se ab Ascanio, tempore Novitiatus, audivisse, quod Professionem Regularem emittere nolebat & quod, propter Matris, & Cognatorum timorem in Abbatia permanebat; Alter quoque, ex Testibus narrat, Ascanium Novitiatus tempore ad Ma-

Matrem accessisse, ut ab ea obtineret licentiam proficiscendi ad Bellum, quam tamen impetrare non potuit; Et alter, hoc factum confirmando, addit, quod fuit ad Monasterium ab eadem Matre reductus, quasi per violentiam, & Patruus Ascanii, modum entrando, quo habitum Regularem assumpsit, inquit, ab eo dictum habitum assumptum fuisse coram se & coram Avunculis, ex quibus quidam Claudius, qui interesse non potuit, occasione, qua Ascanium ad se accedentem dimisit, hortatus est, ne Canonicalem præbendam desereret, quasi quod si præbendam deservisset, nihil aliud sperare posset, quod, propter Claudii divitias, ait Testis, erat maximo opere ab Ascanio pertimescendum.

Item Testes in sæpe memorato Processu deponentes, narrant, se, ipso Professionis die, & paucis ante Professionem momentis, Ascanium audivisse asserentem, & conquerentem, quod a Cognatis coactus Professionem erat emissurus; Nec desunt Testes de auditu proprio exponentes, quod Georgina Mater, ipso eodem Professionis die anceps erat, & formidabat propter incertitudinem de emittenda a filio Professione; Et alter ex eis concludit, quod illa eadem die fuit a prædicta Matre rogatus, ut Ascanio suaderet Professionis emissionem, & licet id strenue peregisset, nullam tamen ab illo reportavit responsonem, taciturnitatem hanc referendo ad animum a Professione Regulari alienum.

Tandem Testes ejusdem Processus dicunt, se ab Ascanio, post emissam Professionem, intellexisse, quod erat adversus eam reclamaturus, & in recitato Processu extat licentia a Religione illi concessa die 31. Aprilis anno 1697. ut ad Summum Pontificem recurrere posset pro declaratione nullitatis Professionis, nondum elapso quinquennio. Adfunt quoque Testes attestantes ejus ad Urbem accessum, pro dicta declaratione reportanda, fuisse a Cognatis, & præcipue a Matre impeditum, comminantem, quod ipsum, in hypothesi accessum, Carceribus mancipare fecisset: Cumque die 20. Augusti anno 1714. Apostolicus Visitator Votorum renovationem ab Abbatia Religiosis postulasset, Ascanius renuit id peragere, uti plerique ex iisdem Religiosis deponunt, licet alter ex eis referat, illum fuisse a Priore Conventus vocatum, & in ejusdem Prioris Cubiculo, cuidam paginæ subscripsisse, ignorando quid ageret.

Hæc sunt, quæ haurire potui ex Processu transmissio ab Archiepiscopo Bifuntino. Nunc autem operæ pretium est, ut aliqua adnotentur, quæ sunt extra Processum, & alia, quæ ad eundem pertinent Processum. Adnotandum est extra Processum, quod Archiepiscopus in sua Epistola narrat, fuisse ab Ascanio renovatam Professionem die 20. Aprilis anno 1700. licet subdat, hanc renovationem fuisse ab eo factam, ex improvise, & sine matura, & sufficienti deliberatione. Circa Processum vero est adnotandum, quod Testes in eodem deponentes, deponunt quidem coram Iudice, & emisso juramento, sed absque interrogatoriis, & quod in Processu deest fides obitus Matris, quæ necessaria videbatur, ut deprehendi posset, quo anno illa mortua sit; Informantes enim potissimam refundunt in eam rationem metus, & contendunt, quod illa vivente, semper metus duraverit, itaut Ascanius excusandus sit, si longe post quinquennium a Concilio præfixum reclamavit.

Porro, his stantibus, ab E. VV. erit definiendum.

An sit locus restitutioni in integrum in casa &c.

- A**QUINATEN. NULLITATIS MATRIMONII. Vincentius Ruzzanus loci Pontis Cuius ab Apolonia, & ab Angela ejus Matre fuit anno 1695. in Curia Ecclesiastica de crimine stupri cum Apolonia commissi accusatus, & in carceres ejusdem Curia conjectus.
- Deventum fuit ad constructionem Processus, & in eo geminae Obstetrices a Judice deputatae ad recognoscendam Apoloniam, attentatum, sed non perfectum, & consummatum stuprum retulerunt.
- Inter testes examinatos, alii de amore, quo Vincentius Apoloniam prosequeretur, alii de bona Apoloniae fama, alii de rumore commissi stupri, alii de consensu Vincentii in Matrimonium cum Apolonia ineundum, deposuerunt, & ipsa Apolonia, in suo examine, dixit, se stupro consensisse, quia Vincentius sibi, in Matrimonii fidem, anulum tradiderat; dictumque Apoloniae fuit a Teste confirmatum, qui prope ejusdem domum immediate habitabat, quique per parietem ligneam annuli oblationem, dixit, se intellexisse.
- Vincentius examini suppositus, post aliquas interrogationes, conatum ad stuprum confessus est, & sese promptum exhibuit ad Apoloniam in uxorem ducendam, quod Matrimonium, ut perficeretur Archipresbyterum accersiri rogavit, & attentis, tum confessione, tum oblatione Vincentii, Judex, dimissis Birruariis, iussit eum in libertatem poni, & convocari mandavit Archipresbyterum, ipsamque Apoloniam, & post signatam signo Crucis suam a Vincentio depositionem coram duobus Testibus, scribere enim nesciebat, celebratum fuit in Cancellaria Matrimonium coram Archipresbytero, & Testibus.
- Celebrato hoc modo Matrimonio, Vincentius carceres evasit; Cumque dicti Matrimonii nullitatem, post plurium annorum intervallum, probaturus, attulisset primo loco Apoloniae attestationem exaratam anno 1705. in qua ait, nec se ab illo fuisse stupratam, nec ab eo anulum recepisse.
- Secundo loco depositionem Abbatis Gerardi, qui retulit, se audivisse a Canonico Joanne Baptista Parisio, Matrimonii Teste jam defuncto, quod scrupulis agebatur, ex quo in Processu scripta non fuerant verba Vincentii, qui in actu Matrimonii coram Vicario dixerat, sed illud contrahere ob vim, & ob timorem carceris, atque triremium.
- Tertio loco Joannis Antonii, qui Matrimonio interfuit, testimonium, quo testatus est Vincentium prima vice assensum noluisse praestare, & tandem praestitisse, sub ea conditione, ne secum Apolonia cohabitaret, quae conditio, uti subdit Testis, assensum praesertim non voluntarium, sed coactum.
- Quarto loco, cujusdam Thomae attestationem, in qua inquit, se ab Apolonia, & ab ejus Consobrino deprehendisse, quod anulus nunquam fuerat a Vincentio datus Apoloniae.
- Et ultimo tandem loco Birruariorum dicta, ex quibus colligitur, Vincentium in ipso Matrimonii actu protestatum fuisse se Matrimonium contrahere non volentem, sed invitum, atque coactum; nec se unquam Apoloniae anulum tradidisse.
- Propositum fuit, die 27. Martii 1706. in hac Sacra Congregatione. Dubium: *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* Cumque, nulla certa resolutione, responsum fuerit, quod coadiuvarentur probationes juxta instructionem, demandatum est Episcopo, ut fidem Matrimonii, quod inter Vincentium, atque Apoloniam celebratum dicebatur, in authentica forma transmitteret, & rescriberet, cur tamdiu causam nullitatis ejusdem

Matrimonii soluiſſet ; traſmiſſaque ſubinde dicta Matrimonii fide , in qua illud celebratum aſſerebatur die 6. Julii 1696. una cum relatione , quod nullitatis cauſa uſque ad eam diem fuerat protracta , ex quo conjuges extrema paupertate preſſi , neceſſarios litis ſumptus miniſtrare non valuerunt , fuit iterum propoſitum præinſertum dubium die 5. Junii 1706. & illi fuit reſponſum *negative* .

Cumque Vincentius eandem nullitatis inſtantiam nunc proſequi intendat , & præter relata documenta , recentes atteſtationes exhibeat Archipreſbyteri , & Canonicorum Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Bartholomæi Civitatis Pontis Curvi , & Parochi ſnæ Parochiæ , in quibus dicitur , eum ab Apolonia vivere ſeparatum , & ultra citationes personales , adverſus Apoloniam repetitas , epiſtolam Ordinarii adducat anno præterito ſcriptam , in qua dicit , ſe a pluribus informatiſ ſteſtibus audiviſſe , quod nunquam cum Apolonia cohabitavit , & quod hæc eadem Mulier , a Vicario examinata hoc ipſum confirmavit , fatendo , quod Matrimonium nunquam fuit conſummatum , quodque cauſa ulteriorem non habuit progreſſum , propter miſerabilem Viri ſtatum ; idemque Vincentius præterea ſe offerat promptum , atque paratum ad ſubjiciendum formali examini Teſtes olim pro nullitate Matrimonii inductos , qui ad perpetuam , uti dicitur , fuerant examinati , dignabuntur EE.VV. decernere .

An ſit ſtandum , vel recedendum a decifis in caſu ꝑꝑc.

FIRMANA ÆDIFICATIONIS ECCLESIAE. Franciſcus Vannus , in ultimo , cum quo deceſſit , Teſtamento , reliquit Imagini Beatiffimæ Virginis Angelorum extra Portam Sancti Andreae Terræ Montis Georgii octo loca montium , ut in ejus Imaginis honorem fabricaretur Eccleſia ; utque hæc ſua ultima voluntas executione non careret , deputavit , & elegit Doctorem Joannem Franciſcum Paſſarum , qui Fabricæ aſſiſteret , attributa ipſi facultate vendendi , & alienandi loca montium abſque etiam ſuorum hæredum conſenſu .

Sequuto Teſtatoris obitu , Paſſarus executor , eo ſub obtentu , quod Eccleſia fabricari non poſſet in loco a Teſtatore electo , & in quo eſt Imago memoratæ Beatiffimæ Virginis Angelorum , ex quo inhæret lateri collis fere ruinoſus , licentiam ab Epifcopo Ripano , qui tunc Firmanam Diœceſim adminiſtrabat , reportavit , eandem Eccleſiam fabricandi in altero ſolo , ab Imagine diſtante per paſſus geometricos centum viginti , & ab Oppido per paſſus bis centum quinquaginta .

Diſplicuit hæc loci commutatio hæredibus Franciſci Vanni , tum quia propter majorem ab Oppido diſtantiam ejus habitatores incommodum paſſuri dicebantur , tum quia cum ipſi hæredes in vim Teſtamenti teneantur celebrari facere Miſſas in Eccleſia ædificanda , loci commutationem exiſtimabant ſibi met fore præjudiciale ; factaque idcirco oblatione domus , quam poſſident prope Januam Sancti Andreae , ut in ea novæ Eccleſiæ conſtructio impleri poſſit , habitoque ſubinde ad hanc Sacram Congregationem reſuſſu , hæc , prævia relatione Archiepiſcopi Firmani , eidem commiſit ut , veris exiſtentibus narratis , & præſertim , quod Eccleſia in loco a Teſtatore aſſignato conſtrui non poſſet , facultatem impertiri valeret pro ſuo arbitrio , & conſcientia , eandem Eccleſiam ædificandi in domo ab Hæredibus deſignata , & Archiepiſcopus , utens arbitrio ſibi dato , annuit petitis .

Hifce

*ſeſſ. 22. c. 6.
de Reſorm.*

Hic se sese opposuerunt coram Auditore Sanctissimi, tum Passarus Executor, tum Hæredes Philippi Vanni fratris Testatoris; ille sub fundamento, quod se inaudito, Sacræ Congregationis resolutio, & Archiepiscopi Firmani Decretum prodissent; hi vero sub alio fundamento, quod controversia hæc pertinens ad Ecclesiæ constructionem discuti non posset, nisi post aliam litem terminatam, & in Tribunali A. C. introductam, quam huic præjudicalem asserbant; sed cum ad amputandam quamcumque dilationem, hæredes Francisci Vanni testatoris, se promptos, paratosque exhibuerint ad Ecclesiam ære proprio ædificandam, consentiendo, ut interim, & in forma depositi pretium locorum montium erogandum in Ecclesiæ constructionem remaneret penes Passarum Executorem Testamentarium, Auditor Sanctissimi, firmo remanente dicto deposito, causam ad hanc Sacram Congregationem remisit super puncto commutationis voluntatis.

Contendunt Hæredes Francisci Vanni, aptiorem esse locum ab ipsis electum pro constructione Ecclesiæ, comparative ad alium, in quo Passarus ab Episcopo Ripano obtinuit, ut Ecclesia construeretur; quod assumptum ut comprobent, animadvertendas proponunt, tum meliorem situm, a se assignati capacitatem, tum minorem incommoditatem, tam incolarum Oppidi Sancti Georgi, quam Sacerdotum Missas in nova Ecclesia celebrare debentium, & quod ulterius in via Sancti Andreæ, ad quam dicunt testatorem respexisse, & in qua proponunt Ecclesiæ ædificationem, nulla alia existit Ecclesia, in qua Missa celebretur præter Ecclesiam Monialium Sancti Andreæ, in qua unica Missa dicitur pro Monialibus, licet in eadem via tercentum circiter habitent Personæ, quando in loco ab Executore electo novæ Ecclesiæ constructione alia reperitur Ecclesia, in qua duæ Missæ qualibet hebdomada celebrantur, præter illam, quæ diebus festivis dicitur pro Populo Rustico per Cappellanum Communitatis.

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus commutationi voluntatis bo.me. Francisci Marini de Vannis, in casu &c.

Die Sabbathi 12. Februarii 1718.

N novissima Congregatione indecisa remanserunt dubia inferius recensenda. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

ASTEN. JURIIUM PAROCHIALIUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis diei 27. Novembris 1717. quoad Quartam Funeralem.

In decisis, & amplius.

Cap. 5. sess. 14.
cap. 11. sess. 24.
cap. 13. sess. 25.
de ref.

MONTIS FALISCI MISSÆ CONVENTUALIS.

An Canonici nuncupati Ecclesiæ S. Mariæ Terræ Martiæ teneantur ad celebrationem Missæ Conventualis, in casu &c.

Negative, & amplius.

Cap. 1. sess. 23.
de reform.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Negative.

Cap. 9. sess. 24.
de regul. &
Monial.

AQUINATEN. NULLITATIS MATRIMONII.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 24. c. 9.
de Ref. Matr.

FIRMANA ÆDIFICATIONIS ECCLESIAE.

An, & quomodo sit locus commutationi voluntatis bo. me. Francisci de Vanis, in casu &c.

Affirmative juxta Votum Archiepiscopi, reservato jure Executori testamentario adimplendi voluntatem Testatoris in domo ab hæredibus assignata.

Sess. 22. de ref.
cap. 6.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM. Calamellus de Calamellis, post fabricatam anno 1348. Cappellam in Cathedrali Ecclesia Ferrariensi sub invocatione SS. Joannis Evangelistæ, & Antonii Viennensis, duas

Sess. 22. Decret. de obs. & evit. in celeb. Missæ.

duas in illa fundavit Cappellanas, aliam redditus scutorum centum, aliam redditus scutorum quinquaginta, cum onere, quod Cappellani, verba sunt foundationis, *continue celebrent Missas, ita quod diebus ferialibus specialiter pro anima ipsius Calamelli, Patris, Matrisque sue, Fratrum, & Sororum, suorum Nepotum, Propinquorum, & Benefactorum suorum, & Domina Catharinae ejus Uxoris, & omnium Fidelium Defunctorum Missas celebrent mortuorum; quod si fuerint negligentes pro qualibet vice solvant denarios sex per Reverendissimum Episcopum convertendos ad dictum usum.*

In executionem oneris injuncti, Cappellani quotidie Missas celebrarunt, & celebrant, sed Missas, nec applicarunt, nec applicant, nisi illis diebus ferialibus, in quibus in Calendario dicitur *de ea*, & pro hujus facti ratione, nedum longævam afferunt observantiam, sed ulterius innituntur Visitationi factæ anno 1669. a clar. me. Cardinali Cerro Episcopo Ferrariensi, in qua, loquendo de applicatione Missarum, quæ fieri debebat a Cappellanis possidentibus Cappellanas fundatas a Calamello de Calamellis, sic statuit: *mandavit celebrari quotidie, & cum applicatione Sacrificii diebus ferialibus ad tenorem fundationis.*

Collato Episcopatu Ferrariensi Eñno Domino Cardinali Ruffo, in Congregatione ab ipso deputata super visitatione suæ Diocesis, supposita fuit examini dispositio sæpe memorati Calamelli de Calamellis, & existimatum fuit, Cappellanos ab eo institutos nullatenus satisfacere propria obligationi, celebrando quotidie, & applicando tantummodo Missam diebus ferialibus, in quibus in Calendario dicitur *de ea*, sed teneri ad celebrandum quotidie cum applicatione, itaut sola differentia inter dies, in quibus fit Officium duplex, & inter dies, in quibus duplex Officium non fit, consistere debeat in hoc, quod in diebus, in quibus non fit Officium duplex, celebrare teneantur Missas Mortuorum, quas celebrare non debent in diebus Officii duplicis, absque eo quod tamen applicationem omittant ullo die, sive sit, sive non sit dies Officii duplicis.

Ab hoc Congregationis deputatæ sensu, Cappellani se gravatos existimant, & benigne illis concessa ab Eminentissimo Episcopo licentia recurrendi ad hanc Sacram Congregationem, operæ pretium est exponere momenta rationum, quæ utrinque parti assistere possunt.

Dicitur itaque in informatione Eminentissimi Episcopi non posse Cappellanis suffragari, vel observantiam, vel præteritis Visitationes, quia quando est clara lex foundationis, illa est servanda, & præsidium constitui non potest, vel in consuetudine, vel in aliorum sensu. Dicitur etiam, applicationem Missarum pro Anima Calamelli, & Patris, & Matris ejusdem, & aliorum ipsius Propinquorum ad paucos redigi dies, si fiat illis tantum diebus, in quibus in Calendario dicitur *de ea*, cum singulo mense, aut pauci, aut nulli adsint dies, in quibus fit Officium de feria; cumque Testator non esset Sacerdos, sed Laicus, & consequenter præsumi valeat ignarus Feriarum, atque dierum, in quibus in Calendario fit Officium de feria, urget maxima verisimilitudo, quod quocumque die voluerit celebrationem, & applicationem Missæ, & quod nomine dierum ferialium intellexerit, pro ut vulgus intelligit, eos dies, in quibus celebrari possunt Missæ privatae Defunctorum, quæ juxta Rubricam, dici valent quocumque die præterquam in Festis duplicibus, & Dominicis. Dicitur denique in citata informatione, nullam esse difficultatem quo ad applicationem diebus Ferialibus, cum id expresse dictum fuerit a Testatore, idemque judicium ferendum

dum esse quo ad applicationem cæteris aliis diebus, cum vera sit Doctorum opinio, quod quando ex verbis, aut mente Fundatoris non colligitur, quod ipse reliquerit libertatem applicationis Sacrificii, illud est pro Anima ipsius applicandum.

Et concordant hujus Sacræ Congregationis resolutiones. In Tinen. etenim applicationis Sacrificii, die 18. Augusti 1668. lib.26. Decretorum fol.61. sic legitur, *ex dispositione testamentaria antiquitus facta a pio Testatore reperitur fundata quedam Cappellania cum onere Cappellano pro tempore sacrum faciendi singulis Dominicis, aliisque Festivis diebus, nulla adjecta declaratione, ad cuius suffragium applicandum esset Sacrificium. Ideo Episcopus Tinen. supplicat per Sac. Congregationem declarari, an hujusmodi Sacrificium applicandum sit pro Anima ipsius Testatoris, an vero ad libitum Cappellani, uti hætenus factum esse comperit. Die 18. Augusti 1668. Sac. Congregatio Concilii respondit, applicandum esse Sacrificium pro Anima Testatoris, & cum hoc eodem sensu Sac. Congregatio processit in Lucana anni 1683. pag.241. a tergo, & in Collen. ejusdem anni pag.264. lib.33. & in alia Collen. anni 1686. lib.35., & in Vincentina anni 1688. fol.471. lib.38., & in Spoletana applicationis, seu reductionis Missarum anni 1710. fol.4. a tergo lib.60. Pro Cappellanis e contra facit, primo, quod in re, & ad effectum de quo agitur, attendenda sunt verba foundationis, cumque ex illis non habeatur nisi quod Cappellani celebrent quotidie, & quod Sacrificium applicant diebus ferialibus; celebratio erit quidem quolibet die adimplenda, sed applicatio fieri non debet, nisi diebus ferialibus, diebus scilicet, in quibus in Calendario dicitur de ea, cum dies FERIALES, juxta proprietatem sermonis, illi sint, in quibus fit Officium de feria; Facit secundo, quod dispositio Calamelli de Calamellis dubia ad minus censeri potest. Admissa autem dubietate, observantia longæva, & in Visitationibus Episcoporum formiter approbata juxta sensum Doctorem de materia tractantium, tanti esse debet roboris, & momenti, ut ipsi diebus solum ferialibus applicare teneantur, sicut & ipsi, & sui prædecessores prædictis solum diebus applicarunt, & sicut Episcopi in suis Visitationibus statuerunt. Facit denique tertio discretiva, quæ legitur in fundatione Calamelli de Calamellis: *continue celebrent Missæ, ita quod diebus ferialibus specialiter pro Anima ipsius Calamelli &c. Missas celebrent Mortuorum*, quasi quod si Fundator dies expressit, in quibus voluit applicationem, in illis, in quibus non expressit applicationem noluisse dicendum sit: Multoque magis, quia demandando quotidianam celebrationem in Cappella, a se fabricata in Cathedrali Ecclesia, & nonnullos dies designando, in quibus exoptabat Missæ applicationem, verisimile admodum est, ut omnibus diebus respexerit ad servitium Cathedralis Ecclesiæ, & ad majorem numerum Missarum in ea celebrandarum, & quod aliquibus diebus, ultra dictum servitium Ecclesiæ, voluerit applicationem Missarum pro Anima sua, & pro Animabus suorum Propinquorum.*

Cohærenter ad hæc, Sacra hæc eadem Congregatio in causa Collen. Applicationis sacrificii anno 1685. agendo de quadam dispositione, in qua cautum fuerat, ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unum, cum hoc quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrarentur de Mortuis pro Anima Fundatoris, censuit, Cappellanus teneri applicare dumtaxat tres Missas de Mortuis, & non alias. Item hæc eadem Sac. Congregatio in alia Collen. applicationis Sacrificii

anno 1689. tractando de quadam Cappellania instituta cum onere Missam quotidie celebrandi hora determinata, post terminatum scilicet Officium Divinum in Cathedrali, ut Mercatores, & Scholarum Discipuli illi interesse possent, respondit, Cappellanum non teneri applicare Sacrificium pro Anima Fundatoris. Et demum hæc eadem Sacra Congregatio in quadam causa Tricastinen. applicationis Sacrificii Missæ, in qua quæstio erat de quadam Cappellania fundata cum obligatione celebrandi quotidie quadam hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium, & applicandi qualibet feria secunda non impedita Missam Mortuorum pro anima Fundatoris, respondit anno 1711. Missam esse applicandam ad libitum Sacerdotis celebrantis, excepta Missa in feria secunda applicanda pro anima Fundatoris, uti habetur pag. 332., & pag. 358. a terg. lib. 61. Decretorum. His autem pro utraque Parte deductis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Missam applicare pro anima Fundatoris, & ejus propinquorum, & quatenus negative.*
- II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus, in quibus in Calendario dicitur de ea & quatenus negative.*
- III. *In quibus diebus teneantur applicare.*

Dilata.

*Seff. 23. c. 8.
de Reform.*

NEAPOLITANA, SEU VICI EQUEN. ORDINATIONIS. Benedictus Manellus cupiens prima Clericali Tonsura initiari, aliosque successive ordines ab Episcopo Vici Equensi, tanquam a suo Ordinario suscipere, petiit ab Eminentissimo Archiepiscopo Neapolitano litteras testimoniales, ex quo longo temporis spatio moratus fuerat in dicta Civitate, & Eminentissimus Archiepiscopus eas denegavit, sub obtentu, quod ordinatio Benedicti, ad se, & non ad Episcopum Vici Equensem pertineret. Habito per Benedictum recursum ad hanc Sacram Congregationem, exquisita fuit primo informatio Eminentissimi Archiepiscopi, & subindæ datæ sunt litteræ ad Episcopum Vici Equensem, & ab utroque nedum opportune responsiones habitæ fuerunt, sed ulterius transmissi sunt Procelliculi, una cum necessariis documentis.

Contendit Eminentissimus Archiepiscopus, ordinationem Benedicti ad se spectare; licet enim Nicolaus ejus Pater natus sit in Civitate Vici, certum nihilominus est, quod a quinque supra triginta annis, se transtulit ad Civitatem Neapolitanam, in qua moratus est, & moratur, exercendo Artem argentariam, & gemmariam; uti nedum ex Testibus examinatis, sed ex confessione judiciali ipsius Nicolai desumitur. Additur, quod Uxorem duxit in eadem Civitate, in eadem quoque liberos procreavit, quodque notabilius est, ex documentis insertis in Processu Curia Archiepiscopalis, habetur, Benedictum, de cujus agitur ordinatione, Neapoli natum fuisse, Neapoli Sacramentum Confirmationis recepisse, & in denunciatione facta per Parochum circa ejus liberum statum, tanquam Neapolitanum denunciatum fuisse.

Ita ut applicabilis videatur dispositio Bullæ 44. quæ incipit *Speculatores*, san. mem. Innocentii XII. ibi, *at si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tandiu, ac eo animo permanserit, ut inibi vere domicilium de jure*

contraxerit, tunc non origo Patris, sed domicilium per Patrem legitime, ut præfertur, contractum, pro ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

Episcopus e contra Vici Equensis asserit, sui juris esse ordinationem Benedicti. Nicolaus etenim illius Pater Vici natus est, Vici possidet bona stabilia, in hac eadem Civitate solvit onera communitativa, in hac ipsa Urbe admissus est tamquam Civis ad Syndici electionem. Ad hanc demum Urbem sæpius rediit, relinquendo in propria domo Uxorem, & liberos; cumque ad Civitatem Neapolitanam iverit, exercendi gratia mercaturam, sive Artem aurificam, & gemmariam, nec Apothecam fixam, & stabilem habuerit, nec bona stabilia emerit: & interrogatus a Promotore Fiscali Curia Archiepiscopalis, dixerit, se semper habuisse, & adhuc habere animum redeundi ad Civitatem, in qua natus est; quod ipsum confirmatur a Testibus, qui, & hanc Nicolai declarationem, & alia referunt in Superioribus recensita: hinc, juxta sensum Episcopi Vici Equensis, inferitur, ad se, tanquam ad Ordinarium, spectare ordinationem Benedicti; multoque magis cum in citata Bulla Innocentiana habeantur hæc verba: *Ceteram subditus ratione originis is tantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter natus est in ea Diœcesi, in qua ad ordines promoveri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidente, occasione nimirum itineris, officii, legationis, mercaturæ, vel cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in illo loco, sed vera tantum & naturalis Patris origo erit attendenda, & paulo post: subditus autem ratione domicilii ad effectum suscipiendi ordines, is dumtaxat censeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeo stabiliter constituerit in aliquo loco, vel per decennium saltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac honorum suorum partem cum instructis ædibus in locum hujusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuo ibidem permanendi animum demonstraverit, & nihilominus ulterius utroque casu, se vere, & realiter animum hujusmodi habere jure jurando affirmet.*

Addit Benedictus impossibilem sibi esse Sacrorum saltem Ordinum susceptionem in Civitate Neapolitana, cum ibi Pater bona stabilia non habeat, & juxta ejus Curia leges Patrimonium pro ordinatione constitui non possit nisi in bonis stabilibus in Diœcesi Neapolitana existentibus.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

Ad quem spectet ordinatio Oratoris in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Pater Alexius Martin. Ordinis S. Dominici supplices preces exhibuit Sanctissimo Domino Nostro pro obtinenda declaratione nullitatis suæ Professionis, non obstante lapsu quinquennii, remissisque de more precibus ad Archiepiscopum Bisuntinum pro informatione, & voto, nedum ipse requisitam transmisit informationem, in qua suum votum aperuit, sed una cum informatione Processum a se confectum transmisit.

Præterdit Pater Alexius suam Professionem emissam usque ab anno 1685. nullitatis vitio laborare; primo quia post habitum Religiosum assumptum in Conventu Poliniensi, transmissus fuit ad Conventum Bisuntinum, ut in eo Novitiatum expleret; cumque, novitiatu anno decurrente, ægritudine correptus transiverit ad locum de Poligni, ibique gratia recupe-

randæ valetudinis, plerisque diebus permanferit, tum in domo fuorum parentum tum in Conventu dicti loci, & recuperata valetudine, ad Conventum Bisuntinum rediderit, in quo novitiatum complevit, hæc anni novitiatus interruptio nullam reddit Professionem subsequenter emissam, etiamsi a Conventu Novitiatus discesserit, & in domo Parentum, & in alio Conventu habitaverit ex legitima causa, & fuorum Superiorum accedente licentia.

Secundo quia Professionem Regularem non emisit in Conventu Bisuntino ad id designato, sed in Conventu Poliniensi ad id nullatenus designato, in quo rerum themate urget Bulla Urbani VIII. relata in ejus Summario num. 5. quæ Professiones sic emissas declarat esse nullas.

Tertio quia Thomas Martin. ejusdem Frater, & Religiosus Domenicanus, natu major, eidem metum incussit, itaut ejus Professio tamquam emissa per metum, nulla censenda sit.

Archiepiscopus è contra Bisuntinus putat, hæc tria fundamenta non esse subsistentia; in sua etenim informatione dicit, allegatam anni Novitiatus interruptionem non prodesse in casu, & ad effectum, de quo agitur, utpote secutam ex causâ infirmitatis, & pro recuperanda valetudine, & accedente fuorum Superiorum licentia. Afferit ulterius, Professionem non posse dici nullam in sequelam Bullæ Urbani VIII., tum quia Conventus Poliniensis est Conventus strictioris observantiæ; & Urbanus in citata Constitutione, inhærens decreto Capitulis Generalis, habiti in Civitate Mediolanensi anno 1622. declaravit tantummodo nullas illas Professiones, quæ in Provinciis, & Congregationibus Regni Galliæ non emitterentur in Conventibus strictioris observantiæ; tum quia licet Conventus Poliniensis non fuerit deputatus pro novitiatu, viget tamen immemorabilis consuetudo, qua non admittitur innumeræ Professiones corruerunt, ut Novitii, qui suum novitiatum in Conventu strictioris observantiæ deputato compleverunt, possint de licentia Superiorum ad patriam se conferre, & in patriæ Conventu Professionem emittere; Dicit tandem Archiepiscopus, metum allegatum nullius esse roboris, & momenti, cum reprehensiones, & cætera ab ejus Fratre Religioso gesta, nec metum constituent cadentem in constantem virum, nec ex indultia facta sint ad extorquendum assensum in Professione.

Fundamenta deducta in informatione Archiepiscopi Bisuntini exornantur a scribente pro Joanne Francisco Martin., qui est Frater Alexii, & qui se opponit declarationi nullitatis Professionis. Præter autem recitata fundamenta, aliud ille subnectit, & est, quod ab anno 1685. in quo Alexius Professionem emisit, nedum Presbyteratus Ordinem ad Titulum Religiosæ paupertatis recepit, sed etiam munera, sibi a Religione imposita, Procuratoris nonnullorum Conventuum, Socii, Lectoris Philosophiæ, & aliquando Prioris exercuit, quasi quod in his reponi valeat tacita quædam Professio.

Ex juribus itaque circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

*Cap. 1. sef. 21.
de reform.*

TUDERTINA CAPPELLANIÆ. Anno 1686. Confratres Societatis Beatissimæ Virginis de Lilio Terræ Aquaspartæ, Diocesis Tudertinæ, post factam nonnullorum bonorum assignationem, Cappellaniam perpetuam instituerunt, reservando sibi metipsis jus nominandi, sive præsentandi, & onere Cappellano imposito celebrandi certum numerum Missarum, & alias quasdam sacras functiones pro Confraternitate peragendi, & pro
prima

prima vice in Cappellanum perpetuum nominaverunt Clericum Carolum Stephanum Gentilem .

In Episcopali Cancellaria non reperitur Decretum institutionis hujusce juris Patronatus sed de eo non videtur dubitari posse , tum quia bonæ memoriæ Planettus Tudertinus Episcopus , in litteris expeditis favore dicti Caroli Stephani , & signatis die 10. Junii anno 1698. testatus est , se approbasse ; & confirmasse auctoritate sua ordinaria Institutionem Cappellanæ perpetuæ cum reservatione Juris Patronatus favore Confratrum , tum quia Cappellaniam vacantem per liberam dimissionem memorati Caroli Stephani Gentilis , ad præsentationem Confratrum , & cum expressione Juris Patronatus Laicorum , contulit die 18. Julii anno 1701. Clerico Lucio Antonio Moscatello , uti refert modernus Episcopus Tudertinus in sua informatione ad hanc Sacram Congregationem transmissa .

Moscatellus , post lapsum nonnullorum annorum , Cappellanæ renuntiavit , factaque nova nominatione a Confratribus in personam Clerici Cajetani Corsetti , cum superadditione nonnullorum aliorum onerum , quorum nulla mentio habetur in Cappellanæ institutione , & signanter audiendi Confessiones Confratrum , & Sororum ; uti plene legi potest in Actu nominationis transmissio , & relato in Summario Scripturæ circumferendæ , Eminentissimus Dominus Cardinalis Gualterius , tunc Episcopus Tudertinus , nominationem a Confratribus factam admisit ; sed cum honoribus , & oneribus in fundatione , & erectione expressis , uti desumitur , ex ejusdem litteris authenticis expeditis anno 1714. in Secretaria hujus Sac. Congregationis exhibitis .

Adepta per Clericum Cajetanum Corsetti possessione Cappellanæ , fuit ab eodem excitata prætentio , se videlicet non teneri , nisi ad onera in fundatione expressa , tum quia nominatio a Confratribus facta dicto modo , fuit admissa ab Eminentissimo Gualterio , tum quia non erat in facultate Confratrum nova onera superaddere , quæ in fundatione non fuerant apposta , & ulterius simul , & semel huic Sac. Congregationi supplicavit pro declaratione , ut ad titulum sæpe memoratæ Cappellanæ perpetuæ sacris Ordinibus initiari valeret ; Cumque ex informatione moderni Episcopi Tudertini colligatur , eundem , juxta legem fundationis Cappellanæ , esse obligatum ad celebrationem tercentum circiter Missarum quolibet anno , & Cappellanæ redditus consistere in scutis quinquaginta circiter , itaut , dempto Missarum onere , vix eidem supersint scuta viginti , & sæpe se promptum exhibeat ad supplendum de proprio alia decem scuta annua , quæ unitas cum aliis viginti , quæ supersunt , detractis oneribus Missarum , constituunt annum redditum scutorum triginta , quæ est summa præfixa , & statuta pro suscipiendis sacris Ordinibus in Civitate , & Diœc. Tudertina , sive quis ordinetur ad titulum Beneficii , sive ad titulum Patrimonii , sive ad titulum partim Beneficii , & partim Patrimonii , uti testatur modernus Episcopus Tudertinus in aliis suis litteris signatis die 18. Januarii 1718. , & in Secretaria exhibitis .

Dignabuntur EE. VV. , citata , & non comparente Confraternitate Beatissimæ Virginis de Lilio Terræ Aquaspartæ , discernere .

I. *An Clericus Cajetanus Corsetti teneatur ad onera de novo apposta in nominatione de se facta a Confratribus , & non memorata in fundatione .*

II. *An idem ordinari possit ad titulum ejusdem Cappellanæ , superaddito ex bonis Patrimonialibus annuo redditu scutorum decem .*

Die

Die Sabathi 19. Februarii 1718.

REMONEN. In Constitutione san. me. Urbani VIII. edita die 12. Decembris 1634. quæ est la 190. in Bull. Tom. 5. & pro ejus executione fuit ab eodem Summo Pontifice die 20. Martii 1635. deputata hæc Sacra Congregatio præscribitur, ut qui a Summis pro tempore Pontificibus Præfecti fuerint Episcopalis Ecclesiis, si sint in Urbe, debeant post mensem a die eorum promotionis, hoc est a die pronuntiationis factæ per Papam in Consistorio, uti late Bullam interpretando docet *Fagnan. in Cap. Eam te n. 4. & seqq. & præsertim n. 23. aliisque seqq. tit. de rescriptis*, itinerari se committere, & ad Ecclesiam sibi commissam, ad personaliter in ea residendum conferre, sub nonnullis gravissimis pœnis eo ipso incurrendis, uti videri potest a §. 7. usque ad 11: citatæ Bullæ.

Alexander Litta Præfectus SS. D. N. Episcopali Ecclesiæ Cremonensî ante terminum temporis statuti ab Urbana Constitutione, supplices preces exhibuit pro ejus prorogatione, cum enim adhuc ad suam Ecclesiam non accesserit, uti nequit mensibus a Sacro Concilio Tridentino indultis, quemadmodum defumitur ex resolutione hujus Sacræ Congregationis die 12. Decembris 1707. in qua cum propositum fuisset dubium: *An Episcopi noviter promoti possint uti Trimestri Conciliano absendi a residentia ultra mensem concessum a san. me. Urbano VIII. in ejus Bulla antequam ad residentiam primo accedant.*

Supplicationis fundamentum reponitur tum in hyemis rigore, qui non modicum affert itinerantibus incommodum, tum in alia Causa, quam Secretarius in Sacra Congregatione exponet.

De incurso Oratoris in pœnas a Constitutione Urbana inflictas, nulla quæstio excitari valet; licet enim hic, & nunc elapsum sit tempus a memorata Bulla præfixum, cum tamen ante temporis terminum supplicaverit, id satis esse videtur, ut a quacumque pœna censeatur exemptus juxta Decretum editum die 13. Martii 1693. *Sanctissimus Dominus noster decrevit, & respectively mandavit tempus, & tempora non currere, pendente recursu, ac impedimento Sanctitatis Sux, vel Secretarii; qui referre non valcat, itaut hoc medio tempore, nulla censura incurrantur a Supplicantes Episcopis, precibus Secretario tempore habili oblatis.*

Redactaque idcirco controversia ad tempus futurum, seu ad termini prorogationem dignabuntur EE. VV. decernere.

An & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu & c.

Ad duos Menses.

CARPENTORACTEN. In Bulla 15. san. me. Xysti V. Bull. Tom. 2. edita pro visitatione Sacrorum liminum ab Episcopis facienda, præscribitur, ut Episcopi Itali, vel ex Italicis insulis, unde in Italiam commodius trajci potest, veluti Siculi, Sardi, Corsi, & alii adjacentium Provinciarum Italiæ, ac etiam Dalmatiæ & Græcarum, quæ è Regione ipsius Ita-

Italiæ, & Siciliæ oris sunt, tertio anno, Germani vero, Galli, Hispani, Belgæ, Boemiæ, Ungari, Angli, Scoti, Iberni, & cæteri omnes, qui in Europa sunt citra mare Germanicum, & Balticum, ac omnium Insularum Maris mediterranei quarto anno ad Urbem accedant Sanctorum Apostolorum limina visitari, uti videri potest in §.6. citatæ Bullæ, & in Epistola circulari ad universos Orbis Episcopos scripta a Sac. Congregatione Concilii die 16. Novembris 1673. ad imputandam quancumque ambagem statutum fuit, ut initium triennii, aut quadriennii desumendum sit a die 20. Decembris anni 1585. quo edita fuit Sixtina Constitutio.

Episcopus Carpentoraënsis ex ultimis Visitationibus Sacrorum liminum a suis Prædecessoribus, & a se peractis animadvertens, sibi impositum esse onus visitandi de triennio in triennium, supplices preces exhibet pro subrogatione quadriennii loco triennii.

Pro Episcopo facit primo, quod in regeſtis hujus Sacræ Congregationis frequentior adnotatio Visitationis Sacrorum liminum, quo ad Episcopos Carpentoraënses, non triennium respicit, sed quadriennium; Facit Secundo, quod Episcoporum Vasionensium onus non ad triennium restringitur, sed ad quadriennium ampliatur; Facit tertio quod Archiepiscopi Avenionensis, & Episcopi Cavallicensis Visitationes ut plurimum adnotatæ reperiuntur ad terminos quadriennii, & non trienni, uti fusius Secretarius in Sacra exponet Congregatione; Facit denique quarto, quod Episcopi Galli limina visitare tenentur non quolibet triennio, sed quolibet quadriennio, & juxta Geographos, Civitas Carpentoraënsis est caput Comitatus Venusini in Provincia, & est Urbs Galliæ Narbonensis.

Adeoque dicunt Doctores, Comitatum Venusinum, & Civitatem Avenionensem esse in partibus Galliæ, sed non de Gallia, quemadmodum plene habetur in *decis. 80. n. 1. & seqq. post Tondut. de Pensionibus Ecclesiasticis, & in disquisit. Legal. Pauli de Gandecombe cap. 12. n. 1. & pluribus seqq.*

Comitatus enim Venusinus factus est de dominio temporali Sedis Apostolicæ in solemnī pace inīta anno 1228. tempore Gregorii IX. Summi Pontificis, quæ pax est in regeſtis hujus Pontificis, existentibus in Archivio Vaticano fol. 81. & pluribus seqq. & Civitas Avenionensis anno 1348. facta est de dominio Ecclesiæ, cum Clemens Papa IV. eam emerit a Joanna Neapolis Regina, Sicuti desumitur ex Instrumento emptionis impresso in Bull. Civitatis Avenionensis p. 139. & plene referunt *Boschett. in vita Clementis IV. pag. 101. in principio, Raynald. in Annalibus Ecclesiasticis ad annum 1348. n. 11. & 12. Nostradamus in historia Provinciæ par. 4. pag. 406. in fine Bell. conf. 57. n. 5.*

Facit è contra adversus Episcopum, quod, & primus, & ultimi visitationis Status non de quadriennio, sed de triennio loquuntur, & quod, si pro Ecclesia Carpentoraënsi subrogaretur quadriennium loco triennii, idem etiam fieri deberet quoad Metropolitanam Ecclesiam Avenionensem; cum præcedentes Archiepiscoporum Avenionensium visitationes quadriennales sint, & postremæ sint triennales sicuti Secretarius refert in Sac. Congr.

His autem positis, spectat ad E. VV. decernere.

An Episcopus Carpentoraënsis teneatur ad Sacrorum liminum visitationem de triennio in triennium, vel de quadriennio, in quadriennium.

Teneri de quadriennio in quadriennium.

GURGEN. Sacrum Concilium Tridentinum permittit Episcopis, ut singulis annis abesse possint a suis Diœcesibus duobus, aut tribus mensibus, dummodo id ex æqua causa fiat, & absque ullo Gregis detrimento, & dummodo a Cathedrali non absint solemnioribus quibusdam diebus, ibi enumeratis, & a summo Pontifice Urbano VIII. in supra memorata Constitutione 190. menses hi Conciliares non fuerint sublatis, ut idem Summus Pontifex declaravit. *Teste Fagnan. in cap. eam te n. 21. § 22. de rescriptis § in cap. Qualiter n. 25. de Clericis non resid.* fuitque ab hac Sacra Congregatione admissum tunc cum primo coacta fuit, die scilicet 28. Martii 1635. occasione Indulti concessi Episcopo Casalensi non residendi per tempus determinatum in sua Ecclesia.

Cohærenter ad hæc a Jacobo Maximiliano Episcopo Civitatis Gurck Norici in Curintia petitur, ut sibi habitare permittatur præter tres menses Conciliares, aliis tribus mensibus in quodam Palatio a se cum aliis bonis empto, quod dicitur *Mayoreffen*, quodque est suæ Diœcesi conterminum, licet situm sit in Diœcesi Archiepiscopi Salisburgensis.

Ut autem Infantia merita perpendantur, operæ pretium est, nonnulla de ordinario Episcoporum Gurgentium residentia loco, & nonnulla alia de hoc novo extraordinario loco referre, quæ in supplici Oratoris libello leguntur.

Ordinaria Episcoporum Gurgentium residentia sita est in quodam Castro supra montem fabricato, ad quod hyberno tempore vix præ nivis, & gelu impedimento accedi potest, & quod æstivo tempore tutum, & secutum non est propter fulgura, & tempestates. Hæc eadem etiam residentia, distat ab Ecclesia Cathedrali pariter unius horæ, & ad ædificiis ferri, & mineralium, ex quibus Episcopales redditus exiguntur, per iter trium horarum.

Novus vero, & extraordinarius residentia locus situs est in loco aeris clementioris. Adhæret illi ædificiis ferri, & mineralium, nec distat, nisi per trium horarum spatium ab Ecclesia Cathedrali, & est propior Ecclesiis Parochialibus, Episcopo subjectis, & aliis mentæ Episcopalis Præsidiis.

Ab hac autem novæ residentia situatione, infert Orator, æquum esse, ut sibi facultas indulgeatur, in ea manendi tribus mensibus hybernis, & tribus mensibus æstivis. Primo quia ad hunc locum facilior erit Subditorum accessus: Secundo quia feliciori fructur valetudine propter aeris temperiem, si in dicto loco dicto tempore sibi habitare permittatur; Tertio quia propior erit ædificiis, cæterisque Ecclesiæ bonis, quorum omnium cura diligentior hisce temporibus est necessaria, quibus gravissimæ exiguntur contributiones; Quarto quia facillime pro obeundis Ecclesiasticis Functionibus.

Præter hæc addit idem Orator circumstantias facti, & juris; testatur enim se habere intentionem relinquendi Ecclesiæ pro commodo suorum in Episcopatu Successorum, Palatium, & alia bona, quæ dicuntur *Mayoreffen*, & profitetur se, ut facta tecta permaneant jura Metropolitanæ Salisburgensis, exercere nolle actus jurisdictionis Ordinariæ in novo loco, sed se in suam Diœcesim esse ingressurum, quotiescumque se offeret occasio eos exercendi. Succedit mox narratis facti circumstantiis, juris ponderatio, quod stante vicinitate loci, in quo petit habitare, vicinitate inquam ad suam Diœcesim, dici semper poterit, quod est moraliter præsens juxta

ta ea, quæ referunt Doctores allegati per Dianam in editione coordinata
tom. 3. tract. 3. resol. 71. num. 4.

In hoc itaque rerum themate dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Non esse locum, & ad mentem, & mens est, ut recurrat ad Sanctissimum in casibus particularibus.

SEGNEN. Propter impedimentum, quod dicitur ab intrinseco, quod videlicet provenit ab infirmitate, Apostolica Sedes consuevit impartiri licentiam Episcopis discedendi a sua Ecclesia, sed ad tempus, uti probat *Textus in cap. nihil 7. quest. 1.*, & adnotavit *Fagnan. in cap. ex parte n. 77. de Clericis non resid.*, quem sequitur *Rosa de resid. Episcoporum cap. 3. n. 31. & 32.*

Ob hoc impedimenti genus, hoc est infirmitatis, Adamus Episcopus Segnensis in Croatia dispensari petit a residendo in sua Diœcesi, quoad usq; ad alium transferatur Episcopatum, aut Episcopatu, quem obtinet, renunciare possit ad terminos *Textus in cap. nisi cum pridem §. Alia vero causa tit. de renunciatione.*

Refert enim, se suam Diœcesim visitasse, ovesque sibi creditas confirmationis Sacramento munivisse, dum validiori corporis valetudine fruebatur, sed subsequenter expertum fuisse, quod, quoties Diœcesim ingressus est, toties mortali ægritudine correptus, nec sanitatem, nec vires recuperare potuit, nisi e Diœcesi egrediendo, & ad alios locos clementioris aeris se transferendo, quæ omnia dicit, se probare posse testimoniis Medicorum, Cleri sui, & vicinorum Prælatorum. Præterea se offert promptum, & paratum ad conferendos ordines suis Diœcesanis in quadam Cappella cujusdam suæ Arcis hæreditariæ, pro quibus peragendis testatur, habuisse licentiam ab Ordinario, ab Episcopo scilicet Lagrabiensi.

Hæc sunt, quæ ex epistolis ab Oratore Sanctissimo Domino Nostro scriptis, & a Sanctitate Sua ad hæc Sacram Congregationem pro hæc re definienda transmissis, haurire potui.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Ad sex Menses.

Nulla Causarum Dubia inferius recensenda in novissima Congregatione indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque Ee. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis responsum dare.

Sess. 22. Decret. de ebs. & evit. in celeb. Missæ.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM.

- I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Missam applicare pro anima fundatoris, & ejus propinquorum, & quatenus negative.*
- II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus, in quibus in Calendario dicitur de ea, & quatenus negative.*
- III. *In quibus diebus teneantur applicare.*

Dilata.

Sess. 23. cap. 3 de Ref.

NEAPOLITANA, SEU VICIEQUEN. ORDINATIONIS.

Ad quem spectet ordinatio Oratoris in casu & c.

Spektare ordinationem ad Episcopum Vieiequen. cum Testimonialibus Eñi Archiepiscopi Neapolitani, & amplius.

Sess. 25. de Regular., & Monial. c. 19.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An sit locus restitutioni in integrum in casu & c.

Negative, & amplius.

Sess. 21. cap. 2. de Ref.

TUDERTINA CAPPELLANIÆ.

- I. *An Clericus Cajetanus Corsetti teneatur ad onera de novo apposta in nominatione de se facta a Confratribus, & non memorata in fundatione.*
- II. *An idem ordinari possit ad titulum ejusdem Cappellaniæ, superaddito ex bonis patrimonialibus alio annuo redditu scatorum decem.*

Ad I. Negative & amplius.

Ad II. Affirmatiye.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Proposita hac *Sess. 25. c. 19. de Regular.*
 Causa die 2. Octobris mox elapsi anni 1717., responsum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes.* Cumque modo iterum proponatur, dignabuntur EE. VV. tam ex iuribus tunc deductis, quam ex noviter modo deducendis, ad sequentis dubii resolutionem devenire.

An sit danda restitutio in integrum in casu &c.

Coadjuventur probationes, & ad mentem.

FLORENTINA. Franciscus de Ginoris in suo ultimo, cum quo defecit testamento, hæredem instituit Thomam filium, eique demandavit, ut Cappellam a se emptam sub invocatione SS. Francisci, & Hieronymi dotaret in florenis quingentis; pro qua dotatione obligavit Domum magnam, ad se pertinentem, uti desumitur ex testamento rogato anno 1448. *Sess. 22. c. 3. de Reform.*

Nullum in dicto testamento fuit onus impositum Rectori Cappellæ. Adeoque Junipera del Benino Vidua Thomæ filii hæredis instituti, deveniendo ad Cappellæ dotationem, assignavit pro pretio florenorum quingentorum, septem partes cuiusdam Apothecæ, nulla facta oneris mentione, uti pariter colligitur ex publico Instrumento, rogato anno 1492. & cohærenter ad hæc in Inventario anni 1563. in Actis exhibito per tunc temporis Cappellæ Rectorem, enunciatur, dictam Cappellam non habere onus, nisi subventionis decimarum pro Studio Pisano.

Anno 1596. exorta fuit controversia inter Rectorem, & Priorem, & Canonicos Collegiæ Ecclesiæ Sancti Laurentii, in qua Cappella sita est; & Cappellæ Rectorem, qui fuerat a Canonicis punctatus, ex quo Choro non interfuerat; Et controversiæ decisione commissa tunc temporis Vicario Generali Florentino, fuit ab eodem demandatum, ut delerentur punctaturæ, eodemque contextu Vicarius declaravit, ut a die 1. Maii 1597. Rector Cappellæ, ejusque successores tenerentur per se, vel per alium Missas in hebdomada bis celebrare; necnon quolibet anno Festivitatem facere Sanctorum Francisci, & Hieronymi cum impensa scutorum trium, & facere unum Officium Defunctorum pro Animabus Defunctorum Familiæ de Ginoris, uti desumitur ex quodam transumpto libri Recordiorum Capituli memoratæ Ecclesiæ Collegiæ.

Cappellæ Rector se subjecit oneribus a Vicario Generali Florentino impositis. At ignoratur, quænam fuerit ejus Successorum præcisa observantia; immediatus enim Prædecessor Laurentii de Franchis moderni Cappellani, qui Cappellaniam obtinuit spatio annorum 56. nec Festum Sanctorum Francisci, Hieronymi, nec Officium Defunctorum celebravit, licet Missas pro majori parte recitaverit, absque eo quod sciri possit, an eas, nec ne applicaverit in suffragium Animæ Fundatoris, aut aliorum de ipsius familia, uti refert Archiepiscopus Florentinus in sua informatione transmissa ad hanc Sacram Congregationem.

Rebus in hoc statu manentibus, collata fuit Cappellania Laurentio de Franchis, qui animadvertens, redditus Apothecæ assignatos decrevisse, manum admovit ad perquirendam Cappellaniæ fundationem, supplicesque preces Sacræ Congregationi exhibuit pro declaratione suæ exemptionis ab oneribus a Vicario Generali injunctis anno 1597. uti supra fuit expositum; Cumque Sacra Congregatio die 13. Martii 1717. jussit, quod

Causa poneretur in folio, de ejus meritis hic, & nunc per consequens agendum est.

Pro Cappellano facit, quod in fundatione non fuit ullum onus impostum, & quod Vicarius Generalis non poterat onera superaddere in fundatione non apposita, uti respondit hæc Sacra Congregatio anno 1589. Episcopo Ariminensi lib.7. Epistolarum pag.38. & in Sarnen. 3. Julii 1690. lib.40. Decretorum pag.340. & in Asten. Cappellaniæ 14. Februarii 1699. fol.57. lib.49. Decretorum; absque eo quod obstare possit, aut acceptatio Rectoris tunc temporis, aut factum illius Successorum, tum quia Successorum observantia est difformis, tum quia actus a Prædecessoribus gesti, tunc Successoribus præjudicare possunt, quando versamur in Prædecessoribus, qui habent jus obligandi se, & suos Successores, quod non videtur in casu præsentis verificari.

Facit e contra adversus Cappellanum sententia lata a Vicario Generali Florentino, & quod ex actibus per longum temporis spatium continuatis, licet a principio fuerint voluntarii, datur actio, & coactio in futurum favore piæ causæ ad terminos *Textus in cap. ad Apostolicam de simonia.*

His itaque pro utraque parte deductis, dignabuntur EE. VV. decernere. *An Rector Cappellaniæ teneatur adimplere onera, de quibus agitur in casu &c.*

Negative.

*Sess. 22. c. 8.
de Reform.*

CASALEN. MONTIS PIETATIS. Administratores Montis Pietatis Civitatis Casalensis anno 1692. supplicarunt pro facultate accipiendi pecunias ad rationem interusurii trium pro centenario, & exigendi a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario, & die 19. Aprilis Sacra hæc Congregatio, prævia Episcopi relatione, petitam facultatem concessit pro scutis 3000. dummodo pro eadem dumtaxat summa exigi posset interusurium ad rationem quinque, & dummodo intra triennium, ex tunc decurrendum, fieret dictæ summæ restitutio.

Pauperum indigentia, quæ fuerunt causa recursus habitæ ab Administratoribus Montis Pietatis, excreverunt, iisdemque Administratoribus supplicantiibus pro nova facultate accipiendi duplas 6000. ad rationem trium, & exigendi ad rationem quinque, hæc eadem Sacra Congregatio, atenta relatione Episcopi Casalensis, & veris existentibus narratis, & præsertim, quod facta fuisset restitutio scutorum 3000. licentiam impartita est recipiendi summam scutorum 3000. sub annuo interusurio trium pro centenario, necnon exigendi a Pignorantibus pro eadem dumtaxat summa scutorum 3000. ad rationem quinque pro centenario, renovataque clausula, quod summa recipienda intra triennium a die receptionis decurrendum restitueretur, uti colligitur ex Decreto edito die 28. Januarii 1708., & paulo post, die videlicet 7. Julii 1708. ampliata fuit ab hac Sacra Congregatione facultas, usque ad summam scutorum 6000. ita tamen, ut hæc summa intra sexennium, a die receptionis decurrendum, restitueretur.

Facultates ab hac Sacra Congregatione concessæ Administratoribus Montis Pietatis non fuerunt sufficientes, ut occurrere posset necessitatibus Pauperum, qui egestate pressi confugere incæperunt ad Hebræos, a quibus mutuas acceperunt pecunias ad rationem decem, & octo pro quolibet centenario, & anno; ad quod inconueniens de medio tollendum, cum sæpe

sæpe memorati Administratores supplices iterum preces exhibuerint pro licentia accipiendi duplas decem mille ad rationem trium pro centenario , & quinque exigendi a Pignorantibus , Episcopus Casalensis requisitus pro informatione , & voto , nedum asseruit calamitates esse certissimas , sed ulterius in ea fuit opinione , ut petita facultas pro summa expressa concedi valeat .

Concessioni autem favet , quod nulla amplius esse valet dubitatio , quin Sacri Montes Pietatis aliquid ultra sortem pro necessariis Ministrorum impensis exigere possint ; Antiqua etenim , celebrisque controversia magnis animorum motibus agitata inter Inquisitionem Mantuæ , & Beatum Bernardinum Feltrensem ; uti legitur in vita hujus Beati scripta a Morastico , & pro qua hinc inde pugnatum est inter Theologos , & Canonistas , resoluta fuit in Concilio Lateranensi a Summo Pontifice Leone X. quemadmodum legitur in ejus Constitutione 11. Bull. tomo primo , itaut reprobantur nonnullorum paucorum assertiones , qui post Concilium Lateranense improbare ausi sunt , quod Sacri Montes Pietatis aliquid moderatum ultra sortem recipiant pro necessariis impensis .

Abque eo ; quod de moderatione in hypothesi præsentis quæstio excitari valeat : tum quia relata hujus Sacræ Congregationis exempla sonant in exactiorem a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario ; tum quia duo sunt pro Ministrorum salariis , & reliqua tria solvuntur pro emendatione damni emergentis , cui Mons subjectus est , summam recipiendo ad rationem trium pro centenario ad terminos *Textus in Lunica C. de sententiis, quæ pro eo quod interest* , & juxta communem doctrinam Theologorum , *Duce Divo Thoma 2. 2. quæst. 78. art. 11. ad 1.*

E contra concessionem adversatur summa , quæ exorbitans videri potest , & quod nec in supplici Oratorum libello , nec in informatione Episcopi dicitur adimpletam fuisse conditionem præscriptam in concessionem , facta die 7. Julii 1708. quod scuta scilicet 6000. fuerint intra sexennium jam decursum restituta .

Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere .

An , & pro qua summa , & quomodo Oratorum precibus sit annuendum .

Affirmative pro aliis scutis 6000. cum iisdem cautelis , & conditionibus appositis in præcedentibus concessionibus , & ad mentem .

AQUIPENDII VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM . In relatione status Ecclesiæ de more ab Episcopo Aquipendii ad hanc S. Congregationem transmissa , legitur ab eodem institutas fuisse in sua Diœcesi Conferentias , sive Congregationes pro discutiendis Casibus Conscientiæ , quæ singulo quoque mense coguntur , cuique diligentissime interveniunt omnes Parochi , & Sacerdotes , quibus fidelium Sacramentales Confessiones commisse sunt , & reliquis Ecclesiasticorum Cætus .

In eadem relatione habetur , quatuor esse Conventus Regularium in Civitate Aquipendii ; Augustinianorum videlicet , Minorum Conventualium , Capuccinorum , & PP. Minoris Observantiæ , & Religiosos in iisdem degentes sæpe sæpius non esse in numero a Sanctionibus Apostolicis præscripto . Rursus in citata legitur relatione , alios quinque esse Religiosorum Conventus

Seff. 23. c. 15. de Ref.

tus in Dicecesi, duos Patrum Minoris Observantiæ, alterum in Terra Canini, alterum in Terra Farenensi, ubi pariter existit Conventus Capucinorum. Quartus Conventus est ille Servorum Beatæ Mariæ Virginis, qui est in Terra Ischiæ, & postremus est Conventus Carmelitarum in Opido Cellularum, qui est Episcopali Visitationi subjectus. Tandem in relatione, aliis prætermis dubiis, qui specialem non merentur discussionem, proponit Episcopus, an Regularibus, qui suorum subditorum confessiones audire cupiunt, liberum sibi sit, & licitum, conditionem in concedendis facultatibus injungere, interessendi videlicet mensuris disceptationibus, & Congregationibus Casuum Conscientiæ.

Pro parte affirmativa ponderari posse videtur, id non esse novum; claræ etenim me. Cardinalis de Luca in annotationibus ad Concilium Tridentinum discursu 2. num. 12. dixit, id futurum esse maximopere proficuum, tum, ut Episcopus perspectas habeat opiniones omnium suorum Confessoriorum, tum ut quantum possibile est, uniformis sit Confessoriorum doctrina in materia morum, & signanter contractum, in qua sæpe sæpius Theologi dissident a Theologis, & a Canonistis; quibus addi posset, collationem hanc omnium Confessoriorum tam Secularium, quam Regularium futuram esse non inutilem pro animorum unione juxta ea, quæ habentur in actis Ecclesiæ Mediolanensis tomo primo parte 4. in Instruct. Confess. pag. 647. *Ideo Regularium Superiores Confessores suos sæpius moneant, & ad hanc animorum unionem in Fidelium ædificatione adhortentur, curentque in primis, ut dum in casuum resolutione diversa inter eos, & Parochos sententias fuerit, prudenter in eos se gerant, & ad Laicorum notitiam id non veniat, sed ad nos pro decisione recurrant.*

Negative e contra favent opinioni ea, quæ sequuntur; primo quod Episcopus Confessoriorum Regularium doctrinam perspectam habere potest in examine, quod illorum approbationem præcedit ad terminos Sacri Concilii Trid. sess. 23. cap. 15. de reformat. Secundo, quod in Decretis pro Reformatione Regularium, editis a Clemente VIII. præscribitur, quod in singulis Monasteriis, & Conventibus bis in hebdomada habeatur lectio Sacræ Scripturæ, vel casuum conscientiæ, ad quam Fratres omnes convenire tenentur; Tertio, quod hic in Urbe, in decem, & septem Conventibus fiunt Congregationes casuum conscientiæ, illisque interveniunt Parochi tantummodo, & Confessarii ex Clero Sæculari, & Regulares, in quorum Conventibus prædictæ casuum Lectiones habentur; Quarto tandem, quod ab hac Sacra Congregatione die 2. Maii 1685. uti habetur lib. Decretorum 35. fol. 238. prodiit hæc resolutio in quadam Causa Forosempronien. Accessus ad Congregationem Casuum Conscientiæ.

Episcopus exponit in Civitate Forosempronien. duo adesse Regularium Canobia, unum scilicet Minorum Conventualium S. Francisci, alterum vero Barnabitarum, quæ propter exiguum Religiosorum numerum inibi degentium, subjecta sunt jurisdictioni Ordinarii ex Decreto sa. me. Innocentii XI. incipien. ut in parvis, & licet d. Religiosi hujusmodi subjectionem agnoscant, atque satisfiantur, qui tamen ex eis secularium Confessiones, eodem Ordinario approbante, excipiunt, ad Congregationem Casuum Conscientiæ, quæ singulis mensibus habetur, cuique Confessarii omnes intersunt, accedere renuunt: quo circa petit declarari, an prædictos Confessarios Regulares cogere possit ad interessendum præfatæ Congregationi Casuum Conscientiæ: Sacra C. respondit negativè.

His positis, onus erit EE. VV. discernere.

An in casu de quo agitur, permiffum esse valeat Epifcopo concedenti Sacerdotibus Regularibus facultatem audiendi confessiones facularium, injungere, ut interfint Congregationibus Cafuum Confcientia.

Negative, & detur decretum in Forofempronien. 12. Maii 1688.

NULLIUS, feu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Collegiata Ecclefia Beatæ Mariæ Virginis de Alba Regali Diœceſis Veſprimien. fuit variis decorata privilegiis a Summis Pontificibus, ut ex his, quæ mox dicentur, colligi poteſt.

Seſſ. 24. cap. 5. de Ref.

Clemens etenim Papa III. eam recepit ſub protectione Sancti Petri; Statuitque, ut bona, & jura a Præpoſito, & Canonicis acquiſita, & acquirenda, firma apud ipſos remaneret, ut præter Papam, ejuſque de Latere Legatum, nemo eoſdem ſuſpenderet, interdiceret, aut excommunicaret, ut nullus Archiepiſcopus, vel Epifcopus Miſſas in dicta Eccleſia celebrare poſſet, niſi a Præpoſito invitatus, ut demum Præpoſitus, & Clerici Chriſma, & Oleum Sanctum, Conſecrationes Altarium, & Baſilicarum, & Sacros Ordines a quovis recipere valeant Antifite, qui communionem haberet cum Sede Apoſtolica.

Inſignia hæc privilegia propter nonnullorum Ordinariorum audaciam, qui juridiſtionem exercere præſumpſerunt in Præpoſitum, & Canonicos, aliqualiter labefaſtata fuerunt; hujusque rei cognitione delata ad Summum Pontificem Bonifacium Octavum, nedum ille confirmavit Privilegium Clementis, ſed clarius illud explicando, liberavit Eccleſiam, Poſſeſſiones, Villas, & Caſtra ad eandem pertinentia, ab omni jure Archiepiſcopi Strigonienſis, & Epifcopi Veſprimienſis, eaque declaravit immediate ſubjecta Papæ, aut ejus de Latere Legato, excluſis aliis cæteris, & ſignanter hiſ, qui prærogativa Legati Nati potirentur.

Similia erga Collegiatam Eccleſiam Beatæ Mariæ Virginis de Alba Regali præſtita fuerunt a Martino Quinto Summo Pontifice; Inſtante autem Matthia Rege Hungariæ, ut Præpoſitus, & Canonici uti poſſent privilegiis etiam quoad bona poſt exemptionem acquiſita, a quorum uſu privilegiorum per ignorantiam abſtinuerant, atque ut Præpoſitus, qui a tempore immemorabili de exceſſibus, & criminibus omnium ſibi ſubjectorum Clericorum, & Sæcularium, forum Eccleſiaſticum concernentibus, inquiſiverat, correxerat, puniverat, & omnimodam exercuerat juridiſtionem, nedum in foro conſcientiæ, ſed etiam in foro contentioſo, tam in Alba Regali, quam in aliis Eccleſiis, & locis ſibi ſubjectis, in poſterum in hiſce, & ſimilibus peragendis continuare poſſet Xiſtus Papa Quartus annuit petitis, & per alias literas Apoſtolicas memorata privilegia extendit ad Eccleſias Parochiales, quas voluit eſſe Præpoſito ſubjectas una cum Caſtris, aliisque locis ad Eccleſiam Collegiatam pertinentibus, quo ad utramque legem Diœceſanam, & juridiſtionis, itaut nullus Ordinarius ſub obtentu curæ animarum ſe in Parochialibus ingerere poſſet; Et hæc omnia demum privilegia, petente Ludovico Hungariæ Rege, fuerunt in forma ſpecifica confirmata a Summo Pontifice Leone X. cum clauſula, etiamſi non eſſent in uſu.

Conſtans opinio eſt, uti Reverendiſſimus Nuntius Vienneniſis in ſua informatione

tione testatur, Præpositos fuisse in pacifica possessione exemptionum a Summis Pontificibus suæ Ecclesiæ concessarum usque ad annum 1541. quo Alba Regalis fuit a Turcis occupata. Continuavit hæc eadem possessio post annum 1688. quo dicta Urbs fuit e Turcarum manibus vindicata; Franciscus enim Miller, qui tunc Præposituram obtinuit, juribus suis pacifice utus est; nec ullas passus fuit molestias, aut ab Archiepiscopo Strigoniensi, aut ab Episcopo Vesprimiensi. Pacifica hæc quoque possessio, aliquali tempore continuavit post habitam a Felice de Bernabeis Præposituram; sed cum variæ inter ipsum, & clar. mein. Cardinalem Kolonitz Archiepiscopum Strigoniensem simultates subinde fuerint exortæ, Præpositus ab Archiepiscopo de facto omni jurisdictione, & exemptione spoliatus est, fuitque ejus subditis tan. Ecclesiasticis, quam Sæcularibus demandatum, ne impoiterum eidem obedientiam, & subjectionem exhiberent. Adversus hæc Felix de Bernabeis Præpositus reclamavit, sed incassum; Cum que ex una parte Eminentissimus Dominus Cardinalis de Saxoniam Archiepiscopus Strigoniensis opportunum existimaverit, a vestigiis sui Prædecessoris nullatenus recedere, & sic consequenter jurisdictionem exercere in Præpositum & alios, qui se tutos ab ejus jurisdictione, & exemptos reputabant in sequelam Privilegiorum supra memoratorum, & ex alia parte Reverendissimus Episcopus Quinqueecclesien., modernus Præpositus Ecclesiæ B. Mariæ Albæ Regalis, pro suæ Ecclesiæ juribus tuendis, & propugnandis, se obstrictum esse recognoverit, post amicabilem compositionem, & absque strepitu, & figura judicii frustra tentatam, delata est ad hanc Sacram Congregationem controversiæ cognitio. Monito itaque, & intimato Procuratore Eminentissimi Cardinalis de Saxoniam, onus erit EE. VV. sequentibus dubiis a meo Prædecessore subscriptis respondere.

- I. *An constet de omnimoda exemptione activa, & passiva Præpositi, & Ecclesiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum tam quoad Episcopum Vesprimien., quam quoad Metropolitanum, seu Primate Regni, & quatenus affirmative.*
- II. *An eidem Præposito competat facultas concedendi dimissorias in casu &c.*

Non propofita.

Nulla Causarum Dubia inferius recensenda, in novissima Congregatione indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM.

- I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Missam applicare pro Anima Fundatoris, & ejus propinquorum, & quatenus negative.*
- II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus, in quibus in Calendario dicitur de ea, & quatenus negative.*
- III. *In quibus diebus teneantur applicare.*

Seff. 25. Decr. de obser., & evit. in Ce. lebr. Missi.

Ad Primum affirmative. In reliquis fatis provisum.

NULLIUS, SEU VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS.

- I. *An constet de omnimoda exemptione activa, & passiva præpositi, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum tam quoad Episcopum Vespriem. quam quoad Metropolitanum, seu Primate Regni, & quatenus affirmative.*
- II. *An eidem Præposito competat facultas concedendi dimissorias in casu &c.*

Seff. 24. c. 5. de Reform.

Ad Primum affirmative, ad Secundum negative.

UMBRIATICEN. ELECTIONIS VICARII CAPITULARIS. Fuit hæc Causa proposita in folio Congreg. habitæ die 2. Octobris anni præteriti 1717. quod ab EE. VV. poterit reassumi. Fuit autem eadem Causa resoluta in Congregatione habita die 13. Novembris ejusdem anni; Cumque fuerit Canonicis, & Capitulo Cathedralis Umbriaticen. concessa nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

Seff. 24. c. 16. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decis in casu &c.

Dilata, & interim Canonicus Joannes Maria Giuranna exerceat nomine Sacræ Congregationis.

ABULEN. MATRIMONII. Alphonsus Gonzalez Barroso, & Maria Hernandez Corbo loci S. Jacobi del Collado Diœcesis Abulensis, post obtentam a Sede Apostolica dispensationem super impedimento quarti gradus consanguinitatis, quo erant inter se conjuncti, matrimonium contraxerunt in faciem Ecclesiæ, & servatis servandis a Sacro Concilio Tridentino præscriptis.

Seff. 24. c. 1. de Ref. Matr.

Tom. I.

E

Post

Post contractum hoc modo matrimonium, conjuges, pacifice, & per spatium quinquennii cohabitarunt, & licet matrimonii consummationi vacaverint, illud tamen consummare nullatenus potuerunt, ut ipsimet conjuges declararunt, & loci Parochus, cui res delata fuit, eisdem quo ad thorum separavit, ut Curiam Ecclesiasticam Abulensem de hoc facto redderet certiores.

Facta conjugum separatione, iisdemque coram Ordinario constitutis, Maria Hernandez judicialiter retulit, se quinque annis cum Alphonso cohabitasse, & patientiam præstitisse, sed nunquam copulam fuisse consummatam propter præproperam seminis ejectionem, a dicto Alphonso profluentem. Fuit hoc ipsum ab Alphonso judicialiter confirmatum, deputatoque per Vicarium Generalem Abulensem Perito, Peritus, post rem sedulo examinatum, censuit, Alphonsum esse impotentem quoad Virginem, sed non quoad corruptam.

Post hæc, instante Alphonso pro nova cohabitatione, eo sub fundamento, quod consultis Chirurgis, fas erat sibi sperare, quod ope medicamentorum coeundi, & consummandi potentiam esset acquisiturus, memoratus Vicarius Generalis Abulensis demandavit, ut conjuges ad cohabitationem redirent; sed cum nec minus post adhibita medicamenta matrimonium fuerit spatium quatuor mensum consummatum, & præcedens impedimentum adhuc durare compertum sit, uti Maria, & Alphonso judicialiter confessi sunt, prolata fuit per Curiam Ecclesiasticam sententia die 18. Junii 1698, super nullitate matrimonii, & data fuit Mariæ libertas nubendi cui maluisset, & Alphonso facultas eligendi alium statum sibi benevisum, excepto pro tunc statu matrimoniali.

In sequelam hujus sententiæ, Maria ad alia vota transivit, novumque matrimonium cum alio, Viro adhuc vivente, contraxit. Alphonso vero post lapsum biennii, licentiam postulavit nubendi cum Vidua; Cumque Peritus, qui ejus impotentiam qualificaverat quoad Virginem, non quoad corruptam, iterum consultus, hoc ipsum confirmasset, Vicarius Generalis permisit Alphonso matrimonium cum Vidua contrahere.

Contraxit Alphonso matrimonium anno 1700. cum Vidua Catharina Martin Nero, & post ejus mortem, præcedente Ordinarii licentia, aliud matrimonium contraxit anno 1710. cum Vidua Maria Sanchez; Cumque, hac pariter mortua, insteterit, pro habenda facultate nubendi cum Virgine Josepha Sanchez, cum qua etiam dicitur rem habuisse, & Periti a Judice electi eum habilem, & idoneum dixerint ad contrahendum, & consummandum cum Virgine matrimonium ex quo potissimum temporis beneficio, immodicus ille calor, a quo præpropera seminatio ortum ducebat, cessaverit; Vicarius Generalis Abulensis omnia retulit per epistolam Sanctissimo Domino Nostro, ut sciret quid in hac re agere deberet, & a Sanctitate Sua hujusce articuli definitio fuit huic Sacræ Congregationi remissa.

Videtur autem primum matrimonium esse instaurandum, & Alphonsum redire debere ad Mariam Hernandez primam conjugem, aut quia matrimonium inter eosdem contractum, dissolutum fuit per Curiam Ecclesiasticam Abulensem ex falsa Causa, ex impotentia videlicet respectiva naturali, & perpetua, quæ juxta antiquiores Theologos non est impedimentum dirimens matrimonium, uti docet Divus Thomas in 4. sent. dist. 34. quæst. 1. art. 2. ad 5. *Non potest esse perpetuum impedimentum naturale in Viro respectu alterius, sed si non possit implere carnalem actum cum Virgine, & possit*
cum

cum corrupta , tunc medicinaliter aliquo instrumento posset claustra pudoris frangere , & ei conjungi , nec esset hoc contra matrimonium , quia non fieret ad delectationem , sed ad medicamentum .

Aut quia procedendo etiam cum communiore Recentiorum opinione , qui asserunt , dari impotentiam naturalem perpetuam , non absolutam erga omnes , sed respectivam erga aliquas puta Virgines , eamque quoad Virgines constituere impedimentum impediens , & dirimens matrimonium ; cum sententia tamen Curiae Abulensis huic impotentiae respectivae erga Virgines , & non erga corruptas fuerit innixa , hocque fundamentum modo cessaverit , uti nedum ex Medicorum attestationibus , sed ex commercio carnali habito per Alphonsum cum Virgine Josepha Sanchez desumitur , sibi vindicare posse locum videtur constans juris propositio , quod , soluto per Judicem Ecclesiasticum sententiam matrimonio propter impotentiam , si conjux ille , qui iudicatus est impotens ex post facto potens depræhendatur , primum matrimonium est reintegrandum , uti probat *Textus in cap. laudabilem , & in cap. fraternitatis de frigidis , & maleficiatis , & in Can. requisiti 33. qu. 1.* quæ Juris Canonici dispositio procedit , etiamsi in sequelam sententiæ dissolutionis primi matrimonii , alter ex conjugibus , qui non erat impotens , aliud matrimonium contraxerit , uti contingit in hypothesi præsentis , in qua Maria Hernandez alium Virum duxit adhuc viventem , quemadmodum ad rem docet Divus Thomas in 4. sent. dist. 34. quæst. 1. art. 2. *In hoc Ecclesia quandoque errat , quia per triennium quandoque non sufficienter experiri potest perpetuitas impotentiae ; unde si Ecclesia se deceptam inveniatur , per hoc , quod ille , in quo erat impedimentum , invenitur , carnalem copulam cum eadem , vel cum alia perfecisse , reintegrat præcedens matrimonium , & dirimit secundum , quamvis de ejus licentia factum ;* Cumque D. Thomas loquatur in terminis matrimonii dissoluti per sententiam Ecclesiæ post experimentum triennale ad terminos *Textus in cap. laudabilem de frigidis , & maleficiatis* , a fortiori Divi Thomæ doctrina erit in hypothesi nostra retinenda , in qua Curia Abulensis sententiam protulit dissolutionis absque experimento triennali , quod juxta veriorem sententiam est necessarium , etiamsi conjuges fateantur matrimonium non fuisse consummatum .

E contra autem videtur , quod sit locus matrimonio contrahendo inter Alphonsum , & Josepham Sanchez , & sic consequenter , quod non sit reintegrandum matrimonium inter Alphonsum , & Mariam Hernandez , fuit enim hoc matrimonium dissolutum per sententiam Ecclesiæ , servatis servandis , prolata , de cujus errore non est quæstio excitanda , ex quo Alphonsum rem habuit cum Virgine Josepha Sanchez , dissolutio siquidem matrimonii inter Alphonsum , & Mariam Hernandez processit , aut ex impotentia respectiva naturali , non quoad speciem , sed quoad individuum , quemadmodum contendit scribens pro Alphonso , aut propter impotentiam respectivam perpetuam ex maleficio , cujus meminerunt ultimi Periti consulti , in qua facti specie non reintegratur primum matrimonium , etiam si Conjux impotens ex post potens evadat , ut in terminis primæ impotentiae naturalis respectivæ quoad individuum probat *Textus in cap. Fraternitatis ibique Glos. in verbo simili de frigidis , & maleficitatis* , & in terminis impotentiae respectivæ perpetuæ ex maleficio probat alius *Textus in Can. si. per sortiarias 33. quæst. 1.* Absque eo quod quidquam faciat , quod primum matrimonium fuit dissolutum sine prævio experimento triennali , si enim Alphonsum , & Maria Hernandez per quinquennium

cohabitarunt, & copulæ vacarunt, licet inutiliter, aptabilis videtur Doctorum Assertio, quod triennium computatur a die copulæ intentatæ, nec oportet, quod illud triennium a Judice sit assignatum.

Hæc sunt, quæ pro primi matrimonii instauratione, & pro concedenda facultate contrahendi secundum matrimonium dici valent. Verum cum hæc omnia dependeat ab illa facti circumstantia, an Alphonfus rem habuerit cum Virgine Josepha, & ex impotente evaserit potens quoad Virgines, operæ pretium est reverenter insinuare, an hic, & nunc supersedendum sit, tam ab instauratione matrimonii cum Maria Hernandez, quam a concessione licentiæ contrahendi matrimonium cum Virgine Sanchez. Licet enim sententia super dissolutione matrimonii nunquam transeat in judicatum, habet tamen pro se præsumptionem juris, si non de jure, quæ non videtur tolli posse ex relatione duorum Peritorum, & ex rumore extra judiciali commercii carnalis, habiti ab Alphonso cum Virgine Josepha.

Consimilis casus fuit in hac Sacra Congregatione discussus die 16. Maii 1711. in quadam Causa *Oriolen. dispensationis*. Fuerat enim dissolutum matrimonium propter perpetuum impedimentum arctitudinis fœminæ; Cumque Vir aliud matrimonium contraxisset, pluresque anni elapsi essent, fœmina, quæ fuit arcta reputata, fuit ab alio deflorata, qui paratus erat ad eam in uxorem ducendam, exortaque quæstione super instauratione primi matrimonii, ad amputandam quamcumque controversiam, tam fœmina, quæ propter arctitudinem fuerat a Viro separata, quam Vir, qui dissoluto matrimonio, aliam duxerat in uxorem, opportunum existimarunt, Sanctissimo supplicare pro dissolutione primi matrimonii rati, & non consummati, quæ ipsis concessa fuit.

Itaque stantibus his, onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An hic & nunc sit supersedendum, tam a primi matrimonii instauratione, quam a licentia contrahendi secundum. & quatenus negative.*
- II. *An primum matrimonium sit instaurandum, seu potius sit locus licentiæ contrahendi secundum.*

Non proposita cum Sequentibus.

*Seff. 24. cap. 9.
de sac. Matr.*

CANARIEN. Anno 1653. Servus Dei Petrus de Betancur, de cujus Beaticationis Causa introducenda agitur in Sacrorum Rituum Congregatione, in Civitate Guatimalæ, auctoritate ordinaria intercedente, quamdam Religiosam Congregationem instituit, quæ Bethlemitarum dicta est, pro exercendis erga proximos in Hospitalibus præcipue degentes, ferventiores Christianæ Charitatis actus. Factæ etiam fuerunt hujus Congregationis Constitutiones, quæ die 26. Martii 1687. fuerunt approbatæ a Venerabili Dei Servo Innocentio XI. per suas litteras Apostolicas in forma Brevis.

Congregatio hæc Religiosa, quæ tractu temporis excrevit, & plures Domos in variis Civitatibus acquisivit, vulgo habita fuit pro vera Religione, & consequenter pro veris Religiosis habiti sunt illi, qui ei nomen dederunt; sed cum in Brevis supra memorato, Congregatio Bethlemitica nomen habeat Confraternitatis hominum piorum, nec unquam in eodem Brevis sermo fiat, vel de Congregatione in Religionem erigenda, vel de Votis expressis, & perpetuis, a Confratribus emittendis, quæstio excitata fuit, an prædicta Congregatio esset, nec ne vera Religio.

Ad tollendam de medio hanc controversiam, annis præteritis accessit ad Urbem Frater Michael a Jesu Maria, sufficienti instructus mandato Procuræ, ut a Sede Apostolica obtineret declarationem, quod Congregatio esset vera Religio, vel ad minus obtineret, ut Congregatio in veram Religionem erigeretur.

Pro hoc negotio discutiendo, fuit deputata Congregatio particularis cl. me. Cardinalium S. Clementis, Gabrielli, & Eminentissimi Paracciani, a qua, perpenfis perpendendis, sequens prodiit Decretum. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & RR. DD. Cardinalium S. Clementis, Gabrielli, & Paracciani per Sanctissimum D. N. specialiter deputata, visis, & mature perpensis superscriptis precibus, censuit, si Sanctitati Sux placuerit, posse per Literas Apostolicas in forma Brevis prædictam Congregationem Bethlemiticam in Indiis Occidentalibus erigi in veram Religionem, cum Votis solemnibus emittendis ex integro etiam ab iis, qui hætenus vota emisserunt in eadem Congregatione; Ita tamen, ut emittentes nova vota prius certientur de inefficacia precedentium Votorum ad constituendos eos vere Religiosos. Romæ 8. Octobris 1709. & cohærenter ad hæc fuit anno 1710. expeditum Breve a Sanctissimo Domino Nostro.*

Habita hujusce rei notitia a Matthia Gonzalez de Olivera de Terra de la Ortova Insulæ Tanerifæ Canarien. qui in Congregatione Bethlemitica Professionem emisserat, habitum ipse dimisit, & indatus veste sæculari, ubique incedere cœpit, videntibus, & non reclamantibus Fratribus Bethlemiticis; Cumque coram Episcopo Insularum S. Jacobi Cuben. Jamaicæ, & Floridæ die 4. Octobris 1714. comparuisset, & declarari petiisset, se esse personam liberam, nullo Matrimonii, vel Religionis vinculo innodatam & petitam declarationem obtinuisset, ab Indiis ad Insulas Canarienses rediit, & exhibita prædicta declaratione coram Ordinario, licentiam ab eodem die 18. Junii 1715. reportavit contrahendi matrimonium, quod & subsequenter contraxit cum Maria Emanue la Peniche.

Post contractum matrimonium, Matthias Sanctissimo supplicavit pro declaratione validitatis ejusdem, ejusque instantia inniti posse videtur sequenti fundamento, quod vota ab eo præcedenter emissa, sunt Vota simplicia non solemnia, solumque Votum solenne in Religione approbata impedit Matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, juxta *Textum in cap. meminimus, & in cap. insinuante, qui Clerici, vel videntes: exceptis Votis simplicibus, quæ post biennium Novitiatus in Societate Jesu emittuntur, quorum vigore impeditur matrimonium contractum ex Constitutione Gregorii XIII. edita anno 1582. quæ incipit Quanto fructuosius, & ex alia ejusdem Pontificis edita anno 1584. quæ incipit Ascendente Domino, itaut dubitari tantum valeat in foro conscientiæ, an Orator citra dispensationem possit exigere debitum ab uxore, licet reddere teneatur, juxta doctrinam D. Thomæ in 4. Sent. dist. 38. quæst. 1. artic. 2. quæstionum. 2. ad 3., & ad 4.* Cum autem Matthiæ Gonzalez de Olivera preces fuerint a Sanctitate Sua ad hanc Sac. Congregationem remissæ, dignabuntur EE. VV. decernere.

An matrimonium, de quo agitur, sit validum in casu &c.

MEDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Franciscus Carcanus in suo ultimo, cum quo decessit, Testamento condito anno 1620. demandavit, ut erigeretur quædam Cappellania Laicalis de jure patronatus suæ

fuæ Familiæ in Ecclesia Monialium Cappuccinarum Sanctæ Praxedis Civitatis Mediolani, cum annua dote librarum 700. illius monetæ, ex certis bonis detrahenda, & onere celebrationis quatuor Missarum qualibet hebdomada, quoties ad illam nominaretur Sacerdos de Familia. Si autem eligendus esset Cappellanus extraneus, huic imposuit onus Missæ quotidianæ cum eleemosyna tamen librarum 300. tantummodo, quæ tunc erat sufficiens juxta taxam eo tempore vigentem.

Idem Testator codicillando, confirmavit disposita in Testamento, & addidit, *che potendo derti miei Eredi ritener qualche cosa di dette lire trecento, il tutto ceda a lor beneficio.*

Ad normam hujusce dispositionis Joannes Carcanas hæres Francisci Testatoris, in defectum Sacerdotum de Familia, Sacerdotem extraneum nominavit in Cappellanium, cum onere Missæ quotidianæ, & assignatione librarum 300. annuarum, constitutum scuta 40. monetæ Romanæ.

Præterinde autem Promotore Piorum Legatorum Civitatis Mediolani, quod Joannes teneretur ad augmentum eleemosynæ usque ad summam, & quantitatem librarum 400. annuarum ad formam taxæ, determinatæ in Synodo Diocesana, pro quotidiano Sacrificio, bina dubia fuerunt in hac Sacra Congregatione proposita die 9. Septembris 1702. primo videlicet, *An dictus hæres teneatur ad augmentum eleemosynæ in summa librarum 400. & quatenus negative; secundo, an sit locus reductioni Missarum, si non inveniatur Sacerdos, qui velit dictam Missam quotidianam celebrare pro annua eleemosyna librarum 300. a Testatore præscripta in casu*, quibus dubiis responsum fuit in Congregatione, habita die 30. Septembris 1702. hoc qui sequitur modo, *ad primum respondit negative, ad secundum censuit, dandam esse resolutionem eveniente casu.*

Eminentissimus Archiepiscopus in suis literis scriptis die 10. Junii 1717. refert, nihil adesse ex Familia Carcana, qui Cappellanium valeat, aut possit obtinere, & sic consequenter advocandum esse Sacerdotem extraneum, nec ullum inter extraneos reperiri, qui cum prædicto stipendio librarum 300. assumere velit onus Missæ quotidianæ; Taxam etenim Synodalis Diœcesis Mediolanensis est librarum 400.

His ergo positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An supposito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua eleemosyna librarum 300. a Testatore præscripta, sit locus reductioni in casu &c.

FLORENTINA PRÆEMINENTIARUM. Occasione quæ Joannes Guerinus Canonicus, Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Laurentii Civitatis Florentiæ Coadjutorem a Sede Apostolica obtinuit, inter ipsum, aliosque Canonicos exorta est controversia quoad functiones, quæ sunt de Hebdomada, & Turno, quæ *Paraturæ* vocantur, an scilicet Canonicus Coadjutus eas per se ipsum explere valeat, non obstante, quod habeat Coadjutorem, & an impedito, vel nolente Canonico Coadjuto, jus eas peragendi pertineat ad Canonicum Coadjutorem, vel potius ad Canonicum in Turno succedentem, commissaque harum controversiarum decisione Reverendissimo Archiepiscopo Florentino, tamquam arbitratori, & amicabili compositori, fuit laudum ab illo prolatum, in quo declaravit competiisse, & competere Canonico Guerino Coadjuto, jus & facultatem explendi, & exercendi per se ipsum, quatenus velit, aut possit, omnes,

nes, & quascumque functiones canonicas, quas facere, & explere poterat, antequam a Sede Apostolica Coadjutorem obtinisset, sed eo nolente, aut alias non adimplente functiones, jus eas faciendi, transire debere ad alios Canonicos in ordine succedentes, & illis supplere nolentibus facultatem devolvi ad Coadjutorem, & non aliter, nec alio modo, ut ex tenore laudi, quod a Canonico Guerino exhibetur.

Hæc laudo Canonico Guerinus nullatenus acquievit in ea parte, quæ Canonico Dominico Cianfonio suo Coadjutori est præjudicialis, habitoque pro illius reformatione recursum ad hanc Sacram Congregationem, remissisque precibus pro informatione ad eundem Reverendiss. Archiepiscopum Florentinum, retulit ipse a se fuisse prolatum laudum supradictum, & se ulterius terminum præfixisse Capitulo ad jura sua deducenda in hac Sacra Congregatione, & a Capitulo fuisse consignatas nonnullas Scripturas, in quibus tota facti series exponitur, cum instantia, ut illæ ad E.E. VV. transmitterentur, & cum declaratione, quod aliam partem hac in re facere volebat.

In Scripturis autem a Capitulo transmissis continetur Capitulare Decretum factum die 15. mensis Septembris anno 1702. in quo inter cætera, cavetur *che il Turno del Coro, circa la celebrazione della Santa Messa, delle Parature, e vantaggi dell' hebdomada d' augmenti, ed altri emolumentis sia solamente del Coadjutore nel suo luogo, e non del Coadjuto, reputar dovendosi questo come non interveniente in ogni caso, che si tratti di detta celebrazione, ed altro, come sopra, ancorchè fosse presente;* & ex hoc Decreto inferunt Canonici, quod coadjutus per se ipsum explere nequit functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno, & multo magis, cum Canonico Guerinus illi Decreto se subscripserit, quando factum est, illudque fuerit executioni mandatum a Canonico de Zipolis, qui in coadjutorem obtinuerat Canonicum Bruscolum, juxta documentum a Capitulo transmissum. Addunt iidem Canonici, quod, impedito, aut nolente coadjuto, functiones de hebdomada peragi non debent ab ejus Coadjutore, sed a Canonicis proxime succedentibus, vel quia ita fert consuetudo Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ, de qua testatur Magister cæremoniarum, vel quia hæc est differentia inter Coadjutores Dignitatum, & Coadjutores Canonicorum, quod primi, uti sedentes in stallo dignitatum explere debent functiones spectantes ad dignitatem coadjutam; quod procedere non potest in Coadjutoribus Canonicorum, qui sicuti sedent post omnes Canonicos, ita non admittuntur ad honorarias functiones, si alii adsint Canonici, juxta tradita per *Pignattell. consult. 185. num. 3. § 4. tom. 4.* ponderando, quod resolutiones Congregationes Sacrorum Rituum in Patavina 14. Februarii 1615. & 3. Decembris 1616. & in Neritonen. 12. Octobris 1619. quæ, impedito coadjuto, firmant jus functiones peragendi devolvi ad coadjutorem, & non ad Canonicum in Turno succedentem, loquuntur in terminis Coadjutorum Dignitatum, & non Canonicorum.

Adversus hæc reponit Canonico Guerinus, se posse explere functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno, non obtante, quod habeat coadjutorem; in Bulla siquidem coadjutorix hæc habentur, *toties quoties dictus Joannes Guerinus noluerit, aut non potuerit per se ipsum dictæ Ecclesiæ, ratione Canonicatus, ac præbendæ hujusmodi, deservire, sic vice, & loco dicti Joannis Guerini, tamquam dictæ Ecclesiæ Canonicus, illi in Divinis, ac alias deservire &c.*, quorum tenor verborum importat, ut coadjutus, si

si velit, functiones explere valeat, & possit; Absque eo, quod quidquam referat Decretum allegatum Capitulare anni 1702. tum quia fuit abrogatum ab alio Decreto Capitulari edito die 5. Martii 1704., uti testatur Rñus Archiepiscopus in suo voto, quod laudum præcessit, tum quia primum illud Decretum non fuit auctoritate ordinaria vallatum. Subdit quoque scribens pro Canonico Guerino, consuetudinem Ecclesiæ Metropolitanæ Florentinæ non esse probatam ex attestatione Magistri cæremoniarum, nec est omittendum, quod allegatæ resolutiones Congregationis Sacrorum Rituum firmantes, quod Coadjutores dignitatum, & non Canonici explere debent functiones spectantes ad dignitatem coadjutam, fuerunt ab hac Sacra Congregatione Concilii extensæ ad Coadjutores Canoniorum; In causa etenim Calalen. confirmationis statuti, proposita die 28. Januarii 1690., in qua quæsitum fuit, *an Coadjutori, absque Canonico Coadjuto, indistincte competat exercitium omnium functionum sui Coadjuti*, licet Canonici in ordine succedentes prætenderent eas ad se, & non ad Coadjutores Canoniorum pertinere, responsum fuit, *danda esse Decreta supra allegata a Sacra Rituum Congregatione edita in Patavina videlicet, & Ne-ritonen.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Canonicus Coadjutus possit per se ipsum explere functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno in casu &c.*
- II. *An eo impedito, vel nolente, possit dictas functiones peragere Coadjutor, seu potius jus eas explendi devolvatur ad Canonicum in Turno succedentem in casu.*

*Seff. 24. c. 12.
de Ref.*

ÆSINA. Consimilis quæstioni præcedenti inter Canonicum Joannem Guerinum, & alios Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Laurentii Civitatis Florentiæ, de qua mox actum est, alia dici valet quæstio, excitata in Ecclesia Cathedrali Æsina inter Canonicum Curtium Bonafides coadjutorem Canonici Moriconi, & Canonicum Hyppolitum Colocci; cum etenim, recurrente hebdomada, in qua juxta Turnum Missa solemniter cantari debebat a Canonico Moricono, Canonicus Curtius Bonafides ejus Coadjutor diceret ad se pertinere ejusdem Missæ solemniter celebrationem in absentia coadjuti, Canonicus Hyppolitus Colocci se opposuit, asserens sui juris esse, & ad se, uti succedentem post Canonicum Moriconum, pertinere, eo impedito, officium peragere, & Missam canere solemnem. Tam Canonicus Bonafides, quam Canonicus Colocci observantiam asserunt Cathedralis Æsinæ, sed eadem neutri favet, cum sit æquivoca, uti testatur Episcopus in sua informatione.

Ad EE. itaque VV. spectat decernere.

An nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa solemniter, quæ, juxta Turnum, ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafides ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hyppolito Colocci in ordine Canoniorum succedente.

*Seff. 25. de
Reform. c. 13.*

SEGNEN. PRÆEMINENTIARUM. Die 23. Maii 1714. fuit ab Adamo Episcopo Segneni prolata in Consistorio, quod de more coram ipso habitum est, sententia, in qua pronunciatum fuit, Præpositum Cathedralis Ecclesiæ Segneni præcedere debere Archidiacono ejusdem Ecclesiæ.

Mortuo Præposito, qui sententiam prædictam favorabilem reportaverat, præpositura collata est Georgio Homolich, & in literis favore ejusdem ex-

expeditis ab Episcopo præcipitur Archidiacono, & aliis Canonicis, ut eident locum primum in stallo, eumque in verum Præpositum recognoscant. Post obtentam Præposituram, Georgius supplices preces exhibuit Sanctissimo Domino Nostro, ut memorata sententia circa præcedentiam, suæ dignitati competentem, auctoritate Apostolica confirmetur, ejusque preces ad hanc S. Congregationem fuerunt à Sanctitate sua remissæ.

Supplicans fundatam habet intensionem in speciali consuetudine Regni Hungariæ, & universæ Germaniæ, quibus in locis Præpositura habetur pro prima dignitate, cui consequenter competit præcedentia tam quoad Archidiaconum quam quoad alias Dignitates, & Canonicos; Alia plura cumulantur a Scribente pro Georgio Præposito, quæ in informatione circumferenda legi possunt. Citato itaque Procuratore Archidiaconi Segnensis, dignabuntur EE. VV. sequens dubium resolvere, a meo Prædecessore concordatum cum Procuratoribus tum Præpositi, tum Archidiaconi.

An debeat præcedentia Præposito Cathedralis Ecclesiæ Segnen. adversus Archidiaconum ejusdem Cathedralis in casu &c.

Um nonnulla Casuarum Dubia, inferius recensenda, in
novissima Congregatione decisa minime fuerint, digna-
buntur EE.VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus
Dubiiis respondere.

Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.

A BUTULEN. MATRIMONII.

- I. *An hic, & nunc sit supersedendum tam a primi matrimonii instauratione, quam a licentia contrahendi secundum, & quatenus negative.*
- II. *An primum matrimonium sit instaurationum, seu potius sit locus licentiæ contrahendi secundum.*

Ad primum affirmative, & proponatur, citata Maria
prima Uxore. Ad secundum satis provisum in primo.

Sess. 24. can. 9.
de Sacr. Matr.

C ANARIEN.

An matrimonium, de quo agitur, sit validum in casu &c.

Matrimonium esse validum, sed illicitum.

Sess. 25. c. 4.
de reform.

M EDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM.

An supposito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua elemosyna librarum 300. a Testatore præscripta, sit locus restitutioni in casu &c.

Affirmative.

Sess. 24. c. 12.
de Ref.

F LORENTINA PRÆEMINENTIARUM.

- I. *An Canonicus Coadjutor possit per se ipsum explere functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno in casu &c.*
- II. *An eo impedito, vel nolente, possit dd. functiones peragere Coadjutor, seu potius jus ea explendi devolvatur ad Canonicum in Turno succedentem in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Affirmative quoad primam partem, & negative
quoad secundam.

ÆSINA.

An nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa solemniss, quæ juxta Turnum, ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hippolyto Colocci in ordine Canonicorum succedente in casu &c.

Sess. 24. c. 12. de Reform.

Exhibeatur Bulla Coadjutoria.

SEGNEŒ. PRÆEMINENTIARUM.

An debeatur præcedentia Præposito Cathedralis Ecclesiæ SegneŒ. adversus Archidiaconum ejusdem Cathedralis in casu &c.

Sess. 25. c. 13. de Ref.

Negative.

ROMANA, seu JANUEN. LEGATI. Anno 1713. Joannes Antonius Justinianus ChienŒis in hac Sacra instetit Congregatione, ut sibi subsidium assignaretur ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani, cumque die

Sess. 22. c. 6. de reform.

9. Septembris ejusdem anni propositum fuisset sequens dubium: *An Joanni Antonio Justiniano sit facienda subministratio ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani, & in qua summa in casu &c.*, responsum fuit negative, & experiatur prætensa jura sua, suis loco, & tempore. Tum enim Jo: Antonius fruebatur menstruo subsidio sc. 10. ex legato Silvani Justiniani, quod durare debebat usque ad complementum ætatis annorum viginti.

Acquievit Orator usque ad annum 1717. & imminente dicti subsidii cessatione, propter adventum anni vigesimi, novas preces exhibuit pro consecutione subsidii ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani; Cumque in Congregatione habita die 11. Sept. 1717. pro parte Joannis Antonii dictum fuerit, quod licet nec ipse, nec Pater, nec Avus, nec Abavus, nec Tritavus adscripti reperiantur in libro Nobilium Reipublicæ Januensiss, ipsi tamen descendunt a Joanne filio Britii filii Christini, qui unacum Antonio Edoardo, & Nicolao fratribus descriptus reperitur in Albo Nobilium, & pro parte Familiæ Justinianæ impugnata fuerit hæc descendencia, eo sub obtentu, quod Joannes Antonius, Edoardus, & Nicolaus filii fuerint quondam Britii quondam Nicolai, nulla fuit capta a Sac. Congregatione resolutio, sed dubio proposito, & sequentibus verbis concepto: *An sit standum, vel recedendum a decisiss in casu &c.*, responsum fuit, quod concordetur factum coram Domino Secretario.

Factum autem coram me a Procuratoribus utriusque Partis concordatum, ad duo capita reducitur.

Primum caput est, quod Edoardus, Joannes Antonius, & Nicolaus de Justinianis sunt descripti in libro Nobilium Civitatis Januensiss tanquam filii quondam Britii quondam Nicolai, sed hoc minime existente, Procurator Joannis Antonii sibi facultatem reservavit sua deducendi fundamenta in Sacra Congregatione ad effectum ostendendi, vel quod Nicolaus idem est ac Christinus, vel quod Nicolai nomen irrepsit in librum Nobilium Januensiss per errorem, & equivocationem testium, qui forte fuerunt examinati occasione adscriptionis ad cœtum Nobilium dictæ Reipublicæ.

Secundum caput, quod fuit concordatum, consistit in hoc, quod ex centum, & viginti locis Sancti Georgii in Cartolario P. provenientiibus a columna quondam Pagani Justiniani, & a Testamento Raphaelis pariter de Justinianis, tres partes fuerunt efformatæ, quarum altera locorum videlicet sexaginta est penes Joannem Antonium, & alios tres ejusdem fratres Soc. Jesu Religiosos, sed non adhuc professos, itaut prædictus Joannes Antonius solos locos quindecim possideat.

Hæc sunt, quæ fuerunt coram me concordata. Reassumpto itaque folio Congregationis habitæ die 11. Septembris 1717. & perpensis juribus per colligantes circumferendis, dignabuntur E.E.VV. decernere, sive aptius loquendo, respondere dubio tunc proposito, & non resolutio.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Recedendum a decisio, & dentur Joanni Antonio scuta decem menstrua.

*Sess. 22. c. 6.
de Refor.*

NEAPOLITANA REDUCTIONIS ONERUM. Post secutam notoriam decoctionem Mensæ Nummulariæ Domus Sanctissimæ Annunciata Civitatis Neapolis, Gubernatores ejusdem Domus supplicarunt pro suspensione nonnullorum operum piorum, quæ facere tenebantur, & pro applicatione nonnullorum subsidiorum Dotalium favore Puellarum expositarum, ad rationem tamen ducatorum 50. pro quolibet subsidio, licet a Testatoribus relicta fuissent in summa majori, & Sacra hæc Congregatio die 15. Martii 1704. annuit petitis, suspendendo videlicet præstationem certorum operum piorum per decennium, & indulgendo applicationem subsidiorum dotalium pro Puellis expositis, ad rationem ducatorum 50. exceptis tamen illis Dotibus, quæ a Testatoribus relicta fuissent cum positiva exclusionem expositarum, & hæc resolutio fuit a Sanctissimo Domino Nostro confirmata per litteras Apostolicas in forma Brevis expeditas die 7. Februarii 1705.

Post expeditum Breve, exorta est controversia, an in mox recensita reductione compræhensum dici deberet Legatum Ascanii de Elia, qui hæredem instituerat prædictam Domum SS. Annunciata, & mandaverat, ut ex fructibus suæ hæreditatis distribuerentur, singulis annis, Puellis egenis quinquaginta subsidia dotalia ad rationem ducatorum centum pro quolibet, & quod pariter solverentur annui ducati centum viginti Puellis Orphanis SS. Annunciata Civitatis Luceria.

Adeoque, ad amputandam quancumque controversiam, in Congregatione habita die 15. Junii 1709. sequentia dubia fuerunt examini supposita.

Primo, an subsidia dotalia relicta ab Ascanio de Elia compræhendi valeant in Brevi obtento, & quatenus negative; Secundo, an dicta subsidia dotalia sint applicanda in collatione expositarum; & regulanda ad ducatos quinquaginta pro quolibet; Tertio, an dicta subsidia dotalia sint applicanda pro monacatione expositarum in Monasterio Domus SS. Annunciationis; Quarto, an quo ad Dotes præteritas integre non distributas sit locus condonationi in casu.

Et ad primum, responsum fuit *negative*, ad tertium pariter *negative*, injungendo, ut Oratores recurrerent in casibus particularibus, & ad secundum, & quartum *affirmative*, subdendo, committi posse Eminentissimo

Ar-

Archiepiscopo Neapolitano per Breve SS. D. N. , si ita Sanctitati Suae placuisset , ut veris existentibus narratis , Administratores absolveret a dotibus in præteritum integre non distributis , & quoad subsidia dotalia relicta ab Ascanio de Elia , applicandi mandaret pro collocazione Puellarum expositarum , regulatis tamen subsidiis ad rationem ducatorum quinquaginta pro quolibet .

Breve non fuit expeditum , cumque pro facultate illud expediendi , Gubernatores novum recursum habuissent ad hanc S. Congregationem , responsum fuit de mense Julii 1716. *Emo Archiepiscopo pro informatione , & voto , qui dignetur referre , an , & quomodo sint distributæ dotes ad formam Decreti .*

Supervenit relatio Eminentissimi Archiepiscopi , exatata die 6. Nov. 1717. in qua retulit , quod ab anno 1709. usque ad mensem Octobris d. anni 1717. ex hæreditate Ascanii de Elia devenerunt ad Domum SS. Annunciationis ducati triginta quinque millia sexcentum octoginta septem , & grana octoginta septem , ex quibus expensæ sunt ducati viginti quinque millia , & centum pro subsidiis dotalibus ; quæ fuerunt distributa quingentis octoginta duabus Puellis ad rationem ducatorum quinquaginta pro qualibet . Habetur quoque in eadem relatione , quod soluti fuerunt ducati mille octoginta Puellis Orphanis Civitatis Luceriæ ad rationem annuorum ducatorum centum viginti , itaut , subductis subducendis , remaneant in variis Bancis Civitatis Neapolitanæ , ducati quinquies mille trecenti quinquaginta septem , & grana octoginta septem , expendendi , & applicandi in tot subsidia dotalia Puellarum ; Admittitur tandem in recensita relatione , quod redditus hæreditatis non sufficiunt pro adimplemento onerum legatorum . Administratores huic relationi innixi , supplices preces exhibuerunt ad sequentia capita redactas ; Primo . quod sibi daretur facultas expediendi Breve ad tramites Decreti editi die 15. Junii 1709. Secundo , quod tam ducati , qui reperiuntur in variis Bancis Civitatis Neapolis , juxta ea , quæ dicta sunt , quam fructus in posterum maturandi , detracta quantitate necessaria pro Puellis Orphanis Luceriæ , applicarentur pro collocazione Puellarum ad rationem ducatorum quinquaginta pro qualibet , ad proportionem tamen ejus quantitatis , quæ habebitur ex hæreditate Ascanii de Elia , & tertium , quod approbarentur solutiones factæ ab anno 1709. usque ad annum proxime præteritum , licet Breve non esset expeditum , & licet ob incuriam Administratorum , reperiri non potuerit ad quid fuerit applicata de præterito ulterior summa usque ad ducatos centum , uti habetur in relatione Eminentissimi Ordinarii ; Existimabant etenim Administratores hæc omnia explicite contineri in resolutione hujus S. Congregationis die 15. Junii 1709. jam supra indicata ; Cumque in Congregatione habita die 11. Dec. 1717. demandatum fuerit , ut hæc instantia poneretur in folio , onuserit EE. VV. decernere .

An , & quomodo Oratorum precibus sit annuendum in casu &c.

Non proposita cum sequente .

CALLIEN. Comites de Lutiis , ad quos jure hæreditario Familiæ Brancalonæ pertinet jus nominandi ad Cappellaniam in Cathedrali Ecclesia Calliensi erectam sub invocatione S. Bernardini , contendunt , Cappellanum

*Sess. 24. c. 13.
de Reformis.*

lanum a se nominatum non teneri deferre Pluviale certis diebus, & celebrare certis pariter diebus, & horis præscriptis, uti demandatum fuit ab Episcopo in Tabellis pro regulanda officatura Cathedralis Ecclesiæ exaratis. Fundamenta dictorum Comitum de Lutiis consistunt in his, quæ sequuntur; Probant itaque primo, redditus Cappellanix esse in scutis 27. & obul. 30. nonetæ Urbini; Cumque Cappellanus teneatur celebrare quolibet anno Missas 182. inferunt eum aliis oneribus gravari non potuisse.

Secundo contendunt, quod onera, tum delationis Pluvialis, tum celebrationis certis diebus, & horis, nullatenus adsint in fundatione Cappellanix, hinc deducendo non potuisse Episcopum onera apponere, quæ in fundatione non sunt apposita; Et quamvis Cappellanix fundationem invenire non potuerint, alias tamen Cappellaniarum erectarum in Cathedrali Ecclesia fundationes exhibent, in quibus onera recensita non inveniuntur.

Tertio iidem Actores asserunt, observantiam pro se militare, ad quod assumptum demonstrandum, Testes proferunt deponentes, quod sui Cappellani ad libitum in Cathedrali Ecclesia celebrarunt extra dies, & horas in Tabellis præscriptas.

Adversus hæc respondit Episcopus, se curare observantiam Tabellarum, ob eum solum finem, ne sua Cathedralis debito fraudetur obsequio; Quia præmissa protestatione, subdit, antiquum esse morem Ecclesiæ Calliensis, quod fiant Tabellæ, tum pro diebus, in quibus Sacerdotes debent deferre Pluvialia, tum pariter pro diebus, & horis, in quibus Missæ sunt celebrandæ, quæ res, ut ponatur in claris, copiam authenticam transmisit antiquarum Tabellarum, necnon antiquas Constitutiones editas usque de anno 1568. in quibus a suis Prædecessoribus demandatum est, ut ordo Tabellæ fervetur quoad celebrationem Missarum in Cathedrali Ecclesia explendâ.

Afferit ulterius edictum Episcopi Castellani, publicatum anno 1689. in quo, loquendo de Cappellanis obligatis ad celebrandum in Cathedrali Ecclesia, hæc habentur: *Con il presente publico Editto, inerendo anche al Decreto da noi sopra di ciò fatto nella Sacra Visita, ordiniamo, e comandiamo a tutti li Cappellani, tanto perpetui, come ammovibili, che hanno il peso di celebrare nella d. Cattedrale, che inviolabilmente osservino da loro stessi, o per mezzo d'altri la solita tavola, sì delle Messe cantate, come delle prime, ed ultime, e delli Piviali nel modo, e forma, che si ripartirà dal Sig. Preposto; Cumque Antistes hic, in eodem edicto testetur de immemorabili observantia, l'attenta applicazione &c. ci oblige ad inculcare con ogni più ardente zelo quel tanto da tempo immemorabile hanno parimente determinato i nostri Antecessori, li quali per riparare alla necessità che la medema Chiesa ha de' Ministri, che con titolo di Mansionarij, o Beneficiati prestino quel servizio, che richiede il buon ordine della Gerarchia Ecclesiastica, obligarono gli Officiatori delle d. Cappelle della d. Cattedrale a cantare &c. portare li Piviali &c. e celebrare le Messe per le loro Cappelle nell'ore distribuite &c.* concludit modernus Episcopus, nullatenus esse permissum Cappellano Cappellanix S. Bernardini se eximere a prædictis oneribus in Tabella, sive Tabellis præscriptis.

Multoque magis, cum non solum duo Testes Sacerdotes, qui, spatio triginta annorum, Cappellanias obtinuerunt de jure patronatus Laicorum erectas in Cathedrali Ecclesia Calliensi, dicant se Missas celebravisse ad normam Tabellæ, Tresque alii Sacerdotes observantiam confirmant Tabellæ, quo ad delationem Pluvialium, sed quod magis est, ipsimet Cappellani Cappellanix Sancti Bernardini, occasione recipiendi institutionem

ab Episcopo, se juramento obstrinxerint observandi dispositionem Tabellarum, uti signanter colligitur ex institutione moderni Cappellani, offerens se paratum suscinere onera ejusdem Cappellæ, tam quoad celebrationem Missarum, quam in parendo Tabellæ, faciendo Hebdomadarias, servando statuta, & laudabiles consuetudines Ecclesiæ, & sic medio juramento tatis, & præsertim observare Decreta Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi quoad Cappellas, & servitium Ecclesiæ.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An Cappellanus S. Bernardini teneatur deferre Pluviale, & sacram celebratione certis diebus, & horis præscriptis in Tabellis in casu &c.

UM nonnulla Casuarum Dubia, inferius recensenda, in novissima Congregatione decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

*Sess. 22. c. 6.
de ref.*

NEAPOLITANA REDUCTIONIS ONERIUM.
An, & quomodo Oratorum precibus sit annuendum in casu &c.

Pro nova facultate expediendi Breve, eoque expedito supplicent pro approbatione dotium distributarū, & ad mentem

*Sess. 24. c. 13.
de ref.*

CALLIEN.
An Cappellanus Cappellaniæ S. Bernardini teneatur deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in Tabellis in casu &c.

Dilata, & extrahantur Partitæ ex libris Sacristiæ, citatis interesse habentibus, & interim præsens Cappellanus observet Tabellam.

*Sess. 21. c. 6.
de Ref.*

ROMANA, seu JANUEN. LEGATI. In Congregatione habita die 11. Decembris anni proxime præteriti 1717. proposita fuit instantia Xaverii, Francisci, & Pantaleonis de Justinianis pro aliqua congrua subministracione ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani: cumque Sacra Congregatio censuerit *coadjuvandas esse probationes, & Testes formiter esse examinandos*, dignabuntur EE. VV. folium dicta die 11. Decembris exhibitum reassumere, & ex juribus circumferendis decernere.
An, & pro qua summa facienda sit subministratio ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani in casu &c.

Dilata, & examinentur formiter Testes Romæ existentes, & interim per modum provisionis, & sine præjudicio jurium ambarum partium subministrentur Oratoribus sc. 30. pro expensis examinis, & alia sc. 30. pro alimentis.

*Sess. 24. cap. 1.
de Ref. Matr.*

FRISINGEN. Joseph Felix Dopste instat, declarari, nullum fuisse Matrimonium a se contractum cum Maria Clara. Rorbotchin, & quatenus Matrimonium validum reputeretur, supplicat pro ejus dissolutione, seu dispensatione, sub obtentu, quod illud fuerit ratum, sed non consummatum, & Maria Clara adheret tum instantiæ, tum supplicationi, uti desumitur ex ejus declaratione coram Officiali Frisingensi, a quo de ordine hujus Sacræ Congregationis fuit compilatus processus.

Fun-

Fundamentum instantiæ super nullitate Matrimonii constituitur in hoc, quod contractum fuisse dicitur per vim, & metum Mariæ Claræ incussum, ita ut propter animi perturbationem ignoretur, an affirmative, vel negative responderit Sacerdoti, de more interroganti, an Matrimonio cum Joseph Felice contrahendo assensum præstaret, quemadmodum ipsa Maria Clara coram dicto Officiali Leodiensi asseruit.

Fundamentum deinde supplicationis pro dissolutione, seu dispensatione Matrimonii tamquam rati, & non consummati reponitur in mutuo, & concordiamborum conjugum pro dispensatione consensu, in ætatis inæqualitate inter eos intercedente, & in odio implacabili, quo Uxor affecta est erga Virum, ita ut periculum mortis immineat, uti desumitur ex responsionibus Mulieris coram Officiali, & ex informatione Ordinarii.

De Summi Pontificis Potestate in dispensando super Matrimonio rato, & non consummato, nulla est in foro, & in praxi disputatio; & sola controversia reduci consuevit ad Causam, an adsit videlicet causa sufficiens pro tali dispensatione concedendæ, & an verificata dici valeat circumstantia, quod Matrimonium sit ratum, & non consummatum, ex defectu etenim verificationis hujusce circumstantiæ, Sacra hæc Congregatio noluit annuere dispensationi, licet ageretur de Muliere, quæ fuerat hæresis labe infecta, & quæ a Consanguineis hæreticis sollicitabatur, ut ad vomitum rediret sub spe, & pollicitatione alterius dotis, & alterius mariti, uti desumi valet *ex Causa Existeten. dispensationis*, quæ fuit proposita die 15. Septemb. 1716. & resoluta die 15. Maii 1717.

Loquendo de Causa præcipua, uti diximus in casu, est illa odii implacabilis cum periculo vitæ; & hæc licet a plerisque scribentibus pro sufficienti habeatur, existimatur tamen insufficientis a Fagnano *in cap. ex parte num. 15. de conversione Conjugatorum*.

Et post hæc sermonem transferendo ad verificationem illius circumstantiæ, quod Matrimonium scilicet fuerit ratum, & non consummatum, operæ pretium est investigare, an in hypothesi ejus verificationi obstat, quod Vir, & Mulier in eodem thalamo cubarunt licet Maritus dicat se non consummasse, & licet Uxor asserat, se debitum denegasse, tum quia ille sibi potens esse non videbatur, tum quia statim ipsam accusare incæpit, & increpare, quod infantem peperisset, & quod esset morbo gallico affecta.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Matrimonii, & quatenus negative.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Negative, & amplius.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Soror Maria Magdalena Diaco nata est die 29. Julii anno 1694., & Professionem emisit in Monasterio S. Claræ Civitatis Neocastri die 11. Aprilis 1711. Cumque elapso quinquennio, judicium nullitatis Professionis instituere voluerit, expeditæ fuerunt consueta litteræ Ordinario Neocastren. pro compilatione processus, auditis interesse habentibus.

In Processu autem per dictum Ordinarium compilato, & transmissio, nedum continentur responsiones sororis Mariæ Magdalænæ positionibus sibi datis

Tom. I.

G

a Pro-

*Sess. 25. c. 19.
de Regular.,
Monial.*

a Procuratore sui Monasterii, in quibus constanter asseruit, a se fuisse emissã Professionem propter metum, a Patre, & a Matre incussum, sed, quod notatu dignum est, in eodem continentur Processu attestations, & examina Patris, & Matris, qui minas enarrant, a seipsis Filia intentatas, ut professionem faceret. Corroborantur hæc ex dictis aliorum Testium, qui referunt, se fuisse præsentis, tunc cum Mater metum Puellæ iniecit, ut regulari observantiæ, & Professioni nomen daret. Alii deponunt de præpotentia Patris, & Universitas Neocastri testatur de publica voce, & fama in eo, quod attinet ad Professionem emissam per vim, & metum.

In quo rerum themate, scribens pro Sorore Maria Magdalena sustinet, non esse ambigendum de nullitate Professionis, attentis, ex una parte, qualitate minarum, & ex alia, sexu, & ætate Sororis prædictæ.

Adversus tamen hæc, animadverti potest, quod Pater, & Mater adhuc vivunt, itaut in ambiguo sit, utrum recedendo a priori voluntate, facinus admissum in eogenda Puella ad profitendum, publica confessione emendare statuerint, vel potius Filia genio indulgere volentes, dixerint, se fecisse, quod non fecerunt, Rursus ponderandum est, quod Ordinarius non videtur fidem Testibus præstare, uti colligitur ex tota ejus informatione, & præcipue ex sequentibus verbis: *utinam factum esset tale, quale per Oratricem figuratur, sic enim communis humani generis hostis tot non bene faceret lucras; Cumque Ordinarius per seipsum confecerit Processum, & interfuerit examini Testium, ejus profecto judicium non videtur esse contemnendum, juxta celebrem Epistolam Hadriani, scriptam Varo Legato Provinciæ Ciliciæ, de qua Calistratus in L. Testium ff. de Testibus: Tu magis scire potes, quanta fides habenda sit Testibus, quin, & cujus dignitatis, & cujus existimationis sint, & qui simpliciter visi sint dicere, utrum unum, eundemque, & præmeditatum sermonem attulerint, an ad ea, quæ interrogaveris ex tempore verisimilia responderint.*

Quo circa dignabuntur EE. VV. discernere,
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes.

*Sejs. 22. de
Sacrif. Miss.
in decret. de
Obs. & evit.
in celeb. Miss.*

FARAONEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Franciscus Barreto in testamento, sub quo decessit, Majoratum, seu Fideicommissum instituit, & ex redditibus ejusdem duas Missas quotidianas celebrari jussit in Ecclesia Fratrum Capuccinorum S. Antonii Loci de Laule, voluitque, quod unicuique Cappellano darentur 25000. reis, scuta nempe 25. monetæ Romanæ pro quotidianæ Missæ celebratione; cumque tractu temporis aucta fuerit elemosyna manualis, & excreverit, Teste Ordinario in sua relatione, usque ad 120. regalia, & sic ad obulos 12. pro qualibet Missa, itaut inveniri non potuerint Sacerdotes, qui pro tenui elemosyna relicta onus assumere voluerint celebrationis Missarum, supplices preces porrectæ fuerunt huic S. Congregationi pro reductione duarum Cappellaniarum ad unam tantum Cappellaniam, & Missam quotidianam.

Proposita fuit die 12. Novembr. 1716. hæc instantia inter summaria precum, &

& responsum fuit *Leſtum*, eo potiffimum ſub fundamento, quod Teſtator non reliquit certum Fundum, ex quo fructus percipi deberent pro ſolvenda eleemoſyna relicta, nec aliqua ſumma fuit legata ad effectum inveſtiendi, ſed ſimpliciter ab eodem demandatum eſt, ut hæres ex fructibus hæreditariis ſolveret eleemoſynam Cappellanis, in quo rerum themate viſum fuit non eſſe locum reductioni, ſed hæredem teneri ad ſupplendum, & multo magis, quia percurrendo teſtamentum, depræhenſum fuit, quod Legatum incipiebat ab onere, & non a dote Cappellaniarum, quæ conſequenter ſtare dicenda eſt demonſtrative, & non taxative.

Adverſus huiusmodi reſolutionem, ſcribens pro Adminiſtratrice Majoratus, ſeu fideiſcommiſſi, novam poſtulavit audientiam, eamque, uti mihi ſupponitur, a meo Prædeceſſore obtinuit, una cum ſubſcriptione dubiorum infra referendorum, & in ſcriptura per manus circumferenda contendit, eſſe locum reductioni Miſſarum cum duobus Cappellanis ad Manualem, vel ad minus unioni Cappellaniarum ad unam tantum Cappellaniam quotidianam, & ulterius inſtat pro gratia, ut Miſſæ, quæ, juxta diſpoſitionem Teſtatoris, eſſent ut diximus, celebrandæ in Eccleſia Fratrum Capuccinorum, celebrentur in Oratorio privato prædictæ Adminiſtratricis.

Ejus pro reductione fundamentum conſtituitur in quadam aſſerta ſententia, quæ prolata dicitur in Senatu Portugalliæ, & in qua declaratum fuit, quod vinculum fideiſcommiſſi, ſeu Majoratus non poterat omnia bona Teſtatoris compræhendere, ſed debebat eſſe reſtrictum ad tertiam eorum partem, quaſi quod reſtrictio hæc operetur, ut reductioni petitiæ ſit locus.

Item gratiæ fundamentum reponitur, tum in merito perſonali Adminiſtratricis, mulieris nobilitate, & pietate conſpicuæ, tum in eximio Viri ipſius merito, qui claſſis Luſitanæ fuit Ductor in binis anteaſtis expeditionibus adverſus Turcas, & tandem in eo, quod in tantum Teſtator diſpoſuiſſe dicitur, ut Miſſæ celebrarentur in Eccleſia Patrum Capuccinorum, in quantum ſuppoſuit, quod in ea ſuum corpus eſſet ſepeliendum, quaſi quod, ſi ejus corpus alibi ſepultum eſt, deciderit Eccleſia a jure ſuo, & conſequenter aperta ſit via gratiæ, ut in poſterum Miſſæ celebrentur in relato Oratorio privato.

Hiſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An ſit locus reductioni Miſſarum cum duobus Cappellanis ad manualem, ſeu potius unioni Cappellaniarum ad unam tantum quotidianam in caſu &c., & quatenus negative.*
- II. *In quo loco Miſſæ ſint celebrandæ in caſu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Miſſas eſſe celebrandas in Eccleſia Capuccinorum, & amplius.

LUNEN. SARZANEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Præviis duabus luculentis Relationibus Eminentiffimi D. mei Cardinalis Tanarii, Sacra hæc Congregatio die 26. Januarii 1704. conſeſſit, ut Eccleſia Beatæ Mariæ Virginis de Populo, exiſtens in Terra Pontremoli Diœceſis Lunen. Sarzanen., & intra limites Parochialis Eccleſiæ S. Geminiani, erigi poſſet in Collegiatam, & quod Juſpatronatus Canonicatum, excepto Canoni-

Seſſ. 24. c. 12. de Reform.

catu Reghini , in quo mandavit observantiam dispositionis Fundatoris, esset reservatum ad lineam tantum masculinam eorum , qui bona sua pro illorum erectione conferre promittebant, & die 19. Junii 1704. hæc eadem Sacra Congregatio extendit dictum Juspatronatus etiam ad lineam fœmininam, ex quo facta est oblatio augmenti Bonorum pro dote prædictorum Canonicatum.

His ita statutis, nihil aliud superesse videbatur pro erectione novæ Collegiatæ, sed dum Deputati omnem operam navabant pro ejus actuali erectione, nova, & magna excitata fuit a Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Lunen. Sarzanen. controversia, consistens in præjudicio, quod sibi ex erectione Collegiatæ provenire dicebat; cum enim ad ipsum pertineret jus conferendi Parochialem Ecclesiam Sancti Geminiani, & hujus Parochialis Bona essent applicanda Præposito novæ Collegiatæ, & ad Præpositum pro tempore animarum cura esset deferenda, suppresso quocumque Titulo Collativo Ecclesiæ S. Geminiani, præjudicium Capituli certum esse videbatur, quocirca in Congregatione habita die 3. Septembris 1707. propositis duobus dubiis, primo scilicet: *An constaret de jure conferendi, & quatenus affirmative*, secundo, *An illud obstaret erectioni Collegiatæ*, ad utrumque responsum fuit *affirmative*.

Juridica hæc Capituli oppositio sepulchralem quodammodo lapidem impossitura videbatur erectioni novæ Collegiatæ, non sine damno cultus Divini, nec sine præcedentium expensarum non modica jactura; cumque nullus alius superesset locus de medio tollendi oppositionem Capituli, quam eidem offerendo jus præsentandi ad unum ex Canonicatibus, in nova Collegiata erigendis, ad emendandum videlicet damnum, quod in ipsum derivabat ex suppressione Parochialis Ecclesiæ Sancti Geminiani, uti hujusce Causæ historiam referendo admonuit R. P. D. Petra, olim a secretis hujus Sac. Congregationis *Tom. 3. suorum Comment. pag. 66. n. 39. & 40.* Domini de Maraffis Fundatores unius ex Canonicatibus in Collegiata erigendis, se promptos, & paratos exhibuerunt ad cedendum Juspatronatus favore Capituli Cathedralis Ecclesiæ Lunen. Sarzanen.

Delata hujus oblationis notitia ad hanc Sac. Congregationem, fuit juxta morem scriptum Ordinario pro informatione, cumque Ordinarius, in commissi sibi muneris adimplementum, Edicta affigi jussit, ut unusquisque sua jura deducere posset in eo quod attinet ad novæ Collegiatæ erectionem, plures inventi sunt oppositores; se opposuit etenim Capitulum Lunen. Sarzanen. sese opposuerunt Ratiocinatores Comitatus, Rectores Ecclesiarum Parochialium S. Columbani, S. Nicolai, & S. Christianæ, Archipresbyter Sanctorum Hippolyti, & Cassiani de Saliceto, Parochiani S. Geminiani, & Confratres Confraternitatis in ea Ecclesia erectæ.

Folia oppositionum fuerunt ab Ordinario transmissa, & fideliter referuntur in Summario Informantis pro erectione Collegiatæ, qui contendit nonnullas oppositiones tolli ex facto, nonnullas non esse præsentis inspectionis, & nonnullas, utpote necessario connexas cum erectione Collegiatæ, esse contemnendas, gratia quippe erectionis est ex natura sua præjudicialis, & statim, ac aliqua Ecclesia erecta est in Collegiata, eidem competunt nonnullæ prærogativæ, quæ antecederent non competebant, & quæ forte ante erectionem ad alias pertinebant Ecclesias, juxta *decis. 1445. cor. Seraphino.* Perpensis itaque foliis, unacum responsonibus, dignabuntur EE. VV. discernere.

a. 12, & quomodo relaxanda sint Decreta edita die 26. Januarii, & 19. Julii 1704. super erectione Collegiatae in Oppido Pontremoli in casu &c.

Affirmative cum omnibus conditionibus expressis in folio Capituli, & dummodo institutio autorizabilis, & approbatio personae praesentandae ad Canonicatum pertineat ad Episcopum, & sola expeditio literarum Collationis spectet ad Capitulum Cathedralis, nec non praevia ratificatione obligationum per deputatos, & Syndicos Communitatis factarum favore Ecclesiae Collegiatae facienda a generali Consilio Pontremoli legitime coacto.

TOLETANA. Maria Theresia Lopez Majo Monialis Professa in Monasterio Commendatricium Calatravae Ordinis S. Benedicti, Civitatis Matriti, SS. D. N. supplicavit pro facultate mutandi dispositionem, a se factam, dumerat in Novitiatu, & a Sanctitate Sua fuit supplex Oratricis libellus ad hanc S. Congregationem remissus.

Sess. 25. c. 16.
de Regul. &
Monial.

Ut autem adaequatum de instantia ferri valeat iudicium, videtur esse necessarium primo loco exponere tenorem dispositionis, a Moniali factae, dum erat in Novitiatu, secundo loco referre dispositionem, quam ipsa facere meditatur, & tertio loco circumstantias enarrare, quae in consimili dispensatione concedenda, vel neganda, ab hac Sacra Congregatione ponderari consueverunt; Nulla etenim quoad Potestatem Pontificiam esse valet difficultas, tum quia prohibitio disponendi tam inter vivos, quam in ultima voluntate quoad Monacos, & Moniales, descendit a jure positivo, hoc est, a Textu in *Authentica ingressi C. de Sacrosanctis Ecclesiis, & a capit. quia ingredientibus de testamentis*, quam sua auctoritate Summus Pontifex tollere potest, tum quia si Ecclesiasticas Historias transcribere liceret, facile esset exempla afferre Monacorum, etiam Sanctorum, qui ante juris positivi prohibitionem de bonis suis in ultima voluntate disposuerunt.

Ducto itaque initio a tenore dispositionis, factae ante Professionem a Sorore Maria Theresia, tres ipsa instituit Cappellanas, & jus ad eas nominandi sibi reservavit, & post suum obitum jus illud detulit ad nonnullos suos Consanguineos, illisque deficientibus, ad Patrem Rectorem Collegii Soc. Jesu, absque eo, quod tamen Ecclesiam expresserit, in qua Cappellani deberent Missas celebrare, uti non solum ex Oratricis precibus defumitur, sed etiam habetur ex Relatione Archiepiscopi Toletani.

Transiendo ad hujus dispositionis mutationem, Soror Maria Theresia vellet, ut a Summo Pontifice sibi indulgeretur facultas disponendi, primo, quod Cappellani nominandi deberent esse ex suis Consanguineis intra quartum gradum, & in eorum defectu, ex pauperioribus, & magis egenis Sacerdotibus, suo monasterio inservientibus, secundo, quod Missae semper in Ecclesia sui Monasterii celebrarentur, & tertio, quod jus nominandi Cappellanos deferretur ad ejusdem Monasterii Abbatissam, subdendo haec omnia esse admodum rationabilia, tum quia Ecclesia sui Monasterii non habet sufficientem numerum Missarum, & propter ejus paupertatem, Sacerdotes illi inservientes, accedunt ad celebrandum in aliis Ecclesiis, ut eleemo-

mosynam Missarum obtineant; Tum quia consanguinei in prima dispositione vocati ad jus activum nominandi, jam mortui sunt, & tandem quia P. Rector Collegii Soc. Jesu se promptissimum, & paratissimum exhibuit, & exhibet ad renunciandum pro se, suisque Successoribus juri nominandi sibi met, vel Successoribus suis deferendo post obitum Sororis Theresiæ, quæ omnia referuntur etiam, & confirmantur iu allegata Informatione Archiepiscopi Toletani.

Post hæc nihil aliud superest, quam circumstantias enarrare, in quibus Sacra hæc Congregatio consimiles petitiones aliquando rejiciendas, & aliquando censuit admittendas.

In quadam Causa Toletana, die 8. Julii 1668. Sacra Congregatio negative respondit petitioni cujusdam Monialis Sanctæ Claræ, quæ post demandatam in suo Testamento, quod in sæculo condiderat, Cappellaniæ fundationem, post suum obitum erigendam, & ad quam suos vocaverat Consanguineos, postulabat facultatem de iisdem bonis disponendi favore sui Monasterii, sed in ea causa, Oratrix ad mutationem dispositionis procedebat non tam ex amore erga suum Monasterium, quam ex odio concepto adversus Consanguineos. Item in quadam Causa Bononien. Sæc. hæc Congregatio noluit concedere licentiam revocandi testamentum cuidam Regulari, qui ante Professionem illud condiderat, hæredem relinquendo suum Monasterium, licet ageretur de Professo inter Jesuatos, & licet Ordo Jesuatorum, tempore petitionis, fuisset jam suppressus à Summo Pontifice Clemente IX. uti colligitur ex resolutionibus in dicta Causa editis die 25. Febr. 1679. & die 23. Augusti 1692. sed in ea Causa nedum aderat præjudicium Monasterii, hæredis instituti in primo Testamento, cujus bona, & jura ad Sedem Apostolicam erant devoluta, sed ulterius Papa Religionem supprimendo, Professis permiserat transitum ad aliam Religionem, & quatenus in sæculo permanisissent in habitu Clericali, præstationem ex redditibus Monasterii assignaverat.

E contra Sacra hæc eadem Congregatio in quadam Causa Florentina die 13. Julii 1686. indulgit Fratri Camillo Landro, Ordinis S. Augustini, ut accedente consensu Fratrum sui Conventus, renunciare posset juribus, sibi competentibus super quadam Domo, favore sui Fratris germani, & in alia Causa Limana 27. Junii 1699. concessit cuidam Moniali, ut de certa quantitate disponderet, cujus dispositionem sibi reservaverat in testamento, quod fecerat ante Professionem.

Uno verbo, admisa novæ dispositionis rationabilitate, tota quæstio reduci videtur ad præjudicium eorum, qui ex prima dispositione jus acquisiverant, cumque in facti specie, nulla quæstio esse videatur quoad novæ dispositionis rationabilitatem, nec præjudicium in jure activo nominandi ullum adsit, ex quo Consanguinei vocati jam decesserunt, & Pater Rector Collegii suum præstiterit, & præstet assensum, & in eo, quod attinet ad jus passivum quodcumque cesset præjudicium certarum personarum, cum certæ personæ non essent in prima dispositione ad illud vocatæ, & in eadem prima dispositione non fuerit expressa Ecclesia, in qua Missæ essent celebrandæ, quasi quod deduci hinc valeat consequentia, licitum esse professo, seclufa etiam quacumque dispensatione, declarare Testamentum a se conditum ante emissam Professionem, dummodo declaratio non importet novam dispositionem, putat Soror Maria Theresia Lopez suis precibus annui posse. Quocirca ponderatis relatis circumstantiis, & ex ami-

aminato puncto, an in re, de qua agitur, sufficiat consensus Patris Re-
 toris, & an pro eodem præstando requiratur beneplacitum Apostolicum;
 nonnulli etenim volunt illud esse necessarium, etiamsi agatur de quæren-
 dis *Donat. in praxi rerum Regul. tom. 1. tract. 14. quæst. 59.*, & alii censent
 esse necessarium in quæsitis, non in quærendis *Tamburin. de jure Abbatum*
tom. 3. disput. 13. quæst. 9. n. 5. Onus erit EE. VV. decernere.

An Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.

Affirmative prævia renunciatione facienda per P. Præ-
 positum Generalem.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS
 ELEEMOSYNÆ MISSARUM. Ægidius Ursinus [de Vivariis anno
 1647. suum ultimum condidit Testamentum, in quo, post nonnulla reli-
 qua Legata, suam Animam instituit hæredem, mandavitque, ut a suis
 Exequutoribus Testamentariis fieret bonorum distributio ad usus pios, ita
 tamen, ut major eorum pars applicaretur foundationi Missarum celebran-
 darum in Altaribus Privilegiatis.

*Seff. 22. de
 Sacrif. Mis-
 se in D. cret.
 de Obs. r. &
 evit. in celeb.
 Mis.*

Pro adimplimento hujusce voluntatis, duo ex Exequutoribus Testamenta-
 riis, tres etenim fuerunt a Testatore nominati, bona hæreditaria inter plu-
 res Ecclesias distribuerunt anno 1648., & inter prædictas Ecclesias, ele-
 gerunt illam S. Pauli in Platea Columnæ, quæ postea fuit translata ad
 aliam Ecclesiam S. Caroli ad Catenarios, & pro dotis assignatione unicui-
 que Ecclesiæ ceserunt, & assignarunt scuta 1400. pro qualibet Missa quo-
 tidiana celebranda, superaddita declaratione, quod in casu cujuscumque
 evictionis, aut partialis, aut totalis, cesare deberet proportionabiliter
 onus celebrationis Missarum.

Adotis assignatione procedendum erat ad ejus effectivam consignationem,
 adeoque omnes tres Exequutores Testamentarii, per organum Procuratoris
 a se deputati, consignarunt Patribus Barnabitis, ad quos Ecclesia Sancti
 Pauli pertinebat, litteras patentes tresdecim Locorum Montium, cum
 uno tertio Montis Salis tertiæ Erektionis, qui reddebant annum fructum
 scutorum 60. Patresque onus acceptarunt celebrandi unam Missam quoti-
 dianam pro Anima Testatoris, & in Actibus mox recensitis, assignatio-
 nis videlicet, & correspondentiæ acceptationis, nonnullæ conditiones appo-
 sitæ fuerunt, quod videlicet in casu extractionis locorum Montium, aut
 extinctionis Montis Salis in totum, vel in parte. pretium reinvestiri debe-
 ret in aliis locis Cameralibus, & non vacabilibus, ad creditum hæredita-
 ris Ægidii Ursini, & ad liberam pro Conventu fructuum exactionem, &
 quod si contingeret ex causa extinctionis, aut extractionis imminutio fru-
 ctuum, itaut Patres non haberent quolibet Anno scut. 60. permissum ipsis
 esse deberet celebrationem Missarum suspendere, idque toties quoties fru-
 ctuum contingeret imminutio.

Assignationis tempore fructus locorum Montis Salis erant in scutis quatuor
 cum dimidio pro quolibet loco, & sic juxta calculum, Patres habebant quo-
 libet anno scut. 60. Casus autem evenit anno 1656. quod fructus dictorum
 locorum Montium fuerunt redacti ad quatuor pro quolibet loco, & an-
 no 1635. ad tria, itaut propter varias etiam extractions, diversis aliis
 temporibus secutas, non habuerint, nec habeant Patres nisi locos undecim,

cim, & sexaginta centesimos diversorum locorum Cameralium non vacabilem, & in fructu nec habuerint, nec habeant nisi annua scuta triginta quatuor, & obulos octoginta, cumque, his minime obstantibus, ab anno 1653. usque ad totum annum 1715. celebrata fuerit semper Missa quotidiana, itaut dicti Patres pro toto recensito tempore celebrationis remanserint in damno scutorum 927. redelata ad Sacram Congregationem particularem, deputatam super revisione omnium onerum Missarum Urbis, post demandatam Abbati Brunetto relationem, uti habetur ex rescripto dictæ Congregationis die 3. Febr. 1716., & post exhibitam a dicto Abbate demandatam relationem, hujus negotii examen ad hanc Sacram Concilii Congregationem remissum fuit, uti colligitur ex alio rescripto die 24. Martii ejusdem anni, sequentibus verbis concepto, *ad Sacram Congregationem Concilii, & Fiscalis S. Visitationis inflet pro dubii propositione.*

Dominus Fiscalis commissum sibi munus strenue adimplevit, & longam pro veritate Scripturam, per manus circumferendam, docte de more exaravit.

In scriptura autem contendit, celebrationem Missæ quotidianæ pro Anima Ursini de Vivariis esse intermittendam, quousque fructus locorum Montium assignatorum, & extractorum, per eorum continuam investmentum in alios locos Montium ascendant ad annua scuta 60. dicit enim hoc descendere ex claro, & literali pacto, quod legitur in Instrumento. Contendit ulterius, semper fuisse debitam elemosynam scutorum 60., sermonem etiam habendo de Missis hucusque celebratis, animadversis potissimum verbis, appositis in Instrumento, quæ perpetuitatem importare videntur: Contendit tandem, ex locorum Montium esse ante omnia detrahendam favore Patrum, illam pecuniarum summam, quam dicit esse debitam pro reintegratione Missarum, celebratarum, quæque in minori summa a Patribus recepta fuit, habita ratione scutorum 60., quæ ipsi pro Missa quotidiana celebranda expresse pepigerunt, & hoc assumptum idem Dominus Fiscalis sic explicat, & moderatur, ut scilicet pecunia debita sit Patribus pro elemosyna Missarum celebratarum post annum 1676., ut hæc elemosynæ reintegratio fiat ante omnia, & sic ante fructuum reinvestmenta, & denique, ut hoc interim, & quo ad usque Missa quotidiana non celebratur, Patres commemorationem pii testatoris faciant quotidie in Sacrificio; Commemoratio hæc etenim consona videtur pietati Christianæ, & cessura est in levamen Animæ Fundatoris; & in eo quod attinet ad reintegrationem ante omnia faciendam, sed solum pro Missis celebratis post annum 1676., subdit idem Dominus Fiscalis, hæc esse consona rationi, tum quia anticipate Missæ fuerunt a Patribus celebratæ, cum celebratæ fuerint quando juxta pactum, poterant a celebratione desistere, tum quia modicum tempus elapsum fuit ab Anno 1653., quo factum fuit Instrumentum conventionis, ad annum 1656., quo fructus locorum Montium redacti fuerunt ad scuta quatuor, & modicum etiam damnum hoc tempore in Patres derivavit, quando e contra, & longum tempus ab Anno 1676. ad Annum 1715. elapsum est, & magnum fuit, hoc intermedio tempore, damnum, cum hoc intermedio tempore, nedum secutæ sint plures Montium extractiones, sed universalis contigerit fructuum diminutio à quatuor ad tria.

Hæc, & alia plura legi possunt in scriptura Domini Fiscalis, ad quam remissive me habeo, solumque mihi addidisse fas sit, exemplarem esse articulum; an qui Missas celebravit, credens se esse obligatum ad eas celebrandas, quando in veritate non erat obligatus, implorare valeat officium Judicis

pro

pro earum eleemosyna obtinenda, sicut enim, qui aliquid solvit pro causa pia, putans se esse obligatum ad solvendum, quando in veritate obligatus non erat, non potest repetere quod solvit, juxta elegantem Ulpiani *textum in l. cum is, qui 32. §. Si in ea ff. de conditione indebiti*, ibi *si in ea opinione sit Mulier, ut credat se pro dote obligatam, quidquid dotis nomine dederit, non repetit, sublata enim falsa opinione, relinquitur pietatis causa, ex qua solutum repeti non poterit*; ita ex identitate rationis dubitandum videtur, an sit, nec ne prohibitum implorare officium Judicis pro eleemosyna Missarum, quas quis celebravit, putando se esse obligatum, quando obligatus non erat; sublato quippe errore, semper subsistit Causa pietatis, quæ si impedit conditionem indebiti, impedire etiam dici valet, ne petenti Judex officium suum impertiatur.

At quidquid sit de his, spectat ad EE. VV. respondere sequentibus dubiis.

- I. *An celebratio Missæ quotidianæ pro anima quondam Ægidii Ursini de Vivariis, intermittenda sit, quousque fructus Locorum Montium, pro hujusmodi celebratione assignatorum, per eorum continuum investmentum in alia Loca Montium, in totum ascendant ad annua scuta sexaginta in casu &c.*
- II. *An pro Missis, hucusque celebratis, annua semper eleemosyna scutorum sexaginta fuerit debita in casu &c. Et quatenus affirmative.*
- III. *An ex iisdem fructibus Locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum, ad istiusmodi annuam rationem sexaginta scutorum hæctenus desideratur, in casu &c.*

Non proposita.

N proxima præterita Congregatione nonnulla Casuum Dubia inferius recentenda indecisa remanserunt . Dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere , & sequentibus dubiis respondere .

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM .

*Sess. 22. de
Sacrif. Miss.
in decret. de
Obs. & evit.
in celeb. Miss.*

- I. *An celebratio Missæ quotidianæ pro anima quondam Aegidii Ursini d. Vi-
variis intermit-tenda sit , quousque fructus locorum montium pro hujusmodi
celebratione assignatorum per eorum continuum investimentum in alia loca
montium , in totum ascendant ad annua scuta sexaginta , in casu &c.*
- II. *An pro Missis hucusque celebratis , annua semper eleemosyna scutorum se-
xaginta debite fuerit in casu &c. Et quatenus affirmative .*
- III. *An ex iisdem fructibus locorum montium ante omnia sit detrahenda , &
persolvenda tota illa pecuniarum summa , quæ pro reintegratione eleemosy-
næ Missarum celebratarum ad istiusmodi annuam rationem sexaginta scu-
torum hæctenus desideratur , in casu &c.*

Ad I. Affirmativè . Ad II. & III. Dilata .

*Sess. 23. de
Reform. c. 8.
& 9.*

NEAPOLITANA, SEU SURRENTINA ORDINATIONIS . Pro-
posita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 27. Novembris 1717.
nec ulla fuit capta resolutio . Fuit eadem reposita in Congregatione
habita die 11. Decembris ejusdem anni , & responsum fuit *pro coadjuvatio-
ne probationum* . Scriptum subinde fuit , tum Eminentissimo Archiepiscopo
Neapolitano , tum Archiepiscopo Surrentino , ut ille super permanentia ,
& Domicilio Renati de Massa ante suam Ordinationem in Diocesi Neapo-
litana , validioribus , quibus possit , informaret documentis , & ut hic con-
simili modo certiores redderet Sacram Congregationem de illius perma-
nentia , & domicilio ante suam pariter ordinationem in Diocesi Surrenti-
na . Ex novis igitur documentis transmissis per manus circumferendis , præ-
via citatorum foliorum reassumptione , proponitur Dubium ab EE. VV.
definiendum .

An Sacerdos Renatus de Massa sit licite ordinatus in casu &c.

Negative .

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI. Fuit a Sanctissimo Domino Nostro per suas literas, expeditas in forma Brevis, concessum Hospitali Spiritus Sancti Civitatis Elborensis, Indultum, quod omnia Legata pia in Civitate, & Diœcesi Elborensi a Testatoribus relicta, & in posterum relinquenda, quæ intra tempus, pro exequutione præfixum, non fuerunt exequutioni demandata, eidem Hospitali applicata censerentur, dummodo tamen Legata pia non fuissent certis personis relicta.

Priores, & Beneficiati Parochialium Ecclesiarum Civitatis, & Diœcesis Elborensis in supplici libello, Sanctissimo Domino Nostro exhibito, exposuerunt, se ab Administratoribus Hospitalis indebite vexari, sub obtentu præcitati Indulti, dixerunt enim se cogi, ad faciendam in fine anni quamdam fidem de numero Missarum non satisfactorum, remissoque examine precum ad hanc Sacram Congregationem, fuit de more scriptum, pro informatione Ordinario Elborensi,

Retulit Ordinarius, se instantiam Parochorum, & Beneficiorum communicæ Administratoribus Hospitalis, nec rationes subsistentes, & validas ab illis audivisse, quæ ad negocium facere possent, & post plura conclusit, quod Indultum Sanctissimi Domini Nostri declaratione indigebat, & signanter. an sub illo comprehensæ dici possent eleemosynæ a Testatoribus relicte, vel designatæ pro celebratione Missarum, & an eo ipso, quod eleemosynæ non solvuntur intra tempus designatum ad opera pia peragenda, impetrantes censendi sint privati actione ad easdem petendas, uti fusius ex ejus relatione desumi valet.

Delata ad Sacram hanc Congregationem memorata informatione, transmissisque foliis rationum allegatarum ab Administratoribus Hospitalis, cum animadversum fuerit, in illis impugnari hujus Sacræ Congregationis jurisdictionem, quasi quod ipsa non posset moderari, aut declarare Indultum a Summo Pontifice concessum, a Prioribus & Beneficiatis Ecclesiarum Parochialium iterum supplicatum fuit Sanctitati Sux pro concessione omnium facultatum necessariarum, & opportunarum, & supplicatione ad hanc Sacram Congregationem remissa, causa inter prædictos Priores, & Beneficiatos, & Administratores Hospitalis proponitur super declaratione Indulti.

Contendunt Priores, & Beneficiati, quod in Indulto non compræhendantur Legata Missarum tam perpetuarum, quam manualium, licet illud conceptum sit per hæc verba, *Legata pia relicta, & relinquenda*: Tum quia Legata Missarum sunt speciali nota digna, tum quia Legata, & onera Missarum, ut plurimum a Testatoribus relinquuntur certis Ecclesiis, & certis Altaribus, itaut certis quodammodo locis relicta dicenda sint, seu certis personis, & tandem quia speciales in oneribus Missarum adsunt Pontificæ Constitutiones; quo ad Missas etenim non adimpletas, facultates Reverendæ Fabricæ sibi vindicant locum, & quoad earum reductionem in futurum urgent Decreta san. mem. Urbani VIII., & Innocentii XII., necnon facultates hujus Sacræ Congregationis.

Contendunt ultiores Priores, & Beneficiati, quod ultra terminum a Testatoribus designatum, pro exequutione piorum operum a se relictorum, præfigendus sit hæredibus, vel Executoribus Testamentariis alius novus terminus, antequam legata pia non adimpleta applicentur Hospitali: præter etenim possibilitatem, quod ab hæredibus, & Executoribus Testamentariis aliqua legitima causa afferatur pro mora excusanda, uti ponderat scribens pro Prioribus, & Beneficiatis, urget exemplum ejus, qui sub juramento

promisit solvere quolibet anno partem sui debiti, quam unica vice solvere debuisset, si etenim uno omittat anno solutionem partis conventæ, jus disponit, ut pro tota summa agi valeat a Creditore, *Textus in l. si quis major C. de transactionibus*, & tamen, non obstante hac literali juris dispositione, agi nequit pro tota summa, nisi creditor plene probet, debitorem fuisse in dolo juxta *decis. 583. num. 3. part. 1. divers. & decis. 1059.*, & *decis. 1136. cor. Seraphino*.

Contendunt denique Priores, & Beneficiati Indultum esse restringendum ad terminum annorum triginta, excipienda esse etiam ab Indulto Legata relicta certis locis, necnon Legata pro quibus, aut obtentæ fuerunt, aut obtinebuntur compositiones a Reverenda Fabrica Sancti Petri; item petunt, quod inhibeatur quæcumque condonatio, necnon quæcumque compositio cum debitoribus Legatorum, & tandem, ut exequutio Indulti soli committatur Episcopo.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere -

- I. *An Legata Missarum tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur in Indulto, seu Brevis, de quo agitur, in casu Sc.*
- II. *An, & qui terminus, ultra designatum a Testatoribus, sit præfigendus Heredibus, aut Executoribus Testamentariis, a tequam legata pia non adimpleta applicentur Hospitali Expositorum Elboræ, in casu Sc.*
- III. *An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo Domino Nostro pro moderatione Brevis, seu Indulti, de quo agitur, in casu Sc.*

Audiantur Ministri Rev. Fabricæ, & ad Mentem.

*Sess. 23. c. 8.
de Ref.*

ROMANA. Gullielmus Melfort. qui obtinet Archipresbyteratum in Collegiata Ecclesia Sancti Eustachii, debet ex causa dicti beneficii ad Sacros Ordines ascendere, sed nonnullis indiget dispensationibus, ut ex sequenti facti serie desumitur.

Gullielmus origine Scotus Londini natus est anno 1686. ex Genitoribus conspicuæ, & nobilissimæ familiæ, sed hæresis labe infectis, qui tamen hæresim abjurarunt, & Catholicam Religionem subinde amplexi sunt, dum ipse erat in ætate annorum duorum, & postquam ab Administro Ecclesiæ Anglicanæ Baptismum receperat.

Tempore quo gloriosæ memoriæ Jacobus Secundus Angliæ Rex e Regno fuit expulsus, ipse cum suis Genitoribus Gallias, & deinde Flandriam petiit, & in Universitate Duacensi suorum studiorum cursum explevit, & ab Episcopo Attrebatensi Confirmationis Sacramentum suscepit, & post hæc, cum Gallias reversus fuisset, fuit ab Episcopo Niverniensi ad primam Tonsuram, & ad quatuor Ordines Minores promotus. Duobus ab hinc annis Romam venit, & a Sanctissimo Domino Nostro dictum Archipresbyteratum Sancti Eustachii obtinuit.

In hoc itaque rerum statu, primo videndum est, an Orator sit irregularis propter Baptismum ab Hæretico receptum. Porro ab Hæreticis Baptizati sunt irregulares *Textus in Can. Ventum est in fine prima quæst. 1.*, & sola difficultas in hoc consistit, utrum hæc irregularitas incurratur ab eo, qui in adulta ætate fuit ab hæretico Baptizatus.

Pro irregularitate contrahenda etiam ab Infante, facit *Textus in Can. qui in qua-*

qualibet prima quæst. 7., & hanc opinionem tuetur *Majol. de irregularitate lib. 3. cap. 12.*: pro irregularitate vero contrahenda solum ab illo, qui in adulta ætate baptizatur, facit *Textus in Can. placuit*, & *in Can. qui apud Donatistas prima quæst. 4.*, & hanc opinionem tuetur *Glossa in Can. qui in qualibet in verbo Baptizati prima quæst. 7.*, & fuse prosequitur *Suarez de censuris disput. 42. sect. 1.*, ubi docet, crimen esse fundamentum hujus irregularitatis, & crimen consistere in voluntaria susceptione Baptismi ab hæretico.

Rursus cum Orator natus sit ex parentibus hæreticis, inquirendum est, an ex hoc capite irregularitatem incurrit. Juxta veriorum sententiam, hæreticorum filii sunt irregulares: *Textus in cap. quicumque 2. §. Hæretici*, & *in cap. statutum 15. de hæreticis in 6.* Cum autem Parentes Oratoris Catholicam fidem amplexi sint operæ pretium est examinare, an propter hanc circumstantiam, nulla dici valeat ab ipso irregularitas incurta; Doctores etenim hanc statuere videntur differentiam inter hæreticum, & hæretici filium, quod hæreticus, hæresi etiam abjurata, remanet irregularis, juxta *Textum in Can. Presbyter de pœnitentia dist. 5.* e contra vero hæretici filius non est irregularis, si Parentes Catholicam fidem amplexi sint, uti docet *Suarez in allegato Tractatu de Censuris disp. 43. sect. 3.*, & sequitur *Cardinalis Albitius de inconstantia in fide cap. 24. num. 75. & 76.* & est de mente hujus Sacræ Congregationis, uti colligitur ex ejusdem epistola anni 1591. *Epistolarum lib. 7. pag. 277. a tergo.*

Orator quoque fuit, uti diximus, prima Tonsura, & quatuor Minoribus Ordinibus ab Episcopo Nivernensi initiatus; Cumque in hac ordinatione non adfuerint literæ dimissoriales sui Ordinarii, examinandum est, an remanserit suspensus ab executione ordinum susceptorum, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, juxta Concilium Tridentinum *sess. 23. cap. 8. de Reformatione*; absque eo quod suffragari possit ratio Domicilii per Oratorem in Galliis contracti, quia non sunt probata requisita Domicilii ad effectum Ordines suscipiendi ad tramites Bullæ, *Speculatores §. Subditus, quæ est la quaranta quattro in Bull. parvo san. mem. Innocentii XII.* Tandem cum debeat Orator ad Sacros Ordines ascendere, & sit arctatus ab Archiepiscopatatu, quem obtinet, testimoniales non exhibet literas eorum Ordinariorum, in quorum Diocesis tanto tempore moram traxit, ut aliquo potuerit impedimento canonico irretiri, uti in citata Bulla præscribitur; cumque ipse paratus sit vitam, & mores, nec non Baptismum, & confirmationem probare per Testes fide dignos, videndum est, an id admitti valeat.

Exemplo ejus, quod passim practicatur in Tribunali Sanctissimæ Inquisitionis, in quo concurrente morali impossibilitate probandi libertatem Status quoad aliquos, qui volunt Matrimonio copulari, admittitur libertatis probatio per Testes, & per juramentum ejus, qui vult Matrimonium contrahere, intimata pœnarum comminatione adversus Polygamos.

Omnia itaque in unum colligendo, onus erit EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

- I. *An Orator sit irregularis, ex quo Baptismum ab Hæretico recepit.*
- II. *An irregularis sit, ex quo natus est a parentibus hæreticis, & quatenus affirmative.*
- III. *An ei sit indulgenda dispensatio.*
- IV. *An remanserit suspensus a susceptorum Ordinum executione, ex quo eos*

recepit sine dimissoriis proprii Episcopi, & quatenus affirmative.

V. An hæc suspensionis pœna de medio tollenda sit per Apostolicam dispensationem, non obstante quod sui Ordinarii consensus deficiat.

VI. An probatio de vita, & moribus, necnon Baptismi, & Confirmationis fieri possit per Testes, deficientibus literis testimonialibus Ordinarium, juxta præscripta in Bulla Speculatores.

Ad primum, & Secundum negativè. Ad Tertium satis provisum. Ad Quartum, & Quintum affirmativè. Ad sextum dilata, & ad mentem.

Decr. de Purgat. sess. 25.

ROMANA. Claræ Memoræ Cardinalis Corradus in suo testamento facto die 7. Januarii anni 1666. sic disposuit.

Amplius dispono, quod instituantur a prædictis Eminentiss. Dominis meis hujus Testamenti Executoribus duæ Cappellaniæ cum onere singulis Sacerdotibus, qui illas pro tempore obtinebunt, celebrandi, per se ipsos Missam quotidianam, altera scilicet in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ Transpontem pro suffragio animæ meæ, altera vero in Ecclesia S. Gregorii pro suffragio animarum Patris, Matris, Fratris, atque Attinentium, & Benefactorum, ac Familiarum meorum hoc ordine, videlicet die Lunæ pro Anima Patris mei, die Martis pro Anima Matris meæ, die Mercurii pro Anima Fratris mei, die Jovis pro Animabus Benefactorum, die Veneris pro Animabus Attinentium, & die Sabbathi pro Animabus Familiarium nostrorum, atque iste Ordo successive in perpetuum servetur.

Cappellania fundata in Ecclesia Sancti Gregorii, tribus ab hinc annis, translata fuit ad Ecclesiam Sanctorum Fabiani, & Sebastiani extra mœnia Urbis, Apostolica auctoritate intercedente; cunq̃ue Abbas, & Monaci dictæ Ecclesiæ, ordine, quo supra, Missas fecerint celebrare, sed prætermiserint celebrationem die Dominico, dubitare incœperunt, an adæquate, & integre satisfecerint oneri annexo dictæ Cappellaniæ, habitoque recursum ad hanc Sacram Congregationem, rescriptum fuit *Eminentissimo Protectori, qui dignetur Sacram Congregationem Concilii instructam reddere, & votum aperire.*

Eminentissimus Protector in sua informatione sensit, Monacos esse obligatos ad celebrationem Missæ etiam die Dominico, motus ex verbis foundationis, & signanter ex his, quæ sequuntur, *cum onere singulis Sacerdotibus, qui illas pro tempore obtinebunt, celebrandi per se ipsos Missam quotidianam.* Quoad punctum vero, an die Dominico Monaci sint obligati ad Missæ applicationem, idem Eminentissimus Protector, doctè de more, hinc inde deductis rationibus, dixit, articulum esse dubium, & quia Monaci in præteritum Missam die Dominico non celebraverant, & ideo instabant pro absolute, idem Eminentissimus Protector conclusit, quod in omnem casum Monaci absolvi possent cum aliqua tenui compositione præscribenda, vel ab hac Sacra Congregatione, vel ab altera Fabricæ S. Petri.

Ex his, quæ hucusque dicta sunt, satis aperte defumitur, difficultatem consistere in hoc, an Monaci teneantur Missam die Dominico applicare.

Pro applicatione facit primo, quod versatur in Missa quotidie celebranda ex dispositione hominis, in quo rerum statu urget propositio, quod obligatus ad celebrandum, obligatus etiam censetur ad applicandum pro Funda-

datore, licet in fundatione nulla facta sit mentio applicationis, juxta antiquam resolutionem hujus Sac. Congregationis in *Tinen. applicationis Sacrificii* 18. *Augusti* 1668. cum aliis resolutionibus concordantibus laudatam in folio Congregationis a me distributo *pro die 12. Februarii hujus ejusdem anni* 1718. in *Causa Ferrarieu. applicationis Missarum*.

Facit secundo pro applicatione, quod licet pius Fundator quamlibet hebdomadæ diem expresserit, designando applicationem, & eandem applicationem non designaverit pro Missa celebranda die Dominico, hinc tamen non infertur, quod dicta die voluerit relinquere liberam sacrificii applicationem, sed potius sibi vindicat locum præsumptio, quod singulis hebdomadæ diebus voluerit pro singulis in particulari applicationem Sacrificii, & die Dominico eandem voluerit applicationem pro omnibus in communi.

Tum quia pius Testator in eodem Testamento, in eadem oratione, & cum eadem dote alteram Cappellaniam fundavit, & cum quoad hanc nulla sit difficultas, imo clarum sit quotidianam voluisse Missæ applicationem, idem judicium erit etiam ferendum in ordine ad Cappellaniam, de qua nunc agitur.

Tum quia Monaci Sancti Gregorii, in quorum Ecclesia fuit præsens Cappellania fundata, Missam applicarunt etiam die Dominico; in eorum etenim libris adnotata est a Cappellano celebrante celebratio, nedum aliis diebus, sed etiam die Dominico. Uniformis hæc autem adnotatio demonstrat, applicationem non solum aliis diebus, sed etiam die Dominico factam fuisse, & ab hac uniformi adnotatione oritur observantia, quæ viam aperit interpretationi voluntatis pii Fundatoris.

Facit tertio pro applicatione, quod Ecclesia Sancti Gregorii, in qua fuit, uti diximus, Cappellania fundata, Missis abundat, nedum diebus ferialibus, sed etiam die Dominico. Dicit ergo nequit, quod Testator die Dominico voluerit simplicem Missæ celebrationem pro majori cultu Ecclesiæ, & pro majori commoditate Populi, ad eam accedentis; Et cessante hoc respectu, cessat ratio, propter quam fuit alias ab hac Sacra Congregatione determinatum, quod Cappellanus, qui tenebatur celebrare, non tenebatur applicare, juxta resolutiones in citato folio allegatas.

E' contra adversus applicationem Missæ die Dominico faciunt ea, quæ sequuntur. Cardinalis Fundator geminas Cappellantias instituit, alteram in Ecclesia Sanctæ Mariæ Transpontem, cum celebratione Missæ quotidianæ pro suffragio animæ suæ, alteram in Ecclesia Sancti Gregorii, enumeratis diebus, & personis, pro quibus erat applicanda Missa, & omisso die Dominico, in quo de applicatione locutus non est. Dicit ergo nequit, quod voluerit pro anima sua applicationem die Dominico, cum animæ suæ consuluerit per applicationem Missæ quotidianæ ab alio Cappellano in alia Ecclesia celebrandæ. Similique ratione dici non potest, quod die Dominico voluerit applicationem in communi, pro omnibus illis, pro quibus demandaverat applicationem in particulari, aliis diebus per ipsum designatis, urgente nedum discretiva inter diem Dominicum, & alios dies, sed etiam taxativa pro aliis diebus, & non pro die Dominico, in quo rerum statu, durum videtur, quod Missa die Dominico sit ex præcepto Fundatoris applicanda.

Additur, quod disputato in hac Sacra Congregatione dubio, an esset die Sabati Missa applicanda, in hypothesi, in qua Fundatrix demandaverat applicationem aliis hebdomadæ diebus, & applicationem non demandaverat die

die Sabbathi, sed simplicem in illo celebrationem, responsum fuit *negative*, uti desumitur ex folio Congregationis habitæ die 1. Decembris 1714. pro Causa Romana Reductionis, & applicationis Missarum, & ex alio folio pro Congregatione die 15. Decembris 1714. *lib. 64. Decrerorum.*

His præmissis, dignabuntur E.E. VV. decernere.

- I. *An Monaci ratione dictæ Cappellani teneantur ad celebrationem Missæ die Dominico in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An teneantur ad ejusdem Missæ applicationem, & quatenus affirmative.*
- III. *An quoad præteritum sint absolvendi.*

Dilata.

*Seff. 14. cap. 3.
de Ref.*

CIVITATIS CASTELLANÆ. Jacobus Paradisi Sacerdos, & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Castellanæ fuit a suo Ordinario suspensus a celebratione Missæ, propter morbum Paralyticum, quo laborat, eodemque supplicante pro facultate celebrandi Missam cum assistentia Sacerdotis, fuerunt juxta morem, preces remissæ ad eundem Ordinarium pro informatione, & voto, & ipse retulit, sibi ex Testimonio plurium Sacerdotum, & Clericorum fide dignorum constare, quod post absolutam a Jacobo Paralytico Missam, fuerunt adinventæ in corporali particulæ Hostiæ consecratæ, & quod aliquæ ex Calice Sanguinis guttæ ceciderunt, dum Missa ab eodem celebrabatur, propter manuum tremorem, quo laborat. De hoc postremo factò Episcopus dicit, se esse informatum ex Processu a se confecto, neque se exultimare, quod adjuvatorium alterius Sacerdotis operari valeat, ne in Missæ celebratione a Canonico peragenda, sequi possint ea, quæ supra fuerunt enarrata.

De justitia suspensionis, nulla videtur esse posse difficultas; Sacerdos etenim, qui tremulas habet manus, propter periculum subversionis Sanguinis, suspenditur ab Ordinis Sacerdotalis administratione, juxta Doctrinam *Specul. in cap. si forte n. 5. de elect. in 6.* ita ut hic, & nunc tantum quærendum sit, an Missæ celebratio illi permitti valeat cum alterius Sacerdotis assistentia.

Pro negativa opinione facit *Gloss. in Can. communiter, in verbo de iis dist. 33.* quæ alterius Sacerdotis assistentiam admittit in Sacerdote Epileptico, qui raro tamen in terram labatur, non nisi quia si accidat Paroxysmus, Sacrificium, quod ab eo incæptum est, perfici valet ab Assistente, quæ ratio non videtur applicabilis Casui Sacerdotis Paralytici.

Pro affirmativa vero opinione facit Textus Concilii Toletani, relatus in *Can. illud 7. quæst. 1.*, qui assistentiam Sacerdotis generaliter admittit, quando agitur de infirmo Sacerdote celebrante, non attentis postremis verbis, in quibus dicitur, non admitti Sacerdotem adiutorem, quando frequens, & continuus est morbus celebrantis: hæc etenim postrema verba non sunt verba Concilii, sed Gratiam, quæque consequenter vim Textus habere non possunt, juxta communem sensum eruditorum, etiam in Tribunalibus admissum, uti videri potest in *decis. 377. Penia num. 32. & seq. Venetæ impressionis.*

Additur, quod adhibito Calice majoris ponderis, & firmato Celebrantis brachio per brachium assistentis, non videtur amplius adesse posse periculum effusionis. Simileque est illud, quod habetur in concessione facta celebrationis Missæ anno 1706. in Navibus Hispanorum, & in Triremibus Classis Pontificiæ pro anno 1716. per Literas Apostolicas in forma Brevis; legitur enim

enim in illis hæc clausula : *dummodo celebratio Missæ eo duntaxat tempore , quo mare tranquillum , & calum serenum reperiatur , & cum assistentia aliterius Sacerdotis , seu Diacon. fiat , itaut periculum effusionis Sanguinis, in dicta celebratione minime adsit .*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere .

An Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Negative .

PAPIEN. N. N. dum erat constitutus in decimo quinto suæ ætatis anno , & dum cum alio juvene ludebat , eum parvo cultro percussit , & percussus , seu vulneratus intra quadraginta dies , & ex causa vulneris mortuus est . Delictum non fuit notorium , nec unquam deductum fuit ad forum contentiosum , & moraliter est impossibile , ut modo ad forum contentiosum deducatur , tum quia omnes Propinqui illius , qui occisus est , nunc mortui sunt , tum quia elapsi jam sunt anni decem & octo ; cumque dictus N. N. velit Sacris Ordinibus initiari , & ad Sacerdotium ascendere , & habuerit recursum ad Em̄um Ordinarium pro obtinenda ab illo dispensatione super commisso homicidio , non intendit Eminentissimus Ordinarius aliquid agere , nisi audito sensu hujus S. Congregationis .

*Sess. 24. c. 6.
de ref.*

Clara est lex S. Concilii Tridentini *sess. 24. de Reformat. cap. 6.* in qua dicitur licere Episcopis dispensare in omnibus irregularitatibus , & in omnibus suspensionibus ex delicto occulto provenientibus , excepta ea , quæ oritur ex homicidio voluntario , & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum ; quæ dispensatio tamen prodest in foro conscientie ; quo circa eum versum in homicidio , & in facto exposito supponatur , illud fuisse , & esse occultum , nec unquam deductum fuisse ad forum contentiosum , & hic , & nunc moraliter esse impossibile , ut ad dictum forum deducatur , totus difficultatis punctus erit in hoc constituendus , an in casu , & ad effectum de quo agitur , homicidium dici valeat voluntarium .

Adversus qualitatem homicidii voluntarii facit , quod in pluribus mors non sequitur ex vulnere , per parvum cultrum illato , juxta Doctrinam *Cajetani in Comment. ad 2. 2. Divi Thomæ quæst. 64. art. 8. ad tertium . Homicidium non inter casualia , sed voluntaria computandum videtur , quoniam in promptu ratio est , ut actus ipse occisio sit , quoniam talis actus in pluribus natus est facere abortum , casuale autem est , ut in paucioribus .*

Pro qualitate vero homicidii voluntarii , & signanter ad effectum de quo agitur , facit , quod homicidium voluntarium est non solum quando occidens explicite vult occidere , sed etiam quando ejus voluntas tendit in eum actum , ex quo de per se , ac immediate mors sequitur , non per accidens , uti contingit in eo , qui alium percutit , volens ei injuriam irrogare , sed non occidere , si enim ex percussione mors sequatur , dicitur homicidia voluntarius , cum voluntas percutientis feratur in percussorem , & in omne id , quod immediate , & per se , non per accidens ex eo fuit secutum ; & sic in homicidium ex percussione per se , & immediate secutum , uti probat *Textus in cap. ult. de homicidio in 6.* , & late exornat *Govar. in comment. ad Clementinam si furiosus de homicidio part. 2. sub num. primo* , ubi etiam §. primo sub num. 2. observat , quod habens facultatem dispensandi in

homicidio casuali, & non in voluntario, non potest in dicto homicidio taliter commisso dispensare.

His autem stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Ordinarius dispensare valeat in irregularitate ex homicidio contracto in casu, & ad effectum, de quo agitur.

Negative .

*Se fr. 27. l. 3.
de ref.*

BONONIEN. Ex testamento perituræ numquam mem. Cardinalis Ægidii Albornozzi Bononiæ, & totius Italiæ de Latere Legati, institutum fuit in Civitate Bononiæ celeberrimum S. Clementis Collegium pro Nobilibus Hispanis, quod nomen habet Collegii Majoris, cum fuerit norma aliorum subinde Collegiorum, quæ in Hispaniis erecta fuerunt, ut pluribus refert *Antonius Masinus rerum Bononiensium scriptor accuratissimus pag. 529.* Ad hoc Hispanorum Collegium, cujus fundatio fuit etiam roborata auctoritate Apostolica, nonnullæ Hispaniarum Ecclesiæ, & illi de Domo Fundatoris jus habent nominandi certum numerum Scholasticorum, qui Theologiæ, vel Juris Canonici Professores saltem Baccalaureatus titulum in una, vel altera facultate obtinuerint, uti legitur in *Statuto Collegii nono, & decimo dist. 2.*, & quilibet nominatus cor. Ordinario Loci probare tenetur puritatem suæ Originis, absque ulla macula Maurorum, Judæorum, vel Hæreticorum, & alia quædam requisita, quæ sunt descripta in fine statutorum *sub versiculo sequitur forma communis*, & hæc probatio fieri debet per testes Catholicos, & omni exceptione majores, qui sint ad minus quinque & deinde per alios tres testes legalitatem testium examinatorum comprobantes.

Primis hisce probationibus compilatis, eadem in forma authentica, una cum literis nominationis a nominato exhibentur Rectori, & Collegii Collegialibus, qui ipsum in Collegium admittunt, postquam recognoverunt omnia fuisse rite, & recte peracta.

Quia vero hæc prima probatio esse potest erroris, & deceptioni obnoxia, hæc de causa, in Collegii Statutis per Summos Pontifices approbatis, nova & distincta præscribitur forma ad secundum examen deveniendi; a toto siquidem Collegio per secreta suffragia, unus ex Collegialibus eligitur, qui jam peractis secundis probationibus de aliquo beneficio provivus in Hispanias redierit, ut de veritate, & subsistentia primarum probationum per se ipsum inquiret, examinando iterum testes, qui coram Loci Ordinario deposuerunt, vel alios, si illi mortui sint, & præter hos, alios tres Testes super illorum, & Notarii de prima probatione rogati legalitate, quem admodum legitur in *Statuto 12. dist. 2. & in fine sub versiculo sequitur forma communis*, & hic Collegialis inquirens propria manu debet testium depositiones scribere, & ad Collegium transmittere, & si per hanc secundam inquisitionem prima deprehendatur extorta dolo, vel fraude, expellitur ille, qui in Collegium admissus est, & ad omnes expensas condemnatur, uti habetur in statutis, & in relatione Eminentissimi Bononiæ Archiepiscopi.

Ut facta testis, & in suo robore permaneat mox relata secunda inquisitio, & ut ea rite, & recte executioni mandari valeat, Rector, & Collegiales SS. D. N. supplicarunt, ut Collegiali electo ad eam peragendam in Locis Hispaniarum, daretur facultas testes renuentes se examini subicere, per
cen-

cenſuras Eccleſiaſticas cogendi, precibusque pro informatione, & voto ab hac Sac. Congregatione remiſſis ad Eminentiffimum Bononiæ Archiepiſcopum, eodemque annuente, propoſita fuit hæc inſtantia inter ſummaria precum die 5. Junii 1717. & negative fuit reſponſum, eo præcipue ſub obtentu, quod inconueniens videbatur facultatem ſimplici Collegiali præſtare erigendi Tribunal, & Cenſuras decernendi; præterquam quod per ſpatium trium, & ultra ſæculorum, facta fuerat ſecunda inquiſitio ad tramites ſtatutorum abſque eo quod extraordinarium prædictum remediũ Cenſurarum fuerit exiſtimatum-neceſſarium.

Adverſus hoc reſcriptum conceſſa fuit Reſtori, & Collegialibus nova audientia, & quod eorum inſtantia poneretur in folio, & cum modo de ejus merito agendum ſit, ſequentia ab iſdem proponuntur fundamenta, quorum ope exiſtimant fieri voti compotes.

Primum eſt, quod officium Teſtes examinandi inutile quodammodo videtur, & fruſtratorium ſi eo fungens officio facultatem non habet teſtes cogendi, in hypotheſi, in qua recuſent ſe examini ſubjicere; cumque Cenſura ſit ſubſidiarium pro coactione remedium, hinc inferunt, decens eſſe, & maximopere conveniens, quod à Summo Pontifice detur Collegiali facultas teſtes examinandos cogendi per cenſuras in hypotheſi, in qua nolint ſe examini ſubjicere, & in qua aliud aptius non ſuppetat remedium.

Secundum eſt, quod ſæpe ſæpius in praxi occurrit, ut in caſu renitentia Teſtium examinandorum, vel non poſſit haberi reſcuſus ad Ordinarium, vel reſcuſus ad eundem ſit inutilis, tum quia Teſtes aliquando degunt in locis ab eo loco admodum remotis, in quo degit Ordinarius, tum quia ſæpius Ordinarii recuſant aſſiſtentiam, & opem præſtare Collegiali examinanti, ut examinare valeat Teſtes, qui ſe nolunt examini ſubjicere, & tandem quia inter hos Teſtes, ſæpe ſæpius aliqui reperiuntur, qui ſunt ab Ordinarii juridiſtione exempti; Ad hæc ergo incommoda avertenda, dicunt expedire, ut Collegiali inquirenti detur modo prædicto facultas Teſtes per Cenſuras cogendi.

Tertium eſt, quod conſimilium conceſſionum non deſunt exempla a Rectore, & Collegialibus propoſita, & juſtificata; Julius etenim Tertius, Paulus Tertius, & Paulus Quartus conceſſerunt, ut ille, qui juxta ſtatuta Tolentana Eccleſia probationes recipere debet pro his, qui ad illam ſunt admittendi, Teſtes cogere poſſit per Cenſuras. Hoc ipſum fuit conceſſum a Clemente Octavo Collegio Majori de Alcala, ut conſiciens proceſſum ſuper qualitatibus Collegialium, Teſtes compellere poſſit per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas. Binæ tandem aliæ reperiuntur Urbani Octavi conceſſiones pro Collegio Valliſoletano S. Crucis, & pro Collegio Salamantino S. Bartholomæi; ita ut ſi urgente probationum explendarum neceſſitate, inferiora Hispaniarum Collegia dicto Privilegio fuerunt decorata, jure merito ſperari valeat, eſſe conſimili privilegio decorandum Collegium Hiſpanorum, Bononiæ erectum, quod eſt cæteris aliis antiquius, & Majoris appellatione eſt hac de cauſa decoratum; in nihilum relevante vel inconuenientia, quod Collegialis poſſit erigere Tribunal, & procedere ad Cenſuras, vel quod ſpatio tanti temporis non fuerit expetitum hoc remedium, quandoquidem, uti ſubdunt Oratores, quælibet tollitur inconuenientia ab allegatis exemplis, & experientia præterita difficultatum, quæ contigerunt in compilanda ſecunda inquiſitione, occaſionem ſubmiſtravit exorandi Sedem Apoſtolicam pro facultate in ſuperioribus me-

Hæc sunt, quæ ab Oratoribus exponuntur; Dignabuntur itaque EE. VVt decernere.

An Oratorum precibus sit annuendum, itaut sit Flandum, vel recedendum a Decretis.

In Decretis,

*Sess. 22. c. 6.
de Reform.*

ROMANA, SEU PRATEN. INDULTI. Prævio consilio hujus Sacræ Congregationis san. mem. Innocentius XII. per suas litteras in forma Brevis indulget R. P. D. Alexandro de Calvis, tunc Signaturæ Justitiæ Votanti, pro suæ Dignitatis sublevatione, ut, suspenso multiplico, quod Laurentius de Calvis ejusdem Patruus, in suo ultimo demandaverat testamento, frui posset tum residualibus fructibus decursis, & non investitis, tum aliis in posterum decurrendis, usquequo filius Joannis Vaji capax evaderet Legati a testatore relicti.

Sciendum est etenim, quod memoratus Laurentius de Calvis nonnulla bona reliquit Capitulo Pratenfi, ut ex illorum fructibus darentur scut. 24. quolibet Anno Magistro Grammaticæ pro puero instruendo, & ut alia scuta 165. erogarentur pro alimentis alterius juvenis in Seminario Romano, & per sex annos scut. 110. ut, ille extra Seminarium Romanum, in Urbe permanere posset, Studiis, & Praxi Legali vacando, ea ulterius statuta lege, ut in hypothesi, in qua prædicta Legata essent vacantia, fieret multiplicum pro augendo Legato relicto favore ejus, qui jurisprudentiæ operam in Urbe navaret, nec non pro constituenda Dote alterius Legati in summa scutorum annuorum 40. pro Clerico educando, vel in Seminario Pratenfi, vel in Seminario Florentino.

Apostolicum Breve fuit executioni mandatum, & redditus in eodem assignati, fuerunt ab R. P. D. Alexandro de Calvis pacifice exacti usque ad annum 1710. solvente Canonico de Bracciolis Canerario hæreditatis Calvæ & Deputato Seminarii Pratenfis; cum autem Anno prædicto solutio cessaverit; orta est inter dictum R. P. D. Alexandrum, & Deputatos Seminarii Pratenfis controversia, prætendentibus istis, quod Breve fuerit per subreptionem, & obreptionem obtentum, & quod fructus eius vigore percepti sint restituendi, & quate nus hæc restitutio in omni sua parte non subsisteret, in aliqua tamen parte subsistere debeat, & quod tandem fructus in præteritum non exacti, hic & nunc exigi non possint.

Adversus hæc opponit R. P. D. Alexander, non esse qualificandum Breve Pontificium, tamquam obreptitium, vel subreptitium, ex quo non fuerint expressæ familiæ ad Legatum vocatæ post familias DD. de Organis, & DD. de Vajis, tum quia Breve emanavit post informationem Episcopi, & exhibito in manibus tunc temporis Secretarii testamento Laurentii, tum quia ex ipsa Brevis narrativa desumitur, quod Summo Pontifici innocuit, alias familias fuisse ad Legatum vocatas, cum in ea legatur, R. P. D. Alexandrum esse *ex familia primo vocatâ, & cuicumque alteri præelectâ*, & tandem quia expressio familiarum posteriori loco vocatarum fieri non debebat pro actus validitate, cum nulli tunc adessent ex familia Organa, & ex filiis Joannis Vaji, qui essent capaces Legatorum, omnesque alii subsequenter vocati, ex littera testamenti essent exclusi, quoadusque aderat spes capacitatis a primis vocatis acquirendæ.

Præterea additur ab eodem R. P. D. Alexandro de Calvis, quod licet in Brevis Apo-

Apostolico apposita fuerit clausula *Donec filius Joannis Vaji hujusmodi legati capax fuerit*, prætendi tamen nequit, quod illa fuerit resoluta, statim ac Ferrantes Maria Vajus alter ex filiis Joannis Vaji terminavit ætatem annorum quindecim; Aut quia Testator, præter dictam ætatem, voluit, quod eligendus ad consecutionem sui Legati, alias plures haberet qualitates in Testamento expressas, de quarum concursu in dicto Ferrante non docetur, aut quia ex eodem Testamento colligi videtur, capacitatem esse constituendam non in Anno decimo quinto, sed in vigesimo sexto, in quo rerum themate solutio sibi fieri debuisset usque ad annum 1713., & sic intermitteri non poterat de Anno 1710.

Tandem contendit R.P.D. Alexander, non esse locum restitutioni fructuum exactorum, primo quia fuerunt bona fide consumpti, secundo quia ad effectum evitandæ restitutionis sufficit sola possibilitas, quod iidem exigi potuerint in sequelam Indulti, & tertio quia agitur de fructibus pro pia causa solutis, & in terminis solutionis factæ pro pia causa, conditio indebiti nullum sibi potest locum vindicare.

Ex his ergo, & aliis per Informantes deducendis dignabuntur EE. VV. discernere.

I. *An Breve de anno 1695. concessum R.P.D. de Organis sustineatur, & fructus ejus vigore percepti, sint omnes restituendi in casu &c., & quatenus sustineatur.*

II. *An, & a quo tempore d. Breve, seu indultum expiraverit, ac fructus exacti pro qua rata sint restituendi, vel respectivo non exacti, exigendi, in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

Seff. 22. de ref.
cap. 6.

OMANA, seu PRATEN. INDULTI. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione habita die 21. Maii proximi præteriti, nec ulla fuit capta resolutio; cumque placuerit EE. VV. respondere, dilata, & proponatur omnino in prima, etiam unica, dignabuntur EE. VV. reassumere folium dictæ Congregationis, & ex juribus ab utrumque parte deducendis, respondere sequentibus dubiis.

- I. An Breve de anno 1695. concessum R. P. D. de Organis sustineatur, & fructus ejus vigore percepti sint omnes restituendi in casu &c., & quatenus sustineatur.
- II. An, & a quo tempore d. Breve, seu Indultum expiraverit, ac fructus exacti pro qua rata sint restituendi, vel respective non exacti exigendi in casu &c.

Ad Primam primi Dubii partem affirmative, & quoad Secundam ejusdem dubii partem negative, & amplius. Ad secundum, Breve expiravisse anno 1710. nec ullos fructus perceptos, usque ad dictum tempus esse restituendos.

Seff. 23. c. 18.
de Ref.

SUTRINA ORATORII. Facta fuit relatio hujus Causæ inter summaria precum in antedicta Congregatione habita die 21. Maii proxime præteriti, & responsum fuit ponatur in folio pro prima Congregatione, etiam unica. Factum autem ita se habet. Presbyteri Doctrinæ Christianæ Terræ Roncilionis habent in ea Collegium, in quo nedum ipsi habitant, unacum Convictoribus, sed ad quod ulterius alii accedunt Discipuli, quos erudiunt ad tramites proprii, quod profitentur Instituti, cumque prædicti Presbyteri SS. D. N. supplicaverint pro facultate habendi in memorato Collegio Oratorium, ut in eo valeant Missas celebrare, & Sacramenta administrare, Convivoribus, Domesticis, atque Discipulis, & fuerit a Sanctitate Sua remissus supplex Libellus ad hanc S. Congregationem, de more fuit scriptum Episcopo pro informatione, & voto.

Retulit Episcopus, Presbyteros prædictos laudabiliter se gerere in administratione Collegii, & maximopere proficuum esse futuram licentiam Oratorii privati, & præter rationes ab Episcopo adductas in sua informatione, quæ est impressa in summario Oratorum, addi posset exemplum, tum Seminarii Romani, tum Collegii Clementini, quæ consimili gaudent privilegio, Oratorii videlicet, in quo Patres Soc. Jesu, & Patres Congregationis Somaschæ, qui respective præsidet administrationi Seminarii, & Collegii, Missas celebrant, & in quibus Sacramenta administrantur Convivoribus, atque Domesticis; rectæ siquidem juventutis educationi nimis conferre videtur, quod Alumni Collegiorum ad publicas non accedant Ecclesias, ut in illis Sacramenta recipiant: & quia in quadam sententia A. C., quæ etiam dicitur confirmata, re discussa, in binis Congregationibus specialiter deputatis, dictum fuit licuisse Presbyteris Doctrinæ Christianæ Terræ Roncilionis habere Oratorium privatum, ad effectum in eo exercendi opera sui instituti, cum conditione tamen, ut in illo non ministrent Populo Sacramenta,

menta, non habeant sepulturam, non retineant Campanas publicas, nec eleemosynas quærant pro Missis in eo celebrandis: contendit scribens pro iisdem Presbyteris sententiam hanc non obstare præsentis ipsorum petitioni, tum quia proprium eorum institutum est, Pueros dirigere, & confirmare in via mandatorum Dei, & Ecclesiæ, tum quia sunt parati ad adimplendas cæteras alias memoratas condiciones in sententia appositas. Adhæret hisce fundamentis etiam Episcopus in sua informatione, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratorum precibus sit annuendum.

Pro gratia Oratorii privati ad formam sententiæ, & ulterius licere Presbyteris plures Missas quolibet die, & etiam festis solemnioribus in d. Oratorio celebrare, & Sacramenta in eo convictoribus discipulis, & domesticis, hoc est illis, qui actu degunt in Collegio, & illi inserviunt administrare, excepta communione Paschali.

ROMANA, seu JANUEN. LEGATI. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 9. Aprilis, hujus ejusdem anni, & in folio tunc distributo, quod EE. VV. poterunt reassumere, fuit exposita series ejusdem, una cum rescriptis præcedentibus. Porro inter cætera narratum fuit, quod in Congregatione habita die 9. Septembris 1713. Instante Joanne Antonio Justiniano pro subministrazione alicujus subsidii ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani, Sacra Congregatio respondit *negative*, & quod experiretur prætensa jura sua, suis loco, & tempore. Fuit etiam ibidem relatum, quod renovata instantia die 11. Septembris 1717., & proposito dubio, *an esset standum; vel recedendum a decisis*, responsum fuit, quod concordaretur factum coram Domino Secretario. In folio tandem reassumendo reteruntur omnia, in quibus scribentes hinc inde in facto concordarunt; cumque tunc fuerit disputatum præcedens dubium non resolutum, *an esset videlicet standum, vel recedendum a decisis in casu*, responsum est *pro recessu a decisis*, & quod Joanni Antonio subministrarentur scuta decem mensura.

*Sess. 22. c. 6.
de ref.*

Familia Justiniana Januæ novam audientiam postulavit, & obtinuit, excitataque occasione novæ audientiæ a Joanne Antonio prætensione, quod subsidium ex Legato Marchionis Vincentii sibi sit debittum, non a die ultimæ resolutionis, sed a die motæ litis, eo sub obtentu, quod subsidium hoc cedit loco alimentorum, & alimenta debentur, non a die resolutionis, sed a die motæ litis, hinc est quod in præsentis Congregatione sequens dubium proponitur disputandum.

An sit standum in primo, vel secundo loco decisis, & quatenus standum sit in secundo loco decisis, a quo tempore alimenta debeantur.

In decisis secundo loco, & alimenta deberi a die Decreti S. Congregationis editi die 9. Aprilis currentis anni 1718.

TOLENTINA ORDINATIONUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 2. Octobris 1717. , & in ea septem dubia fuerunt disputata , uti colligitur ex folio dictæ Congregationis benigne de more reassumendo ; cum autem septimum dubium esset conceptum sequentibus verbis, *an constet de causis remotionis dicti Vicarii &c.* hoc est Prosperi Ascentiani Vicarii Generalis Ecclesiæ Tolentinæ, & affirmative fuerit responsum, fuit ab eodem supplicatum pro nova audientia super d. septimo dubio. De concessione, aut denegatione novæ audientia in duabus Congregationibus sermo habitus est, sed tandem die 9. Aprilis hujus ejusdem anni 1718. responsum fuit, *audiatur, & scribatur tantum juxta mentem,* & mens fuit quod sepositis cæteris aliis omnibus oppositionibus, scriberetur tantum super ordinatione Vicarii Ascentiani super dimissorialibus ab eodem concessis Brigitto, super Dimissoriis ab eodem concessis Francisco Massii, & Stephano Rillio, non obstantibus judicialibus protestationibus Archidiaconi Porcelli super insufficientia Beneficii, & congruitate Patrimonii, & super pœnis a jure impositis pro defectibus mox insinuatis: prædedens etenim affirmativa ad septimum dubium responsio suum habuit fundamentum, non in aliis oppositionibus, sed in defectibus expositis, & in eorum pœnis, inter quas reputatum est, quod privatio, seu remotio ab officio sibi locum vindicare posset. Fuit hæc mens a me utrique Parti communicata, ut informantes scire possent, quæ omittere, & quæ dicere tenebantur, quocirca dignabuntur EE. VV. discernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis, quoad septimum dubium propositum, & resolutum die secunda Octobris 1717.

Recedendum a decisis, & ad Mentem.

NULLIUS, seu MINERBINEN. JURISDICTIONIS SUPER TERRITORIO SEPARATO. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 1. Julii 1715. nec ulla fuit capta resolutio. Reproposita fuit in Congregatione habita die 16. Novembris ejusdem anni, & ex quatuor Dubiis tunc disputatis, tertium remansit indecisum, uti desumi potest ex foliis dictarum Congregationum benigne reassumendis. Tertium autem dubium respiciebat Territorium separatum unacum jurisdictione quasi Episcopali præsumtum ab Archipresbytero Terræ Cirignolæ, & de prædicto tertio dubio dictum fuit, *quod de eo particulariter videretur.* Ex juribus itaque circumferendis, onus erit EE. VV. tertium dubium non resolutum resolvere, & consequenter statuere.

An constet de Territorio separato cum jurisdictione quasi Episcopali Archipresbyteri Terræ Cirignolæ in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima Congregatione Augusti.

NEAPOLITANA BENEPLACITI. In Congregatione habita die 12. Martii 1718. demandatum fuit, quod præsens Causa poneretur in folio; Ejus autem factum ita se habet.

Anno 1638. Salvator Carrabba donavit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Constantinopolis existenti in Civitate Neapolitana quædam Capitalia fructifera ducatorum 10550. , & annui redditus ducatorum 800. , & alios ducatos 3619. exigendos ex fructibus jam decursis dictorum Capitalium, quos voluit investi-

vestiri pro donationis augmento, idemque Salvator sequentes apposuit conditiones, quæ fuerunt acceptatæ a Syndicis, & Gubernatoribus Ecclesiæ. Prima conditio fuit, quod ipsi Salvatori subministrarentur quolibet anno Ducati 600. quoad usque viveret.

Secunda fuit. quod ejus obitu secuto, ultra expensam funeris, & celebrationis 1000. Missarum unica vice, celebrarentur quolibet die in Ecclesia Sanctæ Mariæ Constantinopolis duæ Missæ per duos Cappellanos a Gubernatoribus nominandos, cum menstrua assignatione Ducatorum 5. pro quolibet Cappellano, ultra anniversarium quolibet anno pariter faciendum.

Tertia conditio fuit, quod quolibet anno binæ Dotes Ducatorum 50. pro quolibet distribuèrentur duabus Puellis Terræ Pagliatæ cum prælatione favore suarum consanguinearum.

Quarta demum, & ultima conditio fuit, quod si una, vel duæ Fœminæ ex descendens suorum Nepotum ingredi vellent Collegium, sive Conservatorium Sanctæ Mariæ Constantinopolis, in eo recipi deberent absque Dote, & sine ulla expensa, & quod receptæ amplius amoveri non possent.

Plurium annorum spatio præscriptæ conditiones fuerunt executioni mandatæ; Cumque schedulæ subsidiorum Dotialium tempore subsequenti fuerint Puellis Terræ Pagliatæ consignatæ, sed Dotes non fuerint deinde iisdem persolutæ; introducta fuit Lis in Tribunali Fabricæ Neapolis, in quo, comparentibus Dominico Carrabba, & aliis interesse habentibus, & opponentibus Gubernatoribus Ecclesiæ, reddituum deteriorationem, & insufficientiam, deventum est ad concordiam, in qua prævia Periti Deputati Relatione; circa reddituum quantitatem, statutum fuit, quod Ducati 400. distribuèrentur inter Puellas ad subsidia Dotalia nominatas, usque ad annum 1696., & quod pro tempore subsequenti loco Ducatorum 100. pro duabus Dotibus Puellarum darentur tantum Ducati 50. uni, vel duabus Puellis, ita tamen, ut si unquam redditus auferentur per reacquisitionem novorum Capitalium deperditorum, ipse dotes redire deberent ad quantitatem a donante præfixam, & a Gubernatoribus in actu Donationis acceptatam; cumque Tribunal fabricæ declarasset, quod constabat de diminutione fructuum, & reddituum corporum donatorum, quodque transactio erat utilis Puellis Terræ Pagliatæ, fuit ab eodem Tribunali decretum, ut, pro confirmatione concordia, haberetur recursus ad hanc Sacram Congregationem.

Habito recurso pro necessario beneplacito, Sacra hæc Congregatio die 28. Martii 1705. jussit, ut ab R. P. D. Nuntio Neapolis transmitterentur una cum instrumento donationis, jura justificantia deteriorationem reddituum, & quod audiretur Curator Puellarum ad Dotes Vocatarum, unacum aliis interesse habentibus, cumque fuerit a Nuntio deputatus Curator, pluresque novæ sessiones, & informationes coram prædicto Nuntio habitæ fuerint, fuit ab ipso usque de anno 1708. iterum pronunciatum, quod constabat de reddituum diminutione, quodque Ecclesia Sanctæ Mariæ Constantinopolis celebrari faceret in perpetuum duas Missas quotidianas a duobus Cappellanis, quorum unicuique solveretur quolibet anno summa Ducatorum 45., retentis Ducatis 6. pro jure Sacrificiæ, quod pariter fieret quolibet anno anniversarium, & quod denique binæ Dotes quolibet anno distribuèrentur ad rationem Ducatorum 35. pro qualibet, usquequo tamen reddituum augmentum contingeret, quo secuto proportionabiliter fieri deberet augmentum Dotium usque ad summam a Donante præfixitam.

Puellarum Curator, necnon Dominicus Carrabba huic novo Nuntii decreto assensum præstiterunt; sed cum idem Nuntius pro confirmatione sui decreti Partes remiserit ad hanc Sacram Congregationem, & instrumentum donationis, una cum actis coram se factis, & Periti relatione transmiserit, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus Beneplacito Apostolico pro confirmatione Concordiæ, in casu &c.

Dilata, & proponatur, citato Curatore.

Scifi. 21. c. 4. de Ref. **S**EDUNEN. Parochialis Ecclesia Sancti Desiderii existens in Pago Columberii Diœcesis Sedunensis fuit anno 1704. translata ad Oppidum Montheoli, in quo Governator, una cum Consiliariis, & aliis Justitiæ Ministris degit. Fuit autem hæc translatio facta, nedum Auctoritate Episcopi, sed etiam Apostolici Nuntii, qui eam confirmavit, nec in translatione defuit assensus Abbatis, & Capituli Canonorum Regularium Sancti Augustini Abbatiae Sancti Maurii Agaunen, ad quos pertinere dicitur Juspatronatus diœtæ Parochialis. Accessit ulterius assensus Parochianorum Pagi Columberii, pro quorum servitio deputatus fuit Sacerdos, qui nomine Parochi Montheoli eis Sacramenta administraret, & cætera Parochialia munera exerceret.

Post lapsum nonnullorum annorum, Columberientes recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem, ut eadem committere dignaretur Ordinario Sedunensi, ut Parochiæ translationem revideret, & quatenus opus esset, revocaret; Datisque de more litteris ad Ordinarium, habitaque subsequenter illius informatione, demandatum fuit, quod Causa poneretur in folio.

Scribens pro Parocho Ecclesiæ loci Montheoli contendit non esse locum dismembrationi; nec erectioni novæ Parochialis, tum quia servatis servandis, & iustissimis concurrentibus causis, majoris videlicet Divini Cultus, & communis Reipublicæ boni, facta fuit, & executioni mandata translatio Parochiæ a Pago Columberii, ad Oppidum Montheoli, tum quia indigentia Columberiensium satis consultum est per deputationem Vicarii, qui nomine Parochi eis Sacramenta administrat.

Cumque pro bono pacis Ordinarius in sua informatione proponat, quod Sanctissimus Dominus Noster posset Vicario existenti in Pago Columberii facultatem impertiri administrandi Incolis Sacramenta etiam tempore Paschali, deferendo ad ipsum emolumenta oblationum, primitiarum, & Mortuorum, vel quod Beneficium simplex sub titulo Beatæ Mariæ Virginis de Compassione erectum in Ecclesia loci Columberii erigi posset in Parochiale, facta narratorum emolumentorum assignatione favore novi Parochi, vel tandem, quod idem Sanctissimus Dominus Noster posset auctoritate Apostolica dare Columberiensibus licentiam novam fundandi Parochiam propriis sumptibus.

Subdit informans pro Parocho loci Montheoli, non esse hæc temperamenta admittenda, cum de jure non sit permittum, aut dismembrare antiquas Parochias, aut novas erigere, nisi concurrentibus requisitis Textus in *cap. ad Audientiam l. 1. de Ecclesiis Edific. quem Sacrum Concilium Trident. innovavit Sess. 21. de reformat. cap. 4.* quæ requisita dicit in hypothesi deficere, & eo fortius cum Oppidum Montheoli distet per unum milliare a Pago

a Pago Columberii, & via inter hos locos intercedens fit plana, nec ullo flumine intersecata.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus dismembrationi, & erectioni novæ Parochialis in casu &c.

Negative ad utrumque.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Factum hujus *Sess. 25. c. 19. de Reg.* Cause, nedum luculenter exponitur ab Informantibus, sed plene etiam refertur in folio Congregationis habitæ die 27. Maii 1713. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla fuit dicta die capta resolutio, sed responsum fuit, *quod fierent diligentia juxta instructionem*, & instructio refertur in Summario Informantium, quæ ad unguem correspondet instructioni, quæ habetur in Regestis hujus Sacræ Congregationis *lib. 24. Epistolarum*. Inter Scripturas, quæ pro præsentis Congregatione distribuuntur, una adest respiciens punctum alimentorum, quæ petuntur a Fabio Ferrante Filio Fabii Senioris, de qua præensione operæ pretium est adnotare, quod de ea actum fuit in Congregatione habitæ die 3. Augusti 1715. inter Summaria precum, & quod responsum fuit, *de ea habendam esse rationem in Causa propositione*. Dignabuntur ergo EE. VV. ex juribus ab utraque parte circumferendis respondere sequentibus dubiis.

- I. *An sit necessaria restitutio in integrum in casu &c. quatenus affirmative.*
- II. *An sit concedenda, & quatenus negative quoad primum Dubium.*
- III. *An constet de nullitate Professionis.*

Non proposita cum sequente.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIAE. Antiqua Parochialis Ecclesia Terræ Podii Mirteti Abbatæ Farfensis erat, & est adeo angusta, ut Populum satis numerosum capere nec valuerit, nec valeat. Cumque itaque operæ pretium existimatum fuerit novam ædificare Ecclesiam amplioris formæ, & elegantioris structuræ, & expensæ fuerint a Communitate subministratæ, prævia licentia Sacræ Congregationis boni Regiminis, ad novæ Ecclesiæ constructionem deventum est, eademque fere ad Calcem perducta, cum quædam controversiæ exortæ fuerint, nonnulli habiti sunt congressus coram Eminentissimo Abbate, nonnullisque ejus auctoritate concordatis Capitulis inter Communitatem ex una, & Sacerdotem Eustachium Spinellum Archipresbyterum, & Parochum ex alia partibus, supplicatum fuit Sacræ Congregationi pro eorum approbatione, datoque consueto rescripto, ut Eminentissimus Abbas dignaretur Sacram Congregationem instructam reddere, & suum Votum aperire, fuit ab eodem exarata informatio, quæ exhibetur in Summario Communitatis.

Omissis autem omnibus illis rebus, in quibus juxta prudentem Eminentissimi Abbatis insinuationem, factæ fuerunt opportuniæ correctiones, necnon cæteris aliis omissis, in quibus idem Eminentissimus Abbas nullam videtur habere difficultatem, substantialis punctus reduci videtur ad defectum Domus, & Cubiculorum prope novam Ecclesiam, in quibus Parochus possit inhabitare; dicitur enim id convenire decenti conservationi Sacratissimæ Eucharistiæ, & ut occurratur periculo extinctionis lampadis,

nocturno Latronum, & obvio Canum, & belluarum ingressui, uti fusius legitur in relatione, in qua etiam binæ ponderantur circumstantiæ, quarum prima est, quod juxta praxim Sacræ Congregationis Sacerdos, qui curam habet Ecclesiæ, in qua Sanctissimum Sacramentum asservatur, habere debet Domum Ecclesiæ contiguam, & secunda in hoc residet, quod Communitas habet contiguam Ecclesiæ quamdam parvam Domum, quæ mira facilitate reduci posset ad usum Parochi.

Adversus hæc opponitur a Communitate, quod Ecclesia noviter constructa subrogari debet in locum veteris Ecclesiæ Parochialis, quod item non adest ulla necessitas ædificationis Domus, seu Cubiculi prope novam Ecclesiam pro Parochi habitatione, & quod tandem, si esset necessaria hujus Domus ædificatio, illa ad Parochum pertinere deberet.

Et in eo quidem, quod attinet ad novam Ecclesiæ subrogationem, prætenditur eidem debere esse locum, tum quia Ecclesia antiqua est nimis angusta, tum quia nova Ecclesia fuit constructa, ut petita subrogatio suum haberet effectum; in eo, quod spectat ad constructionem Domus, sive Cubiculorum prope novam Ecclesiam pro Parochi habitatione, subditur, ei locum esse non posse, tum quia Parochus prope veterem Ecclesiam non habebat Domum, tum quia Parochus a jure imposita dicitur obligatio non habitandi in Domo Ecclesiæ contigua, sed vel in Parochia, vel in Domo Parochiæ vicina, uti præter laudatas a scribente auctoritates, colligi posse videtur ex actis Ecclesiæ Mediolanensis sub Sancto Carolo Borromæo, qui omnia reformare studuit ad tramites Concilii Tridentini, hæc enim leguntur in citatis actis *tom. 1. pag. 80. Si quis Parochus etiam Urbanus Parochiale Domicilium non habet, ubi habitat, intra illius fines Domum conducatur, quam proxime potest Ecclesiæ, cujus curationi præest, si intra fines Domus non est, quam conducere possit, extra, ubi propius Ecclesiæ potest, conducatur, idque judicio Episcopi;* & post hæc sermonem transferendo ad onus ædificationis, quatenus ædificatio Domus esset facienda, prætenditur, quod illud spectet ad Parochum, & non ad Communitatem, cum Parochus habeat in redditu scuta 200. & cum obligatio Populi sit subsidiaria, nec ullum sibi vindicet locum, nisi post excussum Parochum, eumque repertum non idoneum propter tenuitatem fructuum Parochiæ.

Absque eo, quod juxta Communitatis sensum officere possit, vel quod Ecclesia sine contigua Parochi habitatione recensitis periculis remaneat exposita, vel quod parva quædam Domus Ecclesiæ contigua ad Communitatem spectet, vel denique, quod Ecclesia fuit expensis Communitatis ædificata quasi quod ex his inferatur, Domum contiguam pro Parochus esse ædificandam, & quidem Communitatis expensis; ne etenim quid intactum relinquatur, respondetur ab Informante pro Communitate, quod Ecclesia est sita in loco, in quo multi degunt habitatores, & quod officia Divina in ea explebuntur a Parochus, a Canonicis, & ab aliis Præsbyteris, itaut allegatum cesset periculum, quod Domus contigua Parochiæ est Domus Prioralis, in qua cogitur consilium Terræ, in qua habentur scholæ publicæ, itaut prætendi nequeat, quod illa sit aptanda pro Parochi commoditate, & habitatione. Additur, quod regula juris statuens, ut obligatus ad Ecclesiæ reapertionem, sit etiam obligatus ad reapertionem Domus Parochi, non est aptabilis nostris circumstantiis, in quibus Communitas ædificavit ex sua devotione, & liberalitate novam Ecclesiam, & ante ædificationem exhibuit Plantam, carentem Domo pro Parochi habitatione.

Hæc

Hæc sunt, quæ a Communitate deducuntur . Dignabuntur itaque EE. VV. sequentibus dubiis respondere .

- I. *An in locum veteris Ecclesiæ Parochialis subroganda sit alia Ecclesia noviter constructa in casu &c. & quatenus affirmative .*
- II. *An sit necessaria ædificatio Domus , seu Cubiculorum prope dictam novam Ecclesiam pro habitatione Parochi in casu &c. & quatenus affirmative .*
- III. *An onus ædificationis Domus spectet ad Parochum , sive potius ad Communitatem in casu &c.*

N proxima præterita Congregatione nonnulla Caularum Dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

N EAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

*Sess. 25. c. 9.
de regul.*

- I. *An sit necessaria restitutio in integrum in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An sit concedenda, & quatenus negative quoad primum dubium.*
- III. *An constet de nullitate professionis.*

Non constare de nullitate Professionis, & quoad alimenta Fabius utatur Jure suo coram Judicibus competentibus.

N ULLIUS, SEU FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIE.

*Sess. 21. c. 7.
de refor.*

- I. *An in locum veteris Ecclesie Parochialis subroganda sit alia Ecclesia noviter constructa in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An sit necessaria ædificatio domus, seu cubiculorum prope dictam novam Ecclesiam pro habitatione Parochi in casu &c. & quatenus affirmative.*
- III. *An onus ædificationis domus spectet ad Parochum, sive potius ad Communitatem in casu &c.*

Proponatur in prima.

BITUNTINA MATRIMONII. Factum hujus Cause exponitur in folio distributo pro Congregatione habita die 15. Januarii 1718., quod poterit ab Eminentissimis Vestris reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio; cumque Causa repropoita fuerit in Congregatione immediate subsequenti, habita die 29. Januarii 1718. responsum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Promotore Fiscali, & Patre prætensi Sponsi*; in cujus rescripti sequelam, cum facta fuerit probationum coadjuvatio, & uterque citandus fuerit citatus, dignabuntur EE. VV. respondere dubio sequenti. *An Matrimonium contractum inter Theresiam Urbano, & Januarium Vitum Franciscum sit validum, & sustineatur in casu.*

*Sess. 24. c. 1.
& 5. de Ref.
Matr.*

Affirmative, & amplius.

SENOGALLIEN. CENSUUM, Quæstio est inter Doctores, an in censu consignativo fieri valeat fructuum reductio absque Apostolico Beneplacito. Negative respondent *Ricc. dec. Curia Archiep. Neapolitanae dec. 134. par. 1. Idem resolut. 37. part. 1. num. 4. de Marinis resolut. juris cap. 6. n. 10. § 11. tom. 1. Baruf. in suo Torcular. juris resolut. 100. per totam, Ventrigl. in praxi part. 1. annot. 1. §. 2. num. 6.*

Affirmative autem respondent *Card. de Luca de alienat. discurs 6. num. 5. de Censibus discurs. 14. n. 4. § 5. § in conflictu legis observ. 201. Carolus Ant. de Luca ad Ventrigl. in praxi part. 1. annot. 1. §. 2. num. 4. Petra ad Constit. Apostolicas tom. 1. fol. 138. num. 88., Monacel. tom. 4. in supplem. ad tom. 2. fol. 151. num. 146. § seq.*

Fuit hic articulus examini suppositus in hac Sacra Congregatione die 15. Januarii 1718. occasione cujusdam reductionis census, factæ ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti Castri Montis Alboddi nec ulla fuit capta resolutio.

Repropositus fuit in Congregatione subsequenti, habita die 29. Januarii, & responsum fuit: *Dilata, & exhibeatur instrumentum reductionis.* Dignabuntur itaque EE. VV., prævia reassumptione allegatorum foliorum, & inspectione Instrumenti census, quod exhibetur, decernere.

- I. *An reductio fructuum census sine beneplacito Apostolico sustineatur in casu &c. & quatenus negative.*
- II. *An sit locus revalidationi, & confirmationi contractus reductionis tam pro præterito, quam pro futuro.*

Ad Primum negative in casu de quo agitur. Ad Secundum negative quoad præteritum, reservato Jure Hyppolito agendi contra Priores, qui reducerint Censum, & quoad futurum arbitrio Eminentissimi Episcopi.

CAJETANA. Governatores, & Deputati, qui a Civitate Cajetæ, ad quam pertinet Juspatronatus Cappellæ Sancti Erasmi, eliguntur, ut invigilent tam super fabrica, & ornatu ejusdem, quam super conservatione, & erogatione reddituum ad illam pertinentium, huic Sacræ Congregationi supplicarunt pro declaratione, quod duæ Statuæ argentæ, & quod alia quædam argentea ornamenta essent de libero dominio Civitatis, quæ de illis disponere posset ad proprium usum etiam, & commodum in casu necessitatis, absque eo quod ullum jus unquam Cappellæ acquireretur, etiamsi prædicta argentea eidem commodarentur, requisitoque Episcopo pro informatione, & voto, Sacra Congregatio die 6 Junii 1716. post habitam dictam informationem jussit, quod causa poneretur in folio.

Sess 22. c. 8.
§ 9. de Ref.

Capitulo comparere recusante, licet Cappella in ejus Ecclesia Cathedrali sita sit, Episcopus existimavit, ad suum pertinere officium prædictæ Cappellæ jura prosequi, & exorare pro causæ resolutione, non obitante quadam protestatione, emissa a Procuratore Deputatorum, se videlicet hoc unum solum intendere, quod ad Deputatos pertineat custodia argenteorum, absque eo quod aliquid deducere velit pro dominio eorundem argenteorum a Civitate prætenso, hoc etenim Episcopus asserit esse adinventum, ne causa

re-

resolvatur, semper etenim Civitas, & Deputati usque adhuc unitim processerunt, & semper in præteritis Deputati insisterunt pro declaratione domini favore Civitatis.

At ad merita causæ deveniendo, contendit Episcopus, quod Candelabra, Crux, & alia argentea ornamenta sint de dominio Cappellæ, tum quia asserit, fuisse conflata ex votis, & lampadibus ejusdem, tum quia eorum residuum fuit solutum ex pecuniis, quas habebant Deputati fabricæ, quæque ad Cappellam pertinebant.

Contendit ulterius, idem dicendum esse de duabus Statuis argenteis jam confectis, non solum quia dicit, fuisse constructas ex pecuniis Cappellæ, a Procuratore Deputatorum persolutis, sed etiam quia calculus ostendit, quod ad manus Deputatorum devenerunt ducati 22704. & quia alias a Deputatis opponebatur, quod major pecuniarum quantitas fuerat habita ex assignatione nonnullarum Gabellarum, quæ a Civitate facta fuerat Cappellæ, quodque vel hæ assignationes non subsistebant ex defectu assensus Regii, vel pecuniæ ab his assignationibus retractæ, fuerant erogatæ in fabricam, & ornatum Cappellæ, hinc inferendo, quod argentea, & Statuæ non potuerunt esse confectæ ex pecuniis ad Cappellam pertinentibus, sed ex aliis pecuniis a Civitate subministratis; respondet Episcopus, quod, juxta Statutum Civitatis Cajetæ, potuerunt fieri dictarum Gabellarum assignationes favore Cappellæ, & quod solutiones factæ a Deputatis absque ulla expressione, quod fierent ex pecuniis a Civitate subministratis, censeri debent factæ ex pecuniis propriis Cappellæ; & multo magis, quia quando solutiones factæ sunt ex pecuniis a Civitate subministratis, id fuit in solutionibus expressum.

Contendit præterea idem Episcopus se cogere posse Deputatos ad redditionem rationis, cum id descendat ex dispositione Sacri Concilii Tridentini, & ulterius se posse deputare personam idoneam pro exactione Gabellæ Quartutii Piscationis, & exigere ab Exactoribus computa exacti, eo sub fundamento, quod id descendit ex resolutione Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, per Summum Pontificem confirmata.

E contra scribens pro Deputatis inquit: nihil repugnare, quod argentea, & statuæ fiant a Laicis, quod item commodentur alicui Cappellæ, live loco sacro, absque eo quod ullum illi jus acquiratur, & cum facultate de dictis argenteis, & statuæ disponendi in casu necessitatis.

Post hæc idem scribens asserit, quod ornamenta, de quibus agitur, fuerunt confecta ex sola pecunia Civitatis, & non ex redditibus Cappellæ, idque confirmat ex variis Consilii resolutionibus, in quibus statutum fuit, quod argentea conservarentur penes certos Depositarios.

His ergo stantibus, dignabuntur EE. VV. discernere.

I. *An, & quale jus competat Civitati, & Deputatis super Candelabris, Cruce, & aliis ornamentis argenteis, quæ a triginta annis citra semper inservierunt pro ornatu Cappellæ S. Erasmi, vel potius illa libere spectent ad dictam Cappellam in casu &c.*

II. *An, & quale jus competat eisdem Civitati, & Deputatis super duabus statuæ argenteis jam factis, & super pecuniis exactis, & exigendis ex Gabellis, & aliis effectibus assignatis dictæ Cappellæ per Consilium Civitatis, vel potius eadem statuæ libere spectent ad dictam Cappellam in casu &c.*

III. *An, & quo jure Episcopus cogere possit Deputatos, & Governatores dictæ Cappellæ ad reddendum rationem pecuniæ, ad eos pervenit ex redditibus, & lega-*

legatis dictæ Cappellæ, necnon ex Gabellis, & aliis effectibus, assignatis eadem Cappellæ per Consilium Civitatis in casu &c.

IV. *An Episcopo competat ius deputandi personam idoneam pro exactiōe Gabellæ Quartutii Piscationis, concessæ d. Cappellæ, & exigendi ab Exactoribus computa exacti in casu &c.*

Ad primum, argenta de quibus agitur, libere spectare ad Cappellam, eorum vero tantummodo custodiam ad Deputatos. Ad secundum, statuas, & pecunias, de quibus agitur libere spectare ad Cappellam, custodiam vero statuarum, & administrationem reddituum tantummodo spectare ad Deputatos. Ad tertium affirmative ad formam Concilii Trid. ses. 22. cap. 9. de ref. Ad quartum, committendam esse Deputatis exactiōnem, & administrationem Gabellæ Quartutii Piscationis cum onere eum erogandi, & reddendi Episcopo rationem ad normam Decreti Sac. Congreg. Episcoporum die 28. Aug. 1643.

MEDIOLANEN. ONERIS MISSARUM. Franciscus Ripa in ultimo, cum quo decessit, testamento, condito de anno 1610. suos Hæredes gravavit ad solvendum quolibet anno libras 300. Imperiales, hoc est scuta 40. monetæ Romanæ Cappellæ S. Antonii, erectæ in Ecclesia S. Thomæ, ut in eadem Missa quotidiana celebraretur, iisdemque hæredibus libertatem dedit se eximendi ab annua præstatione, solvendo unica vice lib. 6000. hoc est scuta 800. monetæ Romanæ: *Liceat dictis, & infrascriptis Hæredibus meis se se liberare a dicto legato librarum 300. &c. mediante exbursatione librarum 6000. vel implicatione earundem.*

*Sess. 27. cap. 4.
de Refor.*

Anno 1654. fuit hoc onus Missarum, prævia auctoritate hujus Sacræ Congregationis, redactum ad Missas festivas tantum de præcepto, & ad quatuor in singulis hebdomadis celebrandas, & anno 1656. accedente auctoritate ordinaria, fuit hoc Missarum legatum erectum in titulum perpetuæ Ecclesiasticæ Cappellaniæ, & Hæredes Testatoris pro ejus dote tot bona stabilia assignarunt, quæ reddebant annuas libras 300. sibi que reservarunt jus prædicta bona redimendi semper, & quandocumque, & etiam post centum annos, media solutione, seu deposito librarum 6000.

Anno 1714. Ludovicus Ripa redemit bona mox recensita, & punctualiter solvit libras 6000. sed cum hæc summa fuerit erogata in emptionem census annui redditus librar. 240. hoc est scutorum monetæ Romanæ 32., quæ non sufficiunt pro adimplemento oneris Missarum, eleemosynam regulando ad tramites Constitutionum Synodaliū Mediolanensium, exorta est in Congregatione Legatorum Piorum Mediolani controversia inter memoratum Ludovicum hæredem, & Promotorem Legatorum Piorum, an scilicet onus Missarum esset reducendum, vel potius hæres summam deficientem pro ejus adimplemento supplere teneretur, & unanimi voto dictum fuit, quod huic Sacræ Congregationi esset supplicandum pro decisione controversiæ, uti colligitur ex informatione Eminentissimi Archiepiscopi Mediolanensis.

Pro hærede facit, quod testator ipsum obligavit, vel ad solvendas quolibet

anno libras 300., vel ad unica vice exburfandas libras 6000. ; hinc etenim inferre licet, non posse eundem cogi ad supplendam summam deficientem, statim ac satisfecit voluntati Testatoris, perfolvendo unica vice prædictas libras 6000.

Haud urgente, quod ex hac summa librarum 6000., cum qua emptus fuit Censuræ, non possunt haberi, nisi libræ annuæ 240. tum quia ipse de hac re non debet esse sollicitus, cum ad solam solutionem librarum 6000. fuerit a Testatore adstrictus; tum quia Testator ipsi demandavit, vel quod exburfaret libras 6000., vel quod illas erogaret in emptionem alicujus rei fructiferæ, uti desumitur ex verbis supra relatis. Si ergo Hæres viam elegit solvendi libras 6000. obligari non potest ad supplendum summam deficientem etiam si ex libris 6000. hodie non retrahantur libræ 300., sed libræ tantummodo 240.

Facit è contra pro Legatorum Piorum Promotore, quod in tantum Testator permisit, ut hæredes se liberare possent a præstatione librarum 300. annuarum, solvendo unica vice libras 6000. in quantum supposuit, quod ex investimento librarum 6000. haberi possent quolibet anno libræ 300. Adeoque si hodie ex libris 6000. non percipiuntur, nisi libræ 240. subintrat obligatio Hæredis ad supplendum.

Abque eo quod quidquam referat, quod juxta testatoris expressam voluntatem, potest Hæres se liberare a solutione librarum 300. solvendo unica solutione libras 6000.; hoc siquidem argumentum urgere posset, si vel immediate post tempus conditi testamenti, vel paulo post Hæres exburfasset libras 6000., secus autem se habet res quoties, prout in casu, Hæres ad solutionem dictæ summæ devenit post lapsum annorum 140. a die conditi testamenti; in primo etenim casu, ex summa librarum 6000. bene erogata haberi potuissent nedum libræ 300. annuæ, sed aliæ plures, quod in secundo casu evenire non potest propter intermediam reddituum diminutionem. In hoc autem rerum statu dignabuntur EE. VV. resolvere.

An hæres teneatur supplere, vel potius sit locus reductioni oneris Missarum in casu &c.

Exhibeatur Testamentum.

*Seff. 14. c. 10.
deref.*

FIRMANA REINTEGRATIONIS. Anno 1270. a Priore Monasterii S. Petri de Ferentillo donata fuit Ecclesia S. Petri, posita in Castro Montis S. Petri Firmanæ Diocesis, Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci, unacum Domibus, Claustris, & cum omni jure Parochiali, & hæc donatio fuit confirmata anno 1448. a Capitulo Lateranensi, cui unita fuit Abbatia S. Petri de Ferentillo.

Quidquid sit, an Animarum cura fuerit unquam a Fratribus exercita, qua in re Archiepiscopus Firmanus in sua relatione asserit, nullum extare legitimum documentum; & è contra Scribens pro Fratribus contendit, & Monachos Donatores, & Fratres Donatarios curam olim Animarum exercuisse: hoc unum certum est, quod usque de anno 1446. Parochia fuit a Capitulo Lateranensi collata Presbytero seculari, & quod temporibus subsequentibus non adest probatio, quod Parochia fuerit Regularis.

Cumque Conventus, & Patres Minores Conventuales S. Francisci Sanctissimo Domino Nostro supplicaverint pro reintegratione ad possessionem Parochiæ, ad effugiendas potissimum lites, quæ fere continuo vigent inter

ter ipsos, & Parochum sæcularem, & fuerit a Sanctitate Sua remissus sup-
plex libellus ad hanc Sacram Congregationem, dignabuntur EE. VV. de-
cernere.

An sit danda reintegratio in casu &c.

Negative, & amplius.

LUCANA. Episcopus Lucanus, in actu Visitationis Collegiatæ Ecclesiæ
Sancti Martini Terræ Petræ Sanctæ, decretum fecit, quod in ea caner-
retur Evangelium Dominicæ Passionis Dominica Palmarum, aliisque die-
bus Majoris Hebdomadæ, illis modo, & forma, quibus canitur in Ca-
thedrali Ecclesiâ, hoc est, quod Dominica Palmarum, & Feria sexta in
Parasceve caneretur a Canonicis, & Feria tertia, & Feria quarta canere-
tur a Cappellanis, ita enim prædicari audiui in Cathedrali Ecclesiâ Luca-
na, & hoc ipsum observatur etiam in nostra Basilica Vaticana; utque
Decretum suam haberet executionem, idem Episcopus ultra multam scu-
torum decem, Locis Piis applicandam, in casu contraventionis pœnam ap-
posuit suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ.

*Cap. 12. sess. 24.
de Ref.*

Contendunt Canonici, decreta hæc nullatenus subsistere, tum quia ipsorum
Ecclesiâ fuit erecta in Collegiatam anno 1673. & Testes deponunt Evange-
lium Dominicæ Passionis fuisse ab eo fere tempore cantatum non a Cano-
nicis, sed a Cappellanis, tum quia cum Canonici sint sex, & in Dominica
Passionis Missa cantetur a Præposito, cui duo Canonici Diaconus, & Sub-
diaconus ministrare tenentur, si tres alii Canonici canere deberent Passio-
nem, unus tantum ex Canonicis in Choro remaneret, quod videtur ab-
surdum.

Additur, quod in Cæremoniali Episcoporum *lib. 2. cap. 25. pag. mihi 326.* di-
citur, quod Episcopo celebrante, illique assistentibus duobus Canonicis,
Diacono, & Subdiacono Feria sexta in Parasceve, Passio canatur a tribus
Cappellanis, seu Cantoribus, habitu Diaconali indutis, quod ipsum le-
gitur *lib. 2. cap. 26. p. 387.* cumque in Sacrorum Rituum Congregatione
alias disputatum fuerit, an admittenda esset consuetudo immemorabilis
Cathedralis Viterbiensis, in qua, Episcopo, eoque impedito, celebrante
Missam prima dignitate, Canonici canere consueverant Passionem Domi-
nica Palmarum, & Feria sexta in Parasceve, ex quo Cæremoniale obsta-
bat huic disciplinæ, Sacra Congregatio die 7. Julii 1612. respondit, Cæ-
remoniale non obstare, & servandam esse laudabilem prædictam consue-
tudinem. *Eadem Sacra Rituum Congregatio respondit, Cæremonialem Li-
brum non obstare, nec tollere immemorabiles, & laudabiles consuetudines
Ecclesiarum, & licet in eo dicatur, quod Passio in Dominica Palmarum,
& Feria sexta in Parasceve decantetur a cantoribus, non ex hoc prohibetur,
quominus a Canonicis decantari possit, & debeat, maxime ubi viget consue-
tudo, quod a Canonicis decantetur, prout viget in Civitate Viterbiensi,
quam consuetudinem omnino servandam esse censuit, & declaravit.*

Ex his etenim sequi videtur, quod, cessante consuetudine, Passio non sit a
Canonicis canenda.

Adversus autem hanc Canonicorum prætensionem pugnat animadversio,
quod Inferiores Ecclesiæ se uniformare debent in sacris cæremoniis stylo
Cathedralis; cumque in Cathedrali Ecclesiâ Lucana, Evangelium Domi-
nicæ Passionis cantetur a Canonicis Dominica Palmarum, & Feria sexta

Majoris Hebdomadæ, idem etiam erit observandum in Collegiata Ecclesia, de qua nunc agitur; cum Canonici Collegiatae dedignari non debeant facere id, quod fit a Canonicis Ecclesie Cathedralis, uti ponderat Episcopus in sua informatione.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An decreta, de quibus agitur, sint exequenda in casu &c.

Negative, & amplius.

*et. 25. c. 4.
e reformo.*

ROMANA LEGATI. Nobilis Matrona Eleonora de Pimentellis reliquit Patribus Prædicatoribus Sanctorum Xysti, & Clementis loca 60. Montis Sermo netæ, his verbis: *Lascio luoghi sessanta del medesimo Monte Sermo netæ alli Padri Domenicani de' Santi Sisto vecchio, e Clemente, con obligo in perpetuo di cantarmi nell' una, e l' altra Chiesa una Messa di Requie la settimana; cumque exorta fuerit controversia, an Patres unam, vel duas Missas celebrare teneantur in sequelam dictæ testamentariæ dispositionis, controversiæ resolutio fuit ad hanc Sac. Congregationem remissa.*

Pro celebratione non unius, sed duarum Missarum faciunt ea verba: *Con obligo in perpetuo di cantarmi nell' una, e l' altra Chiesa una Messa di Requie la settimana; si enim duplex est Ecclesia, videtur, quod duplex etiam debeat esse Missa celebranda, altera videlicet in Ecclesia Sancti Xysti, altera in Ecclesia Sancti Clementis.*

Facit è contra pro celebratione unius tantum Missæ, quod pia Testatrix reliquit *una Messa di Requie la settimana, & quamvis addiderit nell' una, e l' altra Chiesa; hæc tamen verba alternativam videntur importare obligationem, Missam videlicet celebrandi aut in una, aut in alia ex dictis Ecclesiis, itaut obligationi satisfactum sit statim, ac una Missa in altera ex dictis Ecclesiis fuerit celebrata.*

Suadetur hujusmodi intellectus nedum auctoritate recolendæ memoriæ Cardinalis Ferrarii, qui sensit, Patres esse obligatos ad unius tantum Missæ celebrationem qualibet hebdomada, uti medio juramento testatur Dominus Carolus Arnò, qui Auditoris munere apud eum usque ad ipsius obitum functus est, sed ex sequentibus ulterius circumstantiis.

Prima est, quod Eleonora Testatrix optime sciebat, Patres Dominicanos non semper, & per totum annum habitare consuevisse in uno ex dictis Conventibus, sed ob aeris inclementiam consuevisse modo habitare in Conventu S. Xysti, modo in Conventu S. Clementis. Verisimile ergo est, quod ipsa voluerit Patres obligare ad Missæ celebrationem in sola Ecclesia illius Conventus, in quo ipsi degerent, & sic ad unius tantum Missæ celebrationem qualibet hebdomada.

Secunda est, quod Testatrix Patres obligavit non ad celebrationem Missæ lectæ, sed ad celebrationem Missæ solemnem, seu decantatæ, *con obligo in perpetuo di cantarmi una Messa di Requie; cum autem Missa cantata exigat præsentiam non unius simplicis Sacerdotis, sed omnium Patrum, inferitur, quod ipsa voluerit unius tantum Missæ celebrationem qualibet hebdomada, alias dicendum esset, quod voluisset, ut qualibet hebdomada Patres, aut a Conventu S. Clementis ad Conventum S. Xysti, aut a Conventu S. Xysti irent ad Conventum S. Clementis pro Missa canenda, quod videtur absurdum, & onus intolerabile,*

Tertia est, quod Testatrix collective, & per modum unius locuta est de Pa-

tri-

tribus Sancti Clementis , & Sancti Xysti : *Lascio luoghi sessanta alli Padri Domenicani de' Santi Sisto Vecchio , e Clemente.* Idem ergo iudicium ferendum est , quoad eam partem Testamenti , in qua demandavit Missæ celebrationem qualibet hebdomada nell' una , e l'altra Chiesa de' SS. Sisto , e Clemente ; in quo rerum statu non est necesse , quod duplex Missa canatur , sed una sufficit , quæ cantetur qualibet hebdomada in altera ex dictis Ecclesiis .

Quarta tandem est , quod Patres de familia Conventuum S. Clementis , & S. Xysti semper considerati sunt per modum unius , ita ut Sacra Congregatio super disciplina Regularium declaraverit die 13. Augusti 1700. quod expletus censeatur annus Novitiatus etiamsi Novitii , qui habitum receperunt in Conventu Sancti Xysti , mensibus æstivis propter aeris inclementiam transeant ad Conventum Sancti Clementis .

His positis dignabuntur EE. VV. decernere .

An Patres ad unam , vel ad duplicem Missam sint obligati in casu &c.

Non proposita .

N proxima præterita Congregatione nonnulla Casuarum Dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reasumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 22. cap. 7.
de ref.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBBOGATIONIS ECCLESIAE.

- I. *An in locum veteris Ecclesie Parochialis subroganda sit alia Ecclesia noviter constructa in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An sit necessaria ædificatio domus, seu cubiculorum prope dictam novam Ecclesiam pro habitatione Parochi in casu &c. & quatenus affirmative.*
- III. *An onus ædificationis domus spectet ad Parochum, sive potius ad communitatem in casu.*

Proponatur omnino in prima -

Sess. 25. cap. 4.
de Ref.

ROMANA LEGATI:

An Patres ad unam, vel ad duplicem Missam sint obligati in casu &c.

Patres teneri ad unicam Missam.

Sess. 24. c. 3.
de refor.

LUNEN. SARZANEN. PRÆEMINENTIARUM. Fuit hæc causa proposita in Congregatione habita die 10. Aprilis 1717., nec ulla tunc fuit capta resolutio. Reproposita fuit in Congregatione habita die 15. Maii ejusdem anni, & cum tria fuerint discussa, & examinata dubia, videlicet.

- I. *An jus canendi Missam Conventualem, benedicendi Fontem, & faciendi alias functiones ecclesiasticas in die Sabbathi Sancti spectet privative ad Ecclesiam Archipresbyteralem Vetiani superioris, & quatenus affirmative.*
- II. *An Vicarii perpetui Parochialis Ecclesie Vetiani inferioris teneantur in die Sabbathi Sancti accedere ad dictam Ecclesiam Archipresbyteralem, & prestare assistentiam personalem benedictioni Fontis, & aliis supradictis functionibus Ecclesiasticis, & quatenus recusent.*
- III. *An, & quomodo in casu renitentia sint cogendi in casu.*

Ad primum, & secundum affirmative, & ad tertium pariter affirmative prout de iure responsum fuit: cumque resolutio emanaverit informante tantummodo Archipresbytero Ecclesie Matricis loci Vetiani superioris, concessa fuit priori Ecclesie Sanctæ Mariæ Vetiani, & ejus Vicariis perpetuis nova audientia, in cujus sequelam dignabuntur EE. VV. prævia reasumptione foliorum

foliorum alias exhibitorum, & signanter pro Congregatione habita die 10.

Aprilis 1717. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 15. Maii 1717. in casu &c.

In decisis, & amplius.

CARNOTEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Post introductum a Patre Honorato Francisco Marion coram Officiali Parisiensi iudicium super nullitate Professionis, emissæ in Ordine Cappuccinorum, propter vim, & metum sibi, ut asserbatur, illatum a suis Genitoribus, de quibus conquestus fuerat, intra quinquennium, idem Pater Honoratus Franciscus tum ad evitandas gravissimas fori Parisiensis expensas, tum ad se subrahendum nedum a molestiis, quibus a Superioribus Conventus exagitabatur, sed etiam a praxi forensi, juxta quam modo ad unum, modo ad aliud Tribunal, & signanter ad Parlamentum evocabatur, recursum habuit ad Sedem Apostolicam, & in hac Sacra Congregatione obtinuit, quod de viribus suæ Professionis disputaretur.

Sess. 25. c. 15. de Regular.

Ad partes itaque posita nullitate descendente ab assertis, vi & metu, eam enim dicit se probare non posse propter defectum pecuniæ omnino necessariæ pro compilandis opportunis probationibus, præterdit, ipse nullam esse ex alio capite Professionem, quam emisit, ex quo videlicet defuit in actu, in quo ea consistere dicitur, defuit inquam explicita, & implicita obligatio ad tria substantialia vota Religionis, paupertatem scilicet, castitatem, & obedientiam; & ex quo Superior Conventus non fuit ille, qui actum prædictum acceptavit, cum fuerit emissus in manibus Magistri Novitiorum, de quo non probatur, quod habuerit mandatum a Guardiano Conventus ad eum recipiendum.

Auditus fuit Procurator Generalis Ordinis, & ejus informatio exhibetur in Summario, una cum actu emissio a Patre Honorato, in quo totus controversiæ punctus consistit.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta Instructionem.

SPOLETANA QUARTÆ FINERBLIS. Parochi Terræ Nursiæ Spoletanæ Diœcesis præterdunt sibi deberi Quartam Funeralem pro unoquoque suo Parochiano, qui sepeliatur, vel in Ecclesia Patrum Minorum Reformatorum Ordinis S. Francisci, vel in Ecclesia Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, vel in Ecclesia Patrum Congregationis Oratorii S. Philippi Neri dictæ Terræ.

Sess. 23. c. 13. de Reform.

Fundamentum Parochorum consistit in Sacrorum Canonum dispositione, & præcipue in *Clementina dudum de Sepulturis*. Addunt, quod Patres Scholarum Piarum, & quod Patres Oratorii S. Philippi nullo fruuntur exemptivo privilegio a solutione quartæ Funeralis, & quamvis fuerit alias resolutum, quod Minores Reformati Ord. S. Francisci sint exempti a solutione Quartæ in sequelam potissimum Brevis Julii II., in quo adest clausula derogativa *Clementinæ dudum de Sepulturis*, uti habetur in *decis. 179. coram Royas*, & in *decis. 263. par. 15. recent.* & uti etiam fuit ab hac S. Congregatione admissum anno 1573. in quadam *Causa Tricaricem. Positio-*

num lib.1. pag.24. a tergo, contendunt nihilominus hæc Patribus Reformatis suffragari non posse ex his, quæ habentur apud Cardinalem de Luca de Parochis discurs.25.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere .

An debeatur Parochis Quarta Funeralis de candelis, intortitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur in die humationis cadaverum in casu, & ad effectum &c.

Dilata , & proponatur in prima .

Sess.24. c.18. de ref.

ISLANA PAROCHIALIS . Sacerdos Thomas Morgioni rejectus fuit in concursu habito occasione collationis Parochialis Ecclesiæ S. Spiritus Suburb-i Celsæ in Civitate Isclana, & appellatione interposita, causaque devoluta ad hanc Sac. Congregationem, prætendit, concursum non fuisse validum, & quatenus validus fuisset, prætendit esse locum provocationi ad novum examen in Curia faciendum.

Prætendit autem concursum non fuisse validum, quia examen factum fuit a solo Vicario, Episcopus enim erat absens, & non ab Examinatoribus Synodaliibus, & quia concursui interfuerunt tres Sacerdotes, qui non erant Examinatores Synodales.

Prætendit deinde locum esse provocationi ad novum examen in Curia faciendum, quidquid enim sit, an ad tramites Concilii Tridentini *cap.18. vers. Nec prædictorum Sess.24. de Ref.* locus sit appellationi in devolutivo a judicio examinatorum tantum, vel etiam ab Episcopi collatione juxta ea, quæ habentur apud *Fagnan. in cap. cum sit ars, n.50. & seqq. de atat. & qualit.*

Hoc unum certum est, quod juxta posteriorem Constitutionem 33. *S.Pii V. Bull. tom.2.* admittitur appellatio in devolutivo tam a relatione Examinatorum, quam ab irrationabili judicio Episcopi.

Abque eo quod de gravamine per Episcopum illato docendum sit ante novum examen coram Judice appellationis faciendum, juxta *resolutionem huius Sac. Congregationis in causa Pistorien. 12. Junii 1603. impressam apud Fagnan. in cap. eam te, n.31. de atat. & qualit.* & absque eo, quod in novo examine instituenda sit quæstio de majori probitate, & experientia, de quibus, ultra doctrinam, habenda est ratio in collatione Parochialium; hæc etenim omnia sunt discutienda post novum examen completum, & quando, completo novo examine, assumitur principalis quæstio, an sit facienda nova collatio ob prælectionis irrationabilitatem, tunc quippe clare docendum est de gravamine, & tunc indago instituenda est de moribus, experientia, & similibus, quæ, præter doctrinam, in Beneficiis curatis requiruntur, uti hujus Sac. Congregationis resolutiones referendo, & amplectendo, respondit *Rota dec.4. & dec.24. cor. Cardinali Celso, & dec.9. & 10. post Monacell. in Formul. tom.4.*

Adversus hæc, Sacerdos Cajetanus Boncore, qui fuit prælectus, & qui Litteras Apostolicas super provisione Parochialis, uti vacatæ in mense reservato reportavit, nullam asserit esse difficultatem quoad validitatem concursus, tum quia in eo Vicarius quæsitæ proposuit, & Examinatores suum officium expleverunt in interrogationibus, & in scrutinio responsionum, juxta antiquam præxim Diocesis Isclanæ, tum quia impugnari non potest qualitas Examinatorum Synodaliium, cum Sacerdos Morgionus illorum examini se subjecerit, & cum fuerint electi in Synodo Diocesana, quæ licet fu-

suspensa fuerit, & suam executionem usque adhuc non habuerit, id tamen processit ex difficultatibus, quæ fuerunt excitatæ adversus Constitutiones in hac Synodo editas, quod nihil habet commune cum electione Examinatorum Synodalium.

Additur, quod Morgionus appellationem non interposuit intra decennium, in quo rerum statu contenditur, non esse locum ordinario remedio appellationis, sed extraordinario restitutionis in integrum, quod non datur sine læsione, & consequenter sine probatione gravaminis, ut innuit *Card. de Luca discurs. 7. n. 8. de Parochis*.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate concursus, & quatenus affirmative.*

II. *An sit locus provocationi ad novum examen faciendum in Curia in casu &c.*

Ad I. affirmative. Ad II. affirmative, & ad Mentem.

UGENTINA, seu HYDRUNTINA ORDINATIONIS. Anno 1602. *Sess. 23. c. 16. de ref.*

Clericus Franciscus Grassi natus est in Oppido Turris Padulum Diocesis Ugentinæ ex Patre ejusdem loci, & Matre Hydruntina; cumque in infanti ætate constitutus, ad Civitatem Hydruntinam unacum Matre, & tota familia translatus fuisset, post plurium annorum lapsum ad Urbem venit, studiorum gratia, & ad hanc S. Congregationem recursum habuit, supplicando, ut Archiepiscopo Hydruntino demandaretur expeditio literarum Dimissorialium, ad effectum, ut in Urbe ordines recipere posset; Capitulum etenim Hydruntinum se huic opposuerat, & opponit prætensionem, sub obtentu, quod dictarum literarum expeditio non pertineat ad memoratum Archiepiscopum, sed ad Episcopum Ugentinum.

Afferit Franciscus literarum expeditionem spectare ad Archiepiscopum Hydruntinum, quia licet ipse sit subditus originarius Episcopi Ugentini: in Civitate nihilominus Hydruntina domicilium acquisivit, in quo rerum statu debet ad Ordines promoveri cum literis Dimissorialibus Archiepiscopi, & non Episcopi Ugentini, ad tramites famigeratæ Bullæ *Speculatores*.

Absque eo quod de acquisitione domicilii dubitari posse videatur, prætermisso etenim antiquo Regis Ferdinandi Privilegio, confirmato ab Imperatore Carolo V. juxta quod omnes Regnicolæ, qui habitaverint in Civitate Hydruntina, admittuntur ad omnia Privilegia, quibus veri Cives Hydruntini fruuntur.

Franciscus fuit Civitate largitus a Decurionibus, & Decurionum judicium fuit a Regio Consilio Neapolitano, prævio nonnullorum Testium examine, qui de necessariis requisiti deposuerunt, approbatum. Similia contigerunt erga illius fratrem, cum quo ipse in communi vivit, itaut, si cum his, quæ hucusque deducta sunt, jungantur ea, quæ sequuntur, quod scilicet per decennium in Civitate Hydruntina habitavit, quod bona stabilia in Territorio acquisivit, quod Joannes Petrus frater uxorem duxit in Civitate Hydruntina, in qua habitat, & in qua honores, & onera suffert, quod bona stabilia, quæ a sua familia possidebantur in Terra, sive Oppido Turris Padulum, fuerunt distracta, nil ultra videatur requiri posse ad effectum demonstrandi, quod ille ad tramites juris domicilium acquisivit in Civitate Hydruntina.

Parum quoque refragante, quod soli Cives Hydruntini ex Summi Pontificis

Privilegio sunt admittendi ad gremium Cathedralis illius Civitatis, tum quia id nihil videtur habere commune cum ordinatione, tum quia statim ac Franciscus civilitatem obtinuit Hydruntinam, dici etiam valet effectus capax Beneficiorum, quæ Summi Pontificis Privilegio Civibus Hydruntinis conferri debent juxta *decif. 73. n. 9. cor. Card. Cerro*, in qua aliæ concordantes allegantur.

Adversus hæc, Capitulum Hydruntinum excipit primo, quod Franciscus natus est in Terra Turris Padulum Ugentinæ Diœcesis. Secundo, quod non videtur perfecte acquisivisse domicilium in Civitate Hydruntina. Tertio, quod ipse adscribi nequit servitio Ecclesiæ Hydruntinæ, resistente Bulla Clementis VII., in qua statui prætendit, quod omnia Beneficia Diœcesis, etiam Sedi Apostolicæ reservata, solis Civibus originariis conferantur, & resistente dispositione Concilii Tridentini *sess. 23. cap. 16. de Ref.*, ubi dicitur nullum in posterum ordinandum esse, qui illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, non adscribatur; Quarto tandem, & ultimo, quia idem Franciscus tempore, quo Hydrunti permanebat, initiatus fuit prima Clericali Tonsura ab Ordinario Ugentino, nullis obtentis literis Dimissorialibus ab Archiepiscopo Hydruntino; in quo rerum statu contenditur, quod sicuti ipse in recipienda prima Tonsura fuit adscriptus servitio Parochialis Ecclesiæ Oppidi Terræ Padulum, ita ei permissum esse non valeat locum, cui adscriptus est, deserere, & Ordines ab alio recipere, quam ab Episcopo Ugentino, juxta Statuta in allegato loco Concilii; Ad partes posita Bulla Innocentiana, quia hæc non loquitur in casu, in quo aliquis fuerit adscriptus servitio Ecclesiæ suæ originis. Dignabuntur EE. VV. decernere.

An Clericus Franciscus Grassi sit promovendus ad Ordines cum literis Dimissorialibus Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes per Instrumenta emptionis, & venditionis.

*Sess. 23. c. 9.
de ref.*

ROMANA, seu SIPONTINA. Post collatam ab Archiepiscopo Sipontino Joanni Pace Clerico Romano suo familiari Mansionariam residentialem, una cum simplici beneficio, quorum fructus congruam Patrimonii sacri a Synodo Sipontina præscriptam excedebant, exorta fuit controversia, an onera Missarum essent deducenda, ad effectum statuendi, quod ipse haberet sufficiens sacrum Patrimonium pro sacris Ordinibus suscipiendis; cumque die 27. Novembris 1717. Sacra hæc Congregatio demandaverit, ut super hoc articulo scriberetur pro veritate, & hoc interim prædictus Clericus, ad evitandam quæcumque controversiam, supplementum obtinuerit ex bonis Patrimonialibus Archiepiscopi Sipontini, itaut, deductis etiam oneribus Missarum, nulla sit amplius controversia, quin ipse habeat sufficiens Patrimonium constitutum partim in beneficiis, partim in bonis propriis Archiepiscopi, loquendo tamen de sufficientia Patrimonii, non ad tramites Taxæ Urbis, sed ad tramites Taxæ Sipontinæ, fuerunt in proxima præterita Congregatione, a memorato Clerico Joanne Pace preces renovatæ pro facultate ascendendi ad sacros Ordines, unacum instantia, ut Tribunali Eminentissimi Vicarii Urbis demandetur, quod sibi literæ Testimoniales concedantur, cumque Eminentissimo Domino Cardina-

li Pro-Prefecto meum restrictum de more Eminentia: Suae exhibitum perlegenti, articulus visus fuerit exemplaris, mihi que demandaverit, ut eum in folio describerem, mandatis ea, qua decet, reverentia, morem gero, & cohærenter ad hæc, disputanda proponuntur dubia ad calcem referenda. Pro instantia Oratoris facit, nullam videri excitari posse difficultatem in ordine ad supplementum ex bonis Patrimonialibus ad effectum constituendi sufficiens Patrimonium, partim ex dictis bonis, partim ex beneficiis, id enim nuper fuit admissum ab hac S. Congregatione in *Tudertina Cappellania* 12. Martii 1718. Item facit pro eadem instantia, non esse hic, & nunc attendendam Taxam Urbis, sed Taxam Sipontinam; Mansionaria etenim, ad cuius titulum Joannes petit ordinari, non est Beneficium simplex, sed Beneficium residentiale, & quando versamur in Beneficio residentiali, non attenditur Taxa loci originis, sed loci Beneficii, uti resolvit hæc Sacra Congregatio in *Romana, seu S. Agathæ Gotorum* 27. Maii 1713. Denique in eo, quod attinet ad literas testimoniales Oratori concedendas a Tribunali Eñi Vicarii, facit Bulla *Speculatores*, quæ non Dimissoriales, sed Testimoniales literas exposcit, quoad Ordinarium originis quando agitur de ordinando in alio loco, ad quem ipse transtulit domicilium, uti contigisse prætenditur in hypothesi præfenti, in qua Clericus intendit Ordines suscipere ad titulum Mansionaria: residentialis in Diocesi Sipontina existentis,

Facit e contra adversus instantiam Oratoris, quod ipse ratione originis est subditus Card. Vicarii Urbis, & ad evitandas fraudes, non admittitur supplementum ex bonis Patrimonialibus, nisi in Episcopo originis, ita ut, concurrente utilitate, & necessitate Ecclesie, ipse solus admittere valeat, ut pro adæquatione Patrimonii sacri fiat unio bonorum Patrimonialium cum Beneficio, juxta late deducta per *Monacel. in Formul. Leg. tom. 3. pag. 227. a n. 20. usque ad 26.* Item facit contra instantiam Oratoris, quod attenditur Taxa non loci originis, sed loci Beneficii, quando Beneficium non solum est residentiale, sed etiam satis est pro congrua Ordinandi sustentatione, quod in casu nostro non verificatur. Facit demum quod Orator non recepit ab Archiepiscopo Sipontino beneficium sufficiens ad congruam sustentationem, uti dictum est, & quod majorem bonorum suorum partem cum instructis ædibus non transtulit ad Diocesim Sipontinam, nec animum patefecit, ibidem perpetuo permanendi, in quibus circumstantiis non Testimoniales, sed Dimissoriales Vicarii Urbis videntur requiri ad tramites Bullæ *Speculatores*.

His instantibus onus erit EE: VV. decernere.

- I. *An Oratori indulgenda sit facultas ascendendi ad Ordines sacros ad titulum Mansionaria: una cum supplemento ex bonis Patrimonialibus in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An eidem dandæ sint a Tribunali Eminentissimi Vicarii Urbis literæ Testimoniales, vel Dimissoriales in casu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Dandas esse ab Eño Urbis Vicario literas Testimoniales, & Dimissoriales ad normam Taxæ Urbis.

ROMANA LEGATORUM . Sacerdos Sebastianus Guidus anno 1640. suam ultimam exaravit dispositionem, in qua Hæredem reliquit universalem Hospitale S. Joannis Nationis Florentinorum Urbis, ita tamen, ut pro unica vice consequi tantummodo deberet a sua hæreditate summam sc. 50. monetæ, & in reliquis satisfacere teneretur Legatis, quæ tam in testamento, quam in Codicillis enumerantur .

Quia vero post demandatum nonnullorum Legatorum adimplementum, idem pius Testator iussit, ut quolibet anno pauperibus Puellis quatuor dotes distribuerentur, & quod nulla dos esse posset major scutis 35., nec minor scutis 30., ea superaddita conditione, ut si unaquæque dos ad scuta 30. ascendere non posset, dotium distributio suspenderetur: *si sospenda di darle, ancorche convenisse distar più anni fin' a tanto si faccia il multiplico di poter' arrivare almeno a scudi trenta, & paulo post, e se non basterà si aspetti il tempo, che possa bastare ancorche si dovesse aspettare molt' anni .*

Atque post enarratum dotium Legatum, idem Testator processit ad reliquum plurium aliorum Legatorum, & signanter trium, quæ sequuntur; primi scilicet annuorum scutorum 20. pro linteaminibus necessariis pro Ecclesia Sancti Joannis Nationis Florentinorum Urbis, secundi consistentis in solutione unius scuti quolibet mense pro Musica in dicta Ecclesia facienda: & tertii demum scutorum quinque quolibet anno erogandorum in emptio-nem earum rerum, quæ Pueris accedentibus ad eandem Ecclesiam, ut Christiana Doctrina imbuantur, de more distribuuntur .

Controversia exorta, an pendente multiplico conficiendo pro dotibus distribuendis, suspendi debeat solutio trium Legatorum, de quibus modo sermo habitus est: cum enim contigerit diminutio reddituum hæreditatis, & annuo dotium Legato satisfieri non valeat, nedum juxta literam Testamenti, sed etiam ad tramites Sententiæ Reverendæ Fabricæ S. Petri, fieri debet fructuum multiplicum, usquequo fructus perveniant ad summam requisitam pro adimplenda dotium distributione .

Exquisitum fuit Votum Eminentissimi Protectoris, qui, auditis Officialibus, & Deputatis Hospitalis, ad quos, juxta legem a Testatore præscriptam, pertinet declaratio, mutatio, & suppletio, quæ pro interpretatione Testamenti necessaria videri posset, sensit, quod, pendente multiplico conficiendo pro dotibus distribuendis, nullatenus sit suspendenda solutio trium Legatorum in Testamento ordinatorum favore Ecclesiæ S. Joannis, sed quod illa, etiam pendente dotium multiplico, sint persolvenda, uti defumitur ex docto, & luculento prædicti Eminentissimi suffragio, quod exhibetur, unacum Testamento, & Codicillis .

Fundamenta autem hujus assertionis consistunt potissimum in his, quæ sequuntur: ponderatur enim primo, quod Testator in Testamento suspendit dotium distributionem in casu deficientiæ reddituum, & quod nullam trium controversorū legatorum suspensionem demandavit, hinc inferendo, quod tria hæc legata fuerunt a testatore prædilecta, & quod per consequens ea non sunt suspendenda, sed persolvenda, licet pendeat multiplicum pro dotibus .

Ponderatur secundo, quod Testator in Codicillis, post ordinata alia legata pro unica vice solvenda, inquit: *che tutto quella che ho detto, e disposto nel presente Codicillo, e sono anche per dire, abbia luogo, ed effecuzione immediatamente dopo i Legati fatti nel Testamento, intendendo avanti le doti, le quali voglio, che siano l' ultime, e prima siano sodisfatti i Legati tutti; possi-*
to

siquidem , quod Legata Testamentaria solvenda sint ante Legata in Codicillis contenta , & quod Legata in Codicillis relicta sint ad trames voluntatis Testatoris exequenda ante Legatum dotium , sequitur , quod Legata , de quibus agitur , utpote in Testamento relicta , sint solvenda ante dotium Legatum , & sic , quod pendente pro dotibus multiplico , non sit eorum solutio suspendenda .

Denique ponderatur , quod testator fuit Officialis , & Administrator Ecclesie Sancti Joannis spatio annorum 40. , quod in ea sepulturam elegit , quod duo prima Legata respiciunt majorem cultum Divinum ,! & quod tandem summæ utilitatis est Legatum relictum pro Pueris instruendis in Christiana Doctrina , quasi quod ex his , & similibus præsumi valeat testatorem nunquam voluisse , quod Legata hæc non solverentur , pendente licet super dotibus multiplico .

Hæc sunt , quæ in voto Eminentissimi Protectoris continentur ; quia autem testator post legata in testamento relicta , & illud signanter dotium , transtulit ad alia tria legata , de quibus agitur , adhibitis sequentibus verbis : *Item vuole , che sodisfatti tutti i sopradetti Legati , e quello che lascia all' erede , se avanza qualche cosa di più , il tutto si metta insieme , e se ne paghi scudi venti alla Sagrestia &c. Item di detto avanzo si paghi ancora in caso vi sia . scudo uno il mese alla musica &c. , e scudi cinque l'anno alla Dottrina Cristiana di nostra Chiesa .*

Dubitari idcirco ex alia parte rationabiliter potest , an pendente multiplico super Dotibus , locus esse valeat solutioni trium prædictorum legatorum ; si enim id fieret , non videretur verificatum , quod hæc tria legata solverentur ; post satisfactionem aliorum legatorum , & signanter legati dotium , & quod ulterius dicta tria legata solverentur ex eo , quod superest , cæteris aliis legatis adimpletis .

Adeoque onus erit EE. VV. decernere .

An pendente multiplico super dotibus , suspendenda sit solutio trium legatorum , de quibus agitur , vel ea potius sint persolvenda pendente , & adhuc non completo pro dotibus multiplico in casu &c.

Non proposita .

Um in proxima præterita Congregatione nonnulla Causarum dubia decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

NULLIUS, seu FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIAE.

- I. *An in locum veteris Ecclesie Parochialis subroganda sit alia Ecclesia noviter constructa in casu &c., & quatenus affirmative.*
- II. *An sit necessaria edificatio domus, seu cubiculorum prope d. novam Ecclesiam pro habitatione Parochi in casu &c., & quatenus affirmative.*
- III. *An onus edificationis domus spectet ad Parochum, sive potius ad Communitatem in casu &c.*

Non proposita.

ROMANA LEGATORUM.

An pendente multiplico super dotibus, suspendenda sit solutio trium legatorum, de quibus agitur, vel ea potius sint persolvenda, pendente, & adhuc non completo pro dotibus multiplico in casu &c.

Ad primam partem negative: Ad secundam affirmative.

NULLIUS, seu MINERBIEN. JURISDICTIONIS SUPER TERRITORIO SEPARATO. In propositione hujus Causæ habita die 11. Junii nuper elapsi, placuit EE. VV. supplicationi Archipresbyteri Terræ Cirignolæ dilationem petentis, respondere: *Dilata, & proponatur omnino in prima Congregatione Augusti.* In obsequium hujus mandati iterum nunc repropo- nitur. Dignabuntur proinde EE. VV. reassumere folium, & scripturas dicta die distributas, & sequenti dubio responsum dare.

An constet de Territorio separato, cum jurisdictione, quasi Episcopali Archipresbyteri Terræ Cirignolæ in casu &c.

Dilata.

TOLETANA, seu MATRITEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Petrus de Souza Correa de Sà, & Benavides, Regularis Professus in Ordine Minorum Cappuccinorum, sub nomine Fratris Joseph Antonii a Baeza, huic S. Congregationi supplicavit pro restitutione in integrum adversus Regularem Professionem a se emissam in Ordine prædicto; Propositaque ejus instantia in Congregatione habita die 18. Maii 1715. responsum fuit

fuit *affirmative*, & per literas Apostolicas in forma Brevis, si Sanctissimo Domino nostro placuisset, committi posse Ordinario Toletano, ut conjunctim cum Superiore locali, eum adversus lapsum quinquenni in integrum restitueret, & subinde super prætenſa nullitate professionis, prout juris fuerit, procederet.

Obtenta in integrum restitutione, idem Petrus Sanctissimo supplicavit, ut Causam nullitatis Professionis huic Sacræ Congregationi delegaret, auditoque tunc temporis Secretario, Sanctitas Sua hujus ejusdem instantiæ examen ad eandem S. Congregationem remisit, quæ, pluribus ponderatis circumstantiis, & signanter, quod judicium non requirebat Processum, nec examen Testium, eo quia agebatur de nullitate Professionis, utpote emissæ ante ætatem a Sacro Concilio Tridentino præscriptam, die 8. Augusti 1716. censuit consulendum esse Sanctissimo pro cognitione Causæ in ipsa S. Congregatione, citatis Superiore Locali, & aliis interesse habentibus, & hoc responsum fuit a Sanctitate Sua approbatum die 12. Augusti ejusdem anni.

In hujus rescripti executionem scriptæ fuerunt literæ Archiepiscopo Toletano pro citatione, & termini præfixione Guardiano Conventus Capuccinorum Civitatis Matritensis, in quo fuerat ab Oratore emissæ Professio, & Archiepiscopus parendo mandatis, nedum citationem exequi fecit adversus P. Guardianum, sed eidem etiam terminum præfixit quatuor mensium, qui incipere debebant a die 25. Januarii 1717. ad sua jura deducenda in Sacra Congregatione. Scriptæ etiam fuerunt literæ Episcopo Tagastensi Ordinario Ulyssiponensi, ut competentem terminum præfigeret interesse habentibus ad deducendum in S. Congregatione quidquid in contrarium habere prætenderent, & ut Fidem Baptismi Petri de Souza transmitteret: cumque ab Episcopo Baptismi Fides transmissa fuisset, idemque eodem contextu respondisset, se nullatenus potuisse terminum præfigere interesse habentibus; ex quo Procurator Fiscalis acriter contendebat, non esse Causas Lusitanorum a Judicibus exteris extra Regnum judicandas, S. hæc Congregatio die 24. Aprilis 1717. censuit esse scribendum Nuntio Apostolico pro extractione Fidei Baptismatis, auditis interesse habentibus.

Supervenerunt literæ Nuntii Apostolici, scriptæ die 15. Martii hujus currentis anni 1718. ex quibus habetur, quod, instante Petro de Souza Professionis suæ nullitatem prætendente, coram se allatus fuit liber Baptizatorum in Parochiali Ecclesia S. Catharinæ Montis Synai, a quo, præsentibus Parocho, ac legitimis interesse habentibus, extracta fuit Fides Baptismi prædicti Petri, servatis de jure servandis.

Ex Fide Baptismatis hoc modo extracta colligitur Petrum fuisse Baptizatum die 23. Februarii 1679., cumque Professionem emisisset die 3. Maii 1694., & Concilium Tridentinum *sess. 25. de Regul. & Monial. cap. 15.* decreverit, in nulla Religione fieri posse Professionem ante decimum sextum annum expletum, ita ut Professio antea facta nulla sit, nec ullam inducat obligationem. Dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Ad Mentem.

ROMANA, seu JANUEN. APPLICATIONIS LEGATORUM. Joannes Baptista Donghius, & Maria Æmilia Theresia ejusdem filia, supplicem libellum SS. D. N. exhibuerunt, humillime exposulantes, ut fructus Locorum 72. Montis Novennalis a Jo: Augustino Cappello relictorum, ut distribuerentur Pauperibus familiis loci Vultri domini Reipublicæ Januensis, necnon fructus 80. Locorum ejusdem Montis relictorum, ut dotes distribuerentur decem, & octo Puellis ejusdem Loci, ad effectum nubendi, sibi ad tempus determinatum respective consignarentur, primi videlicet Jo: Baptistæ pro alendo semetipso, unacum sua familia, & secundi Mariæ Æmiliæ Theresiæ, ut cum dote concedenti Virum invenire posset, & a Sanctitate Sua fuerunt de more remissæ preces ad hanc Sacram Congregationem.

Petitionis fundamenta consistunt in his, quæ sequuntur; primo in ætate Jo: Baptistæ, qui est constitutus in anno 55. & in ætate Mariæ Æmiliæ, quæ dicitur constituta in anno 26.

Secundo in paupertate, & nobilitate Familiæ, ex eadem etenim ferunt, ortum habuisse Jo: Stephanum Donghium, qui post plura publica munera laudabiliter exercita, Cardinalitiam obtinuit Dignitatem a Summo Pontifice Urbano VIII., uti pluribus legitur apud *Ciacconium lib. 4. pag. 631.*

Tertio in qualitate petitionis, cum ea non tendat ad destructionem voluntatis pii Fundatoris, sed ad temporaneam suspensionem executionis; petit enim Jo: Baptista pro se, & sua Familia sc. 15. quolibet mense, & Maria Æmilia instat pro suspensione distributionis Dotium quoad usque conflatur summa scutorum quatuor, vel quinque millium, in qua putat consistere Dotem suo statui proportionatam.

Quarto in sanguinis vinculo inter Testatorem, & Oratores intercedente; Joannes quippe Baptista descendit a Benedicta sorore Testatoris, & licet non sit agnatus, est tamen Cognatus, & est cum eo conjunctus in tertio gradu, & Maria Æmilia per consequens est in quarto gradu conjuncta, quasi quod inferri valeat, quod si Testator utrumque videret paupertate laborantem, probabiliter dici valeat, quod facturus esset id, quod nunc fieri postulat hujus S. Congregationis auctoritate, & multo magis, cum in tantum supponatur, eum non habuisse rationem de hisce sibi conjunctis ex latere Benedictæ sororis, in Legatis mox recensitis, in quantum tunc temporis familia Donghia divitiis affluebat.

Ultimo, in prædilectione Testatoris erga hos eosdem descendentes ex Benedicta sorore, tum quia ad jus patronatus honorificum Ecclesiæ, & cujusdam Conventus erigendi, extincta linea illorum de Cappellis, vocavit majorem natu ex linea, & descendencia Benedictæ sororis; Tum quia in casu pariter deficientiæ lineæ masculinæ illorum de Cappellis, vocavit ad quasdam Cappellanas erigendas, descendentes ex Benedicta sorore, & tandem quia in quadam Sepultura extruenda facultatem dedit, ut sepeliri possent Cadavera eorum, ad quos jus patronatus Ecclesiæ erat devolvendum, & sic Cadavera eorum, qui a Benedicta sorore descendebant.

Accedunt consimilium gratiarum exempla, necnon favorabilis informatio Eminentissimi Archiepiscopi Januensis, prædicta omnia confirmantis.

Adeoque onus erit EE. VV. discernere.

An, & pro qua summa sit locus applicationi Legatorum in casu &c.

Dilata.

ME.

MELEVITANA . Joannes Baptista Simon Vivier natus a Patre , & Matre Turcis , Sacramentum Baptismi recepit in infantili ætate , & omnibus Sacris Ordinibus , non excluso Præsbyteratu , fuit initiatus ab Episcopo Melevitano , qui suæ originis perfectam notitiam dicitur habuisse . Assumptus etiam fuit ad Officium Substituti Cancellariæ Curiæ Episcopalis , & ab Ordinario fuit provifus de Beneficio Ecclesiastico jurispatronatus Laicorum ; Cumque Sedes Apostolica alterum eidem Beneficium contulerit , & ejus nomine quæsitum fuerit ab hac Sacra Congregatione , an indigeret absolutione cum rehabilitatione ad Ordines , nec non nova provifione Beneficiorum , relata fuit ejus instantia inter summaria precum , & Emissus D. Cardinalis Pro-Præfectus jussit , ut in folio describeretur .

Quoad absolutionem cum rehabilitatione ad Ordines , inventa fuit in Archivio Sancti Officii Epistola scripta Episcopo Melevitano de anno 1696. in qua fuit eidem data facultas conferendi Joanni Baptista Simoni Vivier Ordines Sacros , non excluso Præsbyteratu .

Præterquam quod irregularitas descendens a Neophitatu , juxta Canones a Gratiano relato dist. 48. sibi vindicat locum in eo , qui fuit Baptizatus in adulta ætate , & qui novus est in Baptismate , uti ponderat Suarez de Censuris disput. 43. sect. 3. conclus. 2. n. 5. & non applicatur illis , qui in infantili ætate constituti Baptismum receperunt , quemadmodum nec procedit quoad eos , qui licet Baptismum in adulta ætate receperint , post aliquod nihilominus temporis intervallum , & experimentum , idonei ab Ordinario reputantur pro Sacrorum Ordinum receptione , uti ponderat Gibalin. de Irregul. cap. 3. proposit. 3. Diana in editione coordinata tom. 5. tract. 5. resolut. 47. Suarez loco cit. num. 6. §. 7. , Sanchez in præcept. Decal. lib. 2. cap. 28. n. 11. Bonacina operum Moral. tom. 1. de Irregul. quæst. 2. puncto 1. proposit. 3. num. 5. Corad. in praxi dispensat. lib. 3. cap. 7. num. 2. §. 3. Ricciul. in tract. de Neophit. cap. 3. sub num. 4. §. Pugnantes .

Quoad novam vero Beneficiorum provifionem in jure statutum est , quod filii Hæreticorum sint incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum , Textus in cap. quicumque §. Hæretici de heret. in 6. & in jure pariter statutum est , ut promovendi ad Episcopatum debeant esse nati a Parentibus Catholicis , uti habetur in Constitut. 6. Gregorii XIV. §. 9. Ball. tom. 2. Formula dispensationis quoad beneficia , loquendo de illis , qui a parentibus Mahomettanis ortum habuerunt , impressa est apud Corrad. in praxi dispensat. lib. 3. cap. 7. num. 5. E contra vero cum hic , & nunc non agatur de nato a parentibus Hæreticis , nec quæstio sit de promovendo ad Episcopatum , sed versemur in terminis ejus , qui natus a parentibus Turcis Sacerdotio jam est initiatus , nulla videtur esse necessaria dispensatio quoad consequenda Beneficia , Ricciul. de Neophit. cap. 4.

Adeoque onus erit EE. VV. decernere .

- I. An Orator indigeat absolutione cum rehabilitatione ad Ordines .
- II. An indigeat nova provifione beneficiorum , & quatenus affirmative .
- III. An eidem indulgenda sit absolutio cum rehabilitatione ad Ordines , & cum nova beneficiorum provifione .

Ad Primum negative . Ad Secundum negative . Ad Tertium satis provifum in duobus præcedentibus Dubiis .

TUDERTINA FUNERUM. In Congregatione habita die 4. Julii 1716. proposita fuit hæc Causa super puncto Quartæ Funeralis, an ea videlicet esset persolvenda a Conventu, & Patribus Tertii Ordinis Sancti Francisci, Terræ Massæ Tudertinæ Diœcesis, Archipræsbytero ejusdem Terræ, & in Congregatione habita die 8. Augusti ejusdem anni, negative responsum fuit, Patres videlicet non teneri ad dictam solutionem; quia vero tunc nonnulla indecisa remanserunt, non quoad solutionem Quartæ, sed quoad ejusdem quotam, de his consequenter agitur in præsentî Congregatione.

Primum ergo, de quo nunc agitur, est Frumentum, quod in certa quantitate persolvitur, cum quis moritur.

De hoc Frumento loquendo, contendunt Patres illud venire, & comprehendî sub Quarta Funeraliæ, quia nomine Funeralium compræhenduntur, ea quæ obveniunt occasione funeris, sive ante Corpus reconditum Terræ, sive post, & ex his canonica portio debetur juxta originalem theoreticam *Zabarel. in Clementina dudum §. Verum num. 4 & 5. de sepult.*

Abque eo quod prætendi valeat Frumentum hoc solvi titulo Decimæ Sacramentalis, vel illud non fuisse semper a Patribus exactum, non obstante, quod Cadavera in eorum Ecclesiis fuerint tumultata, tum quia in Terra Massæ, Decimæ exiguntur in pecunia, tum quia in re, de qua nunc agitur, antecessorum negligentia nequit successoribus præjudicare, etiamsi negligentia illa esset in facto verificata.

Adversus hæc excipit Parochus, se esse in antiquissima possessione, Frumentum exigendi, nec illud venire sub nomine Funeralium, sed esse potius Decimam personalem, vel Sacramentalem; Primo quia ad effectum, de quo agitur, compræhensionis videlicet sub nomine Funeralium, non attenditur tempus, sed causa oblationis. Secundo quia Frumentum non ingreditur Ecclesiam cum Cadavere, sed vel immediate transmittitur ad domum Parochi, vel, adveniente tempore recollectæ, consignatur, itaut potius habendum sit pro Decima personali, vel Sacramentali, quæ nihil habet commune cum Decima prædiali.

Frumento succedit pannum, seu linteum telæ albæ, quod appenditur ad Crucem Parochi, cum qua Cadavera associantur, sed in hujus quæstionis examine non est immorandum, cum Patres quoad illam dent manus victas.

Post pannum sermo habendus est de Sudariolo; sciendum est etenim, quod supra pectus Defunctorum collocatur quædam parva Crux, quæ a Parocho datur, & quod Defunctorum manus teguntur Sudariolo, cum quo Cadavera ad Ecclesiam deferuntur.

Afferunt Patres Sudariolum ad se pertinere, & venire sub appellatione Quartæ Funeralis, cum detur occasione funeris, & pro funere, nec illud unquam spectare posse ad Parochum, cum Parochi fundamentum in ea constituitur circumstantia, quod Sudariolum datur in administratione Extremæ Unctionis, quæ res est prohibita in *Taxa san. mem. Innocentii XI., edita anno 1678. prævio consilio hujus Sacræ Congregationis, uti legitur in §. Parimente.*

A Parocho non admittitur, quod Sudariolum comprehendatur sub Quarta Funerali, nec quod detur ex causa administrationis Extremæ Unctionis, tum quia recurrit ratio in superioribus insinuata, quod funeralia non mensurantur ex tempore, sed ex causa, itaut ea sola spectare dicenda sint ad Funer-

Funeralia, quæ obveniunt causa Sepulturæ, tum quia Sudariolum potius dici valet oblatio facta Cruci, cum Sudariolum non solum detur pro iis, qui moriuntur, recepto Sacramento Extremæ Unctionis, sed etiam pro Infantibus, & pro aliis, qui ex improvise decedunt.

Post hæc nihil aliud superest, quam loqui de Cera, quæ per viam accenditur, & Ecclesiam Patrum non ingreditur.

Propter rationem sæpe insinuatam, quod nomine Quartæ Funeralis veniant emolumenta earum rerum, quæ occasione funeris præstantur, & quæ cum funere deportantur, Patres asserunt, Ceram. de qua nunc agitur, esse comprehensam sub Quarta funerali, absque eo quod vis ulla fieri possit in assumpto, quod Cera debeat loco funeris, quod in Parochia antiquitus peragebatur, licet Cadavera tumularentur in Ecclesiis Regularium, cum a Constitutionibus Apostolicis, Decreto irritante vallatis, jam prohibitum fuerit obligare hæredes eorum, quorum Cadavera sepeliebantur in Ecclesiis Regularium ad celebrandas præventive Exequias in Parochiis, uti habetur in *Constit. 6. §. 6. Xysti IV. Bull. tom. 1.*, & respondit Sac. Rituum Congregatio in *Senogallien. 22. Junii 1675.* cum aliis concordantibus.

Parochus respondet, non agi de Ceris, quæ domi Defuncti accenduntur, & Ecclesiam cum Cadavere ingrediuntur, & cum quibus Cadaver associatur, sed de Ceris, quæ accenduntur per viam, & Ecclesiam non ingrediuntur; in ordine ad quas pro se militare contendit antiquissimam consuetudinem, quam dicit attendendam, non obstante privilegio exemptivo Regularium a solutione Quartæ, cum consuetudo non sit detogativa, sed declarativa privilegiorum.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sub quarta funerali comprehendantur frumentum, Pannum, Sudariolum, & Cera, quæ accenditur, & extinguitur extra Ecclesiam Fratrum in casu.

Comprehendi sub quarta funerali frumentum, & ceram; non autem pannum, & sudariolum, & quoad sudariolum Sac. Congregatio mandavit illud amplius non afferri cum Cadavere, nec ab hæredibus Parocho consignari;

FANEN. SEPULTURÆ, & QUARTÆ FUNERALIS. Anno 1715. Pius Georgius, post constructum in Ecclesia Patrum Cappuccinorum Sacellum, Sepulchrum excavare fecit, in quo deinde sepeliri curavit Cadaver Jo. Baptistæ filii in pupillari ætate Defuncti, & ab hoc facto ortum habuit controversia inter dictos Patres Cappuccinos, & Parochum Mondavii, intra cujus Parochiæ fines Conventus Cappuccinorum situs est, tum quoad Sepulturam, tum quoad Quartam Funeralem.

Loquendo de Sepultura, Patres Cappuccini asserunt. eam fuisse factam a Pio Georgio pro se, & sua familia, nedum ipsorum accedente consensu, sed etiam prævia licentia Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

Sermonem faciendo de Quarta funerali, sustinent iidem, se esse exemptos ab ejus solutione, primo in sequelam Privilegiorum, quæ a Summis Pontificibus concessa sunt Religioni Sancti Francisci, cujus ipsi sunt filii juxta Bullam 54. Summi Pontificis Pauli V. *Bull. tom. 3.* in qua, prævio hujus

Sacræ Congregationis consilio, decrevit eosdem esse vere fratres Minores S. Francisci, ejusque filios, & eorum Constitutiones esse Regulæ S. Francisci consentaneas, & secundo in sequelam nonnullarum resolutionum hujus ejusdem Sacræ Congr., & signanter die 21. Maii 1678, uti habetur lib. 30. *Decretorum pag 76. & pag. 82.*

Adversus hæc, Parochus excipit obstare Constitutiones Religionis humationi Cadaverum in eorum Ecclesiis, & quod Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium licentia, in hypothese præsentis, Patribus suffragari non potest; petente etenim Pio Georgio facultatem faciendi Sepulchrum in eorum Ecclesia pro se, suaque familia, & insinuante Procuratore Generali, quod id tantummodo concedi poterat ipsi, sed non ejus familiæ, Sacra Congregatio die 19. Junii 1715. respondit *Arbitrio Provincialis. & Definitorii*, quod Parochus prætendit importare tantummodo facultatem Sepulchri pro Georgio, sed non pro ejus familia, ne dicatur arbitrium Provinciali, & Definitorio fuisse concessum derogandi Constitutionibus Religionis.

Addit, in eo quod attinet ad Quartam, non posse PP. Cappuccinos sustinere, se esse ab eadem exemptos, cum proprium exemptionis privilegium non afferant munitum expressa derogatione *Clementina dudum de Sepulchris*, quando in materia, de qua nunc agitur, communicatio privilegiorum non suffragatur: nec pariter suffragatur proprium privilegium destitutum prædicta derogatione, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in *Asten. jurium Parochialium 27. Novemb. 1717. & 12. Febr. 1718.*, quodque notabilius est, cum idem Parochus asserat, se esse in centenaria, & immemorabili observantia exigendi Quartam funeralem a Patribus Minoribus Conventualibus S. Francisci, Observantia hæc a fortiori dicenda erit. militare adversus PP. Cappuccinos.

Tandem Parochus distinguit inter Quartam funeralem, & Quartam Sepulturæ, & contendit, quod etiamsi Patres Cappuccini dici possent exempti a Quarta funeralium, nunquam tamen inducta dici posset exemptio a Quarta Sepulturæ, cum Quarta Sepulturæ sit illa portio pecuniæ, quæ solvitur ab hæredibus Defuncti proprio ejusdem Parocho, cujusque exemptio non tendit in Beneficium Ecclesiarum tumultantium, sed in commodum prædictorum Defuncti hæredum.

His stantibus dignabuntur EE. VV. discernere.

- I. *An erectio Sepulturæ sustineatur pro persona tantum Pii Georgii, vel potius pro tota ejus familia in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An debeatur quarta funeralis in casu.*

Dilata in omnibus, & coadjuventur probationes.

Ss/s. 25. c. 9.
de reform.

NEAPOLITANA PRÆTENSÆ SIMONIÆ. Instrumentum stipulatum inter Damianum Matrotam sacerdotem, & Michaelen Serranum, & Lucretiam ejus Uxorem, subsellia Judicum Romanæ Curix defatigavit; R. P. siquidem Balestra Judex confidentiarum censuit in dicto Instrumento veram adfuisse simoniam. Fuit hoc ipsum confirmatum in Congregatione Criminali Eminentissimi Urbis Vicarii. Fuit autem hoc retractatum in Congregatione criminali A.C. sed Congregatio Criminalis Gubernii postremam A.C. Sententiam infirmavit, & postremo hujus ejusdem Causæ examen

mon ad hanc Sacram Congreg. in quinta instantia remissum fuit ab Auditore Sanctissimi .

Ut autem, si non omnia, saltem principaliora, quæ a scribentibus hinc inde deducuntur, oculis E.E. V.V. in hoc folio exhibeantur, operæ pretium est referre .

Primo, quod in Instrumento stipulato die 18. Novembris 1707. Damianus Mastrotta Sacerdos donavit donatione irrevocabili inter vivos Lucretiæ Appartamentum Domus pertinens ad Beneficium, seu Cappellaniam sub titulo Annuntiationis, eaque moriente, ad donationem vocavit Michaellem ejusdem Virum, quod idem Damianus donavit prædicto Michaeli totum id, quod ab ipso tamquam a Patrono dicti Beneficii quolibet anno præterdere poterat pro juribus Sacristiæ, Missarum cantatarum, & aliarum similiarum rerum, se obligando ad subeundum de proprio onera mox memorata, quod tandem duæ superadditæ fuerunt conditiones, quarum altera fuit, quod hæ donationes durare deberent quoad usque Damianus persisteret in possessione Beneficii, & altera fuit, quod in casu inobservantiæ exburfare teneretur scuta 50.

Secundo, quod Sacerdos Joachinus Villa, qui fuerat deputatus ad complenda onera Missarum annexa Cappellaniæ, sive Beneficio, quoad usque durasset absentia Joannis Pasquedæ, qui dictum Beneficium, sive Cappellaniam obtinebat, fecit prædicti Beneficii, sive Cappellaniæ resignationem die 22. Novembris 1707.

Tertio, quod Michael Serranus, & Antonia de Losa, ad quos jus nominandi ad Cappellaniam, sive Beneficium pertinebat die 24. Novembris ejusdem anni 1707. deputarunt, & nominarunt Sacerdotem Damianum Mastrotam, ut ipse adimpleret onera Missarum, sub obtentu discessus Joachini Villæ a Civitate Neapolis, & quod ea ipsa die fuit admissa nominatio, & intra terminum trium dierum fuit a nominato capta possessio .

Ab hac facti serie, ex publicis actis desumpta, quæque etiam coadjuvatur a depositionibus nonnullorum Testium Examinatorum in Tribunali Nuntiatuæ Neapolis, Andreas Assantes, qui prævia Patronorum nominatione, fuit ab Ordinario institutus, & Cappellaniam, sive Beneficium obtinuit tamquam vacans propter simoniam a Damiano commissam, contendit de labe simoniaca non esse dubitandum, tum quia faciendo donationem Appartamenti, quod erat de juribus Beneficii, sive Cappellaniæ, & obtinendo subinde nominationem ad Beneficium, sive Cappellaniam, simoniæ confidentialis reus esse dignoscitur ad tramites Bullæ 85. S. Pii V §. 2. Bull. 10. 1. ibi ad hæc, *plerique Ordinarii, & Collatores, ac etiam Patroni laici curant deponenda Beneficia, ut fructus seu pensiones capiant eorumdem, aliisque facioni ministrari* tum quia hoc idem crimen convincitur ex dimissione ejus quod erat solvendum per Michaellem Patronum quolibet anno, pro jure Sacristiæ. Missarum cantatarum, & consimiliarum rerum, uti probat *T. xi. Alexandri III. in cap. veniens 10. de test. & attest. ibi, quod prius promississet, quod unicuique Parochianorum bariles vini remitteret, qui Sacerdoti ejusdem Ecclesiæ, qui pro tempore ibi serviret, consueverant pro beneficio dari.*

Absque eo quod quidquam referat, quod non versamur in Beneficio Ecclesiastico, sed in Cappellania manuali, sive Legato Pio, & quod Sacerdos Damianus fuit nominatus, & deputatus per modum provisionis ut suppleret vices Villæ absentis, quasi quod ex his inferatur, nullum sibi posse simoniam locum vindicare ex defectu subjecti; in eo enim quod attinet ad pun-

ctum

ctum Cappellanix, sive Legati Pii, respondet Afsantes hic, & nunc agi de vero Beneficio, tum quia in Litteris Apostolicis Innocentii XI. illud fuit appellatum simplex Beneficium Ecclesiasticum de Jurepatronatus laicorum, & in aliis Litteris Apostolicis Innocentii XI. concessa fuit dispensatio super ætate ad Beneficia Ecclesiastica requisita, tum quia nominati fuerunt ad ejus titulum ordinati, quod non contigisset in Cappellania pure Laicali, & amovibili ad nutum, & tandem, quia nominationes a Patronis fuerunt expletæ coram Ordinario, fuit ab Ordinario concessa institutio, & coram Ordinario facta fuit dimissio, quæ omnia arguere dicenda sunt veram Beneficii qualitatem, in eoque quod spectat ad deputacionem Damiani, non in perpetuum, sed ad tempus, subdit Afsantes id non excludere simoniam, cum unice ad effectum simoniæ videndum sit, an res, quæ fuit in contractu deducta, sit nec ne spiritualis, sive Ecclesiastica, non autem an ingressus fuerit titulo institutionis, vel titulo administrationis, uti probat *Text. in cap. consulere de simonia.*

Adversus hæc, excipit Damianus Mastrotta nonnulla, quæ ad factum, & nonnulla, quæ ad jus referuntur.

Ad factum refertur, quod alterata prætenditur data instrumenti donationis, indicat etenim data, illud fuisse stipulatum die 18. *Novembris 1707.* & sic ante nominationem expletam die 24. *eiusdem mensis*, quando ex eodem Instrumento desumitur, quod processum fuit per viam cessionis, & donationis jurium, & rerum penes Mastrottam jam existentium, in quo rerum statu argui posse videtur, quod Instrumentum fuit stipulatum non ante, sed post nominationem; multoque magis quia Michael Serranus hujusce criminis delator, in libello transmissio fatetur, Instrumentum fuisse confectum die 7. *Januarii anno 1708.*

Ad partes positis dictis Testium in Tribunali Nuntiaturæ Neapolis examinatorum; cum etenim ipsi ad summum deponant de confessione extrajudiciali Mastrotæ, atque Serrani, nullum constituere valent probationis gradum, tum quia loquendo de confessione Mastrotæ, non sunt contestes de loco, tempore, & verbis, tum quia sermonem habendo de alia Serrani, urget animadversio, quod si infectus crimine simoniæ adversus Corream testificari nequit, uti probat *Text. in cap. veniens, 10. de test., & attest.* admitti per consequens nec poterit ejus confessio extrajudicialis, etiamsi esset in facto plene justificata.

Ad jus deinde refertur, quod versatur in Cappellania fundata absque Ordinarii auctoritate, in Cappellania amovibili, & ad quam per modum provisionis & ad supplendam absentiam Joachini Villæ, Mastrotta nominatus est, in qua facti specie conventiones esse possunt illicitæ, sed non simoniæ, nec obnoxix poenis a jure statutis adversus simoniacos, quemadmodum decisum, & resolutum dicitur in quadam Congregatione particulari habita die 8. *Maii 1704.* uti legitur apud R. P. *Petram ad Constit. Apostolicas tom. 4. pag. 503. n. 21. & seq.*

Haud urgentibus Apostolicis dispensationibus, & cæteris aliis supra relatis, pro inducenda qualitate veri Beneficii Ecclesiastici, quia admissa qualitate Cappellanix Laicalis, & amovibilis, quæ ex fundatione colligitur, subsequentes actus, utpote ab erroneo supposito derivantes, non sunt habendi in consideratione.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de simonia in casu Sc. & quatenus affirmative.*

II. *An & in qua poenas incurreret Mastrotta in casu.*

Dilata, & ad Mentem.

Die

Die Sabbathi 3. Septembris 1718.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

Sess. 25. c. 19.
de Reg.

Factum hujus Causæ exponitur in folio distributo pro Congregatione, quæ fuit habita die 2. Octobris anno 1717. quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed simpliciter fuit responsum *quod coadjuvarentur probationes*. Fuit Causa reposita in Congregatione habita die 12. Martii 1718. & similiter fuit responsum *pro coadjuvatione probationum*. Examinatis ergo Testibus, circa ægritudinem ante ingressum Oratoris in Religionem, Causa pro tertia vice repropionitur, & dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit danda restitutio in integrum in casu &c.

Affirmative.

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI. Factum hujus Causæ refertur in folio distributo pro Congregatione habita die 21. Maii 1718., quod poterit ab EE. VV. benigne de more reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed fuit rescriptum, *quod audirentur Ministri Reverendæ Fabricæ*. Deducuntur in præsentia a Procuratore Fiscalis Generali Reverendæ Fabricæ, ejusdem jura. Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 22. c. 6.
& 9. de Ref.

- I. *An legata Missarum, tam perpetuarum, quam annualium comprehendantur in Indulto, seu Brevis, de quo agitur in casu.*
- II. *An, & qui terminus, ultra designatus a Testatoribus, sit præfigendus hæredibus, aut Executoribus Testamentariis, antequam Legata Pia non adimpleta applicentur Hospitali expositorum Elboræ in casu &c.*
- III. *An, & quomodo sit consulendum SS. D. N. pro moderatione Brevis, seu Indulti, de quo agitur in casu &c.*

Ad Primum Dilata. Ad Secundum, esse assignandum terminum trium annorum decurrendorum a die, quo Hospitale interpellaverit hæredes pro adimplemento in Curia Episcopali. Ad Tertium, Breve non comprehendere Legata pia relicta certis Personis, & locis, nec minus legata pro quibus obtentæ fuerunt, aut obtinebuntur compositiones à Reverenda Fabrica Sancti Petri; exprimatür etiam Hospitale non posse facere vigore brevis compositiones, seu condonationes cum Debitoribus, & quod Brevis executio ad solum Episcopum pertinere debeat.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI. Instantia Xaverii, Francisci, & Pantaleonis de Justinianis pro aliqua congrua subministracione ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani fuit exposita in folio distributo pro Congregatione habita die 11. Decemb. anni 1717. quod poterit ab EE. VV. reass-

Sess. 22. c. 6.
de Ref.

reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed responsum fuit, quod *coadjuvarentur probationes, & quod Testes formiter examinarentur*. Causa fuit repropolita in Congregatione habita die 7. Maii 1718. & responsum fuit *Dilata, & examinentur formiter Testes Romæ existentes, & interim per modum provisionis, & sine præjudicio iuriam ambarum Partium, subministrantur Oratoribus scuta triginta pro expensis examinis, & alia scuta triginta pro alimentis*. Adimpletum fuit in hujus rescripti executionem examen formale Testium Romæ existentium, & sic onus erit EE. VV. decernere. An, & pro qua summa facienda sit *subministratio ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani in casu &c.*

Esse faciendam subministrationem Xaverio, ex Legato Marchionis Vincentii in summa scutorum octo quolibet mense, & Franciscum, & Pantaleonem esse reponendos, & educandos in Seminario Montis Falisci, subministratis expensis arbitrio Eminentissimi pro-Præfetti, & amplius.

Sess. 25. c. 4.
de Ref.

MEDIOLANEN. ONERIS MISSARUM. Factum hujus Causæ exponitur in folio Congregationis habitæ die 2. Julii 1718. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed responsum fuit, quod *exhiberetur Testamentum*, ut videlicet videri posset, an Ludovicus Ripa posset uti facultate data a Francisco Ripa suis hæredibus, se ipso liberandi ab annua solutione librarum 300. mediante exbursatione librarum 6000. vel implicatione earumdem, hæc etenim circumstantia non poterat desumi ex particula tunc transmissa.

In hujus rescripti executionem, exhibitum fuit Testamentum, ex cujus verbis Ludovicus Ripa, Pronepos Francisci Testatoris contendit, sibi competere facultatem se liberandi a Legato annuo librarum 300. solvendo, & implicando, sicuti fecit, libras 6000.

Testator legavit libras 300. & voluit quod in Cappella quotidie celebrari deberet Missa una *usque in perpetuum*. Dedit hæredibus suis, & seniori eorumdem facultatem eligendi Cappellanum, & lege, quod *liceat seniori, & propinquiori ex dictis, & infra scriptis hæredibus meis, & successive seniori, & proximiori descendendum meorum, vel familiae meæ usque in infinitum eligere Cappellanum idoneum*. Facultatem subinde Testator impertitus est exbursandi unica vice libras 6000. & sic se liberandi ab annua præstatione librarum 300. *liceat etiam dictis, & infra scriptis hæredibus meis se liberare a dicto legato librarum 300. imperialium computato, ut supra, mediante exbursatione librarum 6000. imperialium, vel implicatione earumdem*.

Post hæc, Testator hæredes sibi scripsit filios legitimos, & naturales, quos habebat, *mibi hæredes universales institui, & instituo ore meo proprio nominando, nominavi, & nomino Bartholomæum, Benedictum, Ludovicum Præbyterum, Octavium, & Joannem Angelum filios meos legitimos, & naturales aquis portionibus*, & licet in hac vocatione Testator ad ulteriores gradus non videatur fuisse progressus, in parte tamen Fisci exclusive dici valeat habuisse rationem omnium descendendum tam ex masculis, quam ex fæminis, & *ubi omnes hæredes mei, vel ultimus ex meis delinqueret, ut supra, tunc eus, vel eum pariter privavi, & privo præambula hora, ut supra dictum*

dicta hæreditate, & bonis meis, & eis, seu ei substitui, & substituo filios ipsorum hæredum meorum, vel alicujus eorum, & si non aderint, filias meas, eorum sorores, vel eorum filios.

Ab his autem verbis infert Ludovicus Ripa, se posse uti facultate data a Testatore suis hæredibus se liberandi ab annua solutione librarum 300. exburfando libras 6000. cum etenim data fuerit hæc facultas *dictis, & infra scriptis hæredibus*, sub nomine *dictorum hæredum* compræhenduntur omnes hæredes in infinitum, ex quo Testator antecedenter locutus fuerat de seniore, & propinquiore ex hæredibus, & descendentibus suis, suæque familiæ, usque in infinitum. Consimile dicit habendo judicium de aliis verbis, *& infra scriptis hæredibus meis*, cum in parte Filci exclusiva, quæ inservire valet pro declaratione in ordine ad partem dispositivam, habuerit rationem de filiis tam masculorum, quam fœminarum, sub quorum nomine nepotes, aliique descendentes in infinitum compræhenduntur, quoties dignoscitur Testatorem noluisse suam vocationem in primis hæredibus restringere, sed ad posteriores extendere voluisse.

Hæc sunt in Causa. Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An hæres teneatur supplere, vel potius sit locus reductioni oneris Missarum in casu.

Dilata.

ROMANA LEGATI. Factum hujus Causæ refertur in folio distributo pro Congregatione habita die 2. Julii 1718. quod ab EE. VV. poterit benigne de more reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio, Causa fuit repropofita in Congregatione habita die 23. Julii hujus ejusdem anni 1718. disputatoque dubio, *an Patres ad unam, vel ad duplicem Missam sint obligati in casu*, responsum fuit *Patres teneri ad unicam Missam*, impetrata tamen ab hærede Ducissæ Pimentel nova audientia: dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 75. c. 4. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a decisio.

In Decisio, & amplius.

FERETRANA REDUCTIONIS ONERUM. Licet a Congregatione super statu Regularium, occasione suppressionis cujusdam parvi Conventus Sancti Augustini de Plano Mileti Feretranæ Diœcesis, fuerit demandatum, quod erigeretur Cappellania perpetua, quod Cappellanus in Conventu resideret, per se ipsum quotidie celebraret, in schola doceret, Parocho auxiliaretur in cura Animarum, & quolibet anno solveret Seminario scuta 20. comperto nihilominus, quod redditus Conventus erant admodum tenues, eadem Sacra Congregatio absolvit Cappellanum a retentione scholæ, & solutionem Seminario faciendam quolibet anno reduxit ad scuta decem.

Sess. 23. c. 18. de Ref.

Prædicta Cappellania de præfenti obtinetur a Sacerdote Paulo Antonio Barnabeo, qui contendit se non esse obligatum ad solvenda prædicta scuta decem Seminario, non quia hæc lex non fuerit imposta a Sacra Congregatione super statu Regularium, sed quia redditus Cappellaniæ nunc non excedunt scuta 20. & obulos 50. ex quibus si detrahantur scuta 8. circiter pro annuis oneribus, non supersunt nisi scuta duodecim circiter, ex quibus si essent

detrahenda scuta 10. quolibet anno pro Seminario ; ipse pro scutis duobus teneretur residere in ædibus Conventus , Missam quotidianam celebrare , & Parochum coadjuvare in exercitio curæ Animarum , ad quæ evitanda absurda , concludit , vel se non teneri ad annuam solutionem scutorum 10. vel esse locum reductioni aliorum onerum Cappellanæ ,

Adversus hæc excipit Seminarium , non esse locum absolutioni ab onere scutorum 10. annuorum , tum quia Testes a Cappellano adducti patiuntur exceptiones in Persona , & in dictis , tum quia eadem bona , quæ aderant tempore suppressionis Conventus , ad sunt etiam de præsentis , itaut reddituum deterioratio , quatenus esset in facto verificata , in jure non relevaret , ut pote procedens ab omissione debitæ culturæ . Similia sunt ea , quæ habentur in relatione Ordinarii ; Quocirca , ex juribus ab utraque parte circumferendis , dignabuntur EE. VV. decernere .

- I. *An Cappellanus Conventus suppressi Sancti Augustini Plani Mileti teneatur ad annuam præstationem scutorum 10. favore Seminarii Montis Feretrani , & quatenus affirmative .*
- II. *An , & quomodo sit locus reductioni aliorum onerum d. Cappellanæ in casu .*

Firmetur status , & examinentur Testes formiter , auditis interessibus ,

*Sess. 23. c. 14.
de Ref.*

L EODIEN. DISPENSATIONIS . Proposita fuit instantia Bartholomæi Beveaux in proxime præterita Congregatione inter summaria precum , & responsum fuit , *quod proponeretur in folio , citata Parte .*

Factum autem ita se habet . Bartholomæus mox memoratus Rector Parochialis Ecclesiæ loci de Bure Diocesis Leodien. fuit inhibitus ab Ordinario , ne conversaret cum quadam muliere sub pœna suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ . Non obstante prohibitione , Bartholomæus cum muliere conversavit , & nulla obtenta absolutione , seu dispensatione a Sede Apostolica , Missas celebravit , itaut irregularis factus sit ad terminos *Textus in cap. 1. de sententia , & re judicata in sexto , & in cap. 1. de sententia excom. in 6.*

Pro obtinenda dispensatione ab irregularitate , dictus Parochus supplices preces Sedi Apostolicæ exhibuit , & audita de more relatione Ordinarii , constat ab eo fuisse adimpletam pœnitentiam impositam , tum vacando exercitiis spiritualibus per duos menses in Conventu Leodiensi Ordinis Eremitarum Sancti Augustini , tum solvendo multam pecuniariam scutorum 40. ; sed cum ante supplicationem Oratoris , Joannes Philippus Wespinn porrexerit in Dataria Apostolica aliam supplicationem , quæ tamen non data supponitur , ad effectum impetrandi Parochialem , hinc est , quod in præsentis sequens proponitur dubium ab EE. VV. definiendum .

An sit locus dispensationi ab irregularitate in casu .

Pro dispensatione impositis præceptis , nec non Pœnitentiis salutaribus arbitrio Episcopi .

*Sess. 25. c. 14.
de Ref.*

B RACHAREN. REDUCTIONIS MISSARUM . Confraternitas Misericordiæ Oppidi de Guimaraens Bracharen. Diocesis huic Sac. Congregationi exposuit , se esse gravatam sequentibus oneribus in propria Ecclesia adimplen-

implendis, Missarum videlicet quolibet anno celebrandarum 10365. inter quas 366. debent esse cantatæ, nec non septem Officiorum pro Defunctis, & tandem retinendi quindecim Cappellanos pro servitio Chori. Exposuit ulterius ab Administratoribus, variis temporibus receptam fuisse pro dictorum onerum adimplemento, summam scutorum 33446. Monetæ Romanæ, & in omnibus dispositionibus Piorum Benefactorum, atque contractibus superadditam fuisse obligationem distribuendi in alias diversas elemosynas id, quod ex reddito superesset, satisfactis oneribus. Exposuit tandem dicti capitalis redditum non excedere hisce temporibus summam annuam scutorum 1705. hisce quoque temporibus auctum nedum esse salarium Cappellanorum, sed etiam elemosynam Missæ non exiguum habuisse incrementum, tempore etenim, quo Legata fuerunt relicta, & initi fuerunt contractus, elemosyna Missæ non excedebat valorem medietatis julii, quando hodie est adaucta ad obulos decem, aut duodecim, & in ultima parte supplicis libelli Confraternitas exoravit, ut Ordinario daretur facultas statuendi, quod medietas reddituum implicaretur pro celebratione Missarum ad rationem elemosynæ manualis, & quod alia medietas implicaretur pro salario Cappellanorum, distributione elemosynarum, expensis Sacristiæ, & reaptatione Ecclesiæ.

Scriptum fuit pro informatione, & Voto Archiepiscopo Bracharenfi, qui exposita in facta a Confraternitate confirmavit, ut ex ejus relatione, quæ exhibetur, colligi potest. Addit quod in majori parte piarum dispositionum a se visarum cautum reperitur, ut superextantes redditus, solutis stipendiis, applicentur pro alimonia, & cura Pauperum, atque Infirmorum, & quod præstando elemosynam ad rationem hodiernam pro omnibus Missis acceptatis, nihil superest pro salariis, aut aliis piis operibus explendis, juxta voluntatem Testatorum, itaut opportunum esse videatur, quod medietas reddituum implicetur pro celebratione Missarum, ad rationem elemosynæ manualis, & quod alia medietas implicetur ad usus pios, curandi videlicet Infirmos, recipiendi Pauperes in Hospitali, alendi Carceratos, & reliqua faciendi pro necessaria domus conservatione.

Habita Archiepiscopi relatione demandatum fuit, quod causa poneretur in folio, uti habetur ex rescripto edito die 5. Septembris 1716. cohærenter ad hæc renovantur instantiæ a Confraternitate pro onerum reductione ad tramites informationis Ordinarii.

Potissimum petitionis fundamentum constituitur in hoc, quod, stante augmento elemosynæ Missarum in summa adeo considerabili, locus est earum reductioni, etiamsi loquamur de Missis per contractum acceptatis. Additur, quod licet vera sit regula, quod inter pia opera diversi generis, Missæ postremum sibi vindicent locum, quando agitur de onerum reductione, uti advertit *Bordon. de Legatis cap. 15. num. 35. § 42.* & testando de praxi hujus Sacræ Congregationis prosequitur *Fagnan. in cap. ex parte num. 34. de constit.* æque tamen est vera limitatio, quod constituto, prout hic constare supponitur, de mente Testatorum, & contrahentium, quod ipsi eodem voluntatis fervore, tam suffragia Missarum, quam alia opera pia demandaverint, & exoptaverint, non est absolute, & simpliciter facienda reductio aliorum onerum piorum, præservatis in totum suffragiis Missarum, sed reductio est proportionabiliter explenda quoad Missas, & quoad alia opera pia, juxta doctrinam *Passerin. de statu hominum qu. 187. art. 4. num. 1101.* quam in facti contingentiâ Sacra hæc Congregatio secuta est

est in alia *Bracharen. reductionis onerum die 11. Septembris 1717.* cui ad-
 jungi potest alia resolutio in *Causa Narnien. 15. Maii ejusdem anni*, non
 omitta dispositione *Concilii Trident. sess. 25. cap. 4. de reform.* ubi de hujus-
 modi reductione agens non proposuit Episcopis unicam tantum animarum
 purgantium utilitatem ex majori Missarum suffragio proveniente, sed
 eis concessit statuere circa hæc quidquid magis ad Dei honorem, & cul-
 tum, & Ecclesiarum utilitatem expedire viderent.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

Non proposita cum sequente.

*Dejs. 22. c. 8.
Refer.*

NOVARIEN. AGGREGATIONIS. Occasione qua Confratres Socie-
 tatis Orationis, & Mortis loci Prædarii, juxta ipsorum laudabile insti-
 tutum, propriis humeris deferendi, exemplo Thobix, corpora pauperum,
 & miserabilium personarum decedentium, eaque sepulturæ mandandi, Ca-
 daver cujusdam Viatoris occisi in loco detto *la Cremosina* sepelire volebant
 in Ecclesia Parochiali Sancti Petri loci Pogni per unum milliare distantis a
 Terra Prædarii, inter ipsos ex una, & Gasparem Franciscum Tarlottum
 dictæ Ecclesiæ Parochum ex altera partibus exorta est controversia, con-
 tendentibus Confratribus, quod ille teneretur ad aperitionem januæ Eccle-
 siæ, & Parocho excipiente se ad id non teneri.

Aperta, his minime obstantibus, fuit Ecclesiæ janua, sed porrecta a Parocho
 querela adversus Confratres coram Episcopo Novariensi super violentia sibi,
 ut asserbat, illata pro obtinenda januæ aperitione, expeditum fuit a Con-
 fraternitate Monitorium in Tribunali A. C. super observantia, & executio-
 ne Privilegiorum sibi a Summis Pontificibus concessorum. Post hæc remissa
 fuit Causæ cognitio ad hanc Sacram Congregationem, & a meo Prædeces-
 sore fuerunt subscripta dubia mox referenda.

Adnotasse interea fas sit, quod privilegia Archiconfraternitatis Orationis, &
 Mortis in Urbe institutæ, quæ Confraternitatem Terræ Prædarii aggrega-
 vit, enarrantur in *Constit. 22. Pii IV. Bullar. tom. 2.* & in literis in forma
 Brevis Urbani VIII. relatis in *Summario Confraternitatis num. 1.* Rursus,
 quod famigerata Decreta Urbis, & Orbis Congregationis Sacrorum Ri-
 tuum circa jura Parochialia, & functiones, & præminentias inter Paro-
 chos, & Confraternitates laicorum, eorumque Officiales sunt impressa in
sine libri 12. decis. Rotæ Romanæ in Mantissa post Card. de Luca.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Confraternitas aggregata gaudeat solum Indulgentiis, vel potius etiam Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis in casu &c.*
- II. *An S.S. Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis in casu &c.*
- III. *An cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum Expositio infra annum, & præcipue quadraginta horarum in octava Defunctorum in casu &c.*
- IV. *An Parochus possit impedire celebrationem Missarum solemnium in dicto Oratorio per annum, sive pro Vivis, sive pro Defunctis, etiam post Missam Parochialem in casu &c.*
- V. *An liceat dictæ Confraternitati facere Processiones, tam intra ambitum dicti Oratorii, quam extra illum absque licentia Parochi, per cujus Parochiam transeundum est in casu &c.*

VI. *An*

- VI. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis possit deferre Stolum in dictis Processionibus in Oratorio tantum, seu etiam extra Oratorium in casu.*
- VII. *An, & quomodo possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in dicto Oratorio recollectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere in casu &c.*
- VIII. *An dictus Parochus possit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno dicta Confraternitate in casu &c.*
- IX. *An Confraternitas possit facere suas Congregationes absque licentia, & interessentia Parochi in casu &c.*
- X. *An, & quando Parochus est paratus ad sepelienda cadavera pauperum Defunctorum, seu occisorum, possit ea sepelire Confraternitas Mortis in casu &c.*
- XI. *An Parocho dicta Cadavera sepelire, & januas Ecclesiæ aperire recusante, possit eadem Confraternitas ea sepelire in Ecclesia Parochiali, eamque aperire per vim in casu &c.*
- XII. *An liceat Cappellano d. Societatis facere benedictionem, & distributionem Candelarum in d. Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis in casu &c.*
- XIII. *An Processus, & comminatio censurarum contra dictos Confratres sustineatur in casu &c.*

Die Sabbathi 24. Septembris 1718.

UM in proxima præterita Congregatione nonnulla Causarum dubia decisa minime fuerunt, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis responderc.

*Sess. 24. c. 4.
de Refor.*

BRACHAREN. REDUCTIONIS MISSARUM.
An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

Pro transmissione consuetae Instructionis, & Ordinarius ad tramites ejusdem conficiat reductionem, quam ad Sacram Congregationem pro approbatione transmittere teneatur una cum informatione, & ad mentem.

*Sess. 22. c. 8.
de Refor.*

NOVARIEN. AGGREGATIONIS.

- I. *An Confraternitas aggregata gaudeat solum Indulgentiis, vel potius etiam Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis in casu &c.*
- II. *An SS. Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis in casu &c.*
- III. *An cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum Expositio infra annum, & præcipue quadraginta horarum in octava Defunctorum in casu &c.*
- IV. *An Parochus possit impedire celebrationem Missarum solemnium in dicto Oratorio per annum, sive pro Vivis, sive pro Defunctis, etiam post Missam Parochialem in casu &c.*
- V. *An liceat dictæ Confraternitati facere Processiones, tam intra ambitum dicti Oratorii, quam extra illum absque licentia Parochi, per cujus Parochiam transeundum est in casu &c.*
- VI. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis possit deferre Stolum in dictis Processionibus in Oratorio tantum, seu etiam extra Oratorium in casu.*
- VII. *An, & quomodo possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel elemosynarum in dicto Oratorio recollectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere in casu &c.*
- VIII. *An dictus Parochus possit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno a dicta Confraternitate in casu &c.*
- IX. *An Confraternitas possit facere suas Congregationes absque licentia, & interessentia Parochi in casu &c.*
- X. *An, & quando Parochus est paratus ad sepelienda cadavera pauperum Defunctorum, seu occisorum, possit ea sepelire Confraternitas Mortis in casu &c.*
- XI. *An*

- XI. *An Parocho dicta Cadavera sepelire, & januas Ecclesiæ aperire recusante, possit eadem Confraternitas ea sepelire in Ecclesia Parochiali, eamque aperire per vim in casu &c.*
- XII. *An liceat Cappellano dictæ Societatis facere benedictionem, & distributionem candelarum in dicto Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis in casu &c.*
- XIII. *An processus, & comminatio censurarum contra dictos Confratres sustineatur in casu &c.*

Ad I. gaudere Indulgentiis, & Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis. Ad II. affirmative. Ad III. affirmative. Ad IV. affirmative nisi accedat licentia Episcopi. Ad V. ad primam partem affirmative: ad secundam negative nisi accedat licentia Episcopi. Ad VI. affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad VII. negative. Ad VIII. negative. Ad IX. affirmative. Ad X. negative. Ad XI. affirmative ad formam Bullæ, & ad Mentem. Ad XII. affirmative. Ad XIII. negative.

DUBIA JUBILATIONUM. Licet in jure Canonico cautum non repariatur, quod Canonicus, sive Beneficiatus, qui Ecclesiæ inservivit spatio 40. annorum, frui debeat exemptione a servitio, & hoc minime obstante, sit admittendus ad participationem fructuum, & distributionum, uti bene ponderat *Navar. conf. 12. lib. 3. de Clericis non residentibus*, ex quo fortasse infirmitas Canonorum, & Beneficiatorum, aut gravis eorundem ætas remedium habent Coadjutoria, aut indulti vacandi a Choro, durante infirmitate, quemadmodum prosequitur *Card. de Luca de Can. disp. 15. num. 6. & seqq.*

Sess. 24. c. 12. & præterea de Reform.

In Cathedralibus nihilominus, & Collegiatis Ecclesiis, in quibus adsunt statuta, vacatione a Choro, quæ jubilatio dicitur, concedentia Canonicis, & Beneficiatis post servitium annorum 40. jam resolutum est, eadem non esse improbanda, sed toleranda, & Sacræ Congregationis resolutio a Summo Pontifice Gregorio XIII. confirmationem obtinuit, juxta plene relata apud *Garziam. de Beneficiis par. 3. cap. 2. § 1. num. 344.*

Et quod notabilius est, etiamsi non adsint Statuta, praxis inolevit, ut ab hac Sacra Congregatione indulta jubilationis concedantur Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio 40. annorum suis Ecclesiis inservierunt, ne Cœlestis Militiæ Milites deterioris sint conditionis, quam Milites militiæ secularis, quibus a jure civili vacatio a muneribus, dummodo Veterani essent, liberaliter concessa est, juxta *Textum in leg. a muneribus 6. ff. de vacat. & excusat. munerum, & in leg. 1. Cod. de Veteranis lib. 12.*, & praxis memorata non absolute, & simpliciter sibi vindicat locum, sed in hypothese, in qua plene doceatur de servitio præstito spatio annorum 40., & quidem cum qualitate *continui, & laudabilis*, uti non solum colligitur ex formula indulti, sed etiam desumitur ex rescriptis hujus Sacræ Congregationis, in quibus vel denegata fuit jubilatio, non obstante servitio annorum 40., ex quo
ipsum

ipsum non fuerat continuum, & laudabile, quemadmodum contigit in *Romana Jubilationis 6. Augusti 1712. lib. 62. Decret. vel jubilation*, quamvis concessa, fuit revocata, quia ostensum fuit servitium annorum 40. non fuisse continuum, & laudabile, uti pariter contigit in *Maceraten. Jubilationis proposita die 22. Februarii 1698. & resoluta die 8. Martii ejusdem anni lib. 48. Decretorum.*

Ea, quæ hucusque deducta sunt, nullam admittere posse videntur controversiam. Ad alia ergo capita difficultas reducitur, pro qua dissolvenda Sacræ Congregationis exposcitur Oraculum, ut tuta videlicet sit via, per quam incedendum est in concessione Jubilationum; primumque difficultatis caput respicit tempus pro jubilatione necessarium, secundum pertinet ad qualitatem servitii, ad eundem effectum requisiti, tertium spectat ad Ecclesiæ qualitatem, in qua Canonicus, vel Beneficiatus inservivit, & quartum tandem refertur ad exemptionem competentem Jubilato post jubilationem indultam.

A primo capite initium desumendo, instant nonnulli pro jubilatione, & de quadragenario docent servitio, sed, in computatione temporis quadragenarii, contendunt habendam esse rationem temporis, quo abfuerunt a servitio Ecclesiæ, obtentis absentiæ indultis, vel ex causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, vel ut Ecclesiæ suæ negotiis vacarent, vel ratione munerum, uti sæpe accidit in Basilicis Urbis, in quibus nonnulli Canonici, & Beneficiati, propter munera ipsis a Summo Pontifice collata. aut indultum habent vacandi a servitio Chori *pro diebus, & horis, pro quibus fuerint in aliis commissis muneribus occupati*, vel indultum habent absolute, & simpliciter vacandi a Choro, quoad usque munus duraverit, quod potissimum accidit in his, qui Præfecturas, & Officia obtinent extra Urbem.

In terminis absentiae ex causa infirmitatis, hæc Sacra Congregatio alias censuit, absentiam prædictam non præjudicare jubilationi, dummodo infirmitas fuisset ab Ordinario approbata, & ejusdem Sacræ Congregationis accessisset indultum, uti videri potest in *Bergomen. Jubilationis proposita 4. Julii, & resoluta die 8. Augusti 1716.* in qua agebatur de absentia a servitio Chori pro horis Matutini, & Primæ continuata spatio decem annorum, & habitis a Sacra Congregatione necessariis indultis. In terminis absentiae causa studii, & quidem prævia licentia Sacræ Congregationis, disputatum fuit, & resolutum, non esse dicti temporis habendam rationem in computo jubilationis, uti videri potest in *Nepesina Jubilationis 28. Novembris 1711. lib. 61. Decretorum*, & in terminis demum indultarii, qui propter Officium Scripturas Bibliothecæ Vaticanæ indultum habuerat vacandi a servitio Chori *pro diebus, & horis*; Articulo examinato, dictum fuit, non esse a jubilatione excludendum propter absentiam, quæ horis, & diebus prædictis contigisse dicebatur, uti videri potest in *Romana Jubilationis proposita 28. Novembris, & resoluta die 12. Decembris 1699. lib. 49. Decretorum*; Absens etenim causa infirmitatis habetur pro præsentē, & interessente, etiam ad effectum consequendi distributiones, quod ipsum verificatur in indultario pro diebus, & horis; at secus se habet res in absente causa studii, cui de jure distributiones non competunt, & si fructus in distributionibus consistant, non aliter concedi consuevit indultum, quam dimissa tertia parte.

Transeundo ad qualitatem servitii pro jubilatione necessarii, nonnulli instant pro jubilatione, & pariter docent de quadragenario servitio, sed illud non est uniforme, sed difforme, vel quia in una Ecclesia tamquam Canonici spatio

spatio 20. annorum, & in alia per alios 20. annos tanquam pariter Canonici Choro interfuerunt, aut in una tanquam Beneficiati, in alia tanquam Canonici interfuerunt, vel quia in una, & eadem Ecclesia interfuerunt per totum temporis spatium, sed partim tanquam Clerici Beneficiati; partim tanquam Beneficiati, & aliquando partim tanquam Beneficiati, partim tanquam Canonici, vel tandem, quia per decem, aut duodecim annos interfuerunt tanquam Coadjutores, & per reliquum tempus tanquam Titulares.

In terminis ejus, qui interfuerat, partim tanquam Clericus Beneficiatus, partim tanquam Beneficiatus Ecclesiæ Lateranensis, resolutum fuit id non obfistere jubilationi, & tempora prædicta esse conjungenda, uti colligitur ex allegata Romana Jubilationis 12. Decembris 1699. Fuit è contra denegata jubilationi cuidam, qui in Ecclesia Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Baruli prius interfuerat in qualitate Clerici, deinde Subdiaconi & postremo Præsbyteri, uti habetur in *Tranen*, Jubilationis proposita 16. Decembris 1702. & resoluta die 13. Januarii 1713. lib. 53. Decretorum. In terminis autem ejus, qui interfuerat partim tanquam Coadjutor, partim tanquam Principalis, costans videtur fuisse opinio Sacræ Congregationis, faciendam esse temporum conjunctionem, cum agitur de jubilatione, uti videre est in *Brixien*, 27. Martii 1683. in *Novarien*. 4. Augusti 1691., in *Bergomen*. 11. Februarii 1696., & in alia *Bergomen*. Jubilationis, proposita 4. Julii, & resoluta 8. Augusti 1716. lib. 66. Decretorum.

Succedit Ecclesiæ qualitas, cui Canonicus, vel Beneficiatus interfuit, & de hac loquendo, aliquando disputari contingit, an parvus Canonico- rum, vel Beneficiatorum numerus, qui remanet pro servitio Ecclesiæ, impedire valeat indultum jubilationis Canonico, vel Beneficiato, qui laudabiliter interfuit spatio annorum 40. In ante penultima Congregatione concessa fuit jubilationi Præposito Cathedralis Ecclesiæ Brittanorien., non attenta oppositione Capituli reclamantis, quod tresdecim erant erant Canonici, & quatuor Mansionarii addicti servitio Ecclesiæ, & quod tres ex Canonicis erant curæ Animarum præoccupati, duo mala valetudine præpediti, & alter jubilationis jam fruens indulto; Et quod fortius est, licet novem essent Canonici, comprehenso Præposito, & dempto uno, qui ad Organum, altero, qui ad Confessionarium adstare debebat, demptisque aliis tribus, qui Altari celebrando assistere tenebantur, & sic diceretur tres tantummodo in Choro esse mansuros, Sacra Congregatio censuit esse Præposito concedendum jubilationis indultum uti videre est in *Ripana Jubilationis* 29. Novembris 1710. lib. 60. Decretorum.

Superest, ut sermo fiat de exemptione, quæ competit Jubilato post concessam jubilationem. In formula jubilationis indulgetur, ut Jubilatus abesse possit à servitio Chori, & interim frui fructibus, & distributionibus. Si Ecclesiæ servitium, & cultus Divinis detrimentum patiantur, disputatum fuit, & resolutum in hac Sacra Congregatione die 27. Septembris 1659. quod Episcopus cogere poterat Jubilatos ad interfuendum, uti videri potest in *Aquilana* 27. Septembris 1659. ad tertium dubium lib. 21. Decretorum. & in *Sabinen*. 2. Octobris 1717. lib. 67. Decretorum, & facit *Textus in cap. cum ad hoc de Clericis non residentibus*, in quo Gregorius Nonus statuit, quod Privilegiati super absentia redire cogantur, si Ecclesia patitur Ministrorū defectum. Quoad residentiam Jubilatorum non video, quod unquam de ea fuerit actum in Congregatione, licet ab eadem resolutum fuerit, quod Parochus, non obstante Coadjutore sibi dato ab Episcopo, ad terminos

cap. 16, *sess.* 21. de Reform. residere teneatur, alioquin Parochus litteratus esset deterioris conditionis illiterato, cui datus est Coadjutor, uti, referendo resolutiones Sacrae Congregationis, docent Garzias de Benef. par. 4. cap. 5. num. 8. Gallemart. ad cap. 6. *sess.* 21. Genzal. super regulam 8. Cancellariae Glos. 5. §. 9. num. 30. & non obstante, quod juxta praxim Canonici Coadjuti residere nolentes ex aliqua juxta causa, indultum quærant, & obtineant à Sacra Congregatione.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

- I. An indulgenda sit jubilatio Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio annorum 40. Ecclesiis inservierunt; licet dicto temporis spatio cum debitis licentiis, & indultis abfuerint ab Ecclesiis, vel ex causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, vel pro sua Ecclesiae servitio, vel ratione munerum, pro quibus obtinuerunt indulta absendi pro diebus, & horis, vel indulta simpliciter, & absolute absendi ab Ecclesia durante Officio ipsis commisso.
- II. An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum 40. sed partim in una Ecclesia, partim in alia, aut tanquam Canonici in ambabus, aut tanquam Beneficiati in una, & Canonici in alia, nec non illis, in una, & eadem Ecclesia per totum tempus inservierunt, sed partim tanquam Clerici Beneficiati, partim tanquam Beneficiati, & aliquando partim tanquam Beneficiati, partim tanquam Canonici, vel partim tanquam Coadjutores, & partim tanquam Principales, & Titulares.
- III. An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum 40. non obstante parvo numero aliorum, qui remanent additi Ecclesiae servitio, & quis sit parvus numerus inservientium in casu, & ad effectum de quo agitur.
- IV. An, non obstante jubilationis indulto, Jubilatus cogi possit ad inserviendum, si Divinus Cultus detrimentum patiatur.
- V. An obstante jubilationis indulto, Jubilatus teneatur ad residendum, licet non teneatur ad interessendum.

Dilata, & proponatur in Secunda post Aquas.

Sess. 25. cap. 4. de Reforo

ROMANA DOTIUM. Archiconfraternitas Sancti Joannis Decollati, obsequendo voluntati nonnullorum piorum Testatorum singulis annis, nonnullis Puellis Nationis Florentinae dotes distribuit; cumque aliquando contingat, ut dotes ad Archiconfraternitatem revertantur, vel quia dotata matrimonium contrahit, sed moritur absque liberis, vel quia Puellae dotatae nolunt, aut non possunt nuptias contrahere, aut in saeculo, aut in Domino, & ad sublevandam inopiam Ecclesiae Sancti Joannis Nationis Florentinorum, nulla alia ope saltem pro nunc reparabilem, Archiconfraternitas suum praestiterit assensum, ut dotes, dicto modo ad Dotantem reversae, vulgo *Doti ricadute*, Ecclesiae praedictae commodo applicentur, nec iterum distribuuntur per spatium annorum quindecim, exceptis tamen illis dotibus, in quibus filiae Confratrum praelationem debent continere; supplices praeces à Deputatis Ecclesiae Sancti Joannis exhibitae fuerunt Sanctissimo Domino Nostro pro memoratarum dotium applicatione per spatium annorum quindecim, exceptis illis, in quibus, uti dictum fuit, Confratrum filiae, & consanguineae sunt praefereandae, sed inclusis aliis, quae distribuuntur ex relicto cujusdam Valerii Bonafede.

Fuit à Sanctitate Sua supplex libellus ad hanc Sacram Congregationem remissus, quae audire voluit Eum Protectorem, qui sensit, uti mox exponetur.

Cen-

Censuit itaque Eminentissimus Protector hic & nunc non agi de commutatione voluntatis, sed de benigna interpretatione, & sic esse posse locum gratiæ, tum quia Testatores, excepto Valerio Bonafede, de quo infra agitur, disposuerunt quidem, quod singulis annis dotes tot Puellis distribuuntur, sed nihil disposuerunt de dotibus semel distributis, quæque ad Archiconfraternitatem revertuntur; tum quia Doctores de materia scribentes, in ea sunt opinione, quod dotes reversæ non possunt in usus profanos applicari, sed nullus esse videtur, qui discussio formiter articulo, doceat, quod eadem de necessitate sunt iterum distribuendæ Puellis in sæculo, vel in Domino nupturis, & tandem, quia licet nonnulla loca Pia Urbis hunc usum elegerint, ut has pecunias in iteratas dotes erogent, alia tamen loca Pia non desunt, quæ pecuniæ erogationem in alios usus pios, & non in dotes fecerunt, & eorum factum fuit à Superioribus approbatum, uti specialiter contigit in Archiconfraternitate Charitatis in Ecclesia S. Hieronymi; & quod fortius est, etiamsi versaremur non in voluntatis interpretatione, sed in commutatione, subdit Eminentissimus Protector, esse posse locum commutationi, cum adsit iusta causa, cum non deficiat hæredis, hoc est Archiconfraternitatis Sancti Joannis Decollati consensus, & ad Summum Pontificem pro gratia recurratur.

Post hæc, transit Eminentissimus Protector ad dotes: quæ distribuuntur ex relicto Valerii Bonafede, & de his specialiter loquendo asserit, non obstare gratiæ, quod ille expresse disposuerit, dotes reversas, esse iterum distribuendas, neque pariter obstare, quod in his dotibus præferantur filiæ Confratrum.

Quod autem non obstat gratiæ, pro qua supplicatur, quod Valerius disposuerit, ut dotes reversæ iterum distribuuntur, probat idem Eminentissimus Protector; Primo quia non agitur de totali commutatione, sed de aliquali alteratione, & suspensione piæ dispositionis; Secundo quia applicando Ecclesiæ dotes reversas, pinguius adimpletur Testatoris voluntas, ex iisdem etenim pecuniis satisfit charitati erga proximum, mediante dotis distributione, & Divino Cultuo, qui est actus Religionis, & Charitatis immediate erga Deum, assignando usui, & commoditati Ecclesiæ dotem ad Dotantem reversam; Tertio quia etiamsi ageretur de positiva commutatione voluntatis, semper recurrit argumentum, quod adest assensus hæredis, & quod non deficit iuxta causa, itaut sit locus interpolationi auctoritatis Summi Pontificis pro gratiæ concessione.

Quod vero non obstat prælatio filiarum Confratrum in dotibus, de quibus nunc agitur, probat Eminentissimus Protector, ex quo ex hæreditate Valerii tot dotes annuatim distribuuntur, ut non solum sufficiant pro dotandis omnibus filiabus Confratrum concurrentibus, sed ulterius nonnullæ remaneant extraneis distribuendæ, concludendo, quod dotes istæ relicte à Valerio sub gratia comprehendi possunt, quoties ab Ecclesia Sancti Joannis emittatur obligatio de illis restituendis in casu, quo dotes solitæ, quæ singulis annis distribuuntur ex fructibus dictæ hæreditatis, non sufficerent pro dotandis omnibus filiabus Confratrum in illo anno concurrentibus.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus concessioni gratiæ in casu &c.

Negative.

ROMANA DOTIUM. Maria Boncompagna anno 1679. suum condidit Testamentum, in quo æquis portionibus hæredes sibi scripsit Thomam & Ursulam, ex Philippo fratre nepotes, & in hoc eodem Testamento nonnullas dotes reliquit distribuendas ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annunciationis, quolibet anno, quatuor Pauperibus Virginibus Monasticam vitam electuris, ad rationem scutorum 50. pro qualibet.

Angela Thomæ filia, quæ degit tanquam educanda in Monasterio Sancti Silvestri, Sanctissimo Domino Nostro supplicavit pro applicatione scutorum 400. ex dictis subsidiis dotalibus à Maria Testatrice relictis, uti mox fuit expositum, ad effectum, ut in dicto Monasterio, Monasticam Professionem emittere valeat.

Supplicationis fundamentum constituitur in laudabili stylo Tribunalium, & præsertim hujus Sacræ Congregationis; novum etenim non est, ut ex subsidiis, quæ relinquuntur Puellis incertis, nonnulla desumantur pro commoditate Puellæ, quæ sit sanguine conjuncta cum Testatore, ut ipsa Monialis effici possit, uti cæteris prætermisissis exemplis, in una ex antea actis Congregationibus factum fuit favore Apolloniæ, & Palmæ de Justinianis, quibus assignata fuerunt octo subsidia dotalia, quatuor videlicet pro qualibet, ex his, quæ fuerunt relicta à Cardinali Benedicto Justiniano, ut pauperibus Puellis distribuantur ab Archiconfraternitate Sanctissimæ Annunciationis, idquæ, si concessum fuit Apolloniæ, & Palmæ, quæ præter agnationem, & cognomen nihil aliud habeant commune cum Cardinali Benedicto, à fortiori Oratrix sperat hoc esse faciendum favore sui, cum ipsa sit proneptis Testatricis.

Accedit, quod Testatrix voluit, quod Puellæ, quibus dos esset assignanda, forte extraherentur, & à lege fortis excepit pauperes Puellas, si nobiles essent. Cum ergo paupertas Oratricis sit notoria, ut ipse testari possum, utpote à Sanctissimo Domino Nostro deputatus, una cum nonnullis aliis Prælatis, ut particulari intersum Congregationi super negotiis Domus Boncompagnæ, & de nobilitate difficultas non videatur excitanda, uti colligitur ex *decis. 581. sub num. 2. par. 1. recent.* quæ edita fuit usque de anno 1519. utriusque qualitatis concursus faciliorem reddere videtur gratiam, pro qua supplicatur.

Instantia Oratricis fuit à Sanctitate Sua ad hanc S. Congregationem remissa, quæ juxta morem, Eminentissimum Archiconfraternitatis Sanctissimæ Annunciationis Protectorem audire voluit.

Sensit autem Eminentissimus Protector, non esse locum gratiæ: primo quia Testatrix disposuit, quod unicuique ex filiabus Ursulæ neptis, quæ matrimonio juncta erat cum Comite Orfino, assignari possent scuta 400. quasi quod, si ita disposuit favore filiarum Ursulæ, & non favore filiarum Thomæ, memoratæ Testatricis voluntas adversari censenda sit assignationi favore Angelæ, quæ est filia Thomæ,

Secundo, quia Maria Testatrix prohibuit derogationem suæ voluntatis, *sotto qualsivoglia pretesto, o causa, benchè necessaria, o necessarissima, etiam di congiunzione di sangue*, hinc inferendo, quod nequit esse locus commutationi voluntatis, in casu de quo nunc agitur, cum eadem sanguinis conjunctioni innixa sit.

Tertio, quia pro distributione quatuor subsidiorum dotalium requiruntur scuta 200. quolibet anno, & juxta statum præsentem dicta scuta 200. non habentur. cum deficient scuta 38. & ob 17. Cumque Testatrix in hac

hypothefi demandaverit, quod subsidia dotalia non distribuerentur, sed quod fieret multiplicum, usquequo summa necessaria completa fit, *in tal caso ordinò, che si debba soprafedere in dare detti suffidi*, tantum abest, ut inquit Eminentissimus Protector, quod fieri valeat horum subsidiorum assignatio favore Oratricis, quod ab omni eorum distributione est superferendum.

Hæc sunt fundamenta deducta in relatione Eminentissimi Protectoris, quorum unicuique respondere satagit Oratricis Procurator in supplici libello per manus circumferendo,

Dicit autem non obstare primum fundamentum deductum ex permissione Testatricis assignandi scuta 400. pro unaquaque ex filiabus Ursulæ, quod non fuit dispositum favore filiarum Thomæ; quia Maria Testatrix æquali amore est prosecuta Thomam, & Ursulam suos ex fratre nepotes, cum utroque æqualiter hæredes instituerit; Cumque in tantum disposuerit favore filiarum Ursulæ, & non favore filiarum Thomæ, in quantum filiæ Ursulæ erant natæ tempore conditi Testamenti, & familia Ursina, in qua Ursula nupta erat, paupertate laborabat, quando e contra tunc temporis Thomas uxorem non duxerat, & Domus Boncompagna tunc commoditatibus abundabat, hinc est, nullum ex omissione filiarum Thomæ deduci posse argumentum ad rem, de qua agitur, sed præsumptæ potius, & conjecturatae menti Testatricis esse posse locum, asserendo, quod si ratione paupertatis sic disposuit favore filiarum Ursulæ, esset hoc etiam factura, si filiam Thomæ videret paupertate laborantem, & subsidio indigentem pro emittenda Professione Regulari,

Dicit ulterius Defensor, non obstare secundum fundamentum desumptum ex prohibitione commutationis etiam sub obtentu urgentissimæ causæ, & conjunctionis sanguinis; quandoquidem assignatio, pro qua supplicatur, non videtur importare commutationem voluntatis, sed interpretationem, & quidem non divinatoriam, sed innixam conjecturis, & argumentis supra relatis, & à Testamento desumptis.

Dicit denique, non esse faciendam vim in suspensione distributionum, quia suspensio suum initium habere poterit post assignationem, de qua nunc agitur, & multo magis, quia de hac suspensione non fuit habita ratio, quando Puellis fuerunt assignata subsidia in totum constantia summam scutorum 2450., & quando quinque filiabus Ursulæ fuerunt data scuta 400. pro qualibet, & sic in totum scuta 2000.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus assignationi scutorum 400. in casu &c.

Pro Gratia .

CASSALEN. IRREGULARITATIS. Sacerdos Petrus Jacobus Ram-
pini contendit, se non incurrisse irregularitatem, non obstante occi-
sione Angeli Mariæ Colletti, & quatenus irregularis ex dicto Homicidio
evalisset, supplicat pro dispensatione.

Contendit autem, se non incurrisse irregularitatem, non obstante occisione
Angeli Mariæ Colletti, tum quia hic erat Fur nocturnus, qui se abdide-
rat in horreo Advocati Vasini, in cujus Domo Sacerdos habitabat, in quo
rerum

*Sess. 14. de
Refur. cap. 7.*

rerum themate urget illud Exodi cap. 22. *si effringens Fur domum, sive suffodiens fuerit inventus, & accepto vulnere mortuus fuerit, Percussor non erit reus sanguinis, quod si, orto sole, hoc fecerit, homicidium perpetraverit, & ipse morietur*; urget, & illud duodecim Tabularum, uti habetur in l. 4. §. 1. ad l. Aquil. ibi, *Lex duodecim Tabularum Furem noctu depræhensum occidere permittit, ut tamen id ipsum cum clamore testificetur. Interdium autem depræhensum ita permittit occidere, si is se telo defendat*, urget denique concordans autoritas Sancti Augustini relata in cap. *si profodiens* 3. tit. de homicidio.

Tum quia non ante Sacerdos scelopum explofit, ex cujus explosione Angelus remansit fauciatus, & mortuus, quam hic Fur infelix, lumen extinxisset, quod deferebatur à Chatharina Ancilla Vasini Domini Domus, quæ etiam exclamaverat *e qui il ladro* in his quippe circumstantiis, aut Angeli homicidium secutum dici debet, & factum ad propriam defensionem, ita ut exclusa censenda sit quæcumque irregularitas, *juxta Textum in Clementina unica de homicidio*, vel ad minus erit admittendum, quod ignorabatur, an Occisus accessisset, ut alios occideret, vel tantum ut fureretur, quod facit, ut aptabilis sit doctrina allegata Sancti Augustini quæst. 84. in Exodum, ibi, *Intelligitur ergo tunc non pertinere ad homicidium, si Fur nocturnus occiditur. Si autem diurnus, pertineret. Hoc est enim, quod ait, si orientur sol super eum, poterat quippe discernere, quod ad furandum, non ad occidendum venisset, & ideo non deberet occidi*.

Supplicat deinde Petrus Jacobus sacerdos, in hypotesi, in qua fuisset effectus irregularis, pro benigna dispensatione; primo, quia non versatur in promovendo, sed in promotus secundo, quia res est de homicidio secuto per accidens, & præter intentionem, in quo post peractam pœnitentiam Homicida non impeditur, quominus in susceptis ministret ordinibus, & ad majores valeat promoveri, *juxta textum in cap. significasti 15. de homicidio*.

Hæc, & alia consimilia referuntur in ejusdem supplicii libello per manus circumferendo; quia vero illius instantia, relata inter summaria præcum, non fuit ab hac Sacra Congregatione admissa, licet pluries fuerit proposita, operæ pretium esse existimavi fundamenta exponere, propter quæ Sacra Congregatio non annuit petitis, ut tutum efformari valeat iudicium, & statui, an hic & nunc sit admittendum, quod alias non fuit admissum.

Et in eo quidem, quod attinet ad punctum dispensationis, homicidium secutum fuit mense Maii anno 1716. adeoque *juxta praxim, & disciplinam Sacræ Congregationis existimatum est, quod modicum tempus esset elapsum ad effectum dispensandi, licet non agatur de promovendo, sed de promotus*.

In eoque, quod spectat ad irregularitatem, si Angelus repertus est in horreo, si extincto lumine, quod à Catharina deferebatur, Sacerdos, sibi, vitæque suæ cavere potuisset absque scolpi explosione, aut tacendo, aut se non movendo, & forte sensim fugiendo, homicidium licet Furis nocturne vadit culpabile, *juxta Textum in l. Furem ad l. Cornel. de Sicariis, ibi, Furem nocturnum si quis occiderit, ita demum impæne feret, si parcere ei sine periculo suo non potuit, & Occidens excusari nequit ab irregularitate, ut in terminis Presbyteri occidentis Furem, qui compræhendi poterat absque occisione, probat Textus in cap. interficisti, de homicidio, & in terminis occidentis Furem nocturnum, quem videbat se accingentem ad solvenda vincula, quibus tenebatur, ita ut de propria occisione timeret, probat*

bat Textus in cap. *suscipimus* 10. tit. de homicidio, ubi Glossa observat homicidium fuisse culpabile, quia occidens aliter evadere poterat.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de irregularitate, & quatenus affirmative, an sit locus dispensationi in casu.

Affirmative quoad primam partem, & negative quoad Secundam.

CASALEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS, Capitaneus Carolus Trussia in suo Testamento condito anno 1641. suos hæredes gravavit, onere faciendi celebrare unam Missam qualibet hebdomada in parva Ecclesia Sancti Valerii loci de Lu Diœcesis Casalensis; cumque Petrus, & alii Fratres de Pavaranza, ad quos hæreditas Capitanei devenit, Sanctissimo Domino Nostro supplicaverint pro facultate faciendi dictam Missam celebrare in Collegiata Ecclesia prædicti loci de Lu, & a Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc sacram Congregationem, Hæc, audito Episcopo, qui consuluit pro facultate, saltem pro tempore hyberno, propositæ instantiæ inter summaria precum die 21. Maii 1718. rescripsit *Lectum*. Impetrata autem a Fratribus de Pavaranza nova audientia, instantia in folio reproponitur, & Oratores sperant fieri Voti compotes, primo, quia si non impossibilis, saltem difficilis est accessus tempore potissimum hyberno ad Ecclesiam, sive Cappellam Sancti Valerii, utpote sitam in alto, & præcipiti Colle, nivibus, & gelu obfito. Secundo, quia Sacerdotes accedentes ad celebrandum in dicta Cappella ultra incommodum itineris, aliud non leve subeunt incommodum, perquirendi videlicet ejus clavem, quæ modo est apud unum, modo apud alium, & inveniendi ab Ecclesiis distantibus lumen, vinum, aquam, & cætera necessaria pro celebratione Missarum. Tertio, quia Ecclesia Sancti Valerii est adeo angusta, ut Sancti Titularis festum celebretur in Ecclesia Collegiata; Quarto, quia septuaginta septem anni à die conditi Testamenti elapsi sunt, itaut probabiliter credi possit Montem tempore intermedio inaccessibleem evasisse. Quinto, quia ex verbis Testamenti desumi posse videtur, Testatorem non habuisse specialem devotionem erga Ecclesiam, sed ad suffragium Animarum principaliter respexisse. In quo rerum statu onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus commutationi voluntatis in casu &c.

Sess. 25. cap. 4. de Refor.

Negative.

HORTANA PUNCTATURARUM, Anno 1648. Angelus Archiepiscopus Gozzadinus, Hortæ, & Civitatis Castellanae Episcopus, in executionem decreti editi ab hac Sacra Congregatione, concessit Canonicis Hortanis, ut alternatim Choro inseruirent, itaut in una hebdomada septem Canonici, in alia sex Choro interessent, exceptis diebus Dominicis, & Festivis totius anni, quibus omnes Officiis Divinis assistere tenerentur, & ulterius idem decrevit, quod pro qualibet die pœna non interservientium constitueret.

Sess. 21. cap. 4. de Refor.

tueretur in Bononenſis duobus cum dimidio ; & quod punctationes liquidarentur quolibet Trimeſtri , & ſolveretur ſuis loco , & tempore in receptione fructus cujuſdam Tenuræ .

Anno 1702. Simon Paulus Aleottus Hortæ , & Civitatis Caſtellanæ Epifcopus , ad tollendas diſcordias , quæ fuerant exortæ occasione dividendi punctaturas decrevit , quod Canonici in poſterum non admitterentur ad participationem harum punctaturarum , quando deficientia cujuſlibet ipſorum , ſive continuatis , ſive interpolatis diebus , aſcenderet quolibet anno , non comprehenſis punctaturis Concionum , ad ſummam ſcutorum 2. cum dimidio . Tandem in Synodo celebrata à bonæ memoriæ Epifcopo Blaſio anno 1715. , de mandatum fuit , quod in poſterum diſtributiones punctaturarum fierent quolibet Trimeſtri .

Electo Canonico Virgilio Squarto ad Officio Syndici , eodemque , ratione muneris , prætendente , quod diſiſio punctaturarum ; quibus plectuntur Canonici , Choro non intereſſentes , fieri deberet ad tramites Decreti Epifcopi Aleotti , & e contra , Capitulo , aliisque Canonicis aſſerentibus diſiſionem fieri debere ad tramites decreti bonæ memoriæ Epifcopi Gozzadini , & Epifcopi Blaſii , cauſaque ad hanc Sacram Congregationem delata , proponitur dubium iuſtra referendum .

Fundamentum Canonici Squartæ reponitur in decreto Epifcopi Aleotti , quod , utpote editum in Sacra Viſitatione , & tendens ad morum correctionem , videtur obſervandum , & multo magis cum alias fuerit executioni mandatum .

Abſque eo quod quidquam faciant , vel præcedens Decretum Epifcopi Gozzadini , vel ſubſequens Epifcopi Blaſii ; quia Epifcopus Aleottus nihil aliud egit , quam aliquid addere Decreto Epifcopi Gozzadini , ut eo fortius caſtigarentur negligentia Canoniorum abſentium , & Decretum Epifcopi Blaſii de diſiſione punctaturarum quolibet Trimeſtri eſt compatibile cum Decreto Epifcopi Aleotti , cum poſſint diſtribui punctaturæ de Trimeſtri in Trimeſtre , & ab illarum participatione excludi optime valeant Canonici qui in illo Trimeſtri punctaturas habuerunt excedentes obulos 62. cum dimidio ; Trimeſtre quippe eſt quarta pars anni , & obuli 62. cum dimidio , ſunt quarta pars ſcutorum duorum , & obulorum quinquaginta , de quibus in Decreto Epifcopi Aleotti .

Adverſus hæc Capitulum , & Canonici ſuſtinent , repartitiones punctaturarum eſſe faciendas ad formam Decreti Epifcopi Gozzadini , & Conſtitutionum Synodalium Epifcopi Blaſii ; tum quia , aut Epifcopus Aleottus non potuit derogare Decreto edito ab Epifcopo Gozzadino , qui erat Delegatus hujus Sacræ Congregationis , vel quatenus id fieri potuiſſet ab Epifcopo Aleotto , potuit etiam Epifcopus Blaſius derogare Decreto Epifcopi Aleotti ; tum quia hoc Aleotti decretum non fuit obſervantia munitum .

Uterius Capitulum , & Canonici contendunt , non eſſe compatibile Decretum Epifcopi Aleotti cum Decretis Gozzadini , & Blaſii , qui voluerunt punctaturas eſſe dividendas quolibet Trimeſtri ; poteſt enim dari caſus , quod Canonicus in primo Trimeſtri , punctaturas habeat aſcendentes ad obulos 70. & quod in reliquis anni temporibus idem Canonicus nullas habeat punctaturas . Si diſiſio punctaturarum fit quolibet Trimeſtri , Canonicus non participabit in primo Trimeſtri de punctaturis , contra mentem Epifcopi Aleotti , qui ſolummodo privavit participatione punctaturarum Canonicum habentem in toto anno punctaturas in ſumma juliorum 25.

Ex his, Capitulum contendit, Decretum Episcopi Aleotti non esse compatibile cum Decretis antecedenti, & subsequenti aliorum duorum Episcoporum de punctaturarum divisione quolibet Trimesis.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An, & quomodo facienda sit repartio punctaturarum in casu.

Faciendam esse repartitionem ad tramites Decreti R. P. D. Blasii.

FERENTINA DISTRIBUTIONUM. Armidorus Sangiulianus, Rector Seminarii Setia, & Custos Ecclesie S. Annæ dictæ Civitatis, Canonicatum obtinuit in Ecclesia S. Agathæ Terræ Proxendi, & a munere Rectoris, & Custodis remotus fuit auctoritate Episcopi Terracinenfis, propter incompatibilitatem cum Canonicatu; cumque Armidorus falsificasse diceretur nonnullas litteras Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, necnon Communitatis Civitatis Setia, ut iterum Rectoria, & Custodia frui posset, damnatus fuit in contumacia ad Tires Pontificias per decennium.

*Sess. 21. c. 3.
de Ref.*

Post lapsum nonnullorum annorum, pro gratia supplicavit, & licet instantia fuerit pluries rejecta, Sacra tandem Congregatio Episcoporum, & Regularium pro gratia rescripsit die 20. Martii 1716. obtentaque gratia, iudicium instituit in hac Sacra Congregatione adversus Capitulum Ecclesie S. Agathæ pro restitutione pecuniarum inter Canonicos distributarum tempore suæ absentiae, & contumaciæ.

Id grave videtur Capitulo, & Canonicis; primo, quia afferunt Canonicatus non habere præbendas distinctas, sed omnes redditus consistere in distributionibus; secundo, quia in Constitutionibus Synodalibus cautum est, quod nullus absens haberi possit pro præsentem in Choro, nisi absit ex licentia Episcopi; tertio, quia juxta praxim, & consuetudinem, si quis sine dicta licentia a Residentia discedat, punctaturis mulctatur usque ad 29, diem suæ absentiae, & mense elapso, privatur duodecima parte annui redditus, & hæc eadem regula observatur si absentia continuaverit tempore diuturniori; quarto, quia Armidorus absuit ex culpa propria, ratione videlicet gravissimi delicti in sententia contumaciali canonizati; quinto, quia idem ante causam mox memoratam non erat solitus residere, & Choro interesse, in quo rerum themate nunquam ad participationem admitti potest pro tempore absentiae.

Absque eo quod quidquam faciat, quod fructus Canonicatum Ecclesie Sanctæ Agathæ ad massam grossam rediguntur, & certis anni temporibus distribuuntur. & quod ejus Canonici non habent onus residendi, & eo fortius, cum Ecclesia fuerit erecta in Collegiatam sola Episcopi auctoritate intercedente; tum quia cum fructus dentur ratione laboris, & interesse anniverfariis, naturam potius sapiunt distributionum, quam fructuum, licet certis anni temporibus dividantur; tum quia de Collegialitate Ecclesie non est dubitandum; licet anno 1564. erecta fuisset, sola Episcopali interveniente auctoritate; cum tunc temporis vigeret opinio inter Doctores, & in Tribunalibus recepta, quod Episcopus, justa interveniente causa, erigere posset, & instituere Collegiatam, uti plene habetur in dec. 1084. cor. Emerix jun.

Adversus hæc excipit Armidorus, quod Canonicus abesse potest tribus mensibus quolibet anno absque licentia Episcopi, & quod tempore hujus absentiae excludi nequit a fructibus, licet excludatur a distributionibus. Præterea contendit, quod redditus Canonicatum hujus Ecclesiæ, utpote qui non distribuuntur pro singulis horis, sed in fine cujuslibet anni, dicendi sint fructus præbendales, & massæ grossæ, itaut semper reviviscat assumptum, ut ipse pro tempore memoratæ absentiae ad eorum participationem sit admittendus. Addit, quod in fundatione Collegiatæ non fuit appositam onus residentiae, seu servitii in Choro, sed tantum celebrationis unius Missæ qualibet hebdomada.

His politis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Canonico Armidoro Sangiuliani debeantur fructus, & distributiones pro tempore, vel temporibus suæ absentiae in casu &c.

Dilata ad primam.

Die Sabbathi 19. Novembris 1728.

UM in proxima præterita Congregatione nonnulla Causarum dubia decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

FERENTINA DISTRIBUTIONUM.

An Canonico Armidoro Sangiuliani debeantur fructus, & distributiones pro tempore, vel temporibus suæ absentia in casu &c.

Sess. 21. c. 3.
de Ref.

Negative, & amplius.

ROMANA, seu JANUEN. APPLICATIONIS LEGATORUM.

Factum hujus Causæ exponitur in folio Congregationis habitæ die 13. Augusti proxime præteriti; Post benignam autem ejus reassumptionem, cum tunc nulla fuerit capta resolutio, dignabuntur EE. decernere,
An, & pro qua summa sit locus applicationi Legatorum in casu.

Sess. 22. c. 6.
de Ref.

Dilata, & ad mentem.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Petrus de Rapaciolis donavit Patribus Augustinianis Excalceatis juspatronatus sibi competens in Ecclesia Sanctæ Mariæ del Colle, una cum ipsa Ecclesia, & situ eidem contiguo, necnon juspatronatus duorum aliorum Beneficiorum erectorum in Cappella Sanctissimi Crucifixi Ecclesiæ Collegiæ S. Nicolai, & intuitu hujus donationis, Patres promiserunt fundare Conventum, seu Hospitium suæ Religionis; Cumque ante Couventus, seu Hospitii erectionem Beneficia prædicta vacaverint per obitum Joannis Pauli Factoris, Dominicus de Scipiis præsentationem obtinuit a Patribus Augustinianis, & Nicolaus Leander paternus fuit præsentatus a Petro Rapaciolo, & inter præsentatos exorta est controversia, quis ex ipsis sit ab Ordinario instituendus in dictis Beneficiis.

Sess. 25. de
Ref. c. 9.

Pro Dominico facit, quod ipse est præsentatus a Patribus donatoriis, quorum jus salvum esse videtur, cum Donator post donationem nequeat amplius præsentare.

Pro Nicolao vero Leandro facit, quod donatio videtur nullitatis vitio laborare, & quatenus esset valida, contenditur, eam Patribus suffragari non posse in casu, & ad effectum de quo agitur.

Dicitur autem donationem nullitatis vitio laborare, quia quidquid sit, utrum Laici valeant donare Loco Pio sine consensu Episcopi jus præsentandi ad Beneficia Ecclesiastica, existimant nihilominus Doctores, quod illi donare nequeant Ecclesiam, & ejus fabricam, sive titulum, aut proprietatem sine

dicto consensu *Barbos. in cap. cum § plantare n. 12. de privilegiis, Tamburin. de jure abbatum. ti. 1. disput. 9. qu. 2. n. 2., Monacell. to. 4. pag. 10. num. 118.*

Dicitur quoque donationem, quatenus esset valida, Patribus suffragari non posse in casu, & ad effectum de quo agitur, quia quidquid sit, an, corruente modo, corruat donatio, vel potius agendum sit ad opera implementum; cum tamen tum ex defectu reddituum, tum ex dissensu Canoniorum, Parochorum, & aliorum Religiosorum, necnon communitatis, & ab experientia desumatur, impossibile esse Conventus, sive Hospitii publici foundationem, impossibilitas hæc operari videtur, quod Patres uti nequeant jure præsentandi ipsis cesso sub intuitu, & contemplatione foundationis Conventus, seu Hospitii.

Monitis itaque Patribus ad sua jura deducenda, aliisque informantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & ad cujus favorem suslineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi Sancti Nicolai Colli scipionis in casu &c.

Præfiatur terminus unius mensis Religioni ad faciendam legitimam Renunciationem, eoque elapso, Lander instet.

*Sess. 25. de
Ref. c. 4.*

MESSANEN. SUSIDIORUM DOTALIUM. Paulus Agliata de Terra Petragliæ inferioris, in ultimo, cum quo decessit, Testamento, inter cætera disposuit, quod quolibet anno occasione solemnitatis Corporis Christi a suis hæredibus consignarentur uncia 100., ut cum illis nubere possent quinque puellæ *Orfane di Padri, povere, necessitose, d' età d' anni quindici per infino all' età d' anni venticinque, quali Orfane abbiano da essere figlie di Donne onerate, necessitose, a pericolose, e che non siano difettose, nè zoppe,* injuncta Deputatis cujusdam Hospitalis lege, eadem antecedenter visitandi, & nomina dotandarum sorte extrahendi, & quinque sorte extractis assignandi uncias 20. pro qualibet, ut eadem deinde perfolventur futuris earundem maritis statim post habitam Ecclesiæ benedictionem, uti legitur in particula Testamenti, quæ exhibetur in *Summ. Informantis.*

Nonnullæ Testatoris proneptes in maxima egestate constitutæ, Sanctissimo Domino Nostro supplicarunt pro benigna assignatione duplicis annualitatis pro qualibet, ex unciis, quæ Orphanis puellis a Testatore, uti dictum fuit relictae sunt, precibusque ad hanc Sacram Congreg. remissis, scriptum fuit, pro informatione, & voto Archiepiscopo Messanenensi, qui de paupertate, de conjunctione sanguinis cum Testatore, & tandem de gratiæ congruitate amplissimum dedit testimonium.

Addit informans, quod licet Oratrices non sint Orphanæ, sunt tamen consanguineæ Testatoris, quod agitur de præjudicio puellarum incertarum, quod contemni consuevit, quando agitur de subveniendo his, quæ sanguine conjunctæ sunt Testatori, quod tandem Deputati Hospitalis non habent, de quo conquerantur, cum ipsi sint tantum nudi Ministri, & Executores ultimæ voluntatis Pauli Agliatæ.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratricum precibus sit annuendum in casu.

Negative.

ROMANA. Anno 1661. Alexander Papa VII. indulfit Abbati Generali Congregationis Vallis Umbrosæ, ut ipse, unacum duobus Visitatoribus, aliisque duobus Religiosis, zelo, & doctrina probatis, moderari posset, & reducere onera Missarum suæ Congregationis eo usque suscepta, ad rationem annuæ eleemosynæ scutor. 40. pro qualibet Missa quotidiana perpetuâ, & Abbas Generalis in executionem hujus Indulti fecit reductionem nonnullorum onerum Monasterii S. Praxedis de Urbe, quæ redditus habebant, sed valde imminutos, observando ad unguem formam sibi præscriptam; & quia nonnulla aderant onera, quæ redditus non habebant; ex quo dos a piis Fidelibus relicta deperierat, vel ob temporum injuriam, vel propter anteriores creditorum hypothecas, memoratus Abbas Generalis, adhibito consilio quatuor Religiosorum, inter quos adfuit etiam Abbas Ascanius Tamburinus vir pietate, & doctrina probatissimus, novam quamdam excogitavit reductionem, seu moderationem, demandando, ut communia quotidiana suffragia pro dictis Benefactoribus applicarentur, & quod Missa quolibet mense cantaretur, deletis a Tabella oneribus, & eorum loco suffecto in eadem Tabella onere Missæ mensualis, & ita spatio quinquaginta, & amplius annorum fuit pacifice observatum, licet plures Visitationes Apostolicæ fuerint hoc tempore factæ in eadem Ecclesia.

Anno 1710. facta fuit ultima Ecclesiæ S. Praxedis Visitatio, & Prælati tunc temporis Sacræ Congreg. Visitationis a Secretis, sub obtentu, quod Abbas Generalis non potuisset onera cassare, & recensitam methodum reductionis demandare, jussit, quod respectu oneris relicti anno 1286. a Cardinali Ancheri Titulari Ecclesiæ S. Praxedis, & ad participationem Missæ cautatæ, aliorumque communium suffragiorum anno 1661. ut supra, admissi, servaretur in posterum dispositio Testatoris, quæ exsculpta antiquo Lapide in Claustro Monasterii posito legitur his verbis.

In Dei Nomine Amen. Anno Incarnationis Domini 1286. in die omnium Sanctorum obiit pia mem. Dominus Ancherus Presbyter Cardinalis istius Ecclesiæ S. Praxedis, pro cuius Animæ remedio dati sunt eidem Ecclesiæ in possessionibus 51. floreni aurei; Crux, & Candelabra argentea, & constructa in ea Cappella cum Altari, ob reverentiam omnium Sanctorum, & debet in Cappella ipsa lampus ardere semper, & ter in qualibet septimana Missa, & in sequenti die post diem Animarum quolibet anno per Monachos ipsius Ecclesiæ celebrari Anniversarium solemne pro ejusdem Cardinalis anima, quæ requiescat in pace. Amen.

Adversus hoc Prælati Sacræ Congreg. Visitationis a Secretis Decretum, Abbas, & Monaci S. Praxedis recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem, quæ juxta morem audire voluit informationem, & Votum Esmi Cardinalis Protectoris, cumque ipse asseruerit. sibi fuisse plene demonstratum ex perantiquis libris Monasterii, omnia, & singula, quæ ab ipso nunc possidentur, stabilia habere origines omnino diversas, & Monasterium nihil possidere, quod proveniat a Cardinali Archeri, & sic concluderit potuisse Abbatem Generalem, vigore facultatis Apostolicæ sibi indultæ, hoc onus cassare, vel potius reducere modo in superioribus exposito; & multo magis, cum verisimile admodum sit, quod floreni 51. auri a Cardinali relicti non fuerint annuus fructus, sed potius integer valor possessionis legatæ, quæ in tot Urbis vicissitudinibus, & ob tantum temporis lapsum deperdita sit, onuserit EE. VV. decernere.

An in futurum servanda sit dispositio Cardinalis Ancheri, vel potius locus esse debeat ejusdem oneris reductioni, seu moderationi facta ab Abbate Generali Congregationis Vallis Umbrosæ anno 1662.

Ad primam partem affirmative, ad secundam Negative.

*Sess. 27. c. 13.
de Ref.*

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Licet juxta Apostolica Privilegia, Religio Franciscana sit exempta a solutione Quartæ, uti habetur in *dec. 169. cor. Rojas*, & in *dec. 263. par. 15. rec.* Patres Minores Conventuales S. Francisci Terræ Montis Leonis Diœcesis Spoletanæ, nihilominus non detrectant solvere Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai ejusdem Terræ, tertiam partem cerarum, quæ ad ipsos deveniunt, occane funerum illarum personarum, quæ in ipsorum Ecclesia eligunt sepulturam; sed eodem contextu prætendunt sibi a dicto Parocho consignari tertiam partem cerarum, quæ ad ipsum deveniunt occasione funerum, seu Cadaverum, quæ in ipsius Ecclesia Parochiali tumulantur, & hujus reciprocæ solutionis fundamentum reponunt in antiqua consuetudine, quam nonnulli Testes dicunt antiquam, & notoriam, nonnulli asserunt esse immemorabilem, uti signanter colligi potest ex primo, & tertio Teste; ex partitis quoque a libro Conventus extractis inferri existimant, quod consuetudo vigeret usque ab anno 1616. & sic concludunt. se bonum jus fovere, vel in sequelam immemorabilis, vel in sequelam ad minus centenariæ, quæ immemorabili æquipollet.

Addunt non deesse rationem, cui hæc innitur consuetudo, cum ipsi strenue se gesserint, & gerant in his, quæ pertinent ad Cultum Divinum, & ad Sacramentorum administrationem. Nullatenus attempta exaggerata Parochi paupertate, vel quia proprio juri cedere non tenentur, ut alienæ succurrant inopiæ, vel quia Ecclesia Parochialis in præfenti ea omnia possidet stabilia, quæ antiquitus possidebat, in quo rerum themate non est habenda in consideratione paupertas, utpote a mala bonorum cultura descendens.

Adversus hæc Parochus Ecclesiæ S. Nicolai excipit, & asserit sibi a Patribus deberi tertiam partem, quoad emolumenta, quæ in die humationis Cadaverum in eorum Ecclesia offeruntur, & in medietate quoad ea, cum quibus ad dictam deferuntur Ecclesiam, & ulterius, se non teneri ad ullam Quartæ Funeralis præstationem pro cadaveribus, quæ in sua tumulantur Ecclesia.

Asserit autem, sibi debere a Patribus tertiam partem, & respectively medietatem emolumentorum, cum hæc quantitas sit præscripta in Constitutionibus Synodalibus, absque eo quod quidquam referant asserta Apostolica privilegia, vel quia non ita pacificum est, quod hi Religiosi sint exempti a solutione Quartæ, cum allegatæ Decisiones prodierint, aut Patribus tantum informantibus, aut non examinata funditus materia, vel quia propter applicatas Parochiæ decimas favore Beneficiati Ecclesiæ S. Mariæ del Piano, Ecclesia Parochialis redacta est ad statum adeo miserabilem, ut Subcollector spoliatorum non potuerit tempore vacationis exigere nisi scuta 30. subdendo quod in casu, de quo nunc agitur, Apostolica privilegia Patribus suffragari non valeant propter maximum Ecclesiæ Parochialis præjudicium, ad terminos *Text. in cap. suggestum de decimis.*

Asserit deinde Parochus, se non teneri ullo modo ad solutionem Quartæ pro
Ca.

Cadaveribus, quæ in sua sepeliuntur Ecclesia; primo, quia hæc est contrarium n. d. spositioni juris. Secundo, quia consuetudo a Patribus allegata non est attendenda, cum non sit uniformis, præten dit enim non semper ab illis fuisse exactam Quartam Funeralem pro Cadaveribus in Ecclesia Parochiali tumultatis, & cum eadem coalescat ex actibus facultativis, & metam ad summum centum annorum non excedat, quando in re, de qua nunc agitur, utpote habente contra se juris dispositionem, aut immemorabilis, aut quadragenaria cum titulo esset necessaria. Nonnulli præterea testes referunt, Patres se laudabiliter non gerere in Sacramentorum administratione, & sic cessare titulum exactiõnis controversæ Quartæ.

Jura a partibus hinc inde deducuntur, adeoque onus erit EE.VV. decernere.

I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis Leonis debeatur a PP. Min. Conventualibus S. Francisci dicti loci Quarta Funeralis pro Cadaveribus, quæ tumultantur in eorum Ecclesia in casu &c.*

II. *An eadem Quarta Funeralis debeatur a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumultantur in Ecclesia Parochiali in casu &c.*

Dilata. & examinentur Testes formiter, & recognoscantur Libri tam Parochi, quam Fratrum.

MANTUANA APPLICATIONIS SACRIFICII. In fundatione cujusdam Cappellanix facta a Joanne Francisco de Gonzaga Mantuæ Domino in Altari Majori Ecclesiæ Monasterii Monialium Corporis Christi ejusdem Civitatis habentur hæc verba: *Magnificus, & Potens Dñs Dñs Joannes Franciscus de Gonzaga Mantuæ Dominus attendens, quod in vanum extruuntur Ecclesiæ nisi in eis divina dicantur Officia, celebrentur, & Missæ, cognito quod Ecclesia dedicata sub titulo Corporis Christi dote caret, sitque opus Cappellano, qui ibidem, ut requiritur, celebret Missam pro satisfactione, & voto Venerabilium Monialium degentium ibidem, ut se, & socio, sive Clerico necessariis, quoad victum, vestitum, & lectum ad sufficientiam provideri, ne de cætero in ipsa Ecclesia Cappellani carentia continua Missarum desinat celebratio, quam ad majus meritum, & satisfactionem ipsarum Dominarum quotidianam esse desiderat, sponte donavit &c.* & ab horum tenore verborum oritur dubitatio, an Cappellanus teneatur Missam applicare pro animâ pii Fundatoris.

*sess. 22. 1670.
serv. & vit. in
celeb. Missæ*

Facit pro applicatione, quod Missa est applicanda pro Fundatore, licet ipse applicationem non expresserit, juxta resolutionem hujus Sacræ Congreg. in *Tinen. applicationis Sacrificii die 18. Aug. 1668. lib. 26. Decretor. fol. 61.* cui hæc Sacra Congreg. temporibus subsequenti bus passim adhæsit.

Facit è contra, quod ex verbis Fundatoris colligi videtur, ipsum demandasse Missæ celebrationem pro commo do Monialium, in quo rerum statu celebratio videtur præscripta, sed non applicatio, ut in terminis fundationis Cappellanix cum onere quotidianæ celebrationis quadam hora determinata, *acciò molti occupati da'negozj possino andare a sentirla, & in specie li Scolari quando escono dalla Scuola* respondit hæc Sac. Congreg. in *Collen. applicationis Sacrificii 17. Dec. 1679 lib. 4. Decretor. fol. 4.*, & in terminis Cappellanix erectæ cum onere perpetuæ celebrationis Missæ *all' ora che dalla Dama Superiora del Monastero di S. Orsola li sarà prescritta, e designata per il commo do delle sue Moniche,* respondit hæc eadem S. Congr.

in Præcæstinen. applicationis Sacrificii, quæ fuit proposita die 19. Julii, & resoluta die 8. Augusti 1711. uti habetur lib. 61. Decretorum fol. 332., & fol. 358.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Cappellanus teneatur Missam applicare pro suffragio animæ Fundatoris, vel potius teneatur ad solam Missæ celebrationem in casu &c.

Negative quoad primam partem; affirmatiue quoad secundam:

See 27. 28. & 29. de Rebus.
ASTEN. BENEPLACITI. Audinus Cagna in suo ultimo, cum quo decessit Testamento, condito die 18. Aprilis 1692. inter cætera disposuit, quod singulis annis distribuaretur pauperibus Oppidi S. Victorix eleemosyna librar. 50., quod solverentur libræ 100. pro eleemosyna Concionatoris Quadragesimalis d. Oppidi, & quod solverentur quinque dotes librar. 100. pro qualibet quinque Puellis ejusdem Oppidi cum prælatione tamen favore suarum Consanguinearum; Scriptisque subsequenter hæredibus universalibus Patribus S. Philippi Civitatis Taurini, & alia adjecit onera, celebrationis videlicet perpetuæ duarum Missarum quotidianarum, & quod superextantes redditus suæ hæreditatis in alia opera pia impenderentur, reservata tertia parte summæ superextantis pro eleemosyna Patrum Cappuccinorum loci de Brà, & non adimplentibus Patribus S. Philippi onera imposita, substituit cum iisdem gravaminibus Patres Prædicatores Conventus S. Vincentii ejusdem loci de Brà.

Secuto Testatoris obitu, Patres S. Philippi renuntiarunt hæreditati, eademque delata fuit ad Patres Prædicatores, qui eam adiverunt cum beneficio legis, & Inventarii, habitoque recursum ad Vicarium Generalem Astensem, ab eodem obtinuerunt die 2. Aprilis 1696. sententiam, in qua declaratum fuit, quod, stante reddituum insufficientia pro oneribus adimplendis, tenerentur ipsi quidem ad integram celebrationem duarum Missarum, sed in eo, quod attinet ad dotes relictas in summa librar. 100. pro qualibet, tenerentur ad solas libras 50. & in eo, quod spectat ad eleemosynam librarum 50. tenerentur tantummodo ad eleemosynam librarum 30. cumque non obstantem hujusmodi reductionem, iidem Patres Prædicatores pro nova reductione insteterint coram eodem Vicario, & Communitas Oppidi S. Victorix, de cujus interesse agebatur, se huic novæ opposuerit reductioni, deventum fuit die 23. Aprilis 1715. ad transactionem.

Pro hujus autem intellectu transactionis, operæ pretium est adnotare, quod Paulus Franciscus, & Catharina conjuges de Riva, & Incolæ Oppidi S. Victorix favore Conventus, & Patrum donationem fecerunt die 9. Martii 1705. universalem omnium bonorum suorum, locum tamen habituram post obitum utriusque, imposito Donatariis onere perpetuo duodecim Missarum quolibet anno.

Tota igitur transactio consistit in cessione, quam Patres faciunt Communitati S. Victorix nonnullorum Censuum, & omnium, & singulorum bonorum existentium in eo loco, & pertinentium tam ad hæreditatem Audini, quam ad donationem Conjugum de Riva, quæ omnia juxta relationem Vicarii Capitularis Astensis ascendunt ad capitale scutorum 1100. monetæ Romanæ, & ad annuos fructus in scut. 50. Cedunt præterea iidem Patres Communitati nonnulla nomina Debitorum parvi momenti, & fere inexigibilia absque ulla obligatione evictionis, & è contra iidem Patres retinent pos-

possessionem aliorum bonorum . & Censuum conflantium in totum capitale scutorum 3800. & annum redditum scutorum 167.40. & bona , quæ dimittuntur favore Communitatis spectant ad hæreditatem Audini; demptis scutis 160. quæ pertinent ad donationem illorum de Riva , & bona , quæ ab iisdem Patribus detinentur , sunt pariter hæreditaria Audini Cagnæ , dempto Censu in forte scutorum 40. & in redditu scutorum 2.&40. qui est suppositus donationi dictorum de Riva .

A bonis ad onera transeundo , & tenorem transactionis quoad hanc partem exponendo, in eadem habetur, quod Patres debeant imposterum adimplere integram celebrationem tam duarum Missarum perpetuarum ab Audini relictarum , quam aliarum duodecim quolibet anno celebrandarum , juxta legem appositam in donatione illorum de Riva , & quod Communitas alia onera subire teneatur , solutionis scilicet dotium , & eleemosynæ persolvendæ Concionatori , & Pauperibus , superadditis tamen sequentibus conditionibus , primo videlicet quod Communitas ad dicta onera teneatur *per quanto si estenderanno le rendite de' beni, ed effetti come sopra da detto Convento ceduti* ; exponitur enim in relatione Ordinarii, quod onera annua , quæ Communitas assumit in sequelam transactionis ascendunt ad scuta 76. secundo , quod ab Ordinario persona eligatur , quæ bona cessa administret , & tertio , quod in casu insufficientiæ reddituum pro integro onerum implemento , præferenda sit semper eleemosyna Concionatoris .

Factis hisce inter Partes conventionibus in publicum Instrumentum redigendis post obtentum Apostolicum Beneplacitum , supplicatum fuit huic Sacræ Congregationi pro ejus concessione , & negotii cognitio fuit remissa ad Eminentissimum Alterium , qui *die 16. Martii 1716.* fuit in Voto , quod Beneplacitum denegaretur, & quod Patribus potius suaderetur, quod deficientibus redditibus instarent pro onerum reductione , & Sacra Congregatio *die 2. Maji ejusdem anni* respondit *transactionem non esse confirmandam, nec esse locum Apostolico Beneplacito* ; Cumque adversus hanc resolutionem Supplicantes novam obtinuerint Audientiam, novæque subsequenter datæ fuerint litteræ Ordinario pro informatione , & Voto , tandem *die 15. Januarii hujus anni 1718.* demandatum fuit , quod Causa poneretur in folio .

Causa in folio descripta ad tramites mandati Sacræ Congregationis , iterum instant Patres pro confirmatione concordæ , & pro concessione Beneplaciti Apostolici , & putant non oboesse primam difficultatem alias excitatam , quod non potuerit Ordinarius onera reducere , quandoquidem asserunt , nullam factam fuisse onerum reductionem , sed Ordinarium tantummodo calculatis fructibus hæreditatis declarasse dotes , & eleemosynam esse in tali quantitate persolvendas ; putant ulterius non obstare , quod in obligatione Communitatis non fuerint servatæ debitæ solemnitates , dicunt quippe , se non esse deventuros ad stipulationem instrumenti , nisi præmissis præmittendis ; putant denique divisionem bonorum in transactione conventam non importare derogationem voluntatis Testatoris , inquit siquidem , quod cessio facta Communitati sicuti videtur expediens , pro conservatione bonorum ita dici nequit contraria voluntati Testatoris ; cum etenim Patres habeant Conventum in loco de Brà , & locus hic distet ab Oppido S. Victoriæ , ubi reperitur bona cessa , poterit Communitas per personam ab Episcopo eligendam , rite , & rectè

bona administrare, quod non erit, nec est Patribus facile, utpote ab Oppido distantibus, & multo magis cum hac de causa ædificia sint ruinosa, & campestria tendant ad sterilitatem.

Hæc sunt in Causa; quocirca dignabunt EE. VV. decernere.

An transactio sit confirmanda, & locus sit interpositioni Beneplaciti Apostolici in casu &c.

Negative, & cassata reductione facta per Curiam Episcopalem, PP. istent in S. Congregatione pro reductione.

Ses. 24. cap. 7. de Refero

DERTHONEN. JURIIUM PAROCHIALIUM. In Oppido Novarum Derthonen, Diœcesis adsunt Ecclesiæ Parochiales SS. Petri, Andrea, & Nicolai, & adest etiam Ecclesia Collegiata; cumque inter Parochos harum Ecclesiarum, & Archipræsbyterum memoratæ Ecclesiæ Collegiatæ nonnullæ exortæ sint contentiones, circa exercitium jurium Parochialium, & ab Auditore Sanctissimi fuerit earum resolutio demandata huic Sacræ Congregationi, ex juribus ab utraque parte deducendis onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An constet de Matricitate Ecclesiæ Collegiatæ Sanctæ Mariæ Novarum, seu potiùs de alio titulo, aut specie superioritatis.*
- II. *An jus benedicendi Fontem, & Cereum Paschalem in die Sabbathi Sancti spectet privativè ad dictam Ecclesiam Collegiatam, Et quatenus affirmativè:*
- III. *An Parochi Ecclesiarum Sanctorum Petri, Andrea, & Nicolai teneantur, in dicta die Sabbathi Sancti accedere ad dictam Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel mediantibus eorum Deputatis assistentiam personalem benedictioni Fontis, & Cerei.*
- IV. *An dicti Parochi possint in die Sabbathi Sancti pulsare Campanas ante signum Collegiatæ,*
- V. *An in feria sexta Hebdomadæ Sanctæ possit discooperiri Crux ante Ecclesiam Collegiatam.*
- VI. *An competat Ecclesiæ Collegiatæ jus recipiendi ab Ordinario Oleum Sanctum, illudque privativè distribuendi, & consignandi Parochis.*
- VII. *An jus benedicendi Sponsas, & Puerperas spectet privativè ad Parochos,*
- VIII. *An competat Capitulo Collegiatæ jus convocandi Parochos in propria Ecclesia occasione funerum, & processionum.*
- IX. *An occasione processionum, seu funerum facien. cum interessentia Capituli, teneantur Parochi incedere sub Cruce Capituli, seu potiùs, an, & sub qua Cruce sit incedendum.*
- X. *An accedente Capitulo dictæ Ecclesiæ Collegiatæ ad funus, debeatur præcedentia Parocho, seu potiùs Archipresbytero Collegiatæ.*
- XI. *An jus deferendi Stolum in processionibus, & funeribus competat privativè Archipresbytero, & Capitulo Collegiatæ.*
- XII. *Starium frumenti occasione funerum Patris, vel Matrisfamilias, aliæque oblationes funebres, an, & pro qua rata dividi debeant inter Ecclesiam Collegiatam, & Parochos.*

XIII. *An*

- XIII. *An in Processionibus solemnitibus, & Rogationibus possit Capitulum, & Archipresbyter ingredi alias Ecclesias, ibique solitas orationes, seu functiones peragere.*
- XIV. *An eidem Archipresbytero accedenti ad Infirmos pro danda benedictione in articulo mortis, liceat deferre superpelliceum, & Stolam sine licentia Parochi.*
- XV. *An Canonicus Ecclesiae Collegiatae habitans in Domo sita intra fines alterius Parochiae, ex quo dicta Ecclesia Collegiata caret adibus Canonicalibus teneatur in ultima infirmitate recipere Sacramenta ab Ecclesia Collegiata, vel potius à Parocho Domicilii.*
- XVI. *An idem Canonicus decedens, non electa sibi sepultura, debeat sepeliri in Ecclesia Collegiata, vel in Parochia Domicilii,*

Non Proposita,

respondere .

Nica , quæ ex folio præcedentis Congregationis resolvenda superfuit Causa est ea , quæ sequitur . Derthonen Jurium Parochialium . Dignabuntur itaque EE. VV. prædictum folium reassumere , & sequentibus dubiis

Ses. 24. Cap.
7. de Refor.

DERTHONEN. JURIIUM PAROCHIALIUM.

- I. *An constet de Matricitate Ecclesiæ Collegiæ Sanctæ Mariæ Novarum , seu potiùs de alio titulo , aut specie superioritatis .*
- II. *An jus benedicendi Fontem , & Cereum Paschalem in die Sabbathi Sancti spectet privativè ad dictam Ecclesiam Collegiatam , Et quatenus affirmativè :*
- III. *An Parochi Ecclesiarum Sanctorum Petri , Andrea , & Nicolai teneantur , in dicta die Sabbathi Sancti accedere ad dictam Ecclesiam Collegiatam , & præstare per se , vel mediantibus eorum Deputatis assistentiam personalem benedictioni Fontis , & Cerei .*
- IV. *An dicti Parochi possint in die Sabbathi Sancti pulsare Campanas ante signum Collegiæ .*
- V. *An in feria sexta Hebdomadæ Sanctæ possit discooperiri Crux ante Ecclesiam Collegiatam .*
- VI. *An competat Ecclesiæ Collegiæ jus recipiendi ab Ordinario Oleum Sanctum , illudque privativè distribuendi , & consignandi Parochis .*
- VII. *An jus benedicendi Sponsas , & Puerperas spectet privativè ad Parochos .*
- VIII. *An competat Capitulo Collegiæ jus convocandi Parochos in propria Ecclesia occasione funerum , & processionum .*
- IX. *An occasione processionum , seu funerum facien. cum interessentia Capituli , teneantur Parochi incedere sub Cruce Capituli , seu potiùs , an , & sub qua Cruce sit incedendum .*
- X. *An accedente Capitulo dictæ Ecclesiæ Collegiæ ad funus , debeat præcedentia Parocho , seu potiùs Archipresbytero Collegiæ .*
- XI. *An jus deferendi Stolum in processionibus , & funeribus competat privativè Archipresbytero , & Capitulo Collegiæ .*
- XII. *Starium frumenti occasione funerum Patris , vel Matrisfamilias , aliæque oblationes funebres , an , & pro qua rata dividi debeant inter Ecclesiam Collegiatam , & Parochos .*
- XIII. *An in Processionibus solemnibus , & Rogationibus possit Capitulum , & Archipresbyter ingredi alias Ecclesias , ibique solitas orationes , seu functiones peragere .*
- XIV. *An eidem Archipresbytero accedenti ad Infirmos pro danda benedictione in articulo mortis , liceat deferre superpelliceam , & Stolum sine licentia Parochi .*
- XV. *An*

- XV. *An Canonicus Ecclesie Collegiatæ habitans in Domo sita intra fines alterius Parochiæ, ex quo dicta Ecclesia Collegiata caret ædibus Canonicis teneatur in ultima infirmitate recipere Sacramenta ab Ecclesia Collegiata, vel potius à Parocho Domicilii.*
- XVI. *An idem Canonicus decedens, non electa sibi sepultura, debeat sepeliri in Ecclesia Collegiata, vel in Parochia Domicilii.*

Ad Primum negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem. Ad Secundum affirmativè. Ad Tertium affirmativè. Ad quartum negativè. Ad Quintum negativè. Ad Sextum affirmativè arbitrio tamen Episcopi. Ad Septimum affirmativè quoad primam, & negativè quoad secundam partem. Ad Octavum negativè quoad Parochum Defuncti, affirmativè quoad alios Parochos, qui ad funus invitantur, & quoad omnes quando ad Processiones accedunt. Ad Nonum dilata. Ad Decimum negativè ad primam partem, affirmativè ad secundam. Ad Undecimum negativè. Ad Decimum secundum dilata. Ad Decimumtertium affirmativè. Ad Decimumquartum affirmativè in actu Benedictionis. Ad Decimumquintum affirmativè quoad primam partem, negativè quoad secundam. Ad Decimumsextum affirmativè dummodo adsit Sepulcrum Canonicorum.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM.

Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 7. Maji 1718: cujus Congregationis folium dignabuntur EE. VV. reassumere, cum in eo tota facti series fuerit exposita. Tria tunc fuerunt proposita dubia.

- I. *An celebratio Missæ quotidianæ pro anima quondam Ægidii Ursini de Variis intermittenda sit quousque fructus locorum montium pro hujusmodi celebratione assignatorum, per eorum continuum investimentum in alia loca Montium, in totum ascendant ad annua scuta 60. in casu.*
- II. *An pro Missis hucusque celebratis annua semper eleemosyna scutorum 60. fuerit debita in casu Sc., & quatenus affirmativè.*
- III. *An ex hisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum, ad istiusmodi annum rationem 60. scutorum hætenus desideratur, in casu Sc.*

Nulla autem tunc fuit capta resolutio, sed reproposita Causa in sequenti Congregatione habita die 21. Maji 1718. responsum fuit ad primum affirmativè, ad secundum, & tertium dilata. Dignabuntur ergo ex novis juribus circumferendis EE. VV. duo postrema dubia secundum videlicet, & tertium, quæ non fuerunt resoluta, resolvere, Dilata.

Sess. 25. de Sacrif. Missæ in Decret. de biervand. & Evit. in celeb. Missarum.

ROMANA CANONICATUS. Hieronymus de Pace Canonicus Collegiæ Ecclesiæ Sancti Hieronymi Illiricorum de Urbe obtinuit die 7. Julii 1714. licentiam absendi à Residentia sui Canonicatus, per sex menses, ut se transferre posset ad Civitatem Curzulep. suam Patriam, in qua litem habebat super quadam Cappellania Laicali, a se possessa, & nullam residentiam requirente: cùmque die 9. Julii ejusdem anni, R. P. D. Vicegerens, cujus arbitrio, & consensu fuerat à Sacra Congregatione remissa licentia, eam per sex prædictos menses concessisset, idem discessit ab Urbe die 10. Julii.

Instante Promotore Fiscali Curie Eminentissimi Pro-Vicarii, relaxatæ fuerunt die 21. Januarii 1717. litteræ citatoriales per edictum adversus eundem, ut ad suam residentiam rediret, quæ die 9. Februarii ejusdem anni fuerunt affixæ ad Januas Cancellariæ Episcopalis Civitatis Anconæ; cùmque similis earundem litterarum executio facta fuerit die 5. Aprilis, & die 6. Maji 1717. in Urbe, deventum fuit ad sententiam privationis Canonicatus die 17. Decembris ejusdem anni.

Advenit Urbem Hieronymus pace die 31. Decembris ejusdem anni 1717., & die sequenti, quæ fuit prima anni 1718., se transtulit ad Ecclesiam, & Officiis Divinis interfuit, & usque ad præsentem diem interesse non destitit, & interposita appellatione à sententia privatoria Canonicatus, fuit ab Auditore Sanctissimi Causa remissa ad hanc Sacram Congregationem.

Pro parte Fiscalis Curie Vicarii, dicitur ritè, & rectè deventum fuisse ad sententiam privatoriam Canonicatus, fuit enim ter citatus, & licet fuerit citatus per edictum, hæc tamen forma erat servanda, ex quo ipse debebat apud Illiricos, itaut vel tutus non esset accessus, vel magna saltem distantia denegari non posset, juxta tradita per *Ventrigl. in praxi Eccles. parte 1. annot. 19. §. 3. num. 7.* Fuit præterea Canonicus expectatus per triennium à Concilio Tridentino *sess. 24. cap. 12. de Reformatione præscriptum*; cùmque à die ultimæ citationis usque ad diem prolationis sententiæ elapsi fuerint sex menses, & ultra, contendit Fiscalis nihil aliud requiri pro validitate, & justitia sententiæ, juxta Textum *in Cap. Ex tua de Clericis non resident.* cujus dispositio fuit à Concilio Tridentino præservata, uti ponderat *Fagnan. in allegato capit. num. 35.*, cùmque, die 29. Maji currentis anni 1718. Camerarius electus fuerit in Capitulo, cui Canonicus Pace interfuit, subdit Fiscalis non esse de hac electione habendam rationem, cùm, pendente appellatione, non esset eidem permissum se in actibus Capitularibus ingerere citrà vitium attentatorum.

Adversus hæc Hieronymus Pace excipit, asserendo sententiam privationis nullitate, & injustitia laborare; nullitate quidem, tum quia unusquisque sciebat locum, in quo ipse debebat, in quo rerum statu citatio debebat esse personalis; non attenda responsione, quòd tutus non aderat accessus, quia in actis non fuerunt exhibitæ probationes de non tuto accessu; tum quia, quatenus procedi potuisset per edictum, illud erat affigendum non in Civitate Anconæ, nec in aliis locis Urbis, sed in Ecclesia Beneficii, seu Canonicatus juxta *textum in cap. ex tua de Cler. non Resident.*

A? nullitate transeundo ad injustitiam, inquit Hieronymus de ea constare, non solum quia ipse aberat ex justa causa, ex causa videlicet litis super sua Cappellania, sed etiam quia, attento jure Concilii Tridentini, antequam quis privari possit Canonicatu, expectandus est lapsus trium annorum, & transacto

transacto tertio anno, trina citatio per edictum est adversus absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad privationem, juxta firmata per *Fagnan. in citat. cap. Ex tua num. 14. §. num. 35. de Cleric. non Resident.* quod non fuisse observatum in hypothese contendit, cum à calculo potissimum Triennii, & aliorum sex mensium à Concilio requisitorum demendum sit semestri, quo absuit ex licentia Sacrae Congregationis, quo currente, haberi debet ac si fuisset praesens; & in eo, quod spectat ad electionem Camerarii, ait, eam fuisse legitimam, cum Capitulo interfuerit ex licentia R. P. D. Vicegerentis. His stantibus, onus erit E. E. VV. decernere.

- I. *An Sententia privationis Canonici, de quo agitur, sustineatur in casu &c.*
 II. *An electio Camerarii facta in Capitulo habito sub die 29. Maji proxime elapsi propter interventum Canonici de Pace sustineatur in casu &c.*

Ad Primum negativè, & amplius. Ad Secundum affirmativè, & amplius.

CASSEN. Sub obtento antiquæ, & immemorabilis consuetudinis vigentis in recepticia Ecclesia Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Marathæ, Diœcesis Cassanensis, de qua plerique Testes deponunt, licet ad perpetuam examinati, quicumque Sacerdos antequam admittatur ad numerum Sacerdotum participantium, solvit unicuique ex illis decem Carolenos, ex quo prædicti Sacerdotes participantes tulerunt, & actu fuerunt onus emendi paramenta, Vasa Sacra, & alia necessaria pro Sacristia, cum autem occasione admissionis Sacerdotis Salvatoris Mariæ Ursamandi ad numerum Sacerdotum participantium, exorta fuerit controversia de validitate dictæ consuetudinis, eademque fuerit ad hanc Sacram Congregationem delata, de ejus propterea viribus, & subsistentia in præsentem est inquirendum.

Sess. 24. cap. 14. de Reform.

Porrò regula juris est, quod hæc, similesque consuetudines, licet immemorabiles, juxta quas aliquid persolvitur occasione possessionis Canonici, & Præbendæ, non sunt attendendæ tanquam irrationabiles, si id quod exigitur, seu persolvitur, cedit in utilitatem, & privatum commodum aliorum Canonorum, sive Sacerdotum, aliorumve Ecclesiæ Ministrorum, secus autem, si id, quod exigitur, seu persolvitur, erogatur in usus pios, uti probat Textus in *cap. Jacobus de simonia*, & habetur in *cap. 14. sess. 24. de Reform. §. in Bulla 104. Sancti Pii Quinti Bull. tom. 2. & fuit resolutum ab hac Sacra Congregatione in Polignanen. anno 1584. §. in Avenionem. anno 1586. lib. 4. Decret. pag. 9. §. pag. 189. §. in Segobien. 11. Julii. 1590. apud Garz. de Benef. 3. parte, cap. 2. num. 198. §. in Tudertina 19. Februarii 1633. lib. 14. Decret. fol. 709.*

His stantibus, onus erit E. E. VV. decernere.

An consuetudo vigens in Ecclesia Matrici Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Marathæ exigendi à quolibet Presbytero admittendo ad participationem massæ communis ejusdem Ecclesiæ Carolenos decem, sit servanda in casu.

Affirmativè dummodo fiat depositum in capsa Sacristiæ, & quoad depositum erogetur in usum ejusdem Sacristiæ tantum, & amplius.

CIVITATIS CASTELLANÆ IRREGULARITATIS . Sacerdos Joannes Baptista Rosinus percussionibus fuit provocatus à Josepho Sancio Clerico Conjugato suo Nepote , qui cum in Platea loci Julianelli apprehensum Capillis , humi stravit , & pugnis affecit . Secuta postmodum reconciliatione , Sacerdos spatio decem dierum abstinuit à Missæ celebratione , quam tamen deinde reassumpsit , sub obtentu , quod Joseph Sancius non incederet in habitu , & tonsurâ , & quod à duobus Theologis Societatis Jesu audivit , quod percutiens Clericum Conjugatum non incedentem in habitu , & tonsura non incurrit excommunicationem . Quia vero post nonnullas Missas celebratas dubitari intellexit , an ex recensita percussione censuram incurrisset , denuo abstinuit à celebrando , uti non solum desumitur ex ejus supplici libello , sed etiam ex informatione Vicarii Capitularis . In hoc rerum statu Sacerdos Rosinus exorat pro declaratione , an incurrerit , nec ne irregularitatem , & quatenus affirmative supplices exhibet preces pro dispensatione .

Clericus cælebs non incedens in habitu , & tonsura , & non servans requisita Concilii Tridentini *sess. 23. cap. 6. de Reform.* amittit ipso jure Privilegium fori , sed non privilegium Canonis , uti fuit resolutam ab hac Sacra Congregatione *die 16. Octobris 1582.* & late prosequitur *Fagnan. in capit. Si quis num. 72. & seqq. de Foro competenti* . Secus autem videtur , quod se habeat res , loquendo de Clerico conjugato , hic quippe si non deferat habitum , & tonsuram , excluditur à Canonis privilegio , juxta *Textum in cap. Unico de Cler. Conjug. in 6.* & distinguendo firmat *Diana Oper. Moral. tomo 5. in edit. coord. tract. 2. resolut. 43. num. 1. 2.* Adeoque potior difficultas in facto consistit , an scilicet Joseph Sancius incederet absque habitu , & tonsura , incedebat enim , uti habetur in supplici libello *colla veste negra , con crovatta , e non col Collarino* , & vestes Clericales in casu , & ad effectum de quo agitur , illæ sunt , quæ cum eis incedentem prima facie indigitant esse Clericum , & non Laicum , juxta late deducta *per Passer. in cit. capit. unico num. 26. de Cler. Conjug. in 6.*

His stantibus , onus erit EE. VV. discernere .

- I. *An Sacerdos Joannes Baptista Rosinus irregularitatem incurrerit in casu , & quatenus affirmative .*
- II. *An eidem sit indulgenda dispensatio .*

Esse concedendam dispensationem ad Cautelam .

BERGOMEN. Anno 1628 Confraternitas Sanctissimi Crucifixi erecta in Ecclesia Sancti Joseph intra limites Parochiæ Gandini , Diæcesis Bergomen. accepit à Josepho quondam Antonii de Nigris Capitale librarum . 1600. monetæ Bergomen. & se obligavit ad perpetuam celebrationem Missarum 60. annualium , & contractus fuit ab Ordinario approbatus ; de ejus etenim utilitate dubitari non poterat cum elemosyna Missarum ferialium tunc esset in solidis 20. & libræ 1600 traditæ à Josepho essent investitæ , & redderent sex pro Centenario quolibet anno , ita ut singulis annis libræ 42. remanerent liberæ pro Confraternitate .

Capitale , quod olim reddebat , uti diximus , sex , hodie reddit tria pro centenario , & anno , & ulterius aucta est manualis elemosyna Missarum ad solidos 32. pro qualibet Missa ; cumque Confraternitas exoraverit pro reductione , & Eminentissimus Ordinarius requisitus pro informatione ,

& voto, eam juri consentaneam existimaverit, quæritur, an sit annuendum petitis.

Pro reductione facit, quod onus Missarum hodie adimpletur erogando redditus aliorum legatorum, aut eleemosynas, quas Confraternitas recipit a piis Fidelibus, ad quod absurdum evitandum, videtur, quod debeat esse locus reductioni; & multo magis, cum libræ 42. quæ olim libræ remanebant pro Confraternitate, fuerint expensæ pro manutentione Confraternitatis, & Ecclesiæ, ita ut nec antiquiores, nec præsentis Confratres ullum ab eis commodum, seu privatam utilitatem receperint,

Facit contra adversus reductionem, quod licet ea sibi vindicet locum, etiam in Missis per contractum acceptatis, quando tractu temporis contractus reducitur ad iniquitatem, & ad læsionem, ad terminos textus in *L. cum quidam ff. de Usuris*, non videtur tamen, quod reductio sit in Hypothesi statim indulgenda, sed quod prius haberi debeat ratio earum librarum 42. quæ per aliquod temporis intervallum libræ remanserunt pro Confraternitate, compensando videlicet sterilitatem annorum subsequæntium cum fertilitate præcedentium juxta Textum, in *cap. propter sterilitatem de locat. & conduct.*

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus reductioni in casu &c.

Dilata, & scribatur Eminentissimo Episcopo, ut exprimat tempus, quo redditus Investimenti decrefcere ceperunt, & quo eleemosyna Missæ fuit aucta, & an Confraternitas habeat bona legatis, aut oneribus obligata, & non habeat argenta.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS. Contendit Curia Episcopalis Aliphana, quod Presbyteri Ecclesiæ S. Antonii extra Partem nuncupati Teriæ Pedemontis teneantur ad redditionem rationis Bonorum, & reddituum ad eandem Ecclesiam pertinentium, & quod ulterius non sit valida electio Procuratoris, seu Administratoris ab ipsis facta, bonorum, & reddituum spectantium ad Cappellam Beatæ Mariæ de Monte Carmelo erectam in memorata Ecclesia Sancti Antonii, sed quod valida sit, & sustineatur deputatio Procuratoris, seu administratoris bonorum, & reddituum dictæ Cappellæ a se facta in persona Sacerdotis Francisci Bojani.

*Sess. 22. c. 9
de Refor.*

Fundamentum prætensionis redditionis rationis bonorum; & reddituum ad Ecclesiam Sancti Antonii spectantium potissimum constituitur in *cap. 9. sess. 22. de Reform.* in qua derogatur consuetudinibus, & privilegiis, quæ in contrarium allegari possent.

Fundamentum prætensionis, quod non sustineatur electio Procuratoris, seu Administratoris bonorum, & reddituum Cappellæ Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a dictis presbyteris facta, sed quod potius sit valida illa, quam idem Episcopus fecit in persona Sacerdotis Bojani, reponitur in hoc, quod in electione a Presbyteris facta, non fuit servata forma decreti editi a Curia Episcopali, quod Administrator videlicet, seu Procurator hujus Cappellæ non eligeretur, nisi ille, qui esset facultatibus idoneus, vel qui sufficientem præstaret cautionem, quod item electio fieret per secreta suffragia, quod pariter ab Administratore præstaretur juramentum de fide-

liter administrando, & quod non eligeretur, qui debitor remaneret in præcedenti administratione.

Abſque eo quod quidquam faciat prætenſum a Sacerdotibus Juſpatronatus in eccleſia S. Antonii, primo, quia non ſolum ex eorum bonis, ſed etiam ex eleemoſynis Fidelium fundata fuit eccleſia prædiſta, itaut de ſubſiſtencia juſpatronatus, etſi a prædeceſſoribus approbati, dubitandum ſit; Secundo quia non eſt de jure permiſſum patroni ſe ingerere in adminiſtratione bonorum eccleſiæ patronatæ juxta Textum *in cap. Præterea 4. de Jurepatronatus*. Tertio quia eccleſiæ Sancti Antonii fuerunt relicta plura legata pia, de quorum adimplemento Sacerdotes tenentur reddere Epifcopo rationem.

Multoque minus refragantibus cæteris, quæ opponi poſſent adverſus electionem Sacerdotis Bojani in adminiſtratorem, ſeu procuratorem Cappellæ, quia eadem fuit confirmata, & ab iisdem Sacerdotibus eccleſiæ S. Antonii ratificata.

Adverſus hæc Sacerdotes excipiunt, quod eccleſia Sancti Antonii fuit a ſuis prædeceſſoribus fundata cum reſervatione Juſpatronatus, ab Epifcopo tunc temporis approbata, & quod ſemper a ſe, & a ſuis prædeceſſoribus fuit electus Adminiſtrator, ſeu procurator, qui rationem reddidit in manibus Sacerdotum eligentium, facta ab anno 1653. uſque in præſens diviſione fructuum, & reddituum inter ipſos; & electo ſemper, juxta conceſſionem Epifcopi factam de anno 1653. Rectore, cui ſola conceſſa fuit quoad honores præeminentia, & non quoad emolumenta, in quo rerum themate dicitur non habere locum allegatam Concilii Tridentini diſpoſitionem, quæ non procedit in ordine ad fructus, & emolumenta, quæ inter ipſos Sacerdotes, ſeu cappellanos ſunt diviſenda. Quo ſtante, Sacra Epifcoporum Congregatio die 16. Julii 1717. Sacerdotes eccleſiæ Sancti Angeli hujus ejuſdem Diæceſis abſolvit a prætenſa redditione rationis, quæ reſolutio dicitur firmare ſtatum, etiam in caſu præſenti.

Et in eo quod attinet ad electionem procuratoris, ſeu Adminiſtratoris Bonorum Cappellæ Sanctæ Mariæ de Carmelo, Sacerdotes aſſerunt electionem a ſe factam in perſonis Jacobi Natalitii, & Joannis Baptiſtæ de Roma eſſe validam, & ſuſtineri, non obſtante decreto Epifcopi, tum quia facultas eligendi unum, vel plures procuratores a Julio Antonio Ciccarello, qui bona Cappellæ reliquit, delata fuit ad ipſos, tum quia ipſi ſe agnoſcunt obligatos ad redditionem rationis, itaut ſuperflue remaneant quæcumque cautiones, & cautelæ ab Epifcopo in ſuo decreto quoad Adminiſtratorem præſcriptæ. Nullatenus urgente approbatione facta a nonnullis Sacerdotibus de perſona Bojani ab Epifcopo electa, quia horum Sacerdotum conſenſus non fuit datus capitulariter, ſeu collegialiter, uti præſcribitur in Conſtitutionibus.

His ſtantibus, onus erit EE.VV. decernere.

- I. *An Decretum Epifcopi, ſeu illius Vicarii Generalis ſuper redditione rationis fructuum, & reddituum Eccleſiæ Sancti Antonii Caſtri Pedemontis ſuſtineatur in caſu.*
- II. *An decretum ſuper electione Procuratoris, ſeu adminiſtratoris Bonorum Cappellæ Sanctæ Mariæ de Carmelo factum ab Epifcopo ſuſtineatur, ſeu potius ſuſtineatur electio facta a Sacerdotibus diſtæ Eccleſiæ in caſu &c.*

Non propoſita;

BONO.

BONONIEN. Antonius Boaterius, in suo Testamento condito an. 1542. legavit Patribus Sanctæ Mariæ Servorum, libras 400. cum onere sequentibus verbis expressio, *dicendi, & celebrandi in dicta Ecclesia ad Altare Annunciationis, cui prope fuit, & est sepulcrum subterraneum ipsius Domini Testatoris, & suorum Antecessorum pro animabus sua, suæque Conjugis, ac suorum Prædecessorum singulis diebus in perpetuum, durante seculo, una Missam planam, & semel in anno in die obitus ipsius Domini Testatoris, seu alia immediate sequenti, si causa intervenerit legitima, propter quam differri debeat, unam Missam solemnem mortuorum in cantu cum suis responsoriis, & Officium mortuorum, quam missam in cantu, & Officium mortuorum dictus Dominus Testator voluit, & mandavit debere dici, & celebrari, ac fieri singulis annis in perpetuum, donec Cælum, & Terra durabunt.*

Sess. 22. de Sacrific. Miss. se in Decret. de Observand. & Euj. in celeb. Missæ.

Quoad perpetuam celebrationem Missæ solemnis, & Anniversarii nulla fuit excitata difficultas, solaque disputatio redacta est ad missam planam singulis diebus recitandam, de hac etenim quæsitum est, an ejus onus durare deberet ultra seculum, hoc est ultra metam centum annorum, vel potius, elapsis centum annis, cessare debuerit.

Exquisita fuit juxta morem informatio Eminentissimi Archiepiscopi, qui fuit in sensu, quod post centum annos non adesse amplius obligatio celebrandi Missam planam, sed proposita instantia inter summaria precum, eadem fuit rejecta in Congregatione habita die 25. Januarii 1716. Obtenta vero nova audientia, unacum descriptione in folio, de viribus resolutionis modo est agendum.

Pro oneris perpetuitate ultra centum annos, facit primo, quod quando verisamur in legato pio, & signanter in Legato Missarum, verba *in perpetuum* non restringuntur ad centum annos, sed ad quodcumque tempus extenduntur, uti late probant *Panciroi. consil. 175. per totum, Gratian. decis. 22. per totam, Ciarlin. Controvers. lib. 2. cap. 143. per totum*; cum improbabilis sit, & sensui ecclesiæ repugnans nonnullorum Theologorum assertio, quod animæ non detineantur in purgatorio ultra decem annos, vel, ut alii dicunt, ultra metam centum annorum, *Bellarmin. controv. tom. 2. lib. 2. de Purgatorio caput 9.*

Facit secundo, quod vox *Sæculum* non solum est apta nata ad exprimendum spatium centum annorum, sed etiam ad denotandum Mundum, juxta illud *venturus est judicare sæculum per ignem*, quo stante idem erit dicere durante sæculo, ac durande Mundo.

Plura e contra sunt, quæ suadent, onus Missæ planæ non se extendere ultra metam centum annorum, tum quia quando vox *sæculum* usurpatur ad denotandum tempus, & mensuram temporis, spatium significat tantummodo centum annorum, tum quia non desunt magni nominis Auctores, qui censent legatum pium relictum cum verbis perpetuitatem denotantibus, ad centum annos restringi, uti late videri potest *apud Vivium decis. lib. 3. decis. 406. num. 18. & 19.*, & tandem quia quando Testator voluit perpetuitatem absolutam, & indefinitam, eam expressit verbis clarissimis, uti colligitur ex legato Missæ solemnis, & anniversarii *singulis annis in perpetuum donec Cælum, & Terra durabunt*. Hinc etenim inferre licet, quod quando in Legato Missæ planæ, singulis diebus celebrandæ, usus est illis verbis *in perpetuum durante sæculo*, intellexit de perpetuitate limitata ad tempus centum annorum, multoqu magis cum verba *illa durante sæculo* non præcedant,

dant, sed subsequantur hæc alia *in perpetuum*, in hoc quippe rerum statu, verba priora *in perpetuum* restringuntur in sequentibus *durante seculo*. Accedit quod agitur de tenui legato librarum 400., quod si insufficientis est pro adimplemento oneris, limitati ad centum annos, a fortiori damnosum Patribus evaderet, si onus ultra centum annos extenderetur, Ad hoc ergo absurdum evitandum concludendum esse videtur, quod onus missæ planæ non excedat tempus centum annorum, cum legatum de sui natura debeat esse lucrosum.

His stantibus, onus erit EE.VV. decernere.

*An onus Missæ planæ duret ultra spatium centum annorum, vel potius, transi-
sto dicto termino, remanserit extinctum.*

Non proposita.

*Sess. 23. c. 10.
de Ref.*

NULLUS, seu BRICTINORIEN, ET POLICASTREN. Pendet in Tribunali Rotæ controversia inter Episcopum Brictinorien. ex una, & Capitulum Basilicæ San. Petri ex altera partibus, super puncto. an Abbatia Sancti Ruffilli, quæ est in Castro Foripompilli, & quæ fuit dicto Capitulo unita, Territorium habeat separatum, & an hoc Territorium comprehendat Castrum prædictum, nec non alterum Meldulæ. Non fuit usque adhuc hæc controversia decisa, sed etiam admisso, quod constaret de Territorio separato, contendit Episcopus Brictinorien., quod Capitulum Sancti Petri concedere non possit dimissorias Clericis Castrorum prædictorum; quidem esset de jure antiquiori Decretalium, Concilium Tridentinum *sess. 23. cap. 10. de Reformat.* concessionem Dimissoriarum reservavit Episcopis, intra quorum Diœcesum fines Abbatia sitæ sunt, non obstante, quod eadem fruantur Territorio separato, uti præter antiquiores hujus Sacræ Congregationis resolutiones a Scribentibus allegatas. respondit hæc Sacra Congregatio *in Nullius, seu Vesprimien. Jurisdictionis, quæ fuit proposita die 12. & resoluta die 26. Martii hujus anni 1718.*

Additur ab Episcopo Brictinorien., quod Capitulum San. Petri usque adhuc non exhibuit Privilegium, quod esset necessarium ad effectum, de quo agitur, facultatis videlicet concedendi litteras dimissorias, & quod privilegium præsumptum consistens in immemorabili non est probatum, & quatenus esset probatum, non relevaret, utpote a Tridentino sublaturum.

Se quoque ad causam admittit Episcopus Policastren., in cuius, uti prætenditur, Diœcesi existit alia Abbatia eidem capitulo Sancti Petri unita, & ex iisdem juribus supra recensitis sustinet, non posse prædictum capitulum litteras concedere dimissorias.

His stantibus, onus erit EE.VV. decernere.

An, etiamsi constaret de Territorio separato, possit Capitulum Sancti Petri concedere dimissorias in casu.

Dilata ad primam post Reges.

Die Sabbathi 17. Decembris 1718.

Nulla Causarum dubia in postrema Congregatione non fuerunt resoluta. Dignabuntur itaque EE. VV. postremæ congregationis folium reassumere & sequentibus dubiis respondere.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS.

- I. *An Decretum Episcopi, seu illius Vicarii Generalis super redditione rationis fructuum & reddituum Ecclesiæ Sancti Antonii Castri Pedemontis sustineatur in casu.*
- II. *An Decretum super electione Procuratoris, seu administratoris Bonorum Cappellæ S. Mariæ de Carmelo factum ab Episcopo, sustineatur, seu potius sustineatur electio facta a Sacerdotibus dictæ Ecclesiæ in casu &c.*

Sess. 22. c. 9.
de Ref.

Ad primum affirmative, quoad redditus, quibus est aliquod onus annexum, negative quoad redditus, qui libere dividi debent inter Presbyteros. Ad Secundum, deveniendum esse a Presbyteris ad novam electionem Administratoris juxta Decretum Episcopi quoad qualitates eligendorum juxta modum.

BONONIEN.

An onus Missæ planæ duret ultra spatium centum annorum, vel potius, transacto dicto termino, remanserit extinctum.

Sess. 22. de Sacrific. Missæ
in Decret. de Observand. i: vitam in celeb. Missæ.

Ad Primam dubii partem affirmative. Ad Secundam negative.

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 12. Martii 1718., cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere; cumque tunc non fuerit resoluta, fuit reproposita in sequenti congregatione habita die 26. Martii ejusdem anni. Dubia, quæ tunc fuerunt proposita, sunt ea, quæ sequuntur.

Sess. 24. c. 9.
de Ref.

- I. *An constet de omnimoda exemptione activa, & passiva Præpositi, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum, tam quoad Episcopum Vespriem. , quam quod Metropolitanum, seu Prælatum Regni, & quatenus affirmative.*
- II. *An eidem Præposito competat facultas concedendi dimissorias in casu.*

Cumque ad primum responsum fuerit affirmative, & ad secundum negative; cumque Eminentissimus Dominus Cardinalis de Saxonia Archiepiscopus Strigoniensis tunc sua jura non deduxerit, itaut resolutio fuerit capta, infor-

informante tantummodo Præposito, fuerit eidem Eminentissimo subsequenter concessa nova audientia .

Ex iuribus ab utraque parte deducendis onus erit, EE.VV. decernere .
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Standum esse in decisis .

Sess. 24. c. 15.
 de Ref.

STRIGONIEN. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Archiepiscopus Strigonensis Sacræ Cæsareæ Majestati supplicavit pro obtinendo Diplomate, quo perpetuis futuris temporibus Archiepiscopi Strigonenses titulo, & dignitate principum Sacri Romani Imperii potirentur, eodemque obtento, erogata summa viginti millium florenorum, aliquid peragere statuit, nedum in tanti beneficii memoriam, sed in suffragium animæ suæ, & pro incolumitate Augustissimæ Domus Austriacæ .

Ex redditibus itaque Mensæ Archiepiscopalis ascendentibus ad annuos sexaginta mille circiter florenos rhenenses decrevit, ut perpetuis futuris temporibus mille floreni quotannis solverentur ab Archiepiscopis Strigonensibus Capitulo ecclesiæ metropolitanæ, ea imposita lege, ut canonici celebrare deberent singulis mensibus duas missas solemnes, alteram nempe pro incolumitate Domus Austriacæ, alteram pro refrigerio; & suffragio animæ suæ, ita tamen, ut ex missis pro incolumitate Domus Austriacæ celebrandis, duæ essent votivæ de Venerabili Euchuristiæ Sacramento, cum ejusdem expositione; & ut eo tutius hæc pia voluntas executioni mandaretur, addidit, quod in hypothesi, in qua sui in Archiepiscopatu successores prædictos mille florenosolvere recusarent, liberum esset capitulo sine juris strepitu eorum satisfactionem consequi ex nonnullis decimis ad mensam Archiepiscopalem spectantibus, nullo alio adhibito iudicio, quam duorum Nobilium Comitatus Nitriensis, uti latius ex instrumento desumitur .

Fuit hæc pia voluntas notificata Sacræ Cæsareæ Majestati, quæ eam libentissime acceptavit . Fuit eadem notificata Capitulo, qui pariter libentissime acceptavit; cumque Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Archiepiscopus Strigonensis Sanctissimo Domino Nostro supplicaverit pro Apostolica confirmatione a se in fundatione expresse reservata, fuerunt, a Sanctitate sua preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, quæ rescripsit *Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Tanario, qui dignetur rem perpendere & votum suum Sac. Congreg. Concilii aperire.* Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Tanarius munus sibi commissum strenue de more adimplevit, & fuit in sensu pro confirmatione Fundationis, licet enim agatur de alienatione, agitur nihilominus de Episcopi alienatione, seu donatione ex bonis suæ mensæ Episcopalis, favore sui Capituli, in quo rerum statu, vel solemnitas non est necessaria, uti probat *Textus in cap. Ut super de rebus Ecclesiæ non alien. & late prosequuntur Oldrad. consil. 182. , vers. & sicut, Turricell. de Rebus Ecclesiæ non alien. cap. 15. n. 77. & seqq. Boscul in controvers. Feudal. cap. 4. n. 49. post Cardinal. de Luca de Feudis, Rota decis. 756. n. 3. & 4. parte prima divers. vel alienatio, seu donatio talis naturæ, & indolis reputantur, ut confirmationem Apostolicam mereantur, quemadmodum in terminis perpetuæ applicationis annuorum scutorum 876. ab Episcopo Liperitano subtractorum ex redditibus suæ mensæ Episcopalis pro constituendis quotidianis distributionibus dividendis inter Canonicos, & Dignitates suæ Ecclesiæ,*

fiæ, respondit hæc Sacra Congregatio die 18. Septembris 1683., non obstante, quod ad effectum prædictum constitendarum distributionum alius modus fuerit a Sacro Concilio Tridentino insinuatus *sess. 21. cap. 3. & sess. 22. cap. pariter 3. de reform.*

Additur, non deesse sufficientem pro dicta alienatione causam; cum etenim notorium sit magnam dignitatis accessionem in Archiepiscopos Strigonien- ses derivare a titulo Principis Sacri Romani Imperii, quo decorantur, & hanc eandem novam dignitatem non parum prodesse, ut ipsius Ecclesiæ Strigonien- sis negotia in Aula Cæsarea feliciter expediantur, hinc est, satis constare de merito Augustissimi Imperatoris, qui Archiepiscopos dicto insigni decoravit honore, nec non de merito Eminentissimi, & Reverendissi- mi Archiepiscopi, qui gratiam prædictam a Cæsarea Majestate impetravit, non ut sibi consulere, cum Principis Sacri Romani Imperii Titulum a suo sanguine obtinuerit, sed ut Ecclesiam suam, suosque in Archiepiscopatu successores novis cumulet honoribus, ita ut de causa in re, & ad effectum de quo agitur cumulet honoribus, ita ut de causa in re, & ad effectum, de quo agitur, sufficienti non videatur a primo ad ultimum esse dubitandum, cum utilis ex causa censeatur ea alienatio, quæ fit ab Ecclesia ob justam gratitudinem, & meriti remunerationem erga ipsam præstiti, uti probat *Textus in cap. consensus de Rebus Ecclesiæ non alien. & in Authen. licen- tiam C. de Episcopis & Clericis.*

Alia plura afferuntur ab informante in suo supplici libello per manus circum- ferendo; adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus confirmationi Apostolicæ in casu &c.

Affirmative juxta modum.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Fuit proposita Hæc Causa in Congregatione habita die 11. Junii 1718. cujus folium EE. VV. reassumere dignabuntur, & tunc nulla fuit capta resolutio. Fuit eadem Causa reposita in sequenti Congregatione habita die 2. Julii ejusdem anni, & tunc tria dubia, quæ sequuntur fuerunt examinata,

I. *An sit necessaria restitutio in integrum in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An sit concedenda, & quatenus negative quoad primum dubium.*

III. *An constet de nullitate Professionis.*

Hisce dubiis complicative fuit responsum modo, qui sequitur: *non constare de nullitate Professionis, & quoad alimenta, Fabius utatur jure suo coram Judicibus competentibus.*

Concessa subinde nova audientia, una cum facultate disputandi aliud dubium,

An constet de validitate matrimonii in casu, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu.*

II. *An constet de validitate matrimonii in casu &c.*

Proponatur in prima post Reges, etiam unica:

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 21. Maji 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed repropo- sita Causa in Congregatione habita die 3. Septembris 1718., fuerunt disputa- ta dubia, quæ sequuntur -

I. *An legata Missarum, tam perpetuarum, quam manualium comprehendun-*

117

*Cap. 9. sess.
25. de Res.*

*Sess. 22. cap.
6. de Res.*

tur in Indulto, seu Brevis, de quo agitur in casu; & huic dubio responsum fuit dilata.

II. Fuit propositum sequens dubium, *an, & qui terminus, ultra designatum a Testatoribus, sit præfigendus hæredibus, aut Executoribus Testamentariis, antequam legata pia non adimpleta applicentur Hospitali expositorum Elberæ in casu &c.* & huic dubio fuit responsum *esse assignandum terminum trium annorum decurrendorum a die, quo Hospitale interpellaverit hæredes pro adimplemento in curia Episcopali.*

III. Fuit disputatum sequens dubium, *an, & quomodo sit consulendum Sanctissimo Domino Nostro pro moderatione Brevis, seu Indulti, de quo agitur in casu, & huic dubio fuit responsum, ad tertium, Breve non comprehendere legata pia relicta certis personis, & locis, nec minus legata, pro quibus obtentæ fuerunt, aut obtinebuntur compositiones a reverenda fabrica San. Petri. Exprimatur etiam Hospitale non posse facere vigore Brevis compositiones, seu condonationes cum debitoribus, & quod Brevis executio ad solum Episcopum pertinere debeat.*

Causa hæc pro tertia vice reproponitur, adeoque dignabuntur EE. VV. respondere sequentibus dubiis.

II. *An legata Missarum, tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur in Indulto, seu Brevis, de quo agitur in casu.*

II. *An sit standum, vel recedendum a decisis quoad secundum, & tertium.*

Proponatur in prima post Reges, etiam unica,

*Ess. 24. c. 12.
d. Præterea
d. Ref.*

DUBIA JUBILATIONUM. Fuerunt hæc dubia proposita in Congregatione habita die 24. Septembris 1718., & fuit dictum, quod iterum proponerentur; Dignabuntur itaque EE. VV. folium dictæ Congregationis reassumere, cui operæ pretium visum est sequentia superaddere:

Quoad eos, qui servitium quadragenarium expleverunt, sed partim in una Ecclesia, partim in alia, urgere videtur difficultas, quod monstruosum videretur, quod aliquis exempli gratia jubilationem obtineret, & eximeretur a servitio Ecclesiæ, cui vel per modicum tempus, vel per tempus non quadragenarium infervivit, licet alteri Ecclesiæ inferviverit, & uniendo tempora utriusque servitii, spatium compleverit quadragenarium.

Quoad eos, qui uni, eidemque Ecclesiæ infervierunt spatio quadraginta annorum, sed cum indulto absolute & simpliciter vacandi a choro, quoad usque munus duraverit, quod potissimum accidit in his, qui præfecturas, & Officia obtinent extra urbem, vel cum indulto vacandi a servitio Chori pro diebus, & horis, pro quibus fuerint in commissis muneribus occupati, quod ut plurimum contingit in his, qui ministeria a summo Pontifice in Urbe obtinent, aliqua videtur adesse inter unum, & alterum casum differentia, in primo etenim, canonici nullo modo inferviunt ecclesiæ, loquendo de tempore, quo absunt, quod non contingit in secundo, in quo canonici inferviunt eo modo, quo possunt, & diebus, & horis, quibus non sunt in aliis exercendis ministeriis occupati. Additur quod Bulla 90. sanctæ memoriæ Innocentii XII. revocavit indulta prioris generis, & dixit expedire, quod in posterum non concederentur, & indulta secundi generis præservavit; & si quid obstet Indultariis secundi generis est, quod licet ipsi fruantur omnibus fructibus, distributionibus, anniversariis, & omnibus emolumentis, quibus fruuntur illi, qui interfunt horis canonicis, non admittuntur ta-

men

men ex consuetudine ad participationem ejus portionis, quæ interessentibus accrescit ex aliorum absentia, nisi & ipsi Indultarii sint præsentibus. Demum quoad punctum, an jubilati teneantur ad residendum, licet non teneantur ad interessendum, adinventæ fuerunt binæ resolutiones hujus Sacrae Congregationis, altera in *Causa Sancti Angeli in Vado* 15. April. 1690. fol. 256. lib. 4. *Decretorum*, in qua dictum fuit, Canonico Jubilato deberi distributiones, nec ad residentiam localem teneri: altera in *Causa Patavina Jubilationis* 9. Junii 1714. lib. 64. *Decretorum* fol. 217. in qua similiter dictum fuit deberi Canonico Jubilato distributiones, & eum non esse obligatum ad residendum.

His stantibus. dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An indulgenda sit jubilatio Canonicis, & beneficiatis, qui spatio 40. annorum Ecclesiis inservierunt, licet dicto temporis spatio cum debitis licentiis, & indultis absuerint ab Ecclesiis, vel in causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, vel pro suæ Ecclesiæ servitio, vel ratione munerum, pro quibus obtinuerunt indulta absendi pro diebus, & horis, vel indulta simpliciter & absolute absendi ab Ecclesia, durante officio ipsis commisso.*
- II. *An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum 40., sed partim in una Ecclesia, partim in alia, aut tanquam canonici in ambabus, aut tanquam beneficiati in una, & canonici in alia, nec non illis, qui in una, & eadem Ecclesia per totum tempus inservierunt, sed partim tanquam clerici Beneficati, partim tanquam Beneficati, & aliquando partim tanquam Beneficati, partim tanquam canonici, vel partim tanquam coadjutores, & partim tanquam Principales, & Titulares.*
- III. *An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum 40. non obstante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Ecclesiæ servitio, & quis sit parvus numerus inservientium in casu, & ad effectum, de quo agitur.*
- IV. *An, non obstante jubilationis indulto, Jubilatus cogi possit ad inserviendum, si divinus cultus detrimentum patiatur.*
- V. *An, non obstante jubilationis indulto, Jubilatus teneatur ad residendum, licet non teneatur ad interessendum.*

Ad Primum affirmative, quoad absentes ex causa infirmitatis cum debitis licentiis, & indultis, vel pro suæ Ecclesiæ servitio, vel cum indultis absendi pro diebus, & horis, negative autem quoad absentes ex causa studiorum, & quoad habentes indulta absendi absolute, durante officio. An Secundum negative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad Tertium dabitur resolutio in casibus particularibus. Ad Quartum affirmative, Ad Quintum negative juxta Decreta.

VERULANA VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. Peracta ab Episcopo Verulano Visitatione Civitatis, & Diœcesis, & transmissa prima relatione suæ Ecclesiæ pro quadragesimo quarto triennio, nonnulla in eadem exponuntur, pro quorum resolutione idem Episcopus enixe rogat, ut sine strepitu litium removeantur abusus, & cultus divinus nullum patiatur detrimentum.

Sess. 24. c. 13.
de Res.

Refert itaque memoratus Episcopus, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis componi ex duodecim Canonicis, & in Cathedrali Ecclesia, in multis anni Dominicis, & aliis Festivitatibus de præcepto Missam cantari sine Diacono, & Subdiacono. Item refert adesse in Civitate Verulana insignem Collegiatam Sancti Erasmi, cui inserviunt decem Canonici, & cui præest Abbas, qui est prima dignitas, & in dicta Collegiata Ecclesia non cantari Missam Conventualem, nisi bis in hebdomada, & diebus festivis sine Diacono, & Subdiacono, quamvis hi Collegiatae Canonici redditus habeant æquales Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, scuta videlicet centum pro unoquoque. Prosequitur idem Episcopus enarrando, quòd Canonici Cathedralis Ecclesiæ, decantato Vespere de mane tempore Quadragesimæ, ad eadem recedunt, nec assistunt Concioni, & tandem, quòd in feria quinta majoris hebdomadæ in eadem Cathedrali fit expositio Sanctissimi Sacramenti in forma quadraginta horatum, & datur benedictio solemnis Populo feria sexta sequenti post Missam.

Quoad Missam Conventualem certum est, adesse obligationem eandem quotidie celebrandi, non solum loquendo de Ecclesia Cathedrali, uti resolvit hæc Sacra Congregatio *die 16. Novembris 1652. lib. 19. Decretorum fol. 210.*, ubi inquit, nullam suffragari posse consuetudinem contrariam, sed etiam in Ecclesiis Collegiatis, si enim tam in Cathedralibus, quam in Collegiatis Ecclesiis adest obligatio recitandi quotidie officia divina publice, & in Choro, ad quem finem instituti sunt Canonici, & præbendæ, sub nomine divinorum officiorum comprehenditur Missa Conventualis, juxta *Textum in cap. Dolentes, & in cap. Cum creatura de celebratione Missarum*, quinimmo Missa solemnis, & Conventualis est primo intenta, & horæ Canonicae tamquam dispositiones ad eam ordinantur, juxta late deducta per *Quartum ad Rubr. Missalis par. prima tit. 3. sect. prima*, & missa Conventualis exposcit Diaconum, & Subdiaconum, itaut in casu solum deficientiæ Ministrorum necessariorum, cani valeat cum uno Ministro, qui, præter solitas functiones, cantat Epistolam, cantante Sacerdote celebrante Evangelium, uti docent, *Svarez tom 3. in tertiam partem disput. 87. sect. prima, Castald. in praxi lib. 2. sect. 5. c. 3. Quart. loco citato §. dubitari potest.*

Quoad assistentiam Concioni tempore Quadragesimæ, Sacra hæc Congregatio anno 1628. consimili interrogationi Episcopi Nicien. sic respondit, uti habetur *lib. 3. Decret. fol. 563. Canonicos legitime non impeditos tempore Quadragesimæ quotidianis concionibus interesse debere, & ideo Episcopum Decretum edere posse, ut canonicis nunquam liceat prædicto tempore ab Ecclesia abesse, nisi de ipsius, vel ejus Vicarii licentia, & die 10. Martii 1663. Archiepiscopo Urbinaten. interroganti, an stante consuetudine, quod Canonici punctentur, nisi assistant concionibus tempore Quadragesimali, expediat eosdem punctare, si non assistant concionibus tempore Adventus, & infra, annum, eadem Sacra Congregatio respondit, esse hortandos, non cogendos, uti habetur *lib. 23. lib. 23. Decret. fol. 458.**

Quoad expositionem denique Sanctissimi Sacramenti in forma quadraginta horarum, videtur id adversarii tum Rubricis Missalis Romani, tum Cæremionali Episcoporum; in Rubrica siquidem Missæ propriæ feriae quintæ in Cæna Domini dicitur, quòd ea die parari debet locus aptus, ornandus cum velis, & luminibus, ubi Calix cum Hostia reponatur, & *lib. 2. Cærem. cap. 23.* legitur præparandum esse facellum intra ecclesiam, in quo post Missam recondendum sit Sacramentum, quæ adversarii videntur expositioni

ni Sanctissimi Sacramenti dicta feria quinta in forma quadraginta horarum; adeoque Gavantus par. 4. tit. 8, suorum comment. in Rubr. Miss. ad ea verba Rubricæ reponit in capsula ait, non videndus est calix a Populo, & multo minus Hostia patere populo debet & magis ad rem subdit Bauldri in Manual Sacrarum Caremon. cap. 9, de feria quinta in Cena Domini art. 1. num. 3. Nullo modo debet hac die poni tabernaculum ostensorium, sicut solet fieri in festo Corporis Christi, in quo appareat Sacramentum hac die, & sequenti, neque etiam debet exponi, ut in oratione quadraginta horarum, contra quosdam, qui in hoc manifeste agunt contra intentionem Ecclesiæ, & contra Rubricas Missulis, & contraria consuetudo videtur abusus.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An Missa Conventualis in Cathedrali Ecclesia cantanda sit omnibus diebus Dominicis, & aliis festivis de Præcepto cum Diacono, & Subdiacono, vel potius permitti possit, ut in aliquibus diebus Dominicis, & aliis festivis de præcepto Missa Conventualis cantetur sine Diacono, & Subdiacono, in casu &c.

II. An in Collegiata Ecclesia cantanda sit quolibet die Missa Conventualis, & diebus festivis cum Diacono, & Subdiacono, vel potius liceat Missam Conventualem bis in hebdomada decantare, & in diebus festivis sine Diacono, & Subdiacono in casu &c.

III. An tempore Quadragesimæ Canonici Cathedralis Ecclesiæ teneantur assistere concioni, itaut permixsum esse ipsis non debeat, decantato Vespere, ab Ecclesia discedere, & concioni non assistere in casu &c.

III. An in posterum tolerandum sit, quod in Cathedrali Ecclesia, feria quinta Majoris hebdomadæ fiat expositio Sanctissimi Sacramenti in forma quadraginta horarum, & detur benedictio solemniter populo feria sequenti sexta post Missam in casu &c.

Non proposita.

FESULANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Fuit proposita hæc Causa in Congregatione habita die 22, Septembris 1708. & nulla fuit capta resolutio. Fuit eadem repropoſita in Congregatione habita die 10. Novembris ejusdem anni, & cum fuisset examinatum consuetum dubium, an sit locus restitutioni in integrum &c. responsum fuit negative. Quia vero multi ex EE. Patribus, qui modo Congregationi interfuerunt, non intererant prædicto anno 1708. itaut folium nequeant reassumere pro dicta Congregatione distributum, nedum opportunum, sed necessarium existimatum fuit illud per extensum referre.

Cap. 19. ff. 25.
de Regul.

Pater Matthias de Bonvicinis, Franciscus in sæculo nuncupatus de Civitate Pisciæ humiliter conquerens apud Sanctissimum Dominum Nostrum de Professione emissa in Abbatia Sanctæ Mariæ Vallis Umbrosæ, Fesulanæ Diocesis sub die 25. Julii 1680. per ass. vim, & metum sibi a Genitore incussum, supplicavit anno 1701. in integrum restitui adversus lapsum quinquennii, ad effectum redarguendi de invaliditate dictam Professionem. Ejus tamen precibus ad hanc Sacram Congregationem remissis, injunctum fuit Episcopo Fesulano, ut audito superiore locali, receptisque formiter probationibus eandem Sacram Congregationem instructam redderet. Idem autem Episcopus injuncto muneri obsequens, litteras remissoriales extradidit ad tres Judices subdelegatos, pro examine Testium degentium in variis respective locis, eoque per illorum singulos completo, fuit exinde constructus

Processus, cujus exemplar ad Sacram Congregationem extat transmissum. Porro quinque Testes inducti per dictum Patrem Matthiam fuerunt coram supradictis Judicibus subdelegatis cum juramento examinati de mense Maji anni 1705 etiam præviis interrogatoriis exhibitis pro parte Procuratoris Generalis ad hunc effectum deputati a P. Generali præcedenter citato. Ex eorum sane dictis, constant sevitiæ actus, quos in Patrem Matthiam Oratorem, ante Professionem Genitor exercuit, quippe qui nedum mortis minis, verum etiam percussionibus, strictis armis illatis, cibariorum, & vestium detractione, privata custodia, atque ejectione e domo, cæterisque impulsibus, Filius compulit Religiosum habitum suscipere, subindeque profiteri; Verum duo ex illis hæc scire fatentur, ob consuetum accessum habitum ad Domum Oratoris, reliqui vero de auditu, & publica fama eadem prosequuntur,

Ad hæc binæ attestationses cum juramento recognitæ, & in Summario exhibitæ, altera Joannis Bonvicini Germani Oratoris, altera vero Francisci Fabretti, qui supra enunciatis actibus præsentem sese extitisse fatentur. Quin & renuentem filium renunciationem facere ante Professionem in Cancellaria Episcopali, quod Genitor ipse ira fremens, minis adegerit illam perficere, Pater de Pogiis tunc Procurator Generalis testatur, quod pariter de auditu tamen, tres alii Testes comprobant.

Aliquales præterea Oratoris conquestiones post Professionem super recensitis coactionibus, duo Correligiosi referunt, quibus quoque accinit Abbas Superior Localis per Epistolam directam præfato Episcopo Fesulano, superaddens ulterius eundem Oratorem recusasse munus scribæ ad effugiendam Professionis ratificationem, proptereaque Superior ipse citatus, non alias, quam post Testium examen, sub die nempe 28. Aprilis 1706. nihil se habere, quod opponeret, in eadem epistola fuit protestatus.

Vicarius Generalis Fesulanus, absente Episcopo, in Epistola, quam ad Sacram Congregationem transmissit, transcribens pleraque Testium dicta, putat Oratoris preces esse exaudiendas, non obstante ejus diuturna acquiescentia, quam provenisse, inquit, ex eo, quod Genitor vixerit usque ad annum 1705. in quo sub die 28. Maji diem clausit extremum.

Vice versa, jussu hujus Sac. Congregationis citatis Fratribus laicis Oratoris ad eorum jura deducenda, ex eis Bartholomæus ejusdem Oratoris renunciarius comparuit, quosdam exhibendo attestationses, vel eorundem Testium, ut supra examinatorum contraria testificantium, vel aliorum prætextum metum excludere conantium. Ex quibus, & aliis in Summario utrinque deducendis EE. VV. declarare non graventur, an sit locus restitutioni in integrum.

Hæc sunt, quæ continebantur in folio distributo pro Congregatione diei 21. Septembris 1708.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An sit standum; vel recedendum a decisis in casu.

Non proposita.

Die Sabbathi 21. Januarii 1719.

UM nonnulla Casarum dubia in postrema Congregatione resoluta minime fuerint; Dignabuntur EE.VV. dictæ postremæ Congregationis folium reassumere & sequentibus dubiis respondere.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.*
- II. *An constet de validitate matrimonii in casu &c.*

Cap.9. sess.25.
de Regul.

Ad Primum in Decisis. Ad Secundum negative:

ELBORN. DECLARATIONIS INDULTI.

- I. *An Legata Missarum, tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur in Indulto, seu Brevis, de quo agitur in casu &c.*
- II. *An sit standum, vel recedendum a decisis quoad secundum, & tertium.*

Sess.22. cap.6.
de Ref.

Ad Primum affirmative, & ad mentem. Ad Secundum in Decisis; dempta tamen interpellatione facienda, & quoad Tertium standum in Decisis, non adempta Episcopis facultate exequendi, etiam per suos Delegatos.

VERULANA VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.

- I. *An Missa Conventualis in Cathedrali Ecclesia cantanda sit omnibus diebus Dominicis, & aliis festivis de Præcepto cum Diacono, & Subdiacono, vel potius permitti possit, ut in aliquibus diebus Dominicis, & aliis festivis de præcepto Missa Conventualis cantetur sine Diacono, & Subdiacono, in casu &c.*
- II. *An in Collegiata Ecclesia cantanda sit quolibet die Missa Conventualis, & diebus festivis cum Diacono, & Subdiacono, vel potius liceat Missam Conventualem bis in hebdomada decantare, & in diebus festivis sine Diacono, & Subdiacono in casu &c.*
- III. *An tempore Quadragesimæ Canonici Cathedralis Ecclesie teneantur assistere concioni, itaut permissum esse ipsis non debeat, decantato Vesperi, ab Ecclesia discedere, & concioni non assistere in casu &c.*
- IV. *An in posterum tolerandum sit, quod in Cathedrali Ecclesia, feria quinta Majoris hebdomada fiat expositio Sñi Sacramenti in forma quadraginta horarum,*

Sess.24. c.12.
de Ref.

rarum, & detur benedictio solemniter Populo feria sequenti sexta post Missam in casu &c.

Ad Primum affirmative ad primam partem . Ad Secundam negative , Ad Secundum ad primam partem affirmative , Ad Secundam partem affirmative in Solemnioribus ab Episcopo designandis , & in reliquis satis provisum in præcedentibus . Ad Tertium detur decretum in Nicien. anni 1628. Ad Quartum negative .

Sess. 19. sess.
25. de Regul.

FESULANA RESTITUTIONIS INTEGRUM ,
An sit standum , vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio , & amplius .

Sess. 23. c. 10.
de Ref.

NULLIUS, seu BRICTINORIEN, & POLICASTREN, Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita sub die 3. Decembris mox elapsi anni 1718. Cumque placuerit EE. VV. respondere: *Dilata ad primam post Reges* ; iterum præinde modo reproponitur , & humiliter supplicantur , ut dignentur , prævia re assumptione folii ; dicta die distributi , sequenti dubio responsum dare .

An etiam si constare de Territorio separato , possit Capitulum S. Petri concedere Dimissorias in casu &c.

Negative , & amplius .

Sess. 25. cl. 4.
de Ref.

ROMANA DOTIUM, Instantia Ecclesiæ S. Joannis nationis Florentinorum , ut ad propriam inopiam sublevandam applicarentur illæ dotes , quæ distribuuntur , & quæ ad dotantem revertuntur , quæque idcirco appellantur : *doti ricadute* ; fuit proposita in Congregatione habita die 14. Septembris anni præteriti . cujus folium poterunt EE. VV. reassumere , & fuit rejecta ; cum iterum proponatur , decernendum erit ab EE. VV.

An sit standum , vel recedendum a decisio in casu &c.

In Decisio , & amplius .

Sess. 25. de
Reg. & Mon.
cap. 19.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM . Ascanus Boucaud supplices preces exhibuit huic Saræ Congregationi pro restitutione in integrum adversus professionem religiosam a se emissam inter Canonicos Regulares Ordinis San. Augustini in Monasterio, sive Abbazia Montis Benedicti Bisuntinæ Diocesis , uti desumitur ex folio Congregationis habitæ die 19. Januarii anni præteriti 1718. quod EE. VV. reassumere dignabuntur ; cumque ejus instantia fuerit rejecta in sequenti Congreg. habita die 12. Februarii ejusdem anni, in præsentibus onus erit EE. VV. decernere .

An sit standum vel recedendum a decisio ,

In Decisio , & amplius .

NUL-

NULLIUS, seu SAN. SEVERINI JURISDICTIONIS. Inter Episcopos San. Severini, & Abbates Commendatarios Abbatiae San. Laurentii in Dogliolo frequentes excitatae sunt controversiae; Clarae etenim mem. Cardinalis Antonius Barberinus Abbas Commendatarius nominavit Antonium Fabarium ad Parochialem Ecclesiam S. Mariae Castri Petini, & Episcopus S. Severini tamquam Ordinarius, praevio concursu, pro dicta Parochiali approbavit Nicolaum Boantium, ex quo orta est lis, quae fuit in Thribunali Rotae discussa an. 1660. uti habetur ex *decis. 148. p. 13. Recent.* Post lapsum decem annorum, anno videlicet 1670. Episcopus S. Severini, occasione Visitationis Sacrorum Liminum, exposuit nonnulla praetensa praedicta sua jurisdictioni illata a Ministris Abbatiae, propositisque in hac Sacra Congregatione decem Dubiis, fuit unicuique data congrua responsio, uti habetur *lib. 26. Decretorum fol. 397. a tergo*, & aliis quinque propositis dubiis in Congregatione habita die 14. Martii 1682. ex quibus quartum conceptum erat sequentibus verbis: *An, & quando in collatione Ecclesiarum Parochialium Abbatiae servanda sit forma tradita a Sac. Concilio cap. 18. sess. 24. de Reform.*, fuit eidem responsum in Congregatione habita die 11. Aprilis ejusdem anni 1682. modo qui sequitur: *Ad quartum, servandam esse Constitutionem Pianam la 47. uti habetur lib. 32. Decret. fol. 172. & fol. 116. a tergo*; cumque in relatione status suae Ecclesiae ab Episcopo anno 1699. ad hanc Sac. Congr. transmissa, alia dubia fuissent excitata, fuit eidem, non audito Promotore Fiscali Abbatiae sic rescriptum die 30. Maji 1799.: *Quoad Presbyteros, & Clericos Abbatiales exemptos a jurisdictione Episcopi, & Synodalia decreta eludentes, procedi posse contra inobservantes ad poenas contentas in Synodalibus Constitutionibus. Quoad Parochos, & Vicarios Abbatiales publicae venerationi exponentes SS. Eucharistiae Sacramentum, ac indulgentias, & Jubilaeae publicantes, Episcopo irrequisito, id eisdem Parochis minime licere absque ipsius licentia, quemadmodum legitur lib. 19. litterarum Visitat. sacrorum liminum fol. 250.* sed praetendente postmodum Promotore Fiscali Praesbyteros, & vicarios non subjacere Decretis, & poenis Synodalibus, nisi quoad concernentia curam animarum tantum, nec non eisdem licere, irrequisito Episcopo, SS. Eucharistiae Sacramentum exponere, ac Indulgentias, & Jubilaeae publicare, utpote ab Ordinarii jurisdictione omnino exemptis, in sequelam Brevis san. mem. Urbani Octavi, fuit in Congregatione habita die 24. Januarii 1701. propositum dubium: *An esset standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Maji 1699. in casu*, nulla tunc capta resolutione, fuit idem dubium repositum in Congregatione habita die 4. Februarii 1702. & responsum fuit *recedendum esse a decisis praeter quam quoad concernentia curam animarum, expositionem Santissimi, & publicationem Indulgentiarum, sicuti legitur lib. 52. decret. fol. 1. & fol. 39.*

Haec sunt, quae operae pretium existimatum est referre, ut novis dubiis ab Episcopo S. Severini propositis congruum dari valeat responsum. Ex juribus autem circumferendis, dignabuntur EE. VV. decenere.

- I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatiae S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum a decisis sub die 11. Aprilis 1682. in casu &c.*
- II. *An electio Oeconomorum, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium dictae Abbatiae, quam inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium curae, spectet privative ad Episcopum in casu &c.*

- III. *An Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium d. Abbatia subiaceant Visitationi, directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*
- IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dd. Parochialium subiaceant directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*
- V. *An decretum Sac. Congreg. emanatum die 30. Maii 1639. & confirmatum die 4. Feb. 1702. sit etiam servandum singulis tertiis Dominicis cujuslibet mensis, & per totam Octavam festivitatis Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia Abbatiæ S. Laurentii in casu &c.*

Non proposita.

Seff. 22. in Decreto de Observand. & E-vit. in celeb. Missar.

NEPESINA CANONICATUS. Flaminia Fantibassa in suo ultimo testamento, condito de an. 1629, hæredem sibi scripsit Franciscum Galeottum suum virum, cui onus imposuit erigendi unum Canonicatum sive Cappellaniam in Ecclesia Cathedrali Nepesina; *post mortem autem dicti Francisci mandavit de ejus hæreditate fieri, erigi & dotari in Ecclesia Cathedrali B. Mariæ Civitatis Nepesinæ unum Canonicatum, sive Cappellaniam cum dote scutorum 1000. & quia dari poterat casus, quod Antonius Testatricis frater supervixisset Francisco viro, in hac facti specie, Flaminia demandavit, quod ususfructus scutorum 1000. pertinere deberet ad Antonium, & quod eodem defuncto, Canonicatus, seu Cappellania erigeretur arbitrio memorati Francisci viri, & post ipsius mortem, scilicet Antonii fiat Canonicatus, seu Cappellania prædicta arbitrio d. Francisci.* Secuto Testatricis obitu Franciscus anno 1543. in suo, quod condidit, testamento, utens facultate sibi a Flaminia uxore attributa, mandavit, ut deveniretur ad Erectionem Canonicatus, cum onere octo Missarum singulis mensibus celebrandarum, pro anima memoratæ suæ uxoris, & suorum, & anno sequenti 1644. Carolus Floridus, alter ex Testamentariis Executoribus Francisci, ad erectionem Canonicatus devenit cum onere prædicto, uti desumitur ex documentis ab Episcopo Nepesino transmissis.

Omissis intermediis præsentationibus ad Canonicatum, modo prædicto erectu, utpote ad decisionem Causæ parum, aut nihil conducentibus, Petrus, & fratres de Ximenis, Cesar Monaldus, & Persius Pifanus anno 1714. ad eum præsentarunt Sacerdotem Antonium Petruccium, qui pro institutione, & immisione in possessionem Canonicatus instetit; cumque in hujus instantiæ executionem, Curia Episcopalis eum instituisset, cum omnibus oneribus, & honoribus, fuit ab eodem subinde excitata prætenso absolutio ab onere octo Missarum mensualium, de quibus supra habitus est sermo, factaque hujusce prætenso relatione audito Episcopo Nepesino, qui Oratoris instantiam censuit esse rejiciendam, inter summaria precum in Congregatione habita die 10. Aprilis 1717. responsum fuit *Lectum*, obtentaque subinde nova audientia, una cum descriptione in folio proponitur in præsentibus dubium circa onera, ad quæ tenetur, vel non tenetur Canonicus Petruccius.

Putat autem idem Canonicus, se non teneri ad onus octo Missarum mensualium, tum quia illud non legitur impositum in Testamento Flaminie, ex ejus bonis Canonicatus fuit electus, tum quia hæc pia Testatrix voluit, quod erigeretur Canonicatus, seu Cappellania, hinc inferendo, quod Franciscus ejusdem vir non poterat devenire ad erectionem Canonicatus insimul, &

Cappellanæ injungendo etenim Canonico onus Missarum, unionem fecisse videtur Canonicatus, & Cappellanæ contra voluntatem Fundatricis.

Accedit reddituum tenuitas, ex calculo siquidem per Canonicum Petruccium exhibito desumitur nihil aliud remanere pro quotidiano servitio Chori, quam modicam summam scutorum 10. annuorum, & obulorum 15. statim ac admittitur onus controversum celebrationis, ad quod absurdum de medio tollendum infert, se non posse adstringi ad celebrationem octo Missarum mensualium, quæ important quolibet anno sc. 19., & ob. 60., calculando unamquamque Missam ad rationem juliorum duorum, ex quo agitur de onere perpetuo.

Contendunt è contra Patroni, Canonicum esse obligatum ad celebrationem Missarum; primo quia Flaminia voluit, quod Canonicatus erigeretur *arbitrio Francisci viri*, & Franciscus vir illum, accedente auctoritate Ordinaria, erigere curavit, cum expressione oneris supradicti. Secundo quia onus celebrationis octo Missarum quolibet mense non est incompatible cum Canonicatu; Tertio quia Missæ fuerunt celebratæ spatio septuaginta circiter annorum, itaut de observantia non sit dubitandum; Quarto, quia non videtur subsistere tenuitas reddituum, cum Canonicus, præter scuta octo, quæ cuilibet ex Canonicis distribuuntur; habeat quolibet anno scuta 40. cum dimidio, & onus impositum Missarum, illud calculando ad rationem manualis, non excedat summam scutor, 9. & ob. 60.

His stantibus, ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & ad quæ onera teneatur Canonicus in casu Sc.

Non proposita.

Die Sabbathi 4. Februarii 1719.

Nulla causarum dubia in proxima præterita Congregatione non fuerunt resoluta. Dignabuntur itaque EE. VV. potestatem Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 7. c. 7.
de ref.

NULLIUS, seu S. SEVERINI JURISDICTIONIS.

- I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatie S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum a decisis sub die 11. Aprilis 1682. in casu &c.*
- II. *An electio Oeconomorum, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatie, quam inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium curæ, spectet privative ad Episcopum in casu &c.*
- III. *An Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium d. Abbatie subiaceant Visitationi, directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*
- IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dd. Parochialium subiaceant directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*
- V. *An decretum Sac. Congreg. emanatum die 30. Maii 1639. & confirmatum die 4. Feb. 1702. sit etiam servandum singulis tertiis Dominicis cujuslibet mensis, & per totam Octavam festivitatis Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia Abbatiali S. Laurentii in casu &c.*

Ad primum dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia. Ad secundum affirmative. Ad tertium negative. Ad quartum negative. Ad quintum affirmative.

Sess. 22. in
Decret. de
Observand. e-
vitam in ce-
leb. Missa.

NEPESINA CANONICATUS.

An, & ad quæ onera teneatur Canonicus in casu &c.

Teneri ad onera expressa in Testamento Francisci, & ad onera, ad quæ tenentur alii Canonici.

Sess. 22. c. 4.
de Ref.

ROMANA CAPPELLANIÆ. Ad Cappellaniam vacantem per obitum Sacerdotis Angeli Pini fuit a Principe Gaspare de Alteriis, ad quem pertinet jus præsentandi, Præsentatus Balthassar Ricci in Acolitatus Ordine, & in ætate annorum 23. & sex mensium constitutus; Cumque exorta fuerit controversia, an in Cappellania, ad quam Balthassar præsentari obtinuit, requiratur Sacerdotium actu, & quatenus requireretur, idem exoraverit pro dispensatione, Eminentiss. Card. Urbis Vicarius, requisitus pro Informatione, & voto, censuit Oratorem esse Cappellaniæ capacem, nec ulla indigere dispensatione, quia non solum infra annum, sed etiam infra sex menses promoveri potest ad Sacros Ordines, & ad Presbytera-

teratum, concludendod eundem institui posse ad laudatam Cappellaniam, conditione adjecta, ut infra annum se ad omnes Sacros Ordines promoveri curet.

Verba foundationis Cappellaniæ, de qua nunc agitur, sunt ea, quæ sequuntur; *duas perpetuas*, (verba sunt sanctæ me. Clementis X. qui duas perpetuas Cappellanas in sua Cappella gentilitia existente in Ecclesia S. Mariæ supra Minervam, instituit, & fundavit) *duas perpetuas sine cura Cappellanas in prædicta Cappella nostra gentilitia pro duobus Presbyteris futuris Cappella gentilitiæ hujusmodi Cappellanis, quarum unam, & alteram in singulis vero Dominicis, & aliis de præcepto Ecclesiæ festivis diebus, quilibet illorum unam Missam, ita tamen, ut Missarum celebrandarum. Sacrificium, juxta mentem nostram, per Cappellanos ipsos applicetur, celebrare debeant, & teneantur, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.*

Supposito hoc verborum tenore, pro Balthaffaris capacitate, & sic pro exclusione cujuscumque dispensationis, facit, quod in terminis Sacerdotii, nedum a jure, sed ab homine requisiti in Beneficio, sive in Cappellania, recepta videtur esse propositio, quod illud non sit necessarium de tempore collationis, sive præsentationis, sed sufficere, quod intra unius anni spatium valeat obtineri, *Gonzal. ad Regul. 8. Cancell. glos. 5. n. 104. & 105. fuse Clericat. disc. 72. tit. de Benefic. a n. 1. usque ad 11. qui loquitur in terminis Cappellaniæ, ad quam vocatus est Sacerdos cum onere celebrandi Missas, & illi Auctores, qui qualitatem Sacerdotalem exposcunt de tempore collationis, seu præsentationis, nihilominus admittunt contrariam opinionem esse in praxi receptam, Amostuz. de causis piis lib. 3. cap. 5. n. 34., Castill. contr. juris to. 5. cap. 91. a. n. 38. usque ad n. 51.*

E' contra pro incapacitate Balthaffaris, & sic pro necessitate dispensationis, facit, quod quando annexio Sacerdotii est facta respectu actus, Sacerdotium requiritur tempore collationis, sive præsentationis, ad differentiam casus, in quo annexio Sacerdotii facta sit respectu aptitudinis, in hac quippe facti speciei satis est, quod Sacerdotium intra annum acquiri valeat,

Absque eo quod de annexione Sacerdotii respectu actus in hypothese dubitari posse videatur; ea etenim semper adesse dicitur, quando Fundator voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania conferatur Sacerdoti, uti late probat *Fagnay. in cap. ut Abbates a n. 37. usque ad 60. de etat. & qualit. & in terminis Beneficii, ad quod eligendus erat Presbyter, qui celebrare debebat Missas omni hebdomada, quod qualitas Sacerdotalis fuerit necessaria de tempore præsentationis, firmavit Rota dec. 248. dec. 363. dec. 278. dec. 312. dec. 353. & dec. 364. cor. Emerix jun.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Balthassar institui valeat ad Cappellaniam, ad quam fuit presentatus, non obstante, quod tempore presentationis non esset Sacerdos, & quatenus negative.*

II. *An eidem sit indulgenda dispensatio in casu Sc,*

Ad primum affirmative. Ad secundum provifum in primo.

SAGONEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Frater Dominicus Franciscus de Lama natus est die 8. Julii anno 1691, & professionem

*Sess. 25. c. 25.
de Regul.*

Regularem emisit in Religione Min. Reformatorem S. Francisci 10. Dec. 1706. , & licet intra quinquennium voluerit reclamare apud Ordinis Provinciam , professionem nihilominus ratificavit expresse die 8. Dec. 1711. Cumque in præfenti instet pro concessione restitutionis in integrum , de duobus præcipue videtur esse inquirendum , hoc est de professione , & de professionis ratificatione ; Quoad professionem , nulla esset , de nullitate loquendo , difficultas , cum emissa fuerit ante decimum sextum annum expletum contra litteram Sacri Concilii Tridentini *Seff. 25. cap. 15. de Regul.* ubi professio taliter emissa declaratur nulla , nec ullam dicitur inducere obligationem , sed quia expressa supervenit ratificatio cum positiva scientia in ratificante , quod professio erat nulla ratione ætatis , in quo rerum statu , data validitate ratificationis , non posset professio ullo modo impugnari , juxta *Text. in cap. significatum de Regul.* ibi , seu post decimum quartum annum Professionem a se prius factam , ratam habuerit , & in *cap. is qui de Regul.* in 6. ibi , seu professionem a se prius factam ratam expresse habeat , hinc est , quod totum instantiæ pondus ad ratificationem reducitur .

Contendit itaque Frater Dominicus , ratificationem fuisse nullam , utpote emissam propter vim , & metum cadentem in constantem virum , sibi que incussum a Laurentio fratre , qui , pugione ad pectus admoto , eum ad ratificandum induxit , uti desumitur ex ejusdem Laurentii testimonio , qui stimulis conscientiæ , & exhortationibus Missionariorum permotus rem totam aperuit , non obstante , quod fateatur egressum Fratris Dominici a Religione sibi futurum esse præjudicalem , propter divisionem bonorum paternorum , quam ille post egressum prætereundum posset . Concordant cum Laurentio alii testes deponentes de auditu ; Quocirca onus erit E. E. VV. decernere .

An sit concedenda restitutio in integrum in casu .

Dilata , & coadjuventur probationes , & Episcopus procedat prout de jure contra Laurentium Fratrem Oratoris ;

*Seff. 25. c. 4.
de ref.*

CREMEN. REDUCTIONIS MISSARUM . Supplicarunt Canonici Regulares Monasterii S. Benedicti Civitatis Cremen. huic S. Congreg. pro reductione nonnullorum onerum Missarum , & proposita eorum instantia inter summaria precum , responsum fuit die 24. Septembris anni præteriti 1718. modo , qui sequitur *ad primum* , hoc est quoad legatum factum anno 1632. *ad Manualem* , agebatur enim de legato librarum undecim mille , relicto Canonicis cum onere Missæ quotidianæ , item agebatur de legato incipiente a quantitate , non ab onere , necnon de legato dictarum librarum , quæ erant investitæ in quodam censu , cujus hodierni redditus summam non excedunt scutor. 45. monetæ romanæ omnino imparem pro adimplemento Missæ quotidianæ , habita ratione elemosynæ , quæ dari consuevit in Civitate Cremen. pro Missæ celebratione , ita ut de reductione ad manualementum existimatum fuerit dubitari non posse . *Quoad secundum onus* , hoc est quoad contractum initum anno 1628. responsum fuit *Leclum* , & *utantur jure suo coram Judice competente* , & loquendo de aliis oneribus responsum fuit *Leclum* ; impetrataque subinde a Canonicis nova audientia unacum descriptione in folio , agitur in præfenti de viribus præteritæ resolutionis .

Loquendo autem de contractu inito anno 1628. in ordine ad quem responsum fuit *Lectum*, & *utantur jure suo coram Judice competente*, sciendum est, quod Marcus Antonius Bondentes assignavit dicto anno 1628. Abbati Monasterii libras 5400. pro celebratione Missæ quotidianæ, quod dictæ libræ erant in censibus investitæ, & quod hodierni dictorum censuum redditus non excedunt annua scuta 23. monetæ Romanæ.

Cumque, teste Episcopo in sua informatione, hodierna eleemosyna manualis sit unius Julii cum dimidio pro una Missa feriali, & duorum Juliorum pro festiva, hinc inferunt Canonici, constare de læsione, & sic esse locum reductioni, non obstante, quod onus fuerit acceptatum in contractu, & multo magis, cum acceptatio secuta fuerit post editam Bullam Urbanam, & contra formam in eadem præscriptam; tum quia in acceptationem non adfuit licentia in scriptis Superioris Generalis, tum quia pecuniæ erant in censibus investitæ, quando ad tramites Bullæ investimentum fieri debebat in bonis immobilibus.

Quoad alia vero onera, in quibus rescriptum fuit *Lectum*, sciendum est primo, quod in antiqua tabella appensa in Sacratio descriptum est onus quinque Missarum quolibet mense celebrandarum ad Altare S. Sebastiani pro anima Antonii Taffini, pro libris imperialibus 400: quæ sunt in censu investitæ, & hodie reddunt *scuta tria* circiter monetæ Romanæ. Sciendum est secundo, quod in eadem tabella adnotatum est onus Missarum 84. annuarum ad Altare S. Mariæ Lauretanæ pro anima Philippi Fontanæ, qui dedit Monasterio libras 670. Imperiales, & quod hæc in censu investitæ hodie reddunt scuta octo circiter. Sciendum est tertio, quod in eadem tabella adnotatum est onus Missarum 30. pro anima Camilli Cribelli quolibet anno, qui reliquit libras 400. quæ in censu investitæ hodie reddunt scuta tria circiter monetæ Romanæ. Sciendum est denique, quod in eadem tabella descriptum est onus unius Missæ qualibet hebdomada pro anima Elisabeth de Faconis pro libris Imperialibus 700. ex quibus in censibus investitis, hodie habentur sc. 5. quolibet anno monetæ Romanæ; cumque nec onerum, nec eorum, quæ relicta fuerunt pro ipsorum adimplemento, alia habeatur notitia, quam ea, quæ deducitur ex descriptione in tabella, & præsumptio sit, quod libræ fuerint relicte in censibus investitæ, ex quo hodie hæc capitalia sunt pariter in censibus investita, nec eorum redditus sufficiant pro Missarum celebratione, & illorum decrementum non ex culpa Canonico- rum, sed ex censuum diminutione processerit, hisce de causis iidem Canonici existimant sibi esse debitam reductionem, horum etiam onerum, quæ sunt descripta in tabella.

Adeoque onus erit EE. decernere.

An, & quomodo sit standum, vel recedendum q. decisis in casu.

Standum in Decisis quoad legatum factum anno 1532. quoad contractum vero anni 1628. pro nova informatione juxta Instructionem, & quoad reliqua in decisis.

VENETA REDUCTIONIS MISSARUM. Joannes Delphinus, in ultimo, cum quo decessit, Testamento, condito de an. 1539. inter cætera, duas voluit Missas quotidianas celebrari in Ecclesia S. Cantiani, alteram pro anima Florisdelise fororis, jubendo, ut Sacerdoti celebranti sol-

*Sess. 25. de
Res. c. 4.*

ve.

verentur ducati 16. aliam pro anima propria , jubendo , ut Sacerdoti sol-
verentur ducati 20. In eodem Testamento idem testator prælegavit Elenæ
suae Consobrinx campos 55. *Item lascio a Madonna Elena figlia del quon.
Messer Cristoforo Soranzo mia cugina , alla quale ho molte obbligazioni , e
massime per avermi sempre governato campi 55. delle mie possessioni &c.*
Hanc eandem Elenam Joannes subinde scripsit hæredem , imposito onere
satisfaciendi legatis a se relictis , *il resto veramente di tutti i miei beni d'
ogni sorte lascio , e voglio che sia della d. Elena Soranzo per li benefizj , che
ho avuto da lei , con questo che la facci tutti i miei Legati , & in Codicillis
post testamentum exaratis iterum voluntatem expressit , quod ad Elenam
campi 55. devenirent : Item voglio , che del tutto Madonna Elena Soranzo
mia cugina , figlia di Cristoforo sia commissaria per la maggior parte , e che
abbia il tutto , e sopra tutto li miei campi 55. &c.*

Bona Elenæ ad duas devenerunt familias , ad familiam videlicet Mori , cui
in divisione bonorum contingit onus celebrationis Missæ pro anima Testa-
toris , & ad familiam Delphinam , quæ in se suscepit onus adimplendi cele-
brationem Missæ quotidianæ , de qua tantummodo nunc agitur pro anima
Floridelisæ ; Cumque Aloysius Barbadicus causam habens a Delphinis ,
huic Sac. Congregationi supplicaverit pro reductione oneris Missæ quoti-
dianæ , ex quo sexdecim ducati a Testatore relictis , hodie non sunt suffi-
cientes , scriptum fuit pro informatione , & voto Patriarchæ Venetiarum ,
qui sensit esse locum reductioni .

Si de reductione agendum est ad tramites ordinariæ praxis hujus Sac. Cong-
reg. , non videtur , quod eidem esse valeat locus , sed quod ab hæredibus
supplendum sit id , quod requiritur pro celebranda Missa quotidiana ; Tes-
tator enim incæpit ab onere , & deinde meminit elemosynæ : *Item voglio
sia celebrato ogni anno una Messa nella d. Chiesa di San Canziano per l'
anima della d. Fiordelise per un Sacerdote da esser eletto per li miei Com-
missarij , quali abbia ogni anno ducati 16. , & in hac Sac. Congreg. repro-
bata sententia Boerii in cap. super litteris de rescriptis , negantis hæredem
posse cogi ad supplendum , quando Testator expressit quantitatem elemo-
synæ pro Missis celebrandis , invaluit opinio Felini in eodem cap. super lit-
teris de rescriptis , qui dicit , esse locum supplemento , quando quantitas
fuit relicta demonstrative , secus autem si taxative fuerit relicta , & semper
censendum esse , quod quantitas fuerit demonstrative relicta , quando Tes-
tator incæpit ab onere , uti testatur bo. me. Carolus de Vecchiis meritissi-
mus olim Sac. Congreg. Secretarius in suo suffragio impresso apud Chris-
pin de visit. pastoral. par. 2. §. 18. n. 6.*

At punctus est , quod Felini doctrina in Sacra Congreg. recepta non appli-
catur , quando ex Testamento defumitur , & ex circumstantiis supplemen-
tum sibi locum vindicare non posse , juxta tradita per *Monaccl. in formul.
par. 1. tit. 10. formul. 19. n. 22. in fine* , cumque admissio in præsentis rerum
statu supplemento , remanere non possint , teste Patriarcha in sua informa-
tione , in hæreditate Elenæ illi campi 55. quos testator eidem prælegavit ,
& in Codicillis expressit enixis verbis : *e sopra tutto* ; quod ad eam deve-
nire deberent , id operari potissimum videtur , ut , non obstante regula in
contrarium , esse valeat locus limitationi .

His stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An sit locus reductioni in casu &c.

Negative .

MELEVITANA EXPOSITIONIS SS. SACRAMENTI. Episcopus Melevitanus in actu visitationis decrevit, quod in Parochiali Ecclesia S. Pauli Apostoli Civitatis Vallettæ fieri deberet expositio Sni Sacramenti in Altari Majori, & non in alio Altari pertinente ad Confraternitatem S. Michaelis Archangeli in eadem Ecclesia erectam; cumque reclamantibus Confratribus adversus hoc decretum, scriptum de more fuisset Episcopo pro informatione, retulit ipse se fecisse decretum supra memoratum, ex quo Altare Confraternitatis positum est in vestibulo, & primo ingressu Ecclesiæ, itaut de irreverentia ingredientium, & egredientium ab Ecclesia maximopere timeri potuerit, de quo periculo nulla rationabilis suspicio adesse potest, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum exponatur in Altari Majori,

Adversus hæc excipiant Confratres, primo hic, & nunc agi de expositione SS. Sacramenti, quæ sit qualibet prima Dominica Mensis, & quæ post Missam cantatam terminatur, cum in fine Missæ Sacramentum reponatur; secundo in pluribus Urbis Ecclesiis adesse consuetudinem Eucharistiam publicæ venerationi exponendi in Altaribus minoribus, quando, prout hic, non agitur de solemniori, & per non modicum tempus duratura expositione; tertio, non suffragari rationem deductam a periculo irreverentiæ, tum quia novum non est, nec in Urbe, nec in Diœcesi Melevitana, quod fiat expositio in Altaribus sitis prope januam Ecclesiarum, tum quia in latere dextero Ecclesiæ S. Pauli, in qua est Altare Confraternitatis nulla janua reperitur, cum pateat aditus a duabus aliis januis, altera in medio, altera a latere sinistro, quarto tandem, & ultimo fuisse a Vincentio Hagijs dono data Altari Confraternitatis nonnulla bona cum obligatione expositionis SS. Sacramenti qualibet prima Dominica mensis in eodem, & cum pacto resolutivo, in casu, quo conditio non adimpleretur, quasi quod subsistente Episcopi decreto, certa sit bonorum relictorum jactura,

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An expositio SS. Sacramenti fieri debeat qualibet prima Dominica mensis in Altari Confraternitatis, vel potius in Altari majori Ecclesiæ S. Pauli, in casu &c.

Affirmative ad primam dubii partem, negative ad secundam, & Episcopus provideat, ne sequatur inconvenientia.

ASCULANA VISITATIONIS. Contendit Reverendissimus Episcopus Asculanus, se visitare posse Ecclesiam S. Joannis ad Templum, quæ est Commenda Sacræ Religionis Hierosolymitanæ, non solum quia sui in Episcopatu Prædecessores eam visitarunt, sed etiam quia Concilium Tridentinum *sess. 7. de Ref. cap. 8.* decernit, quod locorum Ordinarii Ecclesias quascumque quomodolibet exemptas, auctoritate Ordinaria singulis annis visitare teneantur, & *sess. 21. cap. 8. de Ref.* statuit, quod Commendata Monasteria, Abbatia, Prioratus, & Præposituræ nuncupatæ, in quibus non viget Regularis observantia, necnon Beneficia tam curata, quam non curata, Sæcularia, & Regularia qualitercumque commendata, etiam exempta, ab Episcopis, tamquam Apostolicæ Sedis delegatis annis singulis visitentur.

Sess. 7. de Ref. c. 8.

Abſque eo quod suffragari valeant equiti Commendatario privilegia Religio-

nis exemptiva a jurisdictione Ordinariorum innovata post Concilium Tridentinum a S. Pio V. *Constit.* 67. & *Constit.* 136. *Bull.* to. 2. quandoquidem litteræ hæ Apostolicæ S. Pii V. redactæ dicuntur ad terminos S. Concilii Tridentini a Summo Pontifice Gregorio XIII. in sua *Constit.* 67. citato *Tom.* 2. *Bullarii*.

Adversus autem fundamenta hucusque deducta facere posse videtur resolutio hujus Sacræ Congreg. in *Mantuana juris visitandi* 17. *Junii* 1690. *lib.* 40. *decret.* in qua dictum fuit. Episcopum non posse visitare Ecclesiam non Parochialem spectantem ad Commendam S. Joannis Hierosolymitani; etiam si pluries fuit a prædecessoribus Episcopis visitata.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quo jure liceat Episcopo Asculano visitare Ecclesiam S. Joannis ad Templum, in casu &c.

Non proposita cum sequente.

CALAGURITANA BENEFICIORUM. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 8. *Julii*, & fuit repropoſita in Congregatione habita die 9. *Sept.* 1702. nec ulla fuit capta resolutio. Pro tertia vice fuit proposita in Congregatione habita die 30. *Sept.* ejusdem anni, prodiitque responsum, quod infra exponetur. Cum autem Capitulum, & Beneficiati Ecclesiarum SS. Andreæ, & Jacobi novam audientiam postulaverint, & obtinuerint, & sic de viribus præteritæ resolutionis hodie sit agendum, & nonnulli sint ex Eminentissimis Patribus, qui tempore causæ propositæ, & resolutæ, huic non intererant Congregationi, operæ pretium esse existimatum est, antiquioris folii substantiam hic inferere, unacum rescripto Sacræ Congreg., ut tuto responderi valeat, an sit standum, vel recedendum a decisio. Folium autem præteritæ propositionis, in substantialibus ita se habet.

Beneficia Ecclesiarum Calaguritanæ, & Calciaten Diœcesis, ubilibet vacantia, utpote constituta ex decimis, & fructibus solvi solitis a Populo ipsorum locorum, sa. me. Clementis VIII. de anno 1596. de voto hujus Sac. Congreg., conferri mandavit solis filiis patrimonialibus, & originariis eorundem locorum, ea tamen lege, quod major pars Beneficiorum Ecclesiæ præsentare debeat Episcopo, quem maluerit ex illis, qui, prævio examine, idonei fuerint renunciati.

In Ecclesiis Parochialibus SS. Jacobi, & Andreæ Civitatis Calaguritanæ, quibus annexa est altera Parochialis S. Bartholomæi Villæ de Aldeanova, Beneficia hujusmodi triginta numerantur, ad quæ tamen, ut asseritur, pluribus ab hinc annis, semper filii Patrimoniales dictæ Civitatis præsentati fuere, eo quod major pars Capituli constituta fuerat a Beneficiatis naturalibus illius, exclusis penitus originariis dictæ Villæ de Aldeanova, non sine maximo ipsius detrimento, & curæ Animarum, pro qua exercenda, unicus tantum Beneficiatus existit. Quamobrem Universitas d. Villæ, preces porrexit san. mem. Innocentio XII. ut per suas litteras Apostolicas demandare dignaretur separationem tot Beneficiorum ex præfato Capitulo, quot ad portionem annuarum decimarum, quas eidem persolvit, constitui possent; itaut ad ea Beneficia soli naturales illius Villæ præferri deberent, quatenus idonei reperti fuerint, ad formam Constitutionis san. mem. Clementis VIII. precibusque per specialem commissi-

fionem

tionem prædicti Summi Pontificis usque de anno 1697. ad hanc Sac. Congregationem pro voto remissis &c. resolvendum proponitur dubium, *An sit locus distinctioni Beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo a populo Villæ de Aldeanova, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi filii patrimoniales ejusdem Villæ in casu &c.*

Hactenus præteritum folium. Responsum autem a Sac. Congregatione editum die 30. Sept. 1702. conceptum est sequentibus verbis: *S. Congregatio respondit affirmative, censuitque, si SS. D. Nostro placuerit, per suas litteras Apostolicas in forma Brevis Episcopo Calaguritano committi posse, ut ad mensuram decimarum, quæ a Populo Villæ de Aldeanova Capitulo solvuntur, numerum portionum Beneficialium populo prædicto assignet, ac patrimoniales natos ejusdem Villæ, dummodo alias approbati sint, ad proprias portiones præferri mandet servata in reliquis forma motus proprii san. me. Clementis VIII.*

Cohærenter ad hanc resolutionem, expeditæ fuerunt litteræ Apostolicæ in forma Brevis, cum solita clausula, *salva auctoritate Sac. Congregationis.* Quocirca hodie disputari contingit.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Sept. 1702.

Die Sabbathi 4. Martii 1719.

N proxima præterita Congregatione nonnulla Casarum Dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reasumere, & sequentibus dubiis respondere.

ASCULANA VISITATIONIS.

An. & quo jure liceat Episcopo Asculano visitare Ecclesiam S. Joannis ad Templum in casu &c.

Negative, & amplius:

CALAGURITANA BENEFICIORUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Sept. 1702.

Dilata, & coadjuventur probationes.

ROMANA. Factum hujus causæ relatum fuit in folio Congregationis habitæ die 19. Nov., quod ab EE. VV. poterit reassumi. Fuit tunc disputatum dubium: *an in futurum servanda sit dispositio Cardinalis Ancherii, vel potius locus esse debeat ejusdem oneris reductioni, seu moderationi factæ ab Abbate Generali Congregationis Vallis Umbrosæ anno 1661. & responsum fuit ad primam partem affirmative, ad secundam negative. In præsentem autem sequentia dubia disputanda proponuntur.*

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis, & quatenus standum sit in decisis.*
- II. *An sit locus novæ oneris reductioni.*

Ad primum in decisis. Ad secundum dilata; & exhibeatur Instrumentum venditionis possessionum nuncupatarum *il Castiglione, e Monte Portio*.

CALLIEN. Factum hujus causæ relatum fuit in folio Congregationis habitæ die 9. Aprilis 1718. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed in Congregatione habitæ die 7. Maii ejusdem anni, responsum fuit *dilata, & extrabantur partitæ ex libris Sacristiæ, citatis interesse habentibus, & interim præsens Cappellanus observet tabellam. Facta partitarum extractione, in præsentem disputandum proponitur dubium, alias propositum, & non resolutum.*

An

An Cappellanus Cappellaniæ S. Bernardini teneatur deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in tabellis in casu &c.

Affirmative, & amplius.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS. Factum hujus causæ relatum fuit in folio Congregationis habitæ die 3. Dec. 1718. quod poterit ab EE.VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed reposita causa in Congregatione habita die 17. Decemb. 1718. cum sequentibus dubiis.

Sess. 22. de Observantiis Vit. in celeb. Missar.

I. *An Decretum Episcopi, seu illius Vicarii Generalis super redditione rationis fructuum & reddituum Ecclesiæ Sancti Antonii Castri Pedemontis sustineatur in casu.*

II. *An Decretum super electione Procuratoris, seu administratoris Bonorum Cappellæ S. Mariæ de Carmelo factum ab Episcopo, sustineatur, seu potius sustineatur electio facta a Sacerdotibus dictæ Ecclesiæ in casu &c.*

Fuit responsum modo, qui sequitur. *Ad primum affirmative quoad redditus, quibus est aliquod onus annexum, negative quoad redditus, qui libere dividi debent inter Presbyteros. Ad secundum deveniendum esse a Presbyteris ad novam electionem Administratoris juxta decretum Episcopi, quoad qualitatem eligendorum, juxta modum, & modus fuit, ut aboleretur pænna suspensionis, utrumque necessitate approbationis fidejussionis, & confirmationis ab Episcopo faciendæ.*

In præsentî hæc eadem Causa reproponitur, adeoque dignabuntur EE.VV. decernere.

An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

ALEXANDRINA. Anno 1628. Joannes Zucca rogavit Patrem Præpositum, & reliquos Patres Somaeschæ Ecclesiæ Parochialis S. Sirii Civitatis Alexandrinæ, ut vellent, assignata iisdem elemosyna, celebrare, seu celebrari facere Missam uanni quotidianam in perpetuum in aurora ad Altare ipsius Joannis erectum in d. Ecclesiæ sub titulo S. Caroli, ad effectum, ut omnes Viatores, laboratores, & Peregrinantes possint illam commode audire, & in apertura januarum hujus Civitatis Alexandriae recedere, & ad viaticum, & laborerium accedere. & pergere; & previa licentia Patris Generalis, necnon prævia assignatione ducat. 300. Patres promiserunt Missam quotidie, & singulo die, & si festivo in honorem B. M. V., & Sanctorum dicere, & celebrare, seu dici, & celebrari facere in aurora, tempore congruo, quo valeant Laboratores, Coltivatores, & quivis Operarii, & Viatores, & Peregrinantes dictam Missam audire, & ab hac civitate recedere, & exire in aperitione januarum hujus civitatis, & in hypothesi, in qua Patres deficerent in celebratione, etiam pro unica vice, conventum fuit, ut caderent ab assignatione dictorum ducatorum, uti latius desumitur ex instrumento.

Sess. 22. cap. 9. de Ref.

In executionem hujus instrumenti Missa fuit punctualiter celebrata, & ulterius Patres eam applicarunt pro anima pii Testatoris, cumque subinde præntensionem excitaverint, quod ad dictam applicationem minime tenerentur, & huic præntensionî se opposuerint Dominicus Ruphinus, & alii de

Zucca, causam habentes a Joanne, de hoc onere applicationis in præfenti disputari contingit.

ro applicatione facit, quod Missa est pro Fundatore applicanda, licet ipse applicationem non exprefferit, juxta resolutionem hujus Sacræ Congreg. in *Tinen. applicationis sacrificii die 18. Augusti 1668. lib.26. Decretor. fol.61.* cui hæc Sacra Congregatio temporibus subsequentibus passim adhæsit. Facit ulterius, quod Joannes devenit ad hujus Cappellanix fundationem volens in aliqua parte *gratias reddere, ac etiam ad implorandam divinam misericordiam*, uti legitur in instrumento, hæc etenim verba præferre videntur obligationem applicandi. Facit denique ipsorum Patrum observantia, qui in præteritum Missas celebrarunt, & applicarunt; non omisso, quod assignamentum factum a Joanne congruum, & proportionatum dici debet, quæ res favet oneri applicationis.

Putant è contra Patres, se ad applicationem non teneri, quia quando Testator de applicatione locutus non est, &, prout hic, aliam exprefferit causam celebrationis, pro commoditate videlicet viatorum, atque peregrinantium, tunc onus celebrationis sibi vindicat locum, sed non illud applicationis, ut in terminis Cappellanix fundatæ cum onere quotidianæ celebrationis quadam hora determinata, *accio molti occupati da' negozj possino andare a sentirla, ed in specie li scolari quando escono dalla scuola.* Respondit hæc Sac. Congr. in *Collen. applicationis sacrificii 17. Dec. 1689. lib.4. decret. fol.4.* & in terminis Cappellanix fundatæ cum onere celebrationis Missæ quotidianæ *pro satisfatione, & voto Monialium degentium in Monasterio Corporis Christi Civitatis Mantuanæ*, respondit hæc Sac. Congr. in *Mantuanæ applicationis sacrificii 19. Nov. 1718.* in cujus folio aliæ allegantur consimiles resolutiones. Addunt Patres, præteritam observantiam sibi non oboesse, cum observantia sibi vindicet locum in re dubia, non in re clara, & in hujus sui assumpti comprobationem asserunt, quod assignamentum factum a Joanne non est congruum, habita ratione celebrationis in Aurora, si ultra celebrationem, diceretur onus adesse applicationis.

His stantibus dgnabuntur EE.VV. discernere.

An Patres Congregationis Somaſchæ teneantur ad applicationem Missæ celebrandæ in Aurora, in casu &c.

Sess. 25. cap. 4. de Ref.

FANEN. Laurentius Daniellius in ultimo, sub quo deceffit, Testamento, demaudavit Papirio suo filio, & hæredi, ut intra sex menses emeret Cappellam S. Jo. Baptistæ, sitam in Ecclesia S. Petri Patrum Congregationis S. Philippi Nerii Civitatis Fanen. & ut ulterius eam congrue dotaret, ut Missa quotidiana in eadem celebrari posset pro suffragio animæ suæ, & Papirius Cappellam emit pretio scutor. 550. & insuper adimplevit celebrationem Missæ quotidianæ, & nedum ipse, sed etiam Alavolinus successor Cappellanos elegit, qui Missas celebrarunt, exortaque deinde controversia inter memoratum Alavolinum, & Patres super jure deputandi Cappellanum, post obtentas a Patribus binas super hoc puncto sententias favorabiles. alteram a Curia Episcopali Fanensi, alteram ab A.C. deventum subinde fuit ad transactionem anno 1687. in qua Alavolinus nominavit in perpetuum Cappellanum, cum obligatione nunquam variandi, nec revocandi, Patrem Præfectum Sacristiæ pro tempore Ecclesiæ S. Petri, excepto solo casu, in quo inter suos filios, nepotes, & pronepotes aliquis reperiretur Sacerdos idoneus, qui dictam Cappellam vellet obtinere. In eadem quo-

quoque transactione conventum fuit, ut pro dotatione Cappellaniæ, seu pro elemosyna Sacerdotis celebrare debentis, solverentur scuta 40. monetæ Urbini, & alia scuta 2. ejusdem monetæ pro solitis utensiliis Sacristiæ, sed cum anno 1715. Episcopus Fanensis elemosynas Missarum auxerit a Julio uno monetæ Urbini, ad Julium unum monetæ Romanæ, nova exorta est controversia inter Alavolinos, & Patres, tam super validitate transactionis, quam super augmento dotis, seu reductione Missarum.

Contendunt autem Patres transactionem non sustineri; primo, quia defuit beneplacitum Apostolicum, tam de jure, quam ex voluntate contrahentium requisitum. Secundo, quia non obstantibus sententiis favorabilibus obtentis, uti diximus, & prolatis favore Patrum, fuit concessum Alavolino jus passivum pro suis filiis, nepotibus, & descendentibus. quatenus inter eos aliquis idoneus Sacerdos reperiretur, Tertio, quia ad trames testamenti, dotanda erat Cappellania in censibus, aut in rebus consimilibus, quo stante, non erat permissum Alavolino suscipere in se onus solvendi scuta 40. monetæ Urbini; quarto tandem, quia cum ageretur de Cappellania perpetua, stipendium non poterat taxari ad rationem elemosynæ manualis, & in eo quod attinet ad supplementum dotationis, contendunt iidem Patres, debere esse locum supplemento, & non reductioni Missarum. Si etenim Testator voluit, quod Cappellania congruenter dotaretur, statim ac congrua dotatio facta non fuit, non potest esse locus reductioni Missarum, sed supplementum dotis.

Contendunt è contra Alavolini, quod transactio sustineatur; de existentia siquidem litis non videtur dubitari posse, sicuti nec de spe probabili obtinendi revocationem præcedentium sententiarum, cum quæstio esset super possessorio, & ipsi præcedenter devenissent ad non inationem Cappellanorum; cumque utilitas Patrum ex transactione proveniens consistat in jure per eosdem acquisito, circa perpetuam deputationem Præfetti Sacristiæ in Cappellanum, inferunt nihil aliud requiri pro validitate transactionis, etiamsi defuerit beneplacitum Apostolicum, tum quia fuit reservatum in casu, in quo esset necessarium, tum quia beneplacitum requiritur in transactione; in qua fit alienatio stabilium, & non in transactione, in qua Patres acquisiverunt jus passivum perpetuæ Cappellaniæ. Addunt Alavolini, non esse locum reductioni Missarum, nec augmento dotis, tum quia in Civitate Fani adsunt aliæ Cappellaniæ perpetuæ cum simplici elemosyna scutorum 36. monetæ Urbini, itaut per consequens justa, & proportionata a fortiori reputanda sit dos, de qua nunc agitur, utpote constituta in scutis 42. ejusdem monetæ; tum quia punctus reductionis Missarum, vel augmenti dotis discuti posse videtur, cum contingit deterioratio fundorum assignatorum, secus autem, quoties, prout in casu, nulla accidit deterioratio, cum eadem semper vigeat obligatio persolvendi annua sc. 42. Absque eo quod quidquam referat edictum Episcopi augens elemosynam Missæ a Julio uno monetæ Urbini ad Julium unum monetæ Romanæ, quandoquidem edictum loquitur de Missis manualibus, & non de Missis perpetuis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An transactio sustineatur, & quatenus affirmative, seu negative.*
- II. *An sit locus augmento dotis, vel reductioni Missarum, in casu &c.*

CASALEN. RESIDENTIÆ. Occasione qua per obitum Canonici Theodori Belliardi vacavit alter ex Canonicatibus Ecclesiæ Parochialis

*Se ss. 24. c. 12.
de Ref.*

lis

lis S. Mariæ Novæ Oppidi Lù Casalen. Diœcesis, ad quem sic vacantem Alphonfus Cajetanus Belliardus præsentavit Joannem Franciscum fratrem suum, qui institutionem ab Episcopo reportavit, & possessionem cepit, exorta est controversia inter Agentes Communitatis Oppidi de Lù, ad quos per turnum pertinet præsentatio ad Canonicatus, & eos de Belliardis, qui pariter per turnum habent jus nominandi, seu præsentandi, an Canonici nominati, & nominandi ab hac eadem familia onus habeant formalis, & præcisæ residentię personalis, eademque ad hanc Sacram Congreg. delata, disputandum in præsentanti proponitur dubium infra exponendum.

Contendit Communitas Oppidi de Lù, quod d. Canonici ad formalem præcisam residentiam personalem teneantur non solum ex dispositione Sac. Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 12. de ref.* sed etiam quia Præpositus Ecclesiæ anno 1699. cessit favore Mensæ Capitularis ducatos decem auri de Camera, & S. Congregatio accedente assensu eorum de Belliardis tanquam Patronorum, approbavit cessionem, injuncta Canonicis obligatione residendi, & Ecclesiæ inserviendi per seipsos.

Addit Communitas, quod relicta fuerunt Ecclesiæ Legata pia, intuitu residentię, & ad finem eandem promovendi, & quod residentibus aliis Canonicis tam antiquis, quam recenter a moderno Episcopo institutis, monstruosum esset, quod nominati a familia de Belliardis non essent oneri residentię subjecti; & multo magis, quia Præpositus Placentinus præsentatus a Belliardis anno 1700. & sic post relatam Sacræ Congreg. resolutionem, punctualiter per decem & octo annos, quibus vixit, personaliter residit, quæ Præpositi residentia referri nequit ad curam animarum, quam idem exercebat, cum Choro interesset indutus Superpelliceo, Bireto, & Almutia, & subjaceret punctaturis, sicut alii subjacebant Canonici.

Contendunt è contra illi de Belliardis, quod Canonici a se nominati, & nominandi non habeant onus formalis, & præcisæ residentię personalis; Xystus etenim Quartus in sua Bulla expresse permisit Canonicis, ut inservire possent per substitutos, & quamvis univerit Ecclesiæ S. Mariæ Novæ quædam Beneficia, quorum fructus essent dividendi inter interessentes Divinis Officiis, hæc tamen residentia non est præcisæ, sed causativa, & in eo quod attinet, vel ad dispositionem S. Concilii Tridentini, vel ad resolutionem hujus Sacræ Congregationis, dicunt nullam ex iisdem applicari casui præsentanti, non primam, quia Concilium Tridentinum non imponit onus residendi illis Canonicis, qui illud non habent in sequelam Bullæ Pontificiæ; non secundam, quia præmisso in factò, quod Præpositus sibi in præteritum applicaverat redditus Beneficiorum a Xysto Quarto unitorum, & quod loco Redditaum prædictorum Beneficiorum cessit anno 1699. mensæ Capitulari ducatos decem auri de Camera, supplicando Sacræ Congregationi pro confirmatione, ne cessio a se facta impugnaretur a subsequenti in Præpositura successoribus, infertur, quod responsum Sacræ Congregationis, in quo cessio fuit confirmata, & in quo injuncta fuit Canonicis obligatio residendi, & Ecclesiæ inserviendi per se ipsos, referri nequit ad residentiam præcisam, sed ad residentiam causativam; & specialius, quia assensus tunc præstitus v. Belliardis tanquam Patronis, in ventre expressam habuit præservativam, quod ex eo non intelligeretur impositum ullum onus residentię personalis. Pro assumpti etiam corroboratione assertur observantia, quia post Decretum Sacræ Congregationis anni 1699. Canonici, qui noluerunt inservire per se ipsos, continuarunt,

ut in præteritum , inferviendò per alios , & quod notabilius est, Canonicus ipse Jacobus Franciscus Belliardus , ex cujus præsentatione orta est lis , de qua tunc agitur , institutionem reportavit ab Episcopo cum verbis exclusivis obligationis residentie personalis ; Absque eò quod quidquam referant , vel Legata relicta ad finem promovendi residentiam ; vel exempla aliorum Canonorum , qui personalem residentiam adimplerunt , & adimplent . Primo quia residentia a legantibus promotà non potest esse præcisa , sed causativa . Secundo quia exempla aliorum Canonorum residentium , aut referri possunt ad residentiam causativam , aut ut plurimum militant in Canonicis nominatis ab aliis Compatronis , & non in illis nominatis a Belliardis .

His stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An Canonici Ecclesia Collegiatæ Oppidi Lù nominati per familiam de Belliardis post Decretum Sac. Congreg. Concilii emanatum de anno 1699. , & per eandem Familiam in posterum nominandi , habeant onus formalis residentie personalis præcisæ in casu. &c.

FERRARIEN. In Pastoralis Visitatione expleta ab Eñò D. Cardinali Rufo Episcopo Ferrarien. fuerunt ab Eminentia sua edita nonnulla Decreta , & signanter , quod in Cathedrali Ecclesia Missa Conventualis pro Benefactoribus applicetur , & quod Capitulum teneatur eleemosynam largiri Cappellanis illis , qui juxta consuetudinem , Missas celebrant Conventuales . Fuit ulterius ab eodem Eminentissimo Episcopo editum Decretum , quod Cappellani Curati , qui a Capitulo Cathedralis Ecclesie amovibiliter deputantur pro exercitio curæ Animarum , quarum habitualis cura residet aut penes Archipresbyterum , uti habetur in Bullis provisionis ejusdem , aut penes Archipresbyterum , & Capitulum , uti legitur in Statuto Capituli *cap.4.* teneatur diebus Dominicis , & festis pro Populo Sacrificium offerre , & quod Capitulum debeat hisce Cappellanis Curatis pro dictis Missis eleemosynam dare ; Cumque adversus hæc Decreta habitus fuit a Capitulo recursus ad hanc Sacram Congreg. , examinanda idcirco proponuntur dubia infra exponenda .

Sess. 23. cap. 1. de Ref.

Putat autem Capitulum , nullam sibi impositam esse obligationem applicandi Missam Conventualem pro Benefactoribus , tum quia ab immemorabili nunquam facta fuit dicta applicatio , tum quia quolibet mense , a Capitulo , prima die non impedita , recitatur nocturnum a Mortuis cum laudibus , & Missa de requiem pro Benefactoribus decantatur , ultra Missam a rubricis præscriptam , uti legitur in *cap.27.* Statuti Apostolica Auctoritate roborati a Summo Pontifice Clemente VII. , & in eo quod attinet ad applicationem faciendam pro populo diebus Dominicis , & festis , a Cappellanis , qui exercent curam animarum , Capitulum subdit , Parochialitatem fuisse Cathedrali annexam absque ulla congruæ assignatione , cum fuerit Cathedrali assignata sexta pars Parochie S. Romani , quæ continet animas 300. , & ex qua tenuissimi fructus incerti percipiuntur , qui pro majori parte Sacristie Ecclesie applicantur , inferendo ex his , quæ huc usque deducta sunt , non adesse , in casu de quo agitur , obligationem applicandi Missam Conventualem , & Parochialem .

Adversus hæc autem excipit Eminentissimus Episcopus in sua informatione ; & loquendo de Missa Conventuali , ait , certum esse , quod eadem est applicanda pro Benefactoribus , juxta resoluta ab hac Sacra Congregatione

in

in Cefenaten. Missæ Conventualis 24. Maii 1661. impressa apud Crispin. in sua visit. Pastor. par. 2. §. 20. n. 37. non obstante quacumque consuetudine contraria, ut in specie resolutum fuit ab hac Sacra Congr. in *Tusculana 16. Nov. 1652. lib. 19. Decret. fol. 210.* Consimile inquit, ferendum esse iudicium de applicatione Missæ Parochialis diebus saltem Dominicis atque festis; textus etenim Concilii Tridentini *cap. 1. sess. 23. de ref.* ubi legitur, præcepto divino mandatum esse omnibus, quibus animarum cura commissa est, pro his Sacrificium offerre, intelligitur de speciali ipsius Sacrificii, & fructus medii applicatione, juxta late deducta per *Fagnan. in cap. fraternitatem n. 93. § 94. de sepulturis*, & juxta mentem hujus Sac. Congregationis expressam in resolutionibus fuse cumulatis per *Monacell. in formul. legal. par. 2. tit. 2. n. 4. § 5., § 10 2. tit. 16. formula 2. n. 8.* & absque eo quod quidquam referat, quod Decretum editum in Sacra Visitatione loquitur de Cappellanis Curatis amovibilibus, & quod nulli sunt redditus, vel saltem pauci, qui ratione Parochialitatis a Cathedrali percipiuntur, quandoquidem obligatio applicandi pro Populo extenditur etiam ad Curatos amovibiles, cum amovibilitas non tollat, quin habeant curam animarum, uti ratiocinatur *Monacel. loco allegato n. 29.* & paupertas non excusat ab applicatione pro populo, ut in terminis Parochorum non habentium congruam resolvit hæc Sacra Congregatio in *Forsempromien. Missæ Parochialis 8. Febr. 1716. lib. 66. Decret. fol. 55. a tergo.* quæ etiam Sac. Congregatio resolvit celebrantibus Missam Convenualem esse debitam elemosynam per modum distributionis, & eandem esse persolvendam ex redditibus Capituli, uti videre est in *Burgi S. Donini Missæ Conventualis 16. Maii 1716. lib. 66. Decret. fol. 223. a tergo.*

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An dignitates, Canonici Mansionarii, & Cappellani capituli, qui omnes ex usu, & consuetudine tenentur celebrare in Cathedrali Ecclesia Missas conventuales, teneantur ad easdem applicandas pro Benefactoribus, & quatenus affirmative.*
- II. *An celebrantibus, & applicantibus Missas conventuales solvenda sit elemosyna a capitulo, & quatenus affirmative.*
- III. *An pro elemosyna dictarum Missarum conventualium teneantur contribuere omnes constituentes corpus capituli, sive sint Sacerdotes, sive Diaconi, sive Subdiaconi, & sive participant, sive non participant de massa distributionum.*
- IV. *An supposita obligatione applicationis Missæ conventualis, teneatur capitulum in posterum continuare in recitatione Nocturni a mortuis, & in celebratione Missæ cantatæ cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus.*
- V. *An Cappellani Curati amovibiliter a capitulo deputati pro exercitio curæ animarum teneantur diebus Dominicis, & Festis Missam applicare pro populo, & quatenus affirmative.*
- VI. *An elemosyna sit iisdem persolvenda ab Archipresbytero, vel a capitulo, & quatenus solvenda sit a capitulo.*
- VII. *An elemosyna desumenda sit ex massa distributionum, vel ex fructibus præbendæ singulorum canonicorum.*

Die Sabbathi 18. Mattii 1719.

Um in proxime præterita Congregatione nonnulla Caularum dubia, inferius recensenda, decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

A LIPHANA REDDITIONIS RATIONIS.

An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

*Sess. 22. capi
9. de Ref.*

In decisis, & amplius, & Fidejussio approbetur ab eisdem Presbyteris eligentibus eorum risico, & periculo.

A LEXANDRINA.

An Patres Congregationis Somaschæ teneantur ad applicationem Missæ celebrandæ in Aurora, in casu &c.

*Sess. 22. de
Observand. et
Vit. in celeb.
Missar.*

Affirmative.

F A N E N.

I. *An transactio sustineatur, & quatenus affirmative, seu negative.*

II. *An sit locus augmento dotis, vel reductioni Missarum, in casu &c.*

*Sess. 5. cap. 4.
de Ref.*

Ad primum negative, & partes utantur Jure suo quoad litem. Ad secundum teneri ad Dotationem prout de Jure.

C A S A L E N. RESIDENTIÆ.

An Canonici Ecclesiæ Collegiatæ Oppidi Lù nominati per Familiam de Belliardis post Decretum Sacræ Congregationis Concilii emanatum de anno 1699., & per eandem Familiam in posterum nominandi, habeant onus formalis residentiæ personalis præcisæ, in casu &c.

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

Negative, & amplius.

FERRARIEN.

Sess. 23. c. 1.
de Ref.

- I. *An dignitates, Canonici Mansionariis, & Cappellani capituli, qui omnes ex usu, & consuetudine tenentur celebrari in Cathedrali Ecclesia Missas conventuales, teneantur ad easdem applicandas pro Benefactoribus, & quatenus affirmative.*
- II. *An celebrantibus, & applicantibus Missas conventuales solvenda sit elemosina a capitulo, & quatenus affirmative.*
- III. *An pro elemosyna dictarum Missarum conventualium teneantur contribuere omnes constituentes corpus capituli, sive sint Sacerdotes, sive Diaconi, sive Subdiaconi, & sive participant, sive non participant de massa distributionum.*
- IV. *An supposita obligatione applicationis Missæ conventualis, teneatur capitulum in posterum continuare in recitatione Nocturni a mortuis, & in celebratione Missæ cantatæ cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus.*
- V. *An Cappellani Curati amovibiliter a capitulo deputati pro exercitio curæ animarum teneantur diebus Dominicis, & Festis Missam applicare pro populo, & quatenus affirmative.*
- VI. *An elemosina sit iisdem persolvenda ab Archipresbytero, vel a capitulo, & quatenus solvenda sit a capitulo.*
- VII. *An elemosyna desumenda sit ex massa distributionum, vel ex fructibus præbendæ singulorum canonicorum.*

Ad Primum affirmative. Ad Secundum affirmative. Ad Tertium affirmative, sed ex massa distributionum. Ad Quartum & Quintum affirmative. Ad Sextum, Elemosynam esse persolvendum a Capitulo in casu. Ad Septimum, esse desumendum ex massa distributionum.

Sess. 23. c. 16.
de Ref.

UGENTINA, seu HYDRUNTINA ORDINATIONIS. Fuit proposita hæc Causa in Congregatione habita die 23. Julii 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem cum nulla fuerit capta resolutio, sed simpliciter Responsum fuerit: *Dilata, & coadjuventur probationes per instrumenta emptionis, & venditionis; resolvendum remanet dubium, quod tunc fuit propositum, & non resolutum, videlicet.*

An Clericus Franciscus Grassi sit promovendus ad Ordines cum litteris dimissorialibus Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini, in casu &c.

Proponatur in Prima.

Sess. 22. c. 9.
de Ref.

AQUIPENDEN. INDULTI. Propter continuum, & laudabile quadraginta annorum servitium, concessum fuit Canonico Seraphino Indultum Jubilationis, sub consueta clausula, *ut quamvis in posterum non interserviat, nihilominus fructus omnes, & distributiones quotidianas sui Canonatus percipere valeat, perinde ac si Choro, & Officiis Divinis personaliter interesset*, exortaque subinde controversia inter ipsum, & ceteros Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ Terræ Canini super participatione punctaturarum, quæ *fallentiæ* dicuntur, nec non emolumentorum, quæ adventitia dici valent. cum desumantur ex anniversariis, & associationibus Cadaverum,

rum, in hypotefi, in qua Canonicus Seraphinus nec Choro, nec Anniverfariis, nec prædictis affociationibus Cadaverum interfit, refolvenda idcirco proponuntur dubia infra exponenda.

Quoad punctaturas, feu fallentias, Sacra hæc Congregatio alias refolvit, eas non deberi Canonico jubilato, fi Choro non interfit, uti habetur *uti Romana diftributionum lib. 30. Decret. fol. 16. & 36. a tergo.*

Quoad Anniverfaria, Sacra hæc eadem Congregatio cenfuit, eorum emolumenta deberi Canonico jubilato, in hypothefi, in qua non fuerat a Teftatoribus appofita conditio, quod inter præfentes dividerentur, & in hypothefi, in qua immemorabilis fuerat introducta confuetudo, ut Participantes de diftributionibus, participarent etiam de anniverfariis, & in his terminis procedit refolutio *in caufa Patavina 9. Julii 1714. lib. 64. Decret.*

Contra in cafu, in quo prædictæ deficiebant circumftantiæ, & in quo confefum fuerat confuetum jubilationis indultum, cum facultate percipiendi omnes fructus, unacum diftributionibus quotidianis, perinde ac fi jubilatus Choro intereffet, Sacra Congregatio cenfuit, non effe Jubilatum admittendum ad participandum de emolumentis Anniverfariorum, non obftante, quod Anniverfaria videantur æquiparari diftributionibus, juxta Textum *in c. unico de Cler. non refid. in 6. & in his terminis procedit refolutio in Bituntina Anniverfariorum 1. Julii 1679. lib. 30. Decret.*

Hæc ftantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonicus Seraphinus vigore Indulti jubilationis, fi Choro non interfit, participare debeat de punctaturis, feu fallentiis, in cafu &c.*

II. *An idem participare debeat de emolumentis adventitiis Anniverfariorum, & affociationum Cadaverum, fi functionibus non interfit, in cafu &c.*

Dilata, & proponatur in prima.

LEODIEN. EJECTIONIS NOVITIÆ, Maria Renfon die 5. Julii 1715. admiffa fuit ad Novitatum in Monafterio Monialium Veteri Vineti, vulgo nuncupati *de Vivegni* Ordinis Cifterciensis, & pondere Novitatus anno, mandatum obtinuit ab Electore Coloniensi tanquam Epifcopo, & Principe Leodiëfi directum Abbatiffæ, & Monialibus, ut ipfa fine dote reciperetur, fub obtentu antiqui juris, feu immemorabilis confuetudinis, juxta quam Epifcopi. & Principes Leodiëfes occasione fui primi adventus ad Gubernium Diœcefsis, & Principatus nominant in quocumque Monafterio Monialium unam Puellam, quæ fine dote recipitur, fed cum die 20. Junii anni fequentis 1716. & fic deficientibus decem diebus pro complemento integri probationis anni, Maria Renfon fuerit a Monafterio ejefta, nec confequenter fuerit ad Professionem admiffa, & ipfa ad Monafterium Monialium nuncupatum *Robertimontis* ejufdem ordinis Cifterciensis feffe receperit, in quo induta eodem Religionis habitu permansit fpatio fex menfium. & deinde eodem habitu nunquam dimiffa, ad domum paternam redierit, ubi etiam nunc dicitur habitare, exorta eft controverfia tam circa ejufdem ejectionem, quam circa ejus admiffionem absque renovatione anni probationis, & absque folutione dotis ad professionem in Monafterio Monialium de Vivegnis.

Sess. 25 de Regul. & Monial. cap. 17.

Putat autem Maria, fuam ejectionem nullatenus fufineri, cum facta fuerit absque ulla caufa, & cum liberum quidem fit Superioribus Religionum aliquem admittere, vel non admittere ad Novitatum, fed liberum æquali modo

modo ipsis non fit sine iusta, & legitima causa rejicere a professione eum, qui fuit admissus ad Novitiatum.

Putat etiam eadem Maria se esse admittendam ad professionem in relato Monasterio renovatione anni probationis, & sine solutione dotis, licet enim ipsa non compleverit integrum annum Novitiatum in Monasterio de Vivegnis, ex quo quindecim dies deficiebant tempore, quo fuit ejecta, cum tamen ad aliud Monasterium ejusdem ordinis, retento eodem habitu, iverit, & in eodem, spatio plurium mensium permanerit, quodque notabilis est, cum expulsio a primo Monasterio non fuerit innixa legitimæ causæ, ex his infert se esse ad professionem admittendam absque renovatione anni Novitiatum. & in eo quod attinet ad solutionem dotis; subdit Maria se non posse adstringi ad ejus solutionem, cum nominationem supra expositam reportaverit ab Episcopo, & Principe Leodiensi, & quatenus difficultas in hoc puncto consisteret, se obtulerit, & offerat promptam, & paratam ad persolvendam dotem.

Excipiunt e contra Abbatissa, & Moniales Monasterii de Vivegnis, quod professio Religiosa est species contractus, quodque consensus per secretum scrutinium præstandus pendet a voluntate. & arbitrio suffragantium, qui soli Deo tenentur reddere rationem, absque eo quod adstringi valeant ad allegandam causam sui dissensus, & sic concludunt, quod ejectio Mariæ debet in hypothese sustineri, & loquendo de ejusdem admissione ad professionem sine dote, dicunt nullum jus competere Episcopo, & Principi Leodienfi, cogendi Monasterium ad puellam admittendam, cum nominationes confimiles, utpote habentes naturam. & essentiam gratiarum expectatarum, fuerint a Concilio Tridentino sublatae *sess. 24. c. 19. de Reform.*, ut in terminis Archiepiscopi Colonienfis, & Episcopi Trevirensis confimile jus sibi vindicantium firmavit *Rota in Colon. eni Canoniciatus 21. Junii 1704. coram bon. mem. Molines, & in Treviren. Canoniciatus 6. Martii 1716. coram R. P. D. Crispo.*

His stantibus dignabuntur EE. VV. discernere,

- I. *An ejectio Puellæ sustineatur, in casu &c.*
- II. *An prædicta Puella admittenda sit ad possessionem in eodem Monasterio absque renovatione anni probationis, & sine dote, in casu &c.*

Dilata, & exquiratur ab Ordinario, an factum fuerit Scrutinium, & ad Mentem.

*Sess. 25. de
Regular. &
Mon. c. 3.*

ORDINIS S. FRANCISCI. Provinciæ reformatæ S. Francisci Familiæ Cismontanæ exponunt, quod a suis Syndicis Apostolicis res ipsis relietæ vilissimo pretio venduntur, vel quia Syndici eas vendunt favore propinquorum, vel quia contractus faciunt cum personis potentibus, quibus resistere non possunt; auditoque Procuratore Generali, prædicta omnia confirmante, quæritur in præfenti quodnam remedium parandum sit adversus hoc malum, quod non est habendum tanquam mulum parvi momenti.

Proponi posset, quod Syndici in posterum non procederent ad bonorum alienationem, nisi petito, & obtento Apostolico beneplacito, ut fit in alienatione cæterarum rerum ad alias Ecclesias, & loca pia pertinentium.

At loquendo de hoc temperamento, non levis urget difficultas, & præseindendo

dendo a necessitate vendendi , & alienandi , ut Fratrum indigentis succurratur , cum qua necessitate non videtur compatibilis obligatio recurrendi ad Sedem Apostolicam pro obtinendo beneplacito, Syndici hujus Ordinis habent a Summo Pontifice facultatem alienandi mobilia , & immobilia Fratribus sub modo licito relicta, uti habetur in *Constit. 1. Pauli Quarti §. 11. Bull. tom. 1. & in constit. cap. 4. Si dichirra, che noi possiamo servirci del Sindico in due soli atti, il primo de' quali è, che possa ricevere in nome della Sede Apostolica tutte le cose mobili, ed immobili, offerte donate, o lasciate a' Frati in testamento. Il secondo è, che possa a nome di d. Sede Apostolica vendere, alienare, o commutare le cose, delle quali non possono i Frati licitamente servirsi, e convertire il prezzo per i bisogni de detti Frati.*

Abſque eo quod in his alienationibus Apostolicum requiratur beneplacitum , quia alienatio fit ex necessitate juris , ut in puncto firmat *Fagnan. in cap. Nulli num. 27. & 28. de reb. Eccles. non alien. vel quia bona dici nequeunt Monasteriis incorporata propter incapacitatem eorumdem , quemadmodum relata hujus Sacrae Congregationis resolutione ponderant *Latuse. in Theatr. Regul. in verbo bona temporalia num. 7. Corrad. in praxi dispens. lib. 9. cap. 1. n. 13. Donat. in praxi Regul. tom. 1. tract. 14. quest. 67.**

Excluso hoc temperamento , reliquum est, ut videatur, an præcipiendum sit , ut Syndict ad alienationes non procedant , nisi prævia edictorum affixione; quidquid enim sit , an hæc solemnitas ab aula recesserit quando agitur de alienatione rerum ad pupillos, & Minores pertinentium, hoc unum certum est, quod cauthela prædicta demandatur ab hac Sacra Congregatione , quando conceditur licentia locandi , vel concedendi in emphyteusim bona Ecclesiastica .

His stantibus , onus erit EE. VV. decernere .

An, & quale temperamentum sit capiendum, in casu &c.

Quoad Mobilia prætiosa Ecclesiae incorporata , esse necessarium Beneplacitum Apostolicum : quo vero ad omnes alias res in posterum non posse Syndicos procedere ad venditionem , nisi prævia Edictorum affixione , & venditio fiat majori oblato ,

Die Sabbathi 1. Aprilis 1719.

LN proxima præterita Congregatione nonnulla Casuarum Dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque EE.VV. dicto Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

*Sess. 23. c. 16.
de Ref.*

UGENTINA, seu HYDRUNTINA ORDINATIONIS.

An Clericus Franciscus Grassi sit promovendus ad Ordines cum litteris dimissorialibus Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini, in casu &c.

Affirmative quoad primam dubii partem, prælitato Juramento ad tramites Bullæ, & ad secundum negative.

*Sess. 22. c. 3.
de Re.*

AQUIPENDEN. INDULTI. Pro adæquata hujus Causæ resolutione mihi fuit ab EE.VV. in proxime præterita Congregatione demandatum, quod præter decreta, in folio dictæ Congregationis benigne reassumendo, allegata, perquirerem, an aliâ in Regeſtis hujus Sacræ Congregationis reperirentur, quæ ad rem facere possent. Quoad punctum itaque Canonici, qui obtinuit Indultum Jubilationis, an, si Choro non interſit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis, inveno, quoad in quadam Causa *Reatina distributionum* injunctum quoque fuit tunc temporis Secretario, ut præcedentia Decreta uniret, factaque decretorum unione, & proposito dubio: *An Canonico jubilato debeantur fallentiæ Canonicoꝝ absentium, si choro non interſit*, responſum fuit affirmative, dummodo non obſent constitutiones particulares, & consuetudo Ecclesiæ, uti videri potest in cit. *Reatina distributionum* 19. Aprilis 1682. fol. 241. a tergo lib. 42. Decret.

Inveno quoque, quod in aliâ causa *Aquipendii Jubilationis*, quæ proposita fuit in Congregatione habita die 2. Martii 1697. & resoluta in subsequenti Congregatione habita die 23. ejusdem mensis, & eodem anno, tria fuerunt dubia disputata, primum, *An Canonicus jubilatus teneretur vel per se, vel per alium ad celebrationem Missæ conventualis per turnum*, & huic dubio responſum fuit negative. Fuit ulterius propositum secundum dubium, *an idem canonicus teneretur facere depositum tertiæ partis fructum Præbendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii canonici*, & huic dubio responſum fuit affirmative; tertium denique dubium propositum fuit, *an idem Canonicus participare posset de distributionibus, quas ponunt in massa ceteri Canonici, sive ipse sit præſens, sive absens a choro*, & huic dubio responſum fuit affirmative, etiam quoad fallentias, nisi obſtet statutum, seu consuetudo; uti videre est pag. 85. p. 111. lib. 47. Decret.

Quoad alium vero punctum, an Canonicus jubilatus participare debeat de emolumentis adventitiis anniversariorum, & associationum Cadaverum, si functionibus non interſit, inveno, quod in quadam Causa *Movarien. jubilationis*, quæ fuit proposita die 2. Octob. 1677. disputatum fuit, *an duo canonic*

novicii jubilati Collegiatæ S. Gaudentii Civitatis Novariæ frui deberent emolumentis anniversariorum, quæ fiunt intra annum, licet non non assisterent; & dubium responsum fuit affirmative; cumque in quadam causa Bituntina anniversariorum 1. Julii 1779. Sacra hæc Congregatio respondisset, Jubilatum non esse admittendum ad participandum de emolumentis anniversariorum, uti relatum fuit in alio præcedenti folio, novus a Capitulo Collegiatæ S. Gaudentii Civitatis Novarum habitus est ad hanc Sac. Congreg. recursus, allegatoque Causæ Bituntinæ exemplo, iterum propositum fuit dubium, an Canonici jubilati frui deberent emolumentis anniversariorum, quæ fiunt intra annum, quamvis non assistant, itaut, standum esset, vel recedendum a decisis, & a Sac. Congr. die 29. Novembr. 1681. stetit in decisis quoad anniversaria fixa, & in quibus non est cautum a Testatoribus, ut interessentes tantum participare deberent, quemadmodum habetur lib. 22. Decret. fol. 44.

His stantibus, onus erit EE. VV. discernere.

- I. *An Canonicus Serafini vigore indulti jubilationis, si Choro non interfit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis, in casu.*
- II. *An Idem participare debeat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, & associationum cadaverum, si functionibus non interfit, in casu &c.*

Ad primum affirmative, & amplius. Ad Secundum affirmative ad primam partem, dummodo non obstet voluntas Testatoris vel dantis. Ad secundam partem negative.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Fuit proposita hæc causa in Congregatione habita die 19. Novembr. 1718. cujus folium poterunt EE. VV. reassumere, & tunc responsum fuit: *præfigatur terminus unius mensis Religioni ad faciendam legitimam renunciationem, eoque elapso, Leander instet.* *Sess. 25. c. 9. de Ref.*

Præfixus fuit terminus Religioni Patrum Augustinianorum, quæ solemniter protestata est, se nolle donationi renunciare, sed tantummodo suum assensum præbere, quod nominatio Beneficiatorum spectet, & pertineat ad Petrum Rapaciolum, quoadusque vivet, & quod pro nulla habenda sit nominatio facta in persona Dominici Scipii a quodam Patre Felice, & a S. Agatha suo Religioso Ordinis Augustiniani.

His stantibus, onus erit EE. VV. discernere.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Collescipionis, in casu &c.

Dilata, & exhibeatur actus definitorii, in quo dedit facultatem Provinciali ad nominandum.

MEDIOLANEN. ONERIS MISSARUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 2. Julii anni præteriti 1718. cujus folium poterunt EE. VV. reassumere, & tunc responsum fuit, *quod exhiberetur Testamentum*, Fuit eadem, exhibitio Testamento reposita in Congregatione habita die 3. Sept. ejusdem anni 1718. cujus folium poterit pariter ab EE. VV. reassumi, & responsum fuit *Dilata*. Eadem in præsentis pro tertia vice proponitur; adeoque dignabuntur EE. VV. discernere. *Sess. 25. c. 4. de Ref.*

An

An hæres teneatur supplere, vel potius sit locus reductioni oneris, in casu &c.

Quoad primam Dubii partem negative . Ad secundum affirmative .

*Sess. 24. c. 12.
de Ref.*

ASINA PRÆMINENTIÆ. Fuit proposita hæc Causa in Congregatione habita die 26. Martii anni præteriti 1718. nec ulla fuit capta resolutio . Fuit reposita in subsequenti Congregatione habita die 9. Aprilis ejusdem anni, & responsum fuit, quod exhiberetur Bulla coadjutorie . Reassumptis itaque foliis Congregationum mox memoratarum, dignabuntur EE. VV. decernere .

An nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa sclemnis, quæ juxta turnum ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hippolito Colocci in ordine canonicorum succedente, in casu &c.

Negative ad primam partem, & affirmative ad secundam .

*Sess. 25. c. 5.
de Ref.*

ROMANA PRÆPOSITURÆ . Sanctæ memoriæ Xistus Papa V. præposituræ ad Scalas Sanctas, unum Sacristæ officium, necnon quatuor Cappellanas, & quatuor Beneficia Ecclesiastica Clericatus nuncupata, & unum Offitiarium instituit, reservato jure patronatus, & præsentandi Michaeli Petro, ejusque filiis, ceterisque recensitis in Bulla Institutionis, quæ est in ordine *la cento cinque inter eas hujus Pontificis Bull. Romani* *tom. 2.*

Præpositura prædicta, pluribus ab hinc annis, possidetur a R. P. D. Joanne Francisco Tenderino nuper assumpto ad Episcopatum Civitatis Castellanae: & Hortanae; cumque ipse, sub obtemperu Decreti Consistorialis, quo Sanctissimus Dominus Noster eidem indulget retentionem Beneficiorum compatibilium, putet, se retinere posse præposituram, de qua nunc agitur; & e contra Marcus Abbas Gilius, qui præsentationem ad eandem præposituram obtinuit a Duce Cajetano Sfortia, Cæsarino, Peretto, præposituræ, aliorumque Beneficiorum Patrono, contendat eam ad se pertinere, & se in illa esse instituendum, post requisitam informationem, unicum voto ab Eminentissimo Domino Cardinali Vicario, qui rem totam remisit judicio hujus Sacræ Congregationis, proponitur dubium infra exponendum .

Putat autem R. P. D. Tenderinus, se una num Episcopatu retinere posse præposituram in sequelam Decreti Consistorialis sibi indulgentis retentionem compatibilium, quia licet in Bulla erectionis impositum sit præposito, Sacristæ, & reliquis Cappellanis onus celebrandi per seipsos, observantia nihilominus inolevit, quod ipsi ut plurimum celebraverint per alios; cumque hæc observantia sit antiquissima, & pene immemorabilis, uti desumitur ex libris Missarum, qui inventi fuerunt, & qui incipiunt ab an. 1649. inferitur, nihil aliud esse quærendum, cum nemo non sciat, quod residentia, sive servitium personale tolli potest per consuetudinem, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, juxta *Glossam in cap. cum omnes in verbo consuetudinem tit. de Constit.* quam laudat, & sequitur *Gonzal. ad Regul. 8. Cancell. Glos. 5. n. 107.*

Acce-

Accedit, quod hæc observantia dici nequit suo legitimo fundamento destituta, cum etenim Sixtus Papa V. pro congrua dote tum Præpositi, tum aliorum, assignaverit annuam perpetuam pensionem scutorum quadringentorum super fructibus Prioratus Ecclesiæ Ælinæ, necnon centum, & quinquaginta loca Montium, ita ut Præpositus singulis annis habere deberet scuta bis centum, Sacrista scuta centum & quâdraginta, Cappellani singuli scuta centum & decem, & Clerici scuta quinquaginta, uti legitur *in* §.8. *citata Bulla*, propter obitum Pontificis immediate fecutum, assignatio pensionis super Prioratu non habuit effectum; redactoque toto fundo ad loca 150. Montium non vacabilium, Præposito nihil aliud remanet, quam scuta 80. annua, & Cappellanis sola scuta 40. quo stante, potuit, scientibus potissimum, & non reclamantibus Patronis, qui ut plurimum fuerunt S.R.E. Cardinales, introduci consuetudo eximens Præpositum, & Cappellanos ab onere celebrandi per se ipsos; & multo magis cum Pontifex ipse, qui dictum onus imposuit in Bulla Institutionis, Præposito dederit facultatem concedendi Cappellanis licentiam celebrandi per alium Sacerdotem ab ipso approbandum in hypothesi, in qua ipsi essent legi ime impediti, sicut legitur in Bulla §.7. hæc siquidem circumstantia patefecit, præcipuam ejus intentionem fuisse, ut Missæ celebrarentur, nec consequenter ab eodem fuisse volitam in Præpositura, & Cappellaniis residentiam illam veram, & præcisam, ex qua oritur incompatibilitas cum cæteris beneficiis residentiam requirentibus.

Abque eo quod hæc impugnari valeant a Domino Duce moderno Patrono, ipse siquidem nominavit R.P.D. Joannem de Matthæis Sanctissimi Domini Noltri Cubicularium Honoris, & modo Prælatum, & Governatorem Civitatis Montis Alti, nominavit inquam, ad alteram ex Cappellaniis vacantem; cumque hic in Urbe residere non possit, ex facto ipso Ducis Patroni, desumitur, non adesse in Cappellaniis strictum onus celebrandi per se ipsum, & sic cessare quoad ipsas quamcumque incompatibilitatem cum aliis Beneficiis licet residentialibus.

Contendit e contra Marcus Abbas Gilius strictissimum esse Præpositi onus residendi, & sic præposituram esse cum Episcopatu Civitatis Castellanae, & Hortanae incompatibilem. Contendit ulterius nullam adesse contrariam observantiam, & quatenus eadem in facto esset verificata; quod illa nunquam in jure posset suffragari.

Et in eo quidem, quod attinet ad assumptum veræ, & præcisæ Residentiæ, in ordine ad Præposituram, & sic ad ejus incompatibilitatem cum Episcopatu, probatio ex allegata Bulla institutionis desumitur; primo, quia *in* §.6. Præpositus constituitur Caput Cappellanorum, & Clericorum, quibus dicitur præesse debere; secundo, quia *in* §.7. imponitur Præposito, Sacristæ, & Cappellanis onus celebrandi Missas per se ipsos, & Præposito datur facultas concedendi licentiam Cappellanis celebrandi per alios, si legitime fuerint impediti, subdendo, quod debeant illi Præposito obedire, tanquam membra capiti; tertio, quia *in* §.11. institutio Præpositi reservatur Cardinali Urbis Vicario, & institutio Sacristæ, & Cappellanorum ipsi Præposito pro tempore confertur; & ex his omnibus simul junctis deducitur, Præpositum debere residere, & sic præposituram esse cum Episcopatu incompatibilem.

In eoque, quod spectat ad observantiam, dicitur eam nec esse verificatam in facto, nec in jure relevare. Dicitur autem eam non esse in facto verificatam,

tam, tum quia ex Regestis hujus Sacrae Congregationis habetur, quod Joannes Puccius, Secretarius Cardinalis Montis Alti, & praepositus hujus ejusdem praepositurae, Sacrae Congregationi supplicavit pro licentia celebrandi per alium, quae attendita ejus infirmitate, concessa fuit *die 3. Martii 1657.* tum quia in Regesto Authographo Tabellarum onerum Missarum Ecclesiarum Urbis, quod existit in Computistaria Sacrae Congregationis Visitationis, legitur, quod praepositus, & caeteri Cappellani habent onus celebrandi per seipos; itaut observantia faveat celebrationi per se ipsos, & sic incompatibilitati cum aliis beneficiis residentiam requirentibus; absque eo quod vis ulla fieri valeat in celebrationibus Missarum per alios, quae factae afferuntur a Cappellanis, cum id potuerit procedere a licentia Praepositi, qui facultatem habent eam elargiendi.

Dicitur praeterea, observantiam in jure non relevare, quia quando aliquod onus in fundatione imponitur, illud est executioni mandandum, & illi derogari non potest, & quaecumque in contrarium admittuntur, aut fiunt, rejici debent tanquam abusus, & corruptelae, juxta *caput 5. ses. 25. de Ref.* In nihilum urgente reddituum diminutione, nec non facto Domini Ducis, qui R. P. D. Matthaeum praesentavit, cum diminutio reddituum, de qua nunc agitur, non sufficiat pro eximendo onere imposito in fundatione, eoque fortius, quia subssecuta dici nequit statim post obitum Sixti V. pro majori etenim parte contigit occasione diminutionis reddituum locorum Montium, quae accidit longe post obitum dicti Pontificis. Cumque Dominus Dux praesentaverit R. P. D. de Matthaeis, sed cum omnibus honoribus, & oneribus & tempore, quo de ipso nunquam cogitabatur, quod a S.S.D.N. praefici posset Gubernio Montis Alti.

His stantibus, dignabuntur E.E. V.V. decernere.

An Praepositura ad Scalas Sanctas sit incompatibilis cum Episcopatu Civitatis Castellanae, & Hortanae, in casu Sc.

Affirmative & amplius.

ISCLANA PAROCHIALIS. Thomas Morgionus rejectus in concursu, habito occasione Collationis Parochialis Ecclesiae Spiritus Sancti, Suburbii Celsae in Civitate Isclana, appellationem interposuit, & annuente hac Sacra Congregatione, uti colligitur ex responso edito *die 23. Julii anni praeteriti 1718.*, ad novum examen provocavit Cajetanum Boncore in memorato concursu praelectum; exortaque subinde controversia, an novum examen esset in civitate Isclana, vel in Urbe explendum, Sacra Congregatio nedum *die 24. Septembris ejusdem anni* censuit, quod examen esset explendum in Urbe, sed intimato: frustra que expectato Boncore rescriptit *die 21. Januarii hujus anni 1719.*, quod examinaretur hic in Urbe Thomas Morgionus, & quod reportata approbatione supplicaret pro facultate expediendi Bullas in Dataria.

Morgionus fuit examinatus, & approbatus ab Examinatoribus Synodalibus Urbis, eodemque deinde supplicante pro dicta facultate recurrendi ad Datariam Apostolicam, ad effectum Bullas expediendi, Sacra haec eadem Congregatio *die 4. Februarii hujus anni* demandavit, quod producerentur requisita utriusque Collitigantis, hoc est Cajetani Boncore, & Thomae Morgioni, & reclamante Morgiono adversus hoc Rescriptum, in proxime praeterita Congregatione dictum fuit, quod causa poneretur in folio.

Caje-

Cajetanus Boncore dicit se fuisse approbatum, & præelectum in concursu habito occasione vacationis Ecclesiæ parochialis, de qua nunc agitur, & Thomam Morgionum per approbationem subinde reportatam ab Examinatoribus Urbis, nihil aliud obtinuisse, quam absterfionem maculæ rejectionis passæ in eodem Concursu, hinc inferendo, præsentem quæstionem esse inter duos approbatos tanquam idoneos, quoad scientiam pro exercenda cura animarum; in quo rerum statu, cætera requisita sunt examinanda, cum nemo non sciat solius scientiæ non esse habendam rationem in collatione parochialium, nec Doctiorem esse Docto magis idoneum, ut Ecclesiam curatam obtineat; punctoque redacto ad alia requisita, Cajetanus, qui sua enumerat in scriptura per manus circumferenda, putat causam esse ad sui favorem resolvendam.

Et contra Thomas Morgionus dicit, causam præsentem non versari inter duos Approbatos; approbatio siquidem, & præelectio reportata in Civitate Isclana a Cajetano Boncore non est habenda in ulla consideratione, cum ejus effectus fuerit suspensus per remedium appellationis a se interpositæ, & cum idcirco perinde habenda sit, ac si non emanasset.

Abque eo quod quidquam referat, quod approbatio, quam ipse obtinuit ab Examinatoribus Urbis, eundem constituat, & qualificet tanquam idoneum, vel ad summum tanquam magis idoneum, quoad scientiam, sed nullo modo impediatur, quod Cajetanus non sit absolute, & simpliciter dicendus approbatus tanquam aptus in his, quæ pertinent ad litteraturam, itaut semper quæstio sit inter duos approbatos; tum quia si id admitteretur, frustratoria remaneret dispositio *Bullæ 33. S. Pii V.* indulgens rejecto in concursu appellationem, & concedens provocationem ad novum examen coram Judice appellationis, cum approbatus in primo examine semper recusare posset accessum ad Judicem appellationis, & semper se a novo examine subtrahere posset, dicendo se esse jam approbatum, & quæstionem unice reduci posse ad alia requisita, tum quia si Cajetanus ad Urbem venisset, & se examinato-ribus Synodalibus præsentasset, dari potuisset casus, quod rejectus fuisset, & quod ipse Thomas fuisset præelectus, quæ possibilitas operatur, ut dictus Cajetanus non sit absolute, & simpliciter qualificandus tanquam approbatus.

Addit denique Morgionus, se cæteris non carere requisitis, eademque longe præponderare requisitis Cajetani, uti latius probare intendit in sua scriptura per manus circumferenda.

Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An sit locus exhibitioni requisitorum utriusque Collitigantis in casu, & quatenus affirmative.*
- II. *An Parochialis Ecclesia sit attribuenda Cajetano, vel potius Thomæ in casu &c.*

Ad Primum negative, ex quo Cajetanus noulit se examini sub-
jicere in Urbe. Ad Secundum, instituendum esse novum Con-
cursum coram Eñno Archiepiscopo Capuano, & ad Mentem :

PISTORIEN. MATRIMONII, Vitus Romigialis Matrimonium per verba de præsenti contraxit cum Vidua Macia Elisabetha Donati coram Testibus, & coram Thoma Valluchio Curato Ecclesiæ Vicariæ S. Augustini extra Portam S. Marci, qui, licet non esset Parochus contrahentium, dixit tamen se habuisse licentiam a Vicario Generali Civitatis Pistoriensis, prædictos matrimonio jungendi, omiſſis etiam denunciationibus, uti legitur adnotatum in Libris matrimoniorum dictæ Ecclesiæ.

Putant Vitus, & Elisabetha Matrimonium esse validum, quia Concilium Tridentinum *sess. 24. de Reform. Matrimonii cap. primo*, præscribit matrimonium esse contrahendum, præſente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentia, & duobus vel tribus Testibus, & nomine Ordinarii venit Vicarius Generalis in re, & ad effectum de quo agitur, juxta late deducta *per Sanchez de Matrim. lib. 3. disput. 29. quest. 3. n. 18., & 19.*; Quia vero ex adverso opponitur, quod Vicarius Generalis dictam licentiam concedere non poterat, ex quo Episcopus vero, & proprio Contrahentium Parocho inhibuerat, ne eos Matrimonio conjungeret, & quod Vicarius Generalis non concessit absolutam licentiam, sed conditionatam, quatenus videlicet adfuisset consensus Proximorum dicti Viti Romigiali; ex juribus ab utraque parte circūferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An constet de validitate Matrimonii, in casu &c. & quatenus negative.*
- II. *An sit locus illius revalidationi, in casu &c.*

Non proposita cum sequente.

TARANTASIEN. Occasione cujusdam saluberrimæ Aquæ, quæ a quodam Monte scaturire cœpit in finibus Ducatus Sabaudia, & signanter in Comitatu Tarantasiæ, ad cujus aquæ potum finitimarum gentium factus est, & fit concursus, constructum fuit quoddam Oratorium Beatæ Mariæ Virgini dicatum; cumque subinde actum fuerit de eodem in Ecclesiam ampliando, nec non de erigendo Hospitali, quod certe esset maximopere proficuum, ut illud exteri, & peregrini se recipere possent, contingit enim aliquando, ut nivibus, & glacie homines illis in locis opprimantur, & vita priventur, quemadmodum legitur in actis Tarantasiensis Ecclesiæ Lugduni editis anno 1697. fol. 140. ibi, *Verum quoniam in hac nostra Diœcesi aliquando accidit, homines vita privari, sive ex altissimorum Montium præcipitiis, sive opprimi nivibus, aut glacie, exorta est controversia inter Comunitatem, & homines Pagi Peysei, & dicti Pagi Parochum tum super oblationibus, tum super erectione Hospitalis, Causaque ad hanc Sacr. Congregationem devoluta, dignabuntur EE. VV. decernere.*

- I. *An Parocho Peysei de oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B. M. Virginis relictis, debeat aliqua portio in casu &c.*
- II. *An Universitati Peysei, & Procuratori Piorum Operum ab eodem constituto, liceat cum dictis oblationibus ampliare dictum Oratorium, illudque in formam publicæ Ecclesiæ redigere, dissentiente Parocho in casu &c.*
- III. *An eidem Universitati cum dictis oblationibus pro commodo peregrinorum, & exterorum ad dictum Oratorium confluentium liceat erigere Hospitalale, etiam dissentiente Parocho, in casu &c.*
- IV. *An pro celebratione Missæ quotidiana in d. Oratorio in Ecclesiam erigendo, & pro inserviando dicto Hospitali, liceat eidem Universitati deputare Cappellanum independentem a Parocho in casu &c.*

Die Sabbathi 22. Aprilis 1719.

UM nonnulla Casuarum dubia, inferius recensenda, in novissima Congregatione decisa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere & frequentibus dubiis respondere.

PISTORIEN, MATRIMONII.

- I. *An constet de validitate Matrimonii in casu, &c. & quatenus negative.* *Sess. 24. c. 1. de Ref. Mart.*
 II. *An sit locus illius revalidationi, in casu &c.*

Ad Primum affirmative. Ad Secundum satis provisum in primo.

TARANTASIEN.

- I. *An Parocho Peysei de oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B. M. Virginis relictis, debeat aliqua portio, in casu &c.* *Sess. 22. c. 9. de Ref.*
 II. *An Universitati Peysei, & Procuratori Piorum Operum ab eadem constituto liceat cum dictis oblationibus ampliare dictum Oratorium, illudque in formam publicæ Ecclesiæ redigere, dissentiente Parocho in casu &c.*
 III. *An eidem Universitati cum dictis oblationibus pro commodo peregrinorum, & exterorum ad dictum Oratorium confluentium liceat erigere hospitale, etiam dissentiente Parocho, in casu &c.*
 IV. *An pro celebratione Missæ quotidianæ in d. Oratorio in Ecclesiam erigendo, & pro inserviendo d. Hospitali, liceat eidem Universitati deputare Cappellanum independentem a Parocho, in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum affirmative juxta modum.
 Ad tertium dilata. Ad quartum negative, & Sacerdos deputetur ab Ordinario.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione, & non fuit resoluta: cum rescriptum fuerit. Dilata, & exhibeatur actus diffinitorii, in quo dedit facultatem Provinciali ad nominandum. Notificato Patribus rescripto, causa reproponitur, quocirca dignabuntur EE. VV. discernere.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Colliscipionis, in casu &c.

Proponatur in prima.

TUDERTINA. Rosa Bufalini sponſalia contraxit cum Dominico Adriani die 6. Octobris 1717. quæ fuerunt ab ipſa ſubinde ratificata coram Notario, & Teſtibus; cumque ad avertenda ſcandala, & inimicitias, quæ oriri poterant inter Cæſarem Roſæ patrem, & prædictum Dominicum, fuerit Roſa collocata in Monafterio Montis Chriſti; & deinde translata ad aliud Monafterium Sanctiſſimæ Trinitatis, in quo præviis neceſſariis voluntatis explorationibus, intendit profeſſionem emittere regularem, in præſenti occurrit agere de validitate ſponſalium, & de eorum obſervantia. Quoad validitatem ſponſalium, contendunt Cæſar pater, & Roſa filia de eadem nullatenus conſtare, cum inita fuerint, malis accedentibus artibus, & importunis præcibus, machinationibus Sacerdotis Petri Adriani ſui Confeſſarii, & germani fratris Dominici ex adverſo comparentis pro ſuſſiſtentia ſponſalium.

Quoad obſervantiam vero dictorum ſponſalium, prætendunt ſupradiſti Cæſar, & Roſa, quod quatenus ea eſſent valida, non eſſent tamen ullo modo ſervanda, vel quia parentum indignatio reputatur cauſa ſufficiens pro diſſolutione ſponſalium, & multo magis cum Cæſar pater obſtinatam litem proſequatur in iudicio Civili contra Dominicum ſuper invaliditate ſponſalium, & in iudicio Criminali contra Petrum Sacerdotem ejus fratrem, & totius hujus negotii auctorem, vel quia ſi Roſa meliorem partem eligendo vult ingredi Religionem, non videtur dubitari poſſe de ſponſalium diſſolutione, cum matrimonium ratum, & non conſumatum per ingreſſum in Religionem, ſecuta profeſſione diſſolvatur, juxta *Textum in cap. ex publico de converſ. conjug.*

Absque eo quod quidquam referat, quod ſponſalia ſunt jurata, itaut Sponſa teneatur prius contrahere matrimonium antequam Religionem ingrediat, juxta *Textum in cap. commiſſum de ſponſul* vel quia *Textus* loquitur de conſilio, non de præcepto, uti docet *Sanchez de Matrimonio lib. 1. diſput. 43. n. 3.* vel quia procedit in eo, qui tantum propoſuit ingredi in Religionem, & adhuc ingreſſus non eſt, inter moras etenim deliberationis præcipitur, ut contrahat matrimonium, & deinde Religionem ingrediat, uti explicat *Gonzalez in d. cap. commiſſum.* & late proſequitur *Pirring. ad tit. Decret. de ſponſ. & matrim. ſect. 4. §. 2. num. 52. & 53.*

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de validitate ſponſalium, & quatenus affirmative, an illa ſint ſervanda, in caſu &c.

Proponatur in Prima.

BISUNTINA. Clemens Joſeph Pollet de Chintre Biſuntinæ Diœceſis, cupiens adſcribi militiæ Clericali, petiit, & obtinuit a Sede Apoſtolica diſpenſationem ab irregularitate, quam incurerat, ex eo quod militiæ ſæculari nomen dederat, & arma pro ſui Principis ſervitio geſſerat, nemine tamen interfecto, aut mutilato. Quia vero occasione, qua ipſe erat Dux, ſeu Officialis ſubalternus cohortis militum Præſidiariorum in quadam Arce, habuit in mandatis a ſuo Superiore, ut quosdam inſequeretur, qui ad furandum illuc advenerant, alteri mandavit Officiali, et hæc adimpleret, & hic eos inſecutus apprehendit, & ad carceres publicos duxit, & capti ſubinde per Judices regioſ damnati fuerunt, & ultima ſupplicii pœna affecti; ſtimulis conſcientiæ agitatus, dubitat, an diſpenſatio obſervanda ſub

sub eâ expressione, quod neminem occiderat, aut mutilaverat sibi prodesse possit.

Pro affirmativa facit, quod non obstantibus his, quæ supra fuerunt insinuata, nunquam dici potest, quod aliquem occiderit, seu mutilaverit, quo admissio, sequi videtur, dispensationem obtentam eidem debere esse proficuum & multo magis cum Orator nullum dederit suffragium super occisione eorum, qui capti fuerunt, in quibus terminis videtur cessare irregularitas, qua cessante non alia remanere potest irregularitas, quam illa contracta occasione militiæ assumptæ, quæ per dispensationem Apostolicam fuit jam de medio sublata: & in terminis ejus, qui clamorem extulit adversus fures prævidendo, quod si caperentur, ultimo poterant supplicio mulctari, quod ab illo non contrahatur irregularitas, licet deinde fures a Judice, vel a circumstantibus occidantur, docet *Del Bene inter tract. moral. tract. 6. de comit. seu parlam. dubit. 8. num. 21. & seqq.*

Pro negativa vero opinione facit, quod irregularitas ex homicidio contrahitur aut facto, aut præcepto, aut consilio, juxta *Textum in cap. sicut, §. Clericos*, ibi: *& illos, qui consilium dederunt, & in cap. significasti il secundo, ibi: neque ipsius studio, consilio, vel mandato; titulo de homicidio voluntario, vel casuali, & notabilis est glossa in cit. cap. sicut, §. consilium, ibi: & sic distingue circa hanc materiam, aut committitur homicidium voluntate, aut casu, aut necessitate. Si voluntate, quod fit tribus modis, facto præcepto, & consilio. In quocumque istorum casuum, qui committit homicidium, non solum non debet promoveri, sed in perpetuum debet deponi. Si autem irregularitas ex homicidio contrahitur, non solum facto, sed etiam præcepto, atque consilio, videtur, quod Orator eam incurrerit. statim ac alteri Officiali demandavit, ut hostes furantes insequeretur, qui deinde ad mortem damnati sunt, cum ad incurrendam in his terminis irregularitatem sufficiens reputetur quodcumque dictum, vel factum, quod dirigatur, siue ordinetur ad homicidium inde secutum, quemadmodum post Navarrum, & Avilam docet *Piring. ad tit. Decret. de homicidio voluntario. sect. 4. §. 1. sub num. 94.* in quo rerum themate dispensatio obtenta Oratori suffragari non posset. Ad dicitur, quod si Orator ipse insecutus fuisset furantes, eosque apprehendisset, iidemque subinde morte mulctati fuissent, irregularis evasisse dici posset ex homicidio secuto. idem ergo judicium ferendum esse videtur, etiam in hypothese, in qua Orator non est insecutus, sed alteri mandavit, ut fures insequeretur, qui postmodum a Judicibus ultimo fuerunt affecti supplicio, uti probat *Textus in cap. is qui de homicidio in 6.**

His positis, dignabuntur EE. VV. discernere

An Oratori suffragetur obtenta dispensatio, in casu &c.

Negative ?

ANTEQUExEN. IN INDIIS OCCIDENTALIBUS. Episcopus Antequexen. in Indiis Occidentalibus litteras dedit Sanctissimo Domino Nostro in quibus exposuit, quod in sua Civitate plurimæ fiebant processiones tempore Quadragesimæ. & signanter in Hebdomada majori, & quod præsertim tempore noctis, cum functiones illæ ad multam noctem producerentur, scandala sequebantur, & mala, quæ non licet homini loqui, nedum in vicis, & plateis sed etiam in ipsis Ecclesiis, & quod idcirco ipse prohibuit processiones tempore Quadragesimæ, exceptis duabus in feria se-

Seff. 25. de Reg. c. 12.

xta majoris hebdomadæ, lata lege, quod feria quinta in Cæna Domini omnes Ecclesiæ clauderentur hora nona post meridiem, & quod demum spatio quindecim annorum, hæc omnia feliciter, & cum plausu executioni mandata sunt, cum populus non sit duræ cervicis, nec domus sit exasperans.

In iisdem quoque litteris exponitur, quod ad majorem Dei gloriam, adhibito consilio, & consensu Capituli Cathedralis Ecclesiæ, & Magistratum, præcepit, ut dies Expectationis Beatissimæ Virginis Mariæ, qui magna cum celebritate recolitur habeatur, & sit festivus de præcepto; cumque Episcopus Summum Pontificem exoraverit pro horum omnium confirmatione, & a Sanctitate sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, in præsentem agendum est, an gesta ab Episcopo sint auctoritate Apostolica confirmanda.

Quoad diem itaque festum de præcepto Expectationis Beatæ Mariæ Virginis, pro quo a Sacrorum Rituum Congregatione concessum fuit nonnullis Diocesis Officium particulare, de jure communi, sicuti potest Summus Pontifex festum indicare de præcepto in universa Ecclesia, ita potest Episcopus hoc ipsum facere in sua Diocesi, accedente consensu Cleri, & Populi, uti probat *Textus in can. pronuntiandum de consecrat. dist. 3. & in cap. conquestus de feriis*, & licet nonnulli Doctores dicant, consensum populi de consuetudine amplius non requiri, omnes tamen agnoscunt necessitatem consensus Capituli, *Azor. instit. moral. tract. 27. lib. 1. cap. 26. quest. 1. & 2. Diana in edit. coordinat. tom. 3. tract. 3. resolut. 89. num. 2.* & quoad Bullam 291. Urbani Octavi, in qua dies festi statuuntur, non prohibetur Ordinariis aliorum festorum indictio, sed tantummodo iidem admonentur, ut a dicta indictione novorum festorum de præcepto studeant, quantum fieri potest, abstinere.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo precibus sit annuendum.

Affirmative.

MAGDALUNEN. Fundatum fuit in Oppido Magdaluni Hospitale pro curandis, & alendis Oppidi, aliorumque locorum Duci Magdaluni subjectorum infirmis, & fundatio initium habuit a Legato Diomedis Ducis Carassæ, qui anno 1560. in suo ultimo Testamento erectionem demandavit, relictis ducatis 1000. in fabricam impendendis, & aliis bis mille pro dote, eaque adjecta conditione, ut si aliquid superesset, demptis Hospitalis expensis, erogaretur singulis annis in dotationem Pauperum Puellarum. suumque habuit fundatio complementum opera Ducissæ Robertæ, quæ post obitum Ducis Diomedis Viri nedum suas circa annum 1566. contulit opes, sed impetratis a Summo Pontifice S. Pio V. litteris in forma brevis pro unione cujusdam antiquæ Ecclesiæ B. Mariæ Virginis *de Racomandatis*, certas pro regimine Hospitalis approbari Apostolica auctoritate obtinuit leges, & potissimum ut a se, suisque successoribus, duo aut tres nominari possent Oeconomi, ab Ordinario tamen approbandi, qui singulis annis, tam Ducissæ, quam ejus successoribus, tenerentur rationem administrationis reddere coram Ordinario, & quod exuberantes redditus Hospitalis converterentur in dotes Puellarum nuptui tradendarum, aut in Captivorum redemptionem, aut demum in Carceratorum subsidium.

Fun.

Fundatio hæc Hospitalis propitium, utilemque, prout sperari poterat, non habuit effectum; Cives etenim Magdalunenses, alique ad ejus beneficium invitati probro habuerunt, se curandos ad dictum Hospitale conferre, & neglecta fere dotium distributione, non solum Administratores omnem operam navarunt in emendo nova pro Hospitali stabilia, itaut in unum collectis, tam bonis primæ foundationis, quam aliis subinde comparatis, annuus redditus, teste Episcopo, sit in ducatis 1070. circiter, sed quod gravius est, cum circa annum 1638. irrepsisset opinio, quod Ducibus Fundatoris hæredibus, pro suo arbitrio, & conscientia in alios usus pios vertere liceret redditus, sustentationi infirmorum exuberantes, nulla requisita licentia Ordinarii, aut alterius Ecclesiastici Superioris, permiserunt, ut ad eorum manus devenirent ducati 11000.

Res hoc modo se habuit usque ad annum 1660. quo decurrente, Antonia Caraccioli ex Principibus Abellinatensium, tunc temporis Magdaluni Ducissa, ignara, uti credere fas est, foundationis Hospitalis, & eorum, quæ in fundatione continebantur, curavit ex superfluis ejus redditibus construi Monasterium pro Virginibus Deo dicandis; cumque ejus obitu subsecuto, non amplius fuerit cogitatum de Monialibus introducendis, non obstante, quod fabrica ad finem fuerit ab ipsa perducta, adeout de anno 1688. Moniales Terræ Cereti Thelesinæ Diœcesis, tunc impellente terræmotus flagello, facile, & commode intra septa novi Monasterii se recipere, & ad septennium usque in eo commorari valuerint, delata modernis hisce temporibus rei familiaris administratione ad Ducissam Carlotam Columnam matrem, tutricem, & bajulam hodierni Ducis Magdaluni, adinventisque in domestico Archivio tabulis Testamentariis Diomedis Caraffæ Fundatoris, necnon litteris Apostolicis S. Pii V. agi cœptum est de rebus componendis ad limites æquitatis, atque justitiæ.

In hujus itaque intentionis executionem tam prædicta Ducissa, quam moderni Oeconomi Hospitalis recursum habuerunt ad Tribunal R. Fabricæ, factaque fideli expositione eorum omnium, quæ in præteritum evenerant circa malam reddituum Hospitalis administrationem, & minus congruam eorum applicationem, quodque suæ intentionis erat de fructibus supra investitis fundare, atque dotare Monasterium pro recipiendis Virginibus Deo dicandis, honesta de more compositio facta est, cessis a Fabrica juribus quomodocumque sibi competentibus, sub obtentu perficiendi cœptum opus Monasterii; cumque pro omnium rerum complemento, Ducissa Carlotta, prædictique hodierni Oeconomi Hospitalis Sanctissimo Domino Nostro supplicaverint pro applicatione capitalium, & fundorum, qui fuerunt quidem comparati ex fructibus Hospitalis, sed ex iis fructibus, qui alias in dotes Puellarum converti debuissent, ut horum capitalium ope fundari valeat, & stabiliri Monasterium Monialium, necnon pro approbatione nonnullarum aliarum conditionum, quæ in minuta exarata sub reservatione assensus Apostolici habentur, preces de more fuerunt adhanc Sacram Congregationem remissæ.

Scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto; cumque ipse censuerit, petitioni esse annuendum, & esse novo Monasterio faciendam assignationem bonorum, atque reddituum, imposita eidem obligatione expendendi pro manutentione Hospitalis, quæatenus necessitas exigat, quolibet anno, ducatos 300. uti fusius legi potest in ejus relatione, operæ pretium existimatum fuit pro ulteriori diligenti negotii examine illud committere Emi-

nentissimo Domino meo Cardinali Ptolomæo , ut dignaretur rem perpendere , & votum suum S. Congregationi aperire ,

Assumpto ab Eminentia Sua examine , eodemque ad calcem docte , & solide de more perducto , ut ex ejus voto per manus circumferendo dignosci valeret , tria sunt , in quibus Eminentissimus Dominus adhibendam censet aliquam moderationem .

Cum itaque Episcopus in sua informatione senserit , faciendam esse Monasterio bonorum applicationem , imposito eidem onere subministrandi pro manutentione Hospitalis ducatos 300. quatenus necessitas exigat , uti supra dictum est , præstitaque eidem Monasterio facultate convertendi in proprium usum redditus , qui infirmis deficientibus superesse possent , Eminentiss. Ptolomæus censet , in hac hypothese redditus esse erogandos in dotalia subsidia Puellarum , ut quantum fieri potest , executioni mandetur voluntas Fundatoris , & Apostolicis obtemperetur litteris S. Pii V.

Item cum inter alias res , quæ a Ducissa Carlotta petuntur occasione hujus foundationis , ea sit , quod sibi , & Ducissis in futurum , semel obtenta licentia Sedis Apostolicæ , liceat ingredi clausuram Monialium duodecies per annum , & cum competenti aliarum nobilium , vel honestarum fœminarum numero , quæ tamen excedere non valeant numerum duodecim personarum , Eminentiss. Ptolomæus est in sensu , quod aliqua adhibeatur moderatio , ita nimirum , ut nonnisi cum parvo numero personarum arbitrio Episcopi , & nonnisi ter , aut quater in anno , Ducissæ hujusmodi indulto frui valeant .

Denique , cum inter alias res proponatur , quod admittatur unus Civis Magdalunensis toties quoties Episcopus est ingressurus septa Monasterii , Eminentissimus Ptolomæus censet , id esse remittendum arbitrio , & prudentiæ ejusdem Episcopi .

Postremo , cum petatur , quod Puellæ Magdalunenses , quæ supra numerum ab Episcopo taxandum , erunt in Monasterium aliquando recipiendæ , non teneantur elemosynam , quam supradotem appellant , persolvere nisi in ducatis 30. Eminentissimus Ptolomæus censet tutius esse , quod supplicent in casibus particularibus pro moderatione dotis , quæ alias deberet esse duplicata , juxta notum Decretum Clementis VIII.

His stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An , & quomodo petitioni Ducissæ Carlotta , & Oeconomorum Hospitalis sit annuendum , in casu &c.

Affirmative juxta votum Eñi Ptolomæi , & quoad ingressum in Monasterium pro facultate ingrediendi per sex vices quolibet anno , & cum comitatu sex Matronarum quoad Ducissam Carlotta , & quoad alias in Ducatu succedentes pro facultate ingrediendi per tres vices quolibet anno , & cum tribus tantum Matronis , servata in reliquis forma aliarum Clausularum , quæ in consimilibus Brevibus pro ingressu in Monasterium apponi solent :

ÆSINA CAPPELLANIÆ. An. 1672. Joannes Jacobus de Ambrosiis a fundamentis extruxit in Castro Rosorii Ecclesiam in honorem S. Ambrosii, emissa jurata promissione de eadem dotanda, in cujus obligationis executionem *die 8. Octobris 1695.* pro dote assignavit Prædium in vocabulo *li Pratelli*, cujus annui redditus scutorum circiter 50. percipi deberent a Cappellano, cui fuit impositum onus celebrandi per se, vel per alium quatuor Missas qualibet hebdomada. Et in eo quod attinet ad Juspatronatus activum, illud reservavit pro sua, & descendentium masculorum a Sindulpho Germano fratre familia in infinitum; in eoque quod spectat ad juspatronatus passivum, ad illud vocavit Sacerdotes, & Clericos ex prædictis familiis, quatenus adessent, in qua hypothese statuit, quod nominatus amoveri non posset, & quatenus ex dictis Familiis Clerici, aut Sacerdotes non adessent, itaut exteri essent præsentandi, tunc voluit, quod Præsentatus esset amovibilis ad beneplacitum Patronorum; cumque noluerit se subjicere prædictis legibus, & sibi per consequens plenam asseruerit libertatem in præsentando, nominavit, & præsentavit ad Cappellaniam, quemdam suum consanguineum Vincentium Durellum Monachum Ordinis Cisterciensis Romæ commorantem, quatenus a Sede Apostolica dispensationem obtinisset, & facultatem transeundi ad Ordinem Cluniacensium, hicque a se nominatus voluit, quod Rector esset, & perpetuus Cappellanus.

Paulo post assignationem dotis, Joannes Jacobus è vita decessit; cumque nominatus, seu præsentatus ab ipso propter incapacitatem a statu Monacali derivantem, Cappellaniam obtinere non potuerit, non fuit ab hæredibus facta instantia pro erectione Beneficii; quocirca accedente Episcopo Æsino ad visitationem Castri Rosorii anno 1697. post facta nonnulla Decreta, tam quoad quamdam januam, per quam habebatur ingressus in Ecclesiam a Joanne Jacobo extructam, quam quoad suppellectilia Altaris, fuit ab eodem præfixus terminus duorum mensium hæredi ad petendam erectionem Beneficii, & provisionem Rectoris, ipsoque negligente adimplere mandata intra tempus præfixum, instante Promotore Fiscali, Episcopus declaravit, Beneficium esse ad se devolutum, illudque auctoritate Ordinaria erexit, & instituit in Beneficium perpetuum, imposita Cappellano obligatione celebrandi quatuor Missas qualibet hebdomada, juxta ea, quæ fuerunt a Fundatore præscripta, & Cappellaniam contulit Sinibaldo Durello Germano fratri Patris Vincentii Durelli, qui præsentationem, ut diximus, a Fundatore reportaverat.

Sinibaldus immissus fuit in possessionem Cappellaniæ *die 19. Sept. 1699.* sed mortuo Patre Vincentio Durello anno 1713. delataque hujus mortis notitia ad Philippum de Ambrosiis, fuit ab hoc nunquam Patrono nominatus ad Cappellaniam Nicolaus Bartolinus, exortaque inter hunc, & Sinibaldum controversia, post prolatam a Vicario Æsino sententiam favore Sinibaldi, binæ proponuntur in hac Sacra Congregatione dubia, quorum alterum respicit qualitatem Cappellaniæ, alterum nominationem utriusque colligantis, Sinibaldi scilicet Durelli, & Nicolai Bartolini.

Putat autem Sinibaldus, Cappellaniam S. Ambrosii, erectam in titulum perpetui Beneficii, non esse reformandam in Cappellaniam ammovibilem quoad Cappellanos extra familiam Fundatoris, non obstante ejusdem voluntate, cum prævalere debeat erectio facta servatis servandis ab Episcopo, qui concurrente hæredum negligentia, potuit devenire, sicuti devenit

ad erectionem Cappellaniæ, & eam efficere perpetuam, & quatenus voluntas Testatoris prævalere deberet Episcopali Ordinationi, itaut Cappellania censenda esset amovibilis, quando ipsa obtinetur a Cappellanis extra familiam, contendit idem Sinibaldus se esse manutenendum in possessione Cappellaniæ quoadusque vivet, potissimum quia pro remotione Cappellaniæ quamvis amovibilis, necessaria est causa, quæ in hypothese non adest. Excipit è contra Nicolaus de Bartolinis, primo, quod clara sunt verba Fundatoris, in quibus disponit, Cappellaniam debere esse amovibilem in hypothese, in qua ad eam præsententur Cappellani extra familiam Fundatoris. Secundo, quod Episcopus non poterat legem foundationis alterare. Tertio, quod decreta edita in visitatione, de qua supra actum est, necnon erectio Beneficii secuta sunt absque necessariis citationibus interesse habentium, & signanter illorum de Ambrosiis, qui nunc sunt in causa, & qui tunc erant minores. Quarto denique nullam posse Sinibaldo suffragari mantentionem, cum fuerit immissus in possessionem Cappellaniæ ex titulo nullo, & injusto, multoque magis, qui subinde verus Patronus agnovit jus suum, & ad aliam præsentationem devenit.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An erectio Cappellaniæ S. Ambrosii Castri Rosorii ad titulum perpetui Beneficii sit reformanda in Cappellaniam amovibilem quoad Cappellanos extra familiam Fundatoris ad formam dispositionis ejusdem, & quatenus affirmative.*
- II. *An sit exequenda nominatio in personam R. D. Nicolai Bartolini, vel potius sit manutenendus Durellus in possessione ejusdem Cappellaniæ donec vixerit, in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum dilata, & coadjuventur probationes.

COMEN. DISTRIBUTIONUM. Anno 1618. fuit erectum, & fundatum in Cathedrali Ecclesia Comensi ab Abbate Marco Callio infigne Collegium octo Mansionariorum, qui inservire deberent eidem Cathedrali diebus festis, & adjectis nonnullis aliis legibus, & Constitutionibus, facultate sibi reservata, eas pro suo arbitrio mutandi, & moderandi, & inter alias hæc aderat, quod videlicet ipse Abbas, & ejus successores retinere possent penes se unum ex dictis Mansionariis, qui, Patrono commorante in Civitate Comi, vel in ejus districtu, non teneretur Ecclesiæ inservire, nisi in diebus festis de præcepto, & processionibus interesse, & Patrono absente a Civitate, aut districtu deberet ille esse liber, & immunis a servitio, ita tamen, ut tempore permanentiæ apud Patronum absentem haberi deberet, ac si præsens esset in Choro.

Anno 1625. Pius Fundator auxit dotem favore Collegii Mansionariorum, & utendo memorata facultate sibimet reservata eosdem obligavit ad residentiam, & interessentiam quotidianam servitio Ecclesiæ Cathedralis, & abrogavit jus, quod sibi, & successoribus asseruerat, retinendi penes se Mansionarium, qui, hoc minime obtante, haberi deberet ac si præsens esset in Choro, juxta ea, quæ supra dicta sunt.

Anno 1632. Marcus Abbas Gallius, constituto novo dotis augmento, binos alios addidit Mansionarios, imposita iterum tam his, quam aliis obligatione

tionem perpetuam residentiam, & interessentiam Divinis Officiis, & in eo, quod attinet ad facultatem retinendi penes se Mansionarium, sic disposuit: *Che sia lecito al sudetto Illustriss. Fondatore tenere appresso di se, ed in suo servizio uno di detti Mansionarii, qual mentre starà al detto servizio, sia esente, e libero dalla residenza, e da qualsivoglia altro carico imposto a detti Mansionarij, eccetto che dall'obbligo della sua contingente parte delle Messe. Ordina tuttavia, che detto Mansionario, benchè assente dal Coro, ed esente come sopra, debba essere riputato presente, e debba godere il corpo del Benefizio, e delle distribuzioni quotidiane, frutti, redditi, ed emolumenti, che godono quelli, che attualmente risiedono, come se ancor esso attualmente, e quotidianamente risiedesse,*

Anno 1683, Marchio Jacobus Gallius heredem instituit fabricam Ecclesie Cathedralis Comi, & inter cætera demandavit, quod ex suis bonis erigerentur bini alii Mansionariatus uniendi, & aggregandi aliis decem Mansionariis ab Abbate Marco Gallio erectis, & fundatis: *volendo, che detti due Mansionarij sieno tenuti osservare, e fare tuttociò, che fanno, ed osservano i sudetti dieci, come se anch' essi fossero stati fondati dal detto quond. Sig. Abbate Marco nella di lui fondazione, fuori che circa l' applicazione del Santissimo Sacrificio della Messa; & sub hac lege fuerunt anno 1689. nova hæc Beneficia ab Ordinario erecta.*

Ad alterum ex his Mansionariatus fundatum a Marchione Jacobo Gallio, nuper assumptus fuit Sacerdos Ptolomæus Pila, negotiorum gestor, sive agens Ducis Francisci Gallii Patroni, exortisque inter ipsum, & alios Mansionarios nonnullis controversiis, iidemque ad Sacram Congr. delatis, ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

- I. *An duo Mansionarii fundati per Marchionem Jacobum Gallium teneantur residere, ac interesse Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, sicuti tenentur alii Mansionarii prius erecti per Abbatem Marcum Gallium, in casu &c.*
- II. *An redditus annuus per D. Marchionem Jacobum relictus pro unoquoque ex dictis duobus Mansionariis sit in fundatione partis destinatus pro Præbenda, & partim pro distributionibus quotidianis ad formam aliorum Mansionariatum erectorum per Abbatem Marcum, in casu &c.*
- III. *An Sacerdos Ptolomæus Pila unus ex dictis duobus Mansionariis fundatis per Marchionem Jacobum pro eo tempore, quo est additus servitio, seu gerit negocia D. Ducis Alberti teneatur ad residentiam, ac interessentiam, sicuti cæteri Mansionarii, in casu &c. & quatenus negative.*
- IV. *An participare debeat de distributionibus, necnon fallentiis, seu punctaturis omnium aliorum Mansionariorum, in casu &c.*
- V. *An etiam de omnibus, & quibuscumque emolumentis tam non fixis, vel extraordinariis, quam fixis, & ordinariis, quæ percipiuntur a Collegio Mansionariorum in exequiis mortuorum, aliis similibus functionibus, in casu &c.*
- VI. *An pro eo quoque tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum non interfuit Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus, sit admittendus ad participationem distributionum, & fallentiarum aliorum Mansionariorum, in casu &c.*
- VII. *Quatenus vero affirmative ad tertium dubium. An pro eo tempore, quo non interest Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, amittat distributio-*

- butiones quotidianas, & ad cuius favorem istæ cedere debeant in casu etc.
- VIII. An pro eo tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum defecit in supradicta interessentia a Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus teneatur restituere pecuniam exactam respectu portionis destinatæ pro distributionibus quotidianis.
- IX. Quo vero ad alteram portionem destinatam pro Præbenda, an intret dispositio Sac. Conc. Trid. cap. 12. sess. 24. de ref. seu potius sit locus penæ injunctæ per Abbatem Marcum Gallium in cap. 5. instrumenti foundationis anni 1632. & quomodo sit providendum. in casu &c.
- X. An dicti duo Mansionarii erecti per Marchionem Jacobum debeat in posterum gaudere de utilibus librarum trium millium relictarum in testamento d. Marchionis Collegio Mansionariorum, necnon debuerint illis gaudere etiam pro tempore præterito, in casu &c.
- XI. An redditus relictæ per Marchionem Jacobum pro dictis duobus Mansionariis debeant in posterum poni in communi massa cum redditibus Collegii Mansionariorum fundati per Abbatem Marcum, in casu &c.
- XII. An iidem redditus sint exigendi a dictis duobus Mansionariis, seu potius a Caneparo Collegii ad hoc, ut quoad ratam destinaram pro distributionibus quotidianis distribuantur juxta præstitum Ecclesiæ servitium, in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 9. Maii 1719.

N proxime præterita Congregatione nonnulla causarum dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

NARNIEN. JURISPATRONATUS.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Colliscipionis in casu &c.

Sess. 25. c. 9.
de reform.

Sustineri Nominationem factam favore Nicolai Leandri Paterni.

TUDERTINA.

An constet de validitate sponsalium, & quatenus affirmative, an illa sint servanda, in casu &c.

Sess. 24. c. 1.
de Ref. m. 211.

Ad primam dubii partem affirmative. Ad secundam negative quatenus emittat Professionem, & amplius, & ad mentem.

COMEN. DISTRIBUTIONUM,

- I. *An duo Mansionarii fundati per Marchionem Jacobum Gallium teneantur residere, ac interesse Choro, caterisque Ecclesiasticis functionibus, sicuti tenentur alii Mansionarii prius erecti per Abbatem Marcum Gallium, in casu &c.*
- II. *An redditus annuus per D. Marchionem Jacobum relictus pro unoquoque ex dictis duobus Mansionariis sit in fundatione partim destinatus pro Prebenda, & partim pro distributionibus quotidianis ad formam aliorum Mansionariatuum erectorum per Abbatem Marcum, in casu &c.*
- III. *An Sacerdos Ptolomæus Pila unus ex dictis duobus Mansionariis fundatis per Marchionem Jacobum pro eo tempore, quo est additus servitio, se gerit negocia D. Ducis Alberti teneatur ad residentiam, ac interessentiam, sicuti ceteri Mansionarii, in casu &c. & quatenus negative.*
- IV. *An participare deat de distributionibus, necnon fallentiis, seu punclaturis omnium aliorum Mansionariorum, in casu &c.*
- V. *An etiam de omnibus, & quibuscumque emolumentis tam non fixis, vel extraordinariis, quam fixis, & ordinariis, quæ percipiuntur a Collegio Mansionariorum in exequiis mortuorum, ac aliis similibus functionibus, in casu &c.*

Sess. 24. c. 11.
de Ref.

- VI. *An pro eo quoque tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum non interfuit Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus, sit admittendus ad par-*

participationem distributionum, & fallentiarum aliorum Mansionariorum, in casu &c.

VII. *Quatenus vero affirmative ad tertium dubium. An pro eo tempore, quo non interest Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, amittat distributiones quotidianas, & ad cujus favorem istæ cadere debeant in casu etc.*

VIII. *An pro eo tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum defecit in supradicta interessentia a Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus teneatur restituere pecuniam exactam respectu portionis destinatae pro distributionibus quotidianis.*

IX. *Quo vero ad alteram portionem destinata pro Præbenda, an intret dispositio Sac. Conc. Trid. cap. 12. sess. 24. de ref., seu potius sit locus pænæ injunctæ per Abbatem Marcum Gallium in cap. 5. instrumenti foundationis anni 1632. & quomodo sit providendum. in casu &c.*

X. *An dicti duo Mansionarii erecti per Marchionem Jacobum debeant in posterum gaudere de utilibus librarum trium millium relictarum in testamento d. Marchionis Collegio Mansionariorum, necnon debuerint illis gaudere etiam pro tempore præterito, in casu &c.*

XI. *An redditus relictæ per Marchionem Jacobum pro dictis duobus Mansionariis debeant in posterum poni in communi massa cum redditibus Collegii Mansionariorum fundati per Abbatem Marcum, in casu &c.*

XII. *An iidem redditus sint exigendi a dictis duobus Mansionariis, seu potius a Canepario Collegii ad hoc, ut quoad ratam destinata pro distributionibus quotidianis distribuantur juxta præstitum Ecclesiæ servitium, in casu &c.*

Ad primum, secundum, & tertium affirmative, & amplius. Ad quartum, quintum, & sextum satis provisum in tertio. Ad septimum, & primam dubii partem affirmative, & ad secundam servetur dispositio Abbatis Marci Galli de anno 1632., & amplius. Ad octavum negative, & amplius. Ad nonum negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam, sed in futurum, & amplius. Ad decimum affirmative quoad primam partem, & quoad secundam partem affirmative, excepto Pila, & amplius. Ad Undecimum affirmative, & amplius. Ad duodecimum ad primam dubii partem negative, & ad secundam affirmative, & amplius, & summa a Canepario deponenda pro distributionibus non excedat summam, quam contribuunt cæteri Mansionarii.

VERCELLIEN. Joannes Petrus Ferrarius ex Oppido S. Agathæ Diæcesis Vercellen. matrimonium contraxit in facië Ecclesiæ per verba de præsentibus cum Anna Maria Pramajori è loco Dorzani ejusdem Diæcesis, præmissis denunciationibus in Ecclesia Parochiali memorati Oppidi S. Agathæ, iisdemque omissis in Parochiali Dorzani de consilio Parochi, qui reputavit, eas non esse necessarias in loco originis, ex quo Anna Maria moram

ram in memorato Oppido traxerat per decennium, durante vita primi sui mariti; cum autem post contractum matrimonium, compertum fuerit, quod inter Conjuges aderat impedimentum affinitatis in tertio gradu, iidemque fuerint subinde separati, recursus habitus est ad Datariam pro obtinenda dispensatione, sed excitata ab Officiali Matrimonium difficultate, quod admitti non poterat supplicatio cum expressione matrimonii ignoranter contracti, servata forma Concil. Trid. tum quia faciendæ erant publicationes in loco etiam originis mulieris, tum quia ex omissione denunciationum matrimonium dicendum est clandestinum, fuit a SS. D. N. commissum harum difficultatum examen huic Sacræ Congr., quæ juxta morem audire voluit Vicarium Capitularem Vercellensem, qui factum supra recensitum in omnibus, & per omnia dicit habere subsistentiam.

Quoad necessitatem denunciationum etiam in loco originis, facit resolutio hujus Sacræ Congr. in *Senogallien. 29. Jan. 1684. lib. 34. Decr. fol. 28. a tergo*, *Bartholomæus Joannis Pitta origine Senogalliensis matrimonium contrahere desiderans extra locum originis supplicat declarari, an ultra fides status liberi, necessario faciendæ sint denunciationes matrimoniales, etiam in loco originis, prout præten dit Parochus, coram quo matrimonium contrahi debet. Die Sc. Sacra Sc. respondit denunciationes etiam in loco originis esse necessarias.*

Quoad casum vero, in quo aliquis per longum tempus habitaverit in loco, in quo matrimonium contrahit, an necessariæ sint denunciatione in loco originis. facit antiqua resolutio hujus Sacræ Congr. *lib. 2. Decr. p. 184.* in qua, cum quædam mulier nomine Meridiana familia Paganella, & origine Romana matrimonium contrahere vellet in Terra Guastaldi in qua habitaverat spatio septem, aut octo annorum, & Vicegerens Archipresbyteri dicti loci contenderet, denunciationes esse etiam faciendas in loco originis, memorata mulier huic Sacræ Congr. supplicationem exhibuit sequentibus verbis conceptam: *cum agatur de interpretatione Conc. Trid., & revera non sit vagans illa mulier, quæ per octo annos, vel circiter in una, & eadem Terra habitavit, propterea humiliter supplicat, quatenus eidem Vicegerenti, seu asserto Vicario Apostolico committere, & mandare dignemini, ut si per septem, vel octo annos in d. loco Guastaldi prædicta Meridiana habitavit, matrimonium hujusmodi juxta Ritum S. R. E. celebrari permittat, & huic supplicationi sic respondit Sacra Congr. Concilii censuit nihil obstare, quominus Oratores possint matrimonium contrahere.*

Quoad punctum denique, an matrimonium contractum, ommissis denunciationibus, dicendum sit clandestinum, facit resolutio hujus Sacræ Congr. in *Hieracen. anni 1587. de qua lib. 5. Decr. pag. 30.* in qua cum quæreretur, an matrimonium dicendum esset clandestinum, utpote contractum ommissis denunciationibus, & multo magis cum in Constitutionibus Synodalibus contra sic contrahentes imposita esset pœna excommunicationis, Sac. Congregatio dubio sequentibus verbis concepto, *an ommissis edictis hujusmodi matrimonium dicatur clandestinum, prolesque illegitima, veluti si sine testibus, & Parocho contraheretur, sic respondit Congregatio Concilii censuit non dici, sed contrahentes incidere in pœnam excommunicationis in Constitutionibus Synodalibus propositam.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. discernere.

I. *An necessariæ essent denunciationes in loco originis, in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An matrimonium sine illis contractum dicendum sit clandestinum, in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum proponatur omnino in prima, audita Dataria.

Sess. 22. de sacris Missis. in Decr. de obs. & evit. in celebr. Miss.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSINÆ MISSARUM. Factum hujus Causæ fuit expositum in folio Congregationis habitæ die 7. Maii 1719. quod EE. VV. poterunt reassumere. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed repropofita Causa in sequenti Congregatione habita die 21. Maii ejusdem anni sub dubiis sequentibus.

- I. *An celebratio Missæ quotidianæ pro anima quæ Aegidii Ursini de Vivariis intermittenda sit, quousque fructus locorum Montium pro hujusmodi celebratione assignatorum per eorum continuum investimentum in alia Loca Montium, in totum ascendant ad annua scuta 60. in casu &c.*
- II. *An pro Missis hucusque celebratis, annua semper elemosyna scutor. 60. debita fuerit, in casu &c. & quatenus affirmative.*
- III. *An ex iisdem fructibus Locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione elemosynæ Missarum celebratarum ad hujusmodi annuam rationem 60. scutorum hactenus desideratur, in casu &c.*

Ad primum dubium fuit responsum affirmative, & ad secundum, & tertium dilata, eodemque modo responsum fuit ad prædicta postrema duo dubia in Congregatione habita die 3. Dec. anni præteriti 1718. Cumque mihi fuerit demandatum, ut ex Regestis S. Congregationis recognoscerem, an alias fuerit admiffa compensatio Missarum in præteritum celebratarum, quando non aderat obligatio celebrandi, cum Missis in posterum ex obligatione celebrandis, quasi quod articulus hic sit maximopere exemplaris, ex quo omnes, qui petunt reductionem Missarum, Missas celebrarunt, quando non erant obligati ad celebrandum, & admiffa semel compensatione prædicta, non poterit illa denegari eis, quibus conceditur reductio Missarum, mandatis ea qua decet reverentia morem gessi, & in Regestis hæc adnotata adinveni.

In Congregatione habita die 5. Martii 1689. propofita fuit in folio Causa Romana Missarum, in qua cum Deputati Archihospitalis Consolationis de Urbe instarent pro compensatione Missarum in præteritum ultra debitum celebratarum cum Missis deinceps celebrandis, & subscriptum esset dubiū. *an locus sit petitiæ compensationi*, responsum fuit negative, uti habetur lib. 39. Decr. pag. 92. sed in hac Causa constabat de non applicatione Missarum anticipate celebratarum, ad tramites voluntatis Pii Fundatoris.

In Congregatione habita die 2. Augusti 1710. propofita fuit in folio causa, Romana reductionis Missarum, in qua pariter Parochus Sancti Salvatoris de Curte exoravit pro compensatione, propofito, inter alia dubia, hoc etiam dubio, *an pro Missis in futurum celebrandis ad formam reductionis compensari debeant ad favorem Rectoris Missæ in præteritum ab ipso celebratæ ultra ratam fructuum perceptorum, in casu*, & huic dubio responsum fuit negative in Congregatione subsequenter habita die 30. Augusti ejusdem anni, quod etiam fuit confirmatum in Congregatione habita die 14. Martii 1711. instante

Parocho pro recessu a decisis, uti videri potest *lib.60. decretor. fol.299. & fol.332. & lib.61. fol.113.*

In Congregatione habita die 18. Feb. 1713. proposita fuit inter Summaria precum instantia Deputatorum Ecclesiæ SS. Ambrosii, & Caroli Nationis Lombardorum de Urbe, supplicantium pro suspensione nonnullorum onerum, pro quorum adimplemento Missæ fuerant anticipate celebratæ, & prævia relatione cl. me. Card. de Abdua, Sacra Congregatio indulgit suspensionem celebrationis Missarum usquequo æquaretur numerus Missarum anticipate celebratarum, uti videri potest *lib.63. Decr. pag.76.*

In Congregatione habita die 31. Julii 1717. proposita fuit in folio Cauſa, *Romana-Missarum*, & cum instantibus Patribus Augustinianis Exalceatis, propositum fuisset inter alia dubia hoc dubium, *an, & quomodo sit locus suspensioni celebrationis Missarum, donec compensetur numerus Missarum excessivè celebratarum in casu*, prævia relatione Eminentiſſimi Card. Ruffi, responsum fuit *affirmative, juxta ejusdem votum*. His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An pro Missis bucusque celebratis annua semper eleemosyna scutor.60. debita fuerit, in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An ex iisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum ad hujusmodi annuam rationem 60. scut. hætenus desideratur, in casu &c.*

Iterum proponatur,

FANEN. SEPULTURÆ, ET QUARTÆ FUNERALIS - Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 13. Augusti 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed fuit responsum *dilata in omnibus, & coadjuventur probationes*. Causa in præſenti Congregatione reproponitur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

Sess. 25. c. 13. de Reform.

- I. *An erectio Sepultura sustineatur pro persona tantum Pii Georgii, vel potius pro tota ejus familia, in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An debeatur quarta funeralis, in casu &c.*

Ad primum, negative quoad primam partem, affirmative quoad secundam. Ad secundum negative, & amplius.

CASTELLANETEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. In relatione ab Episcopo Castellanetensi exhibita huic Sac. Congregationi, occasione visitationis Sacrorum liminum. nonnulla proponuntur dubia, quæ respiciunt obligationes, quibus idem Episcopus putat Thesaurarium, qui est tertia dignitas in Cathedrali, esse adstrictum; Thesaurario itaque monito, dubia, quæ sunt discutienda, sunt ea, quæ sequuntur.

Sess. 24. c. 10. de Ref.

- I. *An Thesaurarius teneatur ministrare omnia necessaria pro sonitu Campanarum, in casu &c.*
- II. *De sexaginta libris ceræ quas d. Thesaurarius tenetur tradere in festo Purificationis pro publica distributione, an ea pars, quæ aliquando superest, cedat in Beneficium Ecclesiæ Cathedralis, vel potius ipsius Thesaurarii.*

III. *An dictus Theſaurarius teneatur ad exercitium curæ Animarum, ſicuti alii duo Parochi tenentur, & eis æqualiter teneatur etiam contri-
buere omnia emolumenta parochialia, in caſu &c.*

Ad primum affirmative juxta decretum viſitationis anni 1599. & 1608. Ad ſecundum, negative ad primam partem, & affirmative ad ſecundam. Ad tertium affirmative, & amplius.

*ſeſſ. 25. c. 2.
de Regul. &
Monial.*

COMEN. Joannes Baptiſta Chicherius profeſſionem emiſſurus inter Clericos Regulares Congregationis Somafchenſis in Collegio Sanctæ Mariæ Secretæ Civitatis Mediolani ſupplicavit pro facultate ſibi reſervandi penſionem ſuper quodam Beneficio Eccleſiaſtico, ad quod habet jus præſentandi, ut ope videlicet dictæ penſionis ſibi conſtituere poſſet livellum, juxta morem eorum, qui religionem ingrediuntur, ſed propoſita ejus inſtantia inter Summaria precum, die 4. Febr. 1719. reſponſum fuit *Leſtum*; Cumque ipſe, mutata inſtantia, novum haberet recurſum ad Sacram Congregationem, ſub obtentu, quod ſibi tamquam Patrono pauperi, ſicuti ex fructibus Beneficii alimenta eſſent ſubminiſtranda, ſi in ſæculo remaneret, ſic debitum ſit ſubſidium vitalitium in caſu Religioſæ profeſſionis, reſponſum fuit die 18. Martii *ejusdem anni*, quod inſtantia proponeretur in folio.

Hujus autem inſtantiæ fundamentum conſiſtit in hoc, quod nulla eſt quoad juſpatronatus difficultas; certa pariter eſt Oratoris paupertas, cumque ulterius etiam ſi aliqua portio fructuum aſſignetur Patrono, adhuc remaneat congrua neceſſaria pro ſubſtentione Rectoris, nihil aliud deſiderari videtur, ad effectum concludendi, quod præſenti ſit annuendum inſtantiæ.

Quod autem nulla ſit difficultas quoad juſpatronatus, deſumitur ex Relatione Ordinarii, qui dicit Beneficium, de quo nunc agitur, conſiſtens in præbenda Canonicali Collegiatæ Eccleſiæ SS. Petri, & Stephani Belinzonæ fundatum fuiſſe a Francisco Cuſa, qui ad juſpatronatus ejusdem vocavit Andream Cuſam, & Pompeum Chicherium, eorumque hæredes, & ſucceſſores maſculos in infinitum, ex quibus omnibus ſolus ſuperest Joannes Baptiſta Orator, qui per conſequens eſt unicus Beneficii Patronus.

Quod pariter certa ſit Oratoris paupertas colligitur ex eadem Ordinarii relatione, qui inquit, ſibi conſtare ex documentis exhibitis, quod Jo: Baptiſta bona poſſidebat in Regno Peloponneſiaco, & quod cum ea fuerint a Turcis occupata, nullum ipſi ſuperest humanum remedium, quo ſuis indigentis ſuccurrere poſſit.

Quod denique, detracta etiam ſumma Oratori aſſignanda, titulo livelli, ſuperſit ſumma neceſſaria pro ſubſtentione Rectoris, patet, quia teſte Epifcopo, Præbenda de præſenti habet in redditu ſc. 109. cum dimidio monetæ Mediolanenſis, & præbendatus præter aſſiſtentiam Choro, tenetur ad celebrationem Miſſæ quotidianæ ſummo mane faciendam ad aliquod Altare privilegiatum, & inſtantia Jo: eſt reſtriſta ad ſummam annuam ſcutor. 20. quæ, teſte eodem Epifcopo, perſolvi bene poteſt a Præbendato.

Absque eo quod quidquam faciat, quod Orator non eſt ex linea Fundatoris,

ris, quasi quod hac de causa ipsi licet Patrono, non possint esse debita alimenta, quia *Textus in Canone quicumque 16. quest. 7.* loquens de alimentis subministrandis Fundatori, & ejus filiis, non loquitur taxative, sed demonstrative, quo stante, alimenta sunt debita Patronis etiam extraneis, uti magistraliter examinata materia, firmavit *Rota in Salernitana alimentorum 11. Januarii 1712. & in ejus confirmatoria 20. Junii ejusdem anni coram Eminentissimo D. Cardinali Scotto.*

Parum quoque refragante, quod allegatus Textus loquitur de alimentis, non de livello, livellum etenim pari passu ambulat cum alimentis, juxta *dec. 671. coram Merlino.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & in qua summa Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Dilata, & ad mentem,

UXENTINA, seu NERITONEN. ORDINATIONIS. Episcopus Neritonensis contendit, quod Sacerdos Marcus Antonius Macri incurrit nedum suspensionem, sed etiam quod contraxerit irregularitatem; Dicit enim, eum natum fuisse Jemini, qui est locus Diœcesis Uxentinae, sed Robertum ejus Patrem fuisse natum in Terra Casarani, Diœcesis Neritonensis, & ipsum una simul cum Patre in eadem Neritonensi Diœcesi commoratum fuisse, & hisce minime obstantibus ad Sacrum Ordinem Presbyteratus fuisse promotum, nullis a se requisitis litteris testimonialibus, itaut suspensionem hac de causa incurrit, & Missam subinde celebrando, irregularitatem contraxerit.

*Sess. 23. c. 3,
de Ref.*

Excipitè contra Marcus Antonius Macri, se nec suspensionem incurrisse, nec irregularitatem contraxisse; licet ab Episcopo Neritonensi pro sua ordinatione nec requisiverit, nec habuerit litteras Testimoniales; ex testibus etenim, aliisque documentis in suo Summario perlegendis ostendit, non Robertum, sed Dominicum suum Patrem ortum quidem habuisse in Terra Casarani, sed a triginta annis domicilium continuum cum animo perpetuo habitandi constituisse in Oppido Jemini, in quo ipse deinde natus est; ostendit quoque majorem partem bonorum suae familiae esse in dicto Oppido, in quo domum habet apertam; quodque ad locum Casarani, si aliquando venit, una cum Patre, venit, aut causa studii, aut causa videndi suos consanguineos, in quibus circumstantiis concludit, nullam adfuisse obligationem reportandi ab Episcopo Neritonensi litteras Testimoniales.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Sacerdos Marcus Antonius Macri oriundus Jemini, & promotus ad Ordines ab Episcopo Uxentino incurrit aliquam censuram, in casu &c.

Non proposita.

Sesl. 24. cap. 1.
de ref. Matr.

ERCELLEN. Proposita fuit hæc Causa in proxime præterita Congregatione sub duobus sequentibus dubiis.

- I. *An necessaria essent denunciationes in loco originis, in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An matrimonium sine illis contractum dicendum sit clandestinum, in casu &c.*

Cumque ad primum dubium responsum fuerit *negative*, & ad secundum, quod proponeretur omnino in prima, audita Dataria, moniti fuerunt ejusdem Datarie Officiales, ut sua jura deducerent.

Porro contendunt Oratores matrimonium, de quo agitur, dici non posse clandestinum, tum quia juxta resoluta in primo dubio, denunciationes non erant necessariae in loco originis, tum quia, quatenus fuissent necessariae in loco originis, fuerunt tamen ommissæ de consilio Parochi, uti testatur Ordinarius in sua informatione. Tunc autem matrimonium, quod fit, non præmissis denunciationibus, dicitur clandestinum, quando ommissio denunciationum fit cum culpa, & cum dolo, uti probat Textus in cap. fin. de clandestina desponsatione, ibi; *Si quis vero hujusmodi matrimonia clandestina inire præsumserit*; secus autem, quoties, prout hic, ommissio secuta fuit sine dolo, & sine culpa, & cum consilio Parochi, uti probat *Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 1. quæst. 1.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An matrimonium sine denunciationibus contractum dicendum sit clandestinum, in casu &c.

Non proposita.

Sesl. 24. cap. 1.
de ref. Matr.

I ANUEN. DISPENSATIONIS. Anna Maria Pallavicina die 13. Junii anno 1713. matrimonium contraxit cum Joanne Jacobo Imperiali, & postquam cum eodem cohabitavit spatio triginta trium mensium, se recepit in domum Jo. Baptistæ Spinulæ sui Avunculi, & Sacri Ordinis Hierosolymitani Bajulivi, in qua eadem domo degebat Comitissa de Flisco soror prædicti Bajulivi, & nullitatem matrimonii, ex capite impotentiae Viri, judicialiter proposuit coram Eminentissimo Archiepiscopo Januensi.

Avocata Causa, jam in dicta Curia introducta; in sequelam rescripti Congregationis Signaturæ Gratiae, eademque ad hanc S. Congregationem, Anna Maria Sanctissimo D. Nostro supplicavit pro dispensatione super matrimonio rato, & non consummato, a se, uti dictum fuit, contracto cum prædicto Joanne Jacobo Imperiali, precibusque a Sanctitate Sua remissis ad hanc Sac. Congregationem, Annaque Maria jam Monasterium Monialium ingressa, ut debitam hujus Sac. Congregationis mandato obedientiam præstaret, agitur in præsentem, an sit Sanctissimo consulendum pro dicta dispensationis gratia.

Infor-

Informantes pro Anna Maria, nullam dicunt de potestate Pontificis rationabilem moveri posse controversiam, cum juxta receptam Canonistarum, & quamplurimum Theologorum sententiam, quamplurimis exemplis consimilium dispensationum a Summis Pontificibus concessarum roboratam, absolutum hodie videatur, posse Summum Pontificem dispensare in matrimonio rato, & non consummato. Post hæc, iidem Informantes transeunt ad probandam non consummationem matrimonii, & hujus non consummationis probationem constituunt, primo in confessione jurata ipsius Annæ Mariæ, de qua contendunt habendam esse rationem, cum aliorum propinquorum nobilitate insignium accedant juratæ depositiones, in quibus asserunt se credere, veram esse, seu veritati innixam Annæ Mariæ confessionem.

Secundo in confessione extrajudiciali ipsius Joannis Jacobi, necnon Silvii ejusdem Matris, de qua nonnulli Testes deponunt, hujusque pariter confessionis contendunt informantes pro Anna Maria habendam esse, rationem cum adminiculum recipiat a medicamentis, & Exorcismis, aliisque continuatis diligentis pro avertenda impotentia, & cum confessio hæc ab illis processerit, qui stare intendunt pro validitate matrimonii, & qui se ejus opponunt dissolutioni.

Tertio in judicio Medicorum, & Chyrurgorum Civitatis Januensis, qui, perpenſa constitutione Corporis Joannis Jacobi, necnon medicamentis frustra adhibitis, cum juramento affirmarunt, se non dubitare de ingenta, & perpetua ipsius impotentia.

Quarto in factio Principis S. Angeli Fratris Joannis Jacobi; cum etenim hic Uxorem duxerit, non obstante quod esset Romanæ Curie Prælati, & tali merito esset insignitus, talibusque Aulæ ministeriis potiretur, ut ad majora facile aspirare posset, & non obstante, quod Joannes Jacobus ejusdem Frater pingui potiatum Domus Primogenitura, iidem inferunt Informantes, quod sicuti ab hoc factio Joannis Jacobi sæpe memorati impotentia desumitur, ita etiam desumi dicenda est præcedens matrimonii non consummatio.

A probatione non consummationis matrimonii transitum faciunt informantes ad causas pro concessione dispensationis, & illas reponunt, tum in necessitate, in qua, seclusa dispensatione, Anna Maria constitueretur perpetuam servandis virginitatem, tum in odiis, & in inimicitis, nedum inter Conjuges, sed etiam inter nobiles utriusque partis consanguineos, exortis, quæ etiam in Civitate libera prorumpere possent in perniciem publicæ tranquillitatis, ellatis exemplis, in quibus concessæ fuerunt dispensationes super dissolutione matrimonii rati, & non consummati, ut odia, & inimicitie sedarentur.

Celebris fuit Causa dissolutionis Matrimonii rati, & non consummati inter Sigismundum Transilvaniæ Principem, & Mariam Austriæ, temporibus Clementis Octavi, cujus meminerunt Informantes, quæque plenius referatur in *Epistola 180. Cardinalis D' Ossit par. 1.*, qui fuit unus ex Cardinalibus, qui Congregationi interfuerunt; quatuordecim etenim fuerunt a Summo Pontifice ad consilium acciti, octo videlicet Cardinales, quatuor Rotæ Auditores, & duo Basilicæ Vaticanæ Pœnitentarii.

In citata epistola refertur, actum primo fuisse, an ad matrimonii dissolutionem procedi posset per viam justitiæ, declarationis scilicet nullitatis ejusdem, vel potius per viam gratiæ, hoc est, dispensationis super eodem tanquam non consummato, & simpliciter rato, & conclusum fuisse, per hanc secun-

dam viam esse procedendum, cum non constaret, an Principis impotentia esset perpetua, vel temporalis, an absoluta, vel respectiva, & cum Princeps induci non posset ad cohabitandum, & ad experimentum triennale. In eadem subditur Epistola, nullam fuisse de potestate Pontificis controversiam, nec minus de concursu causæ sufficientis, & in eo quod attinet ad probationem non consummationis, dicitur eam fuisse constitutam in jurata utriusque conjugis Confessione coram Cardinali Battorio, & in aliorum utriusque partis Vestium attestacione deponentium, se tuto credere Matrimonium nunquam fuisse consummatum, exortaque in Congregatione quæstione quoad probationem sufficientiam, cum nonnulli contenderent eam adesse, nonnulli vero dubitarent, ex quo soli Conjuges juramentum præstiterant, & aliorum Testium attestaciones erant juramento destitutæ, sic tandem fuisse conclusum, ut locus esse posset dispensacioni in forma commissaria, ita tamen, ut coram Delegato pleniores afferentur non consummationis probationes, & etiam esse posse locum dispensacioni in forma gratiosa, si Testes jam examinati iterum cum juramento deponerent, etsi alii, quotquot haberi possent, accederent Testes de non consummatione pariter deponentes, nec consilium captum fuisse de Principissa per Matronas, & Obstetrices visitanda, cum auditum fuisset, eam haud facile hoc passuram.

Alia plura ab Informantibus pro Anna Maria afferuntur, quæ in ipsorum scriptura per manus circumferenda legi possunt, cumque ipsi optime noverint, dissensum Joannis Jacobi gratiæ petitiæ opponi posse, congestis undique auctoritatibus Theologorum, & Canonistarum, necnon summorum Pontificum exemplis, probant, Summum Pontificem dispensare posse, & aliquando dispensasse in Matrimonio rato, & non consummato, altero etiam ex conjugibus invito, & reluctante, cum Pontificia Potestas nec pendeat, nec promanet a placito privatorum, atque consensu, sed a suprema auctoritate, quæ Papæ est tradita a Deo pro Regimine Ecclesiæ, pro majori Fidelium bono, & pro salute animarum.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensacione matrimonii rati, & non consummati, in casu &c.

Affirmative.

*Sess. 23. de
Ref. c. 8*

UXENTINA, seu NERITONEN. ORDINATIONIS. Proposita fuit hæc Causa in proxime præterita Congregatione, & non fuit resoluta. Dignabuntur EE. VV. dictum folium reassumere, & sequenti dubio respondere.

An Sacerdos Marcus Antonius Macri oriundus Femini, & promotus ad Ordines ab Episcopo Uxentino incurrerit aliquam censuram, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 24. c. 15.
de Ref.*

REATINA UNIONIS ECCLESIAE. Clerici Regulares Scholarum Piarum anno 1698. fuerunt in Civitate Reatinam introducti, ut incumberent Foundationi Collegii, & Reverendissimus Vicentinus, tunc temporis Episcopus, dictis Patribus assignavit habitationem, & alimenta in Seminario per spatium octo annorum.

Anno

Anno 1705. Sanctissimus Dominus Noster Litteras Apostolicas in forma Brevis expedivit, in quibus nedum prædictum tempus octo annorum ampliavit usque ad formalem Collegii erectionem, sed ulterius iisdem Clericis Regularibus applicavit quinque ex decem Cappellaniis fundatis in loco S. Joannis Vallis Reatinæ primo vacaturas, ut tandem ad memorati Collegii foundationem deveniretur.

Secuta vacatione quinque Cappellaniarum, & sic earum facta applicatione ad tramites Brevis Apostolici, datus est casus, quod propter præteritorum annorum calamitates, Seminarii redditus adeo imminuti remanserint, ut necessarium fuerit diminuere numerum Alumnorum; adeoque sollicitantibus tam Clero, quam Deputatis Seminarii, & instantibus, ut formalis erectio Collegii fieret, & excipientibus Cleric. Regul. Scholarum Piarum, sibi deesse media opportuna, & necessaria pro erectione Collegii, ex quo in Brevi Apostolico applicationis quinque Cappellaniarum impositum fuit iisdem onus Missas celebrandi, & solvendi annua sc. 50. Seminario Reatino pro educatione duorum Puerorum ex Terra, seu Loco S. Joannis in Valle, in quo Cappellaniæ, uti dictum fuit, erant fundatæ itaut ex reliquis Cappellaniarum fructibus deponendis, & multiplicandis incipi adhuc non potuerit fabrica Ecclesiæ, atq; Collegii.

Ad effectum sublevandi Seminarium ab onere, quod sufferre propter reddituum decrementum non potest, fuit ab iisdem Clericis Scholarum Piarum S^mo D. N. exhibitus supplex libellus, in quo exorantur, ut ad ipsorum favorem fieret unio Ecclesiæ Curatæ S. Joannis in Statua vacantis, propter Parochi assumptionem ad alterum ex Beneficiis præbendatis Ecclesiæ Cathedralis Reatinæ, remissisque precibus ad hanc Sac. Congr. fuit de more scriptum Episcopo pro informatione, & voto, propositaque Patrum instantia inter summaria precum, die 15. *Januarii* 1717. fuit rescriptum *Lectum*, non obstante favorabili dicti Episcopi informatione, sed concessa subsequenter nova audientia proponitur in præsentibus dubium infra exponendum.

Ut autem Eminentissimis Patribus innotescant ea, quæ pertinent ad Statum Ecclesiæ, pro cujus unione exoratur, nec non alia, quæ cohærenter ad mandata hujus Sac. Congregationis facta sunt, operæ pretium est scire, primo, quod Ecclesia Parochialis S. Joannis in Statua erat antiquioribus temporibus Collegiata, licet in præsentibus nulla istius qualitatis vestigia in eadem existant.

Secundo, quod ultra Archipresbyterum, qui erat prima Dignitas, septem aderant Canonici, & quatuor Cappellani, sed quod, secuta, uti dicitur, unione unius ex Canonicatibus favore Seminarii, sex tantum remanserunt Canonicatus, & quatuor Cappellaniæ, absque ullo onere Residentiæ, cum ad instar beneficiorum simplicium a Sede Apost. conferantur.

Tertiò, quod redditus Archipresbyteri, seu Parochi sunt omnino separati a redditibus Canonicorum, & Cappellanorum, cum Archipresbyter independenter ab eis sua colat, & locet bona, & fructus colligat, & solus de Domibus Ecclesiæ Parochiali adhærentibus, disponat, vel eas habitando, vel locando.

Quartò, quod redditus Parochi ad annua sc. 100., & ex Canonicatibus alter reddit sc. 8., alter sc. 13., alter sc. 10., & tres alii, qui obtinentur a R. P. D. de Monte Vecchiis ascendunt in totum ad annua sc. 32., cum onere tantum singulis Canonicis imposito celebrationis Missæ per se, vel per alium diæ Festo S. Joannis.

Quintò, quod prima Cappellania sub titulo S. Honuphrii reddit sc.6., secunda Cappellania sub titulo S. Birgittæ reddit sc.37., tertia Cappellania sub titulo S. Ignatii reddit sc.50., quarta sub titulo S. Marthæ reddit sc.10., nec aliud Cappellani habent onus, quam celebrationis trium Missarum, recurrente die Festo illius Sancti, sub cujus invocatione fundatæ fuerunt Cappellanix, & alterius Missæ die Festo S. Joannis.

Sextò, quod emolumenta incerta, & jura stolæ ad solum Archipresbyterum pertinent, exclusis in totum Canonicis, & Cappellanis, qui nunquam Parochum coadjuvarunt in exercitio curæ Animarum quique nihil contulerunt, nec contribuent pro manutentione suppellestiliæ, celebrantes etenim in Ecclesia, Parochi utensilibus utuntur.

Septimò quod in Ecclesia S. Joannis erecta nuper fuerunt Altaria, illud videlicet S. Eligii, quod administratur ab Universitate Fabrorum Ferrariorum, alterum Sanctorum Crispini, & Crispiniani, quod a Sutorum Communitate pariter administratur, & alterum Purificationis B. Virginis, quod pertinet ad Congregationem Agonizantium.

Octavo, quod præfixo Canonicis, & Cappellanis, aliisque interesse habentibus, novo termino ad sua jura deducenda in Sacra Congreg., Parochiani Ecclesiæ S. Joannis in Statua iterum supplicarunt pro unione, quod ipsum præstitum fuit a Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, cum hac tamen conditione, ut obtenta a Patribus unione, a Seminario discedant intra brevem terminum ipsis a Sac. Congr. præfigendum.

Nono, quod quinque Patres hodie in Seminario reperiuntur, tres iterum ad erudiendos pueros in publico Gymnasio vocati fuerunt a Civitate, quæ stipendium illis assignavit sc.127. & alii duo superadditi fuerunt ab Episcopo Vicentino, Pater videlicet Rector, & Frater Cocus.

Decimo, quod detractis oneribus, quibus afficiuntur Cappellanix, quæ fuerunt Patribus applicatæ, ipsarum redditus reducuntur ad sc.200., quibus si addatur memoratum stipendium Civitatis unacum pensionibus quarundam Domorum a Patribus emptarum, universus ipsorum redditus remanet in scutis 350.

Hæc sunt, quæ pro facti dilucidatione exponenda videbantur; Cum itaque PP. oxorent pro unione Ecclesiæ Parochialis sine præjudicio Jurisdictionis Ordinarii quoad concernentia Curam Animarum, & collationem simplicium Beneficiorum in Ecclesia existentium, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedenda gratia unionis Ecclesiæ S. Joannis in Statua, in casu Sc.

*Scs. 7. cap. 7.
de Ref.*

NULLIUS, seu S. SEVERINI JURISDICTIONIS. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 21. Januarii 1719. cujus folium ab EE. VV. poterit reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed reposita Causa in sequenti Congregatione habita die 4. Februarii ejusdem anni, & disputatis dubiis sequentibus.

- I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatia S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum a decisis sub die 11. Aprilis 1782, in casu Sc.*
- II. *An electio Oeconomorum, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatia, quam inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium Cura, spectet privative ad Episcopum in casu Sc.*
- III. *An Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium d. Abbatia subiaceant Visitationi, directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu Sc.*

IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dd. Parochialium subiaceant directioni, & jurisdictioni Episcopi in casu &c.*

V. *An decretum Sac. Congregationis emanatum die 30. Miii 1639., & confirmatum die 4. Febr. 1702. sit etiam servandum singulis tertiis Dominicis cujuslibet mensis, & per totam Octavam Festivitatibus Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia Abbatiæ S. Laurentii, in casu &c.*

Ad primum responsum fuit dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia, ad secundum affirmative, ad tertium negative, ad quartum negative, ad quintum affirmative.

Cum autem in præsentī Causa reproponatur, tam super non resolutis, quam super persistentia, seu recessu a decisis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum à decisis sub die 11. Aprilis 1682. in casu &c.*

II. *An sit standum, vel recedendum à decisis quoad secundum, tertium, quartum, & quintum.*

NEAPOLITANA MATRIMONII. Post contractum a Francisco de Frânco matrimonium cum Josephâ Brencola, præviis denunciationibus, & coram Parocho, & testibus, comparuit in Curia Archiepiscopali Neapolitana Ferdinandus Francisci Pater, & exposuit, Matrimonium esse nullum; primo quia memoratus Franciscus filius commercium carnale habuerat cum Lucia sorore Josephæ; secundo quia Ignatius Francisci frater Josepham ipsam cognoverat; tertio quia Joannes alter Francisci frater copulam pariter pluries habuerat cum eadem Josephâ, testibusque in prædicta Curia examinatis, & causâ subinde ad hanc Sac. Congregationem delata, in præsentī disputari contingit de validitate Matrimonii.

Sess. 24. c. 1.
de Ref.

Porro in eo quod attinet ad copulam a Francisco habitam cum Lucia sorore Josephæ, inquit idem Franciscus, nullam de hac re adesse probationem, cum nullus testis de eadem deponat, & cum Lucia ad examen vocata, fuerit constanter negativa.

In eoque, quod spectat ad commercium carnale inter Ignatium fratrem, & d. Josepham, subdit idem Franciscus, totum probationis pondus constitutum in ipsius Ignatii depositione, cui fides non est præstanda, non solum quia propriam revelat turpitudinem, sed etiam quia se professus est magnam habuisse displicentiam propter matrimonium a fratre cum recensita Josephâ contractum.

Cumque tota controversia sit redacta ad copulam, quæ frequenter habita supponitur a Joanne altero fratre cum eadem Josephâ, pro qua stare videtur magnus numerus testium, Franciscus ait, non esse illis fidendum, propter exceptiones, quas patiuntur in personis, & in dictis, de quibus late in sua Informatione per manus circumferenda.

Addit, quod quidam Hieronymus Pinto, qui prius pro copula testis fuerat, se retractavit, & confessus est, se fuisse subornatum ad sic deponendum ab Archangela ipsius Francisci matre, quam etiam refert hoc ipsum præstitisse erga nonnullos alios testes in hac eadem Causa examinatos, iisdem subministrando pecunias, & munera, quasi quod ab hujus testis retractatione inferri possit, quanta fides sit cæteris Testibus adhibenda. His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de validitate Matrimonii, in casu &c.

MANTUANA CONCESSIONIS ECCLESIAE. Presbyteri Congregationis Oratorii Civitatis Mantuæ SSmo D. N. exposuerunt, quod in dictam Civitatem fuerunt recepti anno 1694., & quod Ecclesiam habent adeo angustam, ut in ea exerceri nequeant pertinentia ad proprium Institutum, licet Congregatio in bonum statum sit redacta, itaut sufficientem habeat numerum Presbyterorum, necnon sufficientibus abundet redditibus. Iidem Presbyteri pariter SSmo D. N. exposuerunt, quod prope ipsorum præsentem Ecclesiam adest Ecclesia Parochialis Sanctorum Simonis, & Judæ, in cujus situ, compræhensio etiam altero situ Domorum Parochialium, & aliarum facile emendarum, apta construi posset Ecclesia, & cohærenter eidem Sanctitati Sux supplicarunt pro Ecclesiæ SS. Simonis, & Judæ, Domus Parochialis, & annexorum concessione, reservata congrua favore præsentis Parochi quoad usque vixerit, qui utpote constitutus in ætate annorum 80. suum libenter præstat assensum, & translata Parochialitate, tamquam non bene compatibili cum Instituto Oratorii S. Philippi ad conterminam Parochiam S. Ambrosii, quæ non habet in redditu nisi scuta 15. Romana, nec alios habet sub se, quam sexcentos Parochianos.

Remissis precibus ad hanc Sac. Congregationem, & audita informatione Episcopi Mantuani defuncti, eademque perlecta inter summaria precum, dictum fuit, quod Causa proponeretur in folio.

In dicti Episcopi informatione, dicitur primo expedire in Domino, quod Ecclesia Presbyteris concedatur. Secundo, quod vota populi cujuscumque Ordinis, & præsertim magnatitii sunt concessioni favorabilia. Tertio, quod Regulares non habent de quo conquerantur, cum agatur de Instituto jam recepto in Civitatem Mantuanam. Quarto, quod translatio Parochialitatis in proximam Ecclesiam S. Ambrosii approbationem meretur, cum, seclusa hac translatione, dicta Parochia tali paupertate laboret, ut in casu vacationis non reperiat Clericus, qui velit ad eam concurrere.

Alia plura continentur in supplici Presbyterorum libello per manus circumferendo.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

- I. *An sit locus Indulto pro concessione Ecclesiæ Parochialis Sanctorum Simonis, & Judæ Mantuæ patribus Oratorii ejusdem Civitatis in casu, & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus suppressiori Parochialitatis, & respectively translationi ejusdem ad Ecclesiam Parochialem S. Ambrosii, vel ad aliam benevisam ejusdem Civitatis.*

MACERATEN. JURIIUM PAROCHIALIUM. In Terra Urbis salix geminæ extant Ecclesiæ Parochiales, altera sub titulo S. Laurentii, altera sub titulo S. Gregorii; Cumque inter Parochos harum Parochiarum exortæ fuerint controversiæ, quæ non potuerunt ab Episcopo Macerateni componi in actu visitationis, deventum fuit ad subscriptionem sequentium dubiorum, pro quorum resolutione, ex juribus utraque parte circumferendis, supplicatur.

- I. *An liceat Præposito S. Georgii Terræ Urbis salix, irrequisito, & invito Plebano Ecclesiæ S. Laurentii benedicere in Hebdomada majori, seu in octava Pascatis Resurrectionis cum stola, vel sine domos eidem Plebanix subjectas, in casu &c.*

- II. *An eidem Præposito liceat intervenire funeribus, & associare cadavera Parochianorum Plebania S. Laurentii, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a familiaribus, seu Hæredibus defuncti.*
- III. *An, ubi intervenerit, possit, invito Plebano, exigere unum intortitium ex iis, quæ circa cadaver deferuntur, & apponuntur, vel potius dicto Præposito dictum intortitium tradi debeat ab hæredibus defuncti.*
- IV. *An d. Præpositus, & Clerus teneantur in Hebdomada majori, & in nocte Nativitatis, & in aliis Festivitatibus interesse functionibus in dicta Plebania.*
- V. *An, & quomodo liceat Præposito peragere Processionem, & in ea exercere functiones solitas in altero ex diebus Rogationum.*
- VI. *An, & quomodo in aliis solitis Processionibus liceat Præposito intervenire cum Plebano, in casu &c.*
- VII. *An, & cui in functionibus explendis in Ecclesiis existentibus intra limites Plebania, vel in aliis locis tertiis, interveniente Plebano, & Præposito, præminentia debeat, in casu &c.*
- VIII. *An liceat Præposito prædicto alternative cum Plebano retinere in ipsius domo Concionatorem tempore Quadragesimæ.*
- IX. *An, & quomodo liceat Præposito celebrare in ipsius Ecclesia Missas, & Officia Communitatis.*
- X. *An, & cui competat Jus deputandi Quæstutores in Quadragesima pro eleemosynis Animarum purgantium.*
- XI. *An Missæ cum dictis eleemosynis celebrandæ, celebrari debeant in Ecclesia Plebania S. Laurentii, vel in altera Præposituræ.*
- XII. *An illi, qui a Præposito Sacramenta recipiunt, teneantur pro fructibus recollectis in Prædiis Plebania subjectis, solvere Decimas Plebano, in casu &c.*

REGIEN. Alphonfus Gonzaga Comes Novellariæ obtinuit a S. Pio V. anno 1597., quod nova Ecclesia propriis sumptibus a se ædificanda sub invocatione, & titulo S. Stephani, erigeretur in Collegiatam, prævia foundatione octo Canonicatum, & Archipresbyteratus, cui tamquam primæ dignitati Animarum cura commissa fuit. Fuerunt subinde in hanc Ecclesiam introductæ, & receptæ duæ Confraternitates, altera sub titulo SSm̃i Sacramenti, altera sub instituto SSm̃i Rosarii, exortisque controversiis inter Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ ex una, & Archipresbyterum, & Confratres Sanctissimi Rosarii, ex altera partibus, concordata fuerunt sequentia dubia, ex juribus circumferendis ab EE. VV. resolvenda.

Ses. 22. cap. 8.
de Ref.

- I. *An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho possit Confraternitas SS. Rosarii adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris sibi benevolis, sive potius teneatur uti ministerio Canonicorum Collegiatæ, & quatenus affirmative quoad secundam partem, in casu &c.*
- II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Missarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, possint ibidem Missis cantatis assistere.*
- III. *An, & in qua summa præstanda sit eleemosyna pro d. Missis tam lectis, quam cantatis.*
- IV. *An Confraternitas possit de licentia, & consensu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Rosarii publica venerationi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sive potius requiratur licentia Ordinarii.*

V. *An*

- V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere possint Processionem intra & extra Ecclesiam sine interventu Canonico- rum.*
- VI. *An, & a quo sit determinanda via Processionum, quæ fiunt extra Ec- clesiam, & per Parochiam.*
- VII. *An permittente, dicto Archipresbytero, possit dicta Confraternitas erigere in dictis Processionibus propriam Crucem.*
- VIII. *An de licentia ejusdem Archipresbyteri possit d. Confraternitas pulsari facere Organa, & Campanas dictæ Ecclesiæ, seu potius circa præmissa requiratur quoque consensus Canonico- rum.*
- IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, possint Confratres impedire Canonice celebrationem Missarum in eodem Altari SS. Rosa- rii, & quatenus negative.*
- X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, seu Cappellæ.*
- XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, in casu &c.*

Die Sabbathi 17. Junii 1719,

N proximè præterita Congregatione nonnulla Causarum Dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reasumere, & sequentibus dubiis respondere.

UXENTINA, seu NERITONEN. ORDINATIONIS,
An Sacardos Marcus Antonius Macri oriundus Femini, & promotus ad Ordines ab Episcopo Uxentino incurrerit aliquam censuram, in casu &c.

*Sess. 23. c. 8.
de reform.*

Negative, & amplius.

REATINA UNIONIS ECCLESIE.
An sit concedenda gratia unionis Ecclesie S. Joannis in Statua, in casu &c.

*Sess. 24. c. 13.
de reform.*

Proponatur in prima omnino, citata parte, etiam unica;

NULLIUS, seu S. SEVERINI JURISDICTIONIS.

*Sess. 7. cap. 7.
de Refor.*

- I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatie S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum à decisis sub die 11. Aprilis 1682. in casu &c.*
- II. *An sit standum, vel recedendum à decisis quoad secundum, tertium, quartum, & quintum.*

Ad Primum, recedendum a Decisis. Ad Secundum, standum in Decisis quoad Secundum, Tertium, Quartum, & quoad primam partem quinti, & esse recedendum quoad Secundam partem quinti, & amplius.

NEAPOLITANA MATRIMONII.
An constet de validitate Matrimonii in casu &c.

*Sess. 24. cap. 1.
de Reform.*

Non constare de nullitate Matrimonii, & amplius.

MANTUANA CONCESSIONIS ECCLESIE.

*Sess. 24. de
Refor. c. 13.*

- I. *An sit locus Indulto pro concessione Ecclesie Parochialis Sanctorum Simonis, & Judæ Mantuæ patribus Oratorii ejusdem Civitatis in casu, & quatenus affirmativè.*

II. *Ax*

- II. *An sit locus fuppressioni Parochialitatis, & refpective translationi ejusdem ad Ecclefiam Parochialem S. Ambrofii, vel ad aliam benevifam ejusdem Civitatis.*

Audiatur novus Epifcopus juxta Inftitutionem,

*Seff. 22. cap. 8.
de ref.*

MACERATEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

- I. *An liceat Præposito S. Georgii Terræ Urbifalia, irrequifito, & invito Plebano Ecclefia S. Laurentii benedicere in Hebdomada majori, feu in octava Pafcatis Refurrectionis cum stola, vel sine domos eidem Plebania fubjectas, in cafu &c.*
- II. *An eidem Præposito liceat intervenire funeribus, & associare cadavera Parochianorum Plebania S. Laurentii, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a familiaribus, feu Hæredibus defuncti.*
- III. *An, ubi intervenerit poffit, invito Plebano, exigere unum intortitium ex iis, quæ circa cadaver deferuntur, & apponuntur, vel potius dicto Præposito dictum intortitium tradi debeat ab hæredibus defuncti.*
- IV. *An d. Præpositus, & Clerus teneantur in Hebdomada majori, & in nocte Nativitatis, & in aliis Fefivitatis intereffe functionibus in dicta Plebania.*
- V. *An, & quomodo liceat Præposito peragere Proceffionem, & in ea exercere functiones folitas in altero ex diebus Rogationum.*
- VI. *An, & quomodo in aliis folitis Proceffionibus liceat Præposito intervenire cum Plebano, in cafu &c.*
- VII. *An, & cui in functionibus explendis in Ecclefiis existentibus intra limites Plebania, vel in aliis locis tertiis, interveniente Plebano, & Præposito, præeminentia debeat, in cafu &c.*
- VIII. *An liceat Præposito prædicto alternative cum Plebano retinere in ipfius domo Concionatorem tempore Quadragefima.*
- IX. *An, & quomodo liceat Præposito celebrare in ipfius Ecclefia Miffas, & Officia Communitatis.*
- X. *An, & cui competat Jus deputandi Quatuordecim in Quadragefima pro eleemofynis Animarum purgantium.*
- XI. *An Miffæ cum dictis eleemofynis celebranda, celebrari debeant in Ecclefia Plebania S. Laurentii, vel in altera Præpositura.*
- XII. *An illi, qui a Præposito Sacramenta recipiunt, teneantur pro fructibus recollectis in Prædiis Plebania fubjectis, folvere Decimas Plebano, in cafu &c.*

Ad Primum, Secundum, & Tertium negative. Ad Quartum affirmativè in Hebdomada Majori, & Noctè Nativitatis. Ad Quintū, & Sextū licere Præposito facere fecundam Proceffionem Rogationum, & aliis Proceffionibus intervenire, quæ funt a Plebano, ita tamen, ut præcedentia competat Præposito in fola Proceffione fecunda Rogationum, in aliis vero Plebano. Ad Septimum deberi præcedentiam Plebano. Ad Octavum affirmative. Ad nonum affirmative, fed alternatim. Ad Decimum, & Undecimum, feryandum effe Decretum Vifitationis, donec aliter ab Epifcopo statutum fuerit, & amplius in omnibus. Ad Duodecimū Dilata, & examinentur hinc inde formiter Teftes.

REGIEN.

Sess. 22. c. 8.
de Reform.

- I. An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho possit Confraternitas SS. Rosarii adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris sibi benevolis, sive potius teneatur uti ministerio Canonicorum Collegiatæ, & quatenus affirmativè quoad secundam partem, in casu &c.
- II. An prædicti Canonici tempore celebrationis Missarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, possint ibidem Missis cantatis assistere.
- III. An, & in qua summa præstanda sit eleemosyna pro d. Missis tam lectis, quam cantatis.
- IV. An Confraternitas possit de licentia, & consensu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Rosarii publicæ venerationi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sive potius requiratur licentia Ordinarii.
- V. An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere possint Processiones intra & extra Ecclesiam sine interventu Canonicorum.
- VI. An, & a quo sit determinanda via Processionum, quæ fiunt extra Ecclesiam, & per Parochiam.
- VII. An permittente, dicto Archipresbytero, possit dicta Confraternitas erigere in dictis Processionibus propriam Crucem.
- VIII. An de licentia ejusdem Archipresbyteri possit d. Confraternitas pulsari facere Organa, & Campanas dictæ Ecclesiæ, seu potius circa præmissa requiratur quoque consensus Canonicorum.
- IX. An permittente Archipresbytero, & Parocho, possint Confratres impedire Canonicis celebrationem Missarum in eodem Altari SS. Rosarii, & quatenus negativè.
- X. An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, seu Cappellæ.
- XI. An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, in casu &c.

Non Proposita cum Sequentibus.

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 12. Martii 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne de more reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed reproposita in Congregatione habita di 26. Martii ejusdem anni eadem Causa, sub his dubiis.

Sess. 24. de
Ref. c. 10.

- I. An constet de omnimoda exemptione activa, & passiva Præpositi, & Ecclesiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum, tam quoad Episcopum Vesprimien. quam quoad Metropolitanam, seu. Primates Regni, & quatenus affirmativè.
- II. An eidem Præposito competat facultas concedendi dimissiones in casu. Cumque ad primum dubium responsum fuerit affirmativè, & ad secundum negativè, & concessa subinde fuerit nova audientia, disputandum in præsentem proponitur sequens dubium.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu.

Sess. 25. de
Ref. c. 10.

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. SUPER DECIMIS. Præter controversiam, quæ pertinet ad Jurisdictionem inter Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Archiepiscopum Strigoniensem, & Reverendissimum Episcopum quinque Ecclesiarum præpositum S. Mariæ Albæ Regalis, alia inter eosdem subalterna viget controversia quoad punctum decimarum; Contendit etenim Præpositus, eas ad se pertinere debere, tum in sequelam Apostolicorum Privilegiorum, tum in sequela consuetudinis, seu observantiæ. Excipit è contra Eminentissimus Archiepiscopus Strigoniensis, se nedum esse in possessione Decimas exigendi, sed etiam pro se militare dispositionem juris communis, una cum privilegio Gregorii Noni.

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An & cui debeantur decima, & quatenus Præposito debeantur.*
- II. *A quo tempore sint eidem restituenda in casu &c.*

Die Sabbathi 8. Julii 1719.

UGENTINA, seu HYDRUNTINA ORDINATIONIS. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita

*Sess. 23. c. 16.
de Reform.*

die 23. Julii 1718. nec ulla fuit capta resolutio, sed responsum fuit: dilata, & coadjuventur probationes per instrumenta emptionis, & venditionis. Poterunt autem EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, cum in eo tota series facti fuerit exposita. Ad novam subinde Causæ propositionem deventum fuit in Congregatione habita die 18. Martii 1719. nec ulla pariter fuit capta resolutio, quæ tandem capta fuit in sequenti Congregatione habita die 1. Aprilis, in qua, proposito dubio, an Clericus Franciscus Grassi sit promovendus ad Ordines cum litteris dimissorialibus Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini, in casu &c. responsum fuit ad primam dubii partem affirmative, præstito juramento ad tramites bullæ, & ad secundam negative; impetrata autem a Capitulo Hydruntino nova audientia, disputandum in præsentis Congregatione proponitur dubium.

An sit standum, vel recedendum à decis, in casu &c.

In decis, & amplius.

AQUEN. Franciscus Maria Ludovicus de Ruvere Sanctissimo Domino Nostro supplicavit pro confirmatione Patronatus, & juris nominandi ad Parochialem Ecclesiam loci Monasterii, alata Bulla Alexandri Papæ VI. in qua præcedentes concessionis Xysti IV. & Innocentii VIII. favore Joannis de Ruvere, & ejus successorum Apostolica auctoritate fuerant iterum roboratæ. Remissisque præcibus ad hanc S. Congr. illisque relatis inter summaria precum, die 23. Julii 1718. rescriptum fuit *Lectum*, sub obtentu, quod agebatur de jure patronatus acquisito ex simplici privilegio, quod per consequens fuit a Concilio Tridentino sublatum *sess. 25. c. 9. de Reform.* uti plene adnotarunt *Gonzalez super regulam 8. Cancellariæ, Gloss. 16. n. 98. & seqq. Panimol. decis. 9. annot. 3. n. 6. Rota decis. 907. n. 2. & seqq. coram Seraphino*; absque eo quod prodesse posset oblatum a Marchione dotis augmentum, ut enim jus patronatus acquiri valeat ex dotis augmento, oportet, quod dos assignata, fuerit penitus deperdita, uti adnotavit *Ventrigl. in praxi par. 2. annot. 1. §. 1. num. 7. & seqq.*

*Sess. 25. c. 9.
de Reform.*

Impetrata autem a Marchione nova audientia, una cum descriptione instantiæ in folio, de viribus præcedentis resolutionis in præsentis est agendum. Putat autem Marchio, locum esse posse confirmationi juris patronatus ad dictam Parochialem Monasterii, non obstante quod de præcedentibus præsentationibus nullum supersit documentum; deperditæ quippe fuerunt scripturæ ex injuria temporum, atq; bellorum, uti legitur in informatione Ordinarii; & petitionis fundamentum in hoc potissimum reponitur, quod annui redditus Parochialis non excedunt annua scuta 14.; cumque

prædictus Marchio paratus sit ad eosdem augendos in sc. 30. si jus patronatus acquiratur ex augmento dotis, quando illud ascendit ad medietatem valoris reddituum Beneficii, *Barbof. juris Ecclesiast. universi. lib. 3. cap. 12. n. 66. adden. ad Ludovif. decis. 397. in fin. adden. ad Burat. decis. 931. n. 10. Rota coram Coccin. dec. 156. n. 9.* multo fortius augmentum, de quo nunc agitur, videtur, quod haberi debeat pro sufficienti, ad effectum obtinendi petitam confirmationem.

His positis dignabuntur. EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris præcibus sit annuendum, in casu &c.

Negative.

*Sess. 24. de
Reform. c. 10.*

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. In proximè præterita Congregatione Causa hæc remansit indecisa. Dignabuntur ergo EE. VV. d. Congregationis folium reassumere, & sequenti dubio respondere:

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Recedendum a Decisis quoad Episcopum Strigoniensem.

*Sess. 25. c. 10.
de Reform.*

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. SUPER DECIMIS. Proposita præteriter fuit hæc Causa in proximè præterita Congregatione: nec ulla fuit capta resolutio; quocirca dignabuntur EE. VV. reassumpto dictæ Congregationis folio: sequentibus dubiis respondere.

I. *An, & cui debeantur decimæ, & quatenus Præposito debeantur.*

II. *A quo tempore sint eidem restituendæ, in casu &c.*

Non proposita.

*Sess. 24. c. 13.
de reform.*

REATINA UNIONIS ECCLESIE. Factum hujus Causæ fuit expositum in folio exhibito pro Congregatione, quæ habita fuit die 20. Maji 1719. in qua nulla fuit capta resolutio. Reproposita fuit Causa in Congr. habita die 17. Junii hujus ejusdem anni, & responsum fuit: *quod proponeretur omnino in prima, citata parte, etiam unica.* In hujus rescripti executionem pro tertia vice Causa in Congregatione proponitur; adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An sit concedenda gratia unionis Ecclesiæ S. Joannis in Statua, in casu &c.

Affirmativè juxta modum.

*Sess. 23. c. 8.
de reform.*

CREMONEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. In ultimo, sub quo decessit Testamento, facto de anno 1649. Marchio Cæsar Vidonus, instituitis ex asse hæredibus duobus suis liberis, Petro videlicet, tunc Episcopo Laudensi, & deinde S. R. E. Card., & Marchione Joanne Paulo, erectionem Collegiætæ de jure patronatus suæ familiæ, & aliorum substitutorum in Ecclesia Parochiali Oppidi S. Joannis de Cruce demandavit, assignatis redditibus percipi solitis ex Portu Picceleonis, qui tunc ascendebant ad annuam summam ducatonorum 200. & in eo, quod attinet ad numerum Canonicoꝝ, & ad proventus eorundem, statuit, quod quatuor deberent esse Canonici, comprehenso Præposito, seu Archipresbytero, & quod

quod duo deberent esse Clerici, quodque singuli Canonici pro præbenda habere deberent ducatonos 45. & Præpositos ducatonos 50. & Clerici ducatonos 8. pro quolibet, in eoque quod spectat ad onera, residentiâ Testator imposuit, necnon Officii Divini recitationem, unacum quibusdam aliis orationibus latius in Testamento recensitis, & quatenus erectio Collegiata fieri non posset in Ecclesia S. Joannis de Cruce, voluit quod erigeretur in Eccl. S. Cæcilie Civitatis Cræmonæ, & si nullo modo erectio ad finem perducì posset, legavit memorato Petro Episcopo Laudensi redditus Portus Picceleonis pro erectione Collegiata, uti diximus, assignatos.

Laudensis Episcopus animadvertens, quod redditus erant insufficientes pro explenda erectione, petiit, & obtinuit a Rev. Fabrica dilationem, eademque protracta usque ad obitum, cum in ultimis suis tabulis hæredem instituisset Marchionem Franciscum Sorresinum suum ex sorore nepotem, qui Cæsaris Vidoni deinde nomen, & cognomen assumpsit, ut magis, & magis firma remaneret, & exequibilis pii Testatoris Marchionis scilicet Cæsaris senioris voluntas, reliquit sc. 3000. monetæ Romanæ eroganda, una cum redditibus Portus Picceleonis in erectionem Collegiata, superaddendo tamen, quod si Collegiata erigi non posset, non obstante prædicto augmento, summa relicta converteretur in Missarum celebrationem. Franciscus Sorresinus, qui Cæsar junior de Vidonis, uti vidimus fuit appellatus, plura peregit, ut compleret erectionem Collegiata, cæmenta etenim paravit, & quamdam domum emit, sed cum immatura morte fuerit præreptus, in suo ultimo, sub quo decessit Testamento, condito de anno 1700. in quo Josephum Antonium filium scripsit heredem, enixe commendavit ad implementum voluntatis Marchionis Cæsaris senioris, & sic consequenter erectionem Collegiata, quæ ut facilius sequi posset, animadverso, quod præter pium opus Collegiata, Cæsar senior erectionem ordinaverat cujusdam Conventus in loco campestri, scilicet in prædio nuncupato S. Gervasi, nonnullas successivè invitando ad hoc legatum Religiones, & quod omnes Religiones invitatae ad Legatum, illud acceptare noluerant, non solum pro prompta erectione Collegiata, iterum reliquit Capitalia a Testatoribus assignata, unacum eorum fructibus, sed ulterius in hanc eandem causam disposuit de prædio S. Gervasii, cum onere tamen augendi proportionabiliter numerum Canonicorum.

Joseph Antonius maximopere exoptans toties demandatam Collegiatae erectionem ad calcem perducere, supplicationem in Dataria porrexit pro impetrando Apostolico beneplacito, & cum illa de more remissa fuisset ad hanc Sac. Congr., reassumptis informationibus Ordinariorum Cremensium, quæ diversis vicibus fuerant exquisita, altera videlicet de anno 1694. altera de an. 1703. & altera tandem de an. 1710. & earum tenore perpenso, qui erat uniformis in excludenda erectione Collegiatae in Oppido S. Joannis de Cruce, sub obtentu potissimum, quod Oppidum illud tempore piorum Disponentium erat nobile, & sic Collegiatae Ecclesie capax; sed quod, antiqua forma amissa, rusticanum evaserat, itaut indecens videretur, ut in illo adesset Ecclesia Collegiata, operæ pretium existimatum fuit, antequam ad Causæ propositionem deveniretur, exquirere votum Eñi Dñi mei Cardinalis Paracciani, cumque Eminentia Sua fuerit in sensu, quod erectio fieret in Oppido S. Joannis; primo, quia Incolæ 700. in eodem degunt; secundo, quia Parochialis Ecclesia, in qua erectio fieri debeat ad tramites voluntatis piorum Testatorum,

septem Altaria habebat, Chorum pro viginti Clericis, & amplitudinem pro 1000. circiter hominibus, qui in eadem convenire vellent; tertio, quia Oppidum erat piorum Testatorum Feudale; quarto tandem, quia erectio collegiatæ fuerat a Marchione Cæsare seniore, aliisque ejusdem successoribus exoptata, ut ejus potissimum Oppidi habitatores spiritua- lia consequi possent auxilia, deventum fuit ad Causæ propositionem in Congregatione habita die 30. Aprilis 1712. cumque, examinato sequenti dubio: *an, & quomodo sit erigenda Collegiata, in casu &c.* nulla tunc capta fuerit resolutio, reposita iterum fuit die 11. Junii ejusdem anni, & Sac. Congr. censuit, Collegiatam esse erigendam in loco S. Joannis de Cruce, & quoad modum, & numerum Canonicorum distulit resolutionem, cum clausula *ad mentem*.

Appositio clausulæ *ad mentem* originē habuit, & causam ab informatione, seu scriptura in hac S. Congr. exhibita a Procuratore Marchionis Josephi Antonii instantis pro erectione Collegiatæ; cum enim objectum ille adversus se excitasset, quod in causa erectionis Collegiatæ nedum essent implicanda capitalia, sed etiam eorum fructus, qui longo temporis intervallo fuerant percepti absque eo quod voluntas Testatorum fuisset executioni demandata, & huic objecto respondisset, non esse de fructibus habendam rationem ad prædictum effectum, ex quo super illis binæ aderant compositiones initæ cum Rever. Fabrica, altera de an. 1706. altera de an. 1710. mens S. Congr. fuit, ut ab Esmo Domino meo Cardinali Præfecto, tunc Auditore Sanctissimi, impetraretur remissio Causæ super prædictis compositionibus ad hanc S. Congr.: sed Marchione Josepho Antonio iterum ad hanc S. Congr. recurrente pro obtinenda erectione Collegiatæ in loco S. Joannis de Cruce, propositoque dubio die. 1. Aprilis 1713. *An, & quomodo Oratoris præcibus sit annuendum, in casu &c.* Dilata fuit resolutio, superaddita iterum clausula *ad mentem*, quæ fuit, ut procuraretur deputatio Congregationis particularis, ad effectum recognoscendi, an jurisdictio judicandi super dictis compositionibus spectaret ad Congregationem Rever. Fabricæ, vel potius ad hanc Concilii Congregationem.

Cohærenter ad hæc expedita fuit commissio, & directa RR. PP. DD. Ansaldo. Cerro, Anfideo, cumque particularis hæc Congregatio nunquam coacta fuerit, & opus pium per consequens inefficuatam usque adhuc permanferit; pro parte iterum Marchionis Josephi Antonii supplicatio exhibetur, ut erectio fieri valeat Collegiatæ, modo, qui sequitur.

Quoad locum itaque, in quo Collegiata est erigenda, ille exorat, ut ad tramites resolutionis captæ die 10. Junii 1712. fiat in loco S. Joannis de Cruce, ex rationibus tunc ponderatis, & supra expressis.

Quoad Præbendas, præmissis, quod de redditibus Prædii S. Gervasii a Marchione Cæsare seniore relictæ pro erectione Conventus, & a Marchione Cæsare juniore relictæ pro augmento Canonicatum Collegiatæ, ex quo, uti supra fuit dictum, Religiones ad novum Conventum invitatæ, eum acceptare recusaverant, nulla est in calculo reddituum habenda ratio, quia stante declaratione nullitatis repudiationum, utpote carentium beneplacito Apostolico, fuit Marchio condemnatus ad Prædii relaxationem, & ad deponendos omnes fructus perceptos, licet compositionem pro dicto prædio cum Rev. Fabrica fecisset, & cessionem jurium ab eadem reportasset, cum ex redditibus capitalium relictorum tam a Mar-
chione

chione Cesare seniore, quam a Petro Vidone Episcopo Laudensi, & deinde S. R. E. Cardinali ann. 1619, percipiantur, Marchoio proponit, quod distributio sic fieri posset, ut nempe annua præbenda Archipræbyteri essent in sc. 50. illa Canonicorum in sc. 45. pro quolibet, & illa Clericorum in sc. 8. pro unoquoque eorum, uti adamussim præscriptum fuit a Marchione Cesare seniore, primo hujus operis institutore, desumptis sc. 10. annuis ex capitali mox memorando; distributio etenim relata summam excedit sc. 191. & ascendit ad summam sc. 201. ut calculanti patet.

Quoad ædificium verò, seu complementum ædificii Collegiatiæ, scire necesse est, quod in compositione inita cum Rev. Fabrica super fructibus decursis, & non applicatis in erectionem Collegiatiæ Ecclesiæ, impositum fuit onus erigendi, & construendi ædificium pro Collegiata necessarium, & in eodem implicandi sc. 5000. computatis tamen summis jam erogatis pro cæmentorum præparatione, & emptione cujusdam domus facta a Cesare juniore, juxta ea quæ in superioribus fuerunt relata. Vellet itaque Marchio, qui instat pro Collegiatiæ erectione, quod ex hoc capitali sc. 5000. deducerentur annua sc. 10. pro complemento Præbendarum, & quod facta prædicta deductione, ædificium perficeretur, putatque, quod ex summa residuali nedum ædificium perfici valeat, sed etiam superesse possit summa necessaria pro expeditione Bullarum, nec non aliqualis alia summa distribuenda pro manutentione Ecclesiæ, & pro suppellectilibus Sacristiæ.

Absque eo quod ulla quæstio excitari valeat super validitate expositionum initarum cum Rever. Fabrica, itaut opus sit statuere, an de earum validitate agi debeat in hac Congr., vel in altera Rever. Fabricæ; fructus etenim decursi, & non applicati ascendebant ad annua scuta circiter 9000. cumque eidem Fabricæ persoluta fuerint scuta 2300. & ulterius in eadem compositione impositum fuerit onus erogandi scuta 5000. pro constructione ædificii, juxta ea, quæ supra dicta sunt, de compositionis æquitate, Marchio ait non esse ullo modo dubitandum, & multo minus afferit, esse dubitandum de facultate dicti Tribunalis, cum etenim tota difficultas in eo stare videatur, quod fructus decursi dici valent, quod accreverint capitali in beneficium Collegiatiæ erigendæ, cessat hæc difficultas ex privilegiis Rever. Fabricæ, juxta quæ fructus capitalium assignatorum pro celebratione Missarum, pro Cappellanis, vel pro Ecclesiis, aliisque locis piis erigendis, si non fuerint erogati in causas prædictas, non accrescunt capitalibus, nec cedunt in beneficium operum piorum, quorum neglectum fuit adimplementum, sed integraliter spectant ad Rever. Fabricam; juxta compendium dictorum privilegiorum apud *Vespignan. fol. 31. fol. 35. & fol. 36.* His stantibus, dignabuntur EE, VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

Pro gratia juxta modum.

SANCTÆ CRUCIS DE LA SIERRA IN INDIIS OCCIDENTALIBUS. Licet a Sacro Concilio Tridentino *sess. 21. cap. 2. de refor.* statutum fuerit neminem promoveri posse ad Sacros ordines, nisi prius legitimè constet, eum habere Beneficium Ecclesiasticum sufficiens ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium, vel pensionem, in

*Sess. 21. c. 2.
de Ref.*

in hypothefi tamen in qua Epifcopus iudicaverit, quod obtinens patrimonium, feu penfionem fit ad Sacros Ordines affumendus pro neceffitate, vel commoditate Ecclefie, & antiquorum Canonum pœnæ fuerint ibidem a Sacro Concilio innovatæ, non ita quidem, ut Ordinatus fine titulo fufficienti fit fufpenfus, & ministrando fiat irregularis, juxta *Textum in Can. neminem, & in Can. Sanctorum dift 70.* fed ita ut ordinans tenetur fic ordinato alimenta fubministrare donec ille Beneficium Ecclefiafticum confequatur, juxta *Textum in cap. Cum fecundum de præbendis,* & latè difputata ad fenfum hujus Sacræ Congregationis per *Fagnanum in citat. cap. Cum fecundum num. 63. & feqq.,* ubi folum *sub n. 68.* docet, pœnâ fufpenfionis Clericum fine titulo fufficienti ordinatum afficere in cafu, in quo ipfe Ordinantè decerpit falſas producendo probationes fuper fui tituli congruitate; & licet interpretando allegatū Textū Concilii Sacra hæc Congregatio de mense Octobris anni 1589. ut in *Regeftis lib. 6. pag. 58.* plura propofuerit generalia dubia examinanda, inter quæ illud reperitur; *An habens ex propria industria, & honefto labore tantum lucrum, quantum fatis eſt ad vitæ fuſtentationem, promoveri valeat,* negative reſponderit.

Exempla nihilominus non defunt, in quibus urgente Ecclefiarum neceffitate, concefſum fuit, ut fieri poſſet ab Epifcopis ordinatio Clericorum ſæcularium, etſi illi nec beneficium, nec patrimonium obtineant; Et prætermiſſo quidem exemplo Ecclefie Metropolitanæ Florentinæ, in qua uſque adhuc viget privilegium ab Eugenio IV. concefſum, ut Clerici, qui eidem infervierint ſpatio decem annorum, ordinibus facris initiari ſubinde valeant, licet nec beneficium, nec patrimonium obtineant, a Summo Pontifice Urbano VIII. *die 13. Martii 1640.* concefſum fuit Alumnis Seminarii Pragænſis, ut ordines recipere valeant fine titulo beneficii, aut patrimonii, fed ſolum ad titulum Miſſionis, prout ab eodem Pontifice præcedenter concefſum fuerat *die 18. Maji 1638.* Alumnis Collegii de propaganda Fide. Alumni Collegii Ilirici a Gregorio XIII. inſtituti, & ab Urbano Papa VIII. reſtaurati in Civitate Laurentana, privilegio potiuntur ordinationis fine beneficio Ecclefiaſtico, & patrimonio, nulla facta mentione tituli Miſſionis, ut legitur in privilegio ab eodem Urbano concefſo *prima Junii anno 1727.* Conſimile eſt privilegium ab eodem Pontifice concefſum Collegio Fuldenſi pro Scholaribus Germanicæ nationis, nec non Collegio Pragenſi, uti plenius depræhendi valet ex collectione Bullarum, & Decretorum Congregationis de Propaganda Fide, impreſſa, fed nunquam abſoluta, nec publicata.

Cohærenter ad hæc, Epifcopus S. Crucis de la Sierra in Indiis Occidentibus, cum in ſuis litteris ad Sñum Dominum noſtrum datis, expoſuerit, quod in Civitate S. Laurentii della Baranca, quæ loco alterius S. Crucis, quæ amplius non exiſtit, ſubrogata fuit, duo tantum ſunt Parochi; & duo Miniſtri in Cathedrali, Decanus videlicet, & Archidiaconus, quodque nullus ſupereſt modus Cappellanas, aut Beneficia erigendi, ad quorum titulos Clerici ordinari valeant, & quod tandem impoſſibile eſt extraneos advocare, qui ad dictas Regiones accedant, ex quo nullum eſt hujus Provinciæ cum aliis commercium, & fic Sanctitati Sux ſupplicaverit pro facultate initiandi facris ordinibus ejus regionis incolas, licet titulum beneficii, aut patrimonii non habeant, & multo magis, cum nullum adſit periculum, quod promoti mendicare conſpiciantur, quia nullas

nullus in dicta Regione est, qui mendicet, & a Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc Sac. Congr., disputandum in præsentī proponitur dubium.

An Episcopo Sanctæ Crucis de la Sierra sit indulgendum, ut promovere valeat ad Sacros Ordines in Civitate S. Laurentii della Baranca eos, quos ipse necessarios judicaverit, licet nec beneficium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant.

Pro gratia, dummodo non excedat numerum duodenarium.

NEAPOLITANA MATRIMONII. Cæcilia Sannini Matrimonium contraxit cum Laurentio Appetito coram Parocho S. Catherinæ in Foro Magno Civitatis Neapolitanæ. Cum autem post aliquot dies cohabitationis, Laurentius fugam arripuisset, Cæcilia aliud Matrimonium contraxit cum Januario Avitabile, cum quo tres Liberos procreavit. Secundum Matrimonium fuit contractum, absque eo quod nec certus advenisset nuncius de morte primi viri, nec rumor ullus de eadem morte præcessisset; adeoque, post aliquot annorum intervallum, cum Laurentius vir rediisset ad Civitatem Neapolitanam, exorta est controversia super nullitate primi, vel secundi Matrimonii, & a Curia Archiepiscopali primum fuit declaratum validum, delataque causa ad hanc Sac. Congregationem, de hac eadem re in præsentī est inquirendum.

*Seff. 24. c. 1.
de Ref. matr.*

Contendit Cæcilia, validum esse secundum Matrimonium, & per consequens primum nullitate laborare, utpote contractum coram Parocho S. Catherinæ in foro Magno, qui nec erat suus, nec Laurentii Appetiti Parochus, dicit etenim Cæcilia suum Parochum fuisse illum S. Mariæ ad Cancellos, & Parochum Laurentii fuisse illum S. Mariæ de Rotunda, in quo rerum themate Matrimonium cum Laurentio contractum, utpote non contractum coram Parocho Sponsi, aut Sponsæ dici debet, quod fuerit nullum, juxta *Council. Trid. Seff. 24. cap. 1. de Ref. Matr.*

Absque eo quod quidquam facere valeat, quod ejusdem Cæciliæ Fratres habitarent in Parochia S. Catherinæ, & quod in hac eadem Parochia fuerint factæ denunciationes, quandoquidem ex domicilio fratrum non intertur domicilium sororis, & præsertim, quando, prout in casu præsentī, soror, hoc est Cæcilia probat se habitasse seorsim a fratribus cum Joanna Amita, quod ipsum videtur esse dicendum, etiam loquendo de denunciationibus, cum novum non sit, quod denunciationes fiunt matrimoniales, etiam in Parochiis, in quibus Sponsi non habitant, dummodo in d. Parochiis aliqui adsint, qui de impedimentis possint habere notitiã.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Matrimonium contractum per Cæciliam Sanninam cum Laurentio Appetito coram Parocho S. Catherinæ in Foro Magno sustineatur in casu Sc.

Dilata, & Archiepiscopo Neapoli juxta Instructionem.

REGIEN.

I. *An annuente, & permittente Archiepiscopo, & Parocho possit Confraternitas SS. Rosarii adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta mediantribus Presbyteris exteris sibi benevolis, sive potius teneatur uti ministerio Canonicorum Collegiatæ, & qua tenus affirmative quoad secundam partem, in casu Sc.*

*Seff. 22. c. 8.
de Ref.*

- II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Missarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, possint ibidem Missis cantatis assistere.*
- III. *An, & in qua summa præstanda sit elemosyna pro d. Missis tam lectis, quam cantatis.*
- IV. *An Confraternitas possit de licentia, & consensu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Rosarii publica venerationi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sive potius requiratur licentia Ordinarii.*
- V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere possint Processiones intra, & extra Ecclesiam sine interventu Canonicorum.*
- VI. *An, & a quo sit determinanda via Processionum, quæ fiunt extra Ecclesiam, & per Parochiam.*
- VII. *An permittente dicto Archipresbytero, possit dicta Confraternitas erigere in dictis Processionibus propriam Crucem.*
- VIII. *An de licentia ejusdem Archipresbyteri possit d. Confraternitas pulsari facere Organa, & Campanas dictæ Ecclesiæ, seu potius circa præmissa requiratur quoque consensus Canonicorum.*
- IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, possint Confratres impedire Canonicis celebrationem Missarum in eodem Altari SS. Rosarii, & quatenus negative.*
- X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, seu Cappellæ.*
- XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, in casu Sc.*

Non propolita.

Die Sabbathi 5. Augusti 1719.

REGIEN. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 20. Maii, die 17. Junii, & die 8. Julii hujus ejusdem anni; Cumque propter temporis angustiam, & propter dilationes ab Informantibus petitas non fuerit unquam resoluta; Dignabuntur EE. VV. folium Congregationis diei 20. Maii reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 22. c. 8.
de reform.

- I. *An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho possit Confraternitas SS. Rosarii adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris sibi benevolis, sive potius teneatur uti ministerio Canonico Collegiatæ, & quatenus affirmative quoad secundam partem, in casu &c.*
- II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Missurarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, possint ibidem Missis cantatis assistere.*
- III. *An, & in qua summa præstunda sit elemosyna pro d. Missis tam letis, quam cantatis.*
- IV. *An Confraternitas possit de licentia, & consensu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Rosarii publicæ venerationi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sive potius requiratur licentia Ordinarii.*
- V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere possint Processiones intra, & extra Ecclesiam sine interventu Canonico- rum.*
- VI. *An, & a quo sit determinanda via Processionum, quæ fiunt extra Ecclesiam, & per Parochiam.*
- VII. *An permittente dicto Archipresbytero, possit dicta Confraternitas erigere in dictis Processionibus propriam Crucem.*
- VIII. *An de licentia ejusdem Archipresbyteri possit d. Confraternitas pulsari facere Orgona, & Campanas dictæ Ecclesiæ, seu potius circa præmissa requiratur quoque consensus Canonico- rum.*
- IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, possint Confratres impedire Canonice celebrationem Missarum in eodem Altari SS. Rosarii, & quatenus negative.*
- X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, seu Cappellæ.*
- XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, in casu &c.*

Ad primum negative ad primam partem, affirmative ad secundam, & amplius. Ad secundum affirmative dummodo non

assistant in Sacrificia , & amplius , Ad tertium , præstandam esse eleemosynam tam pro Missis lectis , quam cantatis juxta morem Loci , & amplius . Ad quartum negative ad primam partem , affirmative ad secundam , & amplius . Ad quintum negative quoad primam , & secundam , dummodo non agatur de Processionibus ex Instituto , in quibus sufficit , quod Canonici sint invitati , & amplius . Ad sextum a Præfeto Chori , interveniente Capitulo . Ad septimum negative , & amplius . Ad octavum negative ad primam , affirmative ad secundam partem , & amplius . Ad nonum negative , & amplius . Ad decimum negative , & amplius . Ad undecimum affirmative .

*Sess. 25. c. 24.
de Regul.*

SAGONEN. NULLITATIS PROFESSIONIS . Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 4. Febr. 1719. cujus folium EE. VV. poterunt reassumere ; tunc autem nulla fuit capta resolutio , sed proposito dubio : *An sit concedenda restitutio in integrum , in casu &c.* Responsum fuit *dilata , & coadiuventur probationes , & Episcopus procedat , prout de jure contra Laurentium fratrem Oratoris .* Cohærenter ad hæc , datæ fuerunt litteræ ad Episcopum , sed usque adhuc nulla supervenit responsio ; cumque Orator notitiam habuerit , quod Romæ degebant duo Religiosi , quorum dicta poterant præcedentes coadiuvare probationes , & insteterit pro facultate eisdem examini subjiciendi , annuente hac Sacra Congregatione , fuerunt iidem examinati in Tribunali Eminentissimi Urbis Vicarii . Antiquas ergo uniendo probationes , cum dictis horum duorum Testium , quæ in Summario Scripturæ ab Oratore exhibitæ continentur . Onus erit EE. VV. decernere .

An sit concedenda restitutio in integrum , in casu &c.

Dilata , & dentur litteræ urgentiores .

*Sess. 25. c. 9.
de Regul.*

NARNIEN. JURISPATRONATUS . Proposita fuit hæc causa in Congr. habita die 19. Nov. 1718. cujus folium poterunt EE. VV. reassumere , disputatoque dubio : *An , & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Colliscipionis in casu &c.* responsum fuit : *præfigatur terminus unius mensis Religioni ad faciendam legitimam renunciationem , eoque elapso , Leander instet .* Fuit causa repropoita in Congregatione habita die prima Aprilis 1719. & responsum fuit : *dilata , & exhibeatur actus Definitorii , in quo dedit facultatem Provinciali ad nominandum .* De hac eadem causa actum fuit in Congregatione habita die 22. Apr. 1719. nec ulla fuit capta resolutio , & tandem in Congregatione habita die 6. Maii 1719. resolutum fuit : *sustineri nominationem factam favore*
Ni.

Nicolai Leandri Paterni, impetrataque a succumbentibus nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & amplius.

IPREN. DISPENSATIONIS. Maximilianus Carolus de Coupigni vir nobilis ex Diocesi Iprensi, cum esset constitutus in ætate annor. 21., Subdiaconatus Ordinem recepit anno 1711. cumque SSmo D. N. supplicaverit pro dispensatione super voto continentie, sub obtentu, quod Ordinem receperit per vim, & metum a Matre illatum, scriptum fuit, juxta morem, Officiali Iprensi pro informatione, & voto.

*Sess. 23. c. 8.
de reform.*

Respondit Officialis, exposita in facto subsistere, & nonnullas attestationes transmisit, in quibus refertur, Comitissam Oratoris Matrem, quæ erat vidua, & usufructuaria bonorum, necnon indolis, & nature admodum violentæ, & vehementis, eidem minatam fuisse, quod ipsum esset omnino derelictura, si Sacros Ordines suscipere recusasset; accedit ipsius Maximiliani examen, in quo prædicta omnia exponit, addendo, quod ab Episcopo Ambianensi recepit Ordinem Subdiaconatus virtute dimissorialium Episcopi Iprensis sui Ordinarii, quæ fuerunt a Matre ad se transmissæ, unacum litteris comminatoriis; Eques etiam de Coupigni frater natu major suum libentissimum præstat pro dispensatione assensum, & Reverendissimus Nuntius Galliarum sibi constare asserit, quod revera Maximilianus per vim, & metum a Matre incussum, Subdiaconus factus est.

Supplicationis fundamentum in vi prædicta, & metu constituitur, licet enim magna sit inter Doctores disputatio, an sicuti recipiens Ordinem Subdiaconatus per coactionem non absolutam, sed conditionalem, non præcisam, sed causativam, vere recipit characterem, ita etiam teneatur ad continentiam, ex quo votum continentie est Sacro Ordini annexum, uti videri potest in binis Magistralibus decisionibus, *prima videlicet, & secunda Cesaris de Grassis tit. de his, quæ vi, metusve causa fiunt*, in quibus decisionibus, auctoritates, & rationes hinc inde pugnantes afferuntur, hoc unum tamen certum esse videtur, quod metus licet conditionalis præstat Pontifici justam causam dispensandi a voto continentie, quod est annexum Subdiaconatui, uti habetur *in allegata dec. 1. in fine*, ibi: *Ideo Domini magis securum esse existimabant, quod iste Franciscus impetraret dispensationem omnino a Papa, & dicebant, quod hujusmodi metus præstat justam causam, illam concedendi.*

Absque eo quod quidquam referant resoluta ab hac Sac. Congregatione in *Hispalen. nullitatis Ordinis 25. Martii, & 2. Maii 1716.* quia in tantum dictum fuit, non constare de nullitate collationis Ordinis Subdiaconatus, in quantum metus non fuit ex testibus allegatis comprobatus, cujus contrarium prætenditur in hypothesi præsentis contingere.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus dispensationi super voto continentie in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes.

REGIEN. Julia Cavallotti Zoboli in testamento condito anno 1595. disposuit, ut Antonius suus Maritus traderet alicui loco Pio, quod-

*Sess. 24. c. 10.
de reform.*

dam

dam prædium extradotale fibimet in suis nuptiis reservatum, cum onere tamen, quod d. locus Pius, sicut supra deputan., & eligere teneatur, & debet celebrare, seu celebrari facere in Ecclesia dictorum Monialium, hoc est Monialium Misericordiae Civitatis Regien. existentium sub gubernio Patrum Min. Obser. S. Francisci, tot Missas singulo die, seu singula hebdomada in perpetuum pro anima dictae Testatrix, & suorum, prout convenerit d. Antonius cum loco Pio, ut supra deputan. & eidem D. Antonio placuerit

In executionem mentis Juliae Uxoribus, tradidit Antonius Prædium Presbyteris Collegiatae Ecclesiae S. Nicolai Civitatis Regien. cum hoc, quod Collegiata prædicta, seu illius Presbyteri teneantur &c. singulo anno, & singula hebdomada in perpetuum, etiam ultra centum annos, celebrari facere in Ecclesia Monialium S. Mariae della Misericordia Civitatis Regii Missas tres pro anima dictae Juliae, & suorum ad dictam summam per d. Dominicum Antonium redactas, habito respectu ad recollectus, quæ percipiuntur ex dicto Prædio, quas Missas voluit etiam dictus Antonius, quod dicti Praepositi pro tempore dictae Ecclesiae minuire valeant eorum arbitrio, habito respectu ad recollectus à dicto Prædio percipien. juxta temporum qualitatem, quia sic &c. & hoc onus fuit nomine Collegiatae in contractu acceptatum.

Anno 1598. a Presbyteris Ecclesiae Collegiatae alienatum fuit prædium pretio scutor. 213. 52. quod pretium fuit erogatum in emptionem censuum; cumque redditus prædii alienati essent in scutis decem annuis, ut constat ex Instrumento venditionis, & pro eleemosyna 159. Missarum, Julii 36. sufficerent, prædicta summa fuit persoluta usque ad annum 1620. sed cum Missarum eleemosyna subinde excreverit, ab anno 1621. usque ad annum 1716. data fuit eleemosyna Juliorum 72. Fratribus Min. Obs. S. Francisci, ut Missas a Julia ordinatas celebrarent in Ecclesia Monialium.

Fratres, qui Missas 159. pro d. eleemosyna in præteritum celebrarunt in Ecclesia memorata, protestati sunt, se nolle amplius continuare in d. celebratione, nisi sibi subministretur eleemosyna solidorum 30. quod est idem, ac dicere unius Julii pro qualibet Missa, cum hæc sit taxa eleemosynæ, quæ viget in Civitate Regien., & nisi ulterius aliquid solvatur Sacrificiæ Monialium pro suppellecilibus, cumque Presbyteris Collegiatae Ecclesiae huic Sac. Congregationi supplicaverint pro oneris, hoc est Missarum reductione, & pro translatione earundem ab Ecclesia Monialium ad propriam Ecclesiam, scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto, qui censuit, annuendum esse petitis.

Fundamentum reductionis in hoc consistit, quod sc. 10. quæ ex Prædio a Testatrice relicto retrahebantur, hodie non sufficiunt pro celebratione Missarum 159. ita ut sit locus reductioni, & multo magis cum Prædium fuerit non demonstrative, sed taxative relictum.

Absque eo, quod quidquam faciat, quod onus Missarum fuit a Presbyteris in contractu acceptatum, quia in contractu adest clausula reductionis oneris ad vires reddituum, juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt.

Fundamentum deinde translationis ab Ecclesia Monialium ad Ecclesiam Collegiatam reponitur, primo in abundanti numero Missarum, quæ in Ecclesia Monialium celebrantur; secundo in consensu, tam a Fratribus, quam a Monialibus præstito in eo, quod attinet ad translationem; tertio,

tio, ex quo in Collegiata Ecclesia sepulta jacent cadavera Testatricis, & aliorum familiarum Zoboli.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit annuendum petitioni in casu &c.

Pro reductione, & quoad translationem negative.

BRUNDUSINA ADIMPLEMENTI. Jo. Vincentius Vitalis in suo ultimo, sub quo decessit, testamento, hæredem universalem instituit Jo. Angelum fratrem, & cum sequenti onere gravavit. *Essò Testatore vuole, ordina, e comanda, che seguita la sua morte, sia tenuto il suo universale Erede di far celebrare dai Rev. Padri di d. Ven. Convento di S. Rocco una Messa cantata per ogni Venerdì dell' anno in perpetuum nell' Altare del glorioso S. Francesco di Paola &c. colla carità di carlini cinque per ciascheduna Messa, e per fondo di d. Legato, possa, e vaglia, tanto d. Gio. Angelo, quanto i suoi Eredi, fondare uno, o più capitoli di cenzi sicuri corrispondenti alla soddisfazione della predetta carità di d. Messe cantate in perpetuum, e nella fondazione di d. capitoli facienda a suo arbitrio, sia tenuto d. Gio. Angelo, o suoi Eredi farvi intervenire il Procuratore, o Guardiano pro tempore di d. Convento, acciò non siano tenuti all' evizione de capitali, o annualità.*

*Sess. 25. c. 3.
de Regul.*

Patres Conventus S. Rocchi, de quibus in particula Testamenti, sunt Patres strictioris Obs. S. Francisci; cumque sub obtentu incapacitatis dictorum Patrum recipiendi prædicta capitalia, seu census, Jo: Angelus huic Sac. Congregationi supplicaverit pro facultate transferendi onus celebrationis Missarum ad Ecclesiam Collegiatam Terræ Liberani, in qua d. Conventus Patrum S. Rocchi existit, nec ullus alius Regularium reperitur Conventus, relata ejus instantia inter summaria precum die 17. Dec. 1718. rescriptum fuit *Lectum*. Impetrataque subinde nova audientia, unacum descriptione in folio, Joannes Angelus iterum instat pro applicatione Legati favore Ecclesiæ Collegiatæ, vel quod ad minus præscribatur modus, quo piam sui Authoris dispositionem valeat executioni demandare.

Quoad dispositiones factas favore Fratrum Cappuccinorum, & Minorum strictioris Obs., & aliorum Regularium, qui bona in communi possidere non possunt, privilegia Rev. Fabricæ sibi vindicant locum, & in eorum sequelam, Bona, dicto modo relicta, eidem Fabricæ applicantur juxta relata in *compendio privilegiorum bon. mem. Vespiniiani pag. 25.*

Quoad redditus vero his iisdem Fratribus relictos, adjecto onere celebrationis Missarum, in Congregatione habita tempore Urbani VIII., resolutum fuit, memoratos Fratres esse incapaces horum annuorum relictorum, uti habetur *apud Fagnan. dictæ Congregationis Secretarium in cap. Nimis prava n. 49. & n. 53. de exces. Prælat.*

Procedentibus contrariis quoad eleemosynas manuales Missarum, quarum absque dubio Fratres etiam, qui bona in communi possidere non possunt, sunt capaces, uti adnotarunt *Sanchez ad præcept. Decal. lib. 7. cap. 26. n. 49. Barbos. juris Eccl. univers. lib. 3. cap. 27. n. 77., Adden. ad Burret. dec. 756. n. 11. Pignatet. consult. 16. n. 7. & 8. to. 3. Torr. de pactis futura successionis lib. 2. cap. 36. n. 75., Rota dec. 456. n. 15. cor. Merlin. dec. 1219. n. 8. dec. 1326. n. puriter 8. cor. Emerix Juniore.*

Quia vero permissum esse non debet, sub obtentu incapacitatis Fratrum, ut hæ.

hæredes si eximant ab onere adimplementi Missarum, uti probat *Textus in l. hæredes in fine ff. de petit. hæred.*, & ad rem prosequuntur *Corduba in exposit. Regule S. Francisci cap. 6. q. 7.*, & *qu. 11. punto. 2. § 4.*, *Re Joan. de Spoliis Eccles. q. 8. n. 47.*, & durum esse videretur Fratres arce-
re a perceptione reddituum assignatorum cum onere celebrationis Mis-
sarum per modum saltem puræ, & simplicis eleemosynæ.

Statutum fuit, ut solemnis a Fratribus emittatur protestatio subsignata si-
gillo Conventus, & in ejus libris inferenda, & ad hæredes, sive execu-
tores transmittenda, in qua declarent, se nullum jus sibi vindicare, aut
asserere ex prædictis Legatis, seu relictis, juxta expressum monitum
S. Bonaventuræ in Libello Apologetico, seu excusatorio contra eos,
qui Minorum Ordini adversantur, uti habetur *lib. 2. Opuscul. qu. 9.*

Firma interea remanente libertate apud hæredes dandi, aut non dandi Fra-
tribus prædictos annuos redditus, quod est idem, ac dicere, celebrari
faciendi per illos, aut per alios sibi beneficos Sacerdotes Missas, & Sa-
crificia legata, uti probat *Text. in cap. exiit, §. Si vero de verb. signif. in 6.* ibi, *ad quæ legata solvenda tam hæredes Testatorum, quam Exe-
cutores se liberales exhibeant*, & habetur in Compendio privilegiorum
Fabricæ *p. 72. § pag. 74.*, & præcedentes decisiones modificando firma-
vit *Rota in citata dec. 1326. n. 8. § seqq. cor. Emerix Jun.*, ad cujus
postremæ decisionis normam datum fuit ab eadem Rota votum Sacræ
Congr. Episcoporum, & Regularium, a qua fuerat pro voto requisita,
uti colligitur ex tenore voti impressi *apud Piton. discept. Eccl. to. 1. di-
scept. 2. n. 53.* quod votum eadem Sac. Congr. amplexa est, & san. me.
Clemens X. resolutionem S. Congr. confirmavit per litteras Apostolicas
in forma Brevis impressas *apud Mattheuc. in suo Officiali c. 30. n. 12.*

Factaque Commissariis, & Ministris Fabricæ expressa prohibitionem admit-
tendi compositiones super Legatis Fratribus factis cum onere Missa-
rum, & Officiorum, præterquam quoad annuas præstationes duorum
annorum decursorum a die obitus Testatorum, quas etiam integraliter
recipere debent, & Rev. Fabricæ applicare, salvo semper capitali, seu
proprietary, ut hæredes, vel debitores, qui primis duobus annis non
adimpleverunt, possint, si velint, futuris temporibus dare Fratribus
annua legata titulo eleemosynæ, juxta decreta Sac. Congr. Fabricæ im-
pressa *apud R. P. D. Petram ad Constit. Apost. to. 2. pag. 463. § seqq.*

Hæc sunt, quæ pro materiæ dilucidatione, reverenter insinuanda existimavi,
sed cum in casu præsentis non agatur de censibus, seu pecuniis investiend-
is, quæ fuerint Fratribus relictæ cum onere Missarum, sed de onere a
Testatore imposto, & hæredem afficiente: *sia tenuto il suo universale
Erede di far celebrare dai Rev. Padri &c. una Messa cantata per ogni
Venerdì dell' anno in perpetuum*, hinc oritur rationabilis dubitatio, an
Fratres sint consimilis legati capaces, & an hæres teneatur ad ejus præ-
stationem favore eorundem.

Facit pro affirmativa, quod disputato in hac S. Congr. in quadam causa
Apruntina legati 29. Febr. 1677. dubio, an legatum sequentibus verbis
conceptum sustineretur, *item dice di avere a censo ducati 180., lascia di
ragione di legato, che l'infra scritto Erede, e successori in infinitum
debbano con i frutti di quelli farne celebrare quattoro Anniversarij l'anno
nella Chiesa di S. Maria de' Lumi dai Frati Zoccolanti &c.* fuit affirma-
tive resolutum; Et consimilis pariter prodiit ab hac Sac. Congr. resolu-
tio

tio in *Ifernien*. Legati 10. Junii 1684. Cum etenim ageretur de Testamento sequentibus verbis concepto *laschio, che detti miei Eredi facciano celebrare quaranta Messe l'anno all'Altare di S. M. Maddalena nella Chiesa di S. Maria delle Grazie de' Frati Minori Osservanti, da quelli Padri, che saranno assistenti al Convento sopraddetto, e più, che gli siano dati dai suddetti Eredi quattro ducati l'anno, i quali serviranno per i bisogni di detta Cappella*, coherentèr ad hæc bina dubia fuissent proposita, primum scilicet *an præter scuta annua quatuor legata pro indigentibus Cappellæ hæredes teneantur separatim persolvere cleemosinam pro celebratione Missarum*, & secundum *in qua quantitate*, ad primum fuit responsum affirmativè, & ad secundum dictum fuit, quantitatem esse debere saltem ad rationem elemosinæ manualis.

Pro negativa vero facit, quod Fratres isti nullam possunt habere securitatem, sed debent pendere ab incerto juxta *Textum in cap. unico de Religiosis Domibus in 6. & juxta Glos. in cap. unico in verbo mendicantes de exces. Præl. in 6.* & dici posset, quod ab incerto non penderent, si essent capaces dictorum legatorum, etsi hæredes tenerentur ad eorum præstationem; Quodque notabilius est, cum in hypothese præsentis testator dixerit, quod in emptione censuum accedere deberet consensus Procuratoris, seu Guardiani pro tempore, *acciò non siano tenuti all'evizione de' Capitali, o annualità*, sermo ibi est de hæredibus, supponit hæc circumstantia, quod secuta capitalium, aut fructuum evictione, possent Fratres judicialiter agere, aut officium Judicis implorare pro damni emendatione, seu pro supplemento adversus hæredes, quod ne dum adversatur decretis Congregationis *apud Fagnan. in allegato cap. nimis prava de exces. Prælat.* Sed etiam Regulæ, & Testamento S. Francisci, de quibus *in Bulla V. Honorii Tertii Bull. tom. 1.* His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Fratres sint capaces Legati in casu, de quo agitur, & quatenus negative.*
- II. *An hæres legatum, seu onus celebrationis Missarum ab Altari S. Francisci de Paula transferre possit ad Ecclesiam Collegiatam Terræ Librani, & quatenus negative.*
- III. *Quando dictus hæres adimplere valeat onus impositum celebrationis Missarum.*

Non Proposita cum Sequentibus.

AUXIMANA RESTAURATIONIS ECCLESIE PAROCHIALIS. Sess. 7. c. 6.
de Ref.
Ecclesia Parochialis S. Egidii Terræ Staphili Auximanæ Diœcesis celeri indiget reparatione, cum principales ejusdem muri sint aperti. Exorta autem controversia inter Parochum ex una, & Communitatem ex alia partibus, ad quem ex ipsis pertineat onus Ecclesiæ ruinam reparandi, eademque delata ad hanc Sac. Congr., Ludovicus Moriconus, qui de præsentis dictam obtinet Parochialem Ecclesiam, contendit, se ad ejus reparationem non esse obligatum, primo quia subductis subducendis, Congruam non habet Conciliarem, ex quo ipsi non remanent annua scuta centum, & licet Parochus, ad instar omnium aliorum Beneficiatorum, teneatur ad suæ Ecclesiæ restaurationem, id tamen procedit, si ultra congruam, & honestam sustentationem, alios ex Parochia percipiat redditus, juxta *Textum in cap. de his tit. de Ecclesiis ædificandis*, ibi, *de his, qui Parochiales Ecclesias habent, duximus respondendum, quod ad reparationes, & institutionem Ecclesiarum cogi debent, cum opus fuerit, de bonis, quæ sunt*
Tom. I. F f
ipsum

ipsius Ecclesiæ, si eis supersint, conferre, ut eorum exemplo ceteri invitentur.
 Secundo quia Communitas, quæ necessariis accedentibus beneplacitis, notabilem pecuniæ quantitatem erogavit pro Ecclesiæ reædificatione, se etiam obligavit ad contribuedum in hypothesi, in qua muri principales restoratione indigerent, *senza che la d. nostra Communità sia più in obbligo di rifacimento, o reattamento, benchè minimo, di tetto, finestre, vetrate, ed altro, purchè non fossero di necessità nelle muraglie principali,* hinc inferendo, quod sicuti evenit casus reparationis in muris principalibus, ita ab onere reparationis non possit ullo modo Communitas se liberare.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An manutentio, seu reaptamentum Ecclesiæ Parochialis, & Matricis Terræ Staphilii spectet ad Plebanum, seu Parochum, vel potius ad Communitatem, in casu &c.

Sess. 24. cap. 18.
de ref. Matr.

FARFEN., SEU FIRMANA PAROCHIALIS. Instante Promotore Fiscali. Abbatiae Farfensis, excitata fuit in hac Sac. Congr. præntensio, quod Acta Concursus habiti ab Archiepiscopo Firmano occasione vacationis Ecclesiæ Curatæ Sanctorum Joannis, & Benedicti Terræ Montis Georgii Firmanæ Diæcesis ad Eminentissimum Abbatem transmitterentur. Cumque, juxta morem scriptum fuisset dicto Archiepiscopo pro informatione, & ipse respondisset, sibi non fuisse exhibitas collationes prædictæ Ecclesiæ, factas ab Abbatibus Commendatariis, sed ultimam provisionem factam fuisse a Sede Apostolica, & sic se non posse memorati Concursus Acta ad dictum Eminentissimum Abbatem transmittere, nisi consentiente Eminentissimo Pro-Datario die 3. Septemb. proxime præteriti, cum de hac re actum fuerit inter summaria precum, responsum fuit, quod *poneretur in folio, citatis Datariæ Ministris.*

In hujus rescripti executionem, Eminentissimus Abbas prætendit, pro se militare ultimum statum, licet enim anno 1680. hæc eadem Ecclesia Parochialis fuerit a Sede Apostolica provisiva, id tamen factum fuit per viam resignationis, non per obitum; cumque in dicta Bulla expresse legatur, quod Ecclesiæ Collatio, provisio, & omnimoda dispositio, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis spectat, & pertinet ad Abbatem Commendatarium Monasterii Abbatiae Farfen., hinc infert Eminentissimus Abbas, nullam de pertinentia collationis quæstionem moveri posse, & supposita collationis pertinentia, concludit, Acta concursus ad se esse transmittenda.

Nonnulla alia cumulantur in informatione, seu scriptura per manus circumferenda.

Adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An Archiepiscopus Firmanus teneatur transmittere Acta concursus super Parochiali, seu Præpositura S. Joan. de Monte Georgio, de qua agitur, ad Eminentissimum Cardinalem Abbatem Commendatarium Farfen., in casu &c.

Sess. 7. cap. 6.
de ref. Matr.

AMALPHITANA PRÆPOSITURÆ. Prævio consilio hujus S. Congregationis, S. Mem. Innocentius XII. concessit, ut facto ab universitate Civitatis Majoris augmento ducatorum annuorum 60. monetæ pro dote Præposituræ erectæ in Ecclesia Collegiata prædictæ Civitatis, jus nominandi Præpositum alternativè pertineret ad Capitulum, & ad universitatem, ita tamen, ut prima vice nominatio ad Capitulum, & secunda vice nominatio spectaret ad Universitatem.

Cohærenter ad hujusmodi indultum, post impetratum Regium assensum, Universitas se obligavit ad præstationem ducatorum 60 annuorum, & pro faciliiori exactiōe nonnulli publici redditus fuerunt assignati, & correspondētes ad obligationes, & assignationes prædictas, Capitulum solemniter approbavit jus Universitati concessum, alternis vicibus Præpositum nominandi; Assumptoque ad Episcopatum Camillo Caravito Collegiatæ Ecclesiæ Præposito, Capitulum, ut initium alternativæ mandaret executioni, devenit ad nominationem Dominici Venusii Primicerii in Præpositum Ecclesiæ, de qua nunc agitur; Cumque mortuo Venusio, Universitas Civitatis Majoris nominaverit, seu præsentaverit ad Præposituram Nicolaum Papalardum, triangularis exorta est controversia, quæ ad hanc Sacram Congregationem fuit subinde remissa inter Capitulum, & Universitatem, nec non Archiepiscopum Amalphitanum instantem pro unione Præposituræ favore suæ Mensæ Archiepiscopalis, itaut operæ pretium fuerit devenire ad subscriptionem dubii in tres partes divisi, quarum altera respicit jus patronatus, an scilicet de illo constet, altera jus præsentandi, ad quem scilicet in præsentī vacatione spectet præsentatio, & tertia unionem; an scilicet eadem sit concedenda.

Quoad jus patronatus, seu jus alternativæ nominationis, & præsentationis, dicitur de eodem constare ex his, quæ in superioribus fuerunt exposita; absque eò quod quidquam faciat, quod ab Universitate fuerit subinde dicto juri renuciatum, ad effectum Cives eximendi a solutione ducatorum 60, cum etenim redditus assignati, fuissent Ecclesiæ, seu Præposituræ quæsiti, non erat amplius in potestate Communitatis sine Beneplacito Sedis Apostolicæ ab eorum solutione se liberare; & multo magis, cum ipsa Universitas se hodie promptam, & paratam exhibeat ad solutionem.

Quoad jus vero nominandi, seu præsentandi in præsentī vacatione, censet Universitas, illud ad se pertinere, cum Capitulum in prima vacatione Dominicum Venusium, uti dictum est, præsentaverit; Haud urgente, quod Venusius provisionem obtinuerit a Dataria sine ulla mentione præsentationis, quandoquidem Apostolica provisio expleta fuit in Turno ad Capitulum pertinente, in quo rerum statu nova provisio juxta Universitatis sensum non ad Capitulum, sed ad se spectare debet.

Quoad unionem denique contenditur, eidem non esse locum, tum propter præjudicium Patronorum, tum quia agitur de Præpositura, quæ stante potissimum augmento dotis in ducatis 60. sufficientes habet redditus pro alendo debito cum decore Præposito; Ad partes positis litigiis inter Archiepiscopum, & Præpositum; vel quia hæc jam sunt terminata, vel quia non sunt satis pro concedenda unionem.

His positis dignabuntur EE. VV. decernere

An constet de Juspatronatus, & quatenus affirmative, an & ad quem spectet præsentatio, seu nominatio in præsentī vacatione, vel potius sit concedenda unio, in casu &c.

Die Sabbathi 26. Augusti 1719.

Sess. 25. c. 3.
de Regul.

RUNDUSINA ADIMPLEMENTI. Proposita fuit hæc
Causa in proxime præterita Congregatione, nec ulla
fuit capta resolutio. Dignabuntur itaque EE.VV. folium
dictæ Congregationis reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

- I. *An Fratres sint capaces Legati in casu, de quo agitur, & quatenus negativè.*
- II. *An hæres legatum, seu onus celebrationis Missarum ab Altari S. Francisci de Paula transferre possit ad Ecclesiam Collegiatam Terra Liberani, & quatenus negativè.*
- III. *Quomodo dictus hæres. adimplere valeat onus impositum celebrationis Missarum.*

Ad Primum negativè, Ad Secundum negative. Ad Tertium Hæredem posse census creare, & assignare pro onere Missarum, sed creare, & assignare cum auctoritate Episcopi, cui scribatur juxta mentem, itaut novus censuarius se obliget solvere Patribus eleemosynam ad formam Testamenti.

Sess. 21. c. 7. de
Reform.

AUXIMANA RESTAURATIONIS ECCLESIAE. In eadem Congregatione fuit etiam hæc Causa proposita, & non resoluta; quocirca, reassumpo folio, dignabuntur EE.VV. decernere.

An manutentio, seu reaptamentum Ecclesie Parochialis, & Matricis Terræ Staphili spectet ad Plebanum, seu Parochum, vel potius ad Communitatem in casu &c.

Ad Primam partem affirmativè. Ad Secundam negativè, & amplius.

Sess. 24. c. 18.
de Reform.

FARFEN., seu FIRMANA PAROCHIALIS. Hæc etiam Causa fuit proposita in proxime præterita Congregatione, & non resoluta. Dignabuntur ergo EE.VV. sequentibus dubiis respondere.

- I. *An jus conferendi Parochialem, seu Præposituram S. Joannis de Monte Georgeo spectet ad Eminentissimum Cardinalem Abbatem Commendatarium Farfen. & quatenus affirmativè.*
- II. *An Archiepiscopus Firmanus teneatur transmittere acta Concursus ejusdem Parochialis ipsi Eminentiss. Abbati, in casu &c.*

Dilata, in utroque coadjuventur probationes, & proponatur Causa citatis Ministris Datarie, & Archiepiscopo.

A MALPHITANA PRÆPOSITURÆ . Pertinet hæc Cauſa ad proximè præteritam Congregationem; cujus idcirco folium erit ab EE. VV. reſſumendum, ut ſequenti dubio reſpondeatur .

*Seſſ. 7. c. 6.
de Reform.*

An conſtet de Jure patronatus, & quatenus affirmative, an, & ad quem ſpectet præſentatio, ſeu nominatio in præſenti vacatione, vel potiùs ſit concedenda unio in caſu &c.

Dilata ad primam poſt aquas .

NULLIUS, ſeu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS . Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 12. Martii 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reſſumi, & diſputata fuerunt duo ſequentia dubia .

*Seſſ. 24. c. 10.
de reſ.*

I. *An conſtet de omnimoda exemptione activa, & paſſiva Præpoſiti, & Eccleſiæ Beatæ Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum, tam quoad Episcopum Veſprimien. quàm quoad Metropolitanum, & Primates Regni, & quatenus affirmative .*

II. *An eidem Præpoſito competat facultas concedendi dimiſſorias, in caſu, &c.* Nulla autem fuit in dicta Congregatione capta reſolutio, ſed Cauſa repropoſita in ſequenti Congregatione habita die 26. Martii ejuſdem anni, ad primum fuit reſponſum affirmative, & ad ſecundum negative .

Prodiit hæc reſolutio, informantem tantummodo Præpoſitum albæ Regalis, quocirca petita, & obtenta ab Eminentiffimo Archiepiſcopo Strigoniensi nova audientia, in Congregatione habita die 17. Decembris 1718. diſputatum fuit ſequens dubium: *An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis, & reſponſum fuit: Standum eſſe in deciſis .*

Actum fuit de hac eadem Cauſa in Congregatione habita die 17. Junii 1719. nec ulla fuit capta reſolutio. Cumque ſubinde repropoſita fuerit in ſequenti Congregatione habita die 8. Julii 1719., & cohærenter fuerit diſputatum dubium: *An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis; reſponſum fuit: recedendum à deciſis quoad Archiepiſcopum Strigoniensem.* Petita autem, & obtenta à Præpoſito Albæ Regalis nova audientia, in præſenti Congregatione ſequens proponitur dubium diſputandum .

An ſit ſtandum in primo, vel ſecundo loco deciſis .

In Secundo loco Deciſis hoc eſt non coſtare de omnimoda exemptione Præpoſiti, & Eccleſiæ Albæ Regalis, quoad Archiepiſcopum Strigoniensem. tamquam delegatum Apoſtolicum contra exemptos .

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, & REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM . Propoſita fuit hæc Cauſa pluribus vicibus in Congregatione videlicet habita die 7. Maji, cujus folium poterunt EE. VV. reſſumere . Item in Congregatione habita die 21. Maji ejuſdem anni, & rurfus in Congregatione habita die 3. Decembris anni pariter 1718. & demum in Congregatione habita die 6. Maji currentis anni 1719. cujus folium poterunt EE. VV. pariter reſſumere. Cum autem ſolum in Congregatione habita die 21. Maji primum dubium fuerit reſolutum, quòd erat conceptum ſequentibus verbis: *An celebratio Miſſæ*

*Seſſ. 22. de
Sacriſ. Miſſ.
in Decret. de
Obſervan. &
vit. in celeb.
Miſſæ .*

quo-

quotidianæ pro anima quondam *Egydii Ursini de Vivariis* intermittenda sit, quousque fructus locorum Montium pro hujusmodi celebratione assignatorum per eorum continuum investimentum in alia loca Montium, in totum ascendant ad alia scuta 60. in casu &c. cui dubio fuit affirmativè responsum, & alia dubia proposita nunquam fuerint resoluta; Dignabuntur EE, VV. sequentibus dubiis respondere.

- I. An pro Missis huc usque celebratis annua semper eleemosyna scutorum 60. debita fuerit, in casu &c. & quatenus affirmativè.
- II. An ex iisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, que pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum ad hujusmodi annuam rationem 60. scutorum hactenus desideratur, in casu &c.

Iterum proponatur.

Sess. 25. c. 9.
de Regul.

NEAPOLITANA PRÆTENSÆ SIMONIÆ. Proposita fuit hæc causa in Congregat. habita die 13. Augusti 1718. nec ulla fuit capta resolutio, sed rescriptum fuit: *Dilata, & ad mentem*, & mens fuit, ut ipse exquirerem ab R. P. D. Auditore Sanctissimi de remissione hujus causæ ad hanc Sacram Congregationem. Cum autem mandatis paruerim, & a dicto R. P. D. Auditore exquisiverim, an resoluta causa in hac Sacra Congregatione, deberet illa iterum revideri in alio Tribunali, sive in alia Congregatione, qua in re consistebat substantia interrogationis mihi commissæ, & R. P. D. Auditor responderit, se causam remississe ad hanc Sacram Congregationem, ut ejus oraculum haberetur in negotio Ecclesiastico, quod varie in variis Tribunalibus definitum fuit, expresse asserendo, quod post hujus Sacræ Congregationis resolutionem, causa in nullo alio Tribunali, seu Congregatione examinabitur; ita ut hujus Sacræ Congregationis oraculum sit futurum ultimum, & decisivum hujus causæ, in tot aliis Tribunalibus examinata. Dignabuntur EE. VV. decernere, prævia re assumptione folii diei 13. Augusti 1718.

- I. An constet de simonia in casu, & quatenus affirmativè.
- II. An, & in quas pœnas incurrerit Mastrotta, in casu &c.

Ad Primum, non constare de Simonia, sed donationem fuisse illicitam. Ad Secundum, non incurrisse, & ad Mentem, nempe ut Eminentissimus Archiepiscopus mandet, Mastrotam removeri.

Sess. 25. c. 9.
de ref.

ÆSINA CAPPELLANIÆ. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 22. Aprilis hujus anni 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc autem fuerunt sequentia dubia disputata.

- I. An erectio Cappellaniæ S. Ambrosii Castri Rosorii ad titulum perpetui Beneficii sit reformanda in Cappellaniam amovibilem, quoad Cappellanos extra familiam Fundatoris ad formam dispositionis ejusdem, & quatenus affirmativè.
- II. An sit exequenda nominatio in personam R. D. Nicolai Bartolini, vel potius sui manutentendus Durellus in possessione ejusdem Cappellaniæ, donec vixerit, in casu &c.

Cum

Cumque ad primum responsum fuerit *affirmative*, & ad secundum *dilata*, & *coadjuventur probationes*. Dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

- I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 22. Aprilis 1719. quoad primum dubium, & quatenus standum sit in decisis.*
- II. *An sit exequenda nominatio in personam R. D. Nicolai Bartolini, vel potius sit manutenendus Durellus in possessione ejusdem Cappellaniæ, donec vixerit, in casu &c.*

Ad Primum in Decisis. Ad Secundum negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

LARINEN. Sacerdotes participantis adscripti servitio Ecclesiarum Parochialium Sanctæ Mariæ, & Sancti Mercurii in Oppido Serræ Larinen. Diœcesis, huic Sacræ Congregationi exposuerunt, Vicarium Generalem Larinen. in ultima visitatione per Edictum pœnale demandasse, quod quilibet eorum teneretur Fidei rudimenta Pueros docere diebus festivis in dictis Ecclesiis Parochialibus per hebdomadarum divisionem, adjecta pœna Librarum 30. ceræ, ac suspensionis a Divinis in casu contraventionis. Scriptum fuit, juxta morem, Episcopo pro informatione, & voto, cumque ipse, pluribus allegatis rationibus, dixerit, Edictum Vicarii esse validum, & justum, & Puerorum necessitati accommodum, facta fuit instantiæ relatio die 3. Septembris 1618. inter Summaria precum, & fuit rescriptum, quod *ponatur in folio, firmo interim manente decreto Vicarii Generalis*.

*Sess. 5. c. 2.
de Reform.*

Fundamenta autem Sacerdotum participantium consistunt in his, quæ sequuntur; Primo videlicet in dispositione Sacri Concilii Tridentini *sess. 5. cap. 2. de Reform.* ubi onus hoc docendi Doctrinam Christianam, Parochis imponitur; secundo in observantia; juxta quam Archipresbyteri, seu Oeconomi loco ipsorum deputati, Doctrinam Christianam semper docuerunt, assistentibus tantummodo; & coadjuvantibus Clericis, Subdiaconis, & Diaconis; tertio in his, quæ à Doctoribus asseruntur; Quæstioni etenim propositæ, an Parochus possit cogere Clericos, qui sunt intra limites suæ Parochiæ ad se coadjuvandum in docendo Pueros Doctrinam Christianam, negative respondetur, sed eosdem posse tantum urbane excitari, uti habetur apud *Zerolam in praxi Episcopali in verbo Doctrina Christiana in fine*; Absque eo quod quidquam faciat, quod Sacerdotes, de quibus agitur, participant de decimis, una cum Parochis, quia participatio hæc refertur ad onus celebrationis Missæ Conventualis, quod ipsi subeunt.

Adversus hæc autem, plura excipiuntur ab Episcopo in sua informatione, pro sustinendo Edicto sui Vicarii; primum desumitur ex participatione annuorum reddituum, qui maxima ex parte constantur ex decimis, & aliis Parochialibus obventionibus; quasi quod si Sacerdotes sunt socii Parochorum in consolationibus, debeant etiam esse in supportandis oneribus, & multo magis, cum absentibus, vel impeditis Parochis, ipsi, juxta ordinem antianitatis fruantur nonnullis Parochialibus præeminentiis, & honoribus. Secundum consistit in qualitate eorundem Sacerdotum; sunt etenim juxta immemorabilem consuetudinem adscripti servitio

memo-

memoratarum Ecclesiarum, in quo rerum themate, incongruum judicari non potest, ut iidem coadjuvent Parochos in docendo Pueros Doctrinam Christianam, & præcipue, cum experientia teste, depræhensum, sit Parochos solos hoc onus sustinere non posse. Tertium fundamentum stat in his, quæ fuerunt statuta a S. Carolo Borromæo in Synodo quarta Diœcesana, Actorum Ecclesiæ Mediolanensis par. 2. tom. 1. pag. 286, ubi sic legitur: *Sacerdotes, & Clerici inferiores Dominicis, festisque diebus, qua hora in Choro divinis Officiis concelebrandis adstricti non sunt, Parochum, intra cuius Parochiæ fines habitant, in Doctrinæ Christianæ Scholis adjuvent, in Urbe ad præscriptum eorum, quibus id curæ ab Archiepiscopo datum erit, in Diœcesi autem Vicariorum Foraneorum.* In iisdem pariter Actis part. 2. Synodi Diœcesanæ 11. pag. 320. tom. 1. imposita legitur pœna Sacerdotibus non coadjuvantibus Parochos in munere docendæ Doctrinæ Christianæ, *quicumq. Sacerdos, aut Beneficiû obtinens, Parochû non adjuverit multetur duobus nummis realibus: ex his etenim infert Episcopus non esse de iustitia Decreti dubitandum, utpote editi ad tramites eorum, quæ fuerunt statuta a S. Carolo Borromæo pro sua Diœcesi Mediolanensi.* Addit Episcopus se consimilia Edicta alias edidisse, nempe die 30. Aprilis 1707. die 24. Maji 1708. die 2. Maji 1710. & etiam de anno 1711. absque eo quod ullus Sacerdotum participantium reclamaverit; nec deest Eminentissimi Metropolitanæ testimonium, in eo quod attinet ad necessitatem Edicti, de quo nunc agitur, cum in quadam sua Epistola hæc habeantur: *Quanto sia necessario, e dovuto il sostenere l'Editto non sò meglio spiegare, che con assicurarla, che qual' ora non fosse dalla S. Congregazione del Concilio, ove han fatto ricorso i Preti, confermato, recarebbe un pregiudizio sommo a tutta questa Provincia; oltre che, sò io, quando la divina Dignazione posemi a servire quest' ampia Diocesi, in qual guisa ritrovai le povere plebi digiune affatto della Dottrina Christiana per mancanza di chi loro l'avesse insegnata, e fino i Vecchi non sapevano i misterj principali della medesima, necessarj ad ogni Cristiano per salvarsi.* Denique si ad promovendum opus Doctrinæ Christianæ, adeo pium, & necessarium, hæc Sac. Congregatio die 17. Julii 1688. in quadam Causa Spalaten. Doctrinæ Christianæ, in qua disputatum fuit, *an Archiepiscopus cogere poterit Ludimagistros, tam Clericos, quam Laicos, ad docendum Pueros Doctrinam Christianam,* Respondit, *posse prius hortari, & deinde præcipere;* Multò magis poterit Episcopus Sacerdotes participantes adigere ad Parochum coadjuvandum in munere docendi Doctrinam Christianam, statutis pœnis adversus parere detrectantes.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An Edictum Vicarii Generalis sustineatur, in casu &c.

Non Proposita

Die Sabbathi 9. Sept. 1719.

JANUEN. DISPENSATIONIS . Post contractum ab Anna Maria Pallavicina Matrimonium cum Jo. Jacobo Imperiali, & post cohabitationem spatio triginta trium mensium cum eo habitam, uxor a Domo Viri discessit, cumque se recepisset in domum Jo. Baptistæ Spinulæ sui Avunculi, & Sacri Ordinis Hierosolymitani Bajulivi, in qua eadem Domo Hieronyma Spinula ejus Soror, & Uxor Urbani de Fisco degebat, in judicium vocavit Jo. Jacobum, & nullitatem Matrimonii ex capite impotentiae proposuit coram Eminentissimo Archiepiscopo Januensi.

*Seff. 24. c. ...
de ref. matr.*

Prævio juramento, Jo: Jacobus sibi suspectos esse dixit Eminentissimum Archiepiscopum, ejus Vicarium Generalem, & cæteros Curiae Ecclesiasticæ Ministros, petiitque arbitros, qui de causis recognoscerent suspitionis, quo circa, exorta lite quoad Tribunal, in quo Causa discuti deberet, prævio consilio Congregationis loco Signaturæ Gratiae, signata fuit commissio Avvocatoria Causæ a Tribunali Ecclesiastico Januensi, & in ejusdem commissionis sequelam causa delata est ad hanc Sac. Congreg.

Tribunali, in quo causa discuti debebat, statuto, opus erat conficere processum remissorialem, & necessarias recipere probationes, aliaque lite exorta circa Judicem subdelegandum, & instante Anna Maria pro subdelegatione in personam Eñi Archiepiscopi Januensis, & è contra excipiente Jo. Jacobo eandem militare rationem suspitionis, sive agendum esset in Tribunali Ecclesiastico Januensi, jure ordinario, sive jure delegato, tria ab hac Sac. Congreg. prodierunt rescripta: primum die 2. Octobr. 1717. in quo dictum fuit *confectio processus committatur Episcopo Viciniori, & interim Oratrix collocetur in Monasterio Claustrali sibi beneviso*; secundum die 27. Nov. ejusdem anni, in quo dictum fuit, quod *instantia omnino proponeretur in prima*; & tertium die 11. Decembris memorati anni 1717. in quo responsum fuit *in decis. quoad confectionem processus, & in decis. quoad ingressum in Monasterium pro nunc, & amplius*.

A' die 11. Dec. 1717. quo, uti dictum fuit, prodiit recitatum rescriptum, nulla in hac Sacra Concilii Congregatione habita est hujus litis mentio, nisi die 25. Febr. 1719. Cum autem hoc anno, Anna Maria supplicem exhibuerit SSmo D. N. libellum, in quo post enarratam cohabitationem spatio triginta trium mensium, suumque a Domo Viri egressum, una cum recurso habito ad Curiam Ecclesiasticam Januensem pro declaratione nullitatis Matrimonii, reliquam rerum gestarum seriem sequentibus verbis exposuerit, *non potè però l' Oratrice terminare l' intrapreso Giu. lizio di d. Curia, mentre l' accennato Marchese si fece lecito di giurare a sospetto, non solo il d. Vicario, la Curia Ecclesiastica, li due Notarj di essa, ma per sino l' Eminentiss. Cardinale Arcivescovo, da cui poi per lettera dell' Eminentiss. Paolucci fondata sopra li scandali, e dissensionj, che sarebbero insorti in Genova fra li parenti di d. Conjugi per una tale cognizione, fu rimessa la causa anche con giuditio particolare a' una Congregazione avuta al loco Signaturæ gratiæ alla Sac. Congr. del Concilio, dalla quale fra gl' altri decreti ne nacque anche quello, che si dovesse da un Vescovo Viciniore compilare il processo sopra la nullità del Matrimonio su-*

detto per cagione della già accennata impotenza, humillime instando pro dispensatione Matrimonii rati, & non consummati, per tanto l' Oratrice supplica la Santità Vostra voler dispensare al d. Matrimonio rato, e non consumato, conforme altre volte fu praticato dagli Antecessori di Vostra Beatitudine, & instantia hæc fuerit a Sanctitate Sua die 25. Febr. 1719. ad hanc Sacram Congreg. remissa, de Cauſa hac inter conjuges non in linea nullitatis Matrimonii, sed in linea dispensationis Matrimonii rati, & non consummati agi ceptum est; Propositoque die 20. Maii hujus ejusdem anni 1719. dubio; *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione Matrimonii rati, & non consummati in casu*, utraque parte, & voce, & scriptis informante, responsum fuit affirmative.

Post hæc, plura hinc inde gesta sunt a Collitigantibus, tam apud SSimum Dominum Nostrom, quam coram Eno Prefecto, quæ referre inutile esse videtur; Cum etenim omnia hinc inde petita, fuerint a Sanctitate Sua ad hanc Sacram Congreg. die 13. Julii 1719. remissa, & ab Eno Cardinali Prefecto statutum fuerit, quod de hac Cauſa ageretur in Congregatione diei 5. Augusti, exhibitis ab Anna Maria in Congregatione, quæ dicta die habita est, scripturis, in quibus exoravit pro Cauſa expeditione, nullaque pro parte Joannis Jacobi exhibitâ scriptura, rescriptum prodiit, in quo determinata fuit dies pro Cauſæ propositione, explicatum fuit dubium, quod erat disputandum, & tempus præfinitum fuit, tum distributioni scripturarum, tum productioni documentorum, uti colligitur ex sequenti decreto, *proponatur omnino die 9. Sept., etiam unica, & disputetur dubium, an sit standum, vel recedendum a decisis, & distribuantur Eminentissimis Scripturæ per decem dies ante, & exhibeantur in Secretaria documenta hinc inde per viginti dies ante, & in hujus decreti executionem proponitur in præſenti dubium, an sit standum, vel recedendum a decisis.*

Instat autem Joannes Jacobus pro recessu a decisis, & quod ab hac Sacra Congregatione demandetur Episcopo Viciniori, cui confectio processus commissa fuit, ut procedat ad ulteriora in ejus confectioe, intra terminum præſcribendum, ut majori, qua fieri possit, celeritate, imponatur finis controversiæ, & utriusque partis indemnitati consulatur, idemque Joannes Jacobus simul, & semel protestatur, quod dubium propositum die 20. Maii 1719. *an sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione Matrimonii rati, & non consummati in casu*, non poterat disputari, tum quia non fuit cum suo Procuratore concordatum, tum quia in dicto dubio supponitur Matrimonium ratum, & non consummatum, quando ipse sustinet matrimonium fuisse consummatum, & tandem quia facta a Sanctissimo Domino Nostro simplici instantiæ remissione ad hanc Sacram Congreg., disputandum erat dubium, *an sit concedenda dispensatio*, prout semper factum fuit in consimilibus Cauſis. Sed de his, quæ pertinet ad dubii propositi subscriptionem, totam rei seriem infra exponam.

Transeundo ad Cauſam merito, sæpe memoratus Joannes Jacobus dicit, non esse locum dispensationi, tum quia non agitur de Matrimonio simpliciter rato, sed de Matrimonio consummato, tum quia, quatenus de solo rato Matrimonio ageretur, cauſæ deficient, & circumstantiæ, propter quas fuerunt alias consimiles concessæ dispensationes.

Quod autem non agatur de simplici Matrimonio rato, sed de Matrimonio rato, & consummato, desumitur ex juramento ab ipso emisso prævia consulta-

sultatione Virorum in Sacra Theologia, utroque jure, Medicina, & Chirurgia Peritorum, aliisque documentis, ex quibus afferit nedum non constare de non consummatione Matrimonii, sed consummationem esse optime probatam.

Quod vero, quatenus ageretur de Matrimonio tantummodo rato, non ad sint Causæ, & circumstantiæ, propter quas fuerunt alias a Sede Apostolica concessæ consimiles dispensationes, colligi dicitur, primo quia fuit ab Anna Maria præcedenter intentatum iudicium super nullitate Matrimonii, ex capite naturalis impotentia, in quo rerum statu, non poterat eidem esse permillum transire ad aliam viam dispensationis super Matrimonio rato, & non consummato, eoque fortius cum nullitatis iudicium fuerit ex ejus facto, & culpa retardatum, & impeditum.

Secundo quia causæ, propter quas petitur dispensatio, sunt illæ, quæ sequuntur, impotentia videlicet insuperabilis, & timor scandalorum, quarum neutra subsistere dicitur.

Tertio, quia, quatenus d. Causæ subsisterent, accedente nihilominus dissenso Viri, non est unquam ex dictis causis procedendum ad dispensationem Matrimonii rati, & non consummati.

Hæc sunt, quæ spectant ad momenta rationum pro Joanne Iacobo militantium, quæque mihi fuerunt expositæ in quadam parva scriptura pro hujus folii compositione consignata.

Adeoque sermonem transferendo ad alia rationum momenta, quæ pugnant pro Anna Maria, quarum ope exorat pro persistencia in decisio, tres sunt propositiones, quibus ejus Defensores præcipue innituntur. Altera est, non posse ullo modo dubitari de potestate Summi Pontificis, quoad dispensationem Matrimonii rati, & non consummati, cum hæc sit communis Canonistarum sententia, eademque sit inter Theologos receptor, & usu, & praxi Sedis Apostolicæ corroborata, uti ex multis consimilium dispensationum exemplis colligi dicitur: Altera est, posse Summum Pontificem in Matrimonio rato, & non consummato dispensare etiam si alter ex conjugibus dissentiat, uti passim docent Theologi, & Canonistæ ab ipsis citati, quorum dicta exemplis dispensationum in hac hypothesi indultarum confirmantur; Ultima demum est, pro causis sufficientibus ad rem, de qua agitur, hoc est ad dispensationis concessionem, habendas esse impotentiam Viri, & pericula gravium scandalorum, atque malorum, tum priyatorum, tum publicorum, juxta auctoritates, & exempla a dictis Informantibus allata, qui præterea contendunt prædicta omnia in casu esse verificata, cum scandalorum timor ex ipsa causæ natura inter utriusque partis Consanguineos descendat juxta attestationem plurium Nobilium Civitatis Ianuensis, & cum impotentia minori probationum genere demonstranda sit, quando de eadem tractatur ad effectum dissolutionis Matrimonii rati, & non consummati, quam quando de eadem agitur ad alium effectum nullitatis Matrimonii.

Abique eo quod in oppositum facere possit, uti subdunt Informantes pro eadem Anna Maria, quod non constat de non consummatione Matrimonii, cum non consummatio comprobetur: Primo, ex judiciali juramento ejusdem Anna Mariæ. Secundo ex judiciali pariter juramento decimæ manus Propinquorum, quibus alii quinque nuper accesserunt. Tertio ex confessionibus extrajudicialibus ipsius Joannis Iacobi de non consummatione, & impotentia consummandi tam durante cohabitatione, quam post discessum

ejusdem Annæ Mariæ, quibus ajunt nullum afferri præjudicium ex errore, qui circa datam temporis creditur opponendus assertioni cujusdam Patris Jo. Baptistæ Pancaldi Missionarii, cum ille in nova attestazione præcedens dictum confirmaverit, & datam temporis explicaverit. Quarto ex confessionibus Parentum dicti Joannis Jacobi. Quinto ex medicamentis, & exorcismis adhibitis pro obtinenda consummandi potentia. Sexto ex conditionibus nomine ejusdem Joannis Jacobi post Annæ Mariæ discessum propositis super consensu præstando pro solutione Matrimonii, si post alia quædam adhibita medicamenta, ipsa ex concordi Peritorum judicio habilis non avassisset. Septimo ex publica voce, & fama. Ultimo denique ex judicio Peritorum ab eodem Joanne Jacobo productorum, in quo afferunt, ipsam meliorem assumpsisse conditionem ex usu medicamentorum, & balneorum post discessum Annæ Mariæ exercitorum, & se sperare, quod iis iterum adhibitis, idoneus effici valeat consummationi Matrimonii.

In nihilum urgente juramento a Joanne Jacobo præstito de Matrimonio consummato; de ejusdem etenim insubsistentia iidem informantes pro Anna Maria dicunt ambigi non posse, tum propter præcedentes extrajudiciales de non consummatipone confessiones, tum quia si ille die 17. Julii 1719. juravit se non posse jurare, quod matrimonium non fuisset consummatum *non posso in buona coscienza giurare, & afferma e della Verginità di detta Sig. Anna Maria, e molto meno della non consumazione del predetto nostro Matrimonio non videtur quomodo die 29. Julii hujus ejusdem anni 1719. jurare potuerit, quod matrimonium fuerit consummatum, perciò dico con mio giuramento esser seguita la consumazione del mio matrimonio colla d. Sig. Anna Maria; juxta siquidem primum juramentum, idem dubius erat de consummatione, & dubius de aliqua re, eam jurare non potest tanquam certam, cum non affirmet rem prout apud se est, sicuti exigitur in juramento.*

Ad partes posito, quod postremum juramentum fuit emissum ex consilio Theologi, Juristæ, & Peritorum in Medicina, & Chirurgia, quibus tota rei series fuit exposita, *avendoradunato Theologo, Legista, e Perito di Medicina, e Chirurgia ho a questi con mio giuramento esposto con tutta distinzione tutto quello, e quanto mi è occorso circa del mio matrimonio colla Sig. Anna Maria*, vel quia, uti subdunt informantes pro eadem Anna Maria, non potuerunt Theologus, Jurista, & Periti in Medicina, & Chirurgia consulere nisi super fundamento actuum, qui ipsis fuerunt expositi a Joanne Jacobo, & de quorum insufficientia ad consummationem ipse antea dubitaverat, vel quia jurans debet jurare ex proprio judicio, & non ex aliena opinione, vel tandem quia juramentum consummationis emissum fuit die 29. Julii 1719., & tres ex Peritis, qui dicuntur pro consilio acciti, jurejurando testantur se non ante diem 14. Augusti fuisse ab eodem consultos.

In his denique, quæ pertinent ad litem super nullitate matrimonii introductam, quæque obitare dicitur instantiæ pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati, respondetur ab iisdem Informantibus pro Anna Maria, quod lis præcedens officeret, si eadem non fuisset Summo Pontifici exposita, secus autem, quoties, prout hic, fuit Summo Pontifici narratum, quod lis fuerat in Curia Ecclesiastica Ianuensi introducta, & ab eadem fuerat advocata, & commissa huic Sacr. Congregationi, quæ etiam demandaverat processum confessionem Episcopo Viciniori, quasi quod

quod si, his minime obstantibus, fuit instantia a Sanctitate Sua remissa ad hanc Sacram Congregationem, & hæc Sac. Congregatio hujus negotii cognitionem assumpsit, & semel pro dispensatione consuluit, non sit amplius de litis præexistentia discurrendum; multoque magis cum non desint Summorum Pontificum exempla, qui, non obstante litis introductione super nullitate, concesserunt deinde dispensationes super matrimonio rato, & non consummato; Cumque, ipsorum Informantium judicio, intelligi nequeat, quomodo, juxta Theologorum, & Canonistarum sententiam, possit Summus Pontifex, justis concurrentibus causis, dispensare super matrimonio rato, & non consummato, altero etiam ex Conjugibus invito, & reluctante, & non possit, eodem invito, cognitionem instantiæ super dispensatione matrimonii rati, & non consummati delegare, non obstante præcedentis litis introductione super nullitate, & non obstante quasi contractu, qui ex judicio resultare dicitur inter Collitigantes; in præsentis potissimum rerum statu, in quo, cum ex una parte absolvi nequeat judicium nullitatis sine canonico experimento cohabitationis, quia non agitur de vitio extrinseco, sed intrinseco, & ex alia parte Anna Maria adduci non possit ad cohabitandum, aut ex odio supervento, aut quia se scrupulis conscientiæ vexatam profitetur, nullum aliud superesse videtur remedium, quam illud petitiæ dispensationis. Non attempta responsione, quod impedimentum prosecutionis Causæ super nullitate causam habuit a culpa, & factò ipsius Annæ Mariæ; cum etiam, hoc admisso, sibi vindicet locum ponderatio mox expressa, & cum ulterius iidem Informantes sustineant, impedimentum fuisse appositum a Senatu Ianuensi timente, ne mala in litis prosecutione orientur.

Hæc sunt, quæ continentur in scriptura mihi pro extensione folii communicata. Nunc reliquum est, ut, juxta ea, quæ in superioribus promisi, facti series referatur quoad dubium propositum *die 20. Maii, an sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu.*

Post remissionem instantiæ super dispensatione matrimonii rati, & non consummati a SSmo D. N. factam huic Sac. Congregationi *die 25. Februarii 1719.*, comparuerunt coram me Secretario hujus Sac. Congregationis utriusque partis Procuratores, & tunc actum fuit de die, quo Causa erat proponenda, & ipse diem decrevi utrique parti accommodum, habuique rationem temporis necessarij, tum ad principales extra Urbem degentes admonendos, tum ad parandas informationes facti, & juris, & Procuratori Ioannis Jacobi ulteriorem dilationem concessi, itaut Causa non fuerit proposita nisi *die 20. Maii.*

Nec tunc, nec unquam in posterum ullus ex Procuratoribus instetit produbii subscriptione, & de factò in scriptura, quæ pro parte Annæ Mariæ, fuit exhibita pro Congregatione *diei 20. Maii*, nullum fuit appositum dubium disputandum, ut ex ejus lectura dignosci valet; Cum autem tempus advenisset folii extendendi, & juxta hujus Sac. Congregationis Decreta, non possint proponi instantiæ in folio, nisi dubia disputanda exprimantur, operæ pretium esse censui, juxta morem dubium ex officio efformare, & in tantum efformavi dubium sæpe memoratum, *an sit consulendum Sanctiss. pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu*, in quantum in dubiis adminus, quæ ex officio efformantur, dubium debet esse conforme supplicationi, quæ fuit Papæ porrecta, & ab eodem ad

Sac. Congregationem remissa, & petitio Papæ in casu exhibita, & ab eodem ad Sac. Congregationem remissa erat sequentibus verbis iterum repetendis concepta, *l' Oratrice supplica la Santità Vostra voler dispensare al d. matrimonio rato, e non consumato*; & in eo, quod attinet ad punctum, quod in dubio prædicto supponitur Matrimonium tantummodo ratum, quando a Joanne Jacobo prætenditur, quod fuerit consummatum, respondetur, quod ipse utique credere poteram, & credebam, eundem Joannem Jacobum, se esse oppositurum instantiæ dispensationis, sed divinare non poteram, quod se esset instantiæ oppositurus ex capite assertæ consummationis matrimonii; Notitia hæc etenim ad me non alio modo deferri poterat, quam per ejus documenta, & suorum Defensorum informationes, nec ullum prorsus documentum, nec ulla informatio facti, aut juris, licet sæpius efflagitata, ad me delata fuit, nisi post compositum, impressum, & ad EE. PP. transmissum folium Congregationis, contra hujus Sac. Congregationis edictum, quod est in ordine 73. *in parvo Bull. S. Mem. Innocentii XII.*

Cæterum hæc dicta sint, ut ingenua facti series in aperto posita sit, licet superflua quodammodo videri valeant, cum, non obstante dicti dubii subscriptione, Informantes pro Joanne Jacobo in eorum scriptura distributa pro Congregatione *diei 20. Maii* docte de more sustinuerint non constare de non consummatione matrimonii, & EE. PP. qui dictæ Congregationi interfuerunt, accurate de more examinaverint momenta rationum hinc inde allatarum pro consummatione, & non consummatione respective matrimonii, itaut eorum resolutio non a dubio proposito, sed ab aliis pependerit argumentis, ut unusquisque eorum bene poterit recordari, & quod caput est, cum, non obstantibus quibuscumque, Sac. Congregatio, uti dictum fuit, decrevit *die 5. Augusti 1719.* quod disputaretur dubium, *an sit standum, vel recedendum a decisis*, quo stante, ex juribus ab utraque parte latissime circumferendis, onus erit EE. VV. decernere,

An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. Maii 1719.

JANUEN. DISPENSATIONIS. Post exaratum, & typis datum folium, quod contemporanee distribuitur, novum exhibetur a Joanne Jacobo Imperiali juramentum, factum *die 17. Augusti hujus anni 1719.* in quo ad cauthelam confirmat præcedens juramentum factum *die 29. Julii*, de quo in præcedenti folio, & ulterius refert se non potuisse inducere eos, quos consuluit pro dicto juramento emittendo, ad suam publicandam consultationem, *richiesto dell' attestato di chi consultò per il giuramento da me preso, e fede giurata da me fatta ai 29. del scaduto Luglio, dico, e attesto di non aver potuto indurre li medemi alla firma di questo*, & tandem concludit, se *die 14. dicti mensis Augusti* congregasse Magistrum Silvium Bozzellium, Medicum Octavium Ottaggium, Julium Cæsarem Baccicalupum juris Doctorem, & Bartholomæum Gianfantum Chirur- gum, & iisdem casum exposuisse, & ipsos fuisse in sensu, quod Matrimonium dicendum esset consummatum.

Hinc inferendo, non subsistere; quod ipse juraverit *die 29. Julii*, adhibito consilio Theologi, Doctorem Juris, Medicinæ, & Chirurgiæ, & quod
eos-

eisdem solum consuluerit *die 14. Augusti*, quia consulti *die 14. Augusti*, non sunt illi, quos consuluit *ante diem 29. Julii*, sed alii, & illi, qui dixerunt, se fuisse vocatos ad consilium *die 14. Augusti*, sunt Magister Bozzellius, Ottaggius, & Gianfantus.

Adversus hæc autem reponunt Informantes pro Anna Maria, quod Joannes Jacobus non consuluit nisi Magistrum Bozzellium, Ottaggium, Baccicalupum, & Gianfantum, & sic quod semper subsistit, eum jurasse *die 29. Julii*, dependenter ab ipsorum consilio, & eorum consilium non requisivisse, nisi *die 14. Augusti*, itaut actus modo exhibitus, & editus *die 17. Augusti*, compositus dici debeat ad effectum eludendi vim prædicti argumenti.

Quod autem Joannes Jacobus non consuluerit nisi Bozzellium, Ottaggium, Baccicalupum, & Gianfantum, probant ex pluribus; & primo quia ipse non nominat alios, quos modo asserit, se consuluisse *ante diem 29. Julii*, & nominum reticentia indicare dicitur, non alios fuisse consultos, quam Bozzellium, & cæteros recensitos.

Secundo quia, quando a Ioanne Iacobo fuit productum juramentum ab ipso editum *die 29. Julij*, fuit etiam immediate post, productum documentum consultationis ipsi datæ a Bozzellio, Ottaggio, Baccicalupo, & Gianfanto. Signum autem hoc esse dicitur, quod alii ab ipso non fuerunt consulti, sed quod intellexit juramentum fulcire, & verificare factum in ipso narratum, consilium prædictorum exhibendo.

Tertio quia combinando consilium Bozzellii, & aliorum cum juramento edito *die 29. Julii*, deprehendi dicitur, quod juramentum fuit innixum illorum consilio, itaut alii præcedenter non fuerint ad consilium acciti; In juramento enim facto *die 29. Julii* habentur hæc verba, *avendo radunato Teologo, Legista, e Perito di Medicina, e Chirurgia ho a questi con mio giuramento esposto &c.* & Bozzellius, cæterique supra relati sic loquuntur in sua attestazione, *attestiamo anche con nostro giuramento d' essersiradunati su le istanze dell' Illustrissimo Sig. Gio. Giacomo Imperiali, dell' Eccellentissimo Francesco Maria, e sentito quanto lo stesso con suo giuramento ci ha esposto &c.* Multoque magis, cum cæteri, quos Ioannes Jacobus in actu facti *die 17. Augusti* dicit se consuluisse, exprimentur potius consulti singillatim, quam per modum Congregationis, *richiesto dell' attestato di chi consultò &c.*

Quod denique actus modo exhibitus, & editus *die 17. Aug. 1719.* compositus dici debeat ad eludendam vim memorati argumenti, deducunt Informantes pro Anna Maria ex hoc, quod exhibitus fuit postquam Ioannes Jacobus potuit bene intelligere, quod Bozzellius, Ottaggius, & Gianfantus testati fuerant, quod non fuerant consulti, nisi *die 14. Augusti*.

Hæc sunt, quæ ab utraque parte mihi fuerunt communicata, ut adderem folio; Adeoque iterum exorantur EE. VV. discernere.

An sit standum, vel recedendum a decisio die 20. Maii 1719.

Dilata, & coadiuventur probationes juxta instructionem, idest examinetur uterque Conjux cum interrogatoriis, & juramento, examinato prius D. Joanne Jacobo super circumstantiis expressis ante secundum juramentum Periti, & exprimat in dicto examine nomen Peritorum, quos prima vice consuluit, qui etiam

etiam formiter Testes deponentes de confessionibus extrajudicialibus Joannis Jacobi, & examinentur etiam DD. Petrus Gentilis, & Carolus Spinula, & committatur examen Eminentissimo Archiepiscopo juxta Instructionem, præfixo termino trium Mensium.

Die Sabbathi 30. Septembris 1719.

U Nica, quæ ex folio Congregationis habitæ die 26. Augusti hujus anni resolvenda superfuit Causa, ea est, quæ sequitur. Dignabuntur itaque EE. EE. prædictum folium reassumere, & sequenti dubio respondere.

Sess. 5. c. 2.
de Refor.

LARINEN.

An edictum Vicarii Generalis sustineatur in casu &o.

Dilata, & ad mentem.

Sess. 23. c. 13.
de Reform.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Proposita fuit hæc causa, & non resoluta in Congregatione habitæ die 23. Julii 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere; præter autem dubium tunc disputatum, & respiciens solutionem Quartæ funeralis, aliud fuit superadditum pertinens ad electionem Sepulturæ, quæ fit ab hominibus Terræ Nursiæ in die solemnis admissionis, & professionis ad Ordinem Tertiarium contra Textum in cap. Animarum de sepulturis in 6., & in Clementina Cupientes, §. sane temerarios de penis,

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. An debeat Parochis Quarta funeralis, de candelis, intortitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur in die humationis Cadaverum, in casu, & ad effectum &c.
- II. An liceat hominibus Terræ Nursiæ sepulturam eligere in Ecclesia Patrum Reformatorum S. Francisci die solemnis admissionis, & professionis ad Ordinem Tertiarium in casu &c.

Ad primum negative, sed servetur solitum. Ad secundum dilata, & audiatur Procurator Generalis Ordinis.

Sess. 24. c. 1.
de Ref. matr.

PANORMITANA NULLITATIS MATRIMONII. Catharina Bonfilio, quæ die 13. Dec. anni 1693. per vim, & metum a Patre incussum, de quo Testes deponunt, matrimonium contraxit in faciem Ecclesiæ cum

Fran-

Francisco Alvarez Barbitonfore, cum eodem invita cohabitavit spatio quatuor mensium, itaut idem Alvarez sequens exhibuerit testimonium die 21, Julii 1715. *Confesso qualmente dalla prima ora, che ci congiungessimo, sino a quando mi allontanai da essa, non solo mai volse d. Caterina Bonfilio esercitare volentieri l'atto matrimoniale, non ostante minacciarla, e venire continuamente alle percosse, ma ogni qual volta si chiedeva il debito, mi rispondeva di non volere, a causa di non aver voluto mai esser mia moglie.* Alvarez desperatione aductus discessit a Civitate Panormitana, ut militiam in Triremibus exerceat; cumque anno 1702. percubuerit fama, ortum habens ex partita descripta in libris Defunctorum in magno Nofocomio Panormi, quod idem mortuus fuisset, Catharina die 29. Aprilis 1708. collocata fuit in matrimonium cum Ignatio Colli, ex quo quatuor filios suscepit, & Alvarez, qui mortuus reputabatur, die 15. Januarii 1707. in Civitate Lillæ Uxorem duxit Claudiam Calvinianam post hæresim ab eadem abjuratam.

In hac facti specie, fuit actum in Curia Archiepiscopali Panormitana super validitate primi matrimonii, cumque ab eadem fuerit pro ejus validitate pronuntiatum, de justitia dicti judicati agendum est in præfenti.

Pro validitate facit Textus in cap. ad id de Sponsalibus, in quo matrimonium per vim contractum, statuitur, quod cohabitatione convalescat, ibi: *taliter respondemus, quod quamvis undecim annos habens ab initio invita fuisset ei tradita, & retinens, tamen, quia postmodum per annum, & dimidium sibi cohabitans consensisse videtur, ad ipsum est cogenda redire, nec de cætero recipiendi sunt testes, si quos memorata mulier ad probandum, quod non consenserit in eundem, nominaverit producendos, & licet hic Textus loquatur de cohabitatione per annum cum dimidio, id tamen non fuit in Textu statutum taxative, sed demonstrative, itaut ad officium Judicis pertineat circumstantias ponderare, suadentes, an ex cohabitatione purgatus fuerit metus, non obstante, quod cohabitatio non fuerit protrahæta ad annum cum dimidio, uti ponderat Abbas in citato cap. ad id n. 4. de sponsal. & matrim.*

Pro nullitate vero primi matrimonii facit, quod post Concilium Tridentinum, quod novam formam induxit in contrahendo matrimonio, præsentiam videlicet Parochi, & duorum Testium, non solum matrimonium est nullum, si fuerit contractum per vim, & metum, sed ulterius non convalidatur, nisi iterum contrahatur, adhibita forma Concilii, licet intercesserit cohabitatio, unacum copula, juxta resolutiones hujus Sac. Congreg., & signanter in Hispalen. 20. Junii 1609. lib. xi. Decretor. fol. 58. a tergo *Sacra Congreg. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum sæpius respondit, hodie post Tridentinum Concilium matrimonium metu contractum, & purgato metu per cohabitationem cum carnali copula, aliosque actus non convalidari, nisi iterum contrahatur, adhibita rursus ejusdem Concilii forma, & concordat alia resolutio in Constantinopolitana 16. Decembris 1634. lib. 15. Decretor. fol. 140. a tergo.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. An constet de nullitate primi matrimonii, in casu, & quatenus affirmat.
- II. An secundum matrimonium contractum cum Ignatio Colli sit validum, itaut Catharina cum eodem cohabitare teneatur, in casu.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 25. c. 4.
de ref.

ROMANA LEGATI. Hortensia Carpini in testamento condito de anno 1637. reliquit Archiconf. S. Hieronymi Charitatis duo Loca Montis, sequentibus verbis: *Item per ragion di legato, e in ogni al tro miglior modo lascia alla Compagnia di S. Girolamo della Carità di Roma due Luoghi di Monte della Comunità &c. con obligo, che debba far celebrare in detta Chiesa venti Messe basse, ed una cantata da Morti.*

Post obitum Testatrix fuit hoc onus ab Archiconfraternitate punctualiter pro unica vice adimpletum. Cum autem Rev. Fabrica S. Petri præensionem excitaverit, quod onus prædictum Missarum perpetuum esse deberet, Archiconfraternitas operæ pretium esse censuit habere recursum ad hanc Sacram Congregationem pro reportanda declaratione, quod Legatum non sit perpetuum, sed pro unica vice.

Archiconfraternitatis fundamentum desumitur primo ex litera Testamenti, in quo nulla fit mentio perpetuitatis; secundo, ex eodem pariter Testamento, in quo Testatrix, loquendo de aliis oneribus, expressit eadem perpetua esse debere; hinc inferendo, quod ubi non expressit perpetuitatem, eam noluit adesse; & tertio demum ex observantia, cum nunquam onus, de quo agitur, habitum fuerit pro perpetuo.

Stantibus his, dignabuntur EE. VV. decernere.

An onus Missarum præscriptum in Legato, de quo agitur, sit temporaneum, & pro unica vice, seu potius perpetuum, in casu &c.

Sess. 25. c. 6.
de regi.

FULGINATEN. Franciscus Ambrosinus Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Fulginaten., qui a pluribus annis tali podagra laborat, ut è domo exire non valeat, indulto fruitur participandi de emolumentis sui Canonicatus, non obstante, quod Choro non interfit; cumque occasione Congregationum Capitularium, in quibus agitur de Capituli negotiis, consueta ad ipsum transmittatur intimatio, ut interesse dignetur, suas huic Sacræ Congreg. preces exhibuit pro facultate substituendi alium Canonicum, qui suo nomine præstet suffragium, in hypothesi, in qua sit impeditus ne accedat, & in qua etiam est paratus ad probandum impedimentum medio juramento.

Scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto, cumque Episcopus dixerit expedire in Domino, quod hæc facultas Canonico Oratori concedatur, utpote summa integritate, & prudentia prædito, itaut ejus suffragium maxime proficuum futurum sit, tam in his, quæ respiciunt cultum Divinum, quam in cæteris, quæ pertinent ad æconomiam Capituli, facta fuit hujus instantiæ relatio in Congregatione habita die 17. Junii 1719., & rescriptum fuit, *quod poneretur in folio.*

Si essemus in materia electionis, casus dici posset decisus *in cap. quia propter, §. Illud autem de electione, & in cap. si quis justo eodem tit. in 6.* ubi dicitur, quod absens a loco electionis, & moram ducens in loco, a quo potest avocari, si justo impedimento detineatur, constituere valet Procuratorem, qui suo nomine suffragium ferat in electione, dummodo probet impedimentum juramento, & vices suas uni de Collegio committat.

At quia non agitur de electione, sed de cæteris aliis negotiis, quæ in Congregationibus Capitularibus pertractantur; hinc oritur occasio dubitandi, an id, quod fuit statutum in materia electionis, ad alios actus in Capitulo explendos extendi valeat.

Porro

Porro non defunt afferentes, quod sicuti Canonicus dicto modo absens procuratorem modo insinuato constituere potest in materia electionis, hoc ipsum facere possit in aliis negotiis Capitularibus, *Ceccoper. lucubr. Canon. lib. 4. num. 41.* & ab hac Sac. Congreg. die 18. Febr. 1623. responsum fuit, Canonicum absentem posse votum suum alteri de Capitulo delegare, si abfuerit ob aliquam causam ex his, quæ sunt approbatæ in Constitutione Bonifacii VIII. uti videre est *lib. 12. Decret. fol. 119. a tergo*, & in Constitutione Bonifacii VIII. absens ex infirmitate legitime dicitur abesse, itaut admittatur ad fruendum distributionibus, quemadmodum habetur in *Cap. Consuetudinem de Clericis non residentibus in 6.*

Præter hæc, animadverti posset, quod Canonicus jure suo constituere potest Procuratorem, qui in Capitulo suffragetur, non obstante, quod per seipsum interesse possit, quia speciale est in materia electionis, quod Canonicus constituere non possit Procuratorem, nisi moretur in loco, a quo debeat avocari, justoque impedimento detineatur, quod medio juramento probare tenetur. Theorica hæc est Abbatis in *cap. quia propter*, §. *illud n. 1. de electione*, ibi: *collige, & tene menti, quod in alio negotio potest quis Procuratorem constituere, ut vice sua intersit Universitati, licet ipse constituens possit esse per se. Nam speciale statuitur hic in electionis negotio. Ergo in aliis negotiis explicandis per Capitulum, seu Universitatem aliam, potest etiam non impeditus Procuratorem constituere per istum textum*; idque adeo tutum existimatur, ut hac supposita conclusione, quæ ratur a Doëtoribus, an in aliis negotiis extra electionem, Canonicus, qui sit magnæ auctoritatis, & qui non sit impeditus, cogi valeat ad interessendum Capitulo per se, & non per Procuratorem, in qua quæstione nonnulli affirmativam, nonnulli negativam sequuntur opinionem, uti habetur in *præst. Eccles. Marci Antonii Genuensis qu. 239.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit anuendum, in casu &c.

CATHACEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Ignatius Marincola, in ultimo, cum quo decessit, testamento, hæredem sibi scripsit Bernardum Marincolam ex fratre pronepotem, cui inter cætera demandavit, quod singulis annis erogaret ducatos quingentos pro decem subsidiis dotalibus distribuendis favore pauperum Puellarum Civitatis Cathacen. & locorum Borgiæ, S. Flori, Sellix, & Stalletti, ad rationem ducatorum 50. pro qualibet Puella.

*Sess. 22. c. 6.
de refor.*

De Cæsare Marincola, licet æquali consanguinitatis gradu sibi conjuncto Ignatius Marincola Testator nullum habuit verbum in testamento; cumque ille SS. D. N. supplicaverit pro aliqua temporanea applicatione annuæ præstationis ducatorum quingentorum, ut supra, a Testatore relictorum, ut suæ rei domesticæ subveniet, & a Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congreg., post habitam de more Episcopi informationem, propositæ fuerunt inter Summaria precum in Congregatione habita die 3. Dec. 1718. & rescriptum fuit, *quod Causa poneretur in folio. & quod exquireretur ab Episcopo ad quam quantitatem ascendat patrimonium Cæsaris, & in qua quantitate sint annui ejus fructus.*

Quoad nobilitatem, sanguinis conjunctionem cum Testatore, & quoad Oratoris paupertatem nulla adesse videtur difficultas, cum id resultat ex documentis ab ipso exhibitis, & ex numero filiorum; habet enim quatuor

puellas, & tres pueros, & tam ipse quam Uxor sunt juvenes; & in eo, quod attinet ad patrimonium, & ad redditus, Episcopus in sua ultima relatione inquit eum miserrime vivere ex fundis dotalibus Uxoris, ipsum quoque possidere Viridarium, ex quo percipiuntur annui ducati 30. cum onere celebrationis quinque Missarum qualibet hebdomada, & cætera alia bona esse intricata, & Creditoribus obnoxia.

Si quid est, quod instantiæ obeffe valeat, consistit in hoc, quod Cæsar fuit Ignatio Testatori cognitus, qui, hoc minime obstante, nullam fecit ejus favore dispositionem, itaut pro ipso non militet præsumpta illa mens Testatoris, quæ in consimilibus casibus considerari consuevit ab hac Sacra Congregatione.

His stantibus, onus erit FE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus commutationi voluntatis Testatoris in casu.

*Sess. 22. c. 8
de Ref.*

ROMANA, seu JANUEN. LEGATI. Thomas, & Marietta Conjuges de Justinianis patria Chienfes, supplicem SS. D. N. libellum exhibuerunt pro consecutione alicujus subsidii, ex Legato Marchionis Vincentii in hac Sacra Congr. notissimo, pro se, suaque familia alenda, & a Sanctitate Sua fuerunt preces remissæ ad hanc Sac. Congregationem.

Porro in eo, quod attinet ad paupertatem, eadem probatur ex Testibus exhibitis in Summario Oratorum n.x. in eoque, quod spectat ad legitimationem personarum, eadem comprobata prætenditur, ex quo Oratores sunt consanguinitate, & respective affinitate in primo, & secundo gradu conjuncti cum Xaverio, Pantaleone, & Francisco de Justinianis, qui jam fuerunt ab hac Sac. Congregatione admissi ad participationem Legati.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quæ summa subministranda sit ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani in casu &c.

*Sess. 24. c. 4.
de Ref.*

SULMONEN. Bina proponuntur dubia disputanda inter Promotorem Fiscalem Curia Episcopalis Sulmonen. & Capitulum, atque Canonicos Cathedralis Ecclesie ejusdem Civitatis; cumque primum dubium infra memorandum respiciat suspensionem a Divinis ab Episcopo inflictam adversus Canonicos Procuratores Capituli, operæ pretium est ab eadem initium desumere.

Inflictæ suspensionis occasio processit ab expositione reliquiarum S. Pamphili Protectoris Civitatis Sulmonen. pro impetranda pluvia, & ut Augustissima Imperatrix felicem ederet partum; contendit enim Episcopus, Capitulum deliquisse in tentata, & demandata Reliquiarum expositione, absque sua scientia, & permissione, & se hac de causa ad suspensionem processisse rite, & recte adversus Canonicos Procuratores Capituli, qui ratione officii speciali ratione deliquerant, & Capitulum præterea deliquisse, ex quo non obstante, quod ipse Episcopus licentiam, & mandatum exponendi Reliquias subinde expeditisset, ad earum expositionem procedere recusavit.

Adversus hanc suspensionem Capitulum excipit de nullitate, & de injustitia, de nullitate quidem, quia non præcesserunt Canonicæ monitiones; de injusti-

justitia vero, tum quia Civitatis Magistratus Capitulo testatus fuerat, quod ab Episcopo licentiam obtinuerat expositionis Reliquiarum, tum quia incæpto jam vespere, transmissus fuit a Capitulo Sacerdos ad Episcopum, ut ab eodem sciret, an vellet, quod expositio fieret ante Completorium, & an illi vellet assistere.

Putat autem Promotor Fiscalis has exceptiones non obstare, sive loquamur de validitate, sive de justitia suspensionis, & in eo quidem, quod attinet ad validitatem, cum suspensio inflicta fuerit non propter contumaciam, sed in pœnam delicti, inquit, non fuisse necessarias Canonicas monitiones, & in eo, quod spectat ad justitiam, ait de eadem non esse dubitandum, cum Capitulum devenire tentaverit ad expositionem Reliquiarum, præviis publicis signis, sonitus videlicet campanarum, & cujusdam Invitatorii, quod fuit affixum in publicis locis Civitatis, absque eo quod id fuerit Episcopo participatum, nec enim dicit subsistere in factò, quod Syndici, seu Magistratus ab eodem Episcopo licentiam petiverint, & obtinuerint exponendi Reliquias S. Pamphili, nec potuisse, aut debuisse Capitulum Syndicis præstare fidem, cum optime sciret, eosdem esse male affectos erga suum Antistitem, & plura molitos esse adversus ejus jurisdictionem.

Hæc sunt, quæ in substantia primum dubium respiciunt; Cumque in secundo dubio disputandum proponetur de exemptione ab Episcopi jurisdictione, & Judicis deputatione in causis Capituli, & Cleri, necesse est Sermonem transferre ad gravamina, propter quæ Capitulum prætendit, esse locum exemptioni, & respective Judicis deputationi.

Primum gravamen, uti desumitur ex relatione Episcopi Marforum, cui informandi cura ab hac Sacra Congreg. commissa fuit, consistit in edicto ab Episcopo Sulmonen. publicato, quod alternatim in una ex tribus Ecclesiis Civitatis ab ipso destinatis instrui debeat Populus in Doctrina Christiana per hebdomadam a Curatis, & Presbyteris, sub nonnullis pœnis in edicto recensitis, quasi quod hoc edictum pariat confusionem, & adversetur Concilio Tridentino *sess. 24. de ref. cap. 4.* quod in singulari Parochiis explicationem Doctrinæ Christianæ mandat.

Secundum gravamen desumitur ex alio Episcopi edicto, in quo sub pœna suspensionis a divinis ipso facto, & privationis ab Officio contra Curatos in casu contraventionis, præscribitur delatio Sanctissimi Viatici cum tot luminibus, & cæremoniis tam de die, quam de nocte, ut impossibile videatur earum adimplementum, tam in Civitate, propter aliquem casum inopinatum, quam in Villis, & parvis Oppidis Diœcesis propter Ecclesiarum paupertatem.

Tertium gravamen ortum ducit ab alio edicto, in quo prohibetur accessus ad Monasteria Monialium omnibus Personis cujuscumque status, & conditionis, exceptis consanguineis primi gradus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipsi Episcopo reservatæ, pro cujus declaratione statuitur sufficere debere unicum Testem de visu; dicitur enim hoc edictum esse nimis rigorosum, cum dentur Moniales, quæ non habent Consanguineos primi gradus, & cum in nullo judicio stetur dicto unius Testis.

Quartum gravamen stat in privatione facultatis audiendi confessiones, quam una die Episcopus executus est, quoad Carmelitas, Paulanos, & Augustinianos Civitatis Sulmonen. ex hoc etenim facto prætenditur, quod Civēs, & exteri fuerint scandalizati,

Quintum gravamen ortum habet a recurſu habito ab Epifcopo ad Delegatum Regalis Jurifdiſtionis pro obſervantia concordie a ſuo Prædeceſſore initæ cum Magiftratu Civitatis, & Procuratoribus Sanctiſſimæ Annuntiationis ſuper deputacione Concionatoris quadrageſimalis, itaut ex hac contentione factum ſit, ut in præterita Quadrageſima nulla fuerit habita Concio in Civitate Sulmonenſi.

Sextum gravamen eruitur, ex quo Epifcopus ſemel requiſitus pro licentia exponendi Reliquias Sancti Pamphili, prædictam noluit impartiri licentiam.

Septimum gravamen eſt, quod utitur horrido Carcere, quo ſtante, datus eſt caſus, quod duo Sacerdotes in eodem detenti gravibus fuerint ſubinde affecti infirmitatibus.

Octavum gravamen eſt, quod animum habet propenſum erga Seminarium Valvenſe, licet ab Oppido Pentinæ diſtans, animumque habet adverſum Seminario Sulmonenſi, non obſtante ejus competenti ſtructura, cum in eodem faciat paleas aſſervare.

Nonum gravamen deſumitur ex prohibitione, ne in Cathedrali Eccleſia Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum aſſervaretur.

Et decimum denique ſtat in omiſſionè collationis Sacrorum Ordinum, & in omiſſione providendi Parochias vacantes, quibus additur, quod occasione obitus duorum Parochorum S. Mariæ de Prætaluna concedere recuſavit inſtitutionem nominatis a Capitulo, ad quod pertinet jus nominandi, novos ſibi beneviſos deputando Cappellanos.

Oppoſitis hiſce gravaminibus ſingillatim a Promotore Ficali reſpondetur, & reſponſiones partim deſumuntur a relatione Epifcopi Sulmonenſis, & partim a relatione Epifcopi Marſorum.

Quoad primum ergo gravamen reſpondetur, Epifcopum modo inſinuato præſcripſiſſe, quod doceretur Doctrina Chriſtiana, ex quo in adventu ad Diœceſim animadvertit, quod Parochi erant inepti ad hoc munus explendum, itaut methodus inſinuata proficiat, tam pueris, ut diſcant, quam Parochis, ut inſtruantur in modo docendæ Doctrinæ Chriſtianæ, ſubdendo, ſolum Capitulum de hac re conqueri, ſed tales querimonias non audiri a Parochis, aut a Præſbyteris, vel a Populo.

Quoad ſecundum reſpondetur ediſtum fuiſſe factum, ut Sanctiſſimum Sacramentum debitam haberet luminum, & Miniſtrorum aſſociationem, & ediſtum non extendi ad Diœceſim, ſed ad ſolam Civitatem, & in Civitate ſua habere pacificam executionem.

Quoad tertium, & quartum legitur in relatione Epifcopi Marſorum, quod prohibitio allocutionis cum Monialibus tendit ad reprimendam nimiam hac in re Civitatis libertatem, & quod Religioſi privati facultate excipiendi confeſſiones erant ad hoc ſpirituale munus inepti.

Quoad quintum, ſextum, & ſeptimum, reſpondet Epifcopus Sulmonenſis, ſe brachium ſæculare imploraſſe, ut concordia Papali, & Regali auctoritate firmata ſuper electione Prædicatoris ſuum haberet effectum; ſe nunquam prohibuiſſe expoſitionem Reliquiarum Sancti Pamphili, ſed tantum voluiſſe, ut debito modo adimpleretur; ſe denique uti carcere a ſuo Prædeceſſore conſtructo, & Sacerdotes in eodem detentos, reos fuiſſe criminum, quæ Carcerem merebantur, juxta atteſtationes Cancellarii, quas exhibet.

Quoad octavum ait Epifcopus, Seminarium Sulmonenſe eſſe inhabitabile, juxta

juxta attestationem, quam exhibet, & ulterius carere necessariis redditibus, seque hac de causa esse propensum erga Seminarium Valvense.

Quoad nonum denique, & decimum, respondet Episcopus Marforum, quod in tantum prohibita fuit retentio Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Cathedrali, in quantum custodia non erat totaliter reaptata, & quod hodie Sacramentum custoditur in Cappella ejusdem destinata ab Episcopo Prædecesore, & quod omisso Sacræ Ordinationis, & provisionis Parochialium vacantium causam habet a defectu veræ vocationis eorum, qui volunt Sacris Ordinibus initiari, & ex ipsorum ignorantia.

Alia plura superadduntur ab Informante pro Promotore Fiscali, quibus proinde præsuppositis, onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An suspensio a divinis contra Procuratores Capituli ab Episcopo inflicta sustineatur in casu &c.*
- II. *An constet de causis gravaminum, itaut locus sit exemptioni, & deputationi Judicis, in causis Capituli, & Cleri.*

LUCANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Stephanus Leonardus in ultimo, cum quo decessit, testamento, condito de anno 1658. post relicta nonnulla legata, arctissimum instituit fideicommissum super reliquis suis bonis, & ad hoc fideicommissum vocavit Benedictum, & Sebastianum suos Consobrinos, ea tamen lege, ut nihil omnino in propriam utilitatem ex fructibus hæreditariis convertere possent, sed eos multiplicare tenerentur usquequo ex fructibus soluto alieno ære, solutisque legitis temporaneis, & constituto fundo capaci pro aliis legatis perpetuis, efformaretur capitale fructiferum scutorum 20000. in quo tamen compræhendi noluit bona stabilia hæreditaria, nec hoc multiplico contentus, idem Testator voluit, quod fructus capitalis scutorum 20000. multiplicarentur per annos viginti, & quod hoc secundum multiplicum æqualiter divideretur inter Patres S. Mariæ Congregationis Matris Dei, & Sodales Confraternitatis B. Virginis a Soccurfu, hisce adjunctis oneribus.

Se/s. 22. c. 6.
de ref.

Et in eo quidem, quod attinet ad Patres, Testator eosdem gravavit, primo ad constituendum fundum annui redditus scutor. 60. pro stipendio unius Periti Musices, qui certis diebus operam suam præstare teneretur in eorum Ecclesia; secundo, ad apponendum quolibet anno in die Commemorationis Defunctorum intortitium ceræ albæ accensum; & tertio, ad constituendum alium fundum capacem pro celebranda festivitate S. Stephani cum Missa solemnī, nec non pro celebranda alia Missa die sequenti pro anima sua; & in eo quod spectat ad Confraternitatem, eidem imposuit onus primo distribuendi singulis annis certo modo staria 17. frumenti in panes redacti, secundo, solvendi quotannis scuta 12. pro apparatu festivitatis primæ Dominicæ mensis Maii, & pro expositione Venerabilis, & quoad reliquos fructus superextantes eandem Confraternitatem gravavit ad constituendam Dotem tot Puellis.

Præter multiplica usque adhuc recensita, Stephanus Leonardus Testator multiplicorum amantissimus ad aliud multiplicum processit, voluit enim, quod aliud fieret multiplicum ad annos viginti, ex fructibus dicti primi capitalis, seu multiplici scutor. 20000. investiendis ad commodum fideicommissi, & deinde ad alios duos annos ad commodum tam Patrum, quam Sodalitatis, ea tamen lege, quod hi fructus duorum annorum dividi nequeant inter Patres, & Sodalitatem, nisi post lapsum annorum 22. quo medio

medio tempore statuit, quod ad utilitatem eorundem efformaretur aliud submultiplicum, ita ut semper, & in perpetuum ex fructibus primi multiplici scut. 20000. constituantur alia multiplica ad viginti annos favore fideicommissi, & ad duos annos favore Patrum, & Confraternitatis, quibus proportionabiliter, & ad vires investmentorum onera adauxit, substituta in casu non adimplementi, cum iisdem oneribus, Sodalitate Sancti Gregorii.

Moles horum multiplicorum fundata fuit in fructibus assis hæreditarii valoris scutorum 18000. cujus ejusdem assis bona, utpote sita inter Montes, dicuntur tenuissimi redditus, & licet in eodem asse Domus etiam contineantur, necessaria nihilominus est continua reparationis expensa; Adeoque post redditam ab hærede Stephani Leonardi rationem suæ administrationis ab anno 1678. quo administratio incæpit, ad annum 1695. in qua redditione rationis, uti colligitur ex tenore sententiæ, probatum fuit, quod fructus hæreditarii fuerant legitime erogati, & impensi in adimplendis annuis oneribus hæreditatis, necnon in faciendis necessariis, & opportunis expensis pro cultura, & conservacione bonorum, tam Patres S. Mariæ Congregationis Matris Dei, quam Sodales Confraternitatis B. Virginis a Soccorso, operæ pretium esse existimarunt, sub obtentu impossibilitatis exequendi Testatoris voluntatem habere recursum ad SSmum Dominum Nostrum pro facultate recipiendi ab hærede Stephani Leonardi summam scutorum 1100. monetæ inter se æqualiter dividendam, & applicandam pro suffragio Animæ d. Testatoris, sublata caducitate apposita in casu non adimplementi favore Sodalitatis S. Gregorii, fueruntque a Sanctitate sua preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem.

Ad tramites remissionis, proposita fuit Causa in Congregatione habita die 10. Julii 1706. sub dubio sequenti; *An prævia commutatione voluntatis sit locus petitiæ transactioni in casu*, & Sacra Congregatio respondit, quod status firmaretur.

Putarunt Oratores, se satisfecisse menti Sacræ Congregationis, exhibendo statum hæreditarium factum a duobus Sacerdotibus a se, & non ab Ordinario deputatis, & in hoc rerum statu, proposito iterum prædicto dubio in Congregatione habita die 21. Maii 1707. rescriptum fuit, quod firmaretur status hæreditarius coram Episcopo, cui scriberetur pro informatione, & voto.

Data fuerunt ad Eminentissimum Episcopum litteræ, idemque respondendo transmisit folium status hæreditarii, in quo a duobus Peritis referebatur, quod examinatis, & perpensis libris rationum a Vicario Generali approbatis, Administrator ab anno 1676. quo tempore Testator mortuus est, usque ad annum 1695. remanserat Creditor hæreditatis in scut. 40., & obulis 5. & quod ab anno 1695. usque ad annum 1706. soluto ære alieno, superextabant scuta 707. concludendo, precibus Oratorum esse annuendum, & transactionem esse confirmandam, & multo magis, si hæres induci posset ad augendam summam oblatam scut. 1100. ad summam scutorum 1400. aut 1500. ex quo potissimum multiplica a Testatore ordinata non erant per lapsum mille annorum ad praxim reducibilia, propositaque pro tertia vice instantia in Congregatione habita die 28. Januarii 1708. nulla fuit capta resolutio, & facta quarta propositione in Congregatione habita die 11. Februarii 1708. rescriptum fuit *negative*. hujusque resolutionis fundamentum fuisse supponitur, quod non constito de legitimo

inventario primæ additionis hæreditatis, nec hæreditas præsumi posset parvi redditus, nec redditio rationis ad tramites juris facta dici valeret; cumque elapsis nonnullis annis, tam Patres, quam Confratres novum habuerint recursum ad Sanctissimum Dominum Nostrum pro facultate ineundi transactionem, & in signatura gratiæ habita die 21. Martii proxime præteriti coram Sanctitate sua, fuerint eadem præces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, uti colligitur ex rescripto eidem Congregationi Concilii pro voto, novo examini Causa supponitur, iterumque disceptatur, an sit, nec ne locus approbationi concordiæ.

Existimant autem Oratores, & sperant se voti compotes esse futuros; de legitima siquidem bonorum descriptione facta ab ipso Testatore constare dicunt, nec non de parvo eorundem redditu, ita ut sicuti executio voluntatis Testatoris est moraliter impossibilis, ita apertus dici debeat locus pro ejus commutatione; Nulla cadente, uti dicunt, dubitatione quoad modicam reddituum quantitatem cum eadem deducantur ex redditione rationis supramemorata administrationis ab anno 1677. ad annum 1695. nec non ab alia redditione rationis pariter supra indicata ab anno 1696. ad annum 1707. & demum ex relationibus Ordinarii.

Hisque stantibus, onus erit EE.VV. decernere.

An prævia commutatione voluntatis sit locus approbationi transactionis in casu &c.

Die Sabbathi 18. Novembris 1719.

SICULA. Propter præteritas, & notas Regni Siciliæ ærumnas, plures contingere casus, in quibus a Regularibus habita sunt Capitula Provincialia nullitatis vitio laborantia; & a nonnullis Religiosis diversorum Ordinum emissæ fuerunt professiones coram Superioribus illegitimis, ita ut exhibitis Sacræ particulari Congregationi Immunitatis præcibus pro sanatione, & revalidatione omnium prædictorum, fuerit harum precum examen commissum huic Sacræ Congregationi, quæ opportuna, prout opus erat, non destitit suppeditare remedia.

*Sess. 25. de
Reg. & Mon.
cap. 15.*

In Congregatione siquidem habita die 21. Augusti 1717. nonnulli Patres Discalceati Redemptionis Captivorum Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Provinciæ Siculæ ingenuè admittentes, quod solemnem emisserant professionem post nullitatem Capituli provincialis, quæ tamen ipsis non innotuerat, supplicarunt pro opportuno remedio, aaditaque relatione Archiepiscopi Panormitani, responsum fuit, quod professiones dicto modo emissæ ratificarentur cum novo Professorum consensu in manibus legitimi superioris deputati, seu deputandi, & cum prærogativa antianitatis a primo die emissæ professionis.

In Congregatione quoque habita die 11. Junii 1718. cum Pater Provincialis Carmelitarum Discalceatorum Siciliæ exposuisset Sacræ Congregationi particulari Immunitatis Ecclesiasticæ, quod ante suum exilium septem Clericos admiserat ad habitum suæ Religionis, cum consuetis formis, & solemnitatibus præscriptis ab Ordinis Constitutionibus, quodque Patres Vocales, qui septem Novitiis dederant approbationes, fuerant admissi in familiam Conventus Novitiatus ex ordine, & mandato Provincialis intrusi, quodque demum iidem Novitii professionem emisserant in manibus illegiti-

mi Superioris , & quod hunc actum nonnulli ex illis expleverant , ut rem gratam facerent Ministris laicæ potestatis , remissa hujus instantiæ cognitione ad hanc Sacram Concilii Congregationem , die , & anno supra indicatis , responsum fuit : *Professiones esse ratificandas cum novo consensu Professorum in manibus superioris legitimi , & cum dispensatione quoad alia , quæ in Constitutionibus præscribuntur , & quoad antianitatem , ejus initium ex gratia esse desumendum a die primæ professionis , licet nullæ , & quoad eos , qui essent ad professionem admittendi , eadem Sac. Congreg. rescripsit , quod Superior uteretur jure suo .*

In postrema demum Congregatione habita die 30. Septembris hujus ejusdem anni 1719. cum fuerit expositum , quod in Provincia Messanen. Ordinis Minimorum , præteritis annis celebrata fuerant nonnulla illegitima Capitula necnon electi illegitimi Superiores , qui Novitios ad professionem admiserant , rescriptum fuit , quod novus provincialis eos admitteret ad emissionem novæ professionis , notificata tamen ipsi nullitate primæ professionis , & quod nova professio quoad antianitatem , cæterasque prærogativas suum robur habere deberet non ex nunc , sed ex tunc .

Post edita huc usque recensita rescripta , nulla , loquendo de PP. Discalceatis Redemptionis Captivorum , seu de PP. Minimis , ad urbem devenit noticia , vel quod professi coram illegitimis Superioribus suam noluerint ratificare professionem , vel quod volentibus illis professionem ratificare coram legitimo superiore , excitata fuerit controversia , quod novum pro ratificatione Capitulum esset cogendum ; quodque Vocales prætenderint nova dare pro admittenda , vel non admittenda ratificatione suffragia . Id autem , quod non contigit in Patribus Redemptionis Captivorum , nec in Patribus Minimis , contigit in Patribus Carmelitis Discalceatis . Lecto siquidem in ipsorum Capitulo , supra recensito decreto , cum quatuor , qui fuerant admissi ad professionem ex mandato Provincialis intrusi , & eandem emisserant in manibus illegitimi Superioris se promptos , & paratos exhibuerint ad eam ratificandam in manibus legitimi superioris , Pater Prior prætensionem excitavit , quod in hac ratificatione exquirenda essent suffragia Vocalium , & iisdem replicantibus , se posse libere professionem ratificare absque ulla nova Vocalium approbatione , habitus fuit de hoc dissidio sermo in postrema Congregatione inter summaria precum , & responsum fuit , quod instantia poneretur in folio .

Pro prætensione Patris Prioris militare videtur jus commune , & pugnare etiam videntur verba decreti , & in eo quidem , quod attinet ad jus commune , res expedita esse videtur , si enim in ratificatione novus requiritur professorum consensus , nova etiam requiri videtur , & esse necessaria approbatio Vocalium , cum professionis Vinculum consistat in mutuo Profitentis , & Religionis consensu . Simileque judicium ferendum esse videtur de verbis Decreti , in illo quippe sic legitur , uti supra fuit expositum : *quo vero ad eos , qui sint ad professionem admittendi , eadem Sacra Congregatio rescripsit , quod Superior utatur jure suo , & ex horum tenore verborum intertur , necessariam esse novam approbationem Vocalium in admisione ratificationis professionis , cum in hac re consistat jus superioris , quod est in Decreto reservatum .*

Crescitque discursus , quando quidem in terminis , uti dicitur terminantibus , ratificationis professionis , quod novus Capituli consensus requiratur ; ad instar carnalis Matrimonii , quod si fuit irritum ob inabilitatem con-

contrahentium, novum, ut convalescat, exquirat utriusque Conjugis consensum, una cum scientia nullitatis matrimonii, ut cæteris allegatis late docet *Donat. in praxi rerum Regul. tomo 2. tract. 8. quæst. 7. per totam*. Magna e contra æquitas assistere illis videtur, qui putant, se esse ad ratificationem professionis admittendos absque novo Vocalium consensu, magnæque ulterius adsunt circumstantiæ, quarum omnium rerum ope contenditur esse locum auctoritati summi Pontificis, qui novum utcumque necessarium consensum suppleat Vocalium, & Religionis.

Quod autem magna assistat æquitas illis, qui se admittendos dicunt ad professionem ratificationem absque novo Vocalium consensu, patet, quia statim ac novus requiritur consensus, possibilis est casus, quod instantes non admittantur ad ratificationem professionis, in quo rerum themate nemo est, qui non videat, non solum injuriam illis irrogari, sed quod magis est, eosdem ad miserabilem statum induci, cum Sac. fuerint Ordinibus initiati ante Decretum Sacræ Congregationis, eorumque ordinatio non fuerit facta ad titulum Beneficii, vel Patrimonii, sed ad titulum paupertatis, uti fit in Religiosis professis.

Quod vero magnæ ulterius adsint circumstantiæ, dignoscitur, statim enim ac via aperitur, quod illi, qui in Regno Siculo professionem emisissent nullitatis vitio laborantem, utpote emissam in manibus illegitimi superioris, quique ex decretis hujus Sacræ Congregationis eandem intendunt ratificare, novis teneantur subijcitur vocalium suffragiis: intra breve temporis spatium, Sicilia Regnum repleri poterit Religiosis ad statum Clerici, seu Presbyteri Sæcularis redactis magno cum incommodo familiarum, & cum ordinis Clericalis dedecore, ex quo potissimum Ordines fuerunt ab illis suscepti ad titulum paupertatis, uti supra dictum fuit.

Quod denique hæc concurrentibus; locus esse videatur auctoritati Summi Pontificis, qui novum utcumque necessarium consensum suppleat Vocalium, & Religionis, ponitur inclaris; Pàpa etenim est omnium Ordinum Regularium Pater, & Dominus, ita ut absque ulla difficultate, Vocalium, & Religionis consensum, magna, & justa concurrente causa, supplere possit, nec ulla videtur esse causa major, & aptior ad rem, de qua agitur, ea, quæ mox fuit exposita, quæque respicit tum privatum, tum publicum bonum, uti ad rem docet *Donat. loco citato tom. 2. tract. 8. quæst. 7. num. 14. ibi: Bene verum, ut notat Navarrus, quod sicut Dominus Pàpa etiam contra Concilium potest tollere novitiatum, ita & consensum Capituli, ipse enim cum sit Caput Ecclesiæ Militantis, & Generalissimus omnium Religionum, pro communi bono, pace, & tranquillitate Religiosorum, solus potest recipere, vel alteri committere, quod intelligitur fecisse, & facere, quoties commiserit huic, vel illi, & præcipue Religionum Præfatis, ut hoc, & illo modo recipiant, absque eo quod ballotetur, & sine alio requisito suffragio, princeps etenim nemini facit injuriam, & utitur jure suo.*

Absque eo quod ob stare dici possint verba Decreti Sac. Congregationis, cum verba illa, & quoad eos, qui sunt ad professionem admittendi, Superior utatur jure suo, non respiciant eos, qui professionem ratificare debebant, sed alios, qui in Novitiatu forte existebant, & erant ad professionem admittendi, quinimo, cum in citato Decreto hæc alia verba legantur: *pro ratificatione professionis, cum novo professorum consensu in manibus Superioris legitimi, & cum dispensatione quoad alia, quæ in Constitutionibus præscribuntur*, & in Constitutionibus præscribatur, quod quilibet Novitius tres de-

beat reportare approbationes a Patribus Vocalibus illius Conventus, in quo Novitiatus expletur, alteram quarto, alteram octavo, alteram decimo mense, post quas approbationes sequitur licentia Provincialis; ut Novitiatus admitti possit ad professionem: dispensatio, quæ in Decreto conceditur ab his, quæ sunt in Constitutionibus præscripta, novum etiam in ratificationibus Vocalium consensum excludere videtur.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An in ratificatione professionis novus requiratur Vocalium consensus in casu, & quatenus affirmative.*
- II. *An sit consulendum Sanctissimo, ut dictorum Vocalium consensum suppleat in casu &c.*

Ad Primum affirmative in casu, de quo agitur & amplius. Ad Secundum affirmative, & amplius.

*Scfr. 25. c. 6.
de regul.*

JUSTINOPOLITANA MISSARUM. Barnabas Bruti Justinopolitanus anno 1633. devenit ad stipulationem publici Instrumenti cum Patribus Observantiæ S. Francisci, degentibus in Monasterio Civitatis Justinopolitanæ, & in dicto instrumento conventum fuit; quod patres in perpetuum tenerentur celebrare Missam quotidianam in Ecclesia Sæculari S. Dionisii, juxta mentem, & obligationes Barnabæ, & quod ipse, ejusque successores tenerentur Patribus contribuere ducatos 40. Monetæ Venetæ, & instrumentum suam habuit executionem usque ad annum 1709. quia Patres Missam celebrarunt, & illi de Brutis punctualiter elemosynam perolverunt.

Anno 1709. renuentibus Patribus prosecutionem celebrationis Missarum, & e contra contendentibus Brutis eosdem teneri ad continuationem celebrationis, & se esse promptos, & paratos ad persolvendam supra expressam elemosynam, controversia exorta est, de qua in præsentis est agendum. Et quia difficultas consistere posse videtur in arctissima Fratrum paupertate, qua concurrente, illis permissum esse non potuit devenire ad stipulationem contractus, in quo uti dictum fuit, se obligarunt ad celebrationem Missarum, recepta summa ducatorum 40. cum in fortioribus Fratres Minores, tam de familia, quam reformati sint incapaces annuorum Legatorum, quæ sunt adjecto onere Missarum, nec possint pro illis in judicio experiri, vel judicis officium implorare, & solum valeant eam recipere per modum elemosynæ a sponte offerentibus, Missas celebrando ad rationem rei acceptæ, & citra ullam obligationem ad onus perpetuum, & dummodo prius protestentur se illorum capaces non esse, juxta Congregationis particularis Decreta edita tempore Urbani Octavi, & impressa apud Fagnan. in cap. nimis prava num. 49. & n. 53. de excessibus Prælat. Cum quibus concordat resolutio hujus Sacræ Congregationis in Brundusina Adimplementi 26. Augusti 1719. in qua iterum dictum fuit, dictos fratres non esse capaces Legati relictæ cum onere celebrationis Missarum.

Hinc est, quod Bruti contendunt, hæc & similia non ob stare in casu, & ad effectum, de quo agitur. Primo, quia contractum, explicando ad tramites juris, præ tenditur, ex eodem nihil aliud colligi posse, quam quod persolventibus ipsis elemosynam, Patres celebrent, sicuti in præteritum celebrarunt Missas a Barnaba Bruti relictas, in quo rerum statu nihil est, quod

quod obftet Fratrum paupertati, juxta *decif. 1219. num. 8. & decif. 1326. num. pariter 8. coram Emerix juniore.*

Secundo, quia decreta in superioribus relata obligant tantum Familiam Cifmontanam, & sicut per consequens non compræhendunt Conventum S. Annæ, qui est sub provincia Dalmatina, quiq ue plura possidet, & habet bona jura, & actiones.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An Fratres Minores de Observantia Conventus S. Annæ Justinopolis teneantur celebrare Missam in Ecclesia S. Dionysii ad formam instrumenti iniiti anno 1633. in casu &c.

Negative, & amplius, & ad mentem :

Reliquæ, quæ sequuntur Causæ, fuerunt propositæ in ultima Congregatione habita die 30. septembris 1719. & non fuerunt resolutæ. Dignabuntur ergo EE. VV. folium dictæ Congregationis, reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

PANORMITANA NULLITATIS MATRIMONII.

I. An constet de nullitate primi matrimonii in casu, & quatenus affirmative.

I. An secundum matrimonium contractum cum Ignatio Colli sit validum, itaut Catharina cum eodem cohabitare teneatur in casu &c.

Sess. 24. c. 1. de reform. trim.

Dilata, & separentur Catharina, & Ignatius, necnon Avanz, & ejus prætensa uxor, & coadjuventur probationes juxta instructionem.

ROMANA LEGATI.

An onus Missarum præscriptum in Legato, de quo agitur, sit temporaneum, & pro unica vice, seu potius perpetuum in casu &c.

Sess. 25. c. 4. de ref.

Ad primam dubii Partem affirmative, & ad secundam negative.

FULGINATEN.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Sess. 25. de regul. c. 6.

Dilata, & audiatur Capitulum.

CATHACEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

An, & quomodo sit locus commutationi voluntatis Testatoris in casu.

Sess. 22. c. 6. de ref.

Negative, & amplius.

RO.

Sess. 22. c. 8.
de refor.

ROMANA, seu JANUEN. LEGATI.
An, & quæ summa subministranda sit ex Legato Marchionis Vincentii Fastiniani in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 24. c. 4.
de ref.

SULMONEN.

- I. *An suspensio a divinis contra Procuratores Capituli ab Episcopo inflicta sustineatur in casu &c.*
- II. *An constet de causis gravaminum, itaut locus sit exemptioni, & deputationi Judicis in Causis Capituli, & Cleri.*

Sess. 22. c. 6.
de ref.

LUCANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

An, prævia commutatione voluntatis, sit locus approbationi transactionis in casu &c.

Die Sabbathi 2. Decembris 1719..

Inæ, quæ ex folio præcedentis Congregationis resolvendæ superferunt, Causæ sunt eæ, quæ sequuntur. Sulmonen. & Lucana Commutationis voluntatis. Dignabuntur itaque

EE. VV. prædictum folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 24. c. 4.
de Ref.

SULMONEN.

- I. *An suspensio a divinis contra Procuratores Capituli ab Episcopo inflicta sustineatur in casu &c.*
- II. *An constet de causis gravaminum, itaut locus sit exemptioni, & deputationi Judicis in Causis Capituli, & Cleri.*

Ad Primum negative, & ad Mentem. Ad Secundum negative, & amplius.

Sess. 22. c. 6.
de ref.

LUCANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

An, prævia commutatione voluntatis, sit locus approbationi transactionis, in casu &c.

In Decisis, & amplius.

IPREN.

IPREN. DISPENSATIONIS. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 5. Augusti 1719. cujus folium poterit ab EE.VV. reasumi, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem.*

Instructio fuit exarata, & transmissa, tam ad Nuncium Galliarum, quam ad Officiale Iprensẽ, & in instructione apposita fu erunt sequentia verba: *Supplicavit Sanctissimo Domino Nostro Subdiaconus Maximilianus Carolus de Coupignè Ipren Diæcesis pro Dispensatione super voto continentia, eo sub obtentu, quod Subdiaconatus ordinem receperit per vim, & metum sibi a Matre illatum, precibusque ad hanc Sac. Congr. Concilii remissis, EE. PP. audita tua relatione, nonnullisque attestacionibus super dictis vi, & metu transmissis, inspectis resolutionem propositi dubii, an sit locus petita Dispensationi, differentes, censuerunt, coadjuvandas esse probationes, tam super prædictis vi, & metu, quam etiam super ætate Matris de tempore, quo metum incussit, & super quantitate bonorum paternorum Oratoris, ex eo quia in libello dicti Maximiliani exponitur, quod ejus mater, quæ metum incussit erat vidua, & usufructuaria bonorum; cum etenim metus ad effectum, de quo agitur, debeat esse cadens in constantem virum; talis in præsentem casu esse posset, si Maximilianus Orator, vel per longum tempus vivente Matre, vel etiam post illius obitum fuisset ad paupertatem redigendus, quatenus imperio Matris de suscipiendo Subdiaconatu non paruisset. Super his itaque punctis probationes recipias, & Testes, qui haberi poterunt, formiter, & congruis adhibitis interrogatoriis examinari cures, ac processiculum deinde confectum ad Sacram Congregationem transmittas &c.* Supervenerunt documenta transmissa tam a Nuncio Galliarum, quam ab Officiali Iprensi; cumque iterum Maximilianus Carolus supplicet pro gratia, ut ex ejus supplici libello per manus circumferendo.

Dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit locus dispensationi super voto continentia, in casu &c.

Dilata.

PARMEN. TRANSLATIONIS PAROCHIÆ. Antiquum Castrum Arcis Ferrariæ Parmen. Diæcesis divisum modo reperitur in duas Villas, quarum altera, utpote sita in Cacumine Montis, dicitur *Villa di sopra*; altera utpote sita in planitie, appellatur *Villa di sotto*.

Homines utriusque Villæ sub una, & eadem degunt Parochia, & cum vetus Parochialis Ecclesia S. Mariæ Magdalena dicata, sita esset in Summitate Montis, & in planitie situm esset Oratorium S. Francisco dicatum, Parmensis Episcopus die 30. Julii 1718. deputavit, assignavit, & constituit in Ecclesiam, & pro Ecclesia Parochiali, tam pro hominibus Rocchæ Ferrariæ Superioris, quam pro hominibus Rocchæ Ferrariæ inferioris Oratorium prædictum, imposito eidem titulo S. Mariæ Magdalena, & veterem Parochialem Ecclesiam haberi voluit, & mandavit tanquam simplex Oratorium Juris ipsius Parochiæ, ex causis mox referendis.

Habito per homines Villæ Superioris, recursu ad hanc Sacram Congregationem, iisdemque exorantibus pro aliquo temperamento usque quo principalis Causa proponi posset, rescriptum fuit die 4. Martii 1719. ad mentem, & mens fuit, quod deputati Arcis Ferrariæ Superioris Romæ existentes, unacum suo Procuratore accederent ad Episcopum Parmensem Romæ

*Sess. 21. c. 7
de Ref.*

Romæ commorantem, & quatenus res non componeretur, quod Episcopus nomine Sacræ Congregationis per modum provisionis deputaret Sacerdotem, qui eodem nomine exerceret jura Parochialia in antiqua Ecclesia, expensis hominum Castri Arcis Ferrariæ Superioris, præstita ab iisdem fidei iussione de reficiendis Paroco omnibus damnis quoad ipsius incerta emolumenta usque ad exitum Causæ, & quod Causa poneretur in folio in prima Junii.

Res amicabiliter, uti sperabatur, componi non potuit; cumque instantibus hominibus Castri Arcis Ferrariæ Superioris de negotio principali agendum sit, reliquum est, ut principaliora rationum momenta referantur, quæ pro utraque parte afferuntur.

Parmensis Episcopus in sua informatione ad hanc Sacram Congregationem transmissa, Causas aperit, quæ ipsum impulerunt ad translationem, eademque consistunt, primo in qualitate veteris Ecclesiæ positæ in vertice scopli, & nimis arctæ sine Sacristia, & Sepulchris, & cum cæmeterio ab ipsa distito, & cum unico Altari.

Secundo in qualitate novæ Ecclesiæ, vel est in planitie posita, & in omnibus suis partibus perfecta, quæque habet duo Altaria, & Sacristiam, & tria sepulchra, & Cæmeterium annexum, & circa quam mensuales processiones debito ordine duci possunt.

Tertio in majori commoditate Parochianorum, ex quo major pars Dommorum, & animarum minus distat a nova, quam a veteri Ecclesia.

Quarto denique, in augmento scutorum decem annuorum facto favore Parochi, cujus redditus non excedunt annua Romana scuta viginti, ab hominibus Arcis Ferrariæ inferioris nec non in Beneficio in nova Ecclesia existente, quod est dotatum in scutis Romanis 440., quodque defectis vocatis ad ad juspatronatus, novæ uniatur Ecclesiæ, dummodo jus Parochiale in eadem conservetur.

Homines è contra Arcis Ferrariæ Superioris præmittunt dispositionem Sacri Concilii Tridentini *sess. 21. cap. 7. de Reform.* ubi non absolute, & simpliciter datur Episcopis facultas transferendi Parochiales Ecclesias, sed subsequentibus conditionibus, hoc est, quod si reparatione, & refectioe indigeant, refectioem, & restaurationem procurent ex fructibus, & proventibus ad easdem quomodocumque pertinentibus, qui si non fuerint sufficientes, Patronos cogant, & alios qui fructus percipiunt ex dictis Ecclesiis, & in illorum defectum Parochianos adigant ad contribuendum, quacumque appellatione, & contradictione remota; & si Parochiales Ecclesiæ nimia egestate laboraverint, Concilium in hac hypothefi mandat, quod transferantur ad Matrices, seu viciniores Ecclesias.

Procedendo cum hoc sistemate, contendunt dicti homines non potuisse Episcopum Parmensem transferre jus Parochiæ ab Ecclesia S. Mariæ Magdalenæ ad alteram S. Francisci, & primam Ecclesiam, quæ ab antiquissimo tempore Parochialis erat, spoliare jure Parochiæ; multoque magis cum antiquioris Ecclesiæ incommoditas fuerit ante translationem, opera, & impensa ipsorum Hominum Castri Arcis Ferrariæ Superioris de medio sublata; ex testibus etenim, qui in ipsorum antiquo Summario fuerunt exhibiti, desumi prætenditur constructum fuisse novum Chorum, factam fuisse fabricam pro sepulchris, nec non viam commodam pro ducendis processibus, & Ecclesiam esse omnium Parochianorum receptioni maximopere accommodam; cumque iidem Homines, non obstante quod juxta documenta ipso-

rum nomine producta, annuus fructus certus Parochiæ sit in scutis 37. se offerant promptos, & paratos, quatenus id necessarium ab hac Sacra Congregatione reputetur, ad augenda favore Parochi annua scuta 10. currentis monetæ Parmensis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. discernere.

An translatio Parochialis sustineatur, sive potius sit revocanda, in casu &c.

Ad primam dubii partem negative. Ad Secundum affirmative, & amplius, & curet Episcopus, ut executioni mandetur oblatio augmenti scutorum 10. annuorum facta ab hominibus Villæ Superioris.

JANUEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Pater Jacobus Sthephanus Guascus instat pro restitutione in integrum adversus professionem a se emissam inter Fratres Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Civitate Januensi die 20. Martii 1700. ex sequentibus fundamentis.

*Sess. 25. de
Reg. & Mon.
cap. 19.*

Primum est, quod sit admissus ad habitum Novitiatus, cum esset in ætate annorum 22. absque prævia approbatione in Generali, seu Provinciali Capitulo, & sine ulla præcedenti informatione, & inquisitione circa suos parentes, Patriam, mores, & alia, quæ ad præscriptum Constitutionum Ordinis confirmatarum a Summo Pontifice Urbano Octavo fieri debebant, uti desumitur ex sequentibus verbis Constitutionum: *Non recipiantur majores sexdecim annis, nisi in Capitulo Generali, aut Provinciali, juxta Constitutionem sel. rec. Xisti Papæ V. qui tamen decimum octavum non excedant, recipi poterunt etiam in visitatione ex Indulto Smi D. N. Papæ Urbani VIII., & qui sexdecim exceßerint poni possunt in secundo Novitiatu, si id expedire videbitur, etiamsi professionem non emisserint, profiteri tamen debent anno probationis completo.* Quæ verba Constitutionum referuntur in Bulla Urbani Octavi edita die 23. Februarii 1639. & munita decreto irritanti, & impressa ante Constitutiones Ordinis.

Secundum est quod fuit receptus ad habitum in Conventu, qui non fuerat specialiter ad hoc a Sede Apostolica designatus, nec cæteris adimpletis, quæ præscripta leguntur in Decreto san. mem. Clementis Octavi, edito die 19. Maji 1602. & munito pariter Decreto irritanti; *decrevit, ac presentis decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos de Sanctitatis suæ, seu dictæ Congr. Reformationis licentia hætenus designatis, & approbatis, seu in posteram assignandis, & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsi Congr. vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diœcesi Novitiatus existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis &c. obtinuerint &c.*

Tertium est, quod in Conventu in quo fuit a Patre Jacobo Stephano emissa Professio, nullatenus observabatur vita communis; quod adversari dicitur validitati professionis ab eodem in dicto Conventu emisse, juxta *Const. 95. relata in parvo Bullario san. mem. Innocentii XII.*

Quartum tandem, & ultimum est, quod quando Orator professionem emisit, non habuit intentionem profitendi, & se obligandi, uti desumi dicitur ex

Testibus de ejus intentione ex ejus dictis, & factis deponentibus, itaut si professio emissa fuit sine animo profitendi, de ejus invaliditate non videatur ulla superesse dubitatio.

Absque eo quod ex subsequenti permanentia in Religione inferri valeat ad tacitam ratificationem, seu ad novam tacitam professionem, quia ex continuis reclamacionibus quæcumque ratificatio remanere asseritur exclusa. Hæc sunt præcipua, quæ continentur in informatione per manus circumferenda. Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Dilata, & audiatur Procurator Generalis Ordinis, & scribatur Eminentissimo Archiepiscopo Januen. pro informatione, an conventus, de quo in præsentibus, esset tempore professionis emissæ ab Oratore destinatus pro novitiatu.

*Scs. 25. c. 3.
de regul.*

MEDIOLANEN. CENSURARUM. In Oppido Clivatis Mediolanensis Diæcesis Cænobium extat monachorum Montis Oliveti, cujus Abbatia commendata est Eminentissimo Cardinali Odescalco Archiepiscopo. Penes Abbatem Commendatarium stare dicitur cura habitualis; Ecclesia etenim Cænobii est Parochialis, & cura actualis exercetur a perpetuo Vicario. Inter Monachos, & Vicarium jurgia, & contentiones sæpius exortæ sunt. Cum autem die 26. mensis Januarii anni præteriti 1718. Livius Bazza Vicarii munere fungens, percussus fuerit a duobus Monachis, ab Antonio videlicet Petragrossa Sacerdote, & ab Alexandro Fumagallo Laico converso, nonnulla Acta in curia Archiepiscopali gesta fuerunt, de quorum validitate in præsentibus est disputandum, uti desumitur ex primo dubio mox referendo, & ex cæteris inter partes concordatis; cumque hinc inde Scripturæ distribuantur, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Acta hætenus facta per Curiam Archiepiscopalem Mediolanen. contra Rev. Patrem Antonium Petragrossa, & Fr. Alexandrum Monachos sustineantur, in casu &c.*
- II. *An liceat eidem Curie Archiepiscopali declarare, vel saltem denunciare excommunicatos, in vim Canon. Si quis suadente, dictos Monachos in casu &c. & quatenus negative.*
- III. *An constet de sufficienti punitione facta per dictum Abbatem Regularem, in casu &c. & quatenus negative.*
- IV. *An, quomodo, & quibus pœnis sit procedendum contra dictos Monachos, in casu &c.*
- V. *An licuerit eidem Abbati Regulari absolvere prædictos Monachos a Censuris, si quas incurrerint in vim dicti Canon. Si quis suadente, in casu &c.*

Ad Primum affirmative excepto Monitorio expedito die 14. Februarii 1718., nec non excepta citatione expedita die secunda Junii ejusdem anni. Ad Secundum licere (renovata tamen citatione juxta Instructionem) declarare Fratrem Alexandrum, nec non P. Antonium, quatenus delictum habeatur pro notorio,

torio, & quatenus & habeatur tantum pro publico licere denunciare, idest præcipiendo suis Parochis, & Subditis universis, ne eos admittant intra Ecclesias sibi subjectas, & non conversentur cum eodem. Ad Tertium negative. Ad Quartum detrudendos nomine Sacræ Congregationis in carcerem formalem, & per Abbatem certioretur Eminentissimus Episcopus de pœna delinquentibus imposita. Ad Quintum negative.

LUCANA PRÆPOSITURÆ. Sacerdos Andreas Valentinus præsentationem a Patronis, ad quos pertinet jus præsentandi, obtinuit ad præposituram Petræ Sanctæ, quæ est Oppidum in temporalibus subjectum magno Duci Hetruriæ, & in spiritualibus Episcopo Lucano; cumque se examini exhibuisset, fuit ab Examinatoribus rejectus tanquam inhabilis.

*Sess. 24. c. 13.
de Reform*

Supplicavit Valentinus Episcopo Lucano, ut se ad novum examen admitteret; dixit enim se in primo examine fuisse inopino timore percussus, & sic se apte respondere nescivisse, & sub obtentu, quod ab Episcopo sibi fuisset denegata admissio ad novum examen, appellationem interposuit ad Tribunal Nuntiaturæ Florentinæ, quæ in Causa procedendo novos deputavit examinatores. qui Valentinum idoneum, & aptum esse censuerunt, & sententiam tandem protulit, in qua eum declaravit idoneum, & capacem, & mandavit Episcopo Lucano, sive ejus Vicario Generali, & in subsidium Vicario Foraneo, ut appellantem in Præpositura Petræ Sanctæ institueret.

In executionem hujus sententiæ, Valentinus instetit coram Vicario Generali Lucano pro institutione, sed allegante Promotore Fiscali Curiæ Episcopalis recursum ab Episcopo factum ad Sanctissimum super hac causa, ejusque remissionem ad hanc Sacram Congregationem, non fuit institutio concessa, & in præsentis de viribus sententiæ Nuntiaturæ Florentinæ disputari contingit ad tramites dubii infra referendi.

Putat autem Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Lucanæ, sententiam Nuntiaturæ Florentinæ plurimis nullitatibus laborare.

Prima est, quia Nuntius non habet jurisdictionem in Diœcesi Lucana, in qua Oppidum nuncupatum Petra Sancta situm est, & licet illud pertineat ad Dominium temporale Magni Ducis Hetruriæ, cum tamen antiquitus fuerit sub Ditione Reipublicæ Lucanæ, contenditur illud semper remansisse sub jure spirituali Episcopi Lucani, & sic semper fuisse exemptum a jurisdictione Nuntiaturæ Florentinæ, cum a Dominio, & jurisdictione temporali non valeat illatio ad Dominium, & jurisdictionem spiritualem.

Secunda est, quia Nuntius Florentinus non habet jurisdictionem in Causis beneficiâlibus, qualis dicitur ea, de qua nunc agitur, & multo magis, cum in sententia non solum fuerit dictum, quod Sacerdos de Valentinis erat habilis ad Curam Animarum, sed ulterius in eadem fuit Episcopo Lucano demandatum, ut illi in Præpositura concederet institutionem.

Tertia est, quia Nuntiatura processit per viam appellationis, adeoque indigebat actorum transportatione, quæ tamen facta non asseritur, subdendo, quod si transportatio facta fuisset, imperceptibile esset, quod Nuntiatura appellationem acceptasset, cum Valentinus appellaverit, a non admissione

ne ad novum examen , quando Episcopus non recusavit eum ad novum examen admittere , sed tali quasi modo dixit , se esse eum admissurum , statim ac a visitatione rediisset , uti desumitur ex attestatione Cancellarii .

Quarta tandem est , quia sententia prolata fuit contra Promotorem Fiscalem Curiae Lucanae , absque eo quod fuerit ipse citatus ; nec enim satis esset dicitur citatio per affixionem ad valvas , cum hæc sibi vindicet locum , quando non datur tutus accessus .

Excipit e contra Sacerdos Andreas Valentinus , quod sententia ad sui favorem prolata a Nuntiatura Florentina , nedum est justa , utpote innixa relationi Examinatorum , aliisque documentis suam idoneitatem , & probitatem demonstrantibus , sed quod ulterius est valida , ex quo allegata a Promotore Fiscali nullitates non subsistunt .

Et in eo quidem , quod attinet ad defectum Jurisdictionis , vel quia oppidum Petrae Sanctae est in spiritualibus subiectum Episcopo Lucano , vel quia Nuntius Florentinus non habet jurisdictionem in Causis Beneficialibus , respondetur a Sacerdote Valentino , Nuntium Florentinum suam inconcusse exercere jurisdictionem in tota ditione subdita in temporalibus Magno Duci Hetruriae , & sic etiam per consequens in Oppido Petrae Sanctae , quod est eidem Magno Duci in temporalibus subiectum , allatis exemplis usum hujusce jurisdictionis in dicto Oppido comprobantibus ; absque eo quod defectus jurisdictionis desumi valeat ex qualitate Causae Beneficialis ; quaestio etenim erat super idoneitate , & habilitate Praesentati , & super ejus approbatione , vel reprobatione ; cumque non esset super titulo beneficii , Causa idcirco beneficialis dici non poterat .

In eoquet , quod spectat ad assumptum , vel quod admissio ad novum examen non fuerit ab Episcopo rejecta , sed tantum dilata ad tempus sui redditus a Sacra Visitatione , vel quod debitis modis , & formis non fuerit Promotor Fiscalis Curiae Lucanae citatus , subdit saepe memoratus Valentinus , non admissionem ad novum examen satis desumi ex verbis ab Episcopo prolati , occasione , qua pro novo examine eidem supplicavit , juxta ea , quae referuntur a Testibus in Summ. n. 3. , & n. 20. , & citationes fuisse factas juxta stylum Tribunalis , quod procedit per affixionem cedulae ad valvas vicinioris Ecclesiae positae intra fines ditionis Magni Ducis Hetruriae , quando agitur adversus Curias Episcopales , quae sunt extra ditionem Florentinam , licet in ea habeant aliquam Diocesis partem , uti testatur Cancellarius in Sum. n. 19. , praeterquamquod una citatio fuit personaliter executata contra Cancellarium Vicarii Foranei Petrae Sanctae , uti in Sum. n. 8.

His stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An judicatum , & sententia Reverendiss. Nuntiaturae Florentinae favore Sacerdotis Andreae de Valentinis sustineatur in casu &c.

Non proposita .

*Sels. 24. c. 12.
de reform.*

SYRACUSANA ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Petente Magistratu,
Clero , aliisque Civitatis Ragusae Comitatus Motycensis Syracusanae
Dioc-

Diœcesis, quod Parochialis, & Matrix Ecclesia S. Georgii in ampliorem Collegiatam insignis statum immutaretur, post editum ab Eminentiss. Barberino luculentum de more suffragium, fuit instantia proposita, & examinata in Congregatione habita die 5. Septemb. 1716., & rescriptum fuit *Quod Oratores supplicarent post reedificatam Ecclesiam, & restitutum ejusdem decorem, & motivum sic rescribendi desumptum fuit ex ipsamet. Oratorum supplicatione, in qua hæc verba habebantur, Ecclesia S. Georgii occasione deplorabilis terremotus anni 1693. vetere ammisso splendore pene diruta, & everfa remansit, subinde vero in situ illi contermino per Procuratores, & Oeconomos tunc existentes, & prout istius exigue vires suaserunt, iterum reedificata, seu potius ad tempus (donec illam ad pristinum splendorem, quoad totum ædificium, & Altaria, pro dicti Oppidi dignitate revocari contingat) reaptata fuerit.*

Ut mandatis Sac. Congregationis Oratores morem gererent, nonnullas Peritorum, & aliorum Testium attestaciones exhibuerunt, in quibus dicebatur Ecclesiam ut supra reedificatam, esse pro Collegiato sufficientem; adeoque reproposita Causa in Congregatione habita die 13. Novembris 1717. & rursus in Congregatione habita die 27. Novembris ejusdem anni, cum in prima dictarum Congregationum nulla fuerit capta resolutio, responsum fuit in secunda, quod darentur literæ Episcopo pro informatione juxta instructionem, & instructio fuit, ut Episcopus distincte, & plene referret circa statum materiale ecclesiæ post terræmotum reedificatæ, & an Ædificium stabile esset, & duraturum, & capacis, decentisque structuræ. Datæ fuerunt literæ ad Episcopum Syracusanum, sed eodem licet pluries exorato, ut informaret, recusante informationem transmittere, novus ab Oratoribus habitus est ad Sac. Congregationem recursus ut literas dare dignaretur Metropolitanò; Cuique die 29. Januarii 1718. rescriptum fuerit ad mentem, quæ fuit, ut ego Secretarius Episcopum Mazariensem alloquerer tunc in Urbe commorantem, & quod in hypothese, in qua etiam ipse non informaret, Archiepiscopo scriberem Messanenfi, mandatis obedientiam præstiti, dictoque Antistite Mazariensi se excusante propter magnam distantiam inter Diœceses Mazariensem, & Syracusanam; ut ex ejus epistola ad me scripta, & in Secretaria existente colligitur, iterum de hac re sermonem feci in Sac. Congregatione, quæ die 2. Junii 1718. Respondit, quod scriberetur Archiepiscopo Messanenfi pro informatione, & voto.

Archiepiscopi Messanenfi responsio supervenit, scripta die 7. Julii 1719. in qua, post enarratam dejectionem Parochialis, & Matricis Ecclesiæ S. Georgii ex causa terræmotus, hæc habet: *De Ecclesia noviter ædificata pro Divinis tamen officiis rite obeundis in eo loci ædes ædificata est ad lævam veteri ejusdem muro adhærens, qua ex parte non infirmior est, aut brevi casura, sed fortassis validior, perpetuoque duratura videtur. Reliqui tres parietes solidi etiam sunt, nec veluti tumultuario excitati. Totæ structura non adeo contemnenda est, quin peragi in ea possint sacræ ceremoniæ cum debita decentia, quæ Canonice Collegio conveniret. Adeo capacis est, ut septem Altaria in ea existant, & chorus subsellia multa habeat, in quo Presbyteri, & Clerici plures di vinas quotidie laudes persolvunt a Populo sejuncti. Pavimentum lapide subornatum, restumque more patrio cooperitum, omnis vero ornatu temporum calamitate nihil amisit. Ideo censeo Canonice Collegio posse decorari.*

Hæc

Hæc sunt, quæ continentur in Epistola Archiepiscopi Messanenſis, quo circa dignabantur E. E. V. V. decernere.

An, & quomodo Oratorum precibus fit indulgendum in casu.

Reproponatur, & circumferatur Votum Eminentissimi Barberini.

*Sess. 12. de
ref. c. 8.*

REATINA LEGATI, In ultimo, cum quo deceſſit testamento, Canonicus Vincentius Clavellonius legavit Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Reatinæ quendam domum, & nonnulla loca montium, quorum fructus circiter ascendunt ad annua scuta 200. pro perficiendis nonnullis sacris ornamentis & pro comparandis ecclesiæ suppelleſtilibus, & specialiter opera enumerando demandavit, quod Cappella S. Mariæ de Populo marmoreis incrustaretur lapidibus, ostiolo ex oricalco conficiendo muniretur, & ejus tholus plumbeo tecto cooperiretur, & quod tres statuæ Argenteæ, & nonnulla candelabra coustruerentur, quibus aliisque similibus operibus adimpletis, idem Testator jussit, quod quolibet anno præstaretur elemosyna scutorum 50. pro subsidio dotali unius Puellæ pauperis, quæ proximam haberet occasionem monacationis, & Puellæ electionem arbitrio Capituli remisit.

Post obitum Testatoris datum fuit initium operibus ab eodem præscriptis, sed eorum complemento nullatenus expectato, Capitulares anno 1692. devenerunt ad electionem puellæ, & illi dotem persolverunt, quod ipsum etiam præstiterunt aliis quinque subsequenter annis licet interpolatis; Cumque sic continuaverint usque ad annum 1704. ab ulteriori subinde Puellarum electione abstinuerunt, & incepta opera a Testatore demandata continuando, eadem absolverunt anno 1718.

Anno itaque 1718. cum nonnullæ puellæ Capitulo supplicassent pro subministratone memoratæ elemosinæ scutorem 50. a Canonico Vicentino Clavellonio pro monacatione, uti diximus, unius puellæ paupertate laborantis relicta, recursum habuerunt Canonici ad hanc Sacram Congregationem, instando pro facultate suspendendi ad sexennium distributionem dotis, ex quo per anticipationem, & tempore, quo solvere non tenebantur, dictam elemosinam persolverunt juxta ea, quæ in superioribus fuerunt exposita, & remisso juxta morem supplici libello ad Episcopum pro informatione, & voto, fuit ipse in sensu, quod non esset annuendum petitis, sed quod Canonici tenerentur in adimplementum ultimæ voluntatis Canonici de Clavellonibus annuam distribuere elemosynam scutorum 50. pro puella monacanda.

Tum quia Testator expresse voluit, quod, completis operibus piis, fieret in perpetuum, & quolibet anno dotis distributio.

Tum quia anticipata solutio, seu dotium distributio non potuit Capitulum liberare, cum non fuerit facta vero Creditori, nec habenti jus eam petendi.

Contendit e contra Capitulum, se per sexennium non teneri ad dotis solutionem, quandoquidem distributio facta fuit per anticipationem, durumque sibi videtur, quod si obligatus ad præstandum aliquod factum remanet liberatus, statim ac docetur de adimplemento, ita ut ad nihil aliud tene

teneatur, hoc ipsum dicendum non sit in hypothefi præfenti, in qua præventive fuit fatisfactum voluntati Teftatoris.

Quoad hæredem, five Executorem Teftamentarium, qui ex præcepto Teftatoris tenetur distribuere Dotes puellis incertis, quæftio eft inter Doctores, an poffit illi tempus prævenire a Teftatore distributioni præfixum; nonnulli etenim negative respondent, tum propter præjudicium virginum tali tempore eligendarum, tum quia non fervatur ad unguem Teftatoris voluntas, uti late docet *Simon de Petris de interpret. ultimar. volunt. lib. 5. dubit. 2. n. 75. pag. mihi 483.* & e contra nonnulli affirmative respondent, tum quia in legato relicto Virginibus incertis non eft excogitabilis ulla particularis affectio Teftatoris; tum quia ejus animæ magis expedit, ut Legatum pium citius adimpleatur, quemadmodum late firmant *Cardinalis Mantica de conject. ultim. volunt. lib. 8. tit. 5. num. 20. Gonzal. ad Regul. Cæcel. Glos. 2. a num. 47. ad num. 53. Grazian. difcept. 73. num. 1.* & alii e contra diftinguunt inter dilationem a Teftatore conceffam favore hæredis, ut interim fructibus frui poffit, & inter dilationem ex alia caufa conceffam, concludendo, quod in primo cafu hæres potest fuo favore renuntiare, & fic anticipare folvere, fed quod id facere non potest in fecundo, in quo non agitur de renuntiando dilationi ad fui favorem appofitæ, uti colligitur ex doctrinis mox allegatis.

Procedendo cum hoc fystemate, inquit Epifcopus, non potuiffe Capitulum præventive facere distributiones dotium, ex quo dilatio non fuit a Teftatore demandata, ut ipsum interim frui poffet commoditate fructuum, cum fuerit appofita pro forma, & in favorem Causæ piæ, ut fcilicet prius abfolverentur opera ab eodem Teftatore prædilectæ.

Excipit è contra Capitulum dilationem fuiffe a Teftatore conceffam in fui favorem, cum ille intantum distulerit subsidia dotalia pro Pauperibus puellis manacandis, in quantum voluit, quod prius confulerunt decori fuæ Ecclefiæ, fuique Capituli, faciendo videlicet ftatuas argenteas pro decentiori custodia Sacrarum Reliquiarum, exornando Cappellam Sanctiffimæ Virginis de Populo, & cætera perficiendo pertinentia ad ufum facrarum fuppelleftilium.

His ftantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An fit concedenda Capitulo Cathedralis Ecclefiæ Reatis per sexennium fufpenfio legati pro subsidio dotali relicto Pauperibus Puellis a Canonico Clavellonio, in cafu &c.

Negative, & amplius.

Die Sabbathi 16. Decembris 1719.

PREN. DISPENSATIONIS. Proposita fuit hæc causa in ultima Congregatione, nec ulla fuit capta resolutio, cum responsum fuerit *Dilata*. Dignabuntur ergo EE.VV. folium reassumere, & sequenti dubio respondere.

An sit locus dispensationi super voto continentiae, in casu &c.

Affirmative .

Sess. 23. c. 5.
de reform.

Sess. 24. c. 18.
de Ref.

LUCANA PRÆPOSITURÆ. Fuit pariter hæc Causa proposita in ultima Congregatione, & dictum fuit, quod proponeretur in *Prima*. Reassumpto ergo folio d. Congregationis, onus erit EE.VV. decernere. *An judicatum, & sententia Reverendissimæ Nuntiaturæ Florentinæ favore Sacerdotis Andreae de Valentinis sustineatur, in casu &c.*

Negative, ex defectu tamen citationis, & transportationis Actorum, & Valentinus accedat ad Urbem ad se subjiciendum novo Examini.

Sess. 25. c. 15.
de Regul. &
Abn.

SICULA. Proposita fuit hæc Causa in Congregat habita die 12. Novembris 1719. cujus folium poterit ab EE.VV. reassumi, & cum in illa fuerint duo dubia disputata, primum, *an in ratificatione professionis novus requiratur Vocalium consensus, in casu, & quatenus affirmative;* & secundum *An sit consulendum Sanctissimo, ut dictorum Vocalium consensum suppleat, in casu &c.* Ad primum responsum fuit: *Affirmative, in casu, de quo agitur, & amplius,* & ad secundum *affirmative, & amplius.* Adversus hæc petita fuit a Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Discalceatorum nova audientia, sub obtentu potissimum, quod juxta Constitutiones Ordinis, non potest ullus Novitius, licet a Capitulo approbatus, ad professionem admitti sine licentia provincialis, qui eam hic, & nunc dare non intendit ex causis in Scripturis deducendis, & quod repugnante rationabiliter Superiore Religionis, congruum esse non videtur, quod summus Pontifex ejus suppleat consensum, uti docet *Less. de justit. & jur. lib. 2. c. 41. dub. 7. n. 67. Pellizar. in Manual. Regul. tom. 1. tract. 3. cap. 5. sect. 2. num. 59.* Cumque dicto Patri Procuratori Generali fuerit ab Eminentissimo Præfecto concessa nova audientia, in præsentem iterum disputanda proponuntur sequentia dubia.

1. *An in ratificatione professionis novus requiratur Vocalium, & Provincialis consensus, in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An*

II. *An sit consulendum Sanctissimo, ut dictorum Vocalium, & Provincialis consensum suppleat in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum pariter affirmative, & quoad Fratrem Joannem Dominicum dilata, & scribatur Ordinario pro Informatione.

CAVEN., SEU MASSÆ-LUBREN. Augustinus de Urso sacris cupiebat Ordinibus initiari, cumque exorta fuerit controversia inter Episcopos Caven., & Massæ-Lubren. contendente unoquoque eorum, ad seditam ordinationem pertinere, habitus fuit ab Augustino recursus ad hanc Sacram Congregationem, quæ, juxta morem, jussit, ut audiretur uterque Ordinarius.

*Sejs. 25. c. 16.
de Refe.*

Episcopus itaque Massæ-Lubren. dicit se primam tonsuram, & minores ordines annis præteritis Augustino contulisse, ex quo credidit, & credit, pro se pugnare dispositionem famigeratæ Bullæ *Speculatores*; primo, quia Matthæus Avus erat Civis Massæ-Lubren. & ad Civitatem Cavensem se contulit, ut certo determinato incumberet negotio, cumque Dominicus Matthæi filius, & Pater Augustini Oratoris in eadem Civitate natus sit, de nativitate accidentali in dicta Civitate non videtur esse dubitandum, & concurrente nativitate accidentali, nullum in Civitate Cavensi contractum dici potuit domicilium.

Secundo, quia Dominicus Pater habet in Civitate Massæ-Lubren. domum apertam, bona stabilia possidet, & in eadem obtinet nonnulla jura patronatus quarundam Cappellarum; non omisso, quod in prædicta Civitate habitat cum sua familia post decem, & amplius annos cum animo deliberato ab ea non recedendi.

Tertio, quia ex eodem Dominico natus est alter filius nomine Matthæus, qui fuit absque ulla contradictione, annis præteritis ab ipso Antistite Massæ-Lubren ad Sacerdotium promotus.

Absque eo quod quidquam referat, quod Augustinus Orator natus est in Civitate Cavensi, in qua etiam per aliquod temporis spatium habitavit, quasi quod hinc inferatur, vel Ordinationem pertinere ad Episcopum Cavensem, vel eam saltem expleri non posse ab Episcopo Massæ-Lubren., nisi post habitas litteras testimoniales ab ipso Episcopo Cavensi; dicitur etenim, quod Augustinus per accidens in memorata Civitate natus est, & quod in eadem habitavit, dum erat infans, & dum non habebat ætatem, in qua Canonicum posset contrahere impedimentum, quæ omnia subdit Episcopus Massæ-Lubren. constare ex dicto sex Testium, qui fuerunt in sua Curia formiter examinati, tunc cum contulit Augustino primam tonsuram.

Hæc sunt, quæ continentur in Informatione Episcopi Massæ-Lubren. nunc transeundo ad informationem Episcopi Caven. refert hic; Matthæum à Civitate Neapolitana ad Civitatem Cavensem venisse, ut in eam artem fabrilem exerceret. Addit Matthæum in Civitate Cavæ permansisse usque ad obitum, Uxorem ibi duxisse, & filios procreasse, inter quos adest Dominicus Augustini Pater, qui in Cathedrali Cavensi fuit baptizatus. Dominicus hic, teste eodem Episcopo, artem Patris in memorata Civitate profectus est, & in illa genuit Augustinum, qui pariter in Cathedrali baptis-

munum recepit, cumque subinde Dominicus Pater occasione affectus vegetigalium se contulerit ad Civitatem Massæ-Lubren. & in ea interpolatim singulis annis habitare cœperit, hinc ait Episcopus Caven. factum esse, quod Augustinus, cum sextum ætatis annum ageret, ad Civitatem Massæ-Lubren. a Patre delatus est, in qua tribus circiter annis permanfit, post quos iterum rediit ad Civitatem Cavensem, a qua post annum discessit, iterumque ad alteram Civitatem Massæ-Lubren. accessit, ubi trium circiter annorum spatio moram traxit, post quos iterum ad Civitatem venit Cavensem, in qua continuo habitavit, & habitat, exceptis duobus mensibus æstivis in anno, & excepto quodam integro anno, quem extra eam transegit ex causa infirmitatis, concludendo se nescire quomodo Episcopus Massæ-Lubren. potuerit Matthæum Dominici filium Presbyteratu insignire, & Augustinum ejus fratrem Clericali tonsuræ, & minoribus Ordinibus initiare, & quomodo nunc prætere de possit ipsi Ordines sacros conferre.

Relata in informatione Episcopi Cavensis confirmantur ex documentis, quæ ab Augustino exhibentur in sua Scriptura per manus circumferenda.

Hisque positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Augustinus fuerit licite ad primam tonsuram, & minores Ordines promotus ab Episcopo Massæ-Lubren. in casu Sc.*
- II. *An idem Augustinus Sacris Ordinibus sit initiandus ab Episcopo Massæ-Lubren., vel potius ab Episcopo Caven.*

Dilata, & transmittatur processiculus Testium ab Episcopo Massæ-Lubren., & Testes, qui fecerant attestaciones extrajudiciales Cavæ, examinentur formiter ab Episcopo Caven.

*Sess. 5. c. 20
de reform.*

ORDINIS S. AUGUSTINI MAGISTERII. In decretis Capituli Generalis Ordinis S. Augustini, quod habitum fuit anno 1685. habentur hæc verba: *Magisterii laurea illi in Italia tantummodo decorentur, qui probitatis, & doctrinæ laude præfulserint, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus Italia Urbibus verbum Dei cum plausu, justaque fama decennio prædicaverint.*

Ad tramites horum verborum, a Concionatoribus admittitur, Regentes esse ipsis in consecutione Magisterii præferendos, si detur casus, quod uno, eodemque tempore Regentes suum quinquennium expleverint; & Concionatores suum decennium, sed controversia in hoc unice residet, quod Concionatores asserunt, sibi in consecutione Magisterii dandam esse prælationem, si suum compleverint decennium antequam Regentes suum quinquennium absolverint; tum quia prior in tempore potior est in jure; tum quia tam Regentes, quam Concionatores cursum expleant Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ, & non solum, ut quis deputetur in Regentem, subire debet examen, sed hoc ipsum fit ab illis, qui in Concionatores sunt deputandi, cum concursus, seu Concionem habeant super materia ipsis assignata, coram omnibus Patribus, & in publico Capitulo. Accedit, quod sicuti expleto cursu quinquennali, Regentes novum subeunt examen, ita quoque novo se examini exponunt Concionatores post suum decennale prædicationis tempus absolutum; quo stante, inferunt iidem Concionatores tum rationi, tum æquitati esse consentaneum, ut si alter ex ipsis suum decennium terminaverit, antequam quinquennium fuerit terminatum ab aliquo Re-

gen-

gente, eidem Regenti præferatur in consecutione laureæ Magisterii.

Præter hanc controversiam, alia etiam fuit excitata quoad principales videlicet Italiæ Urbes, in quibus Regentes cum plausu, & iusta fama debent per decennium prædicare, antequam fiant Magistri; contenditur etenim, quod juxta Religionis consuetudinem sub illis verbis compræhendantur ea loca, ad quæ P. Generalis pro tempore Concionatores Annales, vel Quadragésimales mittere consuevit, quæ loca enumerantur in Summario eorundem Concionatores.

His itantibus, onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An cum PP. Regentes expleverint quinquennium, & Concionatores decennium ad formam Constitutionum Ordinis, seu decreti Capituli Generalis, sint præferendi, qui primo expleverint, in casu &c.*
- II. *An omnia illa loca, ad quæ mittuntur Concionatores a P. Generali Ordinis, consideranda connumerandaque sint inter principales Civitates Italiæ, in casu &c. & ad effectum, de quo agitur.*

Ad primum negative, & admittendos esse promiscue Regentes, & Concionatores arbitrio P. Generalis. Ad secundum negative, & ad mentem.

CASSANEN. CONCURSUS. Vacante Cappellania Curata, seu Vicaria perpetua, sub invocatione SS. Annunciationis, indictus fuit de more concursus, idemque habitus fuit coram Vicario Generali, qui erat etiam Examinator Synodalis, & coram sex aliis Examinatoribus, quorum tres fuerant in Synodo electi, alique tres munus exercebant ex facultate hujus Sacræ Congr.: cumque ex quatuor concurrentibus, Rev. Blasius Peretta, & Rev. Jo. Baptista Sifandi fuerint tanquam habiliores, & magis idonei quoad scientiam denunciati, præelectus fuit ab Episcopo Cassanen. memoratus Sacerdos Sifandi, & ejus favore fuerunt subinde expeditæ litteræ Apostolicæ; cumque Sacerdos Joseph de Candia, qui fuit unus ex concurrentibus, se in his reputavit gravatum, & recursum habuerit ad hanc Sacram Congr., juxta morem scriptum fuit Episcopo pro informatione, & transmissione actorum, actisque transmisit, disputanda proponuntur dubia ad calcem hujus restrictus inferenda.

Sess. 24. c. 18. de Ref.

Contendit autem Sacerdos Joseph de Candia, quod concursus fuerit nullus, tum quia ipse appellationem interposuerat ab interventu trium illorum Examinatorum, qui non fuerant in Synodo, sed ex facultate hujus Sacræ Congregationis electi; utpote sibimet rationabiliter suspectorum, tum quia, cum tres ad minus adessent Examinatores in Synodo electi, coram quibus poterat haberi concursus, & tres Examinatores, ad effectum de quo agitur, sufficiant, juxta *Cap. 18. Sess. 24. de ref.* concursus sic habitus fuit, ut in eo intervenerint Examinatores Synodales, & non Synodales electi, videlicet ex facultate hujus Sacræ Congr., in quo rerum statu de nullitate concursus non videtur esse dubitandum.

Contendit secundo idem Sacerdos Joseph de Candia, quod irrationabile fuerit Episcopi iudicium statim ac ad Parochialem vacantem præelegit Sacerdotem Jo. Baptistam Sifandi, tum quia Episcopus in sua præelectione dixit, Sacerdotem Joannem Baptistam fuisse repertum magis habitum,

& idoneum ab Examinatoribus, ipsumque Sacerdotem Josephum de Candia repertum fuisse minus idoneum in explicatione Textus Sacri Concilii Tridentini, quando ipse fuit adprobatus tanquam magis habilis, & idoneus a duobus Examinatoribus, & quando judicio omnium Examinatorum repertus fuit idoneus in explicatione Concilii; tum quia Sacerdos Sifandi est constitutus in ætate annorum 29. quando ipse est in ætate annorum 56. & est laurea doctorali insignitus, & in pluribus aliis muneribus laudabiliter se exercuit, uti latius legi potest in ejus informatione, & summario.

Contendit denique tertio sæpe memoratus Joseph de Candia, esse locum provocationi ad novum examen ad tramites *Bullæ 33. S. Pii V.* quia licet ipse fuerit a duobus Examinatoribus approbatus, non fuit tamen approbatus ab aliis, hinc inferendo sibi denegari non posse provocationem ad novum examen.

Excipit è contra Sacerdos Joannes Baptista Sifandi, bene constare de validitate concursus licet enim Concilium Tridentinum loco citato statuatur, concursum esse faciendum coram Examinatoribus non paucioribus, quam tribus; id tamen non impedit quin concursus haberi valeat coram pluribus, quam tribus Examinatoribus, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis impressam apud *Garziam de benef. par. 9. cap. 2. nu. 53.* & in eo, quod attinet ad Examinatores, auctoritate hujus Sacræ Congr. deputatos, subdit sex ad minus esse singulis annis in Diæcesana Synodo eligendos, juxta allegatum *cap. 18. sess. 24. de ref. eisdemque exercere posse suum officium usque ad novum Synodum, licet singulo annonon convocetur, dummodo tamen post annum ex electis in Synodo sex ad minus super sint, quod si transacto anno quatuor, aut quinque tantum ex electis in Synodo super sint, superstites officium suum valide exercere non possunt, sed aut nova Synodus est celebranda, & in ea Examinatores Synodales sunt eligendi, aut ab hac Sacra Congregatione facultas est obtinenda, ut Episcopus uti possit superstitibus, vel alios valeat in locum demortuorum subrogare, & illis uti una cum superstitibus, juxta praxim relatam apud *Monacell. in formul. to. 4. p. 6. n. 21.* concludendo, quod sic se res habuit in casu præsentis, & consequenter quod concursus est validus, non obstante interventu Examinatorum deputatorum auctoritate hujus Sacræ Congregationis.*

Excipit quoque idem Sacerdos Sifandi nihil opponi posse præelectioni Episcopi, sui favore factæ, nedum quia ipse ex suffragiis septem Examinatorum, sex obtinuit favorabilia, sed etiam quia optimis moribus est imbutus, juxta attestations relatas in *suo summario n. 4.* & se assiduo exercet in prædicatione Evangelii, & in explicando Cathéchismo, itaut suæ qualitates majoris sint ponderis, quam aliæ, quæ adesse dicuntur in Sacerdote Josepho de Candia.

Excipit denique idem Sifandi, non esse locum provocationi ad novum examen, vel quia Sacerdos Joseph quoad scientiam, & litteraturam fuit ab omnibus Examinatoribus approbatus, vel quia cum ipse hic, & nunc prætendat, quod judicium Episcopi fuerit irrationabile, teneatur ad docendum concludenter de irrationabilitate, & de gravamine, ad differentiam casus, in quo idem simpliciter instaret pro novo examine ad vindicandam propriam existimationem, & idoneitatem, quæ a reprobatione fuisset causata, tunc etenim nulla probatio gravaminis reputaretur necessaria, juxta con-

concordem opinionem hujus Sacrae Congregationis, & Rotæ; uti videri potest in *Lucen. Sarzanen. Parochialis* 2. *Julii* 1706. §. *neque ob stare cor. bo. me. Omanna, & in Fulginaten. Parochialis* 13. *Jan.* 1710. §. *inconcussa, & seq. cor. Reverendiss. Aldrovando, quæ sunt decisiones* 9. & 10. *post Monacel. to. 4.* ubi etiam referuntur hujus Sac. Congregationis resolutiones.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate concursus in casu &c.*

II. *An constet de rationabili judicio Episcopi in casu &c.*

III. *An sit locus provocationi ad novum examen in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum, & tertium dilata, & exhibeantur acta concursus.

ÆSINA PRÆEMINENTIÆ. Excitata fuit controversia in Ecclesia Cathedrali Æsina inter Canonicum Curtium Bonafidem Coadjutorem Canonici Moriconi, & Canonicum Hyppolitum Colocci; Cum etenim recurrente hebdomada, in qua, juxta Turnum, Missa solemniter cantari debebat a Canonico Moricono, Canonicus Curtius Bonafides ejus Coadjutor diceret ad se pertinere ejusdem Missæ solemniter celebrationem in absentia Coadjuti, & e contra Canonicus Hyppolitus Colocci se opponeret, asserendo ad se, uti succedentem post Canonicum Moriconum, pertinere, eo impedito, officium peragere, & Missam canere solemnem, in Congregatione habita die 26. Martii anno 1718. propositum fuit sequens dubium disputandum, *an nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa solemniter, quæ juxta turnum, ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hyppolito Colocci in ordine Canonicorum succedente*; Cumque tunc nulla fuerit capta resolutio, & in Congregatione habita die 9. Aprilis ejusdem anni responsum fuerit, quod exhiberetur Bulla Coadjutoris in Congregatione tandem habita die 1. Aprilis hujus anni 1719. ad primam dubii partem responsum fuit *negative*, & ad secundam *affirmative*; juxta etenim celebres resolutiones Congregationis Sacrorum Rituum in *Patavina* 14. *Febr.* 1615. & 3. *Dec.* 1616. & in *Nerotinen.* 12. *Octob.* 1619. hæc adest differentia inter Coadjutores dignitatum, & Coadjutores Canoniorum, quod Coadjutores Dignitatum, uti sedentes in stallo dignitatis, facere debent functiones spectantes ad dignitatem Coadjutam, & e contra Coadjutores Canoniorum, utpote sedentes post omnes Canonicos, facere non possunt functiones ad Canonicos Coadjutos pertinentes, nisi in hypothesi, in qua alii desint Canonici, vel nisi ageretur de Missis, quas Canonicus Coadjutus celebrare tenetur, vigore testamenti, & institutionis Canonicatus, & celebrare non potest, aut propter senectutem, aut propter aliud impedimentum, uti bene explicatur in *citata resolutione Patavina*; In nihilum urgentibus verbis, quæ apponuntur in litteris Coadjutoris, quod scilicet Coadjutor habere debeat omnes, & singulas prærogativas, præeminentias, & honores in Choro, Processionibus, & aliis actibus Capitalaribus, quas, & quos Canonicus Coadjutus haberet, si præsens esset; Cum hæc verba stare dicenda sint ad exclusionem aliorum inferiorum, & non ad exclusionem aliorum Canoniorum, uti bene docent

*Sess. 24. c. 12
de Ref. matr*

Lo-

Loter. de re benef. lib. 2 qu. 25. n. 36. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 5. §. 9. a n. 97. & præsertim n. 102. & seqq.

Statuto, quod impedito Canonico Moricono Missa non esset celebranda a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, sed a Canonico Hyppolito Colocci, uti succedente post Canonicum Moriconum, nova subalterna exorta est controversia, an Canonici Coadjutores, post completum Turnum omnium Canonicorum principalium, Missam canere tenerentur in alia separata hebdomada ex propriis personis, cumque in Congregatione habita die 17. Junii hujus ejusdem anni fuerit demandatum, quod Causa poneretur in folio, duo infra scripta dubia in præsentis disputanda proponuntur.

Alterum respicit resolutionem captam die 1. Aprilis 1719. in qua, uti supra fuit expositum, responsum est, Missam solemnem non esse canendam a Canonico Coadjutore, sed a Canonico in ordine succedente; dicitur enim hanc resolutionem bene subsistere in puncto Juris, sed non esse hypothesi applicabilem, propter antiquam observantiam vigentem in Ecclesia Cathedrali Æsina, juxta quam prætenditur Canonicos Coadjutores Missam cecinisse, & non Canonicos in ordine succedentes.

Alterum respicit præsentem Coadjutorum Canonicorum obligationem canendi Missas ex propriis personis, post completum Turnum omnium aliorum Canonicorum, & in ordine ad hoc dubium asseritur, non adesse dictam obligationem Canonicorum Coadjutorum, tum quia Coadjutores, durante vita eorum, quorum sunt Coadjutores, non sunt veri Canonici, sed ficti, tum quia si tenerentur post completum turnum aliorum Canonicorum Missam canere, inservirent ex propriis personis, & se haberent ad instar Canonicorum principalium, quod eis non videtur esse permittum.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 1. Aprilis 1719. & quatenus standum sit in decisis.*

II. *An Canonici Coadjutores in ordine Presbyterali constituti, & Missam solemnem non cantantes in hebdomada, juxta turnum tangentem eorum Coadjutoris, teneantur eandem Missam cantare ex propriis personis post completum turnum omnium aliorum Canonicorum, in casu &c.*

Ad primum in decisis. Ad secundum teneri ad cantandam Missam, ut compleant Turnum Canonicorum.

*Seff. 25. c. 4.
de Res.*

BONONIEN. MISSARUM. Licet factum primordiale hujus Causæ fuerit plene expositum in folio distributo pro Congregatione habita die 9. Sept. 1713., & pro altera Congregatione habita die 16. Januarii 1717., ut nihilominus EE. PP. non graventur onere ea folia reassumendi, operæ pretium esse censui dictum primordiale factum paucis exponere.

In Metropolitana Ecclesia Bononiensi non solum adest Capitulum Canonicorum, sed ab antiquissimo tempore erecta reperitur quædam Congregatio Beneficiatorum, quæ Consortieria nuncupatur, & unusquisque ex dictis Beneficiatis distincta habet, & separata Beneficia, & Cappellanas, cum onere Missarum juxta qualitatem Foundationis.

Paulus Papa II. nonnulla bona Consortierie assignavit, & voluit, quod eorum fructus pro quotidianis distributionibus dividerentur inter Consortiales Choro, & divinis Officiis interessentes; cumque memoratorum Consortia

tialium numerus adeo auctus esset, ut quilibet ex eis vix annua sex scuta haberet, Pius Papa IV. numerum statuit 33. *participantium* compositum ex duodecim Mansionariis, & Sacrista Capituli, necnon ex 20. *antiquioribus Consortialibus*.

Confortieria composita tam ex participantibus, quam ex non participantibus suam habuit, & habet Sacristiam, quæ Tabularia nuncupatur, distinctam a Sacristia Capituli, & in antiquioribus hujusce Tabulariæ libris adnotatum reperitur, consuetudinem jam inolevisse, ut Consortiales vel Missas, quas ratione Beneficii celebrare tenebantur, celebrarent, vel taxam ad rationem solidi unius, & obulorum quatuor pro qualibet Missa solverent Tabulariæ.

Libri, in quibus consuetudo hæc tanquam jam introducta enuntiatur, sunt libri facti de anno 1552., & post lapsum triginta circiter annorum, perituræ nunquam memoriæ celeberrimus Cardinalis Gabriel Paleottus primus Bononiæ Archiepiscopus, ut religiose fervarentur Testatorum voluntates, & onera beneficii annexa debitam haberent executionem, decrevit, ut Consortiales adimplerent onus Missarum per seiplos, seu Sacerdotes ab eis deputatos, vel solverent Tabulariæ congruentem eleemosynam Sacerdotibus dandam, qui Missas pro dictis beneficiatis celebrarent, & ad ulteriora procedendo, eleemosynam in libris 60. pro qualibet Missa quotidiana taxavit, & a die dicti Decreti Consortialesolvere incæperunt, & adhuc solvunt Tabulariæ taxam prædictam ad rationem oneris Missarum unicuique Beneficio impositi.

Ex hujus taxæ solutione coalescunt introitus Tabulariæ, quæ eisdem erogantur pro expensis utensilium, pro salario Exactoris, Ratiocinatoris, & primi, & secundi Custodis Sacristiæ, & celebrare facit qualibet die decem Missas ad rationem librarum 60. pro qualibet, absque tamen dictarum Missarum applicatione, & quinque ex dictis decem Missis quotidianis celebrantur a Patribus Barnabitis, qui sunt Ecclesiæ Metropolitanæ Pœnitentarii, qui quæ dictarum Missarum onus susceperunt, obtenta a Clemente VIII. assignatione eleemosynæ pro dictis quinque Missis, quas celebrant.

Tabularia, uti mox dictum est, celebrare facit qualibet die decem Missas, computatis illis quinque, quæ uti mox fuit expositum, celebrantur a Patribus Barnabitis, & Missæ, quæ ab omnibus Consortialibus essent celebrandæ, ascendunt ad numerum 11318. cumque præter Missas, celebranda pariter essent quamplurima anniversaria a Confortieria; attendita reddituum tenuitate, Archiepiscopus Bononiensis in Synodo habita anno 1614. illa reduxit ad annua 83. *anniversaria*, & ulterius triginta quinque Consortibus participantibus præcepit, ut unam annuam Missam celebrarent, & in *Memento* omnium Missarum, quas celebrarent, orarent pro Benefactoribus.

Ab hac facti ferie circa annum 1713. ortum habuit controversia, de qua nunc agitur; Canonici etenim Ecclesiæ Metropolitanæ, qui Consortio præsidet, dubium excitarunt, an Beneficiati, & eorum Tabularia explendo ea, quæ supra dicta sunt, satisfecerint oneribus Beneficiorum, & an prædicto modo continuare possint: quocirca propositis in Congregatione habita die 9. *Septembris* 1713. duobus dubiis, primo, *an & quomodo sit consulendum pro præterito*, & secundo, *an, & quomodo sit providendum in futuro*, ad primum responsum fuit *non esse molestandos*, & ad secundum *dilata fuit resolutio*; cumque dubium tunc non resolutum, fuerit repro-

repropositum in Congregatione habita die 16. *Januarii* 1717., in Congregatione sequenti habita die 30. *Januarii ejusdem anni*, commissum fuit cl. me. Cardinali de Abdua, & Eminentiſſ. Cardinali Tanario, necnon Secretario, ut inter se viderent quid eſſet agendum, ſuumque ſenſum Sac. Congregationi aperirent; mortuoque ſubinde prædicto Cardinali de Abdua, cum actum fuiſſet de altero in ejus locum ſubrogando, placuit Sac. Congregationi die 4. *Febr.* 1719. reſcribere, quod Cauſa proponeretur in plena Congregatione.

In hujus decreti executionem ſcriptura circumfertur impreſſa, in qua ad trames præcedentium animadverſionum in hac eadem cauſa factarum diſtinguitur inter Beneficia, quorum non habetur fundatio, vel ſi habetur, non legitur in illa, quod fuerit Beneficiatis demandata applicatio Sacrificii, & inter Beneficia, quorum fundationes reperiuntur.

Quoad beneficia itaque, quorum fundatio non reperitur, vel ſi reperitur, non legitur in illa onus applicationis Miſſæ, dicitur nihil eſſe innovandum, nec reſpectu Beneficiorum, nec reſpectu Tabulariæ, ſed ſolitum eſſe ſervandum, ita ut ſufficere impoſterum debeant illæ decem Miſſæ, quas uſque adhuc Tabularia celebrare fecit, nullo celebrantibus impoſito onere applicationis.

Abſque eo quod quidquam referat, quod numerus decem Miſſarum qualibet die celebrandarum, non adæquat numerum Miſſarum, quas Beneficiati hujus primæ claiſſis celebrare tenentur, juxta id, quod eſt adnotatum in Tabellis, tum quia adeo tenues ſunt redditus horum Beneficiorum, ut non corréſpondeant numero Miſſarum deſcripto in memoratis Tabellis, tum quia juxta ea, quæ in ſuperioribus dicta ſunt, explentur a Conſortialibus anniverſaria demandata in Synodo an. 1614., & in Miſſarum celebratione juxta eandem Synodū tenentur in *Memento* orate pro benefactoribus.

Quoad Beneficia vero, quorum reperitur fundatio, cum alias fuerit inſinuatum, quod erat juſtum, & conveniens, ut Beneficiati adigerentur ad celebrandum in Eccleſia Metropolitana, & ad applicandum Sacrificium, indulta tamen ipsis reductione, juxta vires reddituum beneficiorum, hoc eſt *ad manualem*, & conceſſa reductione *ad perpetuam*, facto verbo cum Sanctiſſimo, ſermonem habendo de illis Beneficiatis Conſortialibus participantibus, qui Choro interſunt.

Duo alia in citata ſcriptura per manus circumferenda ſuperadduntur, alterum quoad Beneficiatos, alterum quoad Tabulariam. In eo autem, quod attinet ad Beneficiatos ponderatur, quod clar. mem. Cardinalis Paleottus in ſuo decreto ſupra reſenſito demandavit omnibus Beneficiatis, ut ſingulis ſuorum Beneficiorum oneribus ſatisfacerent, cum proportione ad eleemoſynam manualemente tunc vigentem, & ulterius taxam ſtatuit Tabulariæ ſolvendam in hypotheſi, in qua Beneficiati per ſeipſos non celebrarent, ſed cum voluerit, ut unicuique Beneficiato tertia pars reddituum ſalva maneret, concluditur, quod ſaltem in nova reductione ratio habeatur hujus tertiæ partis.

In eoque, quod ſpectat ad Tabulariam, cum congruum omnino ſit, ut eadem in ſuo eſſe permaneat, & proportionatis fruatur redditibus, exoratur, ne aliquid innovetur quoad Taxam eidem perſolvendam, cum taxa non ſit recens, ſed antiquiſſima, vel quod in hypotheſi, in qua dictæ Taxæ diminutio præciperetur, conſulatur Sanctiſſimo pro facultate Eminentiſſ. Archiepiſcopo concedenda uniendi Tabulariæ aliqua ex Beneficiis

consortialibus, vel vacantia, vel in posterum vacatura, ne annuæ expensæ Tabulariæ majores sint introitu, & sic ne sequatur ejusdem Tabulariæ excidium.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in futurum &c. in casu &c.

Non proposita cum sequente.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Soror Maria Magdalena Diaco huic Sac. Congr. supplicavit pro restitutione in integrum, adversus lapsum quinquennii a die, quo professionem emisit in Monasterio S. Claræ Civitatis Neocastri, cumque nonnullæ fuissent ab ipsa allatæ probationes circa vim, & merum sibi a Patre, & Matre incussum, quodque notabilius est, cum in processu confecto ab Ordinario Neocastren. continerentur attestationes, & examina Patris, & Matris, qui minas enarrabant a se intentatas adversus filiam, ut professionem Regularem emitteret, nulla fuit ab hac Sac. Congregatione capta resolutio, sed die 7. Miii 1718., quo habita fuit Congregatio, cujus folium poterit ab EE. VV. reasumi, responsum fuit *Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes.*

Absente tunc temporis Episcopo Neocastren. a sua Diœcesi, & allegato Vicario suspecto, deputatus fuit Episcopus Cathacen., ut contra Parentes Sororis Magdalenæ Diaco procederet, & ut coram ipso coadjuventur probationes, cumque omnia demandata fuerint jam adimpleta, & nova scriptura unacum summario per manus circumferatur, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

*Sess. 25. d. 2.
Reg. & Mon.
cap. 19.*

Die Sabbathi 13. Januarii 1720.

QUOMEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. In Regula Minimorum, quæ in præsentiarum vim obtinet, cap. 1. sic legitur: *Hujus Ordinis Minimorum universi Fratres sub Obedientiæ, Castitatis, Paupertatis, & Quadragesimalis vitæ modificationibus infra scriptis modificatæ sacris votis perseveranter vivere promittant.* Et in professionis forma, quam Minimi expleto probationis anno solemniter emittunt, idem continetur, quæ quidem formula a Julio II. simul cum Regula approbata, & confirmata est. *Ego Frater N. voveo, & promitto Deo Omnipotenti &c. stare, & perdurare toto tempore vitæ meæ sub vitæ, & Regula Fratrum Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, sub votis Paupertatis, Castitatis, ac Obedientiæ, & Quadragesimalis vitæ.*

Bartholomæus de Levizzariis habitum Religionis Minimorum S. Francisci de Paula, uti Conversus assumpsit, & completo Novitiatus anno die 5. Septemb. 1706. in eadem Religione professionem emisit, cunque sub obtentu, quod ante emissam professionem talibus corporis infirmitatibus laboraret, & usque adhuc laboret, ut ab esu carniū citra mortis pericu-

Tom. I.

M m

lum,

*Sess. 25. c. 19.
de Regul. &
Monial.*

lum, nec potuerit, nec possit abstinere, contendat professionem a se emissam esse nullam, proponitur in præsentem dubium disputandum.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Negative, & amplius.

*Sess. 24. c. 18.
de ref.*

CASSANEN. CONCURSUS. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione habita die 16. Dec. 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. In ea autem Congregatione tria fuerunt dubia disputata.

I. *An constet de validitate concursus, in casu &c.*

II. *An constet de rationabili iudicio Episcopi, in casu &c.*

III. *An sit locus provocationi ad novum examen, in casu &c.*

Cumque ad primum responsum fuerit affirmative, ad secundum, & tertium Dilata, & quod exhiberentur Acta concursus, disputanda in præsentem remanent dubia, quæ sequuntur.

I. *An constet de rationabili iudicio Episcopi, in casu &c.*

II. *An sit locus provocationi ad novum examen, in casu &c.*

Dilata, & exhibeatur acta, & præfigatur terminus unius Mensis pro exhibitione actorum.

*Sess. 25. c. 4.
de ref.*

BONONIEN. MISSARUM. Proposita quoque fuit hæc Causa in prædicta ultima Congregatione habita die 16. Dec. 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla fuit in ea capta resolutio, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in futurum, in casu &c.

Scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem;

*Sess. 25. c. 19.
de Regul. &
Mon.*

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 7. Maii 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi, & tunc responsum fuit: Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra parentes. Fuit reproposita in Congregatione habita die 16. Dec. 1719. neculla pariter fuit capta resolutio, unde dignabuntur in præsentem EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima Quadragesimæ, etiam unica.

*Sess. 25. c. 13
de ref.*

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 16. Nov. 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere; cumque tunc propositis binis dubiis mox recensendis nulla fuerit capta resolutio, sed demandatum sit, quod Testes formiter exami-

examinarentur, & quod recognoscerentur libri tam Parochi, quam Fratrum, adimpletis adimplendis, onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis Leonis debeatur a PP. Miu. Conventualibus S. Francisci dicti loci Quarta funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in eorum Ecclesia, in casu &c.*
- II. *An eadem Quarta funeralis debeatur a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali, in casu &c.*

Dilata, & proponatur exhibitis libris.

NOUARIEN. AGGREGATIONIS. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 3. Sept. 1718. & fuit resoluta in Congregatione subsequenti, habita die 24. Sept. ejusdem anni, quarum Congregationum folia poterunt ab EE. VV. reassumi.

Sess. 28. c. 2
de ref.

Porro dubia, quæ tunc fuerunt disputata, sunt ea, quæ sequuntur.

- I. *An Confraternitas aggregata gaudeat solum Indulgentiis, vel potius etiam privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis, in casu &c.*
- II. *An S.S. Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis, in casu &c.*
- III. *An cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum Expositio infra annum, & præcipue quadraginta horarum in Octava Defunctorum, in casu &c.*
- IV. *An Parochus possit impedire celebrationem Missarum solemniem in dicto Oratorio per annum, sive pro vivis, sive pro Defunctis, etiam post Missam Parochialem, in casu &c.*
- V. *An liceat dictæ Confraternitati facere Processiones, tam intra ambitum dicti Oratorii, quam extra illum, absque licentia Parochi, per cujus Parochiam transeundum est, in casu &c.*
- VI. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis possit deferre stolam in dictis processibus in Oratorio tantum, seu etiam extra Oratorium, in casu etc.*
- VII. *An, & quomodo possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in dicto Oratorio recollectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere, in casu &c.*
- VIII. *An dictus Parochus possit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno a dicta Confraternitate, in casu &c.*
- IX. *An Confraternitas possit facere suas Congregationes absque licentia, & interressentia Parochi, in casu &c.*
- X. *An, & quando Parochus est paratus ad sepelienda Cadavera pauperum Defunctorum, seu occisorum, possit ea sepelire Confraternitas Mortis, in casu &c.*
- XI. *An, Parocho dicta Cadavera sepelire, & januas Ecclesiæ aperire recusante, possit eadem Confraternitas sepelire in Ecclesia Parochiali, eamque aperire per vim, in casu &c.*
- XII. *An licet Cappellano dictæ Societatis facere benedictionem, & distributionem candelarum in dicto Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis, in casu &c.*
- XIII. *An processus, & comminatio censurarum contra dictos Confratres sustineatur, in casu &c.*

Responsiones autem hujus Sacræ Congreg. editæ ad prædicta dubia sunt ea, quæ sequuntur, ad primum censuit Sacra Congregatio Confraternita-

tem aggregatam gaudere indulgentiis, & privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis. Ad II. & III. respondit affirmative. Ad IV. itidem affirmative, nisi accedat licentia Episcopi. Ad V. ad primam partem affirmative, ad secundam negative, nisi accedat licentia Episcopi. Ad VI. affirmative quoad primam, & negative quoad secundam partem. Ad VII. & VIII. negative. Ad IX. affirmative. Ad X. negative. Ad XI. affirmative ad formam Bullæ, & ad mentem. Ad XII. affirmative. Ad XIII. negative.

Impetrata nova Audientia, in presenti proponitur dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Ad primum in decisio. Ad secundum in decisio arbitrio tamen Eminentissimi Episcopi attentis circumstantiis facti.

Ad septimum in decisio, nisi aliter demandetur ab Eñno Episcopo.

Ad decimum secundum ad mentem.

Ad decimum tertium in decisio.

*Scss. 24. c. 12.
de ref.*

SYRACUSANA ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 2. Dec. 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio, sed dictum sit, quod reproponeretur, & quod circumferretur votum Eminentissimi Barberini, dignabuntur in presenti EE. VV. discernere.

An, & quomodo Oratorum precibus sit indulgendum, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 7. c. 6.
de ref.*

AMALPHITANA PRÆPOSITURÆ. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 5. Aug. 1719. nec ulla fuit capta resolutio. Dignabuntur itaque EE. VV. folium dictæ Congregationis reassumere, & sequenti dubio respondere.

An constet de jure patronatus, & quatenus affirmative, an, & ad quem spectet presentatio, seu nominatio in presenti vacatione, vel potius sit concedenda unis, in casu &c.

*De 1. 25. decr.
de obs. & vi-
san. in celeb.
Missis.*

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM. Factum hujus Causæ refertur in folio distributo pro Congregatione, quæ habita fuit die 12. Februarii 1718. pro cujus folii reassumptione EE. VV. exorantur. In dicta Congregatione nulla fuit capta resolutio, quæ capta subinde fuit in Congregatione habita die 26. Martii ejusdem anni. Dubia tunc disputata sunt hæc, quæ sequuntur.

- I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quicumque die Missam applicare pro anima Fundatoris, & ejus Propinquorum, & quatenus negative, in casu &c.*
- II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus, in quibus in Calendario dicitur de ea, & quatenus negative, in casu.*
- III. *In quibus diebus teneantur applicare, in casu &c.*

Hicce

Hæc dubiis Sacra Congr. respondit, *ad primum affirmative, in reliquis satis provisum.*

Impetrata vero a Cappellanis nova Audientia, in præsentis disputandum proponitur dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Die Sabbathi 27. Januarii 1720.

IANUEN. DISPENSATIONIS. Pluries proposita fuit hæc Causa inter Annam Mariam Pallavicini, & Joannem Jacobum Imperialem; prima vice proposita fuit die 20. Maii anni præteriti, disputatoque dubio: *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu*, utraque parte, & voce, & scriptis informante, responsum fuit *affirmative*. De hac eadem Causa actum fuit in Congregatione habita die 5. Aug. ejusdem anni, & instante Anna Maria pro expeditione Causæ, responsum fuit: *Proponatur omnino die 9. Sept. etiam unica, & disputetur dubium, an sit standum, vel recedendum a decisis, & distribuantur Eius Scripturæ per decem dies ante, & exhibeantur in Secretaria documenta hinc inde per viginti dies ante.*

*Sess. 24. c. 1.
de ref. matr.*

Cohærenter ad hæc in Congregatione habita die 9. Sept. anni 1719. propositum fuit dubium: *An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. Maii 1719.* & rescriptum fuit: *Dilata, & examinetur uterque Conjux cum juramento, & interrogatoriis; examinato prius Joanne Jacobo super circumstantiis expressis ante secundum juramentum Peritis, & exprimit in dicto examine nomen Peritorum, quos prima vice consuluit, qui etiam firmiter examinentur, necnon examinentur etiam firmiter Testes deponentes de confessionibus extrajudicialibus Jo. Jacobi, & etiam Petrus Gentilis, & Carolus Spinola, & committatur examen Eminentissimo Archiepiscopo Januen. juxta instructionem, præfixo termino trium mensium.*

Post hæc Anna Maria se exhibuit promptam, & paratam ad Canonicum experimentum inspectionis sui corporis, ut de sui virginitate, & de non consummato matrimonio nulla esse amplius posset difficultas; propositaque hæc ejus instantia in Congregatione habita die 30. Sept. anni præteriti, rescriptum fuit: *Prævio recessu a decisis die 9. Sept. 1719. et loco probationum, quæ fieri debebant in sequelam rescripti editi dicta die Sacra Congregatio admisit probationem faciendam per inspectionem corporis Annae Mariæ, juxta instructionem Eminentissimi Præsæti.*

Instructio fuit exarata, & ab Eminentissimo Præsæto fuit accurate considerata, atque correctæ, & in eadem fuerunt inserta ea omnia, quæ fuerunt ab E. E. P. P. ponderata, necnon alia sunt addita, ut majori, qua fieri posset diligentia, canonicum fieret experimentum; cumque eadem subinde sigillis clausa, fuerit ab Eminentissimo Cardinalem Cusanum Episcopum Papiensem transmissa, in ejus executionem devenit ad inspectionem, & subinde transmissus est ad Sac. Congregationem processiculus, in quo depo-

depositiones Obſetricum , & alia , quæ geſta ſunt , luculenter continen-
tur .

Compendium inſtructionis , & proceſſiculi , facilioris ſtudij gratia manu-
ſcriptum ad unumquemque ex Eminentiffimis Patribus tranſmittitur .
Adeoque dignabuntur EE. VV. in præſenti Congregatione decernere .
An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis die 20. Maii 1719.

In deciſis , & amplius :

Die Sabbathi 24. Februarii 1720.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 7.
Maii 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reſumi , & tunc reſponſum
fuit : *Dilata , & coadjuventur probationes , & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra parentes .* Fuit ſubinde repropoſita in Con-
gregatione habita die 16. Dec. 1719. nec ulla pariter haberi potuit reſolutio .
Repropoſitaque tandem ſub die 13. Jan. 1720. EE. PP. reſponderunt
Dilata , & proponatur in prima Quadrageſimæ etiam unica. Dignabuntur
itaque in præſenti EE. VV. decernere .
An ſit locus reſtitutioni in integrum , in caſu &c.

Dilata , & ad mentem .

Ses. 25. c. 12.
de reſ.

SYRACUSANA ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Propoſita fuit hæc
Cauſa in Congregatione habita die 2. Dec. 1719. cujus folium poterit
ab EE. VV. reſumi . Cum autem tunc nulla fuerit capta reſolutio , ſed
tantum dictum , quod reproponeretur , & circumferretur votum Eminentiffimi
Barberini ; fuit proinde repropoſita in Congregatione habita die
13. Jan. 1720. nec ulla pariter fuit capta reſolutio .
Dignabuntur itaque in præſenti EE. VV. decernere .
An , & quomodo Oratorum precibus ſit indulgendum , in caſu &c.

Pro erectione Collegiatæ juxta numerum petitum Canonico-
rum , & Dignitatum , & cum conſeſſione uſus Rocchetti , &
Mozzettæ expedien. per Datariam , & in reliquis juxta Votum
Eminentiffimi Barberini , & quoad facultatem condendi Statuta
addatur clauſula , quatenus Juri Canonico , & Sac. Concilio
Trid. non adverſentur , & ad Mentem .

AMAL-

A MALPHITANA PRÆPOSITURÆ . Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 5. Aug. 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi . Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio , nec in repropo- sitione habita die 13. Jan. 1720. Dignabuntur proinde EE. VV. sequenti dubio responderi .

An constet de jure patronatus , & quatenus affirmative , an , & ad quem spectet presentatio , seu nominatio in presenti vacatione ; vel potius sit concedenda unio , in casu &c.

Constare de Jure patronatus dummodo intra terminum trium mensium persolvantur ab Universitate annualitates hucusque decursæ , & dummodo intra eundem terminum fiat reintegratio in forma valida assignamenti usque ab initio facti , elapsoque termino , & non adimpletis dictis conditionibus , cesset Jus patronatus , & in reliquis Dilata .

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM . Factum hujus causæ refertur in folio distributo pro Congregatione, quæ habita fuit die 12. Febr. 1718. pro cujus folii reassumptione EE. VV. exorantur. Sed cum in d. Congregatione nulla fuerit capta resolutio , repropo- sitione habita die 26. Martii ejusdem anni, sub dubiis, quæ sequuntur.

Sess. 25. decret.
de obs. & vi-
tan. in cel. b.
Miss.

I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Missam applicare pro anima Fundatoris , & ejus Propinquorum , & quatenus negative , in casu &c.*

II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus , in quibus in Calendario dicitur de ea , & quatenus negative , in casu .*

III. *In quibus diebus teneantur applicare , in casu &c.*

Sacra Congregatio respondit ad primum affirmative , in reliquis satis provisum .

Impetrata proinde a Cappellanis nova Audientia , repropo- sitione sub die 13. Jan. currentis anni 1720, nulla haberi potuit resolutio ob temporis angustiam . Iterum modo supplicantur EE. VV. sequenti dubio respon- dere .

An sit standum , vel recedendum a decisio , in casu &c.

Standum in decisio , & amplius .

VIRDUNEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM . Crispinus Bourlier ex Oppido S. Michaelis Diœcesis Viridunen. professionem Regularem emisit in Monasterio Ordinis S. Benedicti prædicti Oppidi, & licet a sua Religione fuerit ejectus tanquam incorrigibilis exposcit nihilominus restitutionem in integrum adversus professionem longe ante quin- quennium emissam .

Sess. 25. c. 19
de regul.

Petitionis fundamentum constituitur in metu sibi, ut asserit, a Patre incusso, & de quo tam ipse, quam alii Testes deponunt examinati coram Decano Collegiatæ S. Leopoldi Oppidi S. Michaelis Diœcesis Viridunen. ab hac Sacra Congregatione pro recipiendis probationibus delegato .

Scrip-

Scriptura, unacum Summario circumfertur, & ex utriusque lectura poterunt EE. VV. deprehendere, an metus, qui supponitur a Patre incussus, fuerit metus cadens in constantem virum. Item an incussus dici valeat a Patre, ad effectum extorquendi professionem Religiosam; ipse etenim Crispinus post expositam Patris indolem maximopere proclivem ad iram, & quod male ab eo tractaretur, interrogatus super exposita circumstantia; an hæc, & similia gesta fuerint a Patre ad finem, & effectum extorquendi ab ipso professionem Religiosam, sic deponit: *Dopo di che avendolo interrogato, se avesse conosciuto, che i cattivi trattamenti, ch'egli dice del suo Padre, tendessero a farlo entrare nella Religione, e farvi professione, ci ha risposto, che aveva ogni motivo di presumerlo, stante che avendo fatti i suoi studj, li farebbero stati inutili nel Mondo, ciò che li parve tanto più evidentemente, che essendo andato appresso uno de' suoi Zij per cerimonia a licenziarsi prima d'entrare nella Religione in compagnia del detto suo Padre, questo Zio avendo detto, che il detto Comparente era ancora assai giovane per abbracciar stato, il detto suo Padre lo fece uscire con asprezza, senza aspettare verun ragionamento, ciò che l' ha tanto più confermato, che il suo Padre colle sue violenze voleva costringerlo a farsi Religioso, e che per il suo Noviziato aveva fatto più minacce, che vennero sino al Comparente, che se uscisse, lo farebbe soccomberere al giogo della di lui professione di Chiavaro, quando certum esse videtur, quod metus licet cadens in constantem virum, & licet proveniat ab extrinseco, & a causis liberis, non irritat professionem, nisi constet, quod fuerit incussus, ad effectum illam extorquendi, Fagnan. in cap si quis n.81. & in cap. sicut nobis n.29. tit. de Regul. Addidisse etiam fas fit, quod Crispinus dicitur constitutus in ætate annor. 34. quod fecisse dicitur professionem dum erat constitutus in ætate annorum sexdecim, & quod fuit a Religione ejectus die 4. Maii 1716. absque eo quod sciatur, an ejus Pater adhuc vivat, vel quo tempore mortuus sit.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedenda restitutio in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

*Scilicet 14. c. 12.
de ref.*

MANTUANA. Propter notas controversias inter Ordinarium Brixien. & Archipresbyterum Asulæ, Sacra hæc Congregatio alias decrevit quod Territorium Castri Gosfredi Diæcesis Brixien. per modum provisionis, subiectum remanere deberet Episcopo Mantuano tanquam Sacræ Congregationis delegato.

Vacavit in dicto Castro de mense Martii, & anno 1717. quoddam Beneficium simplex sub titulo S. Crucis de Jurepatronatus Familiæ de Simbenis, nec Patroni ullum potuerunt Clericum reperire, qui illud acceptare voluerit, propter reddituum tenuitatem, & onerum exorbitantiam; redditus etenim annui sunt in scutis octo monetæ Romanæ, & Beneficiatus tenetur ad celebrandum, & applicandum Sacrificium quocumque die Festo.

Ne Beneficium suo Rectore careret, memorati Patroni intra quadrimestre sibi datum ad præsentandum, supplicarunt Episcopo Mantuano defuncto, ut de Beneficio disponeret, nec ullum Episcopus invenire potuit Clericum, qui dictum acceptaret Beneficium, uti testatus est Cancellarius, qui ulterius deposuit de diligentibus ab Episcopo peractis; iidemque Patroni intra

cita-

citatum quadrimestre protestati sunt de diligentis peractis, ne Beneficium sine Beneficiato remaneret,

Post lapsum fere duorum annorum inventus est Clericus, qui est paratus, & promptus ad acceptandum Beneficium; cupit enim ad ejus titulum promoveri cum debito Patrimonii augmento; cumque sæpe memorati Patroni illum Vicario Capitulari præsentaverint, Vicarius antequam præsentationem admitteret oraculum Sacræ Congregationis requirere voluit, ad eandem transmittendo omnia documenta, ex quibus notitia facti in superioribus expositi fuit desumpta, cumque in Congregatione habita die 17. Martii 1719. dictum fuerit, quod Causa poneretur in folio, proponitur in præsentis disputandum dubium infra referendum.

Putant Simbeni Patroni, suam præsentationem esse admittendam, cum enim tota difficultas consistat in lapsu temporis, a jure statuti ad præsentandum, nullum ex dicto temporis lapsu præjudicium sibi illatum fuisse contendunt, stantibus diligentis peractis, ut Clericum invenirent, qui Beneficium acceptaret; devolutio siquidem supponit culpam, & negligentiam inexcusabilem Patroni, *Murga de Benef. quæst. 3. §. 10. sect. 1. num. 480.* & pro regula datur a Doctores, & a Tribunalibus, quod unumquodque non improbable impedimentum præservat jura Patroni a devolutione ad Superiorem, *Faber. in Cod. tit. de sacros. Eccles. definit. 35. vers. quod secus est, Piringh. ad lib. 3. Decretal. tit. 38. sect. 4. §. 5. n. 106. Ventrigl. in praxi par 2 annot. 1. §. 3. n. 28. & seqq. Ricc. collect. 119. vers. in quo, & ipse, Perez de Lara de annivers. lib. 2. cap. 9. num. 35.*

Aliique docent, nullum Regibus currere tempus ad præsentandum, quia semper supponitur eos esse probabili detentos impedimento, *Solorzan. de jure Indiar. l. 3. cap. 3. n. 49. & 50. Salgad. de Regia protect. parte 3. cap. 8. n. 43. & 44. Antunez. de donat. Reg. lib. 3. cap. 28. nu. 124. Lagunez. de fructibus par. 1. cap. 31. §. 2. n. 122 & seqq.*

His stantibus, dignabuntur E. E. VV. decernere.

An sit admittenda præsentatio, in casu &c.

Affirmative, & amplius.

NOVARIEN. Joannes Joannonus anno 1711. Matrimonium per verba de præsentis contraxit cum Anna Ghinzona, cum protestatione tamen, quod suum præstabat assensum, sub conditione, & præsupposito, quod Anna esset virgo. *Sess. 24. cap. 2. de Ref. Matrim.*

Nec prima, nec secunda nocte Joannes rem habuit cum Anna, tum quia in eodem Cubiculo, licet in alio lecto cubabant Mater, & Soror prædictæ Annæ, tum quia de ejus virginitate dubium habebat; sed cum admonitus fuisset, quod Anna erat gravida, eam tertia nocte serio de prægnantia interpellavit, eademque confessa est se esse prægnantem, & se fuisse a suo Genitore stupratam.

Hoc audito, Joannes nedum dicta tertia nocte a copula abstinuit, sed ulterius noluit amplius cum Anna dormire, licet in eadem domo cum ipsa cohabitaverit, ne factum innotesceret, quod tamen innotuit, statim ac Anna peperit, vix elapsis quinque mensibus a die initi matrimonii, itaut Pater in alienas Regiones se contulerit, eidemque subinde data fuerit facultas ad Patriam redeundi, exbursata notabili pecuniæ quantitate.

In hoc rerum statu, Joannes Annam dereliquit, nec amplius voluit cum ipsa

habitare , precesque huic Sacræ Congregationi exhibuit pro declaratione nullitatis Matrimonii .

Scriptum fuit Eminentissimo Episcopo pro Informatione , & voto , cumque consensum conditionatum a Joanne præstitum , unacum exclusione copulæ . Eminentia Sua afferat probari ex dicto utriusque Conjugis , propofita fuit Joannis instantia inter Summaria precum , & dictum fuit , quod proponeretur in folio , & quod Annæ præfigeretur terminis ad sua jura deducenda in Sacra Congregatione , quæ termini præfixio fuit executioni mandata .

Error qualitatis non facit conjugium irritum , juxta Canones a Gratiano collectos *in causa 29. quæst. 1.* sed id limitatur in casu , quo quis expresse protestetur se contrahere sub conditione , quod talis qualitas inest personæ , cum qua inicit matrimonium , tunc etenim cessante conditione , cui consensus inicitur , deficit & ipse consensus essentialiter ad Matrimonium requisitus , juxta late tradita per *Cabafut. in Theor. & praxi Juris Canon. lib 3 cap. 22. n. 2.*

In re , de qua nunc agitur defectus qualitatis plene , & sufficienter deduci non potest ex editione Proles post sextum mentem a die inicit Matrimonii , cum legitimus , & vitalis censeatur partus , nedum editus sexto , sed etiam quinto mense , ut late probant *Ciranza de partu naturali cap. 9. fol. 432. n. 2. & n. 46. Carpzov. injuris prud Eccl. lib. 2. definit. 22. num. . Armannus in Medica Critica casu 1. fol. 13. Rota in Avenionen. Dotationis 3 Martii 1692. §. sed cum hodie coram clar. mem. Cardinalis Caprara* , sed bene deducitur ex actis judiciariis per Localem Prætozem factis contra Patrem Annæ tanquam reum nefarii sceleris , itaut Emissus Ordinarius in sua relatione , dicat quod concubitus Paternus certus est , atque notorius .

Sola ergo difficultas stat in probationibus , cum conditio appofita in contractu Matrimoniali quoad virginitatem Annæ , & abfinitentia a copula , quæ fuisse dicitur in hisce Conjugibus , eorum tantummodo dictis innitatur , quod non videtur esse sufficiens , juxta Decretalem Cœlestini Tertii *in cap. super eo tit. de eo , qui cognovit &c.*

His stantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .
Anconstet de nullitate matrimonii , in casu &c.

Negative , & amplius .

Seff. 21. cap. 10. de Refor.

BONONIEN. In Congregatione habita die 26. Junii anno 1655. editum fuit sequens Decretum favore Clericorum Regularium Minorum : *Sicra &c. vigore rescripti Sanctissimi Domini Nostri benigne impertita est Oratoribus facultatem , ut parvam Ecclesiam S. Prosperi derelictam , & maxime restauratione indigentem concedere possint arbitrio Archiepiscopi Bononien. ad usum Ecclesiæ , & sub expressa conditione restorationis faciendæ .*

In sequelam hujus Decreti putant Clerici Regulares Minores se obtinuisse facultatem , prædictam Ecclesiam vendendi , ita tamen , ut ejus usus non mutaretur , & ut semper continuare deberet in esse Ecclesiæ ; cumque tunc Emptorem non invenerint , qui ea uti vellet ad usum prædictum , & hodie Confraternitas quædam reperiat , quæ Ecclesiam emeret , & eadem uteretur pro suis spiritualibus , sui que instituti exercitiis , preces idcirco renovantur pro facultate vendendi , & Oratores putant se esse posse voti compotes ; tum quia existimant se facultatem vendendi obtinuisse usque
de

de anno 1655., juxta, ea quæ in superioribus dicta sunt, tum quia Ecclesia suum statum non mutaret, nec profanaretur, & tandem quia pecunia ex venditione retrahenda non modicam afferret utilitatem pro indigentibus eorundem Oratorum, qui alium habent in Civitate Bononiæ Conventum, seu Collegium, in quo habitant, necnon aliam Ecclesiam Spiritui Sancto dicatam. Celebris fuit anno præterito causa venditionis Ecclesiæ S. Franciscæ Romanæ in via Felici, Ordinis Redemptionis Captivorum, eademque proposita in Signatura Gratiæ habita coram Sanctissimo Domino Nostro die 28. Martii 1719. rescriptum fuit *non esse deveniendum ad venditionem, & subhastationem Ecclesiæ, & Conventus, instantibus Creditoribus.*

At quia resolutio hæc loquitur de venditione, quæ fit sub hasta, & instantibus Creditoribus, reliquum est, ut videatur an hoc ipsum sibi vindicet locum in venditione voluntaria: & quæ fit sine horrida voce Præconis.

Adversus etiam hujus generis venditionem facere videtur, Textus in *Canone quis objecerit prima qu. 3. & in capitulo querelam de Simonia*, ibi, *Scituri, quod sicuti emi non potuit, ita nec redimi Ecclesia*, & juris Canonici Interpretes in ea videntur esse opinione, quod Ecclesiæ nullo modo, nulloque prætextu, vel colore emi, & vendi possint. Materia hæc funditus pertractatur a moderno Domino *Ursaya to. 2. discept. 25. per totam, & signanter n. 100 & seqq. & n. 114. & seqq. & tomo 3. parte 2. discept. pariter 25. per totam.*

His instantibus, onus erit EE. VV. discernere.

An Oratorum precibus sit annuendum, in casu &c.

Negative in casu, de quo agitur, & amplius.

FULGINATEN. FONTIS BAPTISMALIS. Episcopus Fulginaten. in visitatione, quam explevit anno 1718. decretum edidit, quod scilicet in Parochiali Ecclesia S. Mariæ Novæ Castri Seronis Fons Baptismalis erigeretur, facta tamen per Parochianos, qui pro erectione Fontis supplicaverant. obligatione subministrandi omnes expensas necessarias pro constructione, & Fontis manutentione.

Episcopus autem annuit supplicationibus Parochianorum prædictæ Parochialis Ecclesiæ, licet præcedenter in ea Fons Baptismalis non adesset, tum quia putavit id conducere ad majorem Dei gloriam, & ad Animarum salutem, tum quia juxta resolutiones hujus Sacræ Congregationis in omnibus Ecclesiis Parochialibus debent esse Fontes Baptismales, nisi Fontes Baptismales extant in aliquibus Ecclesiis, quæ Matrices, vel Baptismales vocantur, uti ponderat *Fagnan. in cap. cum contingat n. 59. de decimis.*

Absque eo quod huic erectioni Fontis in Ecclesia Parochiali S. Mariæ Novæ obstare potuerit prætensio Parochi Ecclesiæ S. Ansovini Collis Casulis, in cujus Ecclesia, ante novi Fontis erectionem, baptizabantur pueri, qui nascebantur in Parochia S. Mariæ Novæ; primo, quia Parochiani Castri Seronis ante novi Fontis erectionem non solum deferebant suos Infantes ad Ecclesiam S. Ansovini, sed etiam ad alias finitimas Parochiales, ut in illis Baptismum reciperent; secundo, quia Ecclesia S. Mariæ Novæ Castri Seronis est totaliter independens ab Ecclesia S. Ansovini, immo majoritatem obtinet super ipsa, cum in Parochiali Seronis fiat processio Eucharistiæ

in solemnitate Corporis Christi; quando eadem processio fit in Parochiali S. Ansovini Dominica infra octavam; & tertio tandem, quia via ducens a Parochiali Seronis ad Parochialem S. Ansovini aliquando propter nives remanet in via, itaut necessarium omnino fuerit Fontem erigere, de quo nunc agitur.

His instantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sustineatur erectio Fontis Baptismalis in Ecclesia Parochiali S. Mariae Nova Castri Seronis, in casu &c.

Dilata.

Die Sabbathi 16. Martii 1720.

*Seff. 24. c. 4.
de Ref.*

ASINA JURIS ELIGENDI CONCIONATOREM. Postquam subscripta fuerunt bina dubia in hac causa, quorum primum respicit nominationem, seu praesentationem Praedicatoris in loco Castri S. Marcelli, an ea videlicet pertineat ad Priorem Ecclesiae Cathedralis Aesinae, qui est Curatus habitualis Ecclesiae Parochialis praedicti Castri, vel potius spectet ad Communitatem ejusdem loci, & alterum pertinet ad subministracionem eleemosynae, quae fieri debet Praedicatori, an ea subministranda sit a Priore Ecclesiae Cathedralis Aesinae, vel potius a Communitate Castri S. Marcelli, uti desumi valet ex eorum tenore ad calcem hujus restrictus relato, Communitas quoad primum dubium dat manus victas, & libenti animo admittit, electionem Concionatoris pertinere ad Priorem, in quo rerum themate sola remanet controversia quoad solutionem eleemosynae, nisi forte Eminentissimi Patres, ex officio procedentes, opportunum esse existimarent inquirere, an Praedicatoris deputatio in Ecclesia, de qua nunc agitur, pertineat ad Episcopum, nec etenim ad Parochum in sua Parochiali Ecclesia, sed ad Episcopum pertinet deputatio Concionatoris in eadem, juxta Textum in Cap. Excommunicamus. §. quia vero, de haereticis & in Cap. sicut eodem titulo in 6. cum aliis late cumulatis in decis. 598. num. 60. & seqq. cor. Merlino, & expresse decernitur in Concil. Trident. Seff. 24. cap. 4. de Ref.

At quidquid sit de hoc puncto, & sermonem transferendo ad aliud dubium, hoc est ad quem pertineat onus solvendi eleemosynam Praedicatori, Prior putat se ab hoc onere exemptum in sequelam consuetudinis, juxta quam electio Praedicatoris ad se pertinere potest, licet onus solvendi eleemosynam spectet ad Communitatem, juxta firmata per Card. de Luca discurs. 27. n. 8. in Miscell. Eccles., & juxta resolutionem hujus Sac. Congregationis in Aesina electionis Concionatoris 8. Augusti 1711. in qua resolutum fuit, electionem Praedicatoris in loco Castri Plani spectare ad Episcopum, & non ad Communitatem, sed Communitatem teneri ad subministrandam Praedicatori eleemosynam.

Com-

Communitas è contra S. Marcelli excipit, quod sicuti Priori competit facultas nominandi Concionatorem, ita debet idem onus subire persolvendi eleemosynam, & contrarium militare posse in terminis, in quibus per tempus immemorabile Prior nominasset Prædicatorem, & Communitas eleemosynam solvisset, contendendo, quod allegata immemorabilis in hypothese non sit ullo modo a Priore probata, juxta firmata per Fagnan. *in Cap. inter cetera num. 21. de Officio Ordinarii*, ubi ex resolutionibus hujus Sac. Congregationis firmat, quod in electione Prædicatoris Cathedralis Ecclesiæ, si Episcopus eligit, & Populus ex consuetudine non immemorabili eidem eleemosynam suppeditare consuevit, Episcopus tenetur sic electo eleemosynam erogare, ad differentiam casus, in quo Populus ex consuetudine immemorabili eleemosynam præstasset, quia tunc Populus compellendus esset ad observantiam consuetudinis, non obstante, quod electio ad Episcopum spectaret.

Hi stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An nominatio, seu presentatio Prædicatoris in loco Castri Sancti Marcelli spectet ad Priorem Ecclesiæ Cathedralis Aësinæ, seu potius ad Communitatem dicti loci in casu &c. Et quatenus affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.*

II *An Prior teneatur subministrare eleemosynam Prædicatori, seu potius Communitas, in casu &c.*

Ad primum affirmative ad primam partem, & negative ad secundam.

Ad Secundum negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam juxta solitum, & amplius.

A RIMINEN. NULLITATIS MATRIMONII. Helena Zolli Matrimonium per verba de presenti contraxit cum Daniele Giupponi anno 1713. Sess. 24. c. 1. de Ref. Ast. trim. servata forma Concilii Tridentini, illudque contendit esse nullum propter impedimentum impediens, & dirimens impotentia perpetua prædicti Danielis.

Probat autem Helena impotentiam perpetuam Danielis, primo quia cum ille esset in florida ætate annorum 24. tentavit rem habere cum nonnullis Mulieribus, sed copulam consummare non potuit.

Secundo, quia post decennium contraxit cum ipsa Helena Matrimonium, & licet per triennium cohabitaverit, Matrimonium tamen nunquam potuit consummare.

Tertio, quia, durante triennio, nedum copula vacavit, sed apta, & congrua adhibuit remedia pro avertenda impotentia, sed incassum, cum medicamenta nihil ipsi profuerint.

Quarto quia facta fuit ab Obstetricibus recognitio Corporis post triennem cohabitationem, & Agatha, quæ fuit electa pro parte Hælenæ, eam dixit esse Virginem, & cum Agatha concordavit etiam Julia, quæ fuit electa pro parte Danielis, non obstante, quod hæc antecederet asseruisset Hælenam virginem non esse, cum id, ut ipsa deinde explicavit, dixerit, ne fieret lis super nullitate Matrimonii.

Quinto

Quinto, quia Medici Magni Nominis, re accuratè perpensa, in ea fuerunt opinione, quod impotentia Danielis sit perpetua, & non sanabilis.

Abſque eo quod quidquam referat, quod Dominus de Paulis, qui modus est Sanctiſſimi Archiater, quique est Peritus a Sacra Congregatione electus, dixit, Danielem poſſe uti aquis Thermalibus, & præſertim Vallis Lucenſis, ejuſque impotentiam perpetuam eſſe declarandam, ſi ea permaneat poſt duos; aut tres meſes, expleto uſu dictarum aquarum; tum quia id dixit ad majorem cautelam, & exuberantiam, tum quia alii Phyſici, qui ſcripſerunt poſt Dominum de Paulis, aſſeruerunt uſum aquarum Thermalium, nedum inutilem, ſed etiam contrarium eſſe fini deſiderato.

Sexto tandem, quia ſeptima manus Propinquorum juravit, & jure jurando teſtata eſt, ſe credere verum eſſe id, quod dictum fuit ab Helena de nunquam ſecuta conſummatione Matrimonii.

Excluſa quacumque nova cohabitatione trienniali, cohabitatione hæc etenim, quæ, attento jure antiquo Romanorum, erat biennalis, quæque triennialis facta eſt ex lege Juſtiniani in novella 22. de Nuptiis cap.6. *non enim biennium numerari ſolum ex ipſo tempore copulationis, ſed triennium volumus. Edocti namque ſumus ex iis, quæ ante hoc provenerunt, quosdam amplius quam biennium tempus non valentes, poſtea potentes oſtenſos miniſtrare filiorum procreationi*, fuit inter Sacros Canones relata, uti habetur in Decretali Cœleſtini Tertii, in cap. *laudabilem de frigidis, & maleficiatis*, ſed cum ſua moderatione, quando ſcilicet impotentia ſigna dubia ſolum ſunt, aut præſumptiva, ſecus autem, quando ſunt neceſſario, & evidentè impotentiam concludentia, aut etiam quando ſunt veriſimiliter evidentia, qualia eſſe dicuntur ea, quæ ab Helena aſſeruntur pro ſuadenda Danielis impotentia uti colligitur ex citato Textu in Cap. *laudabilem de frigidis, & maleficiatis*, ibi *ſi frigiditas prius probari non poſſit, uſque ad triennium ſecundum authenticum legale cohabitent*; Et multo magis, cum non ſolum Doctores prædictam aditruant diſtinctionem, ſed eadem ulterius fuerit in hac S. Congregatione recepta in quadam Cauſa *Fanuen. Matrimonii*, in qua dictum fuit, eſſe locum diſſolutioni Matrimonii ex capite impotentia Viri, abſque nova cohabitatione trienniali, uti colligitur ex reſcriptis editis die 13. Martii, & die 8 Maii 1706., quæ fuerunt in ſignatura Sanctiſſimi confirmata die 9 Aprilis 1707.

Excipit è contra Daniel, & putat non eſſe locum diſſolutioni Matrimonii ſed experimento trienniali, ſuaque impotentia ſignis, pro parte Helene ponderatis, ſequentes ſuppeditat reſponſiones.

Et in eo quidem quod attinet ad tentatam, licet inutiliter copulam cum aliis ſæminis, dum erat in ætate florida annorum 24. ad cohabitationem, & condormitionem cum Uxore ſpatio trium annorum abſque copula conſummatione, & ad adhibita, licet fruſtra medicamenta, dicit primo, non eſſe fidem præſtandam Mulieribus, quæ de tentata abſque conſummatione copula depoſuerunt, tum quia patiuntur exceptiones in perſonis, & in dictis, quæ latius a ſcribentibus pro ipſo referuntur, tum quia idem Daniel commiſſi facti pœnitens, præſendit ſe perfectam copulam cum altera ex dictis Mulieribus habuiſſe. Dicit ſecundo, nullum eſſe momentum conſtituendum ad effectum de quo agitur in præterita cohabitatione, & in præterita condormitione, vel quia aliquando propter æſtivos calores, aliquando propter Helene antipatiam, aliquando propter ſuam abſentiam, durante cohabitationis triennio, non dormivit cum ſua Uxore, vel quia, juxta

juxta veriore, receptioremque sententiam, triennium non computatur a die copulæ intentatæ, sed a die Decreti Judicis, itaut v x Judici permittatur triennale tempus abbreviare in hypothefi, in qua Conjuges per plures annos cohabitaverunt, & copulæ vacarunt juxta late firmata per Sperel. *decif. 141. num. 59.*, § 60.; Dicit tertio, nullam, aut parvam habendam esse rationem medicamentorum alias sibi applicatorum pro advertenda impotentia, cum applicata fuerint medicamenta sub obtentu, quod impotentia proveniret a frigiditate, quando provenit a nimio calore, hoc est a præpropera seminis emissionem.

In eoque, quod spectat ad Obstetrices, & ad judicium Medicorum contendit Daniel Obstetricibus non esse deferendum, cum ultra exceptiones quas patiuntur in dictis, quæque in ejus scripturis legi possunt, facta fuerit Helenæ recognitio absque balneo contra Gaudelam Hortiensis, *in cap. Causam Matrimonii nu 4. de probationibus*, quam etiam cæteri secuti sunt, *Abbas in cap. Fraternalitatis num. 4. de frigid. & malefic. Sanchez de Matr. lib. 7. disput. 113 num. 11. Panimol. decif. 51. annot. prima num 8 Rota decif. 392. sub num. 16. parte 4. tomo 2. Recent. & decif. 10. & 11. post Cardinalem de Luca ad materiam de Matr. tom. 2.*, subditque Medicos pro se stare; omiffis etenim illis, qui ultroneas fecerunt Relationes, ex Peritis ab utraque parte electis, alter sensit suam impotentiam esse perpetuam, & insanabilem, alter fuit in opinione, quod impotentia non esset perpetua, sed quod esset sanabilis, cum quo concordare etiam ait Dominum de Paulis, qui fuit Peritus ab hac Sac. Congregatione deputatus, juxta rescriptum editum, die 9. Aprilis 1718. *ibi accedat Daniel ad Urbem, & transmittatur processus per Judicem Subdelegatum, & recognitio fiat hic in Urbe per Physicum de Paulis.*

Concludendo ex his omnibus, non posse procedi ad dissolutionem Matrimonii, sed locum esse cohabitationi triennali, juxta ea, quæ fuerunt ab hac Sac. Congregatione præscripta in celebri Causa Romana Matrimonii 10. Maii 1698. § 15. *Novembris ejusdem anni*, cum advertentia, quod hujus Sac. Congregationis in dicta Causa responsum reperitur impressum penes Dominum Urfayam *discept. 12. parte prima tomo primo num. 255.* hoc modo per errorem Impressoris non esse locum cohabitationi triennali, quando in Regestris Sac. Congregationis legitur *Sacra &c. censuit esse locum cohabitationi triennali.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de validitate Matrimonii, seu potius sit locus illius dissolutioni in casu &c.

Dilata, & fiat experimentum triennalis habitationis, vel alterius brevioris temporis arbitrio Sac. Congregationis, & ad Mentem:

*Sess. 25. cano
12. de resur.*

ROMANA SUBSIDII DOTALIS. In ultimo, cum quo decessit testamento, Petrus Nicolaus Fantozzius hæredem instituit Societatem S. Apolloniæ erectam in Ecclesia S. Augustini de Urbe, eamque sequenti onere gravavit, *item, che dell' Entrate, che restaranno a detta mia Erede, s. disfatti prima li sopradetti legati, debba il Camerlengo tener conto a parte. e che ogn' anno per il giorno di S. Apollonia si debbano maritare tante Zitelle*

con

congl' infra scrittive requisiti , cioè siano figlie di Vedove, o Vedove, o Orfane, e che siano povere, ed oneste figliuole di persone onorate, e che abbiano almeno diciotto anni, e per sussidio dotale le si diano scudi 35. di moneta &c. item, caso che in Roma vi fossero Zitelle di onesti parenti, che fossero discese da' miei Paesi, che arrivino all' età sopradetta di diciotto anni siano sempre preferite all' altre, exortaque tempore S. Mem. Innocentii XI. quæstione, an Puellæ a Matelicanis descendentes, (Testor enim erat Matelicanus) cæteris præferri deberent, licet in Urbe natæ non essent, clar. mem. Cardinalis Franzonus, cujus arbitrio resolutio controversiæ remissa fuit, statuit admittendas esse Puellas a Matelicanis descendentes, licet in Urbe non natas dummodo tamen per quadriennium in Urbe permanissent, data tamen prælatione Puellis descendentibus a Matelicanis, quæ in Urbe natæ fuissent.

Eleonora Catharina Fundati prætendit se esse admittendam prælativè quoad alias Puellas, & absque lege Buffoli ad Legatum sive Dotem relictam a prædicto Fantozzio, & prætensionis fundamentum in hoc constituitur, quod ipsa est Consanguinea Testatoris, quasi quod si Testator dedit prælationem Puellis descendentibus a suis Concivibus Matelicanis, a fortiori prælationem dedisse dicendus sit descendentibus a suis Consanguineis; Multoque magis cum Testator in suo testamento affectionem erga consanguineos patefecerit, cum Nepotibus, & Neptibus ex suis Sororibus reliquerit cujusdam domus usumfructum.

Additur ab eadem Eleonora, quod Sorores Cristallinæ, & quod Eleonora Catherina Caldaronæ fuerunt ad subsidia dotalis electæ a Confraternitate absque ulla imbussolatione, sub obtentu, quod essent Consanguineæ Testatoris; Cumque Oratrix sit sanguine conjuncta, tam Sororibus Cristallinis, quam Eleonoræ Caldaronæ, infert subsidium dotale sibi esse subministrandum iisdem modis, & formis, quibus subministratum fuit prædictis Mulieribus; nulla habita consideratione, quod ipsa non probet consanguinitatem cum Testatore per gradus distinctos; quandoquidem obligatio probandi consanguinitatem modo insinuato sibi vendicaret locum, quando alia adesset Puella, quæ prælationem contenderet sub obtentu consanguinitatis secus autem, quando ipsa est sola, quæ sub obtentu consanguinitati insistat pro subsidio dotali.

Societas è contra S. Apolloniæ asserit, Eleonoram non esse ad subsidium dotale admittendam, & præsertim absque lege buffoli, tum quia non est Orphana, nec probat paupertatem, neque descendentiæ a Matelicanis, tum quia quidquid sit, an sit affinis Testatori, si Testator tamen non habuit in suo testamento considerationem affinium, & consanguinearum, sed tantummodo Puellarum a suis Concivibus descendentiæ, in consanguinitate per consequens nullum constitui potest fundamentum, licet admittæ fuerint Sorores de Cristallinis, & Eleonora Catharina; cum prætendatur admittas fuisse non tanquam consanguineas, aut affines Testatoris, sed tanquam descendentes a Matelicanis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Eleonora Catharina Fundati sit prælativè quoad alias Puellas, & absque lege Buffoli admittenda ad subsidium dotale relictum a Petro Nicolao Fantozzio, in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes super consanguinitate, & proponatur in prima.

CENETEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM . Christophorus de Raphaelibus anno 1712. ingressus est Religionem Cappuccinorum in Conventu Sancti Petri de Conigliano Diocesis Ceneten., & professionem emisit anno sequenti 1713. sub nomine Fratris Francisci Raphaelis; Fertur, ipsum intra quinquennium reclamasse, sed cum reclamationem non fuerit prosecutus, & interim elapsum fuerit quinquennium supplices preces exhibuit pro obtinenda restitutione in integrum .

*Sess. 25.
de Reg.
& Merc.
nial. ca.
pit. 19.*

Compilatus fuit juxta morem processus ab Ordinario Ceneten., qui in sua epistola admittit ex processu non resultare id, quod esset de Jure necessarium pro nullitate professionis, tamquam ex vi, & metu emissæ, proponitque, an attento infelici statu Oratoris, aliisque circumstantiis in ejus epistola legendis, admitti possit juramentum pro pleniori articulationum comprobatione .

Scriptura per manus circumfertur, una cum Summario, quocirca dignantur EE. VV. discernere .

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Ordinario, qui procedat, prout de Jure .

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS . Soror Maria Constantia Pallavicina, quæ professionem Regularem emisit in Monasterio S. Bernardini de Urbe, non instat pro restitutione in integrum, quia a sua professione reclamavit intra quinquennium, sed exposcit, ut declaretur professionem a se emissam nullitatis vitio laborare tamquam emissam propter vim, & metum sibi illatum a bon. mem. Marchione Nicolao Maria Pallavicino, cujus erat filia illegitima .

*Sess. 25.
de Reg.
& Merc.
nial. ca.
pit. 19.*

Magnus restrictus facti, & juris, una cum voluminoso Summario per manus circumfertur, & intentio scribentium pro Sorore Maria Constantia in hoc unice residet, ut ostendant, primo fuisse eidem incussum metum gravem à Marchione Nicolao Maria Pallavicino ante professionem, & ad effectum eam extorquendi . Secundo, eundem metum durasse tempore professionis, & tertio non fuisse purgatum ex actibus subsecutis .

Quod autem fuerit Sorori Mariæ Constantiæ incussum metus gravis ante professionem, & ad effectum eam extorquendi, desumitur ex Testibus, qui referunt, Marchionem Nicolaum Mariam minatum fuisse, se esse alimenta denegaturum, tum Constantiæ Matri, tum Constantiæ Filiae, quæ est Monialis, de qua nunc agitur, nisi hæc regularem, & solemnem emisisset professionem, & se ulterius nec obulum esse expensurum, si carnales ipsa nuptias elegisset .

Ponderando, quod si metus reverentialis erga Patrem, unacum minis, juxta veriore sententiam, satis est pro nullitate professionis, a fortiori hoc ipsum procedere debet in hypothesi præsentis, in qua, ultra metum reverentialem, nec minæ supra relatæ, nec aliæ circumstantiæ metum rationabiliter augentes defuerunt, cum ageretur de Puella ex una parte, & ex alia parte de Viro austeræ naturæ, & cum Puella ad matrem recurrere non posset, utpote paupertate laborantem, & subsidiis Marchionis viventem, nec ad Carolum Avunculum, qui erat unicus ex consanguineis, quos haberet, cum ille esset addictus servitio Marchionis, neque denique ad Supremum Principem, ex quo res taliter fuerat à Marchione Nicolao composita, ut suam Soror Constantia filiationem probare non posset, cum, cæteris omissis, fuerit baptizata tamquam

nata ex fictitiis Parentibus, & suppresso nomine prædicti Marchionis Nicolai Mariæ.

Quod vero metus duraverit tempore professionis, suadent Informantes pro Sorore Constantia, tum quia metus semel incussus durare præsumitur, nisi contrarium probetur, tum quia Pater, qui metum incusserat ad finem extorquendæ Religiosæ professionis, vivebat tempore, quo professio fuit emissa, in quo rerum themate, actus omnes, qui ponderari, & afferri possunt pro comprobanda libera voluntate in emittenda professione, non spontaneum, liberumque important consensum, sed simulatum, ad aver-tendam iram ejus, qui metum incussit, & tandem qui ultra Testes de continuatione aver-sæ a statu Religioso voluntatis deponentes, Soror Maria Constantia semper vestes sæculares retinuit, sperans iis aliquando uti posse, à qua retentione, & usus fiducia, sicuti valet illatio ad voluntatis repugnantiam, ita valet argumentum ad professionem coactam, & metu, & minis extortam.

Quod denique non fuerit purgatus metus ex actibus subsequitis, demonstratur ab iisdem Informantibus, vel quia nonnulli actus prodierunt vivente Patre, & sic durante causa metus, vel quia omnes, qui afferri possunt actus, prodierunt, durante quinquennio, itaut ex illis ad tacitam ratificationem professionis argui non possit, alias cessaret beneficium à Concilio Tridentino concessum, reclamandi intra quinquennium, vel demum quia omnes, & quicumque actus ad alium titulum, & non ad animum ratificandi professionem sunt referendi; In nihilum urgente, quod Soror Constantia reclamaverit post unum annum cum dimidio ab obitu Marchionis Nicolai Patris, cum semper reclamatio secuta sit intra quinquennium, & cum pecuniæ, ac necessaria subsidia, & necessarie ipsi deficerent probationes, sine quibus Causa instrui non poterat, adeoque mirum non est, si ad hæc omnia comparanda annus integer cum dimidio sit elapsus.

Econtra Maria Hieronyma Arnalda, ad quam ex nota transactione inita cum Reverenda Camera Apostolica, devenit hæreditas Marchionis Nicolai Mariæ Pallavicini, & Monasterium S. Bernardini de Urbe, in quo uti dictum fuit, Soror Maria Constantia professionem Regularem emisit, sustinent professionem prædictam esse validam; & Scribentes pro Maria Hieronyma, & pro Monasterio, qui magnam pariter scripturarum molem, una cum Summario typis dederunt, duo assumunt probanda, alterum, quod non fuit incussus metus gravis, & qualis oportet pro annullanda professione, alterum, quod quatenus metus gravis fuisset incussus, cessasse dicendus sit ex pluribus actibus, itaut libera voluntas coactæ successerit voluntati.

Porro, in eo, quod attinet ad defectum metus gravis, qui est absolute necessarius pro annullanda professione, omissis exceptionibus propositis; tum adversus personas, tum adversus dicta Testium de metu deponentium, Testes a Testibus separandi esse dicuntur; illi etenim, qui deponunt de altercationibus inter Marchionem Nicolaum Mariam, & Constantiam Matrem Sororis Mariæ Constantiæ, & qui concludunt de minis illatis, seu exaggeratis ad effectum extorquendi professionem Religiosam, non faciunt ad rem, cum minæ prædictæ non devenerint ad aures ejus, quæ professionem emittere debebat, & processerint ex quo Marchio Nicolaus sciebat, Matrem omne opus movere, omnemque lapidem, ne Filia fieret monialis. Cumque in eadem classe reponendi etiam dicantur

dicantur Testes, qui enarrant dictoria, & conquestiones Sororis Constantiæ, quia certum est, quod hæc, & similia non habentur in consideratione, nisi præcedat concludens probatio metu gravis, totum pondus, ad sensum dictorum Informantium, reducitur ad Testes, qui dicunt, Marchionem Nicolaum proposuisse Sorori Constantiæ, quod si Monasticam professionem emittebat, promptus erat, & paratus ad omnia subministranda, secus autem, si Maritum habere voluisset, quandoquidem in illa hypothesi, aut ipsam ad Civitatem Januensem transmisisset, aut in matrimonium collocasset cum Fabro Lignario, aut cum alio homine consimilis notæ; Ex quibus, & consimilibus rebus nullatenus probari dicitur, quod fuerit incussus metus gravis, & qualis est necessarius pro annullanda professione, cum ageretur de Filia illegitima, & quæ juxta tam suam, quam matris conditionem, alias Nuptias sperare non poterat, ut in terminis Patris, qui filiam naturalem instituit hæredem, hac lege, ut Monialis fieret, sin minus, quod haberet viginti quatuor aureos, & hæreditas ad Monasterium pertineret, quod professio in dicto rerum statu emissa, non dicatur emissa propter vim, & metum, itaut pro nulla habenda sit, firmant *Azor. instit. Moral. part. 1. lib. 13. capit. 9. §. 2.*, *Tambur. de Jure Abbat. disputat. 3. question. 1. num. 3. tom. 4.*

In eoque, quod spectat ad actus subsecutos, ex quibus purgatus asseritur metus, quatenus illatus fuisset, major vis ab Informantibus constituitur in gestis post obitum Patris, & sic postquam cessaverat causa asserti metus; Cum etenim, mortuo Marchione Nicolao, magna super successione in ejus bonis insurrexerit controversia, & Monasterium Sancti Bernardini ex persona Sororis Mariæ Constantiæ universalem sibi asseruerit successionem, sub obtentu, quod Soror Constantia per ingressum in Religionem, & professionem Religiosam fuerit legitimationem consecuta, & duas uncias consecutum fuerit ex sententia Thesaurarii, dividendas inter matrem, & filiam, quodque notabilius est, cum inter Monasterium, & matrem inita fuerit transactio, in qua duæ uncia Paterni assis, quæ inter matrem, & filiam erant dividendæ, conventum fuit, quod dividerentur inter matrem, & Monasterium, reservato tantummodo Sorori Constantiæ annuo livello, nec Soror Constantia unquam proposuerit articulum nullitatis professionis, nisi postquam in Sententia plenæ Cameræ exclusa in totum fuit a successione in bonis Marchionis Nicolai, sub fundamento potissimum renunciationis ab ipsa emissæ, occasione professionis, quæ renunciatio, subsistente professione, irreparabile obstaculum, tam petitioni universæ hæreditatis, quam duarum unciarum semper erat constitutura.

Ab hisce actibus consequentiæ ab Informantibus pro Arnalda, & Monasterio deducuntur adversus petitionem Sororis Constantiæ; prima est, historiam facti patefacere, qualis fuerit occasio, & qualis sit finis instandi pro nullitate professionis, secunda est, actus hosce subsecutos, & incompatibiles cum supposito professionis emissæ per vim, & metum, facti etenim sunt sciente, & patiente, & respective approbante Sorore Maria Constantia, satis ostendere professionem fuisse libere emissam, & absq; ulla coactione; tertia est, ex dd. actibus tacitam induci ratificationem professionis ad normam *Textus in cap. 1. de Reg. in 6.*, licet emissi fuerint intra quinquennium, cum ex actibus etiam intra quinquennium gestis probetur ratificatio professionis licet emissæ per vim, & metum,

dummodo actus internum consensum, sive internam ratificationem præferant, & multo magis si, prout hic, facti fuerint postquam cessavit causa metus.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate professionis in casu &c.

Dilata, & examinentur Testes formiter juxta Instructionem.

*Seff. 24.
de Ref.
Matrim.
cap. 1.*

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS NULLITATIS MATRIMONII. Joanna Agnes de Almada Carnide, ut propriæ confuleret estimationi, quam labefactam esse sciebat, vel ex defloratione, quam passa fuerat a Ludovico Quifel Barberino, ut ipse exposuit in precibus exhibitis huic Sacræ Congregationi, vel ex nimio tantum ad suam domum accessu, qui per aliquod temporis intervallum ab eodem Ludovico est habitus, ut ipsa Joanna Agnes confessa est in Apoca mox memoranda, Apucam proprio caractere subscripsit die 6. Maii anno 1718. sequentibus verbis conceptam, *quantunque il Signor Lodovico Quifel Barberini non deva cosa alcuna al mio onore &c. con tutto ciò come l'opinione di questo è persa per la facilità, e continuazione, collu quale i miei Genitori lo conducevano alla mia Casa, dimandando io al detto risarcisse questo mio discredito, ricevendomi per sua moglie, li prometto dal giorno, in che ciò succeda, di eleggere dentro quindici giorni un Convento, e professare immediatamente nel fine dell'anno lo stato di Religiosa, o in questo Convento della Rosa, o in altro, e di non usare mai del Matrimonio, ne consumarlo, per il che al presente per allora rinunzio ad ogni Jus, che possa io avere nella Persona del detto Signore, il che faccio di molta mia libera volontà, senza alcuna violenza, e mancando io ad alcuna di queste condizioni, non ho dubio, che il detto Matrimonio sia, e si giudichi, come se non fosse mai stato fatto, per il che al presente per allora do il mio libero, e costante consentimento, & cum hac mutua intelligentia, quæ fuit Testibus matrimonialibus notificata, contractum fuit matrimonium inter Joannam Agnetem, & Ludovicum, illudque dicitur nunquam fuisse consummatum.*

De hujus matrimonii validitate actum fuit tam coram Judice primæ Instantiæ, quam coram Auditore Nuntiaturæ, & Judex primæ instantiæ sententiam protulit pro matrimonii validitate, & Auditor Nuntiaturæ eam sententiam revocavit.

Conditiones turpes, aut impossibiles, sed quæ Matrimonii bonis non adversantur, vitiantur, sed non vitiant matrimonium, juxta *Textum in cap. quicumque, ibique Gloss. de condit. appof.*; Secus autem se habet res, si conditiones apponantur, quæ matrimonii substantiæ, aut bonis sint adversatiuæ, tunc quippe non vitiantur, sed vitiant matrimonium, illudque reddunt nullum, juxta *Textum in cap. si conditiones cit. tit. de condit. appof.*

Quoad conditionem in matrimonio appositam, ut liceat ingredi Religionem, & in ea profiteri ante consummationem matrimonii, certum est Matrimonium ab ea non vitari, cum dicta conditio de jure insit, juxta *Textum in cap. ex publico, & in cap. ex parte de Conversione Conjugatorum*. At difficultas est, an matrimonium vitietur ex conditione apposita, ut non solum liceat alteri ex conjugibus ingredi Religionem ante consummationem matrimonii, sed quod alter ex eis teneatur id face-

re;

re ; hæc quippe conditio , cum de Jure non inſit , & ſit adverſativa ſubſtantiaæ Matrimonii , vitiare videtur ipſum matrimonium & multo magis , cum prædicta conditio in caſu præſenti fuerit ab utroque Conjuge acceptata , juxta firmata in his terminis per *Sanchez de Matrimonio lib.5. diſput.10. num.6. & diſput.13. num.1. & 5.*

Abſque eo quod urgeat inſtantia , dari ſcilicet poſſe verum matrimonium , etiam præcedente voto ſervandæ virginitatis ; ut ex Matrimonio Beatiffimæ Virginis cum Sancto Joſepho , aliisque Matrimoniis initis , prævia promiſſione ſervandi Virginitatem inferunt Theologi ; Theologi etenim communiori calculo admittunt Votum Virginitatis non conditionatum , ſed purum , & abſolutum fuiſſe a Beatiffima Virgine Maria emiſſum . Subdunt iidem verum fuiſſe inter ipſam , & Sanctum Joſephum matrimonium , & in eo quod attinet ad concordiam matrimonii cum Voto Virginitatis in anteceſſum emiſſo , aſſerunt Beatiffimam Virginem antequam nuberet S. Joſepho , Divino Aſſatu , & certa revelatione fuiſſe admonitam , Joſephum tradita ſibi in Corpus ipſius poteſtate , nunquam uſurum , nunquam debitum petiturum , ſeu quod Votum Virginitatis nuncupaturus eſſet , & ipſe , ſeu quod Deus mentem ejus a petendo debito eſſet averſurus , ita ut Deipara certior facta revelatione Divina conſenſerit in traditionem juris ad copulam conjugalem , quod ad ſubſtantiam matrimonii ſatis fuit , & non conſenſerit in uſum juris illius , quem ſibi voto caſtitaſis interdixerat , quemque nunquam ſecuturum certiffime noverat . Et recepta quoque inter Theologos eſt ſententia , matrimonium eſſe validum , etiamſi contrahatur poſt conventionem initam , abſtinendi a quolibet actu conjugali , cum dominium diſtinguatur ab uſu , & verum dominium ſubſiſtere valeat cum obligatione , ſeu conditione non utendi re ipſa , uti cæteris allegatis late proſequitur *Clericat. deciſ. 3. de matrim. per totam a num.21. & ſeqq.* ex quibus tamen non videtur inferri poſſe ad validitatem matrimonii contracti cum conditione , quod alter tantum ex conjugibus ante conſummationem , Religionem ingrediatur , & in ea profiteatur , & cum renunciatione nedum uſui , ſed etiam juri , ſeu dominio Corporis alterius conjugis .

Alii è contra cenſent , validum eſſe matrimonii contractum ſub conditione , quod alter ex Conjugibus ſe obliget ad profeſſionem in Religione emitendam , ex quo conditio hæc non repugnat ſubſtantiaæ matrimonii , quia non repugnat Proli ; contrahentes etenim non ſe obligant ad impediendam Prolem per media illicita ; non fidei , quia contrahentes non ſe obligant ad communicandum corpus alieno ; non indiffolubilitati , cum matrimonium adhuc ſit , indiffolubile , uti , cæteris allegatis , late proſequitur *Bonacin. Oper. Moral. tom.1. quæſt.2. de matrim. puncto 10. propoſit.2. num.13.*

Hæc dicta ſint ad ornatum materiae , ex ſupplici autem libello per manus circumferendo , onus erit EE. VV. decernere .

An conſtet de nullitate Matrimonii in caſu &c.

Dilata , & examinentur formiter Parochus , uterque Conjux , & Teſtes Matrimonii , quatenus non fuerint examinati formiter ,

SANCTI MARCI. Pro recto suæ Ecclesiæ regimine Episcopus S. Marci nonnulla adimplenda præscripsit, quæ Canonicis Ecclesiæ Cathedralis visa sunt nimis gravosa. Habito itaque ab iisdem recursum ad hanc Sacram Congregationem, exquisita fuit juxta morem, Episcopi informatio, cumque ea supervenerit, Sac. hæc Congregatio demandavit, quod audiretur etiam Metropolitanus; Cum autem Episcopus S. Marci sit exemptus, & immediate Sedi Apostolicæ subiectus, de communi Partium consensu subrogatus fuit Episcopus Bisinianensis tamquam Vicinior; proposuit Episcopus Bisinianensis nonnulla temperamenta, quæ fuerunt approbata ab Episcopo S. Marci, sed non ab ejus Capitulo; quocirca ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

- I. *An horarium a Reverendissimo Episcopo præscriptum pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci sustineatur, & observari debeat.*
- II. *An in accessu Reverendissimi Episcopi ad Ecclesiam Cathedralis, & in illius recessu versus Palatium Episcopale ipse associari debeat a Canonicis, & quomodo.*
- III. *An questuatio pro suffragio Animarum Purgantium fieri solita, injungi valeat per Episcopum Personæ Laicæ.*
- IV. *An deputatio Laici in Sacristiam Cathedralis Ecclesiæ sustineatur.*
- V. *An dato assueto signo per sonitum Campanæ pro recitatione officii sit expectandus accessus Reverendissimi Episcopi.*
- VI. *An Capitularibus sic injungendum novum onus Cantus Gregoriani in recitandis Horis Canonicis.*
- VII. *An divisio servitii Chori inter Canonicos, & Clerum Cathedralis dietim, & per Turnum sit observanda, in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 19. Novembris 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere, neque tunc ulla fuit capta resolutio. Fuit reposita in Congregatione habita die 13. Jan. currentis anni 1720., & responsum fuit *Dilata, & proponatur exhibitis libris.* Facta fuit exhibitio librorum; quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis Leonis debeat a Patribus Minoribus Conventualibus S. Francisci dicti loci quarta funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in eorum Ecclesia, in casu &c.*
- II. *An eadem quarta funeralis debeat a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali, in casu &c.*

PORTALEGREN. Episcopus Portalegren. in relatione status suæ Ecclesiæ ad Sedem Apostolicam transmissa refert, quod a tempore memorabili Episcopi Regni Lusitanæ consueverunt suis subditis conferre primam Clericalem Tonsuram, & Ordines Minores die Veneris post prandium, ante diem Sabbathi Quatuor Temporum; cumque quærat, an collatio primæ Tonsuræ, & Minimorum Ordinum hoc modo facta, licite facta dici valeat, proposita fuit ejus instantia inter summaria precum, & die 2. Dec. anni præteriti dictum fuit, quod proponeretur in folio.

Quoad

Quoad primam Tonsuram, nulla videtur esse difficultas, quin eadem conferri possit ante diem Sabbathi Quatuor Temporum, & post prandium; in Pontificali etenim Romano titulo de Clerico faciendo sic legitur: *Clericus fieri potest etiam extra Missarum solemnia quocumque die, hora, & loco, & ad rem prosequuntur Fagnan. in cap. de eo num. 4. de tempor. ordinat., Anacler. ad eundem titulum Decretal. §. 2. num. 30.*

Quoad Minores Ordines Alexander Papa Tertius in allegato cap. de eo de tempor. ordinat. statuit, quod extra jejunia Quatuor Temporum possint Episcopi Dominicis, aut aliis festivis diebus unum, aut duos ad Minores Ordines promovere, & in Pontificali Romano tit. de Minoribus Ordinibus sic legitur: *quatuor Minores Ordines dari possunt extra Missarum solemnia diebus Dominicis, & festivis duplicibus, sed in mane tantum.*

In quo rerum statu, nemo non videt, permissum de jure non esse conferre Ordines Minores die Veneris post prandium ante diem Sabbathi Quatuor Temporum.

At difficultas est in consuetudine, & præsertim immemorabili, uti asseritur ab Episcopo.

Admittitur a Doctoribus hujus consuetudinis validitas, & subsistentia, asseruntque, eam non esse reprobendam in locis, in quibus a tempore antiquo est introducta, & præsertim cum dies Sabbathi censeatur incipere a Vesperis feriæ sextæ, nec ulla adsit necessitas, quod Minores Ordines conferantur sub Missæ Sacrificio, vel ut Ordinans jejunos sit. *Enriquez in summa lib. 10. cap. 12. §. 2., Gobat. tract. 8. Theolog. experim. num. 452., Layman. in cap. de eo num. 4. de tempor. ordinat., & lib. 5. Theolog. Moral. tract. 9. cap. 8. num. 1., Piringb. ad dictum titulum Decretal. de tempor. ordinat. sect. 1. §. 9. sub n. 77., Leander. Oper. Moral. tom. 1. disput. 11. de tempor. ordinat. quæst. 6., ubi quod hæc est praxis Hispaniarum Juvenin. de Sacram. quæst. 8. de Ritibus Sacram. Ordinis cap. 2. in fine, ubi quod hæc est praxis Galliarum.*

Alii prædictam referunt consuetudinem, sed dicunt eam sibi non placere, utpote contrariam Pontificali Romano *Ricc. in praxi variar. resol. 273. num. 1., Ventrigl. in praxi rerum Ecclesiasticarum part. 1. adnot. 44. §. Unico num. 7.*

Fagnanus in cap. de eo num. 31., & seqq. de tempor. ordinat. distinguit inter publicam ordinationem, sive generalem, & ordinationem privatam, quæ fit in Cappella, vel in secreta Sacristia concurrente aliqua necessitate, vel utilitate Ecclesiæ, & quoad primam Ordinationem dicit eam esse illicitam, si fiat die Veneris, non obstante consuetudine, & è contra licitam esse secundam ordinationem, si pro ea stet consuetudo, & deinde num. 40. concludit, quod licet hæc opinio sit vera, expediret nihilominus ut consuetudo aboleretur.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. discernere.

An supposita consuetudine immemorabili, licitum sit conferre primam Tonsuram, & Minores Ordines feria sexta post prandium ante diem Sabbathi Quatuor Temporum in casu &c.

Nonnullæ in præcedenti Congregatione habita die 16. Martii 1720. superfuerunt Causæ, quæ non fuerunt resolutæ; dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 25. cap. 4. de Ref. **R**OMANA SUBSIDII DOTALIS.

An Eleonora Catharina Fundati sit prælativè quoad alias Puellas; & absque lege Bussoli admittenda ad subsidium dotale, relictum a Petro Nicolao Fantozzio, in casu &c.

Negativè, & ampliùs.

Sess. 24. cap. 12. de Ref. **S**ANCTI MARCI.

- I. An horarium a Reverendissimo Episcopo præscriptum pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci sustineatur, & observari debeat.*
- II. An in accessu Reverendissimi Episcopi ad Ecclesiam Cathedralis, & in illius recessu versus Palatium Episcopale ipse associari debeat a Canonicis, & quomodo.*
- III. An questuatio pro suffragio Animarum Purgantium fieri solita injungi valeat per Episcopum Personæ Laicæ.*
- IV. An deputatio Laici in Sacristam Cathedralis Ecclesiæ sustineatur.*
- V. An dato asuetosigno per sonitum Campanæ pro recitatione Officii, sit expectandus accessus Reverendissimi Episcopi.*
- VI. An Capitularibus sit injungendum novum onus Cantus Gregoriani in recitandis horis Canonicis.*
- VII. An divisio servitii Chori inter Canonicos, & Clerum Cathedralis dietim, & per Turnum sit observanda, in casu &c.*

Ad Primum ad Mentem. Ad Secundum affirmativè, & Episcopum esse associandum à Canonicis habitu Canonicali indutis ab aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad aulam, dummodo Episcopus sit Cappa indutus. Ad tertium affirmativè. Ad quartum, Sacristam debere saltem esse Clericum. Ad quintum affirmativè juxta modum insinuatam ab Episcopo Bisinianen. in sua relatione,

tione . Ad Sextum affirmativè juxta pariter modum insinuatam ab eodem Episcopo . Ad Septimum , servitium præstandum esse per hebdomadam , & amplius in omnibus .

S POLETANA QUARTÆ FUNERALIS.

I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis-Leonis debeat a Patribus Minoribus Conventualibus S. Francisci dicti loci quarta funeralis pro Cadaveribus , quæ tumulantur in eorum Ecclesia, in casu &c.*

Sess. 25.
cap. 13.
de Ref.

II. *An eadem quarta funeralis debeat a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus , quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali , in casu &c.*

Ad Primum affirmativè , & amplius . Ad secundum affirmativè , & amplius .

P ORTALEGREN.

An supposita consuetudine immemorabili licitum sit conferre primam Tonsuram , & Minores Ordines feria sexta post prandium ante diem Sabbarthi Quatuor temporum in casu &c.

Sess. 23.
cap. 8.
de Ref.

Affirmativè quoad primam Tonsuram , & quoad cæteros minores ordines , consuetudinem immemorabilem tolerari posse , sed expedire ; ut Episcopus se conformet Pontificali Romano Titulo de minoribus Ordinibus .

SAGONEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Frater Dominicus Franciscus de Lama natus die 8. Julii anno 1991. professionem Regularem emisit in Religione Minorum Reformatorum S. Francisci die 10. Decembris 1706. quam etiam ratificavit die 8. Decembris 1711. ; Cumque alias in hac Sacra Congregatione insteterit pro concessione restitutionis in integrum , deprehensum fuit , quod licet nulla esset difficultas quoad nullitatem professionis , utpote emissæ ante decimum sextum annum completum , contra literam Sacri Concilii Tridentini Sess. 25. c. 15. de Regul., non ob hoc tamen esse poterat locus restitutioni in integrum , ex quo accesserat ratificatio , cum positiva scientia in ratificante , quod professio erat nulla ratione ætatis , ad terminos *Textus in cap. significatum de Regularibus* .

Sess. 25.
c. 15. de
Regul.

Ad removendum obstaculum ratificationis , Frater Dominicus Franciscus probationem assumpsit , quod ratificatio nulla fuerat utpote emissæ propter vim , & metum cadentem in constantem Virum , sibi que incussum à Laurentio fratre , qui , pugione ad pectus admoto , ipsum induxit ad ratificandum .

Cumque in hujus facti comprobationem allatum fuerit ipsius Laurentii testimonium , qui stimulis conscientie , & exhortationibus Missionariorum permotus , rem totam aperuit , non obstante , quod , ut ipse inquit , sciret sibi futurum esse præjudiciale egressum Fratris Dominici à Religione ,

propter divisionem honorum Paternorum, quam ille post egressum prætere tendere posset, aliique duo testes superadderentur de auditu, propositum fuit in Congregatione habita die 4. Februarii 1719. consuetum dubium, *an sit concedenda restitutio in integrum in casu*, & responsum fuit *dilata, & coadjuventur probationes, & Episcopus procedat prout de Jure contra Laurentium Fratrem Oratoris*.

In hujus rescripti executionem, datæ fuerunt literæ ad Episcopum, & cum in Urbe adessent nonnulli Religiosi, qui juxta ordinem Sacræ Congregationis poterant coadjuvare probationes, die 4. Martii 1719. responsum fuit, *Emo Urbis Vicario, qui dignetur nomine S. Congregationis recipere examen formale Testium*, examinatisque binis Religiosis, tunc commorantibus in Conventu S. Francisci ad Ripam, ex quorum dictis resultavit Fratrem Dominicum fuisse adactum per vim, & metum sibi ut supra, a Fratre illatum, ut ipse Frater Dominicus Franciscus factum exponendo sæpius cum ipsis fuerat conquestus, proposita iterum fuit ejus instantia super restitutione in integrum in Congregatione habita die 5. Augusti 1719. sed cum literæ Episcopi Sagonensis adhuc non supervenissent, responsum fuit *dilata, & dentur litteræ urgentiores*.

Supervenerunt interea literæ prædicti Episcopi, una cum serie actorum ab eodem gestorum. Porro ex illis habetur, primo, quod citatus fuit Laurentius, illique fuit assignatus terminus dierum novem, trium pro prima, trium pro secunda, & trium pro tertia Canonica monitione, ad comparandum, & ad deducendam causam quare non deberet declarari excommunicatus ob violentiam exercitam adversus Fratrem Dominicum ad effectum extorquendi ab eodem ratificationem Religiosæ professionis.

Secundo, quod Laurentius intra terminum sibi assignatum comparuit, suumque peccatum sequentibus verbis exposuit, *esso supplicante genuflesso a suoi piedi confessa il fallo da lui commesso nella sua deposizione d'averlo e so costituito forzatamente, anche con mano armata violentato in compagnia di Frà Valentino Laico Reformato suo Cugino Carnale, qui jam defunctus est, il Sacerdote Frà Domenico Francesco suo fratello suo dall'anno 1711. del mese di Dicembre, nel tempo che detto Frà Domenico Francesco suo Fratello era Chierico Minorista di detta Religione de' Riformati à dover' esso ratificare nel termine delli cinque anni la Professione del suo Noviziato, ma questo esso povero Oratore fece solo, perchè il Laico Frà Valentino suo cugino carnale l'indusse a fare questa risoluzione, accidè detto Frà Domenico Francesco suo fratello non si spogliasse dell' Abito di S. Francesco, quale aveva vestito gl'anni avanti, e ne sarebbe restato diffamato non solo detto Frà Domenico Francesco, ma anche la famiglia d'esso Oratore, come altresì, perchè di quella poca zenda, ch'esso supplicante avea di quel tempo, se si vestiva di detto Abito suo fratello, ne restava povero colla sua famiglia esso supplicante, & post deductam, & allegatam ignorantiam, quod imposita esset excommunicationis pœna adversus eos, qui cogunt aliquem ad emittendam professionem regularem, sic concludit, pertanto prostrato a suoi piedi, o alla Santa Sede Apostolica, alli quali ne domanda il perdono, e li supplica perdonarli il suo fallo, e quando fosse caduto in alcuna censura lo supplica dell'assoluzione di essa, con aver commiserazione di non esser caduto volontariamente in alcuna offesa contra la sua anima*. Adduntur depositiones ad perpetuam trium aliorum Religiosorum, qui die 31. Oct. 1719. retulerunt se pluries audivisse Fr. Dominicum conquerentē de

de nullitate tam professionis, quam ratificationis, quinimo alter ex eisdem subdit, se violentiæ lamentationes intellexisse ab ore Fratris Dominici die immediate sequenti, seque tunc obviam habuisse Laurentium Fratrem, *e ripreso della forza, che aveva fatto al detto Fra Domenico Francesco, esso rispose primieramente, che non sapeva quello che dicevano, e poi ci confessò il tutto scusandosi però che ne fu causa il detto Frà Valentino, de quo supra habitus est sermo mentre lo mandò a chiamare per Uomo a posta, e lo stimolò à cio fare.*

Hæc sunt in Causa, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedenda restitutio in integrum in casu.

Affirmativè.

BURGEN. Adelesmus Antonius de Cardenas nomen dedit in Civitate Burgensi Religioni Carmelitarum Discalceatorum, sed ob Regulæ rigorem, ab eadem recessit, antequam professionem emitteret, & receptus fuit in Religionem Clericorum ministrantium Infirmis, in qua nedum professionem Regularem emisit, sed etiam omnes Sacros Ordines suscepit, in quibus ulterius ministravit.

Sess. 25. cap. 19. de Regul. & Monial.

Quia vero Superioribus Clericorum Regularium licet interrogatus non aperuit circumstantiam, quod fuerat antecederet receptus in Religionem Carmelitarum Discalceatorum, professio ab ipso emissa habita fuit uti nulla, idemque fuit a Religione eiectus cum approbatione etiam Patris Generalis, & eiectioni accessit declaratio, quod suspensionem incurrerat, & irregularitatem.

Adelesmus a Religione, uti diximus, eiectus supplicavit Sanctissimo Domino Nostro pro relaxatione suspensionis, & pro dispensatione ab irregularitate, precibusque remissis ad hanc Sacram Congregationem, de more responsum fuit, quod audiretur Pater Generalis: cumque ipse fuerit in sensu, quod annui posset petitis, proposita fuit instantia inter summaria precum die 16. Martii 1720. & dictum fuit, quod poneretur in folio.

Quoad nullitatem professionis, ipsa deducitur ex Constitutionibus Clericorum Regularium ministrantium Infirmis pag. 25. & seqq., ubi sic legitur, *si escludono principalmente ec. chi avesse portato l'abito di qualunque Religione o Congregazione, eccettuato le Militari, vivendo in esse anche per breve tempo. Nùn Superiore di qualunque Grado, o Dignità sotto pena della privatione di voce attiva, e passiva, e di tutti gl' offizii, onori, essenzioni, prerogative, ed' inabilità perpetua da incorrersi ipso facto, possa ammettere, o dar licenza, che sia ammesso al noviziato, e molto meno alla professione solenne alcuno degl' esclusi per vigore della presente Costituzione, ed in caso di attentato contrario, siano nulli, ed invalidi tutti gl' atti, tutto cio per mancanza del consenso necessario della Religione, a nome di cui si dichiara presentemente, che non intende acconsentire giammai a tali atti, senza questa tacita condizione, che non osti alcuno degl' impedimenti accennati.*

Quoad suspensionem, incursum in illam desumitur ex nullitate professionis religiosæ, cessante etenim ejus validitate, Orator fuit sine titulo ad Sacros Ordines promotus, & sic suspensus remansit.

Absque eo quod quidquam referat, quod juxta hujus Sacræ Congregationis sententiam, dispositio Sacri Concilii Tridentini *sess. 21. cap. 2. de Reform.*, in qua adversus Ordinatos sine titulo innovantur pænæ antiquorum Cano-

num, non est intelligenda, quoad Canones a Gratiano relatos in *Canone neminem*, & in *Canone Sanctorum dist. 70.*, in quibus sic ordinatis imponitur pœna suspensionis, sed tantum, quoad Decretalem Innocentii Tertii in *Cap. cum secundum de Præbendis, & dignitatibus*, in qua decernitur, quod Ordinato ad Sacros Ordines sine titulo, Episcopus, qui ordinavit, aut ejus in Episcopatu successor; tenetur in necessariis providere, usquequo titulum obtineat; sententia hæc siquidem huius Sacræ Congregationis non procedit quoad illos, qui Episcopum ordinantem deceperunt, ostendendo se habere titulum congruum, quando non habebant; cum in hac facti specie sic Ordinati etiam post Concilium Tridentinum remaneant suspensi, uti docte de more ostendit *Fagnan. in Cap. cum secundum a num. 63. usque ad finem de Præbendis, & Dignitatibus*, de cujus circumstantiæ interventus non videtur hic, & nunc dubitari posse, cum Episcopus Ordinans supposuerit Oratorem esse verè professum, & Orator ipse in precibus Sanctissimo Domino nostro exhibitis ingenue confessus sit, se scivisse, & se a suis condiscipulis audivisse, quod reticendo præviam habitus alterius Religionis assumptionem, emissurus esset professionem nullitatis vitio laborantem, *benche sapesse per averlo inteso da suoi Condiscipoli, che qualunque avesse preso l'abito in altra Religione sarebbe nulla la professione in questa.* Demum quoad irregularitatem, clarus est ejus incurfus, cum in Sacris Ordinibus, a quorum exercitio erat Adelesmus suspensus, sæpius ministraverit; ut probat Textus in *cap. primo de sententia, & re judicata in 6., & in cap. pariter primo de sententia excommunicationis 6.*

Transiendo ad gratiæ, pro qua exoratur, motiva, Orator dicit se esse redactum ad statum omnino miserabilem cum ex una parte ad Religionem redire non possit, & ex alia parte characterem habeat Sacerdotalem, nec habeat modum, quo vivere possit, nisi sibi ex Apostolica benignitate suspensio relaxetur, & dispensatio super irregularitate concedatur.

Hæc dicta sint, ut Eminentissimi Patres perfectam habere valeant nullitatem professionis, suspensionem, & irregularitatem Oratoris, necnon motiva, quæ afferuntur pro gratiæ concessione. Quia vero meum est reverenter insinuare quidquid in Regestis Sac. Congregationis reperitur; & alia adtere, quæ facere possunt ad rem, & præsertim quando, provt in casu, nullæ distribuuntur scripturæ, non levis excitari potest controversia circa validitatem ejectionis Adelesmi a Religione Clericorum ministrantium. Infirmis, non obstante nullitate professionis supra exposita, cum ejectio facta dicatur a Superiore Collegii, una cum approbatione Patris Generalis in Urbe commorantis, quando videbatur, eam fieri debuisse servatis servandis, hoc est non a solis Superioribus Religionis, sed a Superiore Regulari, unacum Ordinario, juxta præscripta a Sacro Concilio Tridentino *Seff. 25. cap. 19. de Regul. & Monial.*

In una Eremitarum Camaldulensium Professionis 23. *Januarii 1665. lib. 25. decret. fol. 18.* proposita fuerunt hæc dubia.

I. *An si quando comperiat, Novitium ex præscripto Constitutionis interrogatum adversus ipsam commississe impedimentum occultando, possit idem Novitius post emissam professionem per Superiorem expelli.*

II. *An vero in hac facti quoque specie servanda sit forma Decreti in Cap. 19. seff. 25. de Regul., & Sacra Congregatio censuit posse expelli, sed servata forma decreti Sacri Concilii in cap. 19. seff. 25. de Regul.*

Item in una Cosentina nullitatis professionis 2. *Julii 1674. lib. 28. decret. fol.*

fol. 311. & seqq. in qua agebatur de quodam Cappuccino ejecto per sententiam Superioris Regularis ex Causa mox insinuata, proposita fuerunt hæc dubia.

I. *An dictus Frater Leo fuerit a Religione legitimè dimissus.*

II. *An eidem liceat Uxorem ducere.*

Et Sacra Congregatio ad utrumque negativè respondit.

Solemnis tandem fuit disputatio in una Neapolitana 15. Novembris 1653. lib. 19 decret. fol. 282. a tergo, ubi sic legitur *Sacra, &c. audito Procuratore Religionis Carmelitarum Discalceatorum S. Theresiæ ore, & scriptis, necnon Constitutionibus dictæ Religionis, ac aliis deductis mature perpensis, censuit dimissiones, & ejectiones Professorum a Religione quæ ab eadem Religione fiunt ex Capite illegitimitatis, vel ex alio defectu, fieri debere conjunctim coram Ordinario, & Superiore Regulari Loci ad præscriptum S. Concilii cap. 19. Sess. 25. de Regul., ideoque sententiam cum processu super dimissione, & ejectione Fratris Caroli Mariæ a Jesu ab ipsis Regularibus latam minime suslineri.*

His stantibus, dignabuntur E.E. VV. discernere.

An sit concedenda relaxatio suspensionis, necnon dispensatio ab irregularitate, vel quomodo sit providendum in casu &c.

Dilata, & Adelesmus redeat ad Religionem, & ejectio fiat, quatenus fieri velit ser. ser. à Superiore unacum Ordinario,

FIRMANA JURISDICTIONIS. Curia Archiepiscopalis Firmana confessionem assumpsit Criminalis Processus, sub obtentu illicitæ negotiationis contra Nicolaum Picinum Canonicum Ecclesiæ S. Victoriæ, exortaque idcirco controversia inter Curiam prædictam, & Promotorem Fiscalem Abbatialis Curia Farsensis, qui contendit ad se dicti processus confessionem pertinere, controversiæ cognitio ab Auditore Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem remissa fuit.

Fundamentum Promotoris Curia Abbatialis in hoc potissimum residet, quod a Summo Pontifice Urbano Octavo Monasterium S. Victoris sic fuit a dicto Pontifice dispositum, *eisdem vero Collegiatis Ecclesiis, ac eorum futuros Priores, Canonicos Sacristanos, Clericos, aut alios eisdem inservientes cum eorum rebus, bonis, juribus, & pertinentiis universis, visitationi, correctioni, & omnimodæ jurisdictioni dicti Francisci Cardinalis, ac pro tempore existentis Commendatarii Farsen. & S. Salvatoris Monasteriorum supponimus, & subjicimus; quodque in iisdem Ecclesiis universa, & singula, quæ locorum Ordinarii in propriis Ecclesiis facere possunt, seu debent, idem Franciscus Cardinalis &c. Successores Commendatarii &c. facere possint, & debeant, perpetuo decernimus, & declaramus.*

Haud urgente, quod, hic, & nunc non agitur de delicto commisso intra septa Collegiata, sed extra Collegiatam, quasi quod hinc inferri possit, confessionem processus pertinere debere ad Curiam Archiepiscopalem Firmam, tum quia juxta antiquiores Summorum Pontificum Constitutiones, & signanter juxta illam Gregorii Noni, Archiepiscopus Firmanus nullam potest exercere jurisdictionem in Ecclesiis Farsensibus, & in earum personis, tum quia procedendo ad trames erectionis Monasterii S. Victoris in Collegiatam, si Canonici remanent subiecti omnimodæ correctioni, & jurif-

Ses. 7. cap
14. de Refor

jurisdictioni Abbatis Farfensis, si iidem amplissima fruuntur personali exemptione, confectio processus ad alium spectare non potest, quam ad Eminentissimum Abbatem, cum hæc intercedat differentia inter exemptionem localem, & exemptionem personalem, quod in primo casu delinquens extra locum punitur ab Ordinario, secus autem se habet res in secundo casu, cum in hoc nec ratione delicti commisi, aut contractus initi, aut rei sitæ extra locum exemptum, exemptus conveniri valeat coram Ordinario, uti interpretando Textum Innocentii Quarti in *Cap. volentes de privilegiis in 6.* innovatum a Concilio Tridentino *sess. 7. cap. 14. de Reform.*, bene adnotarunt *Franc. in citato cap. volentes num. 2.*, *Barbosa num. 3.*, *Passerin. num. 7. & 8. de privilegiis in 6.*

Multoque magis cum Curia Abbatialis processus aliquando confecerit Criminales adversus Canonicos hujus ejusdem Collegiatæ propter delicta extra Collegiatam commissa.

Excipit e contra Curia Archiepiscopalis Firmana, quod licet Canonici Ecclesiæ Collegiatæ sint in sequelam Bullæ Urbani octavi exempti ab Ordinariorum Archiepiscopali jurisdictione, debent nihilominus in casu contractus, vel delicti commisi extra ambitum Ecclesiæ, & sic in loco non exempto, sed in loco suæ jurisdictioni supposito, coram se conveniri, & a se puniri, urgente videlicet allegata constitutione Innocentii Quarti in *cap. volentes de privilegiis in 6.*, ibi, *volentes libertatem, quam nonnullis Apostolica Sedes privilegio exemptionis indulgit, sic integram observari, ut illam alii non infringant, & ipsi ejus limites non excedant, declaratione irrefragabili deffinimus, quod quantumcumque sic exempti gaudeant libertate, nihilominus tamen ratione delicti, sive contractus, aut rei, de qua contra ipsos agitur, rite possint coram locorum Ordinariis conveniri, & illi quoad hoc suam in ipsos jurisdictionem, prout jus exigit, exercere; distat enim Innocentianæ Constitutionis dispositio sibi vindicat locum in exemptione concessa personis propter locum, & in quacumque alia exemptione, licet amplissimis verbis concepta, uti ex sensu hujus Sac. Congregationis firmavit Rota in *Baren. Jurisdictionis 20. Maji 1603. sub num. 3. coram bon. mem. Vespasio impressa apud Marchesan de commiss. parte prima §. 2. pag. 1069. & decis. 165. num. primo, & seqq. parte 7. Recent.**

Ad partes positis actibus in contrarium allegatis a Curia Abbatiæ Farfensi, cum Curia etiam Archiepiscopalis pluries ratione delicti extra Collegiatam commisi, processerit adversus Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ, & in conflictu auctuum prævalere debeant illi, qui gesti sunt ab Archiepiscopo, aliis, qui ab Abbatibus pro tempore facti sunt.

Ex his autem, & ceteris a Scribentibus hinc inde afferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Reverendissimus Archiepiscopus Firmanus possit procedere, & Jurisdictionem Ordinariam exercere contra Personas, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Victoria subjectæ Abbatie Farfen. in casu contractuum, & delictorum factorum, & commissorum respectively extra septa dista Collegiatæ, in casu &c.

Negative.

Sess. 25. de Reform. c. 4.

SANCTI SEVERINI APPLICATIONIS LEGATI. Carolus Scaccia in ultimo, cum quo decessit, testamento, disposuit, quod Defunctis Laura Catharina, Maria, & Felice de Peverozzis, ex suæ hæreditatis asse solverentur

rentur Congregationi Patrum Oratorii S. Philippi Nerii scuta 100. monetæ Romanæ, cum onere annuarum Missarum duodecim, ac subministrandi ceram, & Sacra ut nfilia Rectori pro tempore cujusdam Cappellaniæ Laicalis, quam idem Testator erigi mandaverat in Ecclesia dictorum Patrum, *item dopo la morte degl' Eredi usufruttuarii lascio jure legati alla Chiesa, e Congregazione di S. Filippo scudi cento in denaro, o censi, con obligo perpetuo a Padri di detta Congregazione di una Messa il mese, e somministrare al Cappellano della mia Eredità paramenti, e quanto è necessario per celebrare la S. Messa.*

Patres Oratorii excessivo Missarum numero gravati, prædictum legatum se renuntiare velle professi sunt, exhibitæque a Rectore Seminarii Clericorum SSmo D. Nostro supplicatione, ut favore ejusdem seminarii fieret applicatio legati, cum onere tamen celebrare faciendi duodecim Missas a Testatore relictas in Ecclesia Cathedrali, quæ non longe distat ab eodem Seminario, fuerunt preces remissæ ad hanc Sac. Congregationem. Juxta morem scriptum fuit Episcopo pro informatione, qui respondit æquam sibi videri Seminarii petitionem, tum quia Seminarium summa indigentia laborat, itaut quatuor vicibus clausum, & quatuor vicibus apertum fuerit ab Episcopis pro tempore, absque spe eidem providendi per unionem Beneficiorum, cum Beneficia in Diœcesi non reperiantur, tum quia celebrationi Missarum a Testatore relictarum, bene consulitur juxta modum a Rectore Seminarii insinuatum.

Proposita itaque inter Summaria precum *die 4. Febr. 1719.* Seminarii supplicatione, rescriptum fuit *ad mentem,* & mens fuit quod exquireretur, an Patres Oratorii non solum Missas pro se ipsos celebrare nollent, sed an ulterius nollent, quod Missæ in eorum Ecclesia celebrarentur; habitæque à Patribus responsione, quod ipsi legatum prædictum, nec primo, nec secundo modo acceptare intendebant, proposita iterum fuit instantia Seminarii *die 1. Aprilis 1719.* & rescriptum fuit *pro gratia,* & in hujus rescripti executionem, Episcopus *die 14. ejusdem mensis* applicavit Seminario Legatum, & demandavit, ut onus Missarum adimpleretur in Ecclesia Cathedrali, & Joannes Antonius Machinellus Cappellanus Cappellaniæ à Testatore institutæ, & ab eodem Testatore nominatus, protestatus est se nolle impugnare prædictam applicationem factam favore Seminarii.

Applicationis tamen Legati impugnationem, quam recensitus Cappellanus protestatus est se facere nolle, Hieronymus Talpa formiter assumpsit, exhibitæque supplici libello, in quo exposuit, se nedum esse Executorem Testamentarium Caroli Scacciæ, sed etiam esse una cum tota sua domo vocatum ad Cappellaniam, seque idcirco exorare, ut legatum a Patribus S. Philippi renuntiatum, & juxta rescriptum hujus Sac. Congregationis applicatum Seminario, applicetur Cappellaniæ, tum quia Cappellania est hæres Universalis Testatoris, & legata de jure accrescunt hæredi, tum quia Cappellanus, qui tenetur ad celebrandum duas Missas qualibet hebdomada in Ecclesia dictorum Patrum, bene potest ad trames voluntatis Testatoris alias duodecim Missas ex legato descendentes in eadem Ecclesia celebrare, & tandem quia non fuit impositum, nec imponi potest onus Seminario subministrandi Cappellano paramenta, vinum, ceram, & alia utensilia, uti in executionem voluntatis prædicti Testatoris, Patres S. Philippi Nerii facere debuissent, si legatum acceptassent, proposita fuit ejusdem Hieronymi instantia in Congregatione habitæ *die 20. Maii 1719.*, & rescriptum fuit, *quod iterum proponeretur,*

Cum-

Cumque difficultatibus a dicto Hieronymo Talpa propositis, defensor Seminarii occurrat in scriptura per manus circumferenda, afferendo, primo quod jus accrescendi favore hæredis, quod habet locum in legatis profanis, non applicatur Legatis Pii, in quibus Sedes Apostolica succedit, & quæ per organum hujus Sac. Congregationis de dicto legato disposuit, secundo, quod onus subministrandi utensilia Cappellano impositum Patribus S. Philippi Nerii innotuit huic Sac. Congregationi, quæ eodem minime obstante, statuit legatum esse Seminario applicandum, & tertio quod non subsistit in facto, Testatorem voluisse, ut Missæ duodecim celebrarentur in Ecclesia Patrum S. Philippi Nerii, uti dicitur colligi ex verbis supra recensitis, Causa reproponitur, & onus erit E.E. VV. decernere.

- I. *An sit recedendum à gratia applicationis Legati favore Seminarii, & quatenus affirmativè.*
- II. *An sit locus unioni legati favore Cappellaniæ ordinatæ à quodam Carolo Scaccia, in casu &c.*

Negativè, & ampliùs.

*Sess. 25.
de Ref.
cap. 4.*

FANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Sebastianus de Arnolphis anno 1496. suos universales hæredes gravavit, ut in Ecclesia Cathedrali Sacellum construerent sub Invocatione SS. Corporis Christi, & illud dotarent in Florenis 100. investiendis in bonis stabilibus, quorum redditus pro ejusdem Sacelli officatura inservire deberent, & paulo post Michael Angelus Arnolphus Sebastiani frater eidem Cappellæ reliquit alios Florenos 50. in bonis stabilibus pariter investiendos.

Vincentius de Arnolphis cupiens, pias Sebastiani, & Michaelis Angeli Patris, ac Patruum respective voluntates executioni demandare anno 1554. devenit ad transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ Cathedralis, & se obligavit quoad usque dictos Florenos 150. persolvisset, tradere quolibet anno Canonicis Florenos septem constituens summam scutorum trium, & obulorum octo monetæ Romanæ, & è contra Canonici promiserunt, & sese obligarunt perpetuis futuris temporibus celebrare in eadem Cappella tres Missas qualibet hebdomada, ac annum Officium mortuorum cum Missa cantata, solitisque orationibus, & commemorationibus pro animabus mortuorum, & vivorum Domus de Arnolphis, hoc superaddito speciali pacto, quod cessantibus Canonicis in celebratione dictarum Missarum, & Officii, licitum esset Vincentio, ejusque hæredibus easdem Missas celebrari facere per alios Sacerdotes, etiam quod non essent de dicta Ecclesia.

In vim hujus pacti, Canonici protestati sunt, se nolle in posterum continuare in celebratione Missarum, attenta tenuissima eleemosyna, quæ vix ascendit ad obulum unum pro qualibet Missa, quando in Diœcesi Fanen. eleemosyna manualis est unius julii pro qualibet; cumque hanc protestationem intimassent Antonio Arnolpho hæredi Vincentii transigentis, idem ægre ferens hujus oneris in se assumptionem, eosdem Canonicos provocavit ad A.C. Gentilem, sub obtentu pendentis litis usque ab anno 1664. coram A.C. Areosto, sed cum Auditor SSm̃i controversiam quoad reductionem Missarum remiserit ad hanc S. Congregationem, post auditum de more Ordinarium, omnia prædicta confirmantem, & consulentem pro reductione Missarum, proposita fuit Capituli instantia inter Summariæ precum, sed Antonio Arnolpho exorante, ut sibi permitteretur sua jura deducere, responsum fuit quod Causa poneretur in folio. Ex

Ex supplicii libello tunc ab Antonio exhibito deducitur, ejus fundamentum pro reductione deneganda, consistere potissimum in hoc, quod agitur de missis per contractum acceptatis, in quibus Sac. hæc Congregatio reductionem concedere non consuevit, & multo magis cum contractus fuerit executioni mandatus per longissimum temporis spatium, & cum nulla contigerit immutatio, ex quo eadem summa, quæ ab initio in pactum fuit deducta, ut solveretur, semper fuit persoluta, & in præsentî persolvitur.

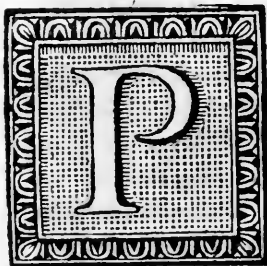
Excipit è contra Capitulum, quod contractus est ad iniquitatem redactus, & ad læsionem enormissimam, in quo rerum statu nunquam denegatur redutio, etiam si res sit de missis per contractum acceptatis; Pro solis etenim scutis tribus, & obulis octo Capitulum se obligavit ad celebrationem trium Missarum hebdomadalium, unacum Missa solemni, & Officio mortuorum, quando elemosyna Missæ manualis est unius julii pro qualibet, uti supra dictum fuit, non computatis utensilibus, itaut scuta 16. & obuli 60. requirantur pro dictarum Missarum celebratione. necnon pro Missa cantata.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit faciendâ redutio Missarum in casu &c,

Dilata.

Die Sabbathi 27. Aprilis 1720.

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. Promotor Fiscalis Curiae Episcopalis Prænestinæ contendit, jurisdictionem in Monasterio S. Mariæ Angelorum dictæ Sess. 2. 5. de Reg. cap. 5.

Civitatis pertinere ad Eminentissimum Ordinarium, & non ad Eminentissimum Cardinalem dicti Monasterii Protectorem.

Fundamenta Promotoris Fiscalis sunt ea, quæ sequuntur. Primum constituitur in juris dispositione, juxta quam omni, & singula Monasteria tum virorum, tum mulierum subduntur jurisdictioni ordinariæ, nisi auctoritate Apostolica probentur exempta.

Secundum in fundatione Monasterii S. Mariæ Angelorum de quo nunc agitur; ad supplicationem etenim Julii Cæsaris Columnæ Prænestinorum Principis, Cardinalis Marcus Antonius Columna Prænestinus Episcopus concessit licentiam pro erectione ejusdem, sed cum explicita conditione, quod Monasterium, & Moniales esse deberent sub cura, visitatione, correctione, gubernio, & superioritate ipsius Cardinalis, & pro tempore existentis Episcopi Prænestini, quinimmo cum tunc erectio Monasterii non fuerit executioni mandata, & idem Franciscus Princeps Columna novas pro erectione exhibuerit preces S. Mem. Paulo V., Pontifex nedum approbavit erectionem ad formam concessionis præcedenter obtentæ per Organum Cardinalis Episcopi, sed ulterius Monasterio erigendo Ecclesiam S. Mariæ de Trullo, quæ erat de Jurepatronatus memorati Principis, univit, repetita conditione, quod Moniales perpetuo re-

manere deberent sub cura, visitatione, correctione, & superioritate ipsius Ordinarii, quæ eadem conditio apposta etiam fuit in sententia lata à Vicario Generali Prænestino tanquam Delegato Apostolico, super valida, & legitima institutione, & erectione Monasterii.

Tertium fundamentum desumitur ab observantia, licet enim Summi Pontifices Monasterio S. Mariæ Angelorum Protectores assignaverint, Ordinarii nihilominus non destiterunt suam in eo exercere jurisdictionem, tum illud visitando, tum approbando contractus in sequelam rescriptorum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quæ eorum executionem commisit non Cardinalibus Protectoribus, sed vel Cardinalibus Episcopis, vel eorum Vicariis.

Quartum stat fundamentum in his, quæ jure delegato conceduntur Ordinariis a Sacro Concilio Tridentino *Seß. 25. de Regul. cap. 5.* circa clausuram Monialium, & ab alijs Constitutionibus Apostolicis, & Sacrarum Congregationum rescriptis, non obstante etiam Monasteriorum exemptione; Titulus etenim Delegati superadditus a Sacro Concilio Tridentino non dat Ordinariis jurisdictionem novam, sed est excitativus antiquæ, & præexistentis, & inventus fuit, ne prætextu exemptionis subditi se subtraherent ab Ordinaria Episcopali Jurisdictione.

Nec idem Promotor Fiscalis putat quidquam obesse posse, vel auctoritatem Eminentissimi Protectoris ipsi de jure competentem, vel Brevia eidem concessa, vel actus ab eodem exercitos,

Non auctoritatem ipsi de jure competentem, quia Protectores de jure nullam habent jurisdictionem, sed solam assistentiam; post editam potissimum Constitutionem 25. S. Mem. Innocentii XII. moderatoriam facultatum, quas Ordinum Protectores sibi competere asserbat,

Non breviam Summorum Pontificum, quia clausulæ in illis appositæ *cum omnibus, & singulis facultatibus, jurisdictionibus, privilegiis, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, quibus alii hujusmodi Monasteriorum Protectores, qui pro tempore fuerunt de jure, usu, consuetudine, aut privilegio, & concessione Apostolica usi sunt, & uti quomodo libet potuerunt*, non operantur, nisi à Cardinali Protectore ostendatur sibi ex privilegio, & concessione Apostolica, aut ex usu undequaque legitimo, & munito bona fide, tituloque præambulo, & scientia, & permissione Cardinalium Episcoporum, aliquam fuisse quæsitam auctoritatem, aut jurisdictionem,

Atque de facto cum S. Mem. Urbanus Octavus confirmile protectionis Breve concessisset Clar. Mem. Card. Francisco Barberino Seniori, idemque bene agnovisset, nullam sibi in dicto Breve concessam fuisse jurisdictionem, eidem Summo Pontifici supplicavit pro concessione alterius Brevis pro obtinenda licentia eligendi in confessarium Monasterii Monialium aliquem Presbyterum ab Ordinario approbatum,

Cumque novum breve ab Urbano Octavo fuerit dicto Cardinali concessum, *non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, atque de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus*,

Tria sunt, quæ a dicto Promotore Fiscalis inferuntur, primum est, non sufficere pro aliqua jurisdictione attribuenda Breve generalibus verbis supra expressis conceptum; secundum non posse Eminentissimum Dominum Cardina-

dinalem Franciscum Juniorem aliquod jvamen recipere a Brevis concessio Cardinali Francisco Seniori utpote munito clausula *pro illa vice dumtaxat*: tertium, non esse ad effectum, de quo agitur, alicujus roboris, & momenti quæcumque Brevia eidem Cardinali Francisco Juniori concessa, cum in illis non adsit derogatio Sacri Concilii Tridentini Constitutionum Apostolicarum, & legum foundationis, & erectionis Monasterii.

Remanent actus a Cardinalibus Protectoribus exerciti, sed Promotor Fiscalis contendit, eos non esse attendendos, aut quia non probatur, quod fuerint facti cum scientia, & patientia Ordinariorum, aut quia non habent assentiam tituli, aut quia in conflictu actuum, semper prævalent illi, qui facti sunt ab Ordinariis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An in Monasterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinæ competat jurisdictio Eminentissimo Ordinario, si ve potius Eminentissimo Barberino, in casu &c.

Proponatur in prima post proximam, etiam unica.

ALBANEN. Extat in Civitate Albani Monasterium Monialium Ordinis S. Francisci sub Invocatione Sanctissimæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, quod fuit fundatum à Claræ Mem. Principissa Catharina Sabella in sequelam Brevis ipsi concessi a Sanctæ Mem. Urbano Octavo, quod fuit directum Cardinali Borgia tunc Episcopo Albani, & in allegato Urbani Brevis habentur hæc verba, *insuper Monasterium sic erigendum, & instituentum, postquam erectum, & institutum fuerit, illiusque Abbatisam, seu Priorissam, & Moniales, ac personas quascumque earumque bona, gubernio, & regimini, administrationi, correctioni, visitationi, obedientiæ, superioritati, & omnimodæ jurisdictioni tuæ, & pro tempore existentis Episcopi Albanen, similiter, & perpetuò submittas, & subicias, & ultra redditus a Principissa assignatos pro alimoniis Monialium, & ceteris expensis, eadem promisit in perpetuum manutene Monasterium de uno Sacerdote pro Cappellano, & Confessario Monialium, & de uno Factore, seu Ministro pro servitio ejusdem Monasterii idoneis, & approbandis ab Eminentissimo Domino Cardinali Borgia, & ab Episcopo Albanen pro tempore, ac à Monialibus, & in eventum non manutentionis, voluit teneri ad dictam solutionem scutorum 100. moneta, ultra dicta scuta 300. Auri, quæ sint pro taxa salarii dicti Confessarii, & Factoris, & pro prædictis se, ac bona sua obligavit, & hypothecavit.*

In horum sequelam putat Eminentissimus Dominus Cardinalis Paulucius Episcopus Albanen, ad se tanquam ad Ordinarium pertinere jurisdictionem in dicto Monasterio Monialium, eoque fortiùs cum Episcopi Prædecessores sæpius illud visitaverint, & in eo exercuerint actus jurisdictionis, & Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium in casus contingentia, sæpius direxerit executionem ordinum, & decretorum, tum pro introducendis Monialibus, & Educandis, tum pro approbatione contractuum, Cardinalibus Episcopis Albanen, aut eorum Vicariis.

Abque eo quod jurisdictionis attributa dici valeat Cardinalibus Protectoribus, tum quia in Brevibus Protectionum non adest derogatio, his quæ fuerunt statuta in fundatione, tum quia Protectores, uti tales, nullam obtinent in Monasteriis, quorum sunt Protectores, jurisdictionem, & multo magis post editam supra memoratam Constitutionem Innocentii XII.

Et quia aliqui jurisdictionis actus afferri possunt a Protectoribus, subdit idem

Eminentissimus Paulucius, non esse in illis constituendum ullum fundamentum, nedum quia non probantur facti cum scientia, & patientia Cardinalium Episcoporum, sed etiam quia in conflictu actuum semper prævalere debent illi, qui facti fuerunt ab Ordinariis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An in Monasterio Conceptionis Beatissimæ Virginis Civitatis Albanen. competat jurisdictio Eminentissimo Ordinario, sive potius Eminentissimo Protectori in casu &c.

Proponatur in prima post proximam, etiam unica.

*Sess. 23. cap.
8. de Refor.*

ROMANA, SEUI TUSCULANA. Dominicus Antonuccius è Civitate Tusculana Oriundus anno 1663. Romam se contulit, ubi primum Dommum conduxit, quam etiam successivè, unacum aliis bonis acquisivit. Contraxit idem Dominicus anno 1680. Matrimonium in Urbe cum Hieronyma de Parentibus, & ex hoc Matrimonio anno 1685. in Urbe natus est Franciscus Antoniuccius, qui Sacramenta Baptismatis, & Crismatis in Sacrosancta Lateranensi Basilica recepit; Vicarius Curatus Parochiæ Sanctorum Quirici, & Julittæ, testatus est dictos de Antonuccis ab anno 1663. in sua Parochia domicilium habuisse, & in eadem singulis annis præcepto annuæ communionis satisfacisse, & Franciscus, post emensum in Collegio Romano, & Archigymnasio Sapientiæ studiorum curriculum, uti Romanus fuit prima Clericali tonsura insignitus, & dictæ Parochiali Ecclesiæ adscriptus, & successivè ad minores ordines, & deinde ad majores promotus est, prævia dispensatione Sanctitatis suæ super admissione tituli paritimonii, & trium mensum permanentia in Domo Missionis.

Sub obtentu, quod tonsuram, minores, & majores ordines idem Franciscus in Urbe recepisset sine litteris Eminentissimi Episcopi Tusculani, instante Promotore Fiscali prædictæ Ecclesiæ fuit eidem ab Eminentissimo Episcopo demandatum, ut se a celebrando abstineret, habitoque per Franciscum recursum ad hanc Sac. Congregationem, juxta morem responsum fuit, quod audirentur Eminentissimi Episcopus Tusculanus, & Vicarius Urbis, & successivè demandatum est, quod Causa poneretur in folio.

Prima, quæ supervenit informatio fuit illa Eminentissimi Vicarii, in qua inquit, fuisse Franciscum in Urbe prima Tonsura, minoribus ordinibus, & deinde majoribus insignitum, nullis requisitis litteris Esmi Epif. Tusculani quia suo Tribunali fuerunt exhibitæ testimoniales super matrimonio parentum, & ipsius Francisci Baptismate, & Crismate in Urbe celebratis, necnon attestatio Parochi super vita, & moribus, una cum cæteris documentis de studiis in Urbe peractis, & de assignatione Patrimonii in bonis, in Urbe pariter existentibus, hinc inferendo, nullas pro Francisci ordinatione fuisse necessarias Eminentissimi Episcopi Tusculani litteras; licet enim Dominicus Pater in Civitate Tusculana natus esset, ejus tamen permanentia in Urbe dici non potuit temporalis, occasione videlicet itinèris, officii, legationis, mercaturæ, aut alterius temporalis moræ, uti loquitur Constitutio Innocentiana mox alleganda, sed permanentia ad quinquaginta, & ultra annos protracta talis fuit, sicut in ejus sequelam verum de Jure contraxerit domicilium, in quo rerum statu sibi vindicat locum dispositio Bullæ 44. quæ incipit *Speculatores* S. Mem. Innocentii XII. ubi sic legitur, *at si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est tamdiu, ac eo animo per-*
man-

mauserit, ut inibi verè Domicilium de Jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed Domicilium per Patrem legitimè, ut præfertur, contractum pro ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

Tum quia cum tota difficultas in eo consistere videatur quòd, unacum Domicilio in Urbe acquisito, Dominicus Pater retinuit etiam in Civitate Tusculana Domicilium; nulla ex facti circumstantia ortum habere potuit necessitas requirendi litteras Testimoniales Eminentissimi Episcopi Tusculani; primò quia si Franciscus aliquando Civitatem petiit Tusculanam, id fecit more Romanorum ad animum alleviandum, secundo quia testimoniales litteræ in Constitutione Innocentiana requiruntur in ordinando ratione Beneficii, *ut in §. Licet verò*, ratione accidentaliter nativitatis, unacum permanentia ad tantum tempus protracta, ut potuerit eo in loco, in quo ex accidenti natus est, canonico impedimento irretiri, quemadmodum legitur *in §. Cæterum*, vel demum in eo, qui alibi natus Domicilium verè, & perfectè acquisivit, sed in tali ætate a loco originis discessit, ut potuerit alicui Canonico impedimento obnoxius effici, uti habetur *in §. subditus*, absque eo quod Innocentiana Constitutio testimoniales, exposcat epistolæ illius Episcopi, in cujus Diœcesi, licet Pater retineat Domicilium, aliud tamen in alio loco Domicilium acquisivit, ubi & filium procreavit, in hac quippe facti specie, cum filius subditus sit Episcopi, in cujus Diœcesi natus est, tum ratione Originis, tum ratione Domicilii, nullum sibi videntur vindicare locum litteræ testimoniales Episcopi illius loci, in quo Pater natus est, & in quo adhuc retinet Domicilium.

Pro quo assumpto militare videntur binæ Resolutiones hujus Sacræ Congregationis, altera in *Neapolitana, seu in Hieracen. Ordinationis*, in qua, orta controversia inter Episcopum Hieracen., & Archiepiscopum Neapolitanum super ordinatione cujusdam Clerici asserente Episcopo Hieracen., quod ipse erat Ordinarius, originis paternæ, & excipiente Archiepiscopo Neapolitano, quod Pater in Civitate Neapolitana Domicilium contraxerat, & ibi filium, de cujus ordinatione agebatur, procreaverat, Sacra hæc Congregatio, quæ *Die 27 Junii anno 1699.* fuerat in sensu, quod ordinatione pertineret ad Episcopum Hieracen., *die 17. Decembris 1700.* distulit resolutionem, & *die 15. Januarii 1701.* recessit a decisio, & censuit, Ordinationem spectare ad Archiepiscopum Neapolitanum. Altera Resolutio est in *Causa Romana, seu Sutrina Ordinationis die 17. Martii 1708.* in qua cum Episcopus Sutrinus assereret ad se spectare cujusdam Clerici ordinationem, sub fundamento, quod Pater, & Mater ejusdem essent Originarii suæ Sutrinæ Diœcesis, & mea bona possiderent, & è contra Eminentissimo Urbis Vicarius exciperet, quod quidquid esset de origine Patris, & Matris iidem Domicilium contraxerant in Urbe, in qua etiam Orator natus erat, Sacra Congregatio respondit, ordinationem pertinere ad Eminentissimum Urbis Vicarium.

Supervenit deinde informatio Eminentissimi Episcopi Tusculani, in qua, præmissis, quod Dominicus Francisci Pater Tusculi natus est ibique adhuc retinet Domicilium, & majorem partem bonorum, & publica Communitatis munia exercet, & quod Franciscus licet in Urbe natus per notabile tempus Tusculi permansit usque videlicet ad ætatis suæ annum 14., conclusit, non potuisse eum ordinari prima tonsura, & minoribus, atque majoribus ordinibus sine litteris dimissorialibus, & in omnem durissimum casum, sine litteris Testimonialibus sui Tribunalis.

Quod

Quod autem Franciscus non potuerit licite ordinari sine suis litteris dimissorialibus, in citata demonstratur informatione, quoties etenim Dominicus Pater est originarius Civitatis Tusculanæ, & in ea habet Domicilium, Filius, qui sequitur originem Patris, non poterat initiari sine litteris dimissorialibus Episcopi Tusculani.

Abque eo quod quidquam referat Domicilium subinde a Patre acquisitum in Urbe, in qua etiam, uti dictum fuit, Filius natus est, quandoquidem sæpe memorata Bulla Innocentiana non requirit tantum, ad effectum contrahendi domicilium pro suscipiendis ordinibus, decennem habitationem in loco, translationem majoris partis bonorum, una cum instructis ædibus, quæ satis erant de Jure Communi, sed ulterius præscripsit, quod deberet adesse juramentum indicativum animi domicilium contrahendi, uti habetur in §. *subditus*, ibi, *se vere, & realiter animum hujusmodi habere jure jurando affirmet*, quasi quod non exhibito a Dominico Patre Juramento, domicilium ab eodem in Urbe nunquam contractum dici valeat.

Ad partes positis resolutionibus allegatis in Hieracen., & in Sutrina: ignoratur enim, an in earum casu adfuerit juramentum a Bulla Innocentiana requisitum pro contrahendo domicilio, & potius præsumi debet, quod adfuerit, cum quia Sac. Congregatio processit cum supposito, quod Ordinandi domicilium legitime contraxissent in Civitatibus Neapolitana, & Romana, quod contingere non poterat sine juramento, tum quia semper Sac. Congregatio in terminis, de quibus agitur, reputavit, juramentum esse necessarium pro domicilio contrahendo, uti, cæteris omis, desumitur ex Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis, quæ fuit proposita die 23. Julii 1718., die 18. Martii 1719., & die prima Aprilis, & die 8. Julii 1719., & in qua fuit resolutum, ordinationem non pertinere ad Episcopum Ugentinum, sed ad Archiepiscopum Hydruntinum, in cujus Diœcesi Ordinandus majorem suorum bonorum partem habebat, una cum instructis ædibus, & inter Cives fuerat adscitus, *prestato tamen Juramento ad formam Bullæ.*

Et cum hoc themate procedendo, concordatur §. Bullæ incipiens *atq; Pater* cum §. ejusdem Bullæ incipiente *subditus*; Primum etenim §. statuens, attendendum esse domicilium a Patre acquisitum; & non originem Patris, ut Filius sit ordinandus, loquitur de domicilio per Patrem legitime contracto, modusque legitime acquirendi domicilium exprimitur in subsequenti §. in quo ultra alia requisita a jure communi inducta pro domicilio contrahendo, additur in Bulla, & illud juramenti.

Quod vero in omnem durissimum casum Franciscus non potuisset ordinari sine litteris saltem testimonialibus Curia Episcopalis Tusculanæ, patet, quia idem in ea Civitate permansit usque ad eam ætatem, in qua canonicum potuerat contrahere impedimentum, in quo rerum statu ad ordinationem legitime non proceditur nisi præviis litteris testimonialibus Ordinarii, in cujus Diœcesi tempore prædicto permansit.

Multoque magis cum in Civitate Tusculana, Pater sicuti nunc, tunc etiam habuerit domicilium, in hac quippe facti speciei mora dici non potuit accidentaliter, & similis illi, quæ fit ab eo, qui omnino exterus accedit ad aliquem locum, vel causa animum alleviandi, vel vacandi studiis, quique idcirco promovetur sine literis testimonialibus Ordinarii dicti loci, juxta resoluta in *Turritana Jurisdictionis 17. Martii 1708. & in alia Turritana 3. Augusti 1709., & in Ugentina, seu Neritonen. Ordinationis 17. Junii 1719.* His stantibus, dignabuntur EE. VV. discernere. An

An Franciscus licite fuerit prima tonsura, minoribus, & majoribus ordinibus initiatus in casu &c.

Negative,

FANEN, REDUCTIONIS MISSARUM. Proposita fuit hæc *Causa Sess. 25.*
in ultima Congregatione habita *die 13. Aprilis 1720.*, cujus folium *de Ref.*
poterit ab EE. VV. reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta reso- *cap. 4.*
lutio, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit faciendâ reductio missarum in casu &c.

Pro reductione ad Manualem, deleta missa solèmnî, & de-
to Officio Mortuorum.

HERBIPOLEN, ECCLESIARUM PAROCHIALIUM. Episcopus *Sess. 14.*
Herbipolensis mandavit Abbati Monasterii S. Michaelis Ordinis S. *cap. 10.*
Benedicti extra Mænia Bambergæ, quod ad Monasterium revocaret Pa- *de Ref.*
trem Bonifatium, sub obtentu, quod male exerceret curam Animarum
in Ecclesiis Parochialibus Ezelskirchen, & Gremsdorff, & quod ido-
neum loco illius Clericum Sæcularem præsentaret, sed respondente Ab-
bate, se Patrem Bonifatium esse revocaturum, dummodo sibi daretur
facultas præsentandi alium Monachum, Patrem videlicet Idelphonsum,
exorta est inter eosdem controversia, eademque ad hanc Sac. Congrega-
tionem delata, disputandum in præsentî proponitur dubium ad calcem
hujus restrictus referendum.

Contendit Episcopus, memoratas Ecclesias Parochiales esse beneficia sæcu-
laria, admissamque fuisse præsentationem ab Abbatibus, factam in perso-
nis suorum Monachorum ab anno tantum 1660., quo tempore propter
Aatholicorum invasiones, & Bellum Svevicum magna aderat penuria
Clericorum Sæcularium, in quo rerum statu infert, non esse nunc libe-
rum Abbati præsentare Regulares sui Ordinis, sed debere præsentare
Curatos, qui sint Presbyteri Sæculares, quique ab Episcopo pro tempo-
re institutionem debeant reportare, cum Regularia Regularibus, Sæcu-
laria Sæcularibus sint conferenda, juxta *Caput X. sess. 14. de Refor.*, &
cum ab hac Sac. Congregatione jam fuerit resolutum, Regularem præfi-
ci non possæ curæ Animarum ab Episcopo sine Apostolica dispensatione,
quæ concedi non consuevit, nisi eodem Episcopo instante pro necessita-
te, vel utilitate Ecclesiæ, uti ex sensu hujus Sac. Congregationis bene
docet *Fagnan. in cap. quod Dei timorem de statu Monachorum n. 17.*

Et quia ab Abbate responsum fuit, quod Parochiales Ecclesiæ suo sunt uni-
tæ Monasterio, item, quod semper ad eandem Monachus fuit præsentat-
us, & tandem quod vigore præscriptionis jus acquisivit Monachos præ-
sentandi.

Ab Episcopo respondetur nullum, ex dictis fundamentis subsistere, non pri-
mum unionis, quandoquidem instrumentum concambii facti a S. Henri-
co Imperatore anno 1015., ex quo desumitur unio, non fuit exhibitum in
forma probante, & quatenus in forma probante exhiberetur, non conclu-
deret unionem tum quia potest non potestas Laica facere unionem Bene-
ficioꝝ, tum quia citatum perlegendo instrumentum, in illo continetur
donatio nonnullarum Villarum, necnon Jurispatronatus Ecclesiarum
dictis Villis annexi, quæ res nihil habet commune cum unione.

Non

Non alterum, quod semper videlicet fuerint Monaci præsentati ad Ecclesias Parochiales, de quibus agitur, cum constat Presbyteros Sæculares fuisse præsentatos usque ad annum 1660.

Non ultimum denique præscriptionis, in tantum siquidem Episcopi ab eo tempore usque in præsens admiserunt præsentationes Monachorum, in quantum id de necessitate fieri debebat, stante penuria Clericorum Sæcularium.

Præterquamquod ad mutandum Beneficii statum quadragenaria requiritur, sed non sufficit, necesse etenim esse dicitur, quod concurrat bona fides, adsit scientia, & patientia illorum, quibus ex mutatione status præjudicium inferitur, & quod provisiones fuerint factæ eo animo, & intentione, ut beneficii status mutaretur, juxta firmata per *Adden. ad Ludovif. decis. 434. num. 20.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Abbas Monasterii S. Michaelis extra Mania Bambergæ Ordinis Benedictinorum teneatur præsentare Rectores, seu Curatos ad Ecclesias Ezels Kirchen, & Gremsdorff, qui sint Presbyteri Sæculares ab Episcopo instituendi, vel potius liberum eidem sit præsentare Regulares sui Ordinis in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes hinc inde, & Episcopus exhibeat Institutiones.

Sess. 6. de Ref. cap. 6. **C**ALAGURITANA BENEFICIORUM. Tam factum hujus Causæ, quam præcedentia hujus Sac. Congregationis rescripta fuerunt exposita in folio Congregationis habitæ die 3. Febr. 1719. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla tunc fuit capta resolutio, & Causa reposita, in Congregatione habita 4. Martii ejusdem anni, Sac. Congregatio distulit pariter resolutionem, & censuit, coadjuvandas esse probationes. In hoc rerum statu, dignabuntur EE. VV. dubium tunc propositum, & non resolutum, resolvere, hoc est.

An sit standum, vel recedendum à decis. sub die 30. Septembris 1702.

Dilata, & proponatur in tertia etiam unica.

Sess. 22. de Ref. cap. 6. **R**OMANA; SEU JANUEN. APPLICATIONIS LEGATORUM. Factum hujus Causæ expositum fuit in folio Congregationis habitæ die 13. Augusti 1718. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, repositaque Causa in Congregatione habita die 19. Novembris ejusdem anni, responsum fuit dilata, & ad mentem, & mens fuit, quod Eminentissimus Archiepiscopus Januensis informaret super existentia, & paupertate Fratrum Joannis Baptistæ, audita Communitate, & quod extrahi curaret ab æstimo partitam stabiliam possessorem a prædicto Jo: Baptista, & quod exhiberetur assignatio locorum Montium facta ab eodem favore Creditorum. Pro

tertia

tertia itaque vice reproponitur *Causa*, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & pro qua summa sit locus applicationi legatorum in casu.

Affirmativè, & Emanueli assignentur *Scuta tria* quolibet mense ex fructibus 12. *Locorum Montium*, & *Æmiliæ* assignetur ex fructibus 80. *Locorum Montium* dos in *Scut. 300.* Ita tamen ut uno anno recipiat *Scut. 150.*, & alia *Scut. 150.* duobus annis sequentibus.

TERRÆ LAURI, SEU FIRMANA DISCESSUS CONFRATERNITATIS. Anno 1630. Archiepiscopus Firmanus erectionem cujusdam Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia S. Mariæ de Platea Terræ Lauri confirmavit, & quatenus opus esset dictam Confraternitatem de novo erexit.

Sess. 22. c. 8. de ref.

Anno 1654. Confratres promiserunt tradere Parocho dictæ Ecclesiæ certam olei quantitatem pro lampade, quæ ardere debet coram Sanctissimo Sacramento, sed cum Confratres in subministracione olei nuper cessaverint, exportæ fuerunt inter Parochum, & ipsos nonnullæ controversiæ, quarum cognitio ad hanc Sac. Congregationem remissa fuit.

Scripturæ hinc inde distribuuntur, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Confraternitati, & Confratribus Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Parochiali S. Mariæ de Platea Terræ Lauri, invito Parocho, liceat transire ad aliam Ecclesiam, & quatenus affirmative.*

II. *An omnia mobilia, & supellectilia Sacra ejusdem Confraternitatis sint restituenda dictis Confratribus in casu &c.*

III. *Quatenus vero negative quoad discessum, an obligatio annualis tradendi per Confraternitatem Rectori, seu Parocho pro tempore certam quantitatem olei sit nulla in casu &c.*

IV. *An sequestra facta per dictum Parochum pro consecutione dicti olei sint revocanda in casu &c.*

Ad Primum negativè, & amplius, & Archiepiscopus provideat nè oriantur scandala. Ad Secundum provisum in primo. Ad Tertium, & Quartum negativè, & amplius.

LEODIEN. INDULTI. In Congregatione habita die 10. Julii anno 1717, duo dubia fuerunt disputata, primum, *an Indultum Pontificium concessum Episcopo, & Principi Leodiensi suffragetur Canonicis pro servitio illius Diœcesis, & Principatus assumptis ad effectum consequendi distributiones quotidianas, anniversaria, omniaque emolumenta, quæ debentur ratione personalis residentiæ, & ininteressantiæ in Choro, & huic dubio responsum fuit affirmative, dummodo aliter non fuerit dispositum à Testatoribus.* Secundum dubium conceptum erat sequentibus verbis: *An Canonici assumpti pro servitio, ut supra, & qui non expleverunt annalem, & strictam residentiam ad formam Statutorum propriæ Ecclesiæ, gaudeant indulto prædicto, tam quoad massam grossam, quam quoad alia emolumenta, & huic dubio responsum fuit negativè.*

Sess. 24. cap. 12. de Ref.

Ad formam hujus resolutionis , promotâ fuit instantia pro executione indulti coram Suffraganeo Leodiensi , tanquam Judice in eodem Indulto specialiter deputato , sed se opponentibus Capitulis Cleri Leodiensis sub obtentu , quod Canonici non haberent necessaria requisita , exhibita fuit attestatio Episcopi , & Principis Leodiensis , quod Canonici fuerant à se pro suo servitio assumpti , & exhibita etiam fuit attestatio Secretariorum uniuscujusque Capituli , quod prædicti Canonici strictam , & annalem peregerant residentiam , & sic , quod fruebantur omnibus requisitis necessariis pro executione Indulti ; At iterum opponentibus Capitulis , quod attestatio super assumptione Canoniorum ad generale servitium Episcopi , & Principis Leodiensis non erat sufficiens , sed quod servitium erat individuandum , responsum fuit in Congregatione habita die 3. Septembris anni 1718. *exprimant coram Sac. Congregatione qualitatem servitii .*

Cohærenter adhæc , novam Episcopus , & Princeps Leodiensis dedit attestationem super qualitate servitii , propositaque instantia pro executione Indulti inter Summaria precum in Congregatione habita die 26. Augusti anno 1719. rescriptum fuit , quod *proponeretur in folio in secunda post aquas .* Procurator Capitulorum fuit sæpius admonitus de Causâ in folio describenda , sed cum nulla usque adhuc ejus scriptura haberi potuerit , & Promotor Fiscalis Diœcesis , & Principatus Leodiensis nimis dilationis petæsus pro Causâ Propositione insteterit .

Dignabuntur EE. VV. decernere .

An Canonici per Episcopum , & Principem Leodiensem assumpti pro servitio expresso in attestazione ejusdem Episcopi gaudeant indulto , de quo agitur , in casu .

Affirmativè quoad Canonicos Perpetuum , & Gulielmum , in reliquis dilata , & ad Mentem .

Die Sabbati 11. Maii 1720.

*Lib. 24. cap.
18. de Refor.*

ASSANEN. CONCURSUS . Factum hujus Causæ fuit expositum in folio ex benignitate reassumendo , & distributo pro Congregatione habita die 16. Decembris 1719.

Tunc tria fuerunt dubia disputata .

I. *An constet de validitate Concursus in Casu &c.*

II. *An constet de rationabili judicio Episcopi in Casu &c.*

III. *An sit locus provocationi ad novum examen in Casu &c.*

Et ad primum responsum fuit affirmativè , & ad secundum , & tertium dilata fuit resolutio , dictumque fuit , quod exhiberentur acta Concursus .

Exhibitis modo Concursus actis , & impetrata quoad primum dubium nova audientia , dignabuntur EE. VV. decernere .

I. *An sit standum , vel recedendum a decisio die 16. Decembris 1719.*

II. *An*

- II. *An constet de rationabili judicio Episcopi in casu &c.*
 III. *An sit locus provocationi ad novum examen in casu &c.*

Ad Primum In Decisis, & ampliùs : Ad Secundum, & Tertium Dilata, & ad Mentem .

NUCERINA PAROCHIALIS. Episcopus Nucerinus concursum de more sess. 24. cap. 13. de refor. re indixit, ut Parochialem Ecclesiam, sive Prioratum S. Angeli Terræ Saxoferrati vacantem de novo Rectore provideret.

Plures ad concursum venerunt, sed aliis omissis, qui vel appellationem subinde non interposuerunt, vel subsequenter à prosecutione appellationis interpositæ recesserunt, Sacerdos Marcus de Evangelistis ex quinque examinatorebus Synodalibus tres habuit sibi favorabiles, & in Sacerdotem Paridem de Vimercatis omnium quinque examinerum favorabilia vota confluxerunt.

Paris de Vimercatis fuit ab Episcopo præelectus, & appellatione à Sacerdote Marco de Evangelistis ad hanc Sac. Congregationem interposita, in præfenti quæritur an sit locus novo examini, & quatenus novo examini locus non esset, an saltem aliunde constet de irrationabili judicio Episcopi, ut ex tenore dubii infra referendi desumitur.

Sacerdos Paris contendit, non esse locum novo examini, nisi aliqua probatio præcedat gravaminis ab Episcopo illati in sui ipsius præelectione, & multò magis cum Sacerdos Marcus de Evangelistis suæ idoneitatis honorabile testimonium habuerit, cum ex quinque examinatorebus, tres eum denuntiaverint idoneum pro obtinenda Parochiali; & post hæc, transit ad enumerationem suorum requisitorum, propter quæ contendit, nedum constare de rationabili judicio Episcopi, sed ulteriùs superfluum esse futurum quodcumque novum examen, in quo licèt Sacerdos Marcus superior evaderet, non ob hoc tamen Parochialem consequi posset, cum Parochiales Ecclesiæ conferantur non intuitu tantum literaturæ, sed ex aliis etiam qualitatibus, ad quas conferens debet habere omnem considerationem.

Excipit è contra Sacerdos Marcus de Evangelistis, novum examen esse de necessitate instituendum, cum appellationem ipse interposuerit, & novi examinis facultas Appellantibus detur in celebri Constitutione 33. *S. Pii V. Bullar. tom. 2.*

Absque eo quod debeat ipse hic, & nunc docere de gravamine per Episcopum illato, quandoquidem de hoc docere non debet ante novum examen faciendum coram Judice appellationis juxta antiquam hujus Sacræ Congregationis resolutionem in *Causa Pistorien. 12. Junii 1603.* impressam apud *Fagnan. in cap. eam re num. 31. de ætat. & qualit.* & juxta recentem hujus ejusdem Sac. Congregationis resolutionem in *Isclana Parochialis 23. Julii 1718.*

Et quia, uti supra visum fuit, Sacerdos paris insistit in præponderantia suarum qualitatium, & in sufficienti approbatione idoneitatis à Sacerdote Marco reportata, subdit idem Sacerdos Marcus non esse hic, & nunc agendum de qualitatibus præponderantia, de ea etenim erit agendum, postquam completum fuerit novum examen, & quando assumetur principalis quæstio, an sit facienda nova collatio ob prælectionis irrationabilitatem, tunc quippe erit assumenda indago de moribus, de experientia, & de consimilibus qualitatibus, juxta Sacræ hujus Congregationis resolutiones, quas Rota re-

verenter amplexa est *decis. 4. & decis. 24. cor. Card. Celso, dec. 9. & 10. post Monacell. in formul. tom. 4.*

Nec ulterius idoneitatis approbationem à tribus Examinatoribus Synodalibus reportatam satis esse, ut novum examen excludatur, cum in durioribus terminis duorum æque approbatorum in concursu, juxta sensum tam Sacræ Congregationis, quàm Rotæ novo examini sit locus, si alter ex eis appellationem interponat, juxta firmata in *Comen. Parochialis 10. Januar. 1707. §. Nec urgere cor. b. m. Caffarello, & in Comen. Præposituræ 13. Maii 1707. §. Clara etenim coram b. m. Omanna.*

His itaque stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedendum novum examen, & quatenus negativè, an aliunde constet de irrationabili judicio Episcopi in Casu &c.

Dilata, & ad Mentem.

S. ff. 24. cap. 18. de Ref.

UXENTINA PAROCHIALIS. Indiçto Concursu occasione vacationis Parochialis Ecclesiæ S. Nicolai Terræ Salvi Uxentinæ Diocesis, præelectus fuit ab Episcopo Sacerdos Guarinus, & Sacerdos Jo: Felix Lecci appellationem interposuit ab irrationabili judicio Episcopi transmissique juxta morem ad hanc Sac. Congregationem actis Concursus, memoratus Sacerdos Jo: Felix contendit, Ecclesiam Parochialem sibi esse adjudicandam, nedum quia ipse etiam fuit ab examinatore approbatus, sed etiam quia suas afferit qualitates, & requisita id exposcere. habita præsertim ratione demeritorum Sacerdotis Guarini, quæ latissimè in informatione per manus circumferenda legi possunt.

Addit majorem suam in Doctrina idoneitatem desumi posse ex responsionibus tam à se, quam à Sacerdote Guarino datis ad quæsitam ab examinatore propositam.

Primum quæsitum fuit circa intelligentiam verborum Sacri Concilii Tridentini *Sess. 6. de Justificat. Can. 10. ibi si quis dixerit homines sine Christi justitia, per quam nobis meruit justificari, aut per eam ipsum formaliter justos esse, anathema sit.*

Secundum fuit, An Parochus, qui cum Pœnitente peccatum commisit, possit excipere dicti Pœnitentis Confessionem, & an, excipiendo eam, valida sit.

Tertium, An Confessarius, qui Pœnitentem indispositum cognoscit, eique absolutionem dare nequit, possit nihilominus proferre verba. *ego te absolvo,* communicata prius Pœnitenti intentione eum non absolvendi.

Ad primum autem Sacerdos Jo: Felix respondit, merita Christi esse Causam moralem nostræ justificationis, & gratiam sanctificantem esse Causam formalem nostræ justificationis; & Sacerdos Guarinus respondit homines justificari ex justitia Christi non qua ipse justus est, sed qua nos justos facit, nempe suæ Passionis merito, nec per eam ipsam formaliter justos fieri; nisi concurrant opera bona ipsius justificandi.

Ad secundum Sacerdos Joannes Felix respondit posse Parochum Confessionem audire, & Confessionem esse validam, & Sacerdos Guarinus respondit, posse Parochum audire Confessionem, sed Confessionem esse invalidam ex defectu erubescentiæ, & consequenter doloris.

Ad tertium Sacerdos Joannes Felix respondit esse propositionem damnatam à S. M. Innocentio XI. & scribens pro Jo: Felice contendit hanc responsionem

nem subsistere, cum inter allegatas propositiones vigesima nona sit ea, quæ sequitur, *urgens metus gravis est iusta Causa Sacramentorum administrationem simulandi*, & Sacerdos Guarinus respondit posse Confessarium proferre illa verba *ego te absolvo*, absque intentione absolvendi, dummodo id Pœnitenti manifestavit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de irrationabili iudicio Ordinarii, ita ut Parochialis Ecclesia S. Nicolai Terræ Salvi sit adjudicanda J̄o: Felici Lecci, in casu &c.

Affirmativè.

FIRMANA CAPPELLANIÆ. Nicolaus Lappa in ultimo, cum quo de- *Sess. 22. c. 8.*
cessit testamento demandavit, quod quædam Cappellania perpetua erige- *de Ref.*
retur in Ecclesia Sancti Joannis Montis S. Martini.

Super hac Cappellania exorta est controversia; Sacerdos etenim Valerius de Valeriis se ad illam obtinuit præsentari ab his, qui habent jus præsentandi, & è contra Communitas Terræ Montis S. Martini, & Sacerdos Cajetanus Petruccijs se dictæ opponunt præsentationi, asseruntque Cappellaniam non Valerio, sed ipsimet Cajetano esse debitam.

Horum fundamentum in hoc consistit, quod Valerius licet fuerit à Patronis præsentatus, non potuit tamen ab Archiepiscopo Firmano reportare approbationem ad audiendas Confessiones, tum propter defectum ætatis, tum propter inhabilitatem.

Quando in fundatione Cappellaniæ habentur hæc verba, *che il suddetto Cappellano da eleggersi sia Confessore, e quando non fosse tale nel tempo dell'elezione, che ne debba impetrare la facoltà dentro un mese dopo seguita l'istessa elezione, altrimenti decada da ogni jus di poter essere più Cappellano.*

Absque eo quod quidquam referat conjunctio sanguinis, quam Valerius dicit se habere erga Fundatorem, quia Fundator dedit prælationem consanguineis, sed dummodo illi probent consanguinitatem, & dummodo sint capaces, hoc est habeant omnes alias qualitates ab eodem Testatore volitas, *comandando però, che sino, che vi saranno miei parenti, anco remotissimi, ma capaci a poter esercitare detta Cappellania, questi tutti debbano essere preferiti secondo il loro grado di parentela, che averanno con me, quanto all'ordine dell'elezione, e quando il grado della parentela fosse uguale, voglio, che sia preferito quello, che sarà d'età maggiore, con che però siano tenuti a provare la parentela.*

Addendo, quod idem Fundator exclusis consanguineis prælationem dedit Concivibus, *se non vi saranno miei parenti in tempo, che si farà fatto luogo alla nomina delle dette elezioni, sia nondimeno sempre preferito il Pasano al Forestiere*, & quod ipse Cajetanus est Concivis juxta attestationes ab ipso exhibitas.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Cappellania relicta per quondam Nicolaum Lappam debeat Sacerdoti Valerio de Valeriis, seu potius alteri Sacerdoti Confessario Terræ Montis S. Martini in casu &c.

Dilata ad Secundam omninò etiam unica.

VESTANA, SEU SYPONTINA ORDINATIONIS. Paulus Jordanus *Sess. 23. c. 8.*
Montis S. Angeli SyPontinæ Diœcesis Mansionariam quamdam Refi- *de Ref.*
den-

dentialem obtinuit in Ecclesia Cathedrali Vestana, ad cujus Cappellaniæ titulum fuit ab Episcopo Asculano promotus anno 1715. ad Diaconatum, & Presbyteratum, præviis litteris dimissorialibus Vicarii Capitularis Vestani, sed sine litteris tam dimissorialibus, quam testimonialibus Archiepiscopi Sypontini.

Instante Promotore Fiscali prædictæ Curia Sypontinæ, ut Jordanus declararetur suspensus ab exercitio ordinum, & etiam declararetur irregularis, ex quo, non obstante suspensione, missam ubique locorum celebraverat, post requisitas, & habitas informationes tam Archiepiscopi Sypontini, quam Episcopi Vestani, proposita fuit instantia inter summaria precum in Congregatione habita die 4. Maii 1719. & responsum fuit *Jordanum esse suspensum, & irregularem*, & multo magis cum ex dictis informationibus deprehensum fuerit, quod Mansionaria, ad quam fuit ordinatus, erat amovibilis ad nutum Capituli Vestani, ita, & taliter, ut propter à sua Ecclesia absentiam fuerit eadem subinde privatus.

Adversus hoc rescriptum Jordanus obtinuit novam audientiam, suamque instantiam in folio proponi, asserendo, quod nullum ex recitatis fundamentis habet subsistentiam.

Non primum defectu litterarum dimissorialium Archiepiscopi Sypontini, quia post obtentam in Civitate Vestana Mansionariam, quæ erat pro ordinatione sufficiens juxta Taxam dictæ Diœcesis, subditus evasit Curia Vestanæ, ad tramites *Bullæ 44. Innocentii XII. §. Licet verò*.

Non secundum, defectu litterarum testimonialium prædicti Archiepiscopi Sypontini, quia licet eadem requirantur, quando Clericus, qui jam a suo Episcopo ad Clericalem tonsuram, vel minores ordines promotus est, subditus evadit alterius Episcopi ratione Beneficii in ejus Diœcesi obtenti, uti cavetur in citata Bulla §. *Hinc est*, testimoniales tamen Archiepiscopi litteras ipse exhibuit Vicario Capitulari Vestano antequam litteras ab ipso dimissoriales obtineret pro ordinibus Diaconatus, & Presbyteratus.

Non tertium, quod Mansionaria videlicet, ad quam fuit ordinatus, esset amovibilis, tum quia de hac qualitate non constat, tum quia alii ad titulum ejusdem fuerant ordinati, & Vicarius Capitularis sibi litteras dimissoriales non dedisset, si Mansionaria fuisset amovibilis.

Non quartum, quod ipse fuerit Mansionaria subinde privatus, quandoquidem id processit ex non residentia, & quatenus opponatur eum sine titulo remanere, subdit, id non verificari, cum habeat Patrimonium, ad cujus titulum recepit ordinem Subdiaconatus ab ipso Archiepiscopo Sypontino.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum à Decisis, & quatenus standum sit in Decisis, an sit locus dispensationi.

Coadjuventur probationes super qualitate Mansionariæ an sit perpetua, vel ad nutum amovibilis.

*Seff. 13. c. 18.
de Ref.*

I NTERAMNEN. TAXÆ SEMINARI. Clar. mem. Cardinalis Rapacciolus Episcopus Interamnen. in Synodo habita anno 1653., & in executionem Sacri Concilii Tridentini devenit ad Foundationem, & Institutionem Seminarii, pro ejus Manutentione ad Taxam etiam devenit ad rationem duorum scutorum de paulis 10. pro scuto pro quolibet centenariorum scutorum, tam super

super fructibus mensæ Episcopalis, quam super fructibus aliorum Diœcesis Beneficiorum.

Taxa hæc fuit pacificè exacta, sed contententibus nunc nonnullis Beneficiatis ab ejus integra solutione se subtrahere, instante Rectore Seminarii, devotum fuit ad sequestrationem fructuum, & expeditis per Beneficiatos nonnullis inhibitionibus vigore Appellationum coram A. C., facta fuit ab Auditore Sanctissimi Caesarum avocatio, Eademque fuerunt remissæ ad hanc Sacram Congregationem, in qua modo dubium infra referendum disputari debet.

Fundamentum Seminarii constituitur *in cap. 18. Sess. 23. de Reformat.* in quo litteraliter præscribitur, quod Beneficiati adigantur ad Taxæ solutionem etiam per Censuras Ecclesiasticas, & alia Juris remedia, invocato quoque, si opus fuerit auxilio Brachii sæcularis, non obstantibus privilegiis, consuetudine immemorabili, & quavis appellatione, quæ executionem impediat.

Abſque eo quod suffragari valeant Majores Seminarii divitiæ, quæ post taxam supervenisse referuntur, tum quia id non subsistit in facto, uti refert Ordinarius in sua informatione, tum quia ut objectum suam haberet vim, & efficaciam, oporteret firmare statum Seminarii, qua pendente discussione, solutio retardari non potest.

His stantibus, dignabuntur E. E. VV. decernere.

An Parochi, Beneficiati, Confraternitates, Cæterique omnes comprehensi in Taxa Seminarii Conciliaris Interamnæ facta de anno 1653. per clar. mem. Cardinalem Rappacciolum Episcopum, cogendi sint coram Curia Episcopali diœcesis Civitatis ad solutionem ejusdem Taxæ pro terminis decursis. & decurrendis, quacumque appellatione suspensive, & quibuscumque Inhibitionibus Urbis non obstantibus, in casu &c.

Affirmativè, & ampliùs.

ASCULANA REÆDIFICATIONIS ECCLESIAE. Episcopus Asculanus in sua vilitatione peracta anno 1712. restaurari jussit quamdam parvam Ecclesiam S. Francisci de Capradoxo, sitam in sua Diœcesi Asculana, in qua Scipio de Boncompagnis quoddam simplex retinet Beneficium. *Sess. 21. c. 7. de Ref.*

Putat autem Scipio, non esse locum restorationi hujus parvæ Ecclesiæ, licet eadem sit diruta, & omnibus suppellectilibus destituta, & absque tecto, tum quia necessaria esset impensa scutorum 185. & obul. 50. quando, ad impleto onere Missarum sibi non supersunt sex scuta annua, tum quia cæteri Prædecessores Episcopi eam habuerunt pro derelicta, permittendo, ut Missæ, quæ in eadem essent celebrandæ, celebrarentur in Parochiali Ecclesia S. Lucie, prout factum fuit à quadraginta annis citra, & tandem quia concurrente inopia Ecclesiæ, quæ dote caret, concurrente inopia Rectoris, qui suam ex Beneficio non recipit congruam sustentationem, aliisque omnibus remediis deficientibus, Concilium Tridentinum *Sess. 21. cap. 7. de Reformat.* statuit, quod Ecclesiæ dirutæ ad Matrices, seu Viciniores Ecclesias transferantur, & convertantur in prophanos usus, sed non sordidos, erecta cruce, in loco, in quo erant.

His stantibus, dignabuntur E. E. VV. decernere.

An

An sit reaptanda, & suppellectilibus instruenda Ecclesia S. Francisci de Capradoxo, & quatenus affirmativè ad quem spectet in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem :

*Sess. 2. c. 11.
de Ref.*

ROMANA CENSUS. Fratres de Moriconis anno 1670. super nonnullis suis bonis annum perpetuum, sed redimibilem Censum imposuerunt in forte scutorum 1332. 50., ad rationem scutorum quatuor cum dimidio pro quolibet centenariò, & anno, illumque vendiderunt Confraternitati SS. Triphonis, Respicii, & Niphæ, & pro faciliori fructuum exactione, fructus nonnullorum locorum montium, juxta morem, obligarunt, vel uti vulgo dicitur, attergarunt.

Anno 1684. prædicti Fratres de Moriconis insteterunt pro fructuum reductione, coactaque generali Confraternitatis Congregatione in Ædibus Primitivæ, qui tunc erat boni mem: R. P. D. Octavianus de Corfinis, indulta fuit reductio fructuum Censuum à quatuor cum dimidio ad scuta quatuor tantum, & anno sequenti 1685. deventum fuit consimili modo ad aliam fructuum reductionem a scutis videlicet quatuor ad sola scuta tria cum dimidio.

Factæ fuerunt hæc reductiones absque Beneplacito Apostolico, cumque moderni Officiales Confraternitatis prætensionem excitaverint, quod reductiones ex dicta Causa nullæ, & irritæ remanserint, ita ut fructus, & in præteritum, & in futurum debiti fuerint, & debeantur Confraternitati ad rationem quatuor cum dimidio pro quolibet centenariò, & anno, subscriptum fuit dubium ad calcem hujus restrictus referendum.

Magna est inter Doctores controversia, an in Censu consignativo fieri valeat reductio fructuum absque Beneplacito Apostolico, & eorum auctoritates hinc inde pugnantes fuerunt à me relatæ in folio Congregationis habitæ die 2. Julii 1718. occasione qua in quadam Causa *Senogallien. Censuum* disputatum fuit, *an reductio fructuum Censuum sine Beneplacito Apostolico sustineretur in casu &c.*

In allegata Causa *Senogallien. Censuum* Sac. Congregatio noluit articulum in abstracto resolvere, sed proposito dubio respondit *negative*, addita salutari clausula *in casu de quo agitur*; ponderatum etenim fuit in dicta Causa, quod reductio fructuum non erat undequaque immunis a labe collusionis; facta etenim fuerat a duobus Prioribus Confraternitatis, cæteris Prioribus absentibus, unde Sacra hæc Congregatio in eadem Causa ad secundum dubium respondendo, in quo quærebatur, *an esset locus revalidationi, & confirmationi Contractus reductionis, tam pro præterito, quam pro futuro*, quoad præteritum *negative* respondit, & reservavit jus agendi contra Priores, qui Censum reduxerant, & quoad futurum instantiam remisit arbitrio Eminentiissimi Episcopi.

Cohærenter ad hæc contendit Confraternitas SS. Triphonis, Respicii, & Niphæ nec primam, nec secundam fructuum reductionem sustineri, tum quia utraque facta fuit absque Causa, & ad solum finem annuendi petitis, seu instantiæ promotæ à Debitoribus, in quo rerum statu, licet admittatur, quod reductio in abstracto fieri possit sine Beneplacito Apostolico, in concreto tamen fieri non poterat, tum quia ab omnibus præscindendo in secunda reductione fuit apposita Condicio, quæ nunquam fuit adimpleta, quod

quòd scilicet Cautio pro fructibus prestaretur, ex quo loca montium attergata cuidam fideicommissio erant subjecta.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An reductiones fructuum Censuum sustineantur in Casu &c.

Affirmativè, prestita fedejussione ad formam resolutionis Congregationis Confratrum de anno 1585., & ampliùs.

COMEN. MISSÆ PAROCHIALIS. ET CONVENTUALIS. Exortis Controversiis inter Communitates Uffutii, & Spurani, & Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti Plebis Insulæ ex una, & Archipresbyterum, & Canonicos Collegiæ S. Euphemie Insulæ ex alia partibus, subscripta, & concordata fuerunt anno 1714. à R. P. D. Petra tunc hujus Congregationis Secretario dubia mox referenda, pro quorum resolutione supplices EE. VV. porriguntur preces.

*Sess. 23. c. 1.
de P. l.*

- I. *An Capitulum, & Canonici Collegiæ S. Euphemie Insulæ teneantur applicare Missam Conventualem pro Funditoribus, & Benefactoribus.*
- II. *An singuli eorum teneantur à die adeptæ possessionis eorum Canoniciatum satisfacere Missas Conventuales huc usque non applicatas.*
- III. *An ultra Missam Conventualem sit celebranda ab Archipresbytero Parocho Missa Parochialis diebus Festivis hora congrua Populo, & pro eo applicanda.*
- IV. *An idem facere debeat in diebus ferialibus Quadragesimæ, in quibus in Eccl. sua Parochiali habentur Conciones cum, vel sine applicatione.*
- V. *An occurrente, quòd Archipresbyter Parochus celebret Missam Conventualem, vel alias legitime absit, seu sit impeditus tam in diebus Festivis, quàm ferialibus Quadragesimæ, teneatur celebrare facere per alium Missam Parochialem pro Populo, ut supra.*
- VI. *Qua hora Concio diebus Quadragesimæ haberi debeat.*
- VII. *An Archipresbyter teneatur satisfacere Missas etiam Parochiales hucusque non applicatas.*

Ad Primum affirmativè. Ad Secundum ad mentem. Ad Tertium affirmativè. Ad Quartum affirmativè, sed sine applicatione. Ad Quintum affirmativè, sed cum applicatione diebus festis tantum. Ad Sextum arbitrio Episcopi. Ad Septimum affirmativè, & ad mentem, ut in Secundo.

Sess. 25. de
Regul. c. 5.

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. Proposita fuit hæc
Causa in folio Congregationis habitæ die 27. Aprilis hujus
eiusdem anni, & responsum fuit *Proponatur in prima post
proximam etiam unica*. Prævia autem benigna Reassumptione folii me-
moratæ Congregationis dignabuntur EE. VV. decernere.

*An in Monasterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinæ competat Ju-
risdictio Eminentissimo Ordinario, sive potius Eminentissimo Barberino
in casu Sc.*

Competere Jurisdictionem Ordinariam Eminentissimo Pro-
tectori, delegatam verò Eminentissimo Episcopo, & dentur dubia
circa actus pertinentes ad jurisdictionem delegatam.

ALBANEN. Proposita etiam fuit hæc Causa in Congregatione habita
die 27. Aprilis & responsum etiam fuit, quòd proponeretur in prima
post proximam etiam unica, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere,
prævia pariter benigna folii reassumptione.

*An in Monasterio Conceptionis Beatissimæ Virginis Civitatis Albanen.
competat Jurisdictio Eminentissimo Ordinario, sive potius Eminentissimo
Protectori in casu.*

Ut in Antecedenti.

Sess. 25. de
Regul. c. 5.

ROMANA ONERUM. Capitulum, & Clerus Basilicæ Vaticanæ tanta
Communium Anniversariorum, & Officiorum pro Defunctis mole
gravabatur, ut Chori Servitium redditum esset intolerabile, ita ut non
per hebdomadas, sicuti in Constitutionibus præscribitur, sed ferè quoti-
dianum evasisset, adeoque S. Mem. Syllus Papa V. in suis Litteris Aposto-
licis expeditis anno 1589. demandavit continuationem viginti, & unius
Anniversariorum celebrandorum cum interventu totius Cleri, & loco alio-
rum Anniversariorum quasdam preces, & quasdam alias Missas partim in
Choro, partim extra Chorum recitandas, & applicandas subrogavit.

Post Syllinam hanc Reductionem nova Anniversariorum, & Communium
onera fuerunt à Capitulo acceptata, & Chori Servitium, quod fuerat à
Syllo mitigatum, gravosum iterum, & quodammodo iterum intolerabile
evasit, cum sexaginta quinque Anniversaria ab Universo Clero in Choro
celebrentur, & cum res eo redacta sit, ut ultra interessentiam necessariò
exhibendam, tam Dominicis, quàm Festis diebus ab omnibus tum Cano-
nicis, tum Beneficiatis, qui per hebdomadas reliquo anni tempore de-
serviunt; diviso toto Clero in duas, uti dicunt Mediaras, quarum una
prima hebdomada, altera secunda hebdomada, & sic successivè per an-
num

num Choro interesse tenetur, dies liberi, & expediti in anni decursu non sufficiant pro separata celebratione omnium Anniversariorum, & exequiarum, ex quo sequitur, quod pluries in anno tres Missæ Cantatæ in Choro celebrentur; quæ celebratio adimpleri nequit cum ea decencia, quæ esset necessaria, tum quia Interessentes Choro remanent nimium defatigati, tum quia magna pars temporis, non obstante initio Chori, quod est valde mane, impenditur in recitatione Officii Divini, quod in Feriis non est sejunctum a parvo Officio Beatissimæ Virginis; quodque in Feriis Quadragesimæ non solum non est sejunctum a dicto parvo Officio, sed etiam conjungitur, vel cum Psalmis Pœnitentialibus, vel cum Psalmis Gradualibus, & cum quotidiana assistentia, & interessenaia Prædicationi, quæ fit post Evangelium in Missa de Feria.

In hoc rerum statu habitus fuit recursus ad Sanctissimum Dominum Nostrum pro obtinenda aliquali Communium, & Anniversariorum reductione, remissisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, iisdemque, post habitam de more favorabilem informationem ab Eminentissimo Archipresbytero, propositis inter summaria precum, dictum fuit, quod Instantia describeretur in folio.

Parendo mandatis, instantia in folio describitur, & Scriptura per manus circumfertur, & in Scriptura tres enumerantur Classés Anniversariorum, quorum nonnulla originem suam habent a Capituli gratitudine erga nonnullos suos Benefactores, alia a contractibus, & alia ab ultimis Legantium dispositionibus.

Quoad primam classém Anniversariorum, quæ suam a gratitudine Capituli habent originem, tria enumerantur, & in ordine ad hæc supplicatur, ut eorum loco subrogetur numerus Missarum lectarum de Requiem extra Chorum celebrandarum, vel quod saltem indulgeatur, ut non amplius celebrentur a toto Choro, sed ab ea tantum Chori Mediaria, quæ juxta Regulare ejusdem Chori Servitium, Choro interesse tenetur, & in eo, quod attinet ad quartum Anniversarium supplicatur pro ejus totali abolitione, firmis tamen remanentibus tribus Missis lectis, ad quas unacum Anniversario quolibet anno celebrandas, Capitulum ex gratitudine se obligavit: Hujusque supplicationis fundamentum constituitur, tum in qualitate onerum, quæ voluntate assumpta fuerunt, tum in continuato tot annorum fideli adimplemento, & tandem in qualitate munerum a Benefactoribus factorum, quæ fuerunt quidem ab illis relicta, sed integrè non fuerunt a Capitulo recepta, uti legi potest in allegata Scriptura per manus circumferenda.

Quoad secundam Classém Anniversariorum, & Communium, quæ ex contractibus descendunt, eorum fit enumeratio in sæpe citata Scriptura, & pro eorum aliquali Reductione arbitrio hujus Sacræ Congregationis reverenter supplicatur, propter notabilem reddituum decrescentiam, & diminutionem, quæ contigit a tempore initorum contractuum ad tempus præsens; Cumque inter hæc Anniversaria, quæ ex contractu descendunt, bina enumerentur, alterum Taddæi Collicolæ, alterum Quirini Morzani ex eadem ratione tenuitatis fructuum, petitur, ut adimpleri valeant a Mediaria præsentem.

Quoad Classém denique Anniversariorum, & Communium descendentium a Legatis, & ab ultimis voluntatibus, quæque sunt decem, & septem, singularis quoque eorum fit enumeratio, & descriptio in Scriptura Capituli,

unacum individuacione, tum reddituum; quæ relicta fuerunt, tum reddituum, qui hodie exiguntur, & etiam de his loquendo, fit instantia pro reductione ad minorem numerum, vel saltem pro facultate, ut in posterum celebrentur in Choro a Meridiana præsentè; Absque eoquod adversus hanc instantiam valeat oppositio, quod in hac tertia classe Anniversariorum, & Communium decem inveniuntur, quæ fuerunt præservata in Bulla Sistina supra enunciata; Cum etenim Sistus in tantum illa præservaverit, in quantum sufficientes tunc aderant redditus pro eorum implemento, hinc est, quod secuta reddituum deterioratione, reductio semper sibi debeat locum vindicare non obstante Sistina Constitutione.

Pro faciliiori autem petitionis admisione, binæ afferuntur hujus Sac. Congregationis Resolutiones. Prima est in quadam *Causa Neapolitana*, quæ fuit resoluta die 27. *Februarii* 1717., in qua indultum fuit Monialibus B. Patritiæ Ordinis S. Benedicti, ut loco Anniversariorum cum cantu celebrandorum subrogarentur nonnullæ Missæ lectæ addito aliquali illarum numero, arbitrio Archiepiscopi Neapolitani, ex motivo magni incommodi, quod Moniales Choriales subire tenebantur in adimplemento prædictorum Anniversariorum cum cantu. Secunda est in quadam *Causa Bracharen.*, quæ fuit proposita, & resoluta die *Octobris* ejusdem an. 1717. in qua, loco 145. Anniversariorum annuatim a Capitulo Cathedralis Ecclesiæ celebrandorum, facta fuit subrogatio nonnullarum Missarum, ex motivo, quod Anniversaria erant Canonicis nimis onerosa, & quod Nocturnum cum Vesperis, & Laudibus Defunctorum, quod erat in quolibet Anniversario recitandum de necessitate recitabatur sine debita decencia, & cum verborum præcipitantia, ne tempus deesset recitandi Horas Canonicas, & alias preces juxta ritum Chori.

His stantibus, dignabuuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus Reductioni, vel Commutationi Anniversariorum, & onerum susceptorum a Capitulo Basilicæ Vaticanæ, sive ex gratitudine, sive per contractus, sive ex ultimis voluntatibus, in casu &c.

Non proposita :

*Sess. 24. c. 10.
de Ref. Ma.
rimo.*

PANORMITANA NULLITATIS MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in Congr. habita die 30. *Septemb.* 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed cum Causa repropoſita fuerit in sequenti Congregatione habita die 18. *Novembris* 1719. dictum fuit, quod *Catbarina, & Ignatius separarentur, necnon Alvarez, & ejus prætensa uxor, & quod coadjuvarentur probationes juxta instructionem, & instructio fuit, primo quod formiter, & cum interrogatoriis a Promotore Fiscali Curia Archiepiscopalis Panormitanæ exhibendis examinaretur Parochus, coram quo matrimonium fuit contractum cum Joanne Francisco Alvarez; Tertio quod etiam formiter examinarentur Testes, qui matrimonio interfuerunt; & quarto, cum in anteaſta causæ propositione nonnulli Testes fuerint producti, deponentes de violentiis exercitiis in ipsa Ecclesia coram Parocho, qui non videbantur formiter examinati, quod formiter examinarentur sub Interrogatoriis Promotoris Fiscalis.*

Hæc sunt, quæ in instructione fuerunt inserta. Cum autem causa modo repropoſatur, dignabantur EE. VV. decernere,

- I. *An constet de nullitate primi matrimonii in casu, & quatenus affirmative.*
 II. *An secundum matrimonium contractum cum Ignatio Colli sit validum, ita-
 ut Catharina cum eodem cohabitare teneatur in casu &c.*

Ad Primum constare : Ad Secundum fati provifum in primo .

BOJANEN. MATRIMONII. Dominicus Marzillus de Terra Cantalupi Diœcesis Bojanen. matrimonium contraxit cum Marta de Prato vidua, quæque ex primo marito habebat filium Marc. Antonium . Hic Marcus Antonius matrimonium contraxit cum Samaritana Petrecca, cumque tam Marta Uxor Dominici, quam Marcus Antonius ejus Filius ex primo viro mortui sint, & Dominicus matrimonium contrahere intendat cum Samaritana, quæ fuit uxor Marci Antoni sui Privigni, quæstio excitata est, an id licite, & valide fieri possit, cumque ejus resolutio fuerit huic Sacræ Congregationi commissa, scriptum fuit juxta morem Episcopo pro informatione, qui retulit exposita in facto subsistere, & totam difficultatem in Jure versari, expectando ab hoc sacro confessu resolutionem, & cohærenter ad hæc proponitur dubium infra referendum .

Porro ex una parte videtur nihil esse, quod obstare valeat matrimonio contrahendo inter Vitricum, & uxorem Privigni; Uxor enim Privigni est affinis Vitrico, sed non est affinis primo generis affinitatis, sed secundo, uti bene explicat Glossa in *cap. non debet in verbo in 2. & 3. de consanguinitate, & affinitate*, & juxta novum Concilii Lateranensis sub Innocentio Tertio sublatum est impedimentum, quod olim vigeat, secundi, & tertii generis affinitatis, & hodie solum primum affinitatis genus est illud, quod constituit impedimentum usque ad quartum gradum inclusive uti statuitur in allegato textu in *cap. non debet rit. de consang., & affin.* ibi *cum ergo prohibitiones de conjugio in secundo, & tertio affinitatis genere minime contrahendo &c. difficultatem frequenter inducant, & aliquando periculum pariant animarum, cum cessante prohibitione cesset effectus, constitutiones super hoc editas, Sac. approbatione Conc. revocantes præsentis Const. decernimus, ut sic contrahentes de cætero libere copulentur. Prohibitio quoque copulæ conjugalis quartum consanguinitatis, & affinitatis gradum de cætero non excedat.*

Absque eo quod quidquam referat, quod a Jure Civili prohibitæ sint nuptiæ inter Vitricum, & uxorem Privigni; In hac siquidem, in qua versamur, materia non jus civile, sed jus canonicum est attendendum, uti probat *Textus in cap. quod Clericis de foro competenti.*

Multoque minus refragante, quod sublato impedimento affinitati in secundo genere aliud remaneat impedimentum, quod illicitum, & nullum reddere potest matrimonium, & est impedimentum publicæ honestatis, sublato quippe a jure canonico recentiori impedimento secundi generis affinitatis, sublatum etiam dici debet impedimentum publicæ honestatis descendens a dicto secundo genere affinitatis juxta Glossam loco citato ibi, *potest dici, quod ubi publica honestas simul incidit in eundem casum cum secundo, vel tertio genere &c. uno sublato tollitur, & aliud per hanc constitutionem, quoties enim vitium ex una etiam radice nascitur, consequens est, & una lege tollatur.*

Ex alia vero parte non videtur quod ullo modo contrahi possit matrimonium

inte

inter Vitricum, & uxorem Privigni, clarus enim est textus in L. uxorem 15. ff. de ritu nuptiarum ibi *Uxorem quondam Privigni conjungi matrimonio Vitrici non oportet.*

Nec est dicendum, quod contrarium fuerit a Jure Canonico statutum, quia Text. in cap. non debet de consanguin., & affinit. loquitur de collateralibus consanguineis, & affinibus, ita ut aptabilis videatur propositio, quod Jura Juribus sunt concordanda, & quod quando aliquid est dubium de Jure Canonico, & est decisum de jure Civili, jus Civile non solum observatur in foro Civili, sed etiam in foro Canonico, & quod, quando aliquid est dubium de jure Civili, & est decisum de jure Canonico, jus Canonicum observatur tam in foro Canonico, quam in foro Civili juxta Textum in cap. Intellex. de novi operis nunciacione in cap. super Spec. de privil., & in Cap. Clerici de Judiciis.

Sic ratiocinatur *Foannes Oinotim. id lib. primum Instit. tit. de Nuptiis de arbore affnitatis num. 14. pag. Mibi 45. ibi. Mortua Anna Matre Caji, & etiam ejus filio Cajo, queritur an Vitricus Pamphilus possit ducere Bertam sui Privigni Caji viduam? De jure Canonico videtur dicendum quod sic, quia ista Berta est Pamphilo in secundo genere affnitatis, quod hodie matrimonium non impedit cap. Non debet de Consanguin. & affinit. Contrarium vero expresse disponitur de jure Civili in L. Uxorem de Ritu nuptiarum, ubi dicitur Uxorem quondam Privigni conjungi matrimonio Vitrici non oportet, & in dicta L. non facit §. hoc itaque ff. de gradibus affinit. ubi pro regula traditur nefas esse eos, qui affnitatis casu inter se parentum, & liberorum loco habentur, matrimonio copulari, & quia in hoc casu jus civile expresse non reperitur correctum a jure canonico in Constitutionibus nostris sequimur in pronunciando dispositionem juris civilis, quae maximam publicae honestatis habet rationem, prout scilicet semper in conjunctionibus non solum id quod licet, sed, & quod honestum est, considerari debet; Nec obstat dictum caput non debet, quia illud tantum de Collateralibus consanguineis, & Affinibus, & jura juribus sunt concordanda, ut vitetur jurium correctio.*

Concordat *Arnoldus Vinnius ad eundem titulum Institutionum de Nuptiis sub num. 2. pag. 63. Editionis Venetae ibi. Secundum, & tertium genus affnitatis temere excogitatum posteriores Pontifices merito abrogarunt, nam qui uxori non sunt consanguinei, non possunt dici mariti affines, & contra, ac proinde non prohibebor verbi causa uxorem ducere eam, quae fratri uxoris meae quondam nupta fuit. Non obstat, quod Papinianus respondet in L. 15. uxorem quondam Privigni conjungi matrimonio Vitrici non oportere, hoc enim non eam rationem habet, quod affines sunt, sed quod honestas, & pudor naturalis non patitur eam matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius, seu loco filii fuit propter matrem, quam in matrimonio habui; His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.*

An matrimonium contrahi possit inter Dominicum, & Samaritanam in casu &c.

Dilata, & scribant Bini Theologi.

58. 2. 4. c. 12.
46. Ref.

ANAGNINA DISTRIBUTIONUM. In Cathedrali Ecclesia Anagnina fit quaedam inter Canonicos distributio scutorum 208. in Festis Natalitiis, & in ordine ad hanc distributionem exorta est controversia.

Nonnulli Canonici recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem eisdem supplicando, ut demandare dignaretur Praeposito Anagnino, quod distri-

distributionem faceret Natalitiam inter eos, qui in anno capitulari currenti servitium, præstiterunt, & operæ pretium existimatum fuit scribere eidem Præposito pro informatione, & voto, cum Bonifacius Papa Octavus, qui præposituram erexit, multa, & insignia privilegia eidem contulerit, & signanter liberam potestatem, & facultatem dividendi distributiones, & obventiones inter Canonicos, sublata in hoc facultate tam Episcopo, quam Vicario uti habetur in Bulla erectionis impressa apud Ughelliū *Ital. Sac. tom. 1. pag. 358.*, & cum *bo. mem.* Episcopus Gerardus anno 1702. de observantia Privilegiorum Præposituræ concessorum amplum reddiderit Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium testimonium.

Alii etiam ejusdem Cathedralis Anagninæ Canonici ad hanc eandem S. Congregationem recursum habuerunt, asserendo, quòd distributio Natalitia Scutorum 208. fieri deberet non inter eos, qui servitium præstiterunt currenti anno capitulari, sed inter eos, qui anno capitulari immediatè præcedenti inservierunt; utque Sac. hæc Congregatio adæquatum ferre posset in hac controversia judicium, scriptum etiam fuit Episcopo pro informatione, & voto.

Præpositus est insensu, quòd distributio scutorum 208. fiat inter eos, qui currenti anno Capitulari servitium præstiterunt, tum quia per hanc viam procedendo, evitatur confusio, quæ dicitur inevitabilis in hypothese, in qua distributio fieri debet inter eos, qui anno Capitulari antecedenti servitium præstiterunt, tum quia modus hic faciendi distributiones est uniformis nedum Constitutionibus Ecclesiæ ab ipso allegatis, sed etiam juri communi in cap. *unico de Clericis non residentibus in 6.*, & Sac. Concilio Tridentino *Sess. 25. cap. 12. de Reform.* attenta quippe horum Jurium dispositione, distributiones sunt stipendium quotidiani servitii, & quotidianæ interesse omnibus, & singulis, tam nocturnis, quam diurnis partibus Officii Divini, & si possibile esset, earum divisio fieri deberet singulis diebus, uti notant DD. in allegato cap. *consuetudinem de Clericis non residentibus in 6.*

Nec Præpositus putat esse in casu præsentis deferendum consuetudini, tum quia methodus distribuendi taxam fixam scutorum 208. in Festis Natalitiis, suum habuit initium anno 1683. tum quia consuetudo nec laudabilis, nec præscripta dici potest, & signanter quia obstant Ecclesiæ Constitutiones editæ, vel renovatæ anno 1701.

E contra Episcopus est in sensu, quòd divisio scutorum 208. fiat ad mensuram servitii proximè præteriti anno Capitulari præstiti, tum quia proportionabilis ratio Servitii supputari solet in fine anni Capitularis, tum quia sic ex traditione Seniorum à multo tempore factum est, & tandem, quia divisio, de qua nunc agitur, non adversatur naturæ distributionum quotidianarum, de earum liquidem essentia est, quòd dividantur habito respectu ad quotidianum Servitium, sive divisio deinde fiat una, sive altera parte anni.

Scripturæ hinc inde distribuuntur, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An distributio natalitia nuncupata annorum scutorum 208. sit faciendæ pro rata servitii præstiti in anno Capitulari antecedenti in casu &c. & quatenus negativè.*

II. *At, & quomodo sit faciendæ.*

Ad primum affirmativè. Ad secundum satis provisum in primo, & amplius.

IMOLEN. DISMEMBRATIONIS. Eminentiss. Dominus Cardinalis Sozzadinus in relatione status suæ Ecclesiæ Imolensis, cujus est Episcopus, ad hanc Sacram Congregationem transmissa exposuit, quod ad succurrendum Animarum saluti expediebat Parochiam ruralem S. Bernardini in Silva nuncupatam in duas dividere, & eidem Eminentiss. Domino rescriptum fuit, quod uberiolem super hoc factò exhiberet informationem antequam procederet ad actualem divisionem, & quod a suo Promotore Fiscali præfigeretur terminus interesse habentibus ad sua Jura deducenda in hac Sacra Congregatione.

Prædictus Dominus Cardinalis Gozzadinus in executionem prædicti decreti, novam, & uberiolem transmisit informationem, in qua summatim hæc continentur, primò, quod Parochia S. Bernardini in sui longitudine extenditur ad quinque, vel sex milliaria, & in sua latitudine ad tria milliaria circiter. Secundò quod præd. Parochiam interfuit flumen Santerni, quod hyemali præsertim tempore est impervium. Tertio, quod Parochiani vel propter magnam distantiam, vel propter viarum difficultatem pro majori parte anni ad dictam Parochialem Ecclesiam accedere non possunt, qua de causa factum est, ut nonnulli pii Benefactores Oratoria construxerint pro commoditate, & necessitate Parochianorum, qui diebus Festis Missam alias non audirent. Quarto, quod attenta distantia, nec non attenta væ difficultate, quæ ad Parochiam ducit, nonnulli Parochiani non sunt sufficienter instructi in rebus fidei, & aliquando sine Sacramentis decesserunt. Quintò, quod se hortante, quidam Sacerdos Franciscus Belletti ære proprio à fundamentis extruxit Pcclesiam sub i. vocatione S. Joseph, unacum commoda Domo pro novi Parochi residentia. Sextò, quod idem Sacerdos paratus est assignare tot Bona stabilia fructifera pro annuo reddito scutorum 60., & quod alia adsunt annua scuta 25. relictæ ab alio Benefactore, & eroganda in celebratione Missarum in dicta Pcclesia adimplenda. Septimò, quod novæ huic Parochiæ centum dumtaxat focularia assignari possent remanentibus tercentum foculariis pro antiqua Parochia S. Bernardini, concludendo, quod in hisce circumstantiis sibi videtur in Domino expedire, quod ad hujus novæ Parochiæ erectionem deveniatur. Additur in scriptura Promotoris fiscalis per manus circumferenda, quod Parochus S. Bernardini habet annum emolumentum scutorum 200., & quod ad reparandum quodcumque damnum, quod idem pati posset ex privatione perceptionis primitiarum à familiis dismembrandis Eminentissimus Episcopus esset in sensu, quod novus Parochus illi consignaret septem, aut octo corbas frumenti quolibet anno, quæ summa ferè ascendit ad medietatem corbarum frumenti, quam idem novus Parochus percipere posset à familiis sibi assignatis.

Non omiffa reservatione juris patronatus novæ Parochiæ favore Sacerdotis Francisci Belletti, qui construxit novam Ecclesiam, & eam dotare paratus est; absque eo quòd Parochus S. Bernardini valeat sibi dictum jus patronatus asserere, Parochus siquidè Matricis Ecclesiæ intantum competit jus præsentandi ad Parochiam noviter institutam *ad terminos Textus in cap. ad audientiam il primo de Ecclesiis edificandis*, in quantum Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus autem quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, & fundata, uti adnotarunt *in dicto cap. ad audientiam Abbas n. 10. Fagnan. n. 39. de Ecclesiis edificandis Ad den. ad Lap. allegat. 66. litt. N. Lambertin. de jure patronatus parte pri-*

ma primi libri qu. 8. art. 1. per tot. Phiring. ad lib. 3. decretal. tit. 48. §. 2. n. 12. Lotter de re Benef. lib. 1. qu. 28. n. 46. & seqq.

Et honor, qui est Ecclesiæ Matrivi præservatus in cap. ad audientiam il primo de Eccl. edificandis pendet ab arbitrio Ordinarii *Murga de benef. q. 6. n. 12. Ricc. in Collect. 4201. §. Infertur 4. Castropol. oper. moral. par. 2. tract. 13. de Benef. disput. 6. puncto 9. §. 10. sub n. 4.* & Eminentissimus Ordinarius Teste Promotore Fiscali paræuse est ad demandandam relatam annuarum Corbarum frumenti contributionem favore Parochi S. Bernardini.

His instantibus, dignabitur EE. VV. decernere.

An sit locus dismembrationi, & erectioni novæ Parochiæ, in casu &c.

Non proposita.

PORTUCALLEN. REDUCTIONIS CONGRVÆ. Monasterium Monialium de Ave Maria S. Benedicti Civitatis Porrus. jus habet præsentandi, seu nominandi Vicarium Curatum ad Parochialem Ecclesiã S. Christophori; Cumque occasione ultimæ vacationis nominaverit, seu præsentaverit Sacerdotem Joannem de Tavora sub ea lege, & conditione, quod idem, ultra oblationem Altaris, Domum, Pomarium, & Prædia Domui annexa obtinere debet annua scuta 80. monetæ Romanæ loco decimarum de Baguin, & primitiarum Territorii de Poggioneegro, quæ a Prædecessoribus Vicariis exigebantur, reservato tamen beneplacito Apostolico, exorta est controversia inter Monasterium, & Sacerdotem Joannem, de qua in præsentanti Congregatione est agendum.

Sess. 25. c. 16. de Ref.

Fundamentum Monasterii in hoc consistit, quod Parochia S. Christophori est sibi unita unione plenaria, & subjectiva, sicuti omnia jura, & bona Parochiæ transferunt in dominium Monasterii cum onere præstandi congruam Vicario, sic assignatio decimarum locorum prædictorum, & primitiarum Vicariis facta censeri debet causa demonstrationis juxta deducta per *Lotter. de re Benef. lib. 1. qu. 3. n. 19. & seqq.*, & quando assignatio facta fuit causa demonstrationis, sequitur, quod sicuti decrescentibus redditibus debuit Monasterium eorum deficientiam supplere, sic in hypothese immo dicæ eorumdem reddituum excrecentiæ, possit idem Monasterium juxta subsistente causa, & intercedente Superioris auctoritate, sibi met assere memoratorum reddituum applicationem juxta celebrem Glossam in Cap. *Avaritiæ* in verbo *redditus* de præbendis ibi. *Monaci certam partem percipiant, & totum aliud dimittunt Cappellanis, & tunc in nullo diminuere debent, quod relinquunt Cappellanis suis sine consensu Archiepiscopi, vel Episcopi sui, & idem esset si Clerici certam partem percipiant, & Monachi totum aliud ex eo, quod dicitur sine consensu Archiepiscopi, videtur, quod de consensu ipsius hoc facere possint, & diminuere, & Parochias dividere, quod verum est juxta de causa &c. possunt etiam redditus diminuere, puta, si Ecclesiæ facultates essent ampliatae, ut sic de augmento, & Monachi sentiant utilitatem, cum hujusmodi Ecclesiæ subsint eis quoad temporalia.*

Ad justam vero causam descendendo, illa reponitur in Monasterii indigentia, quod habet magnos sumptus, & parvos redditus, & in excrecentia immo dicæ prædictarum decimarum, & primitiarum; anno etenim 1516. decimæ & primitiæ importabant 7., vel 8. scuta monetæ Romanæ, itaut Vicarius pro supplemento suæ congruæ sustentationis obtinuerit oblationes de

pede Altaris, Domum, & Hortum, & hodie decimæ, & primitiæ ascendere dicuntur ad annua scuta 650.

Ex his, aliisque plurimis ab utraque Parte circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An assignatio congruæ facta in bonis sustineatur, vel potius sit locus reductioni seu confirmationi reductionis eiusdem congruæ, in casu &c.

Non proposita.

Seff. 22. c. 11.
de ref.

LEODIEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Anno 1651. Monasterium S. Laurentii Ordinis S. Benedicti Civitatis Leodien. immisionem obtinuit ad Castrum, Terras, Toparchiam, & bona de Heers, ad effectum sibi satisfaciendi de summa florenorum 32000. sibi debita ex quadam domus evictione, quam passum fuerat.

Ab anno 1651. usque ad annum 1690. Monasterium permansit in pacifica bonorum possessione; Cum autem hoc anno Comes de Argentau iudicium introduxisset pro residuo solutionis dotis sibi debito super enarratis Bonis, lis introducta fuit inter Monasterium, & dictum Comitem, & Monasterium sententiam favorabilem reportavit.

A Comite de Argentau interposita fuit appellatio, delataque subinde ejus hæreditate ad Comitem de Mersî, adversus hunc fuit a dicto Monasterio introductum iudicium pro obtinendis annuis Canonibus Modiorum 48. Speltæ, quos esse sibi debitos assererat in sequelam antiquæ emphytheusis bonorum de *Moumael*.

In hoc rerum statu operæ pretium existimatum est ad transactionem devenire, sub reservatione Beneplaciti Apostolici, & in transactione Comes de Mersî cedit liti super Bonis de Heers, cedit etiam favore ejusdem Monasterii creditum dotis in summa florenorum 20000. cum omnibus fructibus decursis, & decurrendis in annua summa florenorum 1000., & è contra Monasterium cedit favore Comitum de Mersî Jus exigendi annuos Canones modiorum 48. Speltæ, & cedit etiam nonnullos alios census modici momenti unacum quodam petio Terræ, & jure relevii *super Poicoul*, quæ omnia a Peritis fuerunt valutata in summa florenorum 13330., & in annuo redditu florenorum 666.

Supplicavit Monasterium huic Sac. Congregationi pro confirmatione, & approbatione Concordiæ, cumque post auditum Officiale Leodiensium omnia prædicta referentem, & comprobantem negotii examen fuerit commissum cl. me. Cardinali Priolo, binæ fuerunt ab ipso exaratae relationes altera die 5. Januarii 1717. altera die 15. Aprilis 1719.

In prima Relatione prædictus Dominus Cardinalis dubitavit de utilitate Monasterii eo sub fundamento, quod ignorabatur, an annua responsio 48. modiorum Speltæ super Bonis in *Moumael* esset referenda ad canonem emphytheuticum, incongrua ipsi videbatur æstimatio ad rationem quinque pro centenariis, & ulterius consideratione digna ipsi videbatur amissio directi dominii, quod est pretio æstimabile.

In secunda deinde Relatione idem Dominus Cardinalis fuit in sensu, quod constaret de utilitate Monasterii, tum quia spes recuperandi aliquando bona emphytheutica, admissio etiam, quod responsio modiorum 48. Speltæ esset ad canonem emphytheuticum referenda, erat nimis remota, cum investitura concessa fuisset in perpetuum Comitibus de Mersî, & esset com-
præ-

prehensiva hæredum, & successorum; Tum quia cum Monasterium esset obligatum ad redditionem rationis fructuum perceptorum ex bonis de Heers eo sub fundamento, quod in Patria Leodiensi possidens iure *Saisinae* tenetur reddere rationem de fructibus perceptis ex bonis *Saisitis* uti apud Nos ad eandem rationis tenetur redditionem, quicumque bona possidet jure Salviani, uti tradit *Meam. ad Jus Civile Leodien. obs. 237. nu. 5.* Clar. me. Card. Priolus existimabat, quod Monasterium ex fructibus perceptis consequutum fuisset satisfactionem totius sui crediti florenorum 32000., & sic, quod non posset dicta bona retinere, nisi acquireret jura dotalia, quorum favore se confoveret in eorum possessione adversus quoscumque.

Cum hisce duabus Relationibus clar. me. Eminentiss. Prioli facta fuit instantiæ propositio in hac Sacra Congreg. inter summaria precum, nonnullarumque ex officio fuerunt excitatae difficultates, fuitque demandatum, ut instantia proponeretur in folio.

Difficultates autem ex officio excitatae consistunt in hoc, quod si tota utilitas Monasterii ad hunc unicum punctum reducitur, quod ipsum acquirit creditum annuorum florenorum 1000. constituentium capitale florenorum 2000., & cedit Comiti de Mersî Capitale Florenorum 13330., & se liberat a lite a dicto Comite introducta super redditione rationis fructuum perceptorum ex bonis *de Heers* in Salviano, seu *Saisina* possessorum.

De hac utilitate est dubitandum, primo quia habenda est ratio dominii directi, & speratae devolutionis bonorum, necnon juris relevii, & homagii *super Poicoul*, necnon Canonum decursorum, & non solutorum a Comite de Mersî, quibus omnibus rebus Monasterium inedia hac transactione renuntiat.

Secundo quia Monasterium acquirendo creditum annuorum florenor. 1000. non remanet liberatum a redditione rationis fructuum hucusque perceptorum ex bonis *de Heers*, pro qua saltem alii Creditores instare possunt.

Tertio quia in hac transactione Monasterium non acquirit, seu obtinet securitatem se confovendi in possessione bonorum *de Heers*, securitas quippe ex alio capite haberi non potest, quam a credito dotis per Monasterium acquirendo, sed cum creditum jam fuerit semel per sententiam rejectum, suumque habeat initium de anno 1737., & ignoretur, an adsint alii creditores anteriores, nemo est, qui non videat securitatem non esse ullo modo verificatam.

Fuerunt hæc difficultates communicatae Procuratori Monasterii, cumque ipse in Scriptura per manns circumferenda conetur iisdem satisfacere, onus erit E.E. VV. decernere.

An sit locus Beneplacito Apostolico, in casu Cc.

Non proposita.

Die Sabbathi 22. Junii 1720.

Sess. 22. c. 3.
Ref.

IRMANA CAPPELLANIÆ. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 11. Maii 1720., cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi, & responsum fuit. *Dilata ad secundam omnino etiam unica*. In executionem autem hujus rescripti sequens dubium erit ab EE. VV. resolvendum.

An Cappellania relicta per quondam Nicolaum Lappam debeat per Sacerdoti Valerio de Valeriis, seu potius alteri Sacerdoti Confessario Terræ Montis Sancti Martini in casu &c.

Ad primam dubii partem negative, & ad secundam negative.

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

FILGINATEN. FONTIS BAPTISMALIS. Factum hujus causæ fuit expositum in folio Congregationis habitæ die 24. Febr. 1720. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio, in præsenti proponitur resolvendum dubium.

An sustineatur erectio Fontis Baptismalis in Ecclesia Parochiali S. Mariæ nove Castri Seronis in casu &c.

Affirmative, relicta libertate Parochianis S. Mariæ Castri Seronis deferendi juxta solitum Filios baptizandos etiam ad alias Parochias, & amplius.

Sess. 21. c. 4.
de Ref.

I MOLEN. DISMEMBRATIONIS. Proposita fuit hæc causa in postrema Congregatione habita die 8. Junii 1720. nec ulla fuit capta resolutio. Prævia autem benigna folii reassumptione, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus dismembrationi, & erectioni novæ Parochiæ in casu &c.

Dilata, & scribatur Eminentissimo Episcopo pro nova informatione.

Sess. 22. c. 11.
de Ref.

L EODIEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Proposita fuit hæc causa in supramemorata Congregatione habita die 8. Junii 1720., cumque pariter nulla fuerit capta resolutio, exorantur EE. VV. pro folii reassumptione, & pro sequentis dubii resolutione.

An sit locus Beneplacito Apostolico in casu &c.

Negative :

BRIO.

BRIOCEN. Gabriel Varin. Civitatis Briocensis in Britannia Minori, tredecim ab hinc annis, professionem Regularem emisit inter Fratres Recollectos S. Francisci; cumque humiliter instetisset pro restitutione in integrum adversus dictam professionem, quam nullam esse dicebat, ex quo ante eam morbo insanabili laborabat, quem Religioni calavit, quoque etiam in presenti se laborare dicebat, examinatae fuerunt inter summaria precum nonnullae Medicorum, & Chirurgorum attestations, qui de ejus statu presenti deponebant, necnon Patris, Matris, Fratrum, aliorumque domesticorum, qui de morbi incurabilis existentia usque a teneris annis referebant, & in Congregatione habita die 16. Martii 1720. rescriptum fuit: *Ordinario pro confessione processus servatis servandis*; Procurator etenim Generalis requisitus pro informatione, & pro voto super precibus Oratoris, se remiserat ad ea, quae ex processu in partibus de more conficiendo poterant resultare.

Post haec Gabriel novum exhibuit supplicem libellum in quo exposuit adesse in Urbe Testes, qui de praedicti morbi insanabilis existentia, tam ante professionem, quam tempore praesenti deponere poterant, & Sac. haec Congregatio die 21. Aprilis hujus ejusdem anni rescripsit *Eius Urbis Vicario, qui testes examinare faciat in suo Tribunali citato Procuratore Generali.*

In hujus rescripti executionem pluries Procurator Generalis citatus dicitur, tam ad dicendum contra articulos, quam ad videndum examinari testes, necnon dandum interrogatoria, eodemque uti supponitur negligente jura prosequi suae religionis, deventum fuit ad examen testium absque interrogatoriis, dictorumque testium examen hoc modo peractum, datur in sumario scripturae per manus circumferendae; cumque ex antiquioribus jam productis documentis, & recentioribus Testium dictis qui in Tribunali Cardinalis Vicarii deposuerunt, praetendat Gabriel esse bene probatam existentiam sui morbi insanabilis ante professionem; ejusdemque morbi permanentiam de tempore praesenti, itaut procedendo ad tramites constitutionum ordinis professio nullitatis vitio laborare dicenda sit, juxta *decis.*

38. 171. 384. coram Ubaldo dignabuntur EE. VV. decernere.
An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

ILLERDEN. TRANSLATIONIS. In summitate Montis Villae pe Algvai-
re in Diacesi Illerden. assurgens, insigne, & perverustum aderat Monasterium, in quo degebant Moniales B. Mariae subjectae Religionis S. Ioannis Hierosolymitani. Sess. 25. de
Reg. & Mo-
nial. c. 5.

Pars aedium olim repetente lapsa est, & laxatae fuerunt murorum omnium compages, itaut imminens reputata fuerit ruina Monasterii.

Adeoque anno 1699. vacante Sede Episcopali Illerden. Frater Felicianus Sajol Ordinis Hierosolymitani, Locumtenens Magni Prioris Cathalauniae, praedictas moniales a memorato loco absque ulla Ordinarii, vel Sedis Apost. licentia, sed praevio tantum assensu Magni Magistri, ejusque Consilii Ordinarii, & assembleae Prioratus Cathalauniae, ad Civitatem transulit Barchinonensem, ibique in Domibus Parochialibus, in quibus anno etiam

etiam 1640. urgente Belli timore fuerant collocatæ , pro interim, & provisionaliter , & donec quassatum Monasterium esset reparatum iterum collocavit.

Adversus hoc factum nedum Capitulum reclamavit, sed etiam tota Civitas Illerdensis commota est, habitoque recursum ad hanc Sacram Congreg., in ipsa disputatum fuit die 20. Aug. 1701. an esset locus restitutioni Monialium, vel potius esset concedendum beneplacitum, dissiptaque die sequen. prodiit responsum: translationem fuisse nullam, & scribatur Nuntio Apostolico pro deputatione Episcopi Vicinioris, qui conficiat processum juxta instructionem, & interim Moniales collocentur in uno, vel pluribus Monasteriis Barchinonæ benevisis arbitrio Sacræ Congregationis, & quoad censuras incurfas, extrahentes consulant conscientias suis.

Cohærenter ad hæc datæ fuerunt Litteræ Nuntio Apostolico in Regnis Hispaniarum degenti, in quibus fuit ei demandatum, quod aliquem deputaret ex Episcopis vicinioribus, qui de statu Monasterii, tam circa necessitatem, & facilitatem reaptationis, quam circa assertam aeris intemperiem, & aquæ carentiam diligenter inquireret, deputatoque ad hunc effectum etiam de partium consensu Episcopo Barbastrensi, & ab ipso examinatis, tum Phisicis, tum Fabris murariis, & Architectis, Phisici retulerunt aerem esse salubrem, & Fabri murarii fuerunt in sensu quod Monasterium restaurari commode posset cum impensa librar. 4458., communicatoque partibus processu, iisdemque monitis, & informantibus, fuit iterum de hoc negotio actum in Congregatione habita die 3. Octob. 1705., cumque in ea fuissent disputata bina dubia, primo videlicet *an sit standum, vel recedendum a decisis sub die 20. Aug. 1701.*, & *quatenus in decisis*; Secundo *an moniales continuare debeant permanentiam in Civitate Barchinonensi, vel potius restituenda sint ad pristinum monasterium, vel ad alia monasteria Civitatis, & Diocesis Illerdensis.* & in eo quod attinet ad primum Sacra Congr. stetit in decisis: & in ordine ad secundum censuit restituendas esse moniales ad pristinum Monasterium postquam fuerit reaptatum, & scribendum Ordinario Illerdens. ut incumbat sollicitæ ejusdem reaptationi, cum præfixione congrui termini, necnon Episcopo Barchinonensi. ut interim inhibeat, ne aliqua admittatur ad habitum, seu ad professionem in Civitate Barchinonæ, & hujusmodi causam amplius non proponi mandavit.

Adversus hoc rescriptum, plura in quodam supplici libello, monialium nomine fuerunt Sacræ Congr. exposita, tum circa impossibilitatem redeundi ad antiquum monasterium, illudque reaptandi, tum circa congruentiam permanendi in Civitate Barchinonensi, sed cum die 14. Nov. 1716. Sacra Congregatio respondisset, *inissent pro nova audientia in plura Congregatione citata parte, & doceant de executione Decreti Sac. Congregationis quoad habitationem in aliquo ex monasteriis Barchinonæ*, allataque subinde epistola Episcopi Barchinonensis, in qua ultra attestationem impossibilitatis antiquum reparandi monasterium, dixit domum, in qua usque de anno 1699. moniales fuerunt collocatæ esse aptam, & idoneam pro earum habitatione, & pro exercendis omnibus, quæ ipsarum professionem religiosam respiciunt, necnon altera pariter allata Epistola Episcopi Illerdensis, in qua retulit nullum aliud adesse remedium celerius, & opportunius, quam moniales ad quasdam ædes, quas habent cum sua Ecclesia B. M. V. del Merli nuncupata sitas in ipso Oppido de Algvaire, transferri mandare, donec antiquum restauraretur Monasterium, cum sex ex decem

decem monialibus superextantibus pro hac ad dictas aedes supplicaverint translatione, & reliquæ moniales ab hac instantia excitatæ, seu Superiores Religionis Hierosolymitanæ, contemporanee pro nova audientia iterum exoraverint, proposito negotio in Congregatione habita die 11. Sept. 1717. rescriptum fuit *nihil de nova audientia, & scribatur Episcopo Illerden. ut sollicite curet ad statum Monasterii, & clausuræ enunciatas aedes reducere, & quod post executionem certioret.*

Sub obtentu, quod propter temporum calamitates non erat ullo modo possibile recensitas aedes aptare ad statum Monasterii, atque Clausuræ, Subpriorissa, & nonnullæ moniales recursum habuerunt ad hanc Sacram Congreg., exorando, quod Episcopo Barchinonensi demandaretur transmissio ad Civitatem Illerdensem, & quod Episcopo Illerdeni scriberetur, ut tam se, quam alias moniales in suam reciperet Diæcesim, & aliquas in uno, alias in alio ex prædictæ suæ Civitatis Monasterii collocaret usquequo Monasterium antiquum repararetur, & clausura ad primævum statum reduceretur, assignatis unicuique Moniali alimentis ex redditibus Monasterii de Algvaire, & in eodem relictis quatuor monialibus sexagenariis, quæ celeri reaptationi, & reddituum administrationi incumbere, & Sacram Congreg., ut finem tandem huic imponeret negotio die 27. Jan. hujus anni 1720. censuit. *Dandas esse novæ litteras tam ad Episcopum Illerden., quam ad Episcopum Barchinonen., & quod Episcopo Illerden. demandaretur, ut Moniales collocaret in Monasteriis Civitatis pro suo arbitrio, & prudentia, celeri incumbere reaptationi antiqui Monasterii, necnon administrationi bonorum, & reddituum ad illud pertinentium, & quod Episcopo Barchinonensi injungeretur, ut communicato cum Episcopo Illerdeni consilio, omnem navaret operam, ut translatio ab una ad alteram Civitatem debitè adimpleretur modis, & formis, & quoad permanentiam quatuor Monialium in antiquo Monasterio, Sac. Congregatio censuit non esse annuendum petitis, sed melius esse existimavit, quod etiam quatuor istæ Moniales collocarentur in aliquo ex Monasteriis Civitatis Illerdensis.*

Jure merito sperari poterat, quod finis huic rei esset impositus, sed eventus sefellit; Supervenit etenim Epistola Episcopi Illerdensis scripta die 9. Januarii hujus ejusdem anni 1720., in qua relative ad aliam epistolam Episcopi Barchinonensis, nedum testimonium perhibet de permanentia in totum, & per totum decentissima, & Religiosæ professioni accommodata in d. Civitate Barchinonensi, sed ad ulteriora progrediendo, insequibile fatetur esse consilium a se alias datum de reducendis ad Clausuram ædibus, quas habent Moniales, unacum Ecclesia Beatæ Mariæ del *Merli* in oppido del *Algvaire*. Supervenit ulterius documentum, ex quo probari contenditur, non posse antiquum Monasterium restaurari, murosque ejus adhuc extantes esse dejiciendos, ne iterum Seditio, & Latrones in eodem loco Sedem figant, ut fecerunt in postrema seditione Principatus Cathalauniæ. Supervenerunt denique Testium examina dictum assumptum corroborantia; quocirca operæ pretium existimatum fuit rescribere die 16. Martii 1720., *quod Causa in folio proponeretur.*

Proponitur itaque Instantia in folio: cumque exoretur, quod Moniales continent in Civitate Barchinonæ, data opportuna facultate novam admittendi ad habitum, & ad professionem, nec enim ulla fuit admissa, nec professionem emisit post supra recensitum Sacræ Congregationis Rescriptum editum die 3. Octobris 1705. itaut Monasterii exterminium immincat, licet con-

consimilium Monasteriorum manuentio, & conservatio præcipiatur in Statuto 26 & 27. Religionis Hierosolymitanae, onus erit EE. VV. decernere. An, & quomodo sit providendum, in casu &c.

Ad Episcopum Barbastren pro Informatione cum Instructione.

Seff. 24. c. 12.
de Ref.

SANCTÆ AGATHÆ GOTHORUM. Extat in Oppido Argenti Diœcesis S, Agathæ Gothorum, numerofo Populo Animarum septem circiter milium referto, ampla Parochialis Ecclesia S. Andreae, bene ornata, tribusque navibus compofita, in qua præter Archipresbyterum Animarum curam habentem tresdecim Cappellani reperiuntur, qui quibusdam anni temporibus in ipsa celebrant Officia Divina.

Extant ulterius in eodem oppido plura tum Regularium, tum monialium Monasteria, aliæque sex Ecclesiæ Parochiales unacum numerofo Clero Sæculari, numerum centenarium excedente; cumque in prædicto oppido, quod si non antiquitate, saltem cæteris qualitatibus nobilius est, & magis conspicuum cæteris aliis, quæ sunt in Diœcesi, non reperiatur Ecclesia Collegiata, in mentem venit oppidanis Sanctissimo D. Nostro supplicare pro erectione Ecclesiæ S. Andreae in Collegiatam, & a Sanctitate Sua fuerunt preces remiffæ ad hanc Sacram Congr., quæ de more audivit Ordinarium, & negocium ulterius discutiendum commisit cl. mem. Cardinali Priolo, ut ex informatione prædicti Ordinarii; & suffragio memorati Cardinalis, quæ exhibentur, colligi potest.

Ecclesiæ redditus modo consistunt in annuis ducatis 386. quorum mediætas cedit in commodum Archipresbyteri, & alia mediætas in commodum tresdecim Cappellanorum, qui in ea celebrant officia Divina, uti supra dictum est; cumque redditus isti nullatenus sint sufficientes pro fundanda Collegiata, & in nonnullis Ecclesiæ oppidis, & casalibus unitis tresdecim reperiuntur Cappellaniæ, quæ nec sunt beneficia, nec conferuntur in titulum, sed ex piorum elemosynis conflatae administrantur per duos Oeconomos Laicos ab oppidanis deputatos, & ab Episcopo approbatos.

Mens dictorum oppidanorum esset, ut annuente Sanctissimo, cæteris Ecclesiæ S. Andreae redditibus fieret unio reddituum supradictarum Cappellanarum, qui, demptis oneribus, ascendere dicuntur ad ducatos 1087., & sic, quod vintiquinque Canonicatus erigerentur, comprehensis tamen in hoc numero Archipresbyteratu, Primiceriatu, præbenda theologali, & thesaurariatu, reservatoque favore Parochianorum jure præsentandi ad Archipresbyteratum, & ad alias tres dignitates erigendas appositaque conditione, quod Canonicatus in quatuor partes dividantur, quarum tres conferantur Clericis oppidi, quarta Clericis ex casalibus oriundis, & ultimus Canonicatus, nempe vigesimus quintus, Clerico casalis S. Marie Novæ, in quo altera ex Cappellaniis uniundis existit.

Fundamentum, cui petitio juris præsentandi ad Archipresbyteratum, & ad alias tres dignitates erigendas præcipue innititur, residet in hoc, quod Archipresbyteratus de præfenti est de jure patronatus Parochianorum, & quod sicuti annuente hic, & nunc Archipresbytero ex ducatis 386. Ducatantum 180. pro Archipresbytero, ejusque successoribus remanere debent; & alii cedunt in dotem aliarum trium dignitatum, sic æquum esse vide

videtur , ut jus præsentandi ad easdem dignitates reservetur favore universi-
tatis .

Fundamentum deinde conditionis appositæ , ut Canonicatus erigendi confe-
rantur partim Clericis oppidi , partim Clericis oriundis ex casalibus , origi-
nem habet a Cappellaniis uniendis , quarum nonnullæ in Ecclesiis oppidi ,
nonnullæ in casalibus unitis reperiuntur erectæ .

Alia plura legi possunt in scriptura per manus circumferenda , in qua etiam
occurritur nonnullis difficultatibus in suffragio cl. mem. Cardinalis Prioli
excitatis . Quocirca onus erit EE. VV. decernere .

An , & quomodo sit annuendum petitioni .

Dilata , & scribatur Episcopo juxta Instructionem .

VERULANA. Celebris fuit in Sac. Rotæ Auditorio controversia an Ec-
clesia sub invocatione S. Pauli in Civitate Verulana existens esset sim-
plex Parochialis , vel potius collegiata , fuitque resolutum , esse collegia-
tam , uti plene desumitur ex *dec. 960. coram Pænia edit. Lugdunensis* .

Inter Josephum Diamantem , & Jo. Baptistam Nocchiarolum , quorum alter
jam obtinuit , & alter Abbatiam cum cura in d. Ecclesia , & ejusdem Ec-
clesiæ beneficiatos , novæ exortæ sunt controversiæ , pro quarum resolutio-
ne , subscripta fuerunt sequentia dubia ab EE. VV. examinanda .

I. *An Clerici Parochialis Ecclesiæ collegiatae simplicis S. Pauli , participare de-
beant de frumentis , & pane recipi solita sub nuncupatione decimæ in casu &c.*

II. *An emolumenta Funeris , & Tobalca , cum Sudariolo distribui debeant inter
Abbatem , & Clericos relicto Cereo , seu intorticio pro Sacristia , in casu &c.*

III. *An Clerici , quatenus prædicta omnia ipsis , & Sacristiæ non competant , im-
munes esse debeant ab expensis , & oneribus ad curam spectantibus , in casu &c.*

IV. *An administrationis exercitium d. Ecclesiæ , eiusque Massæ communis , spectet
ad Cellerarium deputatum , in casu &c.*

V. *An Legatum tam relictum Ecclesiæ pro Abbatibus tantum , quam directe reli-
ctum Abbatibus pro tempore , cum onere Missarum , spectet etiam ad Clericos ,
in casu &c.*

Non proposita .

IMOLEN. CONGRUÆ. Fundatum reperitur in Ecclesia Parochiali S. Pau-
li Terræ Massæ Lombardorum Imolen. Diœcesis quoddam consortium
Presbyterorum , quod communia appellatur , ad quam , juxta resolutiones
alias editas ab hac Sacra Congregatione , non solum admitti debent Sa-
cerdotes intra circuitum Terræ nati , sed etiam Oriundi de Territorio .

Terra , & Territorium Populo abundant , & in dies augetur numerus Cleri-
corum , & Sacerdotum , & triginta Sacerdotes anno 1777. quo fuit exara-
ta ab Esmo Gozzadino Ordinario Imolen. informatio , descripti reperiebantur
in communia , & alii vigintiquatuor , intra breve temporis spatium ,
contendere poterant admissionem ad eandem .

Ratione hujus magni , & tractu temporis excessivi Consortialium numeri ,
timor exortus est , quod nedum Cætus vilescere posset , sed quod etiam
Cultus Divinus detrimentum pateretur , tenentur etenim Consortiales in-
teresse Choro , & functionibus singulis diebus , & quando iidem sunt in nu-
mero

mero 30., quilibet Sacerdos, deductis Missarum eleemosynis, quas celebrat obligatione Communæ, deductisque aliis impensis necessariis pro manutentione Sacrarum Supellectilium, vix habet annua scuta 16., quæ summa diurno penso impar videtur.

Ad reparandum hoc futurum inconueniens, exhibitus fuit huic Sacræ Congregationi supplex libellus, in quo petitum fuit, quod determinaretur numerus Consortialium, qui pro tempore adscriberentur Communæ, & sic quod Ecclesia fieret numeratitia, & Eminentissimus Gozzadinus in supra recensita Informatione, censuit esse annuendum petitis, quia, effecta Ecclesia numeratitia, non omnis Clericus tanquam tutus de sua admissione, studere negliget, sed unusquisque, qui Clericali militiæ nomen dabit, studiis strenue incumbet, ut præ cæteris ad Consortium eligi possit, idemque Eminentissimus censuit, quod pensatis Ecclesiæ Redditibus, numerus Consortialium præfigi posset in quinque supra viginti, compræhensio Archipresbytero, qui est caput Communæ; præfixoque dicto Participantium, seu Consortialium numero, quæ res tamen est intelligenda sine præiudicio eorum, qui sunt ad præsens adscripti, singuli eorum haberent annua scuta 20.

Hæc sunt, quæ continentur in Informatione Eminentissimi Ordinarii, quæ exhibetur in sumuario scripturæ Prioris, & Consortialium Communæ Massæ Lombardorum. In hac vero Scriptura, contenditur, quod pensato assiduo gravique servitio, consideratis ulterius expensis faciendis pro manutentione supellectilium, habitaque ratione aliarum circumstantiarum, taxa annua pro quolibet Sacerdote esse debeat in scutis 50., ut in terminis congruæ pro Ecclesia receptitia inquit *Rota dec. 206. n. 10. par. 19. recen.*, & quod hoc posito, facile admodum sit numerum Consortialium statuere cum ex processu remissoriali confecto prætendatur annum redditum Communæ esse in summa scutorum 668.

Dignabuntur itaque H. E. VV. decernere.

- I. *An & ad rationem cuius summæ taxanda sit sustentatio singulorum Consortialium, in casu &c.*
- II. *An, & quot Consortiales secundum præsentem reddituum Ecclesiæ flatum recipi possint, in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbathi 13. Julii 1720.

DRAGEN. MATRIMONII. Summus Pontifex, qui filios illegitimos ubique terrarum directe legitimare potest, quo ad omnes spirituales effectus, Sacrorum videlicet Ordinum, atque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quique eosdem illegitimos, legitimos facere potest, atque capaces successio- num, cæterorumque bonorum, omniumque Civilium effectuum, & quidem directe in Terris suæ temporali jurisdictioni subiectis, juxta ea, quæ plene colliguntur ex celebri responso Innocentii Papæ III. in cap. per venerabilem, qui filii sint legitimi.

Sess. 24. c. 8.
de Ref. mar.

Potest etiam ubique Terrarum, & in Terris alienæ jurisdictioni quo ad temporalia subiectis, filios illegitimos legitimando, non directe, sed indirecte capaces efficere successio- num, & quarumcumque rerum temporalium, concedendo videlicet dispensationem, quæ dicitur in radice Matrimonii, dummodo tamen adsit magna, & urgentissima causa, dummodo proles suscepta non fuerit ex copula manifeste fornicaria, sed ex copula putative matrimoniali; in copula quippe manifeste fornicaria, nulla est radix Matrimonii, in qua Papa directe dispensando, legitimet indirecte, & per quamdam consequentiam in ordine ad temporalia, & dummodo Matrimonium, ex quo Proles legitimanda est orta, non fuerit nullum propter impedimentum juris Divini, vel naturalis, sed tantum propter impedimentum legis Ecclesiasticæ; quemadmodum etenim Summus Pontifex potest legem Ecclesiasticam irritare, & revocare non tantum quoad impo- siterum secuturos effectus, ne incurrantur, sed etiam quoad effectus antea productos, juxta Textum in Clementina quoniam de immunit. Eccles., sic dispensando in radice Matrimonii, & revocando impedimentum dirimens Matrimonium, & simul, & semel abrogando legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum, facit, ut dispensatio retrahatur ad ini- tium Matrimonii, & sic quod Proles quo ad omnes effectus, & sic quoad effectus civiles indirecte, legitima sit, & habeatur.

Ita communiter docent Canonistæ in cap. per Venerabilem, ubi Joannes An- dreas n. 26., Abbas n. 22. Alexander de Nevo n. 18., Gonzal. n. 23. Bar- bos. n. 6., qui filii sunt legitimi, & ad eundem titulum decretalium profe- quuntur Piring. §. 6. n. 42. & seqq. Anaclæt. §. 2. n. 51. Navar. consil. 2. lib. 4. eodem titulo, qui filii sunt legitimi, plenissime Barbosa voto decisi- vo 27. per tot. lib. 2., Sanchez de matrim. lib. 8. disput. 7. nu. 4. & pluri- bus seqq., Castil. 10. 5. controuv. cap. 105. & præcipue n. 28. Diana in edit. coordin. 10. 3. tract. 1. resol. 87. per totam, Peregrin. de fideicom. art. 24. n. 76. & pluribus. seqq. Corrad. in praxi dispens. lib. 8. cap. 3. n. 46., & seqq., de Justis de dispens. matrim. lib. 1. cap. 7. nu. 284., & seqq. fuitque perpetua opinio Rotæ, uti habetur ex Decisionibus in causa Paupilonen. illegitimitatis 5. Dec. 1608., & 10. Junii 1609. coram Justo, impressis

*apud Garziam de Benef. par. 7. cap. 2. n. 40. & seqq. dec. 1121. cor. Sera-
phino, dec. 462. lib. 2. in correctis coram Puteo, dec. 19. per tot. cor. Lu-
dovifio, dec. 174. post secundum volumen consiliorum Farinac., & plenissi-
me in dec. 455. par. 1. rec. & dec. 687. par. 2. rec.*

Ita ut assertio Additionatoris ad Navarrum citato *consil. 2. lib. 4.*, ubi refert Summum Pontificem Gregorium XIII. consimilem dispensationem concedere noluisse, & etiam addidisse, se non posse dictam concedere dispensationem, vel intelligenda sit, & explicanda, ut Pontifex dicere voluerit, se dictas dispensationes concedere non posse, nisi magna urgente causa, uti ejus dictum explicando, ajunt *Diana loc. cit. n. 6. Barbof. in allegato voto 27. n. 31.*, vel de manifesta redarguatur falsitate, cum constet Gregorium XIII. dispensationes concessisse in radice matrimonii, ita ut memoratæ Rotæ *dec. 455. par. 1. rec.*, & altera hoc est *687. par. 2. rec.*, prodierint in casu consimilis dispensationis a dicto Pontifice concessæ.

Pontificiæ hujus auctoritatis præsidium fuit imploratum a Guilelmo Joroslao Graisfensés de Pilsenbarg. Barone, seu Domino loci Tman; exhibito si quidem Sanctitati Sæ supplici libello, humiliter exposuit, se ante annos circiter 40. matrimonium cum Ludmilla honesta Puella contraxisse, non tamen coram Parocho, sed coram Sacerdote extraneo, ac absque ulla fraude, vel dolo, eo quod Territorium contrahentium tunc temporis proprium Parochum non habebat, sed Incolis Sacramenta administrabantur ab Advenis, seu extraneis Sacerdotibus, se ex dicto putativo matrimonio tres filios habuisse superstites, Joannem videlicet, Carolum, & Rodolphum, qui semper tanquam legitimi fuerunt reputati, se in senectute jam constitutum exoptare eosdem sibi si ribere hæredes, sed id facere non posse obstantibus videlicet legibus Regni Bohemiæ, juxta quas illegitimi a successione arcentur, licet per subsequens Matrimonium essent legitimi, concludendo, quod si de Summi Pontificis potestate in concedendis dispensationibus in radice matrimonii dubitari non potest, si eidem est locus, quando agitur de matrimonio nullo propter impedimentum juris Ecclesiastici, quale est illud defectu præsentis Parochi, si demum consimilis indulgetur dispensatio, concurrente gravissima causa, qualis est illa, de qua nunc agitur, utpote præcipue consistenti in bono filiorum, qui alias paternis bonis remanerent privati, & tanquam ignobiles traducerentur, licet hucusque inter Nobiles, & Equites fuerint recensiti, & multo magis, cum alter ex illis jam Matrimonium contraxerit cum sæmina nobilis conditionis, & ex qua liberos habuit, & cum qua per consequens jurgia essent inevitabilia, necnon cum ejus Parentibus, & Consanguineis, si ille ignobilis, & infamis detegeretur; concludendo inquam, se, concurrentibus dictis circumstantiis, jure merito sperare posse a Sanctitate Sua dispensationis gratiam in *radice matrimonii*.

Absque eo quod in hac dispensatione intercedere debeat novus contrahentium consensus, at quia ex hac nova consensus præstatione, Ludmilla, quæ hucusque habita fuit pro conjuge legitima, sui honoris detrimentum pateretur, aut quia licet in hac facti specie renovatio expressa, aut tacita consensus, a nonnullis reputetur necessaria, juxta ea, quæ habetur *apud Sanchez de marr. lib. 8. disput. 8. nu. 25.*, verior nihilominus est opinio, nullam consensus revocationem esse in hisce circumstantiis necessariam, uti firmat *Barbof. citato voto 27. n. 14. lib. 2.*, & late habetur *in dec. 455. n. 11. dant. 1. rec.*

Hæc sunt, quæ continentur in supplicatione Guilelmi, cumque a Sanctitate Sua fuerint preces ad hanc Sacram Congregationem remissæ, datæ sunt, juxta morem, litteræ ad Archiepiscopum Pragensem pro informatione.

Archiepiscopi litteræ supervenerunt; cumque in illis habeatur, Oratorem nunquam de facto matrimonium contraxisse coram Sacerdote, cum ejus nomen non patefaciat, nec testes nominet, qui matrimonio interfuerunt, & quod Ludmilla semper fuit habita pro ejus Concubina, itaut sæpius fuerit admonitus de eadem dimittenda, quo stante, alterum ex requisitis deficeret pro concedenda dispensatione in radice matrimonii, juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt, necessarium existimatum fuit Ordinarii informationem defensoribus Guilelmi communicare.

Cumque ab iisdem dicatur, primo, quod matrimonii celebratio coram Sacerdote facta, comprobatur ex statu, in quo locus Tman tunc reperiebatur, cum in eo non adesset Parochus particularis, necnon ex solemnibus juramento coram libro Evangeliorum, aliisque intercedentibus solemnitatibus præstito a Guilelmo, & a Ludmilla, secundo, quod imperceptibile esset, quod filii nati habiti fuissent pro Equitibus, & Nobilibus, & quod alter eorum nobilem uxorem duxisset, si prædictum matrimonium non præcessisset, & tertio, quod aliud est fornicatio quoad forum conscientie, & aliud quoad finem, & effectum de quo agitur, in foro etenim conscientie Concubinarii sunt illi, qui matrimonium contraxerunt, & in eodem permanent cum aliquo impedimento impediendo, & dirimendo, quando ad effectum de quo agitur satis est, quod matrimonium fuerit de facto contractum, & quod intercefferit effectus maritalis, unacum consensu naturali, etiam si adsit impedimentum juris Ecclesiastici, ut docet *Jo. Andreas in cap. per Venerabilem n. 20. qui filii sint legitimi*, & sequitur *Rota in Pampilonen. illegitimitatis 10. Junii 1609. §. nec obstat cor. bo. me. Falso impressa apud Garz. de benef. par. 7. c. 2. sub n. 40., & dec. 355; n. 9. par. 1. rec.*

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An sit Sanctissimo consilium præstandum pro concessione dispensationis in radice matrimonii in casu Sc.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem.

NULLIUS PISCEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS Julianus de Orfuccis in testamento, quod condidit anno 1631. hæredem sibi scripsit Balthassarem fratrem, post cujus obitum voluit, quod ex redditibus suorum bonorum fieret multiplicum spatium annorum 20., ut ex ejus capitali, & fructibus tria Sanctimonialium Monasteria erigi possent, alterum Piscie sub titulo S. Juliani, cum hoc, quod Moniales nuncuparentur Jesu, & Mariæ. alterum Burgi, sub titulo S. Laurentii, cujus Moniales denominarentur SSmi Crucifixi, tertium Bugiani, sub titulo S. Philippi, & quod Moniales essent sub nuncupatione Virginis Immaculatæ.

Ad tramites voluntatis Juliani, factum fuit multiplicum, cumque devotum fuerit ad dispensationem computorum depræhensum est, quod anno 1686. bona omnia non excedebant valorem scutorum 16549., & quod a dicto tempore ad annum 1718., eorum valor erat in scutis 28550., itaut detractis scutis 330. solutis Comiti Antonio Orfucci, ex causa transactionis cum eodem inite, & approbatæ a Sacra Congreg. Episcoporum, & Regu-

Sejs. 25. de ref. c. 8.

Regularium, vix remaneat id, quod sufficit pro erectione unius Monasterii. In hoc rerum statu, cum ulterior dilatio executionis voluntatis testatoris incongrue visa fuerit, tum propter periculum decrementi, & dispersionis reddituum, tum ex quo testator non aliam concessit dilationem, quam annorum 20., & a die obitus ejusdem jam anni 86. elapsi sunt, exhibitæ fuerunt SS. D. N. preces a Monialibus Visitationis S. Francisci Salesii Massæ pro applicatione hæreditatis Juliani, cum onere tamen eam integre erogandi in fundatione Monasterii sub Regula, & instituto S. Francisci Salesii Piscie peragenda, & a Sanctitate Sua fuerunt preces remissæ ad hanc Sac. Congreg., quæ litteras dedit, tam Episcopo Aretino, olim Præposito, & deinde Visitatori Apostolico Piscien., quam moderno Ordinario Piscien.

Supplicationis autem, aut commutationis voluntatis fundamentum in hoc constituitur, quod impossibilis videtur erectio trium Monasteriorum, subpositaque impossibilitate, cum commutatio fieri debeat in opus magis proximum, & magis consimile, tam de jure communi, uti ponderant *Federich. de Senis consil. 175. vers. sed prædicta, Riccius dec. 83. n. 5. part. 2., Sanchez lib. 4. consil. cap. 2. dub. 6. Rot. dec. 290. n. 5. § 9. part. 17. rec.,* quam attenta dispositione juris Concilii Tridentini, juxta *cap. 8. sess. 25. de ref.*, non videtur, quod aliud opus magis proximum, & magis consimile reperiri possit eo, de quo nunc agitur, erectione videlicet Monasterii Monialium Piscie.

Additis potissimum sequentibus circumstantiis, quarum prima est, quod locus Piscie fuit a Testatore prædilectus, cum in eo natus fuerit, & cum eum primo in sua dispositione nominaverit; secunda est, quod Pius Testator se remisit quoad Institutum, & Regulam Monialium, arbitrio Ordinarii, qui suum libentissime præstat assensum Instituto S. Francisci Salesii; Tertia est, quod alii duo loci Burgi, & Bugiani jam habent sua Monasteria, & dictorum locorum Communitates jam consenserunt erectioni Monasterii Piscie; Quarta est, quod Eques Antonius Orsucci, qui est unicus superstes ex his, qui habent jus nominandi nonnullas Moniales, juxta legem Testatoris, in tribus Monasteriis, erectioni unius Monasterii dedit assensum, sibi in eo tantum reservando jus prædictum; Quinta tandem est, quod habito recurso a Monialibus S. Scholasticæ Bugiani pro habendo aliquo subsidio in levamen suæ paupertatis, non detrectant Moniales S. Francisci Salesii Massæ, de eo, quod forte supererit, fundato novo Monasterio, aliquid favore ipsarum, necnon aliarum Monialium Burgi contribuere, dummodo contributio non excedat summam scutorum duorum, aut trium millium.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus commutationi voluntatis in casu &c.

Firmetur status hæreditatis juxta instructionem, & interim Ordinarius incumbat constructioni Monasterii, & Ecclesie, & post transmissam redditionem rationis supplicent pro commutatione.

*Sess. 6. cap. 1.
de Ref.*

CALAGURITANA BENEFICIORUM. Factum hujus causæ fuit expositum in folio Congreg. habitæ die 4. Februarii 1719. quod poterit ab

ab EE. VV. reassumi, Cumque nec in ea, nec in altera Congregatione habita die 4. Martii subsequenti ulla fuerit capta resolutio, sed responsum fuerit dilata, & coadjuventur probationes, resolvendum idcirco superest dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisio sub die 30. Septembris 1702.

Iterum proponatur.

VENETA. Anno 1563. fan. mc. Pius Papa IV., instante Nobili viro Jacobo Equite Superantio apud Sedem Apostolicam, Nobilium Virorum, Ducis, & Senatus Venetiarum Oratore, concessit, ut in collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Pauli dictæ Civitatis, nocte Natalis Domini celebrari posset Missa, prima noctis hora, uti colligitur ex literis d. Pontificis in forma Brevis expeditis, & insuper dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus ipsius Ecclesiæ S. Pauli Rectori, Presbytero, Clericis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ut deinceps Missam solemnem, aliqua Divina Officia, quæ media nocte festivitatis D. N. J. C. celebrari consueverunt, statim post primam horam noctis vigiliæ festivitatis hujusmodi celebrare &c. absque ullo impedimento, vel prohibitione, aut conscientia scrupulo, sine quarumvis Ecclesiasticarum Censurarum, & penarum incursum, etiam Ordinarii, aut cujusvis alterius, licentia desuper minime requisita, libere, & licite valeant, eadem auctoritate, & tenore perpetuo concedimus, & indulgemus, & in iisdem Litteris Apostolicis, idem Summus Pontifex nedum derogavit contrariis quibuscumque dispositionibus jam editis, sed etiam impofterum edendis, necnon præsentibus litteras de surreptionis &c. aut alio quovis defectu notari, vel impugnari, aut etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, aut Sedem prædictam revocari, suspendi, alterari, modificari, vel eis derogari nullatenus unquam posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus indulgentiarum, & concessionum, revocationibus, suspensionibus &c. derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, nostrosque Successores, & Sedem præfatos, ac alios quomodolibet, & in quavis causa pro tempore factis nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas. & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per Rectorem prædictum eligenda, concessas esse, ac eisdem Ecclesiæ S. Pauli, ejusque Rectori, & aliis Christifidelibus suffragari debere decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis etiam similibus Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocatoriis editis, & edendis.

Rector, & Presbyteri Ecclesiæ S. Pauli d. Privilegio Missam celebrandi prima hora noctis Vigiliæ Nativitatis Domini, pacifice, & inconcussè usi sunt, & solum, paucis ab hinc annis, ab ejus usu destiterunt; Cumque huic S. Congregationi supplicaverint pro facultate redeundi ad usum prædictum, & sic celebrandi Missam juxta privilegium sancti mem. Pii IV. datæ fuerint juxta morem litteræ ad Patriarcham Venetiarum, qui retulit exposita in facto subsistere, hoc est fuisse a dicto Pontifice concessum Breve lupramemoratum, quod etiam fuit exhibitum in forma authentica, & ulterius Presbyteros Indulto usos fuisse, causamque ignorari, propter quam ab ejus usu destiterint. Certe liquet antedictæ Ecclesiæ Presbyteros eodem

Decr. de ob-
serv. & edit.
in cel. Missa.

dem Indulto sic ut supra celebrandi usos fuisse, incertum vero qua de causa temporis progressu executum non fuerit.

Porro antiquiori relicta Disciplina, juxta quam pro sacrificio Missæ, hora tertia diebus Feltis, hora sexta diebus ferialibus, hora nona diebus jejuniorum per annum, & hora Vespertina diebus Quadragesimalibus erat ita-tuta, juxta late, & erudite recensita per cl. me. Card. Bonam rerum Liturgicaram lib. 1. cap. 21. per totum. in eo quod attinet ad jus, quod Privilegium antecessit, Textus est in Can. Nocte Sancta de Consecrat. dist. 1., ubi sic legitur, Nocte Sancta Nativitatis Domini Salvatoris Missas celebrent Presbyteri, & Hymnum Angelicum in illis solemniter decantent, quoniam, & eadem Nocte ab Angelo Pastoribus nuntiatus est. At ex hoc Textu non potest quæstio determinari, an Nocte Nativitatis Domini, Missa ante, vel post mediam noctem sit celebranda, uti perpenso d. Textu firmat Pasqualig. de Sacrif. novæ legis tom. 1. quæst. 405. per totam, ubi inquit, Missam post mediam noctem esse celebraudam Nocte Nativitatis Domini ex praxi Ecclesiæ, cui tamen derogari potest, vel ex consuetudine legitime præscripta, vel ex Privilegio Apostolico. In Concilio Tridentino, quod est Privilegio posterius in Decreto de observ. & evitan. in celebratione Missæ, cavetur tantummodo ne Sacerdotes aliis, quam debitis horis celebrent; quocirca tota difficultas est in Bulla 4. S. Pii V. Bull. tom. 2. in qua, postquam ab eodem Pontifice fuit enarratum, quod nonnullæ Metropolitanæ, Cathedralæ, & Collegiatæ Ecclesiæ a Sede Apostolica, vel ejus Legatis, aut etiam a majori Pœnitentiaro licentias obtinuerant celebrandi, & celebrare faciendi de sero, & etiam circa solis occasum, vigilia signanter Nativitatis, Missas, quæ media nocte, seu in Aurora ejusdem Nativitatis juxta Ritum S. R. E. essent celebrandæ, prohibuit Prælati, & Capitulis in virtute Sanctæ Obedientiæ, & imposita pœna perpetuæ suspensionis a Divinis, ne deinceps Missas Vespertino tempore huiusmodi licentiarum, & facultatum, aut alio quovis prætextu celebrare, vel celebrari facere præsumant, addita derogatione quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, consuetudinibus, & privilegiis etiam munitis derogatoriarum derogatoriis, & aliis quibuscumque clausulis, etiam si privilegia concessa fuissent intuitu Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum, ut ex lectura prædictæ Bullæ colligi potest.

Discursu itaque redactæ ad hanc S. Pii V. Constitutionem, ex una parte videtur, quod eadem deroget Indulto, seu Privilegio Summi Pontificis Pii Quarti, cum sit eodem posterior, & cum in eadem amplissimæ contineantur derogationes, & cum communis opinio Doctorum sit, quod omnia antecedentia privilegia celebrandi ante mediam noctem, sint in prædicta Bulla Piana revocata, Azor. Instit. Moral. parte 1. lib. 10. cap. 25. quæst. 3. ibi sed hæc privilegia abrogata sunt auctoritate Pii V., Francolin. de tempore Horar. Canonic. cap. 29. num. 11. & 14., Cardin. Brancacius in opus. de Privileg. Cappel. Cardinal. pag. 15. Clericat. in suis dec. de Sacrif. Missæ dec. 39. n. 15., & 16. & celebrationem ante mediam noctem sub pœna suspensionis fuisse prohibitam in Synodo Veneta, sub Cardinali Priolo, testantur Polacius in suis Aphorismis Sacr. Carem. Aphor. primo n. 4. Pac. Jordan. elucub. divers. to. 1. lib. 4. tit. 1. de Sacrif. Missæ n. 93.

Ex alia vero parte videtur, quod Bulla Piana non derogaverit indulto, seu Privilegio, de quo nunc agitur, non solum quia non obstantæ dicta Bulla Piana, Privilegium ad nostra fere tempora suam habuit executionem, sed etiam

etiam quia prætermisso exemplo Cappellæ Pontificiæ, in qua nocte Nativitatis Domini, ante mediam noctem Missa celebratur, absque eo quod ul- lum expediatur Breve pro Missæ celebratione dicta hora faciendâ, uti ple- ne testatur *Diana in edit. coord. rerum moral. to. 2. tract. 3. resol. 12. n. 4.* in ipsa Civitate Venetiarum nocte Nativitatis Domini ante mediam noc- tem Missa celebratur a Primicerio in Templo S. Marci, & Senatus Ve- netus, alique, qui Missam dicta hora audiunt, satisfaciunt præcepto audiendi Missam die Nativitatis Domini, uti late ostendit *Diana loco ci- tat. resol. 11. per totam*; hoc ipsum fit in eadem Civitate in Ecclesiis S. Joannis, & S. Jacobi di Rialto, necnon in Ecclesia Canonicorum La- teranensium, & in Ecclesia Patrum, qui nuncupantur *Frari*, necnon in Ecclesia Monialium S. Zachariæ, uti admittit Patriarcha in sua informa- tione, itaut imperceptibile videatur, quod Missæ in d. Ecclesiis hora præ- dicta celebrentur, & celebrari non possint in Ecclesia Collegiata, de qua nunc agitur, quæque specialissimum habet privilegium supra memoratum. His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An permittendum sit, quod in Ecclesia Collegiata, & Parochiali S. Pauli, nocte Nativitatis Domini prima noctis hora Missa celebretur in casu.

Negative.

PORTUCALLEN. REDUCTIONIS CONGRUÆ. Factum hujus *Sess. 25 c. 16. de Ref.*
Causæ fuit expositum in folio Congregationis habitæ die 8. Julii 1720. quod poterit ab EE. VV. reassumi, ut sequenti dubio respondere deinde dignentur.

An assignatio congruæ facta in bonis sustineatur, vel potius sit locus redu- ctioni, seu confirmationi reductionis ejusdem congruæ in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes,

FULGINATEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Silvester *Sess. 22 c. 5. de Ref.*
Rainaldus in testamento condito anno 1712. hæredem instituit societa- tem suffragii; *con condizione espressamente apposta, che la d. Compagnia sia tenuta a costruire, e fabricare nella Casa di esso Testatore la Chiesa principale di d. Compagnia, nella quale si debba celebrare una Messa la settimana in suffragio di esso Testatore, e mancando i Confratri di fare la costruzione, e fabrica di d. Chiesa nella medema Casa di esso Testatore, dentro il termine di tre anni dalla sua morte, allora, & in tal caso vuole, che intieramente, e senza alcuna diminuzione succeda nell' intiera sua Eredità, e Beni l' Ospizio de' Poveri Pellegrini.*

Anno 1717. Societas suffragii hæres instituta SS. Dom. Nostro supplicavit pro commutatione voluntatis quoad locum pro Ecclesiæ constructione de- signatum, sed se opponentibus Confratribus Hospitii substituti, uti desumitur ex folio Sac. Congreg. habitæ die 10. Julii 1717. negativum pro- diit responsum in Congregatione habitæ die 31. Julii ejusdem anni.

Post hæc, deventum fuit ad concordiam inter Societatem, & Hospitium; Confratres etenim Hospitii suam præstiterunt assensum ædificationi Ec- clesiæ in loco Societati, & Superioribus benefico, & cesserunt, & renun-

tuarunt substitutioni favore ejusdem Hospitii factæ in Testamento Silvestri, & è contra Societas hæres solvere promisit Hospitio scuta bis centum eroganda in solutionem pretii cujusdam Domus emptæ pro usu Peregrinorum; Cumque hæc facta . & concordata fuerint sub reservatione beneplaciti . & assensus Apostolici, in præsentis disputandum proponitur dubium infra exponendum, quod respicit tam commutationem voluntatis, quam approbationem transactionis .

Quoad commutationem voluntatis, eidem ex æquitate dicitur locum esse debere, tum quia Domus Testatoris, in qua esset Ecclesia ædificanda, est parva, exigua, incapax, nec capax fieri posset, nisi emerentur aliæ adjacentes Domus, exbursatis circiter scutis 700. tum quia Domus, in qua ad tramites Testamenti esset Ecclesia ædificanda, sita est in platea frumenti, in qua exercetur emporium animalium immundorum, & in qua erecta jam reperitur Ecclesia Societatis Mortis, quæ utpote parum distans a Domo Silvestri Testatoris, æmulationum, & dissidiorum esset origo inter utriusque Societatis Confratres, quando è contra locus designatus pro Ecclesiæ constructione est Palatii, & Domibus Nobilioribus Civium circumdatus, nec in eo aliqua reperitur Ecclesia, & tandem quia per hanc voluntatis commutationem nec læditur jus tertii, nec Anima Testatoris patitur detrimentum, & quod etiam notatu dignum est, præviis favorabilibus informationibus, tam defuncti, quam præsentis Episcopi, universa Civitas pro eadem instat commutatione, ut ex Testimonio Magistratus Fulginei exhibito desumi potest .

Quoad approbationem verò transactionis, ejus fundamentum constituitur in evidenti utilitate, quæ in utrumque Locum Pium derivat; Hospitium etenim se liberat a debito contracto pro Domo empta, in eam causam erogando scuta 200. quæ habet a Societate, & Societas facultatem acquirit ædificandi Ecclesiam in loco aptiori, sibi que magis beneviso .

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere .

An sit locus commutationi voluntatis, itaut transactio sit approbanda in casu.

Affirmative .

*Sess. 21. G. 4.
Ref.*

AQUEN: DISMEMBRATIONIS . Aquenses Præfules ab antiquo tempore exoptarunt, ut in Oppido Sacelli erigeretur nova Parochia, eo sub fundamento, quod Parochialis Ecclesia S. Jo. Baptistæ ab eo distat per mille passus, & ultra, itaut ad ipsam Oppidani, senes, pueri, alii que debilitate laborantes non sine magna difficultate, & incommodo accedere possint .

Non potuit horum Præfulum intentio executioni mandari propter temporum calamitates; Cumque hoc interim ab iisdem statutum fuerit, quod Fons Baptismalis, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in alia reponerentur Ecclesia, ne infirmi, noctis præsertim tempore, sine Sacramentis decederent, & Oppidani Saxelli, pro suarum virium modulo constructioni novæ Ecclesiæ incubuerint, res eo tandem devenit, ut anno 1718. fuerit completa Ecclesia sub Invocatione Sanctissimæ Trinitatis, pro cujus dote nonnulli fratres de Romagninis donationis titulo assignarunt bona ascendentia ad annum fructum scutorum 60. & ultra Romanorum, cum conditione tamen, quod donatio suum effectum habere non deberet, nisi sequeretur erectio novæ Parochiæ in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis cum dismem-

membratione a Parochiali Ecclesia S. Ioannis Baptista, uti latius ex instrumeto donationis, a Communitate acceptata, desumi potest.

Porro hanc novæ Parochialis erectionem, Parochus, sive Archipresbyter S. Ioannis Baptista præterdit non esse faciendam, tum quia post antiquiora Episcoporum decreta, Ecclesia S. Io. Baptista, & altera Sanctissimæ Trinitatis, habitæ fuerunt tanquam unitæ, & Archipresbyteri de utraque fuerunt provisi a Sede Apostolica, tum quia itineris incommoditas. quæ adesse dicitur quoad Oppidanos Saxelli erga Ecclesiam S. Ioannis Baptista, procedit etiam quoad alios, in Domibus Rusticalibus, parvisque Pagis degentes, qui novæ erigendæ Parochiali assignarentur, & tandem quia ipse in Ecclesia SS. Trinitatis retinet Coadjutorem, Oppidanis Sacramenta ministrantem, in quo rerum statu, non est locus erectioni novæ Parochiæ, cum erectio sit subsidiarium remedium, juxta firmata in his terminis per Rot. in dec. 178. par. 19. rec., & in Leodien. dismembrationis prima Febr. 1712. §. nec in totum cor. R. P. D. Falconerio, confirmata 3. Julii 1713. §. medio itaque coram R. P. D. Crispo, & 22. Junii 1714. §. præsens itaque, & 25. Januarii 1715. §. ita pariter cor. R. P. D. Lancetta.

Communitas contra Saxelli, cui etiam adhæret Episcopus in sua informatione, contendit esse locum erectioni novæ Parochialis cum de distantia, & de magna Populi incommoditate quoad receptionem Sacramentorum, nulla valeat esse difficultas, in quo rerum statu ad novæ Parochiæ erectionem est deveniendum, uti probat Textus in cap. ad audientiam il primo de Eccles. Ædif. ibi non possunt Parochiani sine magna difficultate ipsam adire, & concordat Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de Ref.

Haud urgente, quod indigentia Oppidanorum succurri potest per deputationem Coadjutoris, seu Vicecurati in Ecclesia SS. Trinitatis, qui in eadem Sacramenta administret; Deputatio etenim Coadjutoris sibi locum vindicat, quando Populus ita numerosus est, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, secus autem, quando propter loci distantiam, vel accedendi difficultatem, Parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & Divina Officia audienda ad Parochiam venire non possunt, tunc quippe ad novæ Parochiæ erectionem est deveniendum, uti satis aperte desumitur ex allegato c. 4. sess. 21. de Reform.

Adeoque præter ea, quæ in postrema Congregatione dicta sunt, occasione examinandi Causam Imolen. dismembrationis, Sacra hæc Congregatio, iustis concurrentibus causis, distantia videlicet, & incommoditatis percipiendi Sacramenta, censuit esse locum erectioni novæ Parochiæ, non obstantem existentia Coadjutoris, & Vicecurati, seu oblatione eum retinendi in aliqua Ecclesia, ad effectum, ut ille Populo Sacramenta ministraret, uti colligitur, ex Puteolana Erectionis Parochiæ, quæ fuit proposita die 18. Junii 1701., & resoluta die 3. Septembris ejusdem anni, uti habetur lib. 51. decret., & ex Lunen. Sarzauen. erectionis Parochialis, quæ fuit proposita, & resoluta 16. Julii 1712. lib. 62. decret. & ex Frequemina, seu Abedinen. Erectionis Parochialis, quæ fuit proposita, & resoluta die 27. Maii 1713. uti habetur lib. 63. decret.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

1. An sit locus præteritæ dismembrationi Ecclesiæ SS. Trinitatis sitæ in loco Saxelli ab Altera Ecclesia Parochiali S. Joannis Baptista, cui reperitur unta,
Tom. 1. X x 2 itant

ita ut illa erigi debeat in novam, & distinctam Parochiam, & quatenus negative.

II. An Parochus pro tempore earundem Ecclesiarum cogi debeat in alterutra ex ipsis retinere Coadiutorem. pro administratione Sacramentorum propriis sumptibus, & expensis in casu &c.

Non propofita cum fequentibus .

Sess. 21. c. 1.
de Ref.

AQUILANA. Sacerdos Joseph Fattore prædicit, quod Hyacinthus Miconus Francus primam Clericalem Tonsuram illicite receperit ab Episcopo Marforum .

Primo quia Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium, quæ Vicario Apostolico Aquilano facultatem dedit concedendi litteras dimissoriales pro Hyacinthi Ordinatione, non innotuit jus, quod idem Joseph habebat ad Beneficium in hypothefi. in qua Hyacinthus non effet Clericali Militiæ adscriptus .

Circumstantia hæc etenim, quæ Sacram Congregationem difficiliorem reddidisset in concedenda facultate, concessionem prædictam efficit obreptitiam. & subreptitiam, & sic illicitam ordinationem, quæ dependenter ab eadem facta est, ad terminos Textus in cap. super litteris de rescriptis .

Et multo magis, cum idem Hyacinthus suæ supplicationis fundamentum reposuerit in jure sibi ad dictum Beneficium competente, uti colligitur ex ejus supplici libello prædictæ Sac. Congregationi exhibitio .

Secundo quia collatio primæ Tonsuræ facta fuit Hyacintho, prævia tantum unica denunciatione in Ecclesia Parochiali adimpleta, quando ad tramites Constitutionum Synodaliū, tres denunciations tribus diebus festivis aliquantulum interpolatis fieri debebant .

Tertio quia facultas concedendi litteras dimissoriales fuerant a Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium directæ Vicario Apostolico Aquilano: Cumque litteræ dimissoriales fuerint expeditæ ab Archidiacono Antonello Provicario, ex quo Vicarius Apostolicus aberat, & erat in Civitate Aprutina distante per vigintiquatuor milliaria a Civitate Aquilana, infertur, quod ordinatio facta in sequelam dictarum litterarum dimissorialium sit habenda pro illicita .

Haud urgente, quod Archidiaconus Antonellus fuerat oretenus electus in Provicarium a Vicario Aquilano, cum communicatione omnium facultatum, tum quia sub hac communicatione compræhendi non poterat concessio litterarum dimissorialium, utpote commissa arbitrio Vicarii Apostolici, & directæ ad Collationem primæ Tonsuræ, & sic ad constituendum aliquem in Ecclesiæ Ministrum, uti probat Textus in cap. final. §. Is autem, ibique Gloss. in verbo ut personaliter de officio, & potest. Ju dicit delegati .

Tum quia hæc esse videtur differentia inter Provicarium a Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium electum, & Provicarium ab ipso Vicario deputatum, quod in primo casu Provicarius exequi potest commissionem ad ipsum Vicarium directam, quod tamen facere non potest in secundo, juxta Theoricam Decii in c. quoniam Abbas a n. 78. ad 84. de officio delegati .

Hæc sunt, quæ continentur in scriptura Sacerdotis Josephi Fattoris, de juribus autem Hyacinthi nullum verbum fieri potest, cum eadem non fuerint Secretario exhibita, ita ut nedum pro hac, sed pro omnibus aliis Causis contentiosis in folio describendis, idem humillime Sacræ supplicet Congre-

gregationi, ut aliquod capiatur temperamentum, seu ut debitæ mandentur executioni repetita hujus S. Congregationis edicta de communicandis juribus eidem Secretario tempore congruo, & antequam folium extendatur; aut enim pro folii extensione expectari debet, quod ab utraque parte scripturæ communicentur, & ab unius partis contumacia fieri potest, quod causa nunquam in folio describatur, aut folium est extendendum exhibitis tantum juribus unius partis, & impossibile est, quod ambarum partium jura in folio referantur, & quando unius partis tantum jura in folio referuntur, altera obliviscitur suæ in exhibitione jurium contumaciæ, & palam, licet injustissime, conqueritur, quod sua jura in folio non fuerint deducta.

Ad rem autem redeundo, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Hyacinthus sit licite tonsuratus in casu &c.

NEAPOLITANA SPONSALIAM. Anna Carminati die 18. Julii 1714. inlletit coram Vicario Generali Neapolitano, ne, se inaudita, daretur facultas Jo. Baptistæ Brancaccio matrimonium contrahendi cum alia fœmina, sub obtentu, quod secum sponsalia contraxisset per verba de futuro, introductaque coram d. Vicario lite, idem declaravit, quod constabat de sponsalibus.

*Sess. 24. c. 7.
de Ref. matr*

Habuit Jo. Baptista recursum ad hanc Sac. Congreg., transmissisque ad ipsam actis, memoratus Jo. Baptista contendit non constare de sponsalibus, & quatenus constaret, se cogi non posse ad eorum implementum.

Quod autem non constet de sponsalibus, idem probare satagit, ex quo Testes de illis deponentes magnas patiuntur exceptiones in personis, & in dictis, ut ex ejus scriptura per manus circumferenda desumi potest, & signanter quia ex aliis Testibus habetur dictum Jo. Baptistam fuisse in Civitate Liburni, & in Civitate Centumcellarum, eo ipso tempore, quo a Testibus sponsalia comprobantibus asseritur ea fuisse contracta inter Annam, & Joannem Baptistam in Domo propria ejusdem Annæ, & sic in Civitate Neapolitana,

Quod vero, quatenus constaret de sponsalibus, ipse cogi non posset ad eorum implementum, Joannes Baptista ostendit, & suadere conatur, primo ex divitiarum disparitate, quæ inter se, & Annam intercedit, secundo ex ætate annorum 14. in qua constitutus erat quando a Testibus deponitur, quod sponsalia contraxit, & tertio ex contradictione sui Patris, & suorum Patruorum, ipsorumque alienatione a Matrimonio cum Anna contrahendo. Alia plura referuntur in scriptura pro d. Jo. Baptista Brancaccio exarata, absque eo quod aliquid referri valeat de juribus Annæ, quæ non fuerunt Secretario exhibita; Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An constet de sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An Joannes Baptista sit cogendus, in casu &c.*

Die Sabbathi 3. Augusti 1720.

Sess. 27. c. 4.
de Ref. matr

BOJANEN. MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 8. Junii 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed dictum fuit dilata, & quod scriberent Theologi. Quatuor Theologi scripserunt, quorum vota dantur ad calcem hujus folii, unacum quibusdam Secretarii adnotationibus ex jure Canonico desumptis. Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere,
An matrimonium contrahi possit inter Dominicum, & Samaritanam in casu &c.

Ad Mentem.

Sess. 24. c. 1.
de Ref. matr.

NEAPOLITANA SPONSALIIUM. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione habita die 13. Julii 1720., & non fuit resoluta. Reassumpto itaque dictæ Congregationis folio, dignabuntur EE. VV. decernere.
I. *An constet de sponsalibus, & quatenus affirmative.*
II. *An Joannes Baptista sit cogendus in casu c.*

Coadjuventur probationes, & examinentur Testes formiter super negativa coarctata.

Sess. 25. de
Reg. & An-
nal. c. 19.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 16. Martii 1720. nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum fuit dilata, & examinentur Testes formiter, iuxta instructionem, & instructio fuit, quod audirentur extrajudicialiter Illustrissimi Cervinus, & de Vico, & quod examinarentur formiter Pater De Matthæis, De Marchis, Dominus Jacobatius Fiscalis Generalis, & ejus Uxor, nec non Moniales, de quibus in præterito Summario Arnaldæ num. 14. Sensus Illustrissimorum DD. Cervini, & De Vico in Sacra Congreg. aperitur a Secretario; Dominus Jacobatius Fiscalis dixit superfluum futurum esse tam suum, quam suæ Uxoris examen, cum nihil ad rem faciens depone-
nere valeant.
Folio itaque dictæ Congregationis reassumpto, dignabuntur EE. VV. decernere.
An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Proponatur in prima etiam unica.

Sess. 23. c. 19.
de ref.

NULLIUS, seu BRICTINORIEN., & POLICASTREN. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 3. Dec. 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed repro-

reproposita Cauſa in Congregatione habita die 21. Jan. 1719. diſputatum fuit ſequens dubium. *An etiamſi conſtaret de Territorio ſeparato, poſſit Capitulum S. Petri concedere dimiſſorias in caſu &c.*, & reſponſum fuit *negative*.

Impetrata autem a Reverendiſſimo Capitulo nova audientia, diſputandum in præſenti proponitur dubium.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Proponatur omnino in prima.

FIRMANA JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 13. Aprilis 1720., & diſputatum fuit dubium, *An Reverendiſſimus Archiepiſcopus Firmanus poſſit procedere, & juridiſtione ordinariam exercere contra Perſonas, & Canonicos Collegiatæ Eccleſiæ S. Victoriæ, ſubjectæ Abbatia Fafen. in caſu contractuum, & delictorum factorum, & commiſſorum reſpective extra ſepta dictæ Collegiatæ in caſu &c.* & reſponſum fuit *negative*. *Seſſ. 7. c. 14. de ref.*

Impetrata ab Archiepiſcopo nova audientia, poſt reſumptum dictæ Congregationis folium, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Recedendum a deciſis.

AQUEN. DISMEMBRATIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in poſtrema Congregatione habita die 13. Julii 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reſumpti, ut dubiis tunc propoſitis, & non reſolutis reſpondeant. *Seſſ. 21. c. 4. de Ref.*

- I. *An ſit locus prætenſa diſmembrationi Eccleſiæ Sanctiſſimæ Trinitatis ſitæ in loco Saxelli ab altera Eccleſiâ Parochiali S. Jo. Baptiſtæ, cui reperitur unita, itaut illa erigi debeat in novam, & diſtinctam Parochiam, & quatenus negative.*
- II. *An Parochus pro tempore earundem Eccleſiarum cogi debeat in alterutra ex iſtis retinere Coadjutorem pro adminiſtratione Sacramentorum propriiſ ſumptibus, & expenſis in caſu &c.*

Non propoſita cum ſequentibus.

UVENTINA PAROCHIALIS: propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 11. Miii 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reſumpti. Tunc autem diſputato ſequenti dubio, *an conſtet de irrationabili judicio Ordinarii, itaut Parochialis Eccleſia S. Nicolai Terræ Salvi ſit adjudicanda Joanni Felici Lecci in caſu,* reſponſum fuit *affirmative*. *Seſſ. 24. c. 1. de Ref.*

Prodiit hæc reſolutio inaudito Sacerdote Guarini, impetrataque per ipſum nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

I MOLEN. CONGRUÆ: propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 22. Junii 1720., nec ulla fuit capta reſolutio; onus ergo erit EE. VV. folium dictæ Congreg. reſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere. *Seſſ. 24. cap. 12. de Ref.*

- I. *An, & ad rationem cujus ſummæ taxanda ſit ſubſtentatio ſingulorum conſortialium in caſu &c.*
- II. *An*

II. *An, & quot consurtiales secundum presentem reddituum Ecclesie statum recipi possint in casu Sc.*

Sess. 21, c. 1. Ref. **A**QUILANA. Proposita fuit hæc Causa in *postrema Congregatione habita die 13. Julii 1720* nec ulla fuit capta resolutio; Quocirca reasumpto de more folio, dignabuntur EE. VV. decernere.
An Hyacinthus sit licite tonsuratus in casu.

Votum Patris Josephi de Alfaro è Societate Jesu Theologi Sacræ Pœnitentiariæ.

O Btemperando humiliter, ac reverenter, ut par est, Illustrissimæ, ac Reverendissimæ Vestræ Dominationis mandato, breviter dico: in casu proposito probabilius, & absolute verum mihi videri, quod Vitricus nullo modo possit ducere in uxorem eam, quæ fuit uxor Privigni sui jam defuncti. Moveor unice, quia communior, seu potius communissima sententia Canonistarum, & Theologorum, quos late refert *Sanchez lib. 7. de matrim. disp. 66. num. 6.* tenet affinitatem ex matrimonio, & Copula conjugali contractam, inspecto etiam solo jure naturæ, dirimere matrimonium in primo gradu lineæ rectæ, ut inter Vitricum & Privignam, Novercam, & Privignum, Socerum, & Nurum, Socrum, & Generum. Hanc sententiam post Thomam Sanchez, qui cum aliis paucis contrarium sentit, probabiliorum esse confirmat *Pater Layman. lib. 5. tract. 19. par. 4. cap. 6. a nu. 5.* & magis adhuc efficaciter probat *Conink disput. 32. de impedimento triplicis cognationis, affinitatis, & publicæ honestatis, dub. 4. num. 52., & 53.* Quamvis enim Matrimonium cum affini in primo gradu contineat aliquam indecentiam, quæ in linea transversa non videtur ita gravis, cum viri Sancti, & in Scriptura laudati talia Matrimonia contraxerint, ut patet in Jacob Patriarcha ducente duas Sorores. In linea tamen recta, hæc indecentia est valde gravis. Unde omnes gentes bene institutæ talia Matrimonia tanquam gravissima scelera semper sint valde detestatæ: ut patet ex 1. ad Corinth. 5. ubi dicitur *auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter gentes, itaut uxorem Patris sui quis habeat.* Nec satisfacit, quod aliqui dicunt, eum loqui de uxore patris adhuc viventis; quia Apostolus hoc peccatum non tam exaggerat in ratione injuriæ, quæ patri fiebat, quam in ratione extraordinariæ fornicationis, ac libidinis. Id ipsum pluribus aliis Scripturæ locis, & testibus ex jure Civili allatis, efficaciter confirmat; & tandem concludit, quod cum talia matrimonia contineant gravissimam indecentiam contra jus naturæ, & fere similem ei, quam continet matrimonium patris cum filia. (Nam eadem fere hac in re debetur reverentia Novercæ, & Matri, cum illa sit facta una caro cum patre; unde illius turpitude Levit. 18. dicitur turpitude patris) omnino videtur incredibile, authorem naturæ concessisse homini facultatem, ut posset valide tale Matrimonium inire, cum hætenus nullus acciderit casus, nec unquam futurus sit, in quo sit tanta necessitas talis Matrimonii ineundi, ut hoc honeste fieri possit. Unde sequitur, id nunquam valide factum esse, & sine speciali Dei concessione valide fieri non posse. Post hæc vero ad argumenta in contrarium allata plene, & adæquate satisfacit *a n. 55.* Atque ita demum ego pariter cen-

seo,

feo , Matrimonio Vitrici cum Uxore sui privigni jure naturæ irritum esse , salvo meliori &c.

Votum Patris Aloyfii Sparverii Theologi Societatis Jesu .

Antiquitus triplex erat affinitatis genus . Primum erat inter Personam copula licita , vel illicita cognitam , & consanguineos cognoscentis : & è contra inter Personam cognoscentem , & consanguineos cognitæ . Alterum erat inter verum affinem , & maritum , seu uxorem sui affinis . Tertium erat inter affinem secundo genere , & maritum , seu uxorem sui veri affinis . Hæc tria affinitatis genera olim dirimebant Matrimonium . At hodie solo primo affinitatis genere Matrimonium dirimitur . Sic enim statutum est in Concilio Generali Lateranensi , & habetur *cap. non debet , de consanguin. & affin. ita Sanct. de matrim. lib. 7. disp. 67. n. 1. & 2. Filiuc. tract. 10. par. 2. cap. 6. n. 211. & 212.*

Jam vero Vitricus affinitatem primi generis habet cum Privigno suo , utpote consanguineo Uxoris suæ . At cum uxore Privigni sui habet solum affinitatem secundi generis : cum illa uxor Privigni sui non sit consanguinea uxoris suæ , sed solum affinis , nempe nurus . Ergo cum uxore Privigni sui habet affinitatem , qua non dirimitur ipsius Matrimonium cum eadem .

Similis casus est , si Cajus duxerit Bertam , Berta vero fratrem habeat Cæsarem , qui duxerit Catharinam , Siquidem mortuis Berta , & Cæsare , potest Cajus ducere Catharinam . *Ita Sanct. l. cit. n. 2. Bonacin. de impedim. matrim. qu. 3. pun. 12. n. 4. Tamburin. Juris Eccles. lib. 8. de matr. c. 12. §. 1. n. 6.* Ratio est eadem : quia Cajus cum Catharina habet solum affinitatem secundi generis ; eo quod non sit consanguinea Bertæ , sed solum affinis , nempe fratria .

Uno verbo , regula ex his est , quod affinitas non parit affinitatem , nimirum veram . & per se , quæ Matrimonio impedimentum præstet . Affinitas igitur , quæ est inter Vitricum , & Privignum suum , non parit affinitatem inter eundem Vitricum , & uxorem Privigni sui ; nec dirimit proinde , aut impedit ullo jure matrimonium contrahi inter Vitricum , & uxorem Privigni sui .

Eadem ratio valet circa justitiam publicæ honestatis . Hæc enim utpote quasi affinitas , vel affinitatis initium , non est nisi inter sponsum , & consanguineos sponsæ ; & è contra inter sponsam , & consanguineos sponsi . Dirimit autem Matrimonium cum consanguineis in primo solum gradu , vel usque ad quartum gradum inclusive , prout fuerunt sponsalia de futuro , vel de præsentibus : Inter Vitricum ergo , & uxorem Privigni sui nullum habet locum justitia publicæ honestatis : quia illa uxor cum sponsa Vitrici nullam habet consanguinitatem . Ita salvo meliori &c.

Votum Fratris Antonii Bardoni Ordinis Prædicatorum Doctoris Theologi , & Cathedralis Casanatensis .

Apud bene multos , quos consului , casuum arbitros , altum est silentium de morali specie , quæ ventilatur , num scilicet Vitricus absque ullo impedimento , vel publicæ honestatis , vel affinitatis , uxorem ducere possit eam , quæ fuit conjux privigni sui jam defuncti : quocirca nec diser-

tos Canones, nec luculeuta scriptorum testimonia huc facientia in præsentia profere possum, pono tamen principia, quibus mea quidem sententia nullo negotio dissolvitur moralis quæstio, quæ agitur. Salvo meliori iudicio, plane censeo, Vitricum citra ullum impedimentum, vel publicæ honestatis, vel affinitatis, Matrimonio sibi copulare posse eam, quæ fuit uxor Privigni sui jam mortui.

Honestas publica est propinquitas orta, aut ex sponalibus validis, dirimitque Matrimonium cum consanguineis sponfi, ac sponsæ in primo gradu tantum, juxta Concilium Tridentinum *Sess. 24. cap. 3. de ref. matr.*; aut ex matrimonio rato, sed non consummato; tuncque ex S. Pii Papæ V. decreto, quod incipit, *ad Romanum*, extenditur ad quartum gradum inclusive, uti jam ante Synodum Tridentinam protendebatur. Uxor porro superstes Privigni jam demortui consanguinea non est, nec Vitrici, nec ipsiusmet Privigni, ut supponitur: honestatis igitur publicæ impedimentum præsentī in casu minime potest locum habere.

Affinitas definitur, propinquitas procedens ex carnali copula, omni parentela carens. Titius v. g. duxit uxorem Bertam, vel eam illicite cognovit: ex tali matrimonio, seu copula nefaria, cum consanguineis Bertæ affinitatem contraxit, etiam si alias consanguineus non esset: si vero consanguineus erat, duplex impedimentum cum consanguineis uxoris habebit, unum consanguinitatis ex parte sua, alterum affinitatis ex parte uxoris, quod ad impetrandas dispensationes diligentissimè animadvertendum est. Si affinitas sit ex copula licita, dirimit matrimonium intra quartum gradum: si autem ex illicita, dissolvit intra primum, & secundum tantum. Porro circa impedimentum affinitatis, adnotanda sunt hæc duo axiomata. Unum: quo gradu aliquis viro consanguineus est, eodem gradu est affinis illius uxori, & viceversa. Alterum: affinitas affinitatem minime parit; unde affinis Petro non est affinis Joanni illius fratri: hincque fit, ut duo fratres ducere possint citra dispensationes duas sorores. In casu autem, de quo lis movetur, Privignus quidem est affinis Vitrico propter matris suæ nuptias cum eo initas; at Privigni uxor nullam incurrit affinitatem cum mariti sui Vitrico; affinitas quippe, ut dictum est, modo non parit aliam affinitatem.

Id totum in consimilibus tradit doctissimus noster Sylvester Priæras in summa verbo, *matrimonium*, §. 8. num. 15. sub finem ubi hæc habet. *Si mortua uxore, vult quis accipere in uxorem illam, quæ quondam fuit uxor alicujus de consanguinitate primæ uxoris, hoc potest, quia licet nullam fœminam de consanguinitate primæ uxoris possit accipere quia ibi est affinitas, tamen fœminam olim uxorem alicui de ipsa consanguinitate bene potest accipere, & idem dicendum est, si ponatur similis casus ex parte uxoris, quia, mortuo viro, licet accipere non possit aliquem virum de consanguinitate primi, potest tamen accipere virum olim maritum alicujus fœminæ de ipsa consanguinitate, quia ibi non est affinitas primi, sed secundi generis. Similiter si Petrus habuit successive duas uxores Bertam, & Mariam, ex quarum prima id est Berta genuit Margaritam filiam, quæ nupsit Martino, mortuo Petro, & Berta, & Margarita, Martinus potest in uxorem accipere Mariam secundam uxorem Petri secundum prædicta, quia licet Martinus accipere non possit aliquam de consanguinitate suæ uxoris usque ad quartum gradum, fœminam tamen olim uxorem alicujus de ipsa consanguinitate bene potest accipere, ut est hic, & sic est casus, in quo gener*

accipere potest eam, quæ fuit uxor Socreri sui. Si etiam mortua uxore mea volo accipere relictam viri, qui fuit germanus meæ uxoris, hæc possum. Similiter posset quis accipere Cognatam uxoris suæ defunctæ, quia si fuit Cognata, id est uxor fratris uxoris, est in secundo genere affinitatis &c. Hætenus Prieras.

Ita sentio salvo meliori Iudicio.

Votum Fratris Dominici Pontii Ordinis Prædicatorum Sac. Theologiæ Magistri.

AN Vitricus absque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honestatis ducere possit in uxorem eam, quæ fuit uxor Privigni sui.

Respondeo affirmative: quia tali matrimonio neutrum obstat impedimentum. Non obstat in primis affinitas: quia vitricus, & uxor privigni sunt affines dumtaxat in secundo genere affinitatis: quamvis autem antiquitus tria fuerint genera affinitatis, quæ matrimonium impediabant, ut habetur 35. quæst. 2. & 3. Tamen per Concilium Lateranense sub Innocentio III. impedimentum proveniens ex secundo, & tertio genere penitus sublatum est, ut legitur Can. *Non debet de consanguinitate, & affinitate his verbis: Non debet reprehensibile judicari, si secundum varietatem temporum statuta quandoque variantur humana: præsertim cum urgens necessitas, vel evidens utilitas id exposcit . . . Cum ergo prohibitione de conjugio in secundo, & tertio affinitatis genere minime contrahendo . . . & difficultatem frequenter inducant, & aliquando periculum pariant animarum, cum, cessante prohibitione, cesser effectus, Constitutiones super hoc editas sacri approbatione Concilii revocantes, præsentis Constitutione decernimus, ut sic contrahentes de cætero liberè copulentur.* Hæc ibi.

Deinde non obstat publica honestas: Hoc enim ipso, quod ex vi præfatæ Constitutionis Innocentii III. sublatum est impedimentum affinitatis in secundo, & tertio genere, sublatum quoque creditur impedimentum publicæ honestatis, ut bene notat Glossa in dicto Can. *Non debet*. Quia ubi publica honestas simul incidit in eundem casum cum secundo, vel tertio genere affinitatis, uno sublato tollitur & aliud per hanc Constitutionem. Quinimmo, sublato impedimento affinitatis, a fortiori censendum est sublatum impedimentum publicæ honestatis. Quia secundum, & tertium genus affinitatis prohibitum erat, potius propter publicam honestatem, quam propter affinitatem. Cum igitur Innocentius III. per prædictam Constitutionem decreverit, quod affines in secundo, & tertio genere possunt libere copulari, implicite declaravit, quod publica honestas, quæ fuerat potior causa, & ratio prohibendi matrimonium inter tales affines, non obstat eidem matrimonio. Quando namque tollitur prohibitio, implicite declaratur, quod causa, & ratio, seu motivum prohibitionis non amplius subsistit.

Doctrina hæc per extensum traditur a *Divo Thoma in 4. sentent. dist. 41. qu. 1. art. 1. quæstiuncula 5. & habetur in supplemento 3. p. qu. 55. art. 5. in corpore his verbis.*

Persona, quæ matrimonialiter affini conjungitur, non est affinis, sed est aliud genus aptitudinæ, quod dicitur secundum genus: & rursus si affini in secundo genere aliquis per matrimonium conjungatur, non erit affinis in se-

cundo genere, sed in tertio, ut hoc versu ostenditur. Mutat nupta genus, sed Generata gradum.

Et hæc duo genera olim erant prohibita propter publicæ honestatis justitiam magis quam propter affinitatem, quia deficiant a vera affinitate . . . Sed modo illa prohibitio cessavit, & remanet sub prohibitione solum primum genus affinitatis.

His verbis docet D. Thomas, quod secundum, & tertium genus affinitatis erat olim prohibitum propter publicæ honestatis justitiam magis, quam propter affinitatem. Cum igitur ex Constitutione Innocentii III. jam sit licitum matrimonium inter affines secundi, & tertii generis; aperte colligitur, quod non amplius obstat publica honestas, propter quam magis, quam propter affinitatē fuerat prohibitum matrimonium inter tales affines. Hinc sequitur, quod cum vitricus sit affinis uxori privigni solum in secundo genere, potest licite contrahere matrimonium cum illa, quin obstat publica honestas.

Nec refert, quod uxor privigni habeatur tanquam nurus vitrici, adeoque reputanda sit tanquam filia 35. qu. 2., & 3. Can. *Si vir, & uxor non jam duo, sed una caro sunt, non aliter est nurus reputanda, quam filia.* Et quod vitricus se habeat loco Patris, adeoque eadem, quæ parentibus debetur, his personis, quæ loco parentum sunt, exhibenda sit reverentia. *L. Quia parentis* 16. ff. soluto matrimonio,

Non inquam refert, quia, ut ait *Gonzal. lib. 4. decretal. tit. 14. de consang. & affinit.* Talis reverentia non habet eandem vim, ac ea, quam filii tenentur exhibere parentibus, ac proinde cum ad similitudinem detur, non potest illa reverentia similitudinaria irritare, aut impedire matrimonium.

Quidquid autem de Jure Civili sit, standum est juri Canonico in his, quæ spectant ad propositum casum. Quare licet uxor privigni vulgo dicatur nurus, & habeatur ut filia; revera tamen est affinis vitrico dumtaxat in secundo genere, ac proinde potest illi licite copulari. Quemadmodum filius vitrici potest copulari filiæ novercæ, quamvis filius vitrici vulgo dicatur frater filiæ novercæ, ut habetur Can. *Quod super his* de consang. & affinit.

Ita cenſeo, salvo meliori &c.

Adnotationes Secretarii ex jure desumptæ circa quæſtionem propositam.

An Vitricus absque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honestatis ducere possit uxorem eam, quæ fuit uxor privigni sui.

Videtur, quod vitricus ducere non possit in uxorem, eam, quæ fuit uxor privignifui, Textus enim est clarus in l. uxorem 15. ff. de ritu nuptiarum ibi, *uxorem quondam privigni conjugii matrimonio vitrici non oportet.* Textus autem hic non videtur contemnendus, nedum quia est insertus in corpore juris civilis, sed etiam quia authorem habet Papinianum, de

de quo Imperatores Theodosius, & Valentinianus *in l. prima de responsis prudentum in C. Theodosiano* hæc habent, *ubi diversa sententiæ proferuntur potius numerus vincat auctororum, vel si numerus equalis sit, ejus partis præcedat auctoritas, in qua excellentis ingenii vir Papinianus emineat.*

Secundo quia, si quid favere posset matrimonio inter vitricum, & uxorem privigni ad *Text. in cap. non debet de consang. & affin.* in quo prohibitio nuptiarum coarctatur ad primum genus affinitatis, sublato in totum impedimento, quod olim vigeat, secundi, & tertii generis affinitatis.

At Textus hic non applicatur, vel quia uxor privigni non videtur esse in secundo genere affinitatis, cum vitrico, sed in primo, ex quo videlicet uxor privigni non est affinis privigno, sed privignus, & ejus uxor sunt causa affinitatis, uti habetur in notis ad arborem affinitatis, impressam apud Gratian. in suo decreto *causa 35. qu. 5. ibi, inter virum, & mulierem non contrahitur affinitas, sed ipsi sunt affinitatis causa.*

Aut quia dato, quod uxor privigni sit in secundo genere affinitatis erga vitricum, & quod Textus *in cap. non debet de consang., & affin.* secundum genus substulerit affinitatis, quærendum adhuc remanet, an secundum genus affinitatis fuerit a jure Canonico sublato in linea tantum collateralium, vel an etiam in linea ascendentium, & descendentium. Cumque hoc ultimum non fuerit decisum *in allegato cap. non debet de consangu. & affinit.* permanere debet in suo robore dispositio juris Civili in *allegata l. uxorem ff. de ritu nuptiarum*, ut in puncto argumentatur *Joan. Oinotomus ad lib. 1. instit. de nuptiis de arbore affinitatis num. 14. pag. mihi 45.* ubi proposita quæstione, an vitricus accipere possit in uxorem, eam, quæ fuit uxor privigni sui, inquit, *de Jure Canonico videtur dicendum, quod sic, quia est in secundo genere affinitatis, quod hodie matrimonium non impedit cap. non debet de consang. & affinit. Contrarium vero expresse disponitur de jure Civili in l. uxorem de ritu nuptiarum, ubi dicitur uxorem quondam privigni conjungi matrimonio vitrici non oportet &c. nec obstat dictum caput non debet, quia illud tantum de collateralibus consanguineis, & affinibus loquitur, non autem de ascendentibus, & descendentibus consanguineis, & affinibus, & jura juribus sunt concordanda, ut videtur jurium correctio.*

Haud urgente, quod de matrimoniis est agendum, non ad tramites juris Civili, sed ad tramites Juris Canonici; propositio quippe vera est in hypothesis, in qua jus Canonicum adversetur juri Civili, secus autem, quando aliquid clarum est de jure civili, & non reperitur correctum a jure Canonico, & exemplum desumi potest *ab ipso cap. non debet de consang. & affinit.* Prohibetur in hoc textu matrimonium usque ad quartum tantummodo gradum. Quæritur a Doctoribus, an prohibitio usque ad quartum gradum intelligatur de Collateralibus, vel an etiam se extendat ad ascendentes, & descendentes, ita ut sicuti in Collateralibus valet matrimonium ultra quartum gradum, idem etiam dicendum sit de matrimonio inter ascendentes, & descendentes; Cumque huic quæstioni negative respondeatur, validum scilicet non esse matrimonium inter ascendentes, & descendentes ultra quartum gradum, sed prohibitionem in hac linea extendi in infinitum, ex quo videlicet sic statutum fuit a jure Civili *in l. nuptiæ ff. de ritu nuptiarum*, & dispositio juris Civili non fuit a jure Canonico correctæ in *cap. non debet de consanguinit. & affinit.*, quod sine distinctione lineæ Collateralium, & lineæ ascendentium, & descendentium

tium matrimonium prohibet usque ad quartum gradum inclusive, uti bene argumentatur *Abbas in sæpe citato cap. non debet sub n.8. ibi, Cum Text. juris Civilis indistincte prohibeat matrimonium inter ascendentes, & descendentes in infinitum &c. & cum jus civile non reperiatur expresse correctum, & sit fundatum super honestate maxima, non debemus per generalem dispositionem Canonicam dicere contrarium*, signum evidens hoc est, non esse matrimonii controversias resolvendas ad tramites juris civilis, quando esse civile est correctum a jure Canonico, secus autem, quando aliquid est clarum de jure civili, & non est expresse correctum a jure Canonico:

Tertio quia quatenus impedimentum affinitatis non obstaret matrimonio inter vitricum, & uxorem privigni, semper tamen eidem obstaret impedimentum publicæ honestatis; Privignus etenim est erga vitricum loco filii, & sic loco filix erga eum est etiam uxor privigni. Impedit ergo publica honestas, ne matrimonium contrahatur inter vitricum, & inter eam, quæ fuit uxor privigni, uti bene ponderato sæpe citato textu in *l. uxorem ff. de ritu nuptiarum*, inquit *Antonius Faber in sua jurisprudentia Papiniana tit. 10. de nuptiis principio sexto illat. 12. ibi, inhonestum autem palam est, eam, quæ aliquando uxor fuerit illius, qui mihi aut filii, aut parentis loco fuerit, uxorem a me duci, siquidem individua illa vitæ societas, quæ per matrimonium contrahitur, efficit, ut qui mihi parentis, aut filii loco est, ejus quoque conjux parentis, & filii loco esse videatur, & sequitur Arnoldus Vinnius ad tit. instit. de nuptiis sub n.2. pag.63. editionis Venetæ ibi, non obstat, quod Papinianus respondet in l. 15. Uxorem quondam privigni conjungi matrimonio vitrici non oportere, hoc enim non eam rationem habet, quod affines sunt, sed quod honestas, & pudor naturalis non patiatur mecum matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius, seu loco filii fuit propter matrem, quam in matrimonio habui.*

Quarto quia inter cætera impedimenta impedientia, & dirimentia matrimonium adest cognatio legalis ortum ducens ab adoptione, vel arrogatione. Fuit hoc impedimentum statutum a Nicolao I. in *cap. ita diligere 30. q.3. & in cap. 1. de cognatione legali*, adeoque clar. *mem. Card. de Lauræa disput. 29. de matrim. num. 43. relatis Nicolai Primi verbis*, inquit, *Nicolaus, ut vides per solam approbationem juris civilis statuentis cognationis legalis impedimentum, illud inducit in Ecclesia. Nec ullus alius Canon, aut rescriptum Pontificum antea de eo loquitur, sed approbatio Nicolai in perpetua consuetudine Ecclesiæ fuit. Hoc cognationis legalis impedimentum inter Fratres adoptivos tamdiu durat, quamdiu remanent sub ejusdem patris potestate, & sic cessat, si patria potestas per mortem patris, aut per participationem de medio tollatur, uti habetur in allegato cap. unico de cognatione legali; cumque impedimentum cognationis legalis intercedat inter adoptantem, & adoptatum, & uxorem adoptati, licet adoptatus mortuus sit, idque non solum de jure civili, uti habetur in *l. adoptivus ff. de ritu nuptiarum*, sed etiam de jure Canonico; uti late docent *Gofredus ad titulum decretalium de cognat. legali num. 4. Pirhing. ad eundem titulum §. 3. num. 4. Anaclet. ad eundem pariter titulum r. 9. Cardinalis Toletus instruct. Sacerdot. lib. 7. cap. 4. n. 7. & pluribus seqq., Cardinalis de Lauræa disput. 29. de matrim. n. 44. & pluribus seqq. Clericat. in dec. de Sacramento matrimonii dec. 24. num. 29. infertur idem dicendum esse, hoc est matrimonium nullatenus contrahi posse inter vitricum, & uxorem privigni, cum honestatis ratio intercedens inter adoptantem, & uxorem**

rem adoptati, æquali, si non potiori jure intercedat inter Vitricum, & uxorem Privigni.

Ultimo tandem, tutior est opinio, quæ adstruit matrimonium contrahi non posse inter Vitricum, & uxorem Privigni, quocirca sibi vindicat locum prima propositio inter damnatas a s. m. Innoc. XI. die 2. Martii 1617. ibi: *non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id vetet lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc sententia probabili tantum utendum non est in collatione Baptismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.*

Hæc sunt, quæ contra validitatem matrimonii ponderari possunt. Transeundo autem ad ea, quæ validitati assistunt, certum est, quod de jure antiquo triplex erat affinitatis genus, uti colligitur ex *Canone de propinquis*, & ex *Canone porro 35. qu. 3.* & bene adnotavit Petrus Blefenis epistola 115. ibi *inveniuntur Canonnes, ex quorum intelligentia triplex affinitatis genus, & in eis diversorum distinctionem graduum industria Scholaris explicavit.* Cum autem Innocentius Papa III. in Generali Concilio Lateranensi, secundum, & tertium affinitatis genus revocaverit, & decreverit ea solum matrimonia esse nulla, quæ contrahuntur in primo genere affinitatis usque ad quartum gradum, uti literaliter habetur in allegato *capitulo non debet de consang. & affinit.* Cumque Vitricus, & Uxor Privigni in secundo sint affinitatis genere constituti, ut infra demonstrabitur, infertur matrimonium inter Vitricum, & uxorem Privigni contrahi posse: exclusoque ab hoc matrimonio impedimento affinitatis, exclusum etiam dici debet impedimentum publicæ honestatis, sicuti ponderat *Gloss. in allegato capitulo non debet in verbo in secundo, & tertio tit. de consang. & affinit.* ibi *potest dici, quod ubi publica honestas simul incidit in eundem casum cum secundo, vel tertio genere &c. uno sublato, tollitur & aliud per hanc Constitutionem, quoties enim vitium ex una etiã radice nascitur, consequens est, ut una lege tollatur, & sequitur Abbas in eodem capitulo non debet n. 11., nec aliter res esse potest, si enim secundum, & tertium affinitatis genus sublata sunt a Concilio Lateranensi propter difficultates, & propter animarum pericula, uti legitur in sæpe citato *capitulo non debet* ibi: *& difficultatem frequenter inducant, & aliquando periculum pariant animarum, non fuisset huius malo sufficienter cautum, quoties sublato impedimento affinitatis in secundo, & tertio genere, in suo robore adhuc permanisset impedimentum publicæ honestatis a dicto secundo, aut tertio genere proveniens.**

Retentaque hac opinione, facilis est responsio ad ea, quæ in contrarium fuerunt deducta, non obstat enim primo citatus Papiniani *Text. in l. uxorem ff. de Ritu nuptiarum*, cum fuerit ille abrogatus a posteriori citata Constitutione in *Capitulo non debet* ut in puncto firmat *Jacobus Cujacius ad tit. 14. de consang. & affinit. operum Posthumorum to. 3. editionis Parisiensis an. 1658. pag. mihi 316.* ibi, *at hodie ex capitulo penultimo, sive Concilio Lateranensi habito sub Innoc. III. in secundo genere affinitatis nuptiæ vetitæ non sunt, & abrogata est lex 15. ff. de Ritu nuptiarum*, quod ipsum fufius repetit in *Commentariis ad allegatam legem uxorem 15. oper. tom. 1. pag. 153.* ibi, *at hæc Papiniani sententia hodie abrogata est decreto Innocentii in cap. non debet de consang. & affinit. quo in primo tantum genere affinitatis nuptiæ prohibentur, non in secundo, vel tertio, & personæ, de quibus in hac lege agitur, sunt in secundogenere affinitatis, non in primo.*

Minus facit, id quod secundo loco ponderabatur, quod uxor scilicet Privigni

gni non videtur esse in secundo genere affinitatis cum Vitrico, sed in primo ex quo uxor Privigni non est affinis Privigno, sed Privignus, & ejus uxor sunt causa affinitatis; Privignus etenim est erga Vitricum in primo affinitatis genere, ut in puncto firmat, *Gonzal. in cap. 1. n. 2. de eo, qui cognovit consanguineam suæ uxoris*, quo stante uxor Privigni est affinis Vitrico in secundo genere affinitatis, sicuti prosequitur *Cujacius in cap. non debet de consang. § affinit. operam to. 3. pag. 372. ibi, filia uxoris meæ ex alio Marito, idest Privigna, est mihi primo gradu affinis, maritus ejus, qui uxoris meæ est Gener, uxori quidem est affinis primo genere, at mihi non nisi secundo genere*. Stipes quippe in affinitate sunt illæ duæ personæ, quæ se carnaliter cognoscunt, quæque proinde non dicuntur inter se affines, sed principium affinitatis; cumque quoto gradu consanguinitatis consanguineæ uxoris sunt erga ipsam uxorem, eodem gradu affinitatis sint erga Virum, uti bene docent *de Justis de dispens. matrimonial. lib. 2. cap. 7. n. 37. Cardinal. de Lauræa de matrim. citata. disp. 26. art. 1. Anaclet. ad titulum decretalium de consang. § affinit. §. 2. n. 52. Clericat. dec. 32. de Sacramento matrimonii n. 20.* hinc est, quod sicuti Filius est in primo gradu consanguinitatis erga Matrem, sic debeat esse in primo gradu affinitatis erga Vitricum, uxorque propterea Privigni, aut erit in secundo genere affinitatis erga Vitricum, uti probat *Gloss. in saepe citato capitulo non debet in verbo in 2. § 3. de consang. § affinit. ibi, si vis habere secundum genus affinitatis, adde personam per carnis copulam primo generi, & bene explicat Sanchez. de matrim. lib. 7. disput. 67. n. 1. ibi, secundum genus affinitatis erit inter verum affinem, & maritum, seu uxorem sui affinis, aut erit saltem principium secundi generis affinitatis, quod a Concilio Lateranensi sublatum est, juxta ea, quæ in superioribus fuerunt exposita, & alias discurrendo sequeretur absurdum, quia sequeretur, quod affinitas pareret affinitatem, quod hodie est reprobatur, uti late docent *Covar. in 4. Decretal. 2. parte cap. 6. §. 7. n. 6., Sanchez. loco citato n. 2. Juvenin. de Sacramenti differt. X. qu. 7: cap. 10. §. tria illa affinitatis genera, ibi, ratio qui innititur præsens illa disciplina, est, quia affinitus affinitatem non parit, nec enim affinis uxoris est affinis Viri, nec vicissim,**

Ad eandem pertinet classem, id, quod tertio loco opponebatur, fuisse videlicet a Jure Canonico sublatum secundum genus affinitatis, sed in linea collateralium, non autem in linea ascendentium, & descendentium; Prætermisso quippe, quod hæc indago non est hypothese applicabilis, in qua quæritur, an Vitricus ducere possit in uxorem, eam, quæ fuit uxor privigni sui, quæque idcirco inter Vitrici descendentes nullo modo enumerari potest, ad rem de qua agitur, ut infra explicabitur, quæstio, quæ sit a Doctoribus, non est, an matrimonium contrahi possit inter affines secundo genere affinitatis, non solum in linea collateraliali, sed etiam in linea recta, sed, an spectato Jure naturæ, validum sit Matrimonium inter affines in primo gradu affinitatis in linea recta, puta inter Novercam, & privignum, inter privignam, & Vitricum, in qua quæstione nonnulli negative respondent, juxta illud *Divi Pauli prima ad Corinthios 5. auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio qualis nec inter Gentes, itaut uxorem Patris sui aliquis habeat*, nonnulli autem affirmativam sustinent opinionem, ex quo allegatus *Divi Pauli Textus loquitur de concubitu privigni cum Noverca, adhuc vivente patre, uti, ponderatis hinc inde pro una, & pro altera parte fundamentis, latissime prosequuntur, Tanner.*

tom.4. disput.8. qu.4. dub.7. num.13. Coningb. disput.32. de Sacrament. dub.4. n.53., Covar. in 4. decretal. part.2. cap.6. §.10. n.8., Sanchez. de Matrim. lib.7. disput.66. n.6. & 7., Piring. ad titulum decretalium de Consang. & affinit. sect.2. §.2. n.32., Clericat. de Sacram. matrim. decis. 31. n.41. & seqq. At hæc controversia nihil habet commune cum casu nostro, in quo, uti fuit ponderatum, non est res de matrimonio inter affines in primo gradu in linea recta, sed de his, qui sunt affines in secundo gradu.

Majoris roboris non est id, quod quarto loco opponebatur, vigere videlicet impedimentum publicæ honestatis in Matrimonio inter Vitricum, & Uxorem Privigni, ex quo Uxor Privigni, vivente Privigno, fuit tanquam filia in eo quod attinet ad Vitricum: præter enim ea, quæ supra dicta sunt, de impedimento publicæ honestatis, quod sublatum dici debet, statim ac sublatum fuit impedimentum secundi generis affinitatis, procedendo ad tramiter sacrorum Canonum, cum quibus præsens hæc de matrimonio controversia est dirimenda, impedimentum publicæ honestatis oritur tantum ex sponsalibus validis, uti defumitur *ex Capitulo ex sponsalibus de sponsalibus, & matrimoniis in 6., & ex cap.3. sess.24. Concil. Tridentini de ref.*, ex matrimonio rato, & non consummato, juxta Constit. S. Pii V. editam anno 1568., quæ incipit *ad Romanum*, & ex matrimonio nullo, vel quia non fuit servata forma Concilii, vel ex alia causa, uti probat. *Fagnan. in Cap. ad audientiam de sponsal. & matrim.*, in quo rerum statu, de excogitato illo impedimento publicæ honestatis ratione reverentiæ non est ulla habenda ratio, ne novum præter, & contra Canones inducatur impedimentum impediens, & dirimens matrimonium.

Ad partes posito, quod uxor privigni, vivente privigno, fuit tanquam filia in eo quod attinet ad Vitricum, hæc enim dicuntur ad similitudinem, idque facit, ut reverentiæ similitudinaria nequeat matrimonium irritare, ut in simili bene ponderant *Gonzal. in Cap. ex literis sub n.9. de consang. & affin., Clericat. de Sacram. Matrim. dec.31. sub n.44. vers. ad octavam respondetur.*

In nulla demum consideratione haberi debent cætera ex adverso deducta, quod scilicet inter adoptantem, & uxorem adoptati matrimonium contrahi non potest, & quod tutior opinio est eligenda in materia Sacramentorum; In eo enim, quod attinet ad Matrimonium inter adoptantem, & uxorem adoptati, in tantum illud irritum est, in quantum Nicolaus Papa I. in Ecclesia induxit impedimentum cognationis legalis a Jure Civili introductum, nec reperitur, quod ullus alius Pontifex, vel ullum Generale Concillium, prædictum limitaverit impedimentum, & in tantum non fuit impedimentum limitatum, in quantum rarissimæ sunt adoptiones, & arrogationes, quæ fieri contingunt, itaut nullum ex illimitato illo impeuimento provenerit, aut provenire valeat periculum animarum; Cumque impedimentum affinitatis in secundo genere a jure civili cognitum, & ab antiquioribus Canonibus receptum, sublatum deinde fuerit a posteriori Constitutione Concilii Generalis Lateranensis sub Innocentio Tertio, fueritque sublatum propter magnas difficultates, & propter periculum animarum, nemo est, qui non videat disparitatem, quæ intercedit inter unum, & alium casum.

In eoque quod spectat ad tutiorem opinionem retinendam in materia Sacramentorum, respondetur, opinionem Matrimonii validitati adversantem,

nec esse probabilem, nec rationabiliter tutam, & sic extraneam esse propositionem inter damnatas ab Innocentio XI.

Abſque eo quod de veritate aſſumpti dubitari contingat, abſtinendo etenim a rationibus jam ſupra inſinuatis, nec fiat moleſta repetitio, pro ſententia, quæ adverſatur validitati matrimonii, pugnat *Joaannes Oinotimus*, qui eſt Auctôr hæreticus larvato nomine ſcribens, pugnat *Arnoldus Vinnius* hæreſis pariter labe infectus, pugnat *Antonius Faber*, magni utique nominis Vir, Præſesque primarius in ſupremo Sabaudia Senatu, ſed unice in opere allegato intentus explicationi mentiſ Papiniani, nulla facta mentione Juris Pontificii; è contra vero pro matrimonii validitate ſtat *Jacobus Cujacius* de cujus laudibus multa collecta legi poſſunt in tractatu *Blount*, cui titulus *Cenſura celebriorum Authorum pag. 752.* quique Cujacius validitatem adſtruit Matrimonii, examinata utriuſque juris diſpoſitione, & tam in Commentariis ad Leges, quam in Commentariis ad Decretales, quodque notabilius eſt, pro nullitate Matrimonii ſtat *Papinianus*, pro validitate *Innocentius Tertius* in Concilio Generali Lateranenſi, itaut aptabilis videatur propoſitio, debita tamen adhibita proportione, propoſitio inquam *S. Hieronymi* in Epitaphio *Fabiolæ*, ubi poſt recenſitam Juris Civilis diſpoſitionem, quæ ſtatuit adulterium a Marito non committi, ſi accedat ad ſolutam, hæc habet, *alia ſunt leges Ceſarum, alia Chriſti, aliud Papinianus, aliud Paulus noſter præcipit. Apud illo, Viris impudicitiaæ fræna laxantur, apud nos, quod non licet faminis, aque non licet Viris, & eadem ſervitus pari conditione cenſetur.*

Atque hæc dicta ſint ſub cenſura, ſalvo ſemper &c.

Die Sabbathi 24. Auguſti 1720.

*Seſſ. 25. in de.
cret. de dele.
ctu ciborum
&c. & dieb.
Feſtis &c.*

GERUNDEN. Alexander Papa Tertius Treverenſi ſcribens Archiepiſcopo, uti exponit *Gonzal. in Textu mox allegando*, vel alicui Prælato Dapia, Scandia, ſeu Morvegia, uti in notis ad eundem Textum inquit *Cujacius*; Triburienſi etenim Archiepiſcopo, uti legitur in vulgata collectione, Epiftola ſcripta eſſe non poteſt, cum tempore dicti Pontificis Triburium eſſet Villa Imperatoria prope Moguntiam, in cujus finibus littus, & portus maris non aderant, auctoritate *B. Petri*, & ſua conceſſit, ut populi dictæ Regionis, diebus Dominicis, & aliis Feſtis, præterquam in majoribus anni ſolemnitatibus, poſſent incumbere piſcationi Alecum, ſi Alecia Terræ ſe inclinaverint, dummodo tamen poſt piſcationem, vicinis Eccleſiis, & Chriſti pauperibus competentem elargirentur elemoſynam, uti fuſe habetur in *Cap. licet tit. de feriis*.

Ad hujus forte conceſſionis intimationem Summus Pontifex *Xyſtus Papa V.* ad petitionem Abbatis, & Conventus Monafterii Oppidi *S. Felicis de Guixols* Ordinis *S. Benedicti* Diœceſis Gerunden., indulſit, ut Oppidani, qui ut plurimum ſunt piſcatores, ſingulis diebus Sabbathi, & vigiliis ſingulorum

lorum festorum, a media nocte usque ad auroram, & dictis Dominicis, aliisque festivis diebus post Missam, & meridiem piscari possent in mari, quod est proximum Oppido; impetrata tamen ab Abbate Monasterii pro tempore licentia, & dummodo Abbati, & Conventui tertia pars lucri consignaretur, eroganda in reparationem, & fabricam Ecclesiæ, & ornamenta Sacrifiæ; Ecclesia etenim Monasterii est Ecclesia Parochialis, & reparatione indigebat.

Apostolica hæc indulgentia non habuit illum, qui sperabatur, effectum; piscatores etenim, qui ex piscatione diebus festivis exercita nullum emolumentum reportarunt, ex quo, detracta tertia parte, quæ solvi debebat pro Ecclesiæ reparatione, detractisque sumptibus Navis, retiium, & aliarum rerum necessarium, nihil fere pro illis remanebat, aut a piscatione destiterunt, aut se fraudibus illaquearunt in propriæ conscientiæ perniciem, qua de causa factum est, ut existimatum fuerit, opus esse aliud remedium parare, durante videlicet adhuc necessitate reparationis Ecclesiæ, cui usque adhuc consultum non fuit.

Ad evitandos itaque scrupulos, & zelo decoris propriæ Parochialis Ecclesiæ, piscatores in unum convenientes, Abbati Monasterii insinuarunt, ut Sedi Apostolicæ supplicaret pro Indulti ampliacione, eo, quo sequitur modo; cumque piscatorum preces, unacum Abbatis supplicationibus, fuerint a Sanctissimo D. Nostro ad hanc Sacram Congregationem remissæ, scriptum fuit, juxta morem, Episcopo pro informatione, & voto, qui censuit esse petitum annuendum.

Modus autem est, primo, quod ipsis liceat piscari diebus Sabbathi, & Vigiliis Festivitatum, a solis occasu usque ad mediam noctem, & in hoc nulla videtur, quod esse possit difficultas, licet enim juxta antiquiorem Ecclesiæ disciplinam dies Festi essent colendi a Vespere in Vesperam, uti habetur in *Cap. omnes tit. de feriis*, ex communi tamen consuetudine per totam Europam recepta, viginti quatuor horæ diei festivæ, quæ est colenda, computantur a dimidia nocte ad aliam dimidiam noctem, uti bene docent *Suarez. de Relig. to. 1. lib. 2. cap. 31.*, *Ricciul. lucubr. lib. 6. cap. 9.*, *Gonzal. in cap. 1. n. 3. in fine de feriis*, *Anaclet. ad eundem titulum decretalium de feriis §. 1. n. 17.*, & 18.

Secundo, quod liceat ipsis piscari diebus Dominicis, & festivis mane ante Missam.

Tertio, quod liceat ipsis piscari Dominicis, & Festivis diebus Vespere post Missam, exceptis tamen ab indulto piscandi mane, & vespere, principalioribus Festivitatibus, Natalis Domini, Paschæ Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B.M.V., S. Felicis, qui est Tutelaris Villæ, & Titularis Parochialis Ecclesiæ, necnon die festo S. Petri.

Quarto, quod ex omnibus istis piscationibus septima lucri pars cedat in commodum, & restaurationem Ecclesiæ, necnon suppellectilium Sacrifiæ;

Testatur Episcopus, quod modus his erit utilior alio, qui fuit præscriptus in Indulto Xystino; ultra enim Septimam partem ex lucro piscationum, quæ fient diebus festivis, pars etiam septima lucri piscationis exercitæ diebus Sabbathi, & vigiliarum, a Solis occasu ad mediam noctem, Ecclesiæ Beneficio applicatur, quodque notabilius est, idem Episcopus perpendit, quod per hunc novum modum fraudes evitabuntur, & piscatores habebunt tranquillitatem conscientiæ.

Alias supponebatur, quod in Urbe adefset, qui se esset nomine Communitatum oppositurus huic instantiæ, sed ille ad Secretarium accessit, & testatus est se procuræ mandatum ad id gerendum non habere.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit extendendum indultum in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro confirmatione Brevis cum reductione a Tertia parte ad Septimam.

*Sess. 24. cap.
7. de Ref.
Matr.*

JADREN. Quidam miles Italus, vexillarius Militaris Centuriæ, stationes habebat hybernas sibi assignatas a supremo Militiæ Duce in Civitate Scardonen. ; Cumque obtenta licentia, Civitatem petierit Jadren., Mulieris Jadrentinæ captus amore, matrimonium cum ipsa contrahere cogitavit, sed quia illud Domi, & non in Ecclesia contrahere intendebat, necessarium contrahendi non potuit licentiam reportare ab Archiepiscopo Jadren.

Hinc factum est, quod Miles, & Mulier discedere voluerunt, prout discesserunt a memorata Civitate Jadren, & se ad Civitatem Nonæ alteri Ordinario subjectam contulerunt, exhibitisque coram Vicario Generali probationibus super statu libero, fuerunt iidem Matrimonio juncti ab eodem Vicario, nullis tamen præmissis denunciationibus, & ab eo tempore usque in præsens cohabitarunt, tanquam vir, & uxor.

Habita facti notitia ab Archiepiscopo Jadren, dubitationem ipse excitavit super Matrimonii validitate; necnon super pœnis, quibus Vicarius Nonæ, qui Matrimonio præbuit assistentiam, subjectus remanserit, litterisque datis ad hanc Sacram Congreg., quæ fuerunt consignatæ ab R. P. D. Secretario Congregationis de Propaganda Fide, EE. VV. oraculum se expectare professus est, & profitetur; Cumque nullus sit, qui in hac Causa scribat, operæ pretium esse censui, pro muneris mei incumbentia, nonnulla hinc inde referre, ut visis videndis, adæquatum de more, & tutum ab hac Sacra Congregatione feratur iudicium.

Præmissis itaque, quod controversia videtur esse decidenda ad tramites Juris Communis, nulla habita ratione Sacerdotis Cappellani Militaris Centuriæ, vel quia ex relatione transmissa ab Archiepiscopo Jadren. nulla habetur notitia, quod Centuria, de qua nunc agitur, Sacerdotem Cappellanum habuerit, vel quia quatenus habuisset, jam in hac Sacra Congreg. recepta sententia, quod Cappellanus Castrensis, si non habeat specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, non potest assistere, seu interesse Matrimoniis, quæ fiunt a Militibus, sive hi degant in Præfidiis, sive in Castris, & stationibus hybernis, aut æstivis, seu etiam sint positi in actuali expeditione, juxta resolutiones Sacræ Congregationis impressas apud *Anaclet. in jus Canonicum to. 4. tit. 3. de clandestina desponsatione §. 2. n. 97. apud Patrem Schiaram in additionibus ad suam Theologiam Bellicam fol. 139. 140., & apud Dominum Ursayam to. 2. discept. par. 1. n. 59. & seqq.*

Quocirca ad jus Commune descendendo, controversiæ cardo consistere videtur in statuendo, an Miles, de quo nunc agitur, haberi potuerit pro vago; si etenim miles non est habendus pro vago, Matrimonium erit nullum; utpote minime contractum coram proprio unius ex contrahentibus

Parocho, juxta Concil. Trid. *Sess. 24. cap. 1. de Ref. matr.* ubi etiam decernitur pœna adversus Sacerdotem, qui non est contrahentium Parochus, & eorum assistit Matrimonio; dicitur enim eum remanere debere ipso jure suspensum, quamdiu ab Ordinario ejus Parochi, qui matrimonio assistere debebat, seu a quo benedictio erat suscipienda, absolvatur.

In nihilum urgente circumstantia facti ab Archiepiscopo Jadren. exposita, quod Mulier videlicet in Territorio Nonæ quædam Paternarum possessionum frustra, noviter acquisita habebat, cum enim, Teste eodem Archiepiscopo, non haberet Mulier in Civitate Nonæ habitationem, aut domicilium. hinc sequitur, quod præcisa circumstantia, quod Miles esset vagus, non potuit Parochus Nonæ haberi pro proprio Mulieris Parocho, itaut semper matrimonium nullitatis vitio laborare dicendum sit, utpote non contractum coram Parocho Sponsi, aut Sponsæ, uti prosequuntur *Barbos. de offic. & potest. Parochi par. 2. cap. 21. n. 34.*, *Bonacin. de Matrim. qu. 2. puncto 8. n. 1.*, fuse *Sanchez. de matrim. lib. 3. disput. 23. ubi num. 7.* inquit, speciale esse in Sacramento ordinis, quod proprius ordinandi Episcopus etiam dicatur ille, ex cujus Diœcesi Ordinandus trahit originem, juxta Textum in *cap. cum nullus de tempor. Ordinat. in 6.*, & quod in terminis Matrimonii, ille tantum dicitur proprius Parochus, in cujus Parochia alter ex contrahentibus habet domicilium.

Secus autem se habere debet res in hypothese, in qua Miles Italus fuerit vagus, & haberi debeat pro vago, in hac quippe facti specie Matrimonium erit validum, & difficile admodum erit, quod ille, qui Matrimonio interfuit, alicui pœnæ remanserit subjectus; vagi etenim non habent proprium Parochum, sed quilibet Parochus est Parochus vagorum; & vagi contrahere possunt Matrimonium coram Parocho illius loci, in quo actu versantur, uti late probant *Sanchez. de matrim. lib. 3. disput. 25. num. 11.* *Barbos. de offic. & potest. Parochi par. 2. cap. 21. n. 89.* *Piring. ad lib. 4. decretal. tit. de Clandestin. desponsat. n. 19.*, *Cabasut. in Theor. Juris Canon. lib. 3. cap. 26. n. 4.*, quod procedit nun solum, si uterque Conjux sit vagus, sed etiam si alter ex ipsis tantum vagus sit; sufficit quippe ad validitatem Matrimonii, quon illud contrahatur coram Parocho Sponsi, aut Sponsæ, & quando Sponsus est vagus, quilibet Parochus est ejus Parochus, uti bene ponderat *Sanchez. edit. lib. 3. disput. 25. n. 14. & 15.*, & sequitur *Barbos. in collectaneis ad Concil. Trid. Sess. 24. de Ref. Matrim. cap. 7.*

Ac licet Concilium loco citato *sess. videlicet 24. de ref. matrim. cap. 7.* præceperit, ne facile homines vagi ad Matrimonium contrahendum recipiantur; & quod Parochi eorum matrimoniis non assistant, nisi præmissa diligenti inquisitione, & nisi re ad Ordinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint, quæ conciliaris dispositio fuit etiam innovata in instructione Sac. Congreg. Universalis Inquisitionis pro examine Testiam, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, edita *die 21. Aug. 1670.* hinc tamen argumentum deduci nequit, vel ad nullitatem matrimonii, vel ad aliquam pœnam, cui remanserit subjectus ille, qui interfuit matrimonio de quo nunc agitur, tum quia si Concilium Tridentinum citato *cap. 7.* non apposuit clausulam irritantem, in hypothese, in qua matrimonium vagorum fieret, non servatis iis, quæ in dicto *cap. 7.* statuta sunt. & viceversa idem Concilium clausulam irritantem apposuit in *cap. 1.*, in quo decrevit matrimonium contrahi debere coram Parocho Sponsi, aut Sponsæ.

signum evidentissimum hoc est, quod etiam supposita inobservantia eorum, quæ fuerunt decreta *in cap. 7.* nunquam dici poterit, quod matrimonium nullitatis vitio laboret, uti probat *Textus in cap. ex literis il secundo in fine de matrimonio contracto contra interdic. Eccles.* & bene prosequuntur *Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 25. n. 8. Anacler. ad tit. Decretal. de clandestina desponsatione n. 95.*, tum quia ille, qui interfuit matrimonio, de quo nunc agitur, non erat aliquis Parochus Nonæ, sed Vicarius Generalis, itaut non esset necessaria rei delatio ad Ordinarium, cum ipse tanquam Vicarius Generalis sub appellatione Ordinarii esset compræhensus, uti prosequitur *Sanchez loco citato n. 10.*, & multo magis, cum idem antequam matrimonio interesset, de statu libero utriusque Conjugis probationes receperit; In nihilum relevante, quod matrimonium fuit contractum non præmissis denunciationibus matrimonialibus, non solum quia Sancta Synodus prudentiæ, & iudicio Ordinarii remisit omissionem denunciationum in matrimoniis, uti habetur *sefs. 24. de refor. matrim. cap. 1.* sed etiam quia recepta jam est in hac Sac. Congreg. sententia, quod matrimonium est validum, licet fuerint denunciationes omisæ, *Decanus in Summa tract. de Sacramentis qu. 3. tit. de Clandest. despons. n. 3. Pirbing. ad dictum titul. Decret. §. 4. n. 4. §. 28.*, *Diana in edit. coordinata to. 2. tract. 6. de Sacramento Matrimonii resolutione 62.*, *Rota dec. 301. n. 3. decis. 357. n. 10. par. 11. recent.*

Supposito, quod cardo controversiæ resideat in circumstantia, an Miles, de quo nunc agitur, fuerit vagus. nec ne, nonnulla sunt, quæ suadent, eum vagum non fuisse; vagus enim non est, qui domicilium habet, cumque Miles habere dicatur domicilium ubi meret, uti probat *Textus in l. municeps ff. ad municipalem*, ibi *Miles ibi domicilium habere videtur, ubi meret, & si nihil in Patria possideat*, & Miles, de quo nunc agitur, stationes haberet hybernas sibi assignatas a supremo Militiæ Duce in Diœcesi Scardonen., hinc est, quod sicuti in Diœcesi Scardonen. merebat, ita domicilium in eadem habuisse dicendum sit, cum qua re non est compatibili indoles, & natura vagi, uti in terminis Militum argumentantur. *Vannespen. in Fus Ecclesiasticum. Univers. to. 1. par. 2. tit. 12. num. 14. & 15. Zipeus consult. Canonica 2. n. 7. de officio Ordinarii, & lib. 4. de Sponsal. consult. 7. n. 2.*, §. *ex his*, & *iterum lib. 4. de sponsal. responso 3. num. 1. & seqq.*

Accedit, quod ille non dicitur habere domicilium qui proprio domicilio, relicto, quærit, ubi se sistat, uti probat *Textus in l. ejus §. celsus ff. ad Municipalem*, ibi *puto autem, & hoc procedere posse, si quis domicilio relicto naviget, vel iter faciat, quærens, quo se conferat, atque ubi consistat, nam hunc puto sine domicilio esse.* Non possunt hæc verificari in Milite, de quo nunc agitur, ille enim nec navigabat, nec iter faciebat, quærens, quo se conferret, quo stante, sine domicilio dici non poterat, & sic inter vagos non erat adscribendus.

Alia è contra sunt, quæ afferri possunt ad suadendum, Militem vagum fuisse, cum enim, nec verum, nec quasi domicilium habitationis haberet, licet esset in stationibus hybernis sibi assignatis in Diœcesi Scardonen., & deberet semper esse paratus ad proficiscendum, quo sibi demandaretur, & per accidens esset, quod in citata Diœcesi Scardonen. moraretur, nil aliud requiritur ad plene suadendum eum fuisse vagum, & sic poiuisse valide Matrimonium contrahere coram Vicario Generali Nonæ, uti docet *Anacler.*

ad

ad lib. 4. Decretal. tit. 3. §. 2. de Clandestina desponsatione n. 94., ibi cum enim Milites in Castris existentes, nec verum, nec quasi domicilium habitatione habeant juxta dicta n. 86. Tales autem re vera sunt vagi, consequens est, quod Parochus eorum proprius sit loci, in quo pro tempore existant; & sequitur Pasqualig. in praxi Fejunii dec. 190. n. 2., & in qu. selectis qu. 11. n. 5. & 6., ibi, siquidem hi cum nullam habeant fixam stationem, sed debeant semper esse parati ad proficiscendum, quo jubentur, & per accidens sit, quod diu morentur, habetur pro vagis, cum nullibi habeant domicilium, aut constantem sedem. Concordant Bertuchin. voto decisivo 145. n. 8. Pignatell. consult. 79. n. 34. to. 5. quibus omnibus adhæret Pater Schiara in addit. ad Theolog. Bellicam difficultate 13. to. 2. pag. 130. lib. 6. n. 7. & seqq., & præcipue n. 11. ibi concludimus igitur cum Milites nullam habeant fixam stationem, sed semper debeant signa sequi Militiæ, & ire quo Ducum imperium urget, & Parochus loci, ubi morantur, seu reperiuntur, sit proprius eorum Parochus, matrimonium Militum coram quovis Parocho contractum suam habere validitatem.

Neque h. s. admittis urgere aliquo modo videtur Textus allegatus in *l. municipes ff. ad municipalem* cum cæteris auctoritatibus supra allegatis, Textus enim dicit Militem habere domicilium, ubi meret; sed id intelligitur de Milite prædialiario, non de Milite in Castris Hybernis, seu stationibus degente, qualis est ille, de quo nunc agitur, uti dictum Textum interpretando, docent *Minsfeld. de jurisdictione, & jure militia Belgicæ tract. 1. cap. 6. pag. 68. Villos. de servis fugitivis cap. 20. §. 2. n. 46. ibi, sed Textus noster intelligendus est de Milite, qui est destinatus perpetuo cuidam præsidio, tunc enim contrahit ibi domicilium;* & in terminis pariter militum in prædiis degentium loqui videntur *Vannesp. & Zipeus supra citati, Ea videlicet concurrente disparitate inter Militem degentem in stationibus hybernis. & Militem prædialiarium, quod primus animam non habet permanendi per majorem partem anni in loco, in quo stationes habet hybernas, quando secundus animam habet in præsidio ad longum tempus, vel in perpetuum permanendi; domicilium autem non acquiritur sine animo perpetuo habitandi, juxta Textum in *l. non utique in l. domicilium in l. ejus qui la secunda §. penultimo ff. ad municipalem; nec quasi domicilium acquiritur, nisi concurrat animus habitandi per majorem anni partem uti firmant. Lessius de justitia, & jure lib. 2. cap. 40. dubit. 18. num. 121. Pirbing. ad lib. 4. Decretal. tit. 3. de Clandestina despons. §. 3. num. 19., Anaclæt. ad eundem titul. Decretal. §. 2. n. 60. Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 13. n. 13., Sperell. dec. 87. n. 5., Ricc. in praxi fori Ecclesiastici resolut. 225. par. 1. n. 2., & 3. fuse, & optime Zipeus in lib. 4. de sponsalibus consult. Canonica 13. n. 12. & seqq., contrariis procedentibus in casu, in quo aliquis, derelicto primo domicilio, cum animo ad illud amplius non redeundi, sed ad alium locum transfert, in hoc enim domicilium acquirere potest statim, ac ibi incipit habitare animo habitandi juxta plenam decisionem 629. pvr. 4. tom. 3. rec.**

Neque pariter majoris roboris esse videtur, quod Miles non faciebat iter, quærendo locum, in quo sisteret, itaut idcirco vagus dicendus non sit juxta allegatum *Text. in l. ejus §. Celsus ff. ad municipalem;* Vagus enim dicitur ille, de quo citatus Textus loquitur, sed alia reperitur species vagorum, in quorum classe reponi potest Miles, de quo nunc agitur, cum vagus non tantum sit ille, qui relicto antiquo domicilio navigat, aut iter facit,

facit, quærens ubi consistat, sed etiam ille, qui nullibi certam, & constantem sedem, & domicilium, vel quasi domicilium habet, uti ponderant *Reginal. in praxi fori Ecclesiastici lib. 1. n. 64r*, ibi, *notandum est vagos dici eos, qui nullibi certam, ac constantem sedem, domiciliumve habent, & concordant Lessius de justitia & jure lib: 2. cap. 40. de voto disput. 18. n. 121. Pignatell. consult. 79. n. 34. tom. 5.*

Præscindendo a qualitate Vagi, ponderari etiam, & examinari potest, an Matrimonium contractum in Civitate Nonæ nullum dici possit, ex quo contrahentes discesserunt a Civitate Jadren, in qua matrimonium contrahere intendebant; sed renuente Archiepiscopo contrahere non potuerunt, eo saltem modo, quo contrahere exoptabant, quasi quod nullum habendum sit matrimonium utpote in fraudem contractum.

Verum. si admittatur in Milite qualitas Vagi, & ulterius, si admittatur conclusio, quod matrimonium factum coram quocumque Parocho sit validum. quando alter ex contrahentibus est vagus, qualitas vagi influere etiam videtur in Matrimonii validitatem, non obstante discessu a Civitate Jadren., & non obstante Matrimonii contractu in Civitate Nonæ. uti ponderat *Anaclet. ad lib. 4. decretal. tit. 3. de Clandest. despons. §. 2. n. 9.*, & bene argumentatur *Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 25. n. 11.* ibi, *verum hæc limitatio mihi non placet, quia non est fraus dum quis utitur jure suo. Quare, si vere domicilio relicto, quamvis in fraudem proprii Parochi, facti essent vagi, possent coram quovis Parocho Matrimonium inire, sicut mutantur Parochiam in fraudem Parochi, possunt in matrimonio copulari a Parocho novæ Parochiæ.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An matrimonium contractum a Milite in Civitate Nonæ sit validum in casu &c. & quatenus affirmative, vel negative.*
- II. *An, & quibus penis subjectus remanserit Sacerdos, qui præsentiam, & assistentiam præstitit dicto matrimonio in casu &c.*

Dilata, & scribatur juxta instructionem :

S Ex sequentes Causæ propositæ fuerunt in folio ultimæ Congregationis, & non fuerunt resolutæ, adeoque EE. VV. dignabuntur dictum folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

*Sess. 25. c. 19.
de Regul. &
Monial.*

R OMANA NULLITATIS PROFESSIONIS.
An constet de nullitate professionis in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

*Sess. 23. cap.
10. de Ref.*

N ULLIUS, SEU BRICTINORIEN., & POLICASTREN,
An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

In decisio, & quoad indultum supplicent Sanctissimo.

*Sess. 21. c. 6.
Ref.*

A QUEN. DISMEMBRATIONIS.

- I. *An sit locus præsentia dismembrationi Ecclesiæ SS. Trinitatis sitæ in loco Sa-*

Saxelli ab altera Ecclesia Parochiali S. Jo. Baptista, cui reperitur unita, itaut erigi debeat in novam, & distinctam Parochiam, & quatenus negative.

- II. *An Parochus pro tempore earundem Ecclesiarum cogi debeat in alterutra ex ipsis retinere Coadjutorem pro administratione Sacramentorum propriis sumptibus, & expensis in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus :

U XENTINA PAROCHIALIS.

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Sess. 24. cap. 18. de Ref.

I MOLEN. CONGRUÆ.

- I. *An, & ad rationem cujus summa taxandæ sit sustentatio singulorum Consortialium in casu &c.*

- II. *An, & quot Consortiales secundum presentem reddituum Ecclesiæ statum recipi possint in casu &c.*

Sess. 24. c. 12. de Ref.

A QUILANA.

An Hyacinthibus sit licite tonsuratus in casu.

COMEN. REPARATIONIS ECCLESIE COLLEGIATÆ. Plures fuerunt excitatæ controversiæ inter Archipresbyterum, & Canonicos Collegiatæ S. Euphemie Insulæ ex una, & Communitates Uffutii, & Spurani ex altera partibus; Cumque inter cætera dubia proposita die 3. Dec. 1712. fuerit sexto loco propositum illud, quod sequitur, *an, & sub quibus penis Archipresbyter, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam, & de presenti tectum, pavimentum, & Baptisterium, necnon eorum Domos Archipresbyterales, & Canonicales*, fuit huic dubio responsum *affirmative* quo ad reparationem Domorum Archipresbyteri, & Canonorum, & concedatur remissoria super prætenfa consuetudine, ad quos spectet onus reparandi Ecclesiam, non retardata tamen ejusdem reparatione faciendâ per Canonicos, quos Episcopus cogat juris remediis, salvo jure repetendi.

Sess. 23. c. 1. de Ref.

Præter remissoriam, de qua mox habitus est sermo, alia petebatur a Canonicis remissoria, ad effectum probandi tenuitatem reddituum suorum Beneficiorum. Sed cum subinde pro nova audientia iidem Canonici instetissent super omnibus dubiis, seu resolutionibus, non retardata executione decretorum S. Congregationis, novamque audientiam impetrassent, re-proposita *Causa die prima Aprilis 1713.*, in eo quod attinet ad Sextum, responsum fuit in *decisis*, sed concessa fuit remissoria, ad effectum probandi prætenfam reddituum tenuitatem.

Confectus est processus Remissorialis, & sic dignabuntur EE. VV. decernere. *An Archipresbyter, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam in casu &c.*

Die Sabbathi 7. Septembris 1720.

Sess. 24. c. 5.
de Ref. mar.

UCÆORIEN. NULLITATIS MATRIMONII . Sanctissimus Dominus Noster anno 1716. dispensationem concessit , ut non obstante quarto gradu consanguinitatis , possent inter se matrimonium contrahere Joannes Sapica , & Constantia Radzivilla .

Anno sequenti 1717. contractum fuit inter eosdem Matrimonium in facie Ecclesiæ , coram Parocho , & Testibus ; Cumque Joannes , & Constantia non quarto tantum gradu consanguinitatis , sed tertio , & quarto mixto essent conjuncti , existimatum fuit , quod id impedire non posset executionem dispensationis , ex regula , quod gradus remotior sit attendendus , & quod trahat secum propinquiorem .

Matrimonium hoc modo contractum , fuit etiam consummatum , cum Conjuges pluribus hebdomadis cohabitaverint , sed exortis inter Conjuges , & ambarum partium Consanguineos , divitiis , nobilitate , & dignitatibus præstantissimos , dissidiis , agi cœptum est de nullitate Matrimonii , controversiaque delata ad hanc Sacram Congreg. ne , lite in partibus agitata , odia in perniciem publicæ quietis erumperent , bina in præsentis disputanda dubia proponuntur , quarum alterum , ut infra videri potest , respicit nullitatem Matrimonii , alterum pœnas , quibus prætenditur Joannem remansisse subiectum , & signanter inhabilitatem ad contrahendum cum quocumque alia muliere Matrimonium .

Ducto itaque initio a primo dubio , operæ pretium est adnotare , quod Pius Papa Quartus decrevit , quod in dispensationibus Matrimonialibus non solum gradus remotioris , sed etiam propinquois expressa mentio fieri deberet , itaut non facta mentione propinquois , dispensatio nullius esset roboris , & momenti .

Hanc Pii Quarti Constitutionem revocavit S. mem. Pius Quintus , qui *in sua Bulla 13. Bull. 10.2.* statuit , quod in dispensationibus gradus remotior attendere , & traheret secum propinquiorem , & sic quod sufficeret exprimere gradum remotiorem , obtentis tamen postea super gradu propinquois litteris Apostolicis , in quibus declararet , non obstare reticentiam propinquois gradus , uti colligitur ex formula harum litterarum impressa apud *Novar in summa Bullarum Comment. 60. sub n. 1.*

Hæc plana sunt , & nullam videntur admittere controversiam , quocirca sola difficultas in hoc consistere videtur , an in hypothesi , in qua Executor sciens non fuisse expressum Summo Pontifici gradum propinquiorem , procedat ad Brevis executionem , non petitis , nec obtentis memoratis litteris declaratoriis , an inquam executio hæc non tantum sit illicita , sed in valida , & sic consequenter , an Matrimonium dicto modo contractum non tantum sit illicitum , sed etiam invalidum .

Putant nonnulli Matrimonium in dictis circumstantiis contractum ad summum esse illicitum , sed non invalidum ; Putant illicitum , quia Pontificio præcepto

cepto volenti, quod novæ litteræ declaratoriæ afferantur, erat obediendum; Putant deinde esse validum, ex quo novæ litteræ declaratoriæ requiruntur ad avertendum scandalum, ne videlicet aliqui sumerent occasionem scandali, videntes non fuisse dispensatum in gradu propinquiore, licet aliunde regula juris sit, quod gradus remotior imbibit, & trahit ad se propinquiorem, uti ad rem argumentantur *Sanchez. de matr. lib. 8. disp. 24. n. 29.*, *Perez. de matrim. disput. 46. sect. 5. n. 7.*, *Pontius de matrim. lib. 8. cap. 17. § 5. n. 26.* & 07.

Alii è contra censent matrimonium nedum illicitum esse, sed invalidum; S. enim Pius Quintus in citata Bulla postquam declaravit sufficere ad valorem dispensationis, si exprimat gradus remotior, addidit hæc alia verba, *obtentis tamen postea super propinquiore litteris declaratoriis*, quæ verba conditionem importare videntur de necessitate explanandam ante actum; & quæ actum efficit nullum, si non præcedat; & in hujus assumpti comprobationem nonnullæ litteræ Apostolicæ Urbani Octavi, & Innocentii X. afferuntur, in quibus expresse dicitur, quod quidam Ordinarii, qui litteras Apostolicas executioni dederant, in quibus, subdito gradu propinquiore, remotior tantum fuerat expressus, *nulliter, & de facto* dispensaverant, non expectatis subsequenter litteris declaratoriis, uti, late perpenfis dictis Brevibus, docet *Anaclet. in 4. lib. decretal. in appendic. de dispens. super impedimentis §. 4. pag. 252. a n. 170. usque ad n. 183.* & hanc sententiam esse in praxi receptam, & in Dataria Apostolica, plene testantur *de Justis de dispens. matrim. lib. 2. cap. 3. n. 40.* & *duobus seqq.*, *Corrad. in praxi dispensat. lib. 7. pag. 289.* & 290.

A primo dubio ad secundum transeundo, & præsupposita facti circumstantia ab Ordinario exposita in sua informatione, quod scilicet Joannes fuit ille, qui dispensationem a Sancta Sede procuravit, & obtinuit in solo quarto gradu, non expresso tertio de industria, inscia harum omnium rerum Constantia, inhabilitas Joannis ad contrahendum cum aliis Mulieribus matrimonium desumitur ex *Can. qui propinquam 35. qu. 2. & 3.*, ubi sic legitur, *qui propinquam sanguinis uxorem ducunt, & separantur, non licebit eis, quamdiu utriusque vivunt, alias uxores sibi in conjugio sociare, nisi ignorantia excusentur*, & firmat *Menoch. de arbitrariis casu 502. n. 106.*, & favere dicitur stylus Datarie, juxta quem in dispensationibus matrimonialibus, quæ expediuntur pro incestuosis consanguineis, apponitur semper clausula, quod alter alteri supervivens perpetuo absque spe conjugii remaneat, uti habetur *apud Corrad. in praxi dispensat. lib. 8. cap. 3. n. 60.*

Hujus inhabilitatis, quidquid nonnulli scribentes asseruerint, mentio habetur in registis hujus Sacræ Congreg.; conclusio etenim Concilio Tridentino; institutaque hac Sac. Congregatione, Summi Pontifices pro regulandis materiis Datarie, in quibus Sacrosanctum Concilium aliquid juris induxerat, omnes pene supplicationes ad hanc Sacram Congregationem remittere consueverant.

Inter alias tunc remissas, quamdam supplicationem *Papien. seu Fanuen.* inveni, in qua actum fuit de indulgenda dispensatione cuidam Nobili Adolescenti, quæ sub spe futuræ Pontificiæ dispensationis fuit a Parentibus nobilis Puellæ suæ consanguinæ inductus ad habendam rem cum ipsa, prout habuit de facto, ipsamque prægnantem effecit. manuque cl. mem. Cardinalis Alciati adnotatum inveni, quod fieri deberet supplicatio Sanctissimo cum narratione casus, & cum petitione, quod tolleretur inhabilitas

ex eo contracta ad ducendam aliam Uxorem, & paulo post eadem manu adnotatum pariter inveni, quod poterat in casu concedi dispensatio, licet Adolefcens propter incestum factus esset inhabilis ad contrahendum cum aliis.

Rurfus in quadam causa Pragen. matrimonii, quæ fuit proposita die 29. Maii 1677. uti habetur lib. 29. decretorum, post declaratam nullitatem matrimonii inter consanguineos contracti, & consummati, post obtentam dispensationem a non habente facultatem, & expressa causa paupertatis, quæ non habebat subsistentiam, præsuppositum fuit in genere, quod ex incestuoso conjugio contracta fuisset inhabilitas ad contrahendum Matrimonium cum aliis, disputatoque dubio, an Mulier in specie facta esset inhabilis ad contrahendum Matrimonium cum aliis, & quatenus affirmative, an esset cum ea dispensandum, responsum fuit, non fuisse a Muliere contractam inhabilitatem, ex quo decepta prædictum contraxerat Matrimonium. & cum ignorantia impedimenti.

Demum in quadam Causa Salernitana Matrimonii, quæ fuit anno 1708. pertractata in hac Sacra Congregatione, & in qua scripsit Dominus Ursaya, uti videri potest in disceptationibus ab ipso impressis to. 1. par. 2. discep. 17. postquam declaratum fuit, quod Matrimonium inter consanguineos tertio gradu contractum nullitatis vitio laborabat, non obstante Pontificia dispensatione, ex quo hæc fuit obtenta non ante, sed post Matrimonium, uti videri potest in resolutionibus hujus Sac. Congreg. die 3. Martii 1708. lib. 58. decretorum, propositum fuit dubium, an Alexander Vir, qui recedere intendebat a priori conjugio, esset factus inhabilis ad contrahendum cum aliis, eodemque proposito, & non resolutum in Congregatione habita die 22. Sept. ejusdem anni, die tandem 27. Nov. subsequentis responsum fuit pro inhabilitate in casu, de quo tunc agebatur, & post nonnullos annos habito ab eodem Alexandro Viro recursum ad hanc Sacram Congreg. pro obtinenda dispensatione ab inhabilitate contracta, allegato incontinentiæ motivo, die 11. Jan. 1710. responsum fuit negative.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An constet de nullitate matrimonii, & quatenus affirmative.

II. An P. inceptus Joannes Sapica factus sit inhabilis ad contrahendum matrimonium cum aliis mulieribus, in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

Sequentes Causæ fuerunt propositæ in folio ultimæ Congregationis, & non fuerunt resolutæ; quocirca dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 24. d. 18.
de Ref.

U XENTINA PAROCHIALIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu.

Recedendum a decisis,

IMOLEN. CONGRUÆ.

- I. *An, & ad rationem cujus summa taxanda sit substantiatio singulorum Consortialium in casu &c.*
- II. *An, & quot Consortiales secundum presentem reddituum Ecclesiæ statum recipi possint in casu &c.*

Sess. 22. c. 12.
de Ref.

Nihil innovandum :

AQUILANA.*An Hyacinthus sit licite consuratus in casu.*Sess. 21. c. 1.
de Ref.

Negative, & prævia relaxatione suspensionis esse capacem Beneficii.

COMEN. REPARATIONIS ECCLESIAE COLLEGIATÆ.*An Archipresbyteri, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam in casu &c.*Sess. 23. c. 1.
Ref.

Dilata, & proponatur in prima Novembris :

FERETRANA REDUCTIONIS ONERUM. Proposita fuit hæc *Causa in Congregatione habita die 3. Sept. 1718.*, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum fuit, quod firmaretur status, & examinarentur Testes formiter, auditis interesse habentibus. Factum fuit formale Testium examen, unde dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 23. c. 18.
de Ref.

- I. *An Cappellanus Conventus suppressi S. Augustini Plani Miletii teneatur ad annum præstationem scutor. 10. favore Seminarii Montis Feretrani, & quatenus affirmative.*
- II. *An, & quomodo sit locus reductioni aliorum onerum dictæ Cappellaniæ in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum dilata, & melius firmetur status, & scribatur Episcopo pro informatione super necessitate coadjuvandi Parochum.

CREMONEN. COLLEGIATÆ. Quatuor Portionarii Parochi Ecclesiæ SS. Firmi, & Rustici Oppidi Caravaggi Diocesis Cremonen. contendunt erectionem Ecclesiæ Parochialis SS. Firmi, & Rustici in Collegiatam nullatenus sustineri, cum facta fuerit auctoritate Ordinaria, quæ ad dictum effectum non sufficit, cum Apostolica requiratur, ut enim cætera prætereantur, disputato in hac Sac. Congreg. in quadam Causa Catanien. erectionis Collegiatæ *prima Sept. 1691.* dubio, *an erectio Collegiatæ facta per Episcopum in actu visitationis in Ecclesia S. Antonii Oppidi S. Philippi de Argiro sustineretur*, responsum fuit *negative*, cum aliis resolutionibus, & auctoritatibus collectis apud *R. P. D. Petram ad Const. Apostolicas tom. 3. pag. 69.*

Sess. 5. c. 1.
de reform.

Absque

Abſque eo quod urgere valeat, quod juxta antiquiorem opinionem, poterant Ordinarii devenire ad erectionem Eccleſiarum Collegiatarum, & quod ab hac opinione non eſt recedendum, quando agitur de Collegiatis erecti tempore quo prædicta opinio vigeat, *juxta dec. 1084. coram Emerix Juniori*; quandoquidem Ordinarius Cremonenſis devenit ad erectionem Collegiatae die 19. Dec. 1617. reſervato expreſſe Beneplacito Apoſtolico, & cum clauſula *nec alias, aliter, nec alio modo*, quæ reſervatio ceſſare facit proſtitam exceptionem.

Minuſque refragante præſumptione obtenti deinde Apoſtolici Beneplaciti, quia Cardinalis Camporeus Episcopus Cremonæ Anno 1637. terminum præfixit ad reportandum Apoſtolicum Beneplacitum, & præſumptio, quæ de jure communi pro Apoſtolico Beneplacito derivabat ex lapſu triginta, aut ſexaginta annorum, ſublata dicitur ex Conſtitutione Urbani VIII. edita anno 1641. quæ eſt *la 56. Bull. 10.4.* & quam per compendium refert *Fagnan. in cap. conſuetudine n.60. & ſeqq. de conſuetudinibus*, in qua Conſtitutione centenaria tantummodo præſervatur, uti habetur apud *Aden. ad Panfil. dec. 153 n.14.*

Et quia Eminentiffimus Dominus Cardinalis Imperialis, dum Legati de Latere munere fungebatur apud Cæſaream Majeſtatem, inſignem declaravit dictam Collegiatam, reſpondetur a Portionariis, id non officere, ex quo non poteſt dici inſignis Collegiata, quæ non fuit legitime erecta.

His ſtantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſuſtineatur erectio Collegiatae SS. Firmi, & Ruſtici in Oppido Caravaggi Cremonen. Diœceſis in caſu &c.

Affirmative.

*Seſſ. 25. de
Reg. & Mo-
nial. c.19.*

LUGDUNEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Frater Bruno Arnaux profeſſionem Regularem emiſit die 6. Octobris 1693. inter Cartuſianos in Monafterio Montis Merulæ Diœceſis Lugdunen; Cumque ab eodem ſubinde auſuſſet, & recurſum habuiſſet ad bon. me. Illuſtrum Caracolum Nuntium olim Apoſtolicum apud Helvetios, fuit ejus interceſſione obtentum Breve a Sac. Pœnitentiaria, in quo fuit illi data facultas tranſeundi ad Religionem Canoniorum Regular. S. Auguſtini in Monafterio S. Mauriti apud Valeſios. Prædictum Breve non habuit executionem; benevolam ſiquidem receptorem Orator invenire non potuit, tum propter ingreſſentem ætatem, tum propter morbos, quibus affligitur, in quo reſumſtatu cum ſupplex acceſſerit ad Illuſtris. Firraum, qui nunc apud Helvetios Nuntium agit Sedis Apoſtolice, fuit ex ejus mandato conſectus proceſſus ab Officiali Biſantino ſuper prætenſione nullitatis profeſſionis a Fratre Brunone emiſſæ, uti dictum eſt, inter Cartuſianos; non potuit enim fieri proceſſus coram Ordinario, ex quo tutus non patet acceſſus memorato Fratri Brunoni in Gallias. Fuerunt in proceſſu examinati Teſtes, deponentes de vi, & metu cadente, uti prætenſitur, in conſtantem virum, ad effectum extorquendi profeſſionem Religioſam, & inter Teſtes adest etiam Pater ipſius Fratris Brunonis, qui refert ſe dictum metum in- cuſſiſſe. Contenditur præterea profeſſionis ratificationem ex actibus ſubſecutis nullatenus induci poſſe, ex quo geſti fuerunt, vivente Parte, &
ſic

sic durante causametus . Circumfertur scriptura per manus , & sic onus erit EE. VV. decernere .

An constet de nullitate professionis in casu &c.

Negative :

TURONEN. Maria Gardenoine Diocesis Turonen. Matrimonium in facie Ecclesie contraxit cum Nobili Viro Michaelae Despoi , pluribusque annis cum ipso cohabitavit , & liberos ex eo habuit , qui adhuc sunt in humanis .

Seff. 24. de matr. Can. 5.

Post lapsum nonnullorum annorum, Michael ingressus est Religionem Patrum Minimorum , expletoque novitiatu , professionem in ipsa emisit Regularem die 3. Novemb. 1717. facta a Maria , quæ in sæculo remansit , voto simplicis Castitatis ; Cumque eadem Sanctissimo Domino Nostro supplicaverit pro viro vindicando , sub obtentu , quod est in juvenile ætate constituta , itaut continere non valeat , & quod invita , & reluctans fuit adducta ad consentiendum ingressui Viri in Religionem , & ad emittendum prædictum simplex votum castitatis , fuerunt a Sanctitate Sua preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem .

Fuit juxta morem exquisita informatio Procuratoris Generalis , qui retulit , primo sibi constare , mulierem semper fuisse alienam a capto per ejus virum consilio , secundo eam per injurias , & imperiosa verba fuisse adductam ad consentiendum , & ad emittendum simplex votum castitatis , tertio eam esse in tali ætate constitutam , ut periculum incontinentiæ non sit exclusum , quarto Michaelem virum professionem emisit in Religione Minimorum , in qua expleverat novitium , ne inconstans videretur , ut idem postea expresse confessus est , ultimo tandem expedire , ut ad suam redeat uxorem , & ad onera matrimonialia , & ad filiorum educationem , prævia tamen declaratione nullitatis professionis ab eodem emissæ .

Ad hoc , ut superstiti adhuc uxore , maritus ingredi valeat Religionem , & in ea valide profiteri , requiritur , ut mulier consentiat , & quod & ipsa Religionem ingrediatur , si est juvenis , vel si non caret periculo incontinentiæ , aut quod perpetuum continentiam votum in sæcula emittat in manibus Ordinarii , si est senex , & extra periculum incontinentiæ , uti habetur in sacris Canonibus sub titulo *de conversione conjugatorum* , & juxta resolutionem hujus Sacræ Congreg. in *Conversanen. dispensationis* 16. Martii 1675. lib. 29. decr. & quando mulier marrens in sæculo emisit votum simplex continentiam , sive deinde sit senex , & non suspecta de incontinentia , sive sit juvenis , & suspecta , non habet facultatem revocandi Virum a Monasterio ; in dicto enim casu professio a Viro emissæ valida est , uti probat Textus in *Cap. 1. de conversione Conjugatorum* , ibidemque adnotavit Fagnan. n. 2. & late prosequuntur Sanchez de *matrim. lib. 7. disput. 33. n. 9.* Perez de *matrim. disp. 58. sect. 4. n. 9.* Anaclet. ad citatum titulum decretalium de *conversione Conjugatorum* n. 24. , Pirbing. ad eundem titulum decretal. §. 2. n. 13.

Adeoque solum Maræ præsidium reponendum videtur in extorto ab ipsa consensu , & in voto simplicis continentiam eodem modo ab ipsa , uti dicitur emissio ; si enim extorta fuerit per virum ab uxore licentia profitendi in Religione malis artibus , & per metum injustum , professio sic emissæ nulla est , & professus tenetur ad Uxorem redire , uti probat textus in *cap. accedens* de

de conversione Conjugatorum, & intantum in *cap. veniense eodem tit.*, uxor quæ captiose, & dolose fuerat inducta ad suum assensum præstandum repellitur a viro vindicando, in quantum post ingressum viri in Monasterium, adulterium cum alio commiserat, uti bene ponderat *Abbas in d. cap. Vel niens n. 4. de convers. conjugatorum*; & late prosequitur *Pirbing. loco cit. §. 4. n. 22, & seqq.*

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

Dilata, & fiant probationes super metu:

Die Martis 1. Octobris 1720.

*Sess. 24. c. 1.
de Ref. Matr.*

NEAPOLITANA MATRIMONII. Gerardus Brancaccius, qui Theresiam Brancacciam sibi fuisse in uxorem a Carolo ejusdem Patre prædestinatam asserit in ultimo ipsius vitæ termino, quique ulterius asserit inter se, & prædictam Theresiam fuisse sponsalia contracta, contendit non esse in facto probatum, quod fuerit ab ipsa Theresia matrimonium contractum cum Matthia Alexandro Miroballo, & quod quatenus constaret in facto prædictum Matrimonium fuisse contractum, non constaret tamen, quod fuerit in forma valida contractum, instando, quod Theresia, quæ, uti notum est EE. VV. est de præsentis iu Monasterio Sanctæ Claræ, ad aliud Monasterium transferatur, timet enim ne a Monialibus Monasterii S. Claræ seducta, iterum inducatur ad contrahendum in forma valida Matrimonium, quod in præteritum in forma invalida contraxit, quando nedum a jure positivo, sed a jure naturali descendit libertas in contrahendo Matrimonio.

Quoad monumenta facti, & momenta rationum, quæ assistere possunt, aut Gerardo contendenti nullitatem Matrimonii, aut Matthiæ ejus validitatem sustinenti, debebunt EE. VV. sua consueta benignitate habere Secretarium pro excusato, si a prædictarum rerum abstinet expositione; pro parte etenim Matthiæ, ad quem pertinet onus probandi, nullum documentum fuit in Secretaria exhibitum, nec Factum cum Summario, contra edictum hujus Sac. Congregationis impressum in parvo Bullario S. mem. Innocentii XII. pag. 244., sicut Causa non fuisset ab eodem Secretario in folio descripta, nisi præcessisset imperium EE. VV. & nisi periculum fuisset in mora.

Porro id solum, quod exponi potest, quodque ex supplicibus libellis huic Sac. Congregationi sæpius exhibitis super collocatione Theresiæ in uno potius, quam in alio Monasterio Civitatis Neapolitanæ, deduci potest, est, quod Matrimonium, quod ab ipsa dicitur contractum cum Matthia coram Parocho Bracilianis Diocesis Salernitanæ per Procuratorem a se constitutum, fuit Matrimonium contractum inter Impuberes, cum Theresia esset

esset in ætate annorum undecim, & mensium duorum, vel trium, & Mathias esset in ætate annorum tresdecim, & novem mensium, quando in fœmina pro contrahendo matrimonio necessaria est ætas annorum duodecim, uti habetur *in cap. continebatur de despons. Impuberum*, & quando in viro necessaria est ætas annorum quatuordecim, uti habetur *in cap. Attestationes*, & *in cap. ex litteris eodem titulo*, itaut ætas prædicta tam in viro, quam in fœmina debeat esse completa, uti colligitur ex allegatis juribus, & ad summam valeat matrimonium, si ultima dies anni duodecim in fœmina, & decimiquarti in viro sit incepta, juxta late firmata per Sanchez. *de matrim. lib. 7. disp. 104. n. 2. & 3.* nisi tamen Impuberes talis essent indolis, ut in illis malitia suppleret ætatem, uti definitur *in cap. de illis il secundo*, *in cap. puberes*, & *in cap. finali de despons. Impuberum*, & bene explicat Divus Thomas *in 4. sententiar. dist. 36. qu. 11. ca. art. 5.* ibi -- *Matrimonium cum fiat per modum contractus, subjacere dispositioni legis positivæ, unde secundum jura determinatum esse, ut ante illud tempus discretionis, quo uterque possit de matrimonio sufficienter deliberare, & debitum sibi invicem reddere, matrimonia non contrahantur, & aliter facta dirimantur, hoc autem tempus, ut in pluribus esse in masculis in quatuordecimo anno, & in femina in duodecimo. Sed quia præcepta juris positivi sequuntur id, quod est in pluribus, idcirco matrimonium valde contrahi, si aliquis ad perfectionem debitam ante tempus prædictum perveniat, itaut vigor naturæ, & rationis defectum ætatis suppleat.*

Ex scripturis itaque circumferendis poterunt EE. VV. adjudicare, an casus, de quo nunc agitur, sit in terminis regulæ, vel limitationis, sic decernendignabuntur.

- I. An constet de Matrimonio, & quatenus affirmative.
- II. An constet de ejus validitate, & nullitate in casu.

Dilata, & fiat processus coram Nuntio, juxta instructionem, & ad mentem.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 24. Aug. 1720., & rescriptum fuit Dilata, & ad mentem, & mens fuit, ut interrogarentur extrajudicialiter R. P. D. de Calcagninis, & D. Jacobatius Fiscalis, & quod ejus uxor formiter examinaretur. Fuit extrajudicialiter interrogatus R. P. D. de Calcagnis, qui respondit in scriptis, & ejus epistola transmittitur ad unumquemque ex Emis in hac Causa suffragaturis. Fuit etiam extrajudicialiter interrogatus D. Jacobatius Fiscalis, qui etiam respondit in scriptis, & inquit *non ho quanto a me alcuna benchè minima notitia, che riguardi la validità, o nullità della Professione, perchè in detto tempo, loquitur de tempore, quo Soror Constantia in sua domo permansit, che non giunse a due mesi compiti, non ebbi occasione, che di trattarla pochissimo, e di materie indifferenti, che nè pure mi sovengono, come più volte mi sono espresso con chiunque mi ha parlato.* Fuit ejus uxor formiter interrogeta, & ejus examen ab Informantibus exhibetur; Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Affirmative:

Tom. I.

B b b

PRÆ-

*Sess. 25. de
Reg. & Mo-
nial. c. 19.*

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 8. Junii 1720., disputatoque dubio: *An in Monasterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinae competat jurisdictio Eminentiss. Ordinario, sive potius Eminentiss. Barberino in casu, responsum fuit competere jurisdictionem Ordinariam Eminentiss. Protectori, delegatam vero Eminentissimo Episcopo, & dentur dubia circa actus pertinentes ad jurisdictionem delegatam.* Concessa autem nova audientia, in præsentī proponitur dubium.
An sit standum, vel recedendum a decisīs in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima etiam unica, citato etiam Procuratore Fiscali Albanen.

ALBANEN. proposita pariter fuit hæc Causa in Congregatione habita die 8. Junii 1720. disputatoque dubio: *An in Monasterio Conceptionis Beatissimæ Virginis Civitatis Albanen. competat jurisdictio Eminentissimo Ordinario, sive potius Eminentiss. Protectori in casu; & responsum fuit, ut in superiori Casu Prænestina.* Concessaque pariter nova audientia, disputandum in præsentī proponitur dubium.
An sit standum, vel recedendum a decisīs in casu &c.

Ut ad proximam.

VERCELLEN. RESIDENTIÆ. Extat in Cathedrali Ecclesia Vercellen. Collegium duodecim Beneficiorum, qui continuo tenentur Ecclesiæ inservire cum cantu Gregoriano in diebus ferialibus, & cum figurato in festivis, & solemnibus.

Ad titulum horum Beneficiorum, ob penuriam Presbyterorum, qui musicam callerent, fuerunt alias ad Sacros Ordines promoti Joannes Baptista Baracca, & Joannes Baptista Bonadellus, qui paulo post, Ecclesiæ derelicta, ad alias contulerunt regiones; primus enim, post lustratam sine habitu Clericali totam pene Italiam, a biennio, & ultra Venetiis residens, Theatris publicis operas suas locavit, & alter post præstitam anno 1695. similem operam in Theatro Laudæ, ab inde citra Patavii moratus est.

Ad consulendum detrimento servitii Ecclesiæ, & ad occurrendum scandalo publico, Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Vercellen. declarari supplicavit, quod dicti absentes ex causa omnino illicita, atque Ordini Sacerdotali injuriosa pœnas incurrissent privationis Beneficiorum, propositisque in hac Sacra Congregatione die 5. Dec. 1696. binis sequentibus dubiis; Primo: *An esset locus privationi Beneficiorum in casu &c.* & quatenus negative &c. Secundo - *An, & qua pœna esset procedendum contra hujusmodi Beneficiatos?* Responsum fuit, *esse locum privationi ad formam Sac. Concilii, & Sacrorum Canonum.*

Ab anno 1696. usque in præsens multi alii casus contigerunt, in quibus Beneficiati se ab Ecclesiæ servitio fecerunt absentes; cumque a Capitulo novæ preces fuerint huic Sac. Congregationi exhibitæ, in quibus petebatur, quod ad coercendam hanc Beneficiorum absentiam, adversus absentes statim procedi posset ad pœnam privationis, utpote adversus ipsos ipso jure in Statuto impositam, nisi causa absentiae fuisset a Capitulo approbata,

ta, dictum fuit, quod causa proponeretur in folio, citatis dictis Beneficiatis.

Porro Beneficiati Cathedralis Ecclesie Vercellen. ultro admittunt, quod procedatur adversus absentes. sed ad formam Concilii, & Sacrorum Canonum, juxta ea, quæ fuerunt resoluta ab hac Sac. Congregatione die 15. Decembris 1696., uti supra dictum fuit.

Absque eo quod vindicare valeat locum adversus absentes pœna privationis ipso jure infligta, uti contenditur a Capitulo; tum quia Sacrum Concilium Tridentinum *sess. 24. cap. 12. de ref.* præscripsit, quid in primo anno, quid in secundo, & quid in tertio absentie fieri debeat, quæ trium annorum dilatio pœnæ privationis ipso jure incurrendæ adversatur, tum quia Statutum, ex quo hæc pœna desumitur, non fuit a Sede Apostolica confirmatum, nec fuit unquam usu receptum, nec Beneficiati eidem subjecti dici possunt, ex quo facultas Canonicis concessa in erectione Collegii Beneficiorum auctoritatem importat Ordinationes, & Statuta faciendi, quibus essent Beneficiati subiecti, sed in his, quæ directionem Chori, & divinatorum Officiorum celebrationem respiciunt.

Capitulum e contra præmittit, quod intantum ab hac Sacra Congregatione die 15. Dec. 1696. resolutum fuit, quod adversus Beneficiatos absentes non procederetur ad privationem Beneficiorum absolute, & simpliciter, sed ad tramites tantum Sacri Concilii Tridentini, & Sacrorum Canonum, in quantum non fuit Sacræ Congregationi expositum, quod in Statuto infligta erat Beneficiatis pœna privationis ipso jure in casu absentie sine causa a Capitulo approbanda, asserendo, quod si prædicta Statuti circumstantia fuisset exposita Sac. Congregatio respondisset, quod procederetur adversus absentes ad formam Statuti, simili modo quo, cum in materia residentie Canonicorum Vercellen. Episcopus decrevisset eam esse peragendam ad formam Sacri Concilii Tridentini, & non consuetudinis, & Statutorum, Sacra Congregatio die 2. Aug. 1670. cui antiqua consuetudo unacum Statutis fuit exposita, respondit: *Consuetudinem esse servandam ad formam Statutorum.*

Hoc præmissis, Capitulum subdit debere esse locum privationi ipso jure adversus absentes, nisi absentie causa fuerit a se approbata, cum id fuerit præscriptum in Statuto, condito anno 1586., & cum in erectione Collegii Beneficiorum, secuto anno 1581. fuerit ipsis demandatum in Bulla Apostolica, quod parerent Constitutionibus, Ordinationibus, & Statutis tam factis, quam faciendis ab ipso Capitulo.

Nec Canonici putant id Sacro Concilio Tridentino adversari, tum quia valent Statuta circa privationem ipso jure ob non residentiam, juxta *Abbatem in cap. quoniam §. porro n. 11. ut lite non conestata*, & multo magis, quando expectatio triennis tantum abest, quod absentes coerceat, quod experientia Teste, constat, nihil ad dictum effectum prodesse; Tum quia Conciliaris dispositio, quæ procedit in Canonicis, & Beneficiatis, non videtur applicabilis hypothese præsentis. in qua agitur de Beneficiatis musicis, ex quorum absentia contingit, quod Ecclesia careat musica; Musica etenim, seu cantus figuratus ex pluribus vocibus componitur, & si aliquæ desunt, musica haberi non potest; & tandem quia Statutum adeo laudabile esse videtur, ut Apostolicam mereatur confirmationem, pro qua obtinenda Capitulum enixe supplicat.

Dignabuntur ergo EE, VV. decernere.

An, & quomodo sit procedendum adversus Beneficiatos non residentes in casu &c.

Procedendum adversus non residentes ad tramites Concilii Trid., & quoad Beneficiatos in Theatris canentes Ordinarius nomine Sac. Congreg. imponat pœnam privationis eisdem.

Sess. 24. c. 18.
de Ref.

DUBIA CONCURSUUM. In Congregatione habita die 11. Maii 1720. binæ propositæ fuerunt Causæ *Nucerina Parochialis*, & *Cassanen, concursus*, quæ etiam in præsentî Congregatione proponuntur. Nulla tunc in dictis Causis capta fuit resolutio, sed dictum fuit - *Dilata*, & *ad mentem* - & mens fuit, ut exquireretur, an adesset modus coercendi frivolas appellationes, quæ a non approbatis in concursu interponuntur, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili iudicio Episcopi, necnon incongruas provocationes ad novum examen, quibus juxta præsentem præxim locus est, etiam si Appellans non doceat de ullo gravamine. Secretarius obsecutus est mandatis EE. VV., & discursum exaravit ad calcem præsentis folii imprimendum, quem Sac. Congregationis iudicio humillime subjicit.

Inutile est hic inferere ea, quæ late in discursu exponuntur; quocirca post benignam discursus lectionem, & considerationem, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An in concursibus, qui in posterum fient occasione vocationis Ecclesiarum Parochialium præcipiendum sit, ut eadem omnino quæsitæ omnibus concurrentibus proponantur, & quod unusquisque ex concurrentibus intra congruum tempus assignandum, debeat in scriptis satisfacere quæsitis propositis, & an ulterius præcipiendum sit, ut unusquisque ex concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus concurrentibus assignando.*
- II. *An, & quantum tempus præfigendum sit illis, qui intendunt appellationem interponere, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili iudicio Episcopi.*
- III. *An ante concessionem novi examinis, appellans a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili iudicio Episcopi, in eo quod attinet ad litteraturam, debeat in posterum docere de gravamine ex actis primi concursus, in quo tam sua, quam concurrentium responsiones proprio charactere, unacum Concionibus conscriptæ invenientur.*
- IV. *An ante appellationis admissionem, appellans ab irrationabili iudicio Episcopi, non ex capite litteraturæ, sed aliarum qualitatium, teneatur docere de gravamine, aut ex actis primi concursus, aut ex aliis documentis, saltem extrajudicialibus ab ipso exhibendis.*

Non proposita .

Sess. 24. c. 18.
de ref.

NUCERINA PAROCHIALIS. Factum hujus Causæ fuit expositum in Congregatione habita die 11. Maii 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem cum nulla fuerit capta resolutio, dignabuntur in præsentî EE. VV. decernere,

An

An sit concedendum novum examen, & quatenus negative? An aliunde constet de irrationabili iudicio Episcopi in casu &c.

Transportentur acta Originalia Concurfus .

CASSANEN. CONCURSUS . Bis proposita fuit hæc in Caufa Congregatione videlicet habita die 16. Dec. 1719. & in Congregatione habita die 11. Maii 1720. , earum folia poterunt ab EE. VV. reassumi. Porro validitas concursus fuit admiffa in prima Congregatione, & fuit confirmata in secunda, adeoque solum remanet, ut fequentibus dnbiiis respondeatur.

Sess. 24. c. 8. de Ref.

- I. *An constet de rationabili iudicio Episcopi in casu &c.*
- II. *An sit locus provocationi ad novum examen in casu &c.*

Non proposita cum fequente .

ORIOLEN. CANONICATUS PÆNITENTIARIII . Post multas lites inter Episcopum, & Canonicos Oriolen. in Sac. Rota, antiquo tempore, discussas, super jure conferendi Dignitates, Canonicatus, & alia Beneficia Ecclesiæ Cathedralis, anno tandem 1588. deventum fuit ad transactionem, quæ fuit etiam a Summo Pontifice Xylo V. confirmata, & in ea conventum fuit, quod Dignitates, Canonicatus, & alia Beneficia dictæ Ecclesiæ alternative conferrentur, prima nempe vice ab Episcopo, & secunda a Canonicis, & Capitulo, exceptis tamen duobus Canonicatibus, Pænitentiario videlicet, & Prædicatorio ad noviter conversos, primi etenim reservata fuit Collatio ad formam Concilii plenariæ Episcopi dispositioni, & secundi, plenariæ dispositioni Capituli.

Sess. 24. cap. 8. de Ref.

Anno 1622. scilicet mem. Gregorius XV., instantibus Philippo Quarto Hispaniarum Rege, & omnibus Regnorum Hispaniæ Capitulis, per viam Constitutionis, & expresse derogando dispositioni Conciliorum Generalium, & signanter Tridentini super absoluta pertinentia ad Episcopos conferendi Canonicatus Pænitentiarios, decrevit, quod in omnibus Hispaniarum Ecclesiis collatio Canonicatus Pænitentiarii unitim spectaret ad Episcopos, & Capitulum, propositis nempe in singulis vacationibus edictis, & examine peracto, & præelectis magis habilibus, & idoneis, qui tales habiti essent iudicio Episcoporum, & Capitulorum.

Ex hac Constitutione Pontificia, nova exorta est controversia inter Episcopum, & Capitulum Oriolen.; afferuit etenim Episcopus servandam esse, non obstantem Gregoriana Constitutione, transactionem uti consonam Tridentino, & a Xylo Quinto confirmatam, & è contra Capitulum excepit, transactionem fuisse a posteriori Pontificia Constitutione sublatam; Cumque Canonicatus Pænitentiarius vacasset anno 1659., & tunc Sedes Episcopalis esset pastore viduata, facta fuit a Capitulo collatio Canonicatus, sed secuta anno 1686. altera ejusdem Canonicatus vacatione, facta fuit ab Episcopo Collatio; Cumque tunc Capitulum protestationem emisisset, quod per dictam Collationem nullum jus acquisitum Episcopo intelligeretur, communi calculo conventum fuit, ut pro futuris vacationibus sensus exquireretur hujus Sac. Congregationis circa modum, & jus conferendi Canonicatum Pænitentiarium, partesque promiserunt se ab Oracula hujus Sac. Congregationis non esse discessuras.

In

In hujus promissionis executionem subscriptum fuit dubium ad calcem hujus restrictus referendum, & circumfertur scriptura, in qua, præmissis nullam adesse posse dubitationem circa observantiam Bullæ Gregorianæ, cum ad ejus tramites pluries Rota de Collatione Canonicatum Pœnitentiariorum tulerit judicium, uti habetur *in dec. 26. n. 53. cor. Cerro, & in dec. 77. dec. 104., dec. 134., dec. 177. cor. Emerix seniore, & dec. 855. cor. Emerix juniore*, necnon circa comprehensionem Ecclesiæ Oriolensis, ex quo Constitutio lata fuit pro omnibus Ecclesiis Regnorum Hispaniæ, juxta *disc. 29. n. 4. Card. de Luca de benef.*, dicitur fuisse transactioni a dicta Constitutione derogatum; si enim Constitutio derogavit Concilio Tridentino; cujus dispositioni transactio est uniformis, & ulterius, si eadem Constitutio derogavit Statutis, Ordinationibus Ecclesiarum licet juramento vallatis, & auctoritate Apostolica roboratis, necnon consuetudinibus, & cæteris aliis quibuscumque in contrarium facientibus, derogasse etiam dicenda est transactioni, licet a Xysto Papa V. confirmatæ.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An in futuris vacationibus Canonicatus Pœnitentiarum Ecclesiæ Cathedralis Oriolens. servanda sit Constitutio sa. me. Gregorii XV. emanat. nonis Novembris anni 1622. quoad concursum, & electionem faciendam junctim ab Episcopo, & Capitulo, vel potius obstet Concordia anni 1588. super alternativa inter Episcopum, & Capitulum confirmata in forma specifica de anno 1590. sub sa. me. Xysto V. per litteras Apostolicas in forma rationi congruit, expeditas sub sa. me. Gregorio XIII.

Discursus Secretarii circa Appellationes, quæ interponuntur, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi in provisione Ecclesiarum Parochialium per concursum.

- 1 **U**T recto ordine procedatur, operæ pretium est in primis exponere, quid in hac Appellationum materia de jure statutum sit; deinde necesse est differere de Praxi tam apud hanc Sac. Congregationem, quam apud Tribunal Rotæ recepta, ulterius de inconvenientibus, & præjudiciis, quæ ex dicta praxi derivare dicuntur, ultimo tandem de remediis, quæ parari posse videntur adversus allegata inconvenientia, & præjudicia.
2. Porro initio ducto a dispositione juris, notum est, quod Sac. Concilium Tridentinum *sess. 24. cap. 18. de ref.* novam formam induxit in Collatione Parochialium; voluit enim, quod fieret concursus, quod concurrentes

examinarentur ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali, & ab Examinatoribus Synodalibus, non paucioribus, quam tribus, quod Episcopus eum eligeret, quem cæteris magis idoneum judicaret, habita ratione ætatis, morum, doctrinæ, prudentiæ, & aliarum qualitaturn, quæ sunt opportunitæ ad gubernandam Ecclesiam Parochialem, & quod Examinatorum relationem nulla devolutio, aut appellatio etiam ad Sedem Apostolicam impedire valeret in suspensivo; Præterea notum est etiam, quod S. Pius V. in sua Constit. 33. Bull. to.2., ut non solum dignis, sed magis idoneis Parochiales Ecclesiæ conferrentur, decrevit, quod si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit, possent ii, qui fuissent reje-cti, a mala hujusmodi electione, ad Metropolitanum, vel ad Sedem Apostolicam appellare, & præelectum ad novum examen coram ipso appellationis Judice, & ejus Examinatoribus provocare, & constituto de prioris eligentis irrationabili judicio, eoque revocato, quod Parochialis conferatur magis idoneo, & quod denique appellatio interposita interim non impediatur, aut suspendatur, quominus electio per Ordinarium primo loco facta interim debitæ demandetur executioni. Totum hoc legitur in §.7. & 8. d. Bullæ; quocirca post Bullam memoratam, cessat controversia, quæ olim aderat, an scilicet appellari tantum posset a reprobatione Examinatorum, vel etiam ab electione, & judicio Episcopi; appellatio siquidem ab electione, & judicio Episcopi expresse admittitur in memorata Piana Constitutione, uti bene ponderat Fagnan. in cap. eam te n.24. usque ad 29. de ætate, & qualitate.

- 3 Transeundo ad praxim, eadem exponitur sequentibus assertionibus.
- 4 Prima est. quod appellans a mala electione Examinatorum, vel irrationabili judicio Episcopi, potest Electum provocare ad novum examen, absque eo quod de irrationabilitate ullum afferat documentum, ullamve probationem. Ita fuit resolutum ab hac Sac. Congregatione in quadam Causa Pistorien. 12. Junii 1603. & resolutio est impressa apud Fagnan. in allegato cap. eam te n.31. de ætate, & qualitate, ubi postquam Sac. Congregatio ponderavit, Pianam Constitutionem permittere Appellanti, ut provocet ad novum examen, & postquam decrevit, quod constituto de Episcopi eligentis irrationabili judicio Parochialis magis idoneo conferatur, subdit, loquendo de dicta Constitutione: *satis manifeste requirit novum axamen ad hujusmodi irrationabile judicium cognoscendum, itaut non sit necesse de illo constare, antequam decernatur examen, sed absque eo quod de tali iudicio irrationabili constet, illud debere decerni, ut per examen perveniat ad cognitionem irrationabilis judicii.* Concordat alia resolutio in Causa Montis Regalis 2. Augusti 1607. lib. II. decret. pag. 11. ubi respondendo ad quartum propositum quæsitum, inquit: *ad quartum, postpositum posse provocare præelectum ad novum examen coram Iudice appellationis, & antequam per alia documenta doceat de irrationabili iudicio Episcopi, atque ita Congregatio intellexit Constitutionem san. mem. Pii Quinti.*
- 5 Quodque notabilius est, licet tempore antecedenti Rota fuisset in sensu, quod docendum erat de gravamine ante admissionem ad novum examen, visa tamen allegata resolutione in Causa Pistorien. cui interfuerant tres Cardinales, Blanchettus, Mantica, & Plattus, qui olim fuerant dicti Tribunalis Auditores: mutavit opinionem, & se conformavit sensui Sac. Congregationis, nullam requirentis probationem gravaminis ad novum exa-

- men , sed illud absolute , & simpliciter indulgentis , statim ac quis appetat in provisione Parochialis , uti late videri potest *in dec. 5. per totam , & præsertim n. 10. & seqq. cor. Card. Celso in dec. 476. par. 18. to. 2. rec. in dec. 64. n. 14. & 15. cor. bo. me. Ansaldo , in dec. 9. n. 3. in dec. 10. n. 4. & seqq. post Monacell. in formul. legali to. 4. in Lauen. Surzanen. Parochialis 2. Julii 1706. §. Neque obstare , & in Comen. Præpositura 13. Maii 1706. §. Clara etenim cor. bon. me. Omauna , & in Reginen. Parochialis 1. Martii 1720. §. Aut relevante cor. R.P.D. Cerro , quod extenditur etiam ad casum , in quo intra legitima tempora non fuisset appellatio interposita ab irrationabili Episcopi iudicio , vel a mala relatione Examinatorum , teste Card. de Luca de Paroch. disc. 6. n. 8.*
- 6 Secunda est , licere , & permissum esse Appellanti electum provocare ad novum examen , etiamsi Appellans fuerit quoad scientiam approbatus in æquali gradu cum illo , cui Parochialis fuit collata ; ex ea potissimum ratione , quod Appellans potest contendere , vel se debuisset qualificari tanquam magis doctum , vel alium non debuisset qualificari tanquam idoneum uti habetur in *Comen. Parochialis 10. Jan. 1707. §. Nec urgere cor. bon. me. Caffarello , & in allegata Regien. Parochialis 1. Martii 1720. §. Cœqualis cor. R.P.D. Cerro.*
- 6 Ita ut nullus alius adfit modus , quod Electus effugere possit novum examen : quam ostendendo , quod Appellans , & provocans ad novum examen , est de aliquo crimine diffamatus , in quibus terminis procedunt resolutiones hujus Sac. Congregationis *in Mediolanen. seu Alexandrina concursus 28. Nov. 1693. lib. 43. decret. fol. 586. & 13. Feb. 1694. lib. 44. decret. fol. 60. a tergo , & in Cassanen. Archipresbyteratus 3. Octob. 1716. lib. 66. decret. f. l. 439. a tergo , & bene adnotarunt Card. de Luc. de Parochis discursu 8. n. 5. & 6. R.P.D. Ansaldo in addit. ad dec. 64. n. 30. & in addit. ad dec. 32. n. 70. & firmavit Rota dec. 311. cor. Priolo , & dec. 10. n. 11. post Monacell. in formul. legali to. 4. idque ex ea ratione inductum dicitur ; quod sicuti de crimine diffamatus Ecclesiam Parochialem nunquam consequi potest ; sic imperceptibile esse videtur , ut pro libito suæ voluntatis valeat ipse Electus provocare ad novum examen .*
- 8 Tertia est , quod licet de jure sit , quod examen , ad quod Electus provocatur , fieri debeat intra breve tempus , ne lapsu longi temporis reprobus evadat doctior , uti bene habetur apud *Ventrigl. in praxi rer. Eccl. par. 2. annot. 5. §. 2. n. 55. & 56. ut plurimum tamen id in praxi non verificatur ; passim etenim admittitur intervallum unius anni , & etiam aliquando viginti mensium a primo ad secundum examen , si provocans sit extra Statum Ecclesiasticum , vel si tempus intermedium de necessitate infumatur in tricis Judiciariis , & signanter in disputatione , quæ statim excitatur inter Appellantem , & Appellatum , an videlicet sit locus novo examini , uti ponderat Loter de re benef. lib. 2. quæst. 31. sub n. 155. & prosequitur Rota in citata dec. 32. n. 9. & seqq. , & in dec. 64. sub n. 25. coram bon. mem. Ansaldo .*
- 9 Quarta est , quod ad tramites Bullæ Piæ , novum examen fieri debet coram ipso Appellationis Iudice , & ejus Examinatoribus , & sic , si appellatur ad Sedem Apostolicam , novum examen fit in Urbe , & coram Examinatoribus Eminentissimi Cardinalis Vicarii , itaut nec ætas provocati ingravescens , nec loci distantia ab Urbe , utpote si ipse extra Montes degeret , eum excusare valeant ab accessu ab Urbem , ut se novo examini

mini subiciat, quemadmodum adnotavit *R. P. D. Ansaldo in addit. ad dec. 32. n. 69.*, & firmavit *Rota dec. 5. n. 14. cor. Card. Celso*, & *dec. 10. n. pariter 14. post Monacell. in formul. legal. to. 4.*, poteruntque *EE. VV.* benigne recordari, quod in quadam *Causa Iclana Parochialis*, quæ fuit proposita *23. Julii 1718.*, & in qua disputatum fuit; an esset locus provocationi ad novum examen faciendum in Curia, responsum est *affirmative*, & *ad mentem*, & mens fuit, quod exquireretur, an concursus in terminis appellationis fuisset unquam in partibus Delegatus, agebatur enim de provocato paupere, & sene; pervolutisque regestis, cum unica tantum resolutio fuerit reperta *in quadam Causa Melfien. Concurfus 21. Junii 1642. lib. 42. decret. fol. 381.* in qua commissum fuit examen Episcopo viciniore, sed propter timorem pestis tunc grassantis in Civitate Melfien., depræhensum fuit resolutionem esse inapplicabilem, & reposita *Causa die 24. Sept. 1718.* rescriptum fuit, quod examen fieret in Urbe, & sola examinis subdelegatio in partibus admittitur in Parochialibus de Jurepatronatus Laicorum, aliisque Beneficiis, quæ examen exposcunt, & non concursum, uti late habetur *in dec. 348. n. 9. par. 10. rec. in dec. 308. per totam*, & signanter *n. 6. & 7. cor. Celso*, & *in dec. 10. n. 13. & seqq.*, & *præsertim n. 16. post Monacell. in formul. legal. to. 4.*

10 Quinta est, non sufficere unum tantum novum examen, sed juxta praxim, secundum, & tertium examen non denegari quoad usque per tria uniformia experimenta, ad instar rei judicatæ, de litteratura, vel illitteratura constare possit, utri plene habetur *in dec. 10. num. 10. post Monacell. in formul. to. 4.*, & ad majorem praxis explicationem, operæ pretium est adnotare, quod si præelectus ab Episcopo in concursu, & ad novum examen provocatus, per duas vices reprobetur, admittit ad novum examen, ex eo quod deficientia in successivis examinibus adscribi valet accidentali ægritudini corporis, vel animi. & ad effectum excludendi juridicum, vel judiciale possessorem tria requiruntur uniformia judicata in Judicio Ordinario, & devolutivo. At si aliquis præelectus ab Episcopo in duobus successivis examinibus succubisset, & deinde in tertio vicisset, tunc de Jure non est locus quarto examini; sed ex quadam æquitate introductum est, ut quartum etiam concedatur examen juxta late firmata *in Placentina Parochialis 16. Martii 1708. n. 7. & seqq. cor. bo. me. Ansaldo impressa post Monacell. in formul. to. 4.*

11 Ultima demum assertio est, quod, absoluto examinis judicio, absolutum dici non potest judicium super Collatione Parochialis; cum etenim doctior non sit dignior, & aliquis possit esse minus doctus, sed magis idoneus pro Ecclesia Parochiali, hinc est, quod expletis examinibus instituenda est quæstio circa Collationem Parochialis, adeoque circa uniuscujusque requisita, & tunc formiter, & per concludentes probationes poni debet in claris, quod Ordinarius præelegerit minus dignum in comparatione dignioris, & in his terminis procedere dicuntur verba Bullæ Pianæ: *consilio de prioris eligentis irrationabili judicio, eoque revocato, Parochialis magis idoneo conferatur*, & late ad rem prosequuntur *Ventrigl. in praxi verum Eccles. par. 2. annot. 5. § 2. n. 53. & 54.*, *Garz. de benef. par. 9. cap. 2. n. 252. Monacell. in formul. to. 2. tit. 15. n. 20. & 21.*, *Rota in Lunen. Sarzanen. Parochialis 2. Julii 1706. §. Neque obstare cor. bo. me. Omanu. & d. c. 10. n. 4. & 5. post Monacell. in formul. to. 4.*

12 Exposita praxi, juxta methodum-insinuatam, necesse est loqui de in-

convenientibus, & præjudiciis, quæ ex dicta praxi derivare dicuntur. Porro nonnulla respiciunt juris dispositionem, & ordinem. nonnulla decorem Episcopalem, & nonnulla damnum ipsarum Ecclesiarum Parochialium, necnon Parochianorum.

- 13 Quoad dispositionem, & ordinem juris, durum, & durissimum dicitur esse, quod, si præsumptio juris est pro Episcopi judicio, quoad usque contrarium doceatur, provocatio ad novum examen deinde admittatur, nedum absque ulla probatione, sed etiam absque ullo fumo irrationabilitatis Episcopalis judicii, & multo magis, cum ex novo examine non desumatur nisi major. vel minor litteratura, quando certum est majorem litteraturam non sufficere pro obtinenda Parochiali, itaut possibilis sit casus, quod rite, & recte Episcopus prætulit minus doctum magis docto, ex quo minus doctus cæteris aliis necessariis polleret qualitatibus pro regimine animarum, ut in puncto, perpenſa praxi, de qua nunc agitur, ponderat *Card. de Luca de Parochis disc. 6. n. 3. & seqq.*
- 14 Quocirca dicunt Doctores, quod hæc provocatio ad novum examen etiam cum subsecuto favorabili effectu, quod appellans scilicet remaneat approbatus, & etiam qualificatus tanquam magis doctus, nullatenus ei sufficiat pro obtinenda Parochiali, sed tantum ad avertendam notam, & infamiam reprobationis, aut approbationis in secundo gradu reportatæ in primo examine Episcopali, uti ponderat *Ventrigl. in praxi rer. Eccles. par. 2. annot. 5. §. 2. n. 48. & sequitur Rot. dec. 10. sub n. 9. post Monacell. in formul. 10. 4.*
- 15 Quoad decorem Episcopalem, animadvertitur, quod provocans ad novum examen, & obtinens approbationem in secundo, & ulterioribus examinibus, ut plurimum Parochialem consequitur, & a Tribunalibus Urbis respondetur, quod *constat de irrationabili judicio Episcopi*, itaut Parochia sit provocanti conferenda. Responsio autem, quod *constat de irrationabili judicio Episcopi*, præjudicium affert decori Episcopali, & quidem, ut aliqui dicunt, sine fundamento, & ratione; deberet etenim de irrationabilitate constare ex actis Concurſus habiti coram Episcopo, & non ex novo examine, quia sicuti possibile est, ut aliquis male responderit in concursu habito coram Episcopo, & bene respondeat in concursu, qui fit coram Judice Appellationis, sic possibile est, quod rationabile fuerit Episcopi judicium, non obstantè approbatione a provocante reportata in secundo examine, in quo rerum themate, nemo non videt sine fundamento, & sine ratione, & cum dedecore Episcopalis Dignitatis, sæpius responderi, quod *constat de irrationabili Episcopi judicio*; eoque fortius, quod sive ex industria, sive ex accidenti magnum, ut plurimum intercedit tempus inter examen Episcopi, & examen coram Judice Appellationis, quo tempore intermedio reprobatus discere potest, & experientia teste habetur, quod reprobandi discunt, edocti videlicet, & præsertim in Urbe ab aliquo viro peritiam habente Theologiæ Moralis, & casuum, uti dicunt, conscientiarum.
- 16 Quoad damnum denique, & præjudicium Ecclesiarum Parochialium, & Parochianorum, de illo dicitur non esse dubitandum, quia postquam electus in concursu possessionem obtinuit Ecclesiæ Parochialis, si provocetur ad novum examen, debet a Parochia discedere, debet accedere ad Judicem appellationis, & ut plurimum ad Urbem, debet de necessitate non recedere ab Urbe, neq; a loco judicii quoad usque fuerit completum judi-

cium novi examinis, quod ex supradictis tres, & quatuor instantias admittit, qua in re, an contineatur, nec ne damnum Ecclesiarum Parochialium, & Parochianorum, unusquisque facile colligere poterit, tum ex lege residentiae impositae Parochis pro Beneficio suarum Ecclesiarum, & Parochianorum, tum ex Sacris Canonibus, qui diutinae Ecclesiarum adversantur vacationi propter damnum, quod in illas, & earum Parochianos derivat ex intermedia residentia Oeconomorum, & Vicecuratorum.

17. Post expositam Juris dispositionem in materia harum appellationum, necnon praxim tam hujus Sac. Congregationis, quam Tribunalis Rotae, necnon inconvenientium, & praedictorum, quae ex dicta praxi derivare dicuntur, nihil aliud superest, quam proponere remedia, quae parari posse videntur adversus allegata inconvenientia, & praedicta.

18. Ad rem itaque descendendo, praemittere opus est, quod plures in Urbe fiunt Concurfus, non solum etenim fiunt pro Ecclesiis Parochialibus Urbis, sed etiam pro Parochialibus, quae vacant in patria obedientia, necnon pro omnibus aliis Ecclesiis Parochialibus, in quibus admittitur provocatio ad novum examen.

19. Ante tempora san. mem. Innocentii XI. proponebantur ab Examinatoribus oretenus nonnulli casus Theologiae Moralis, & concurrentes respondebant oretenus, & non in scriptis, & non iidem casus omnibus concurrentibus proponebantur, sed aliqui casus uni, alii alteri; cumque frequentes reclamaciones audirentur, unus enim ex concurrentibus asserbat sibi propositos fuisse casus difficiliore, & alterum fuisse de faciliore interrogatum, quodque notabilius est, cum in magna concurrentium multitudine, & quidem respondentium non in scriptis, sed in voce, difficile admodum esset, quod Examinatores tutum de uniuscujusque litteratura possent efformare iudicium, de ordine sa. mem. Innocentii XI. introducta fuit praxis in Tribunali Eminentiss. Vicarii Urbis, quod eadem omnino quaesita omnibus concurrentibus proponerentur, quod omnes concurrentes, intra tempus ipsis assignatum, responderent, non voce, sed scriptis, & quod pariter non voce, sed scriptis parvam exararent concionem super Textu Evangelii ipsis assignato, exclusa temporibus recentioribus consuetudine explicandi Concilium Tridentinum; cum ex responsionibus, quae lingua Latina a concurrentibus dantur, respondendo in scriptis ad quaesita proposita, bene dignoscatur, an calleant linguam Latinam, & sic an habeant capacitatem intelligendi, & explicandi Concilium Tridentinum; & methodus haec, quod eadem omnino quaesita omnibus concurrentibus proponantur, & quod ipsi in scriptis respondeant, exigitur a Dataria Apostolica, quando vacat Parochialis Ecclesia Sede Episcopali aut Archiepiscopali vacante, quando contingit vacatio alicujus Ecclesiae Parochialis juxta decretum, & quando vacat aliqua Dignitas major in Collegiata, aut Cathedrali Ecclesia, cui sit annexa cura Animarum, de qua olim disputabatur, an esset, nec ne conferenda per concursum, juxta late deducta per *Fagnan. in cap. cum sit ars num. 19. & seqq. de etate, & qualitate*. Sanctissimus etenim Dominus Noster voluit, atque decrevit, quod occurrente vacatione alicujus majoris Dignitatis in Cathedrali, aut Collegiata Ecclesia, cui sit annexa cura Animarum, epistola scribatur ab Eminentissimo Pro-datarario ad Ordinarium Loci, ut concursum indicat, & quod deinde transmittat acta concursus, & methodus denique proponendi eadem quaesita omnibus, & exigendi responsionem in scriptis in pluribus vi-

get Diœcesibus, sed non in omnibus, Bononiæ etenim, & Perusiæ examen adhuc sit oretenus, & concurrentes non respondent in scriptis :

20 Præmittendum est etiam, quod intantum fuit admissa provocatio ad novum examen absque ulla probatione gravaminis, inquantum cum concurrentes non responderent in scriptis, non poterat ex actis primi concursus gravamen desumi, & sic nullus alius supererat modus inquirendi, an ille, qui fuerat in primo examine reprobatus, ritè, & rectè fuisset reprobatus, quam novum examen decernendo, in quo rerum themate probatio gravaminis ante examen non videbatur, quod exigi posset, juxta censuram *Text. in cap. si forte de electione in sexto*, ibi - *Si forte inter cætera, quæ obijciuntur electo, aut postulato, seu alias promovendo ad aliquam dignitatem, evidentem scientiæ, vel alium personæ defectum opponi contingat, in discussione objectorum, illum statuibus ordinem incommutabiliter observandum, ut promovendus super defectu ipso ante omnia subjiciatur examini, cujus eventus examinandis aliis, aut dabit initium, aut negabit*, & in terminis, quod provocatio ad novum examen admittatur absque ulla probatione gravaminis, ex quo gravamen ex actis primæ instantiæ desumi non potest, firmat *Pac. Jordan. lucubr. lib. 10. tit. 8. n. 227.*, *Lotter de re benef. lib. 2. qu. 31. n. 155.*, *Garzias de benef. par. 9. cap. 2. sub. n. 250.*, *Gonzal. ad regul. 8. Cruvell. gloss. 4. n. 144.*, & quod intantum admittatur provocatio ad novum examen absque ulla probatione gravaminis, inquantum ex actis primi concursus non habebantur interrogationes, & responsiones, firmat *Rot. cor. Lodovis. dec. 538. n. 3.* ibi - *Ad docendum autem de gravamine est locus novo examini, qui est modus attendendi iniquitatem, & injustitiam Examinatorum, quod tanto magis procedit in casu isto, in quo non fuerunt descriptæ interrogationes, & responsiones, aut saltem non fuerunt transmissæ, & productæ, itaut cum ex ipsis apparere non possit de gravamine, si alinnde doceri non posset, inanis esset facultas appellandi, & sequitur *Rota dec. 5. n. 11. cor. Celso*, ibi - *& in hanc partem eo magis inclinarunt Domini, quia in actis dicti concursus ad Curiam transportatis non apparet registratum integrum examen, ad effectum, ut dignosci possit quis sit judicandus magis idoneus & conferunt ea, quæ referuntur apud Auctores, & habentur in monumentis, in quibus aliquid de hisce concursibus statuitur, aut respective refertur, cum apud *Fagnan. in c. eam te sub n. 48. de atq. & qualit.* habeatur, quod in Diœcesi Pistoriensi non aderat consuetudo scribendi interrogationes Examinatorum, & responsiones concurrentium, cum in actis etiã Ecclesiæ Mediolanen. pluries sermo fiat de examinibus faciendis ad tramites Concil. Trid. pro conferendis Parochialibus Ecclesiis, scilicet *par. 1. pag. 14., p. 120. p. 215. §. Tum periculum fiat*, nec ullibi mentio fit de conscribendis interrogationibus, & responsionibus, cum ulterius in Archiepiscopali Bononiensi edito a cl. me. Card. Gabriele Paleotto *par. 4. tit. de ratione examinandi* expresse supponatur, quod interrogationes fiant oretenus, & responsiones edantur consimili modo, *illud tamen nostra Synodus observandum esse ducit, ut cum pluries se obtulerunt examinandos, illi, qui prius nomina dederunt, primi ad examen admittantur, aut si ita expediat, omnes simul coram Examinatoribus convocentur, ut de unoquoque coram omnibus periculum fiat, ac si ex re magis videatur, liceat singulis Examinatoribus aliquid interrogare, ea semper ratione servata, ut inter Examinandos, quanta fieri poterit æqualitas observetur, & super eadem re, & per easdem interrogationes, singuli examinentur, ut omnis***

collusio, sive præcedens instructio amoveatur sub perjurii periculo, cumque tandem ex actis concursuum, qui conservantur in Archivio Sac. Congregationis, & loquendo præsertim de actis antiquioribus, desumatur interrogationes, & responsiones oretenus factas fuisse, hoc solo intercedente discrimine, quod in nonnullis actis solum legitur Titium E.G. fuisse ab Examinatoribus approbatum, & Cajum fuisse reprobatum, & in aliis, interrogationes habentur per extensum, & responsiones, sed scriptæ a Cancellario, qui eas exceperit ex ore Interrogantium, & respondentium, quique per consequens conscribendo modo prædicto interrogationes, & responsiones, uni ex concurrentibus auxilium, & alteri præjudicium asserere potest, vel ex industria, quod non est credendum, vel ex accidenti.

21 Supposito, quod concursus, qui fiunt in Urbe, quippe ad Datariam Apostolicam transmittuntur, sint taliter confecti, ut eadem interrogationes fiant omnibus concurrentibus, & quod responsiones scriptæ sint proprio uniuscujusque concurrentis charactere, videtur, quod præcipiendo, quod omnes concursus fiant prædicto modo, quod statuendo tempus, intra quod ille, qui fuit in concursu rejectus, debeat appellare, decernendo ulterius, quod provocans ad novum examen, gravamen ostendat ex actis primi concursus, antequam novum examen decernatur, gravamen etenim, si vere adest, potest ictu oculi ostendi ab Appellante ex dictis actis primi concursus, in quibus uti supponitur, tam suæ, quam aliorum responsiones continentur, & quidem uniuscujusque charactere conscriptæ, & demum jubendo, ut Appellans, non ex gravamine in litteratura, sed ex aliarum suarum qualitaturn præponderantia, ostendat si potest, gravamen, aut ex actis concursus, aut aliunde, & per documenta etiam extrajudicialia, antequam appellatio admittatur, videtur inquam, quod omnia præjudicia cessent, & inconvenientia, nihil quoque fiat adversus Concilium Tridentinum, aut Bullam Pianam, nec adversus sensum Sac. Congregationis, aut Rotæ.

22 Quod autem omnia prædicta demandando, cessent præjudicia, & inconvenientia, patet; quia si præsumptio est pro Episcopi judicio, quoad usque contrarium doceatur, id totum verificatur in hypothesi, de qua nunc agitur, cum nec provocatio ad novum examen, nec appellatio admittantur, nisi docto de gravamine. Rursus, si inconveniens reputatur, quod sine fundamento, & ratione respondeatur, *quod constat de irrationabili judicio Episcopi*, ex quo Episcopus potuit rationabiliter existimare, quod aliquis in examine coram se peracto esset reprobandus, qui deinde in successivis examinibus approbationem meretur, absurdum hoc nullum sibi potest locum vindicare in eo rerum statu, de quo nunc agitur, cum in ipso irrationabilitas prælationis, in eo quod attinet ad litteraturam, magna ex parte desumatur ab examine peracto coram eodem Ordinario. Denique, si Parochorum absentia magnum tum Ecclesiis tum Parochianis affert detrimentum, non erit absentia ita frequens, non solum quia frequentia cessabit ex temporis præfinitione ad interponendam appellationem, sed quod magis est, quia imposita lege de probando gravamine ex actis primi concursus, antequam admittatur provocatio ad novum examen, non erunt provocationes adeo frequentes, & sic adeo frequens non erit absentia, quæ ortum habet a provocatione ad novum examen.

23 Quod item prædicta omnia demandando, nihil committatur adversus Concilium Tridentinum, aut Bullam Pianam, dignoscitur, quia appellatio

latio a mala relatione Examinatorum , necnon ab irrationabili iudicio Episcopi , de quibus in Concilio Tridentino , & respective in Bulla Piana præservatur , & ad eam tantum regulandam nonnullæ adduntur conditiones , ut appellatio rite , & recte admittatur .

- 14 Ultimo , quod nihil per methodum insinuatam inducatur contra sensum hujus Sac. Congregationis , & Tribunalis Rotæ , ponitur in claris , cum intantum in præteritis fuerit dictum , esse locum provocationi ad novum examen , absque ulla probatione gravaminis , inquantum gravamen ex actis primi Concurfus desumi non poterat , nec alius aderat modus ostendendi gravamen , quam per novum examen , quæ ratio nullum amplius sibi vindicat locum ; quando taliter acta primi Concurfus conficiuntur , ut ex illis gravamen valeat desumi ; Ad quod assumptum comprobandum mirifice confert , quod Sac. hæc Congregatio , licet in resolutionibus , & decretis indicatis , & aliis , quæ possent indicari , videatur , quod fuerit in sensu admittendi appellationem , & provocationem ad novum examen , absque ulla prævia probatione gravaminis ; de fumo tamen gravaminis , seu irrationabilitatis iudicii Episcopalis , voluit aliquando gustare ante appellationis admissionem , teste *Fagnan. in cap. eam te 39. de ætate , & qualitate* , ibi - *ceterum , etsi ad obtinendum novum examen in iudicio appellationis non sit necesse , ut prius constet de irrationabili iudicio , ut ex prædictis liquet , nihilominus Sac. Congregatio consuevit novum examen decernere dato aliquo fumo irrationabilitatis , & malæ præelectionis Episcopi &c. & rursus post expositum casum appellationis interpositæ ex præponderantiâ qualitatum , & ex nimia erga approbatum Examinatorum familiaritate , & benevolentia , subdit . Sac. Congregatio censuit Concursum novum in Urbe esse instituendum , ubi Orator de veritate narratorum dederit summam , idest postquam per attestaciones extrajudiciales , vel alia informia documenta de hujusmodi suspicione , & gravamine aliqualem fecerit fidem , ut sic probabilis , & sufficiens Causa eum excuset a calumnia .*
- Atque hæc dicta sunt sub Censura , salvo semper &c.

Die Sabbathi 16 Novembris 1720.

OLONIEN. Archiepiscopus, & Elector Coloniae in quodam *Sess. 14. c. 7.
de pœnis.*
suo edicto, quod publicavit die 26. Maii 1715., nonnullos

casus reservavit, seu magis apte loquendo, declarationem fecit nonnullorum casuum, qui in sua Archidiœcesi erant reservati, & inter cœtera addidit, & quoniam in postrema Synodo hujus Archidiœcesis exceptio confessionis Complicis sub pœna suspensionis ipso facto incurrenda dumtaxat, & absque ulteriori reservatione prohibita est, & viciniore Archidiœceses illud peccatum reservatis annumerant; Nos pro hac Archidiœcesi nostra jam dictum Synodale decretum interpretando, moderando, eidemque addendo, statuimus complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi, extra mortis periculum a Confessario complici ab eodem peccato carnali sacramentaliter absolvi non posse jurisdictione cuilibet tali, quoad hoc, licet in approbationibus hucusque expeditis concessa fuerit, a tempore harum publicationis per nos prorsus adœpta; Cumque Regulares prætendant se habere facultatem absolvendi a prædictis casibus reservatis, & Regulares Confessarii Monialium sibi subjectarum contendant se esse a dictis reservationibus exemptos, & se per consequens easdem Moniales absolvere posse, prædictus Archiepiscopus, & Elector Sanctissimo Domino Nostro supplicavit pro declaratione, quod Regulares absolvere nequeant a casibus in sua Diœcesi reservatis, & quod ab iisdem casibus Confessarii Regulares Monialium eas absolvere non possint, licet ab Ordinarii jurisdictione exemptas, & sibi subjectas.

Quoad Fratres Prædicatores, & Minores, Constitutiones adsunt Benedicti Undecimi, & Clementis Quinti in quibus iisdem prohibetur absolvere a casibus Episcopo reservatis, uti habetur in cap. 1. de privilegiis inter extravag. commun., & in Clementina dudum §. Per hujusmodi, ibique glossa in verbo concessa tit. de Sepulturis, & in Clementina Religiosi §. Quibus de privileg., & excess. privileg.

Concilium ipsum Tridentinum *sess. 14. cap. 7. de pœnitentia* postquam pluribus firmavit potestatem Ordinariorum in casibus reservandis, excepto mortis articulo, inquit, quod extra dictum articulum Sacerdotes nihil possunt in casibus reservatis, sed quod debent pœnitentibus persuadere, ut ad Superiores, & legitimos Judices pro beneficio absolutionis accedant; Cumque Regulares sub obtentu suorum privilegiorum, quorum confirmationem post Concilium Tridentinum obtinuerant, assererent se potiri facultate absolvendi a casibus Episcopo reservatis, Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium, accedente Summi Pontificis Clementis Octavi auctoritate, anno 1601., & anno 1602. declaravit eosdem dicta non potiri facultate, derogando omnibus Constitutionibus. & privilegiis, quæ in contrarium fieri possent; Hæc decreta fuerunt anno 1617. ab eadem Congregatione, annuente Paulo Papa V., confirmata, una cum declaratione,

quo l

quod sicuti non poterant Regulares absolvere a casibus Episcopo reservatis, sic nec possent a Censuris Episcopo pariter reservatis absolvere, uti seriem horum Decretorum per extensum referendo, prosequitur. *Donat. rer. Regul. to. 2. tract. 11. qu. 17.*

In primo Decreto edito anno 1601. juxta ea, quæ in superioribus dicta sunt, mentio facta fuerat Regularium *per universam Italiam, & extra Urbem degentium*, excitataque proinde controversia, an sub dictis Decretis compræhensi dici deberent Regulares *extra Italiam degentes*, eadem Congregatio Episcoporum, & Regularium die 17. Nov. 1628. annuente Summo Pontifice Urbano VIII., recensita decreta innovavit, exprimendo Regulares *tam intra, quam extra Italiam degentes*, uti colligi potest ex decreto impresso apud *Pac. Jordan. lucubr. to. 1. lib. 3. tit. 4. de Sacram. Penitent. n. 10.* Cohærenter ad tot repetita decreta data fuerunt ab eadem Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium die 10. Dec. 1647. litteræ ad Archiepiscopum Neapolitanum, post rem Summo Pontifici Innocentio X. relatam, uti habetur ex dictis litteris impressis apud *Lauret. de Franchis de controvers. inter Episcopos, & Regulares n. 1461.*; quodque notabilius est inter propositiones damnatas die 24. Septembris 1665. a Summo Pontifice Alestandro VII. hæc habetur -- *Mendicantes possunt absolvere a Casibus Episcopo reservatis non obtenta ad id Episcoporum facultate* -- & concordat Constitutio Clementis X. edita anno 1670.; quæ est septima inter illas hujus Pontificis §. 6. & 7. *Bull. to. 6.* ubi additur, quod habentes facultatem absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis non ideo absolvere possunt a casibus, qui sunt Episcopo reservati, & relative ad hanc Constitutionem prodierunt resolutiones hujus Sac. Congregationis *in Andrien. 29. Nov. 1710. lib. 60. Decretorum, & in eadem 24. Januarii 1711. lib. 61. Decretorum.*

Transeundo ad Moniales, & earum Confessarios; si Moniales sunt subjctæ Episcopo, nonnulli censent ipsas non esse sub casuum reservatione compræhensas, nisi fuerint specialiter nominatæ *Cespedes de exempt. Regul. c. 23. dub. 357. n. 2., & 3.* At alii magis communiter volunt Moniales Episcopo subjctas esse compræhensas in casibus, & Censuris, quas Ordinarius sibi generaliter reservavit, *Donat. in Praxi rer. Regul. to. 4. tract. 13. qu. 34. Telizar. de Monialibus cap. 10. sect. prima subsect. 2. sub n. 49., Clericat. dec. 41. sub n. 13. de Penitentia.* Si Moniales vero sunt exemptæ ab Ordinario; sed immediate subjctæ Sedi Apostolicæ, tunc quia earum Monasteria gubernanda sunt ab Episcopis tanquam delegatis Sedis Apostolicæ *juxta sess. 25. cap. 9. de Regul.*, eadem utique remanebunt subjctæ casibus ab Episcopo reservatis, dictorumque casuum absolutio, vel ab Episcopo, vel a Confessario facultatem habente a reservatis absolvendi videtur, quod debeat obtinere, uti prosequitur *Clericat. dec. 42. num. 6. de penitentia.* Quod si Moniales sunt ab Ordinario exemptæ, & non immediate subjctæ Sedi Apostolicæ, sed Prælati Regularibus, licet Confessarii Regulares quomodocumque exempti, tam Ordinarii, quam Extraordinarii excipere non possint confessiones Monialium suæ Religionis subjctarum, nisi prius fuerint ab Episcopo approbati *juxta Constit. 18. §. 5. Gregorii XV. Bull. to. 4.* sequens tamen quoad casuum reservatorum absolutio nem sibi videtur distinctio locum posse vindicare; Aut agitur de casibus reservatis ab ipsis Superioribus Regularibus ad terminos decreti Clementis VIII. *post Const. 26. inter illas Urbani VIII. Bull. to. 4.*; Cumque ejus

fit absolvere, cujus est ligare, non possunt Monialium Confessarii absolvere, nisi obtenta a Prælatibus Regularibus facultate, uti late ostendunt *Lexana tom.5. ad Maremagnum Minorum num.113. § 114. Clericat. in allegata dec.42. sub num.6. de pœnitentia*. Aut agitur de casibus ab Episcopo reservatis, sed non in ordine ad easdem Moniales, cumque in præsentī sermo sit de Monialibus ipsis Regularibus subiectis, possunt eadem absolvi per suos Confessarios a casibus Episcopo modo prædicto reservatis, uti profequitur *Pelizar. in Manual. Regul. tom. primo tract. 6. cap. 2. num. 112.*; aut demum agitur de casibus ab Episcopo specialiter reservatis, quoad Moniales, & in materia spectante ad jurisdictionem delegatam sibi in Monasteriis Monialium licet exemptis competentem, vel in sequelam *sess. 25. cap. 5. de Regul., § Monial.*, vel in sequelam Bullæ allegatæ Grægorii XV., *quæ est decima octava Bull. tom. 4.*, & in hac facti specie nequeunt Confessarii easdem absolvere, nisi habita ab Episcopo facultate, *Cespedes de exempt. Regul. cap. 23. dub. 357. num. 4.*, *Pelizar. de Monial. cap. 10. sect. prima subsect. 2. num. 48.*, *Clericat. decis. 42. sub num. 6. de pœnitentia, Donat. in praxi Rer. Regul. tom. 4. tract. 13. quæst. 33. per totam.*

Hæc sunt, quæ ad hujus instantiæ, quæ proponitur, declarationem, & in qua nullus scribit, potui in obsequium Eminentissimorum Patrum colligere; Adeoque dignabuntur EE. VV. discernere.

- I. *An Confessarii Regulares possint Sæculares extra mortis periculum absolvere a casibus Ordinario reservatis in casu &c.*
- II. *An Confessarii Monialium exemptarum, & Prælatibus Regularium subiectarum possint easdem etiam extra mortis periculum absolvere a casibus Episcopo reservatis in casu &c.*
- III. *An supposito edicto supra recensito Confessarius Regularis extra mortis periculum absolvere possit Sæcularem complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum commissi, in casu &c.*
- IV. *An supposito pariter eodem edicto Confessarius Regularis Monialium exemptarum absolvere possit Monialem complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum commissi in casu &c.*

Ad Primum negative. Ad secundum affirmative præterquam, quoad Casus, quos Episcopus sibi reservaverit in materia clare spectante ad Jurisdictionem delegatam. Ad Tertium negative. Ad Quartum affirmative, quatenus non sit violata Clausura:

TAURINEN. MATRIMONII. Anno 1695. Joseph Castagnerius Miles in Terra Demontii Taurinen. Diœcesis, dum Milites Pedemontani vulgo *Focilieri* in eadem permanebant, matrimonium per verba de præsentī contraxit cum Constantia Borella coram Patre Hieronymo ex familia Minorum Observantium Exercitus Cappellano.

Per annum circiter conjuges insimul cohabitarunt, sed cum Joseph Militaria subinde signa secutus, ab uxore diverterit, ad civitatem tandem rediit Taurini anno 1713., in qua cum Constantiam invenisset, ipsam in jus vocavit in curia Archiepiscopali, prætendendo matrimonii nullitatem.

Joseph itaque formiter, præviisque interrogatoriis examinatus, confessus est se anno 1695. matrimonium cum Constantia contraxisse, & cum eadem ha-

bitasse per annum, sed matrimonium esse nullum utpote contractum coram Religioso Cappellano Exercitus, qui facultatem non habebat ex se matrimonio interessendi, quique licentiam a Parocho ad dictum effectum non reportaverat, & e contra Constantia excepit matrimonium fuisse quidem contractum coram Cappellano Exercitus, sed eum a suo Parocho Terræ Demontii facultatem obtinuisse.

Hæc in Curia Archiepiscopali Taurinensi fuerunt allegata anno 1713. Cumque a dicto tempore usque ad annum 1719., nullum amplius fuerit motum verbum de matrimonii nullitate, controversia anno 1719., coram Vicario Capitulari fuit iterum excitata, & ad sequentes probationes deventum est.

Ad effectum suadendi nullam interfuisse Parochi licentiam, fuerunt a Josepho productæ attestations Vicarii primum, & Secretarii Mensæ Archidiaconalis, qui, pervolutis scripturis, deponit non reperiri facultatem datam a Parocho Terræ Demontii Patri Hieronymo, ut mairimonio, de quo nunc agitur, assisteret, Parochi insuper viventis ejusdem Terræ Demontii, qui recognitis libris Parochialibus, inquit, matrimonium non esse in illis adnotatum, Fratris demum Caroli Francisci Superioris Patrum Cappuccinorum, qui inquit se perlegisse scripturas sui Conventus, in cujus Ecclesia fuit celebratum matrimonium, nec non alias a Patre Hieronymo relictas, nec ex illis ullam resultare matrimonii mentionem.

Ex quibus infert Joseph de nullitate matrimonii non esse dubitandum, cum Cappellani Castrenses, circa facultatem Sedis Apostolicæ, aut Parochi, vel Ordinarii licentiam, matrimoniis nequeant interesse, juxta Resolutiones hujus Sac. Congregationis impressas apud Patrem Schiavam in addit. ad suam Theologiam Bellicam fol. 139., & fol. 140.

Ut vero Constantia interventum licentiæ Parochi suaderet, plerosque Testes formiter examinari curavit, utpote bene conscia, Matrimonium posse ex Testibus probari, licet illud non fuerit a Parocho in libris Parochialibus descriptum, & Parochi licentiam per æquipollentes probationes, & per Testes posse demonstrari juxta decis. 301. num. 5. par. 11. Recent., & juxta decis. 451., & 471. coram Emerix Juniore.

Hinc deveniendo ad Testes a Constantia productos, primus, qui est ejusdem Frater, deponit, se ab Antonio Patre, & ab aliis audivisse fuisse a Parocho datam Religioso licentiam assistendi Matrimonio. Secundus, qui est pariter ejusdem Frater, de eadem licentia præbet testimonium, addendo, quod a communi Genitore fuit Parocho oblata quædam portio casei, & butiri pro dicta licentia obtinenda. Tertius eandem refert cum memorata circumstantia concessionem licentiæ, & subdit se fuisse præsentem uni ex denunciationibus matrimonii, quæ facta fuit in Ecclesia. Quartus inquit, se propriis auribus primam audivisse denunciationem, & tunc in sua domo publice dictum fuisse, quod licentia fuerat Religioso a Parocho data. Quintus ait, se Matrimonio in Ecclesia contracto interfuisse, & aliquod temporis intervallum præterivisse ante accessum ad Ecclesiam, ex quo Pater Constantiæ Parochum adivit, ut ab eo licentiam impetraret; & Sextus qui erat Miles una cum Joseph, inquit se ipsum audivisse proprio ore narrantem, quod Matrimonium fuerat coram Cappellano Exercitus contractum, sed prævia Parochi licentia.

Præter sex Testes, de quibus huc usque sermo habitus est, alii quinque fuerunt sub variis interrogatoriis instante Constantia examinati. Primus autem refert, Patrem Hieronymum aliis interfuisse Matrimoniis, asserendo se ha-

habuisse a Paroco licentiam, Tertius ait, Parocum consueviffe Religiosos admittere ad præstandam Matrimoniis assistentiam, quintus testatur se fuisse præsentem quando Cappellanus postulavit a Parocho facultatem interessendi alteri matrimonio, quod fuit contractum inter Jacobum Pro-num, & quendam mulierem exteram. Alii duo asserunt se credere non posse, ut Cappellanus voluerit sine debita Parochi licentia matrimonio interesse, & primus, secundus, tertius, & quartus, testimonium reddunt, publicatum fuisse matrimonium in Terra Demontii statimac contractum fuit, & Parocum nullatenus reclamasse.

Et ex his simul junctis Constantia concludit non esse de licentia dubitandum. Hæc sunt, que continentur in actis a Vicario Capitulari transmissis, quæ operæ prætium esse censui summam exponere cum nullus sit, qui in Cau-sa scribat, vir etenim, & mulier paupertate laborant, & mulier persona-liter accessit ad Urbem pro obtinenda declaratione validitatis sui matri-monii.

Adeoque dignabuntur EE.VV. decernere.

An constet de validitate Matrimoni in cr. Joseph, & Constantiam contracti in casu &c.

Non constare de nullitate Matrimonii.

Sequentes Causæ fuerunt propositæ, & non resolutæ in ultima Congrega-tione habita die prima Octobris 1720., cujus folium poterit ab EE.VV. *Sess. 25. de Regul.c.5.* benigne reassumi.

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 25. de Regul.c.5.

Dilata, & ad mentem.

ALBANEN.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Sess. 24. c. 18. de Ref.

Dilata, & ad mentem:

DUBIA CONCURSUUM.

- I. *An in Concurfibus, qui imposterum fient occasione vacationis Ecclesiarum Pa-rochialium præcipiendum fit, ut eadem omnino quæfita omnibus Concurrenti-bus proponantur, & quod unusquisque ex concurrentibus intra congruum tempus assignandum, debeat in scriptis satisfacere quæfitis propositis. & an ulterius præcipiendum fit, ut unusquisque ex Concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus Concurrentibus assignando.*
- II. *An, & quantum tempus præfigendum fit illis, qui intendunt appellatio-nem interponere, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabi-li judicio Episcopi.*
- III. *An ante concessinem novi examinis, Appellans a mala relatione Examina-torum, vel ab irrationabili judicio Episcopi, in eo quod attinet ad litteratu-*

ram, debeat in posterum docere de gravamine ex actis primi Concurfus, in quo tam sue, quam Concurrentium responsiones proprio charactere, una cum Concionibus conscriptæ inveniuntur.

IV. An ante appellationis admissiōem, appellans ab irrationabili iudicio Episcopi, non ex capite litteraturæ, sed aliarum qualitatum, teneatur docere de gravamine, aut ex actis primi Concurfus, aut ex aliis documentis, saltem extrajudicialibus ab ipso exhibendis.

Ad Primum affirmative per modum instructionis: Ad secundum esse præfigendum tempus decem dierum ad appellandum: Ad Tertium affirmative, & doceatur de gravamine, vel ex actibus originalibus Concurfus, vel ex copia authentica collationata ad formam Juris. Ad Quartum affirmative.

Refs. 24. c. 8.
de Refr.

NUCERINA PAROCHIALIS.

An sit concedendum novum examen, & quatenus negative? An aliunde constet de irrationabili iudicio Episcopi in casu &c.

Dilata, & ad Mentem.

Refs. 24. de
Ref. c. 8.

O RIOLEN. CANONICATUS POENITENTIARIII.

An in futuris vacationibus Canonicatus Pœnitentiarii Ecclesiæ Cathedralis Oriolen. servanda sit Constitutio san. mem. Gragorii XV. emanat. nonis Novembris anni 1622. quoad Concursum, & electionem faciendam junctim ab Episcopo, & Capitulo, vel potius obset concordia anni 1588. super alternativa inter Episcopum, & Capitulum confirmata in forma specifica de anno 1590. sub san. mem. Sisto V. per litteras Apostolicas in forma rationi congruit, expeditas sub san. mem. Gregorio XIII.

Ad primam dubii partem affirmative. Ad Secundam negative.

Sc's 22. c. 1.
de Refr.

ROMANA INDULTI. Eminentissimus Dominus Cardinalis Marefcottus anno 1717. translationem fecit pensionis, quæ sibi fuerat in majori summa reservata, favore Galeatii Turfi pro quantitate scutorum 30. annuorum; Cumque subinde prædictus Galeatius fuerit a Sanctissimo Domino Nostro adscriptus inter Equitos levis armaturæ, & ulterius cogitaverit de contrahendo matrimonio, indultum anno 1718. obtinuit retinendi prædictam pensionem, etiam si castra sequeretur, & non incederet in habitu, & tonsura, & matrimonium contraheret cum qualibet muliere etiam vidua. In Indulto mox memorato non fuit facta mentio, quod Galeatius, tempore intermedio, hoc est a translatione pensionis ad ejusdem Indulti concessionem fuerat adscriptus inter Equites levis armaturæ; cumque Galeatius, uti vir probus, se abstinerit ab exactione pensionis, & Sanctissimo Domino Nostro supplicaverit pro concessione Brevis declaratorii, & quatenus opus esset,

effet, pro gratia *perinde valere*, & a Sanctitate sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, fuerunt eadem alias perfectæ inter simplices restrictus, & emanavit responsum, *quod causa proponeretur in Julio*.

Ad tramites hujus responsi, subscripta fuerunt dubia infra recensenda; Cumque tres sint dubiorum partes, an scilicet Officium Equitis levis armaturæ obstet retentioni pensionis Ecclesiasticæ, an in hypothese, in qua obstet indultum jam obtentum, suffragetur Gelatio, & an denique in omnem durissimum casum esse valeat locus gratiæ *perinde valere*, de unaquaque parte opus est brevem habere sermonem.

Quoad primam itaque, contendit Galeatius, quod Officium Equitis levis armaturæ non obstet retentioni pensionis Ecclesiasticæ, quidquid enim sit, an regula generalis adstruens incompatibilitatem inter Militiam, & Clericatum, & si inter Militiam, & pensionem Ecclesiasticam, non obstante, quod Miles se in sævis non exercuerit, & licet non fuerit monitus, procedat in Militibus tantum Principum secularium, vel etiam se extendat ad Milites Summi Pontificis, qua in re negative respondet *Cardinalis de Luca de pensionibus disc. 46. num. 8., & seqq.*, & affirmativam sustinet opinionem *Rocca disputationum Juris cap. 191. num. 25. & seqq.*, quam etiam amplexa est *Rota decis. 69. decis. 216. coram Card. Celso, & in earum confirmatoria prima Julii 1663. coram bon. mem. Albergato, & novissime in Perusina Pensionis 11. Maii 1716. per totam coram R. P. D. de Herrera*.

Aliud tamen subditur esse dicendum in terminis Equitum levis armaturæ, qui non sunt instituti ad pugnandum, sed ad simplicem custodiam Corporis Pontificii, quique idcirco in litteris patentibus appellantur -- *Gentiluomini delle guardie di Nostro Signore*.

Exemplo deducto ab Officio Capitis Regionis Urbis Romæ, quod non est incompatible cum Clericatu, nec cum pensionibus Ecclesiasticis, ex quo dictum Officium versatur circa custodiam Civitatis, nec est institutum ad bellandum, uti habetur in *decis. 13. post Constantin. ad Statutum Urbis, & in cujus confirmatoria 12. Februarii 1694. §. finali cor. bon. mem. Pio*.

Absque eo quod quidquam referat, quod Sacra hæc Congregatio anno 1693. dispensationem consuluerit esse bon. mem. Jacobo Sorbolongo dandam, ut pensiones retinere posset cum Officio Vexilliferi equitum levis armaturæ Summi Pontificis, quo Sacræ Congregationis rescripto *Rota in allegata Perusina Pensionis cor. R. P. D. de Herrera*, usa est ad effectum suadendi incompatibilitatem Clericatus Beneficii, & pensionis cum quacumque Militia, etiamsi illa sit Militia Summi Pontificis, cum hæc responsio referatur ad petitionem Sorbolonghi, qui instantiam promovit pro dispensatione, & insistere noluit juris dispositioni.

Transfendo ad secundam partem, contendit Galeatius, quod indultum obtentum sibi suffragetur ad effectum retinendi pensionem; si etenim indultum obtentum respicit statum veræ, & propriæ Militiæ, necnon statum conjugalem, ex verosimili utique concedentis intentione comprehendere dicendum est casum, de quo nunc agitur, impropriæ videlicet Militiæ, & multo magis cum fuerit concessum paulo post obtentum Officium Equitis levis armaturæ, & in specie pro retinenda pensione ad sui favorem translata ab Eñõ Card. Marefcotto.

Haud urgente, quod non fuit Summo Pontifici Indultum concedenti expositum, quod per adscriptionem inter Equites levis armaturæ pensio remaneret extincta, hinc inferendo, quod indultum suffragari non potest; quandoqui

doquidem ex adductis a Scribentibus pro Galeatio, tunc extinctio Pensionis adfuisse dici posset quando clarum esset, & extra quamcumque ambagem, quod status Equitis levis armaturæ esset incompatibilis cum Clericatu, & cum Beneficio, seu Pensione, secus autem, quoties, prout hic, casus ad minus est dubitabilis, & subjacet disputationibus; in hoc quippe rerum statu ad effectum inducendi Pensionis extinctionem, trina monitio fuisset necessaria, *juxta dec. 279. num. 3. & seqq. part. 16. recent., & in Romana Pensionis 8. Junii 1685. coram bon. mem. Rondinino.*

Ultima superest pars, juxta quam Galeatius in omnem durissimum casum supplicat pro gratia *perinde valere*, tum quia nullus adfuit dolus, quando Summo Pontifici preces exhibuit pro Indulto, & adscriptionis inter Equites levis armaturæ mentionem non fecit. Tum quia si Indultum Sorbolonghi restrictum ad statum conjugalem fuit ampliatum ad statum Vexilliferi inter Equites levis armaturæ, non obstante, quod ille plures terminos Pensionum exegisset, a fortiori videtur esse debere locum extensioni Indulti de quo nunc agitur, utpote comprehendenti non solum statum conjugalem, sed etiam statum veræ, & propriæ militiæ, & multo magis cum Galeatius terminos pensionum hæctenus ob reverentiam non exegerit, nec eidem ulla lis fuerit mota a Beneficiato.

Hæc sunt in Causa, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An Officium Custodiæ Corporis Pontificis Equitum levis armaturæ obset retentioni Pensionis, & quatenus affirmative.*
- II. *An Indultum suffragetur Galeatio, vel potius sit locus sanatoria, seu gratiæ perinde valere in casu &c.*

Dilata.

*Sess. 4. c.
de Ref.*

DERTHONEN. JURIORUM PAROCHIALIUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 19. Novembris 1718., nec ulla fuit capta resolutio. Fuit eadem repropoita in Congregatione habita die 3. Decembris ejusdem anni, & fuit resoluta; Cumque obtenta fuerit Collitigantibus nova Audientia, & præter sexdecim dubia alias disputata, aliud fuerit superadditum.

Dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. *An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis die 3. Decembris 1718.*
- II. *An jus benedicendi Puerperas spectet privative ad Archipresbyterum, & Capitulum in casu &c.*

Dilata.

Die Sabbathi 7. Decembris 1720.

Equentes Causæ remanserunt indecisæ in postrema Congregatione habita die 16. Novembris ; quo circa dignabuntur EE.VV. reassumere folium dictæ Congregationis, & sequentibus dubiis respondere .

ROMAEOA INDULTI.

- I. *An Officium custodia corporis Pontificis Equitum levis armaturæ obstet retentioni Pensionis . & quatenus affirmative .* *Sess. 22. c. 1. de Ref.*
- II. *An Indultum suffragetur Galeatio , vel potius sit locus sanatoria , seu gratiæ perinde valere in casu &c.*

Ad Primum affirmative , ad Secundum negative ?

DERTHONEN JURIORUM PAROCHIALIUM .

- I. *An & in qua parte sit standum , vel recedendum a decis. die 3. Decembris 1718.* *Sess. 24. c. 2. de Ref.*
- II. *An jus benedicendi Puerperas spectet privative ad Archipresbyterum , & Capitulum in casu &c.*

Standum esse in decis. quoad primum 2. 3. 4. 5. 6. 8. 11. 13. 14. item quoad septimum in decis. quoad primam partem : & quoad secundam esse in libertate Puerperarum accedere ad quacumque Ecclesiam sibi benevisam ; quoad nonum Dilata , & Testes examinentur formiter ; quoad decimum in decis. id est præcedentiam deberi potius Archipresbytero, quam Capitulo ; quoad decimum secundum servandam esse concordiam anni 1555. , & quoad decimum quintum examinentur Testes formiter , & interim servetur sententia anni 1649. , & ad decimum sextum in decis. etiam quoad Cappellanos, & inservientes dummodo sepult. Ca nonicorum sit eis communis, vel habeant sepulturam pro se ipsis .

ULYS.

ULYSSIPONEN. OCCIDENTALIS CONFRATERNITATIS. In Ecclesia Patrum Dominicanorum Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis licet ab antiquo tempore erecta reperiretur Confraternitas Santissimi Rosarii, circa annum nihilominus 1715. erecta fuit in Ecclesia S. Mariæ Conceptionis sita in via nova nuncupata - *Dos ferros* - ejusdem Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis, alia Confraternitas Santissimi Rosarii, obtenta facultate a piæ, & semper recolendæ memoriæ Patre Antonino Chlochæ Ordinis Magistro; Cumque Rector Ecclesiæ Beatæ Mariæ Conceptionis de erectionis validitate dubitaverit, & Sanctissimo Domino Nostro supplicaverit pro revalidatione, *supplicat humillime Sanctitati Vestræ*, verba sunt supplicis libelli, *quatenus prædictam Confraternitatem revalidare dignetur, eique indulgentiarum fruitionem de speciali gratia impertiri dignetur*, instantiæ examen fuit ad hanc Sac. Congreg. remissum, datisque pro informatione litteris ad Patriarcham, ejusque habita informatione, cum instantia fuisset proposita in *Congregatione habita die 14. Februarii 1719.* rescriptum fuit, quod *audiretur Confraternitas antiqua*.

Contendit autem Confraternitas erecta in Ecclesia Parochiali Santissimæ Conceptionis esse debere locum revalidationi, primo quia agitur de Confraternitate jam erecta, magna cum pompa, & magna cum solemnitate, ita ut non sine scandalo præferri posset decretum de ejus abolitione. Secundo quia si quid obstarè potest revalidationi nihil aliud est, quam Constitutio Clementis Octavi 115. §. 2. *Bull. tom. 3.* in qua demandatur, quod una tantum Confraternitas, seu Congregatio ejusdem Instituti in unaquaque Civitate erigatur; Constitutionem hanc autem asseritur non ob stare cum in eadem Civitate Ulyssiponensi plures adsint Confraternitates ejusdem Instituti, & cum Civitas sit amplissima, & magno populi numero referta, quibus concurrentibus circumstantiis, non obstante bulla Clementina, dicitur esse posse in una, & eadem Civitate duas ejusdem Instituti Confraternitates; juxta tradita per *Card. de Luca de Præeminentiis discurs. 10. num. 12.* Tertio quia, gratia revalidationis in consimilibus terminis jam admissa fuit ab hac Sac. Congr. in *Valentina Societatis Rosarii 2. Augusti 1687.* uti habetur apud *Monacell. in formul. tom. 4. pag. 5. num. 2.*

Excipit e contra Confraternitas Santissimi Rosarii erecta in Ecclesia Patrum Dominicanorum, non esse locum revalidationi etiam per viam gratiæ, cum hæc revalidatio sibi sit præjudicialis, & suum jus sit undequaque clarum, utpote fundatum in allegata Constitutione 115. Clementis Octavi, in cujus sequelam, quando in una Civitate erecta est unius Instituti Confraternitas, alia ejusdem Instituti erigi non potest, uti late ad ornatum dictæ Constitutionis firmant *Capyc. Lat. decis. 169. a n. 43. Lezana in consil. impress. tom. 2. Oper. moral. verbo Confraternitatis n. 28. usque ad fin., Marani respons. 3. per totum tom. 1., & cohærenter ad hæc, cum exorta fuisset in quadam causa Neapolitana controversia inter Confraternitatem Santissimi Rosarii erectam in Ecclesia Patrum Conventualium S. Francisci Casalis Portici, & aliam Confraternitatem ejusdem Santissimi Rosarii erectam in Ecclesia Parochiali, re delata ad hanc Sacram Congregationem. eadem die 13. Februarii 1682. distulit resolutionem, ut videret, an Confraternitas noviter erecta in Ecclesia Patrum Conventualium naturam, & indolem haberet veræ Confraternitatis, vel potius dicenda esset cætus piorum virorum, & piarum Mulierum insimul convenientium ad recitandum Rosarium, comper-
toque, quod fuerat erecta anno 1686, accedentibus litteris patentibus*

Patris

Patris Generalis Ordinis Prædicatorum, non obstante, quod alia Confraternitas in Ecclesia Parochiali jam erecta reperiretur usque de anno 1628., repropoſita Cauſa die 17. Julii 1683. reſponſum fuit, poſtiorẽ erectionem factam in Eccleſia Minorum Conventualium non ſuſtineri.

Neque, his poſitis, Confraternitas erecta in Eccleſia Patrum Dominicanorum putat obefſe poſſe ea, quæ in contrarium ab alia Confraternitate aſferuntur; In eo enim, quod attinet ad ſcandalum dicitur, vel illud non adeſſe, vel eſſe contemnendum, tum quia poſterioris deſtructio Confraternitatis a Summi Pontificis clara, & aperta Conſtitutione deſcendit, tum quia nemo eſt, qui non videat, non a piæ memoriæ Patre Generali, nec ab Ordine Domenicano, ſed a ſimplici Religioſo ejuſdem Ordinis inſubſiſtentem proceſſiſſe erectionem novæ Confraternitatis; ad eum etenim, uti deputatum ad exequendas litteras Patris Generalis inſpicere, & examinare pertinebat, an in nova erectione, quæ fieri debebat, ſervatis ſervandis, concurrerent, nec ne conditiones a Bulla Clementina præſcriptæ: In eoque, quod ſpectat ad magnitudinem Civitatis Ulyſſiponen., ſubditur, Bullam Clementis Octavi non diſtinguere inter magnas, & parvas Civitates, quinimmo magnas expreſſe comprehendere, eum Romam ipſam comprehendat; Abſque eo quod quidquam faciat, vel aſſertum Cardinalis de Luca loco citato, vel conſuetudo Civitatis Ulyſſiponen. in qua erectæ dicuntur plures Confraternitates ejuſdem Inſtituti, quandoquidem in caſu, in quo ſcripſit Cardinalis de Luca, Sacrorum Rituum Congregatio nihil aliud reſpondit, niſi quod Confraternitas Sanctiſſimi Roſarii non erat erigenda Auctoritate Ordinaria, ſed auctoritate Patris Generalis Ordinis Prædicatorum, quæ res nihil habet commune cum re, de qua nunc agitur, & quatenus exiſtentia plurium Confraternitatum ejuſdem Inſtituti in eadem Civitate Ulyſſiponenſi, in facto ſit verificata, in Jure ſuſtinetur eam non obefſe, tum ob contrarietatem Bullæ Clementinæ, tum quia non conſtat, an memoratæ Confraternitates, habeant veram naturam, & indolem Confraternitatum, & an fuerint erectæ ante, vel poſt dictam Conſtitutionem.

Supereſt reſolutio in Cauſa *Valentina Societatis SS. Roſarii* 2. Aug. 1687. in qua Sac. Congregatio cenſuit poſtiorẽ Confraternitatem eſſe tolerandam, & quoad Indulgentias agendum eſſe cum Sanctiſſimo, dicitur enim eam non eſſe applicabilem, primo quia agebatur de duabus Confraternitatibus erectis in binis Eccleſiis Patrum Dominicanorum, quæ diſtabant inter ſe bis mille tercentum, & quatuor paſſibus, uti colligitur ex folio Congregationis, quando hic, & nunc non agitur de binis Confraternitatibus erectis in binis Eccleſiis Patrum Dominicanorum, & una Eccleſia diſtat ab alia paſſibus mille octocentum ſexaginta, & uno; ſecundo quia in Cauſa Valentina ſecunda Confraternitas ab antiquiori tempore fuerat erecta; erecta ſiquidem fuerat anno 1619. quando Confraternitas, de qua nunc agitur fuit erecta anno 1715., & inſtantia pro abolitione in Cauſa Valentina fuit, propoſita anno 1697., & oppoſitio contra revalidationem Confraternitatis, de qua nunc agitur, fuit propoſita anno 1719., & tertio tandem quia in Cauſa Valentina Procurator Generalis Ordinis preces obtulit pro validatione ſecundæ Confraternitatis, quæ circumſtantia in caſu non concurrat.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus gratiæ ſuper revalidatione Confraternitatis SS. Roſarii factæ
Tom. I. E c c in

Pro Gratia revalidationis, juxta modum, & quoad Indulgentias agendum esse cum Sanctissimo.

Sess. 23. c. 18.
de Ref.

CREMONEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Factum hujus causæ fuit integre expositum in folio Congregationis habitæ die 8. Julii 1719., quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Porro tunc disputato dubio: *An, & quomodo Oratoris precibus esset annuendum in casu &c.* precibus videlicet Marchionis Josephi Antonii Vidoni instantis pro erectione Collegiatæ in executionem ultimæ voluntatis Marchionis Cæsaris Vidoni, responsum fuit: *pro gratia erectionis Collegiatæ juxta modum*, & modus fuit, quod transmitteretur plancta Ædificii faciendi, unacum relatione Peritorum in ordine ad expensam, & quod etiam transmitteretur nota expensarum factarum pro comparandis cæmentis, & in emptione domus facta a Cæsare juniore de Vidonis, & tandem, quod fructus percepti ex redditibus Portus Piceleonis post compositiones initas cum Rev. Fabrica deponerentur, & implicarentur pro augmento numeri Canonicorum.

Pius Testator inter cætera, quæ demandaverat in erectione suæ Collegiatæ, demandaverat, quod prope Ecclesiam construerentur Domus Canonicales in quibus Canonici possent habitare. At animadverso a Marchione Josepho Antonio, quod harum domuum constructio inutilis erat futura, ex quo novi Canonici probabiliter futuri erant Cives Oppidi S. Joannis de Cruce: quippe idcirco adigi nunquam potuissent ad proprias domos defendendas, novus ad hanc Sac. Congregationem recursus habitus est pro facultate construendi loco dictarum Domorum Canonicalium a Testatore ordinarum, construendi inquam prope Ecclesiam magnum cubiculum, in quod Canonici tempore hyberno se recipere possent, unacum quadam alia mansione, in qua se induere, & spoliare valerent, sub obtentu potissimum, quod ea major pecuniæ summa, quæ esset eroganda si Domus Canonicales ædificarentur, & non ædificaretur cubiculum, unacum mansione supra memorata, implicari posset vel in augendo numero Canonicorum, vel in augendis eorundem redditibus die 18. Nov. anni 1719. rescriptum fuit *pro facultate*, & in litteris datis ad Episcopum Cremonensem, fuit ei demandatum, ut ultra cætera documenta, quæ transmittere debebat, transmitteret etiam notulam pecuniæ retrahendæ ex omissione fabricæ Domuum Canonicalium, ut videlicet statui posset, an in unam, vel in aliam causam pecunia esset eroganda, hoc est, vel in augmentum Canoniatuum, vel in augmentum reddituum Canonicalium.

Supervenerunt responsiones Episcopi Cremonensis, unacum documentis ab ipso expetitis; Transmissa etenim fuit primo loco plancta a Peritis confecta; in qua designatur locus pro ædificando cubiculo, in quo Canonici stare debent, unacum mansione, in qua se spoliare, & induere pariter debent. Transmissa secundo loco fuit nota expensarum factarum pro parandis cæmentis juxta relationem publici Periti, alias exhibitam huic Sac. Con-

Congregationi, & hæc expensa ascendit ad sc. 1158., & ob. 51., sed cum cæmenta partim fuerint ob temporum, & bellorum injuriam dispersa, & partim fuerint in proprios usus a Marchione Josepho Antonio conversa, idem Marchionon solum se offert promptum, & paratum ad restitutionem eorum, quibus usus est, sed etiam ad pretium aliorum, quæ fortuito, ex causa videlicet temporis, & bellorum dispersa remanserunt, ut scilicet eo facilius opus pium perfici possit. Transmissa fuit tertio loco nota valoris domus emptæ desumpti ex instrumento originali emptionis; pretiumque hujus domus est in sc. 266., & hanc domum Marchio Joseph Antonius offert pro se retinere, ejusque valorem persolvere, si ita placeat huic Sac. Congregationi, vel eam etiam libenter dare in computum ejus, quod ipse tenetur persolvere, ut infra exponetur. Transmissa fuit quarto loco nota reddituum Portus Piceleonis perceptorum post compositiones initas cum Rev. Fabrica, & eorum summa ascendit ad sc. 1236. & ob. 63. quæ juxta mandatum hujus Sac. Congregationis jam fuit deposita, uti desumitur ex publico instrumento. Transmissa fuit quinto loco nota expensæ faciendæ pro cubiculo magno, & alia mansione, & hæc juxta relationem Peritorum ascendit ad sc. 788., & ob. 66. itaut pecunia, cui parciteur ex omissione fabricæ Domorum Canonicalium, sit in sc. 3293. & ob. 73.

Hæc sunt, quæ fuerunt ab Episcopo Cremonensi in obsequium mandatorum hujus Sacræ Congregationis transmissa, & post hæc transitum faciendū ad integram pecuniarum summam, quæ extat, & quæ est eroganda in erectionem Collegiætæ, necnon ad expensas prædictæ erectione necessarias, ut deinde statui valeat, an augendus sit Canonicorum numerus, vel potius augeri debeant eorum redditus, binæ sunt partitæ dictam pecuniarum summam constituentes, altera est scutorum 1236., & obulorum 63. ex redditibus Portus Piceleonis, uti supra dictum est, altera est scutor. 5000. in quibus Marchio Joseph Antonius se debitorem constituit in compositionibus initis cum Reverenda Fabrica, in qua tamen partita compræhenditur Domus emptæ pretio scutor. 266. quatenus ea sit retinenda pro Collegiætâ; Et in eo, quod attinet ad expensas, & ad id, quod superesse potest, de quo disceptatur, an sit erogandum in augmentum numeri, vel in augmentum reddituum Canonicorum, ultra recentitam summam scutorum 788., & obulorum 66. necessariam pro cubiculo, & mansione, comparanda sunt Sacra Suppellectilia, expediendæ sunt Bullæ Apostolicæ, & solvenda sunt honoraria, & mercedes illis, qui pio Operi promovendo suas operas locarunt, suosque labores impenderunt, hisque omnibus detractis, concluditur, superesse scuta 3500. circiter quæ investita in tot effectibus, seu terrenis in Provincia Cremonensi reperiendis, sufficere dicuntur pro fundo dotali aliorum duorum Canonicatum ultra quatuor Canonicatus a Testatore statutos, compræhenso Præposito, seu Archipresbytero, quibus Canonicis ducatonos 45. assignavit, & Præposito ducatonos 59., juxta ea, quæ referuntur in folio Congregationis habitæ die 8. Julii 1719.

Addit Episcopus in sua informatione sibi consultius videri, quod pecuniæ retrahendæ ex omissione fabricæ Domuum Canonicalium implicentur in augmentum numeri Canonicorum, & signanter, quia S. Carolus Borromæus, cui tanquam Archiepiscopo Mediolanensi subiecta erat Diœcesis Cremonensis nonnullas in illa suppressit Collegiætâs, illas videlicet locorum Ripaltæ, & Suspirii, eo quia numerus Canonicorum non erat sufficiens pro Sacris

functionibus, & Canonici in parvis Oppidulis degentes vitam ducebant in ludis, & venationibus.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in casu Sc.

Augendum esse numerum Canonorum ad ratam reddituum, & onera Missarum esse repartienda inter antiquos, & novos Canonicos.

*Sess. 25. c. 19.
de Regul. &
Monial.*

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 7. Maii 1718., cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi, & tunc responsum fuit dilata, & coadiuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes. Fuit eadem deinde reproposita in Congregatione habita die 24. Febr. hujus anni 1720. nec ulla fuit capta resolutio, sed rescriptum fuit ad mentem, & mens fuit, quod moderno Episcopo Neocastren. scriberetur pro secreta informatione, licet enim in hac Causa bini fuerint confecti processus, nullus tamen a loci Episcopo confectus est. Primus enim a Vicario Capitulari, & alter ab Episcopo Cathacensi tanquam Delegato fuit compilatus. Supervenerunt responsiones moderni Episcopi Neocastren., quarum tenor in folio manuscripto annexo EE. VV. notificatur, ut omnibus mature de more perpensis sequenti dubio respondeatur.

An sit locus restitutioni in integrum in casu Sc.

Negative, & quoad absolutionem a Censuris ad D. Secretarium cum Sanctissimo.

*Sess. 24. c. 18.
de Refor.*

TARANTINA ARCHIPRESBYTERATUS. Occasione vacationis Archipresbyteratus Collegiatae Terræ Martinæ, qui habet annexam curam Animarum, & cujus tanquam primæ Dignitatis Collatio pertinet ad Datariam, inductus fuit de more concursus ab Ordinario, ad effectum, eum, ut moris est, transmittendi ad eandem Datariam.

Januarius Ratticus se concursui obtulit, sed non fuit ab Ordinario ad concurrendum admissus, idemque ad Sedem Apostolicam appellavit, & ejus appellatio præsentata dicitur re integra, & antequam fieret concursus; cumque in concursu subinde factio fuerit approbatus Isidorus Chirullus cum solita attestazione de magis digno, appositum fuit in Dataria, ne ei fieret collatio Archipresbyteratus, nihil transeat, suspensaque, & retardata Signatura supplicationis, Causa ab Eminentissimo Pro-Datario fuit ad hanc Sac. Congregationem remissa.

Contendit Ratticus, nullum fuisse concursum, & se idcirco esse admittendum ad concurrendum, cum habeat omnes qualitates latius in sua Scriptura, & Summario enumeratas pro obtinendo Archipresbyteratu, & cum nullatenus subsistat asserta diffamatio concubinitus cum quadam fœmina, ita ut fuerit ipse injuste a concursu repulsus.

Jura

Jura hinc inde circumferuntur ; Unde onus erit EE. VV. decernere .

- I. *An constet de nullitate concursus , & quatenus affirmative .*
- II. *An Ratticus sit ad concursum admittendus .*

Ad Primum negative , & amplius .

Ad secundum satis provisum in primo .

GERUNDEN. EXPENSARUM. Inter Beneficiatos Cathedralis Ecclesiæ Gerunden. nonnulli reperiuntur Beneficiati graduati, Laurea videlicet Doctorali insigniti, quique utuntur veste nobiliori, & alii reperiuntur non graduati.

*Sess. 4. c. 12.
de Refor.*

Inter Beneficiatos graduatos, & non graduatos exorta est controversia super delatione Vexilli, & astarum Baldachini, occasione associationis Sanctissimi Viatici ad Infirmos, contententibus graduatis id ad se spectare, & sustinentibus non graduatis id ad eos non pertinere.

Post judicia in partibus agitata, Causa delata fuit ad Sacrorum Rituum Congregationem, quæ die 11. Dec. 1718. rescripsit *dilata, & examinentur Testes formiter, & interim servetur sententia Episcopi*, in qua declaratum fuit Beneficiatis graduatis competere præcedentiam privative ad cæteros Beneficiatos non graduatos, & in ea esse mantendos.

Cum autem Beneficiati graduati depræhenderint non graduatos extraxisse ex massa communi expensas hucusque factas pro lite sustinenda, & ulterius ex eadem massa extrahere velle alias expensas in posterum pro eadem Causa faciendas, idque minime justum esse reputaverint, ex quo non agitur de lite contra tertium, vel pro interesse Communitatis, sed de lite inter ipsos, unum, idemque corpus constituentes, examen hujus instantiæ remitti obtinuerunt ad hanc S. Congregationem, in cujus remissionis sequelam onus erit EE. VV. decernere.

- I. *An liceat Beneficiatis non graduatis pro expensis litis, de qua agitur, extrahere pecunias ex massa communi .*
- II. *An indem liceat Beneficiatis graduatis, itaut valeant ex eadem massa communi extrahere non solum expensas faciendas, sed etiam factas occasione prædictæ litis, & quatenus affirmative quoad utrosque .*
- III. *An Beneficiati non graduati teneantur reintegrare massam de pecuniis extractis in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus .

THEATINA PRÆEMINENTIARUM, SEU PRÆSTATIONIS OBEDIENTIÆ. Fuit pluries proposita hæc Causa, & signanter in Congregatione habita die 30. Jan. 1717. & tandem fuit resoluta in Congregatione habita die 10. Aprilis eiusdem anni. Exortisque deinde novis controversiis, tum circa novam audientiam, tum circa dubia, quæ erant disputanda, jusserunt EE. PP. in Congregatione habita die 8. Junii 1720. quod disputarentur dubia mox referenda, pro quorum idcirco resolutione humillime exorantur.

*Sess. 24. de
Ref. c. 3.*

- I. *An in primo solemnî ingressu teneatur Archiepiscopus accedere ad Ecclesiam*

fiam Majorem, vel ad Ecclesiam sibi benevisam ad recipiendam obedientiam ab universo Clero Terræ Vasti.

- II. *An in reliquis visitationibus, in quibus vult exigere obedientiam ab Universo Clero teneatur eam recipere in Ecclesia Majori, vel alia sibi benevisam ejusdem loci, vel quatenus in uno, vel in utroque ex dictis casibus teneatur accedere ad Ecclesiam Majorem.*
- III. *An Ecclesia S. Mariæ Majoris, vel altera S. Petri sit Major.*

*Seff. 23, c. 1.
de Ref.*

MONTIS FALISCI. Ad notitiam devenit Josephi Philippi Virgulti quodam Testamentum conditum anno 1582. a Dominico quond. Gentilis; cumque in eodem Testamento nonnulla legata pia contineantur, pro suæ conscientiæ securitate prædictus Joseph Philippus tenorem exhibet testamenti EE. VV. in Summario Scripturæ circumferendi, & ipsarum oraculum exposcit super resolutione sequentium dubiorum.

- I. *An onus Anniversarii, & Missarum annualium sit perpetuum, vel potius temporale ad vitam hæredum Testamentariorum.*
- II. *Quæ quantitas Missarum intelligatur sub nomine Anniversarii, & Missarum annualium.*
- III. *An sub nomine Anniversarii, & Missarum annualium intelligatur unum, & idem onus, seu potius sint onera diversa, & distincta.*
- IV. *An pœna injuncta in casu contraventionis sit temporalis restricta ad primos hæredes, vel potius perpetua, repetita in aliis successive hæredibus.*
- V. *An Orator teneatur insolidum, vel pro sua virili tantum, & quid pro aliis bonis per ipsum possessis, & emptis ab aliis Cohæredibus.*

- Merectores, & Scholarum Discipuli interesse possent, pag. 18., & p. 164. §. *Putant in princ.*
- Missam qui celebrat, licet a Divinis fuerit suspensus, irregularitatem incurrit, p. 106. §. *Factum.*
- Missæ celebranda est, sed non applicanda, si Cappellania fundata fuerit cum onere celebrationis Missæ quotidianæ pro *satisfactioe*, & *voto Monialium*, pag. 164. §. *Putant.*
- Missam celebrare interdicit Presbyter habens tremulas manus propter periculum subversionis sanguinis pag. 64. §. *De Justitia.*
- Missæ celebratio cum alterius Sacerdotis assententia, an permitti queat Sacerdoti tremulas manus habenti, pag. 64. §. *Pro negativa, & seq.*
- Missæ Sacrificium non esse pro Testatore applicandum, excepta feria secunda non impedita, censuit Sacra Congregatio in casu, quo Cappellania erecta fuerat cum obligatione celebrandi quotidie hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium, & applicandi qualibet Feria secunda non impedita Missam Mortuorum pro Anima Testatoris, pag. 18. §. *Cohærenter circa finem, & pag. 164. §. Putant circa finem.*
- Missæ Sacrificium, quando ex verbis, aut mente Testatoris noo colligitur, quod ipse reliquerit libertatem Sacrificii, debet pro illius anima applicari, pag. 17. §. *Ec concordant, & pag. 124. §. Pro applicatione.*
- Missæ celebratio in Navibus Hispanorum, & in Triremibus Classis Pontificiæ concessa fuit sub hac clausula -- *Dummodo celebratio Missæ eo dumtaxat tempore, quo Mare tranquillum, & Cælum serenum reperiat, & cum assistentia alterius Sacerdotis, seu Diaconi fiat, itaut periculis effusionis sanguinis in dicta celebratione minime adsit*, pag. 64., & 65. §. *Additur.*
- Missarum reductio non solet fieri, si alia onera possunt reduci, itaut ea postremum locum obtineat, pag. 106. §. *Potissimum.*
- Missarum reductio locum sibi vindicat etiam in Missis per contractum acceptatis, quando tractu temporis contractus reducitur ad iniquitatem, & ad læsionem, pag. 138. §. *Facit.*
- Missarum celebrandarum suspensio an, & quando concedatur, si Missæ plures fuerint anticipate celebratæ, pag. 195. §. *In Congregatione.*
- Missarum, quæ ultra debitum numerum celebratæ sunt, an, & quando admittatur, vel denegetur compensatio cum Missis deinceps celebrandis, pag. 194. §. *In Congregatione habita die 2. & seq.*
- Missarum Legatum pium relictum cum verbis in perpetuum, non restringitur ad centum annos, sed ad quodcumque tempus extenditur, p. 139. §. *Pro oneris.*
- Missarum Manualium eleemosynæ capaces sunt Regulares, qui Bona in communi possidere prohibentur, p. 223. §. *Procedentibus.*
- Missarum eleemosynam an petere possit is, qui eas celebravit, putans, se ad earum celebrationem teneri, examinatur, pag. 57. §. *Hæc & alia.*
- Missarum eleemosynæ ad augmentum non teneri Hæredem, rescriptum fuit, pag. 38. §. *Pratendente.*
- Missarum subrogationem loco Anniversariorum per Moniales celebrandorum cum cantu, addito aliquali earum numero ex motivo magni incommodi, quod Moniales subire tenebantur in adimplemento distorum Anniversariorum indulgit Sacra Congregatio, p. 324. §. *Pro faciliori in princ.*
- Missarum itidem celebratio loco 154. Anniversariorum annuatim celebrandorum iudulatum fuit Capitulo Cathedralis Bracharenis ex motivo, quod Anniversaria erat Canonice nimis onerosa, pag. 324. §. *Pro faciliori in finem.*
- Missas celebrari facere possunt Hæredes per alios Sacerdotes sibi benevolos, & remanent in libertate dandi, aut non dandi Fratibus annuos redditus, istis relictis sub onere celebrationis Missarum, pag. 224. §. *Firma in princ.*
- Missas tres de Mortuis, & non alias applicandas esse pro testatoris anima, censuit Sacra Congregatio in casu, quo idem Testator demandaverat, ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unum, cum hoc quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrarentur de Mortuis pro Anima Fundatoris, pag. 17. §. *Cohærenter.*
- Moniales an, & quomodo è Monasterio educi possint, & in alia Monasteria collocari, si ruinam minetur Monasterium, vide deducta, pag. 333. §.
- Moniales, si Episcopo sint subiectæ, comprehenduntur in Calibus, & Censuris, quas Ordinarius sibi generaliter reservavit, pag. 392. §. *Transcundo.*
- Montis Pietatis Administratoribus solet Sacra Congregatio imperituri licentiam accipiendi pecunias ad rationem interusurii trium pro centenatio, & exigendi a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenatio sub clausulis tamen, quod interusurium non exigatur, nisi ad rationem quinque, quodque intra certum tempus fiat restitutio summæ ad usuram acceptæ, pag. 28. §. *Pauperum.*
- Montis Pietatis Administratores exigunt a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenatio; duo enim sunt pro Ministrorum salariis, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons est subiectus summam recipiendo, ad rationem trium pro centenatio, p. 29. §. *Abque eo quod.*
- Montes Pietatis possunt aliquid moderatum ultra sortem exigere pro salariis, aliisque necessariis impensis, p. 20. §. *Concessioni.*

N

Nepophitus, si fuerit dispensatus quoad Ordines, videtur non indigere dispensatione quoad consequenda Beneficia p. 97. §. *Quoad in fin.*

Neophitatus, ad effectum inducendi irregularitatem, sibi vindicat locum in eo, qui fuit in adulta ætate baptizatus, & in Baptismate novus est, pag. 97. §. *Præterquam quod.*

Non vero applicatur iis, qui in infantili ætate constituti Baptismum, neque iis, qui in adulta quidæ ætate Baptismum, receperunt, sed post aliquod temporis intervallum, & experimentum, ab Ordinario idonei ad Sacros Ordines suscipiendos reputantur, *ib.*

Nominatio Concionatoris potest ad unum spectare, & Communitati incumbere onus elemosynam solvendi, si concurrat immemorabilis consuetudo, pag. 285. §. *Communitas.*

Nominaciones ad Canonicatus in futurum vacatures contendunt quidam Episcopi a se in primo ingressu fieri posse, sed ejusmodi nominationes habent naturam gratiarum expectatarum, pag. 173. §. *Excipiunt in fin.*

Novitia, si careat dote, potest a Monialibus ejici, ac ad Professionem non admitti, licet eam Episcopus nominaverit sub obtentu, quod ipse in primo ingressu possit Novitiam sine dote ad Professionem evittendam nominare, p. 72. §. *Excipiunt.*

Novitus reticens impedimentum occultum potest e Religione post emissam Professionem expelli, sed servata forma S. Concilii Tridentini cap. 19. *sess. 25. de Ref.*, p. 300. §. *In una.*

Novitorum in admittance non videtur æquum, quod Papa suppleat Consensum Superioris, pag. 464. §. *Adversus.*

O

Ordinandus nullus est, qui illi Ecclesie, aut Pio Loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, non adscribatur, pag. 90. §. *Adversus.*

Ordinandi proprius Episcopus dicitur etiam ille, ex cuius Diocesi Ordinandus trahit originem, p. 365. §. *In nihilum in fin.*

Ordinans aliquem sine sufficiente titulo tenetur alimenta subministrare, donec ille Ecclesiasticum Beneficium assequatur, p. 215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*

Ordinari non debet is, qui ex propria industria, aut honesto labore habet tantum lucrum, quantum satis est ad vitæ sustentatione pag. 215. §. *Sanctæ Crucis.*

Ordinatu nomine venit Vicarius Generalis Episcopi ad effectum assistendi Matrimonio, vel dandi licentiam alteri, ut illi assistat, pag. 80. §. *Putant.*

Ordinarii nomine venit Vicarius Generalis

ad effectum assistendi Matrimonio, p. 180. §. *Putant.*

Ordinarii arbitrio suspensus remanet ab executione Ordinum susceptorum Ordinatus absque literis dimissoriis ejusdem Ordinarii pag. 61. §. *Orator.*

Ordinarii prudentiæ, & judicio remissa fuit a Tridentino ommissio denunciationum Matrimonii, p. 365. §. *At licet circa fin.*

Ordinato sine sufficiente titulo Ordinans tenetur subministrare alimenta, donec ille Ecclesiasticum Beneficium assequatur, p. 215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*

Ordinatus sine titulo sufficienti non est suspensus, & ideo ministrando, non incurrit irregularitatem, p. 215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*

Ordinatus absque literis dimissoriis sui Ordinarii remanet suspensus ab executione Ordinum susceptorum, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, p. 61. §. *Orator.*

Ordinati absque titulo subjiciuntur pœnis antiquorum Canonum innovatis a Tridentino *sess. 21. c. 2. de ref.* p. 299. §. *Absque eo quid.*

Intellige tamen non quoad Canones a Gratiano relatos in *Can. Neminem*; & in *Can. Sanctorum dist. 70.*, in quibus Ordinatis sine titulo imponitur pœna suspensionis, sed quoad Decretalem Innoc. III. in *Cap. cum secundum de Præben.*, ubi decernitur, quod Ordinatio ad Sacros Ordines sine titulo Episcopus, qui ordinavit, aut ejus successor in Episcopatu teneatur in necessariis providere, usquequo titulum obtineat, pag. 299, & 300. §. *Absque ea quod circa med.*

Limita in iis, qui Episcopum deceperunt, fingendo titulum, quando illo carebant, pag. 299, & 300. §. *Absque eo quod circa fin.*

Ordinem Subdiaconatus recipiens per coactionem causativam, & conditionalem, an teneatur ad votum continentiæ, remissive, p. 21. §. *Supplicationis in princ.*

Ordines Minores nequeunt conferri post prandium ante diem Sabathi, sed de mane tantum, pag. 295. §. *Quoad minores.*

Ordines Minores potest Episcopus uni, aut duobus, extra jejunia Quatuor temporum, Dominicis, aut aliis Festis diebus conferre, pag. 295. §. *Quoad minores.*

Ordines Minores an conferri possint post prandium ante diem Sabathi in Locis, ubi viget antiqua, & immemorabilis consuetudo, vide deducta, p. 295. §. *Admittitur, & seqq.*

Ordines Sacros, ut possint Clerici obtinere absque sufficiente titulo Beneficii, vel Matrimonii Sacri, privilegia a Pontificibus elargita referuntur, p. 216. §. *Exempla.*

Ordines Sacros nemo suscipere potest, nisi prius legitime consistet, eum habere Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem sufficiens, vel ad minus patrimonium, vel pensionem, p. 215. §. *Sanctæ Crucis.*

Ordines, ut recipiantur ab Episcopo ratione domicilii, quænam requisita debeant concurrere, pag. 61. §. *Orator in fin.*

Ordines conferri debent ab eo Episcopo, in cujus Diocæsi Ordinandus, vel ejus Pater contraxit domicilium, p. 308. & 309. §. *Prima, & seqq.*

Procedit, dummodo Pater Ordinandi, qui per decennium ibi habitavit, jurejurando affirmet, se ab initio habuisse animum, & intentionem contrahendi domicilium, pag. 310. §. *Absque eo quod.*

Ordines suscipere quis volens dicitur Subditus ratione domicilii ad talem effectum, si in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium, per decennium inhabitando, vel majorem rerum, ac Bonorum suorum partem cum iustructis ædibus in locum illum transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, p. 19. §. *Episcopus.*

Requiritur tamen præter hæc, ut jurejurando in utroque casu affirmet, se vere, & realiter animum habere domicilium contrahendi, *ibid.*

Ordines suscipere desiderans in ea Diocæsi, in qua naturaliter quis natus est, is ratione originis Subditus est, pag. 19. §. *Episcopus.*

Procedit, dummodo ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, Officii, Legationis, Mereaturæ, & cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in eo loco *ibid.*

Ordines quando suscipere quis possit ab Episcopo illius Diocæsis, in qua habitat sine literis dimissoriis, aut testimonialibus alterius Episcopi, & quando domicilium ad hunc effectum contractum dicatur, videnda deducta in *Romana, seu Tusculana*, pag. 308. §. *Prima usque in fin.*

Ordines suscipere quis potest ab Episcopo illius Diocæsis, in qua Beneficium pro Ordinatione sufficiens possidet, pag. 218. §. *Non primum.*

Ordines suscipiendo, ut quis Subditus esse censeatur, attenditur domicilium legitime per Patrem Ordinandi contractum, non autem ejusdem Patris origo, p. 18. §. *Itaut.*

Origo Patris Ordinandi non attenditur, ut quis ad effectum suscipiendi Ordines Subditus esse censeatur, sed attenditur domicilium per ipsum legitime contractum, pag. 18. §. *Itaut.*

Officium Judicis pro assequendis Legatis annuis, quæ sunt, adjuncto Missarum onere, nequeunt implorare Fratres Minores, tam de Familia, quam Reformati, tanquam ejusmodi Legatorum incapaces, pag. 252. §. *Et quia.*

P

Apà quod suppleat consensum Superioris Religionis circa Novitii admissionem, non videtur esse congruum, p. 264. §. *Adversus.*

Parocho non competit jus deputandi Concionatorem in sua Parochia, sed Episcopo, p. 284. §. *Æsina.*

Parocho Matricis Ecclesiæ competit jus præsentandi ad Parochiam noviter institutam si Ecclesiâ antiqua de suo contulit pro edificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus, quando eadem aliorum sumptibus fuit edificata, & fundata, p. 328. §. *Non omissa.*

Parochus non habet obligationem habitandi in domo Ecclesiæ contigua, sed sufficit, si vel in Parochia, vel in Domo Parochiæ vicina habitet, p. 76. §. *Et in eo.*

Intellige tamen de Parocho, qui Parochiali Domo caret *ibid.*

Parochus, non obstante Coadjutore sibi ab Episcopo dato, residere tenetur, p. 113. *in fin.* §. *Supereß.*

Parochus quicumque potest adiri a Vagis ad Matrimonium contrahendum, quamvis in fraudem proprii Parochi facti essent Vagi, p. 368. §. *Verum in fin.*

Parochus ejus loci, in quo Vagi actu versantur, adiri potest ab eis, ut Matrimonium contrahant, pag. 365. §. *Secus autem in princ.*

Parochus quilibet est proprius Vagi ad effectum contrahendi Matrimonium, p. 365. §. *Secus autem.*

Parochi Matrimonii Vagorum non debent assistere, nisi, præmissa diligenti inquisitione, & nisi, re ad Ordinarium delata, licentiam ab eo obtinuerint, p. 365. §. *Ac licet.*

Parochus non dicitur proprius ad effectum Matrimonium ineundi ille, in cuius Parochia Mulier possidet quidem aliqua Bona, sed ibi non habet habitationem, neque domicilium, pag. 365. §. *In nihilum in princ.*

Parochus proprius ad effectum contrahendi Matrimonium dicitur ille dumtaxat, in cujus Parochia alter ex Contrahentibus habet domicilium, p. 363. §. *In nihilum in fin.*

Parochus nequit Clericos suæ Parochiæ cogere ad se coadjuvandum in docendo Pueros Doctrinam Christianam, sed eos tantum hortari, & excitare potest, pag. 231. §. *Fundamenta circa fin.*

Parochus instar omnium aliorum Beneficiorum tenetur ad suæ Ecclesiæ restorationem, si ultra congruam sustentationem alios ex Parochia percipiat redditus, p. 225. §. *Auximana.*

Parochi licentiam adfuisse in Matrimonio, probari potest per Testes, vel per alias æquipollentes probationes, licet illud in libris Parochialibus non fuerit adnotatum, pag. 394. §. *Ut vero.*

Parochis imponitur onus docendi Doctrinam Christianam, pag. 231. §. *Fundamenta in princ.*

Parochiani mutantes in fraudem Parochi possunt in Matrimonio copulari a Parocho novæ Parochiæ, p. 368. §. *Verum in fin.*

Paro-

- Parochiæ novæ erectioni locus est, attentâ distantia, & magna Populi incommoditate quoad receptionem Sacramentorum, pag. 347. §. *Communitas*.
- Parochiæ novæ erectioni locus est, concurrentibus iustis causis, distantia videlicet, & incommoditas percipiendi Sacramenta, non obstante existentia Coadjutoris, & Vice-Curati, seu oblatione eum retinendi in aliqua Ecclesia ad effectum, ut ille Populo Sacramenta ministret, pag. 347. §. *Adeoque*.
- Parochiæ novæ erectio est remedium subsidiarium non adhibendū, quando per Constitutionem Vicarii factis consultum est spirituali Animarum salutem pag. 347. §. *Porro*.
- Parochias antiquas dismembrare, aut novas erigere de jure permissum non est, nisi concurrentibus requisitis - *Textus in cap. ad audientiam ibi. de Eccl. adif.*, & *Trident. Sess. 1. cap. 4. de Ref.* - pag. 75. §. *Subdit*.
- Parochiæ in domo vicina sufficit, quod habitet Parochus, nec habet obligationem habitandi in domo Ecclesiæ contigua, pag. 76. §. *Et in eo*.
- Parochialis ut iuste alicui conferatur, non sufficit, quod sit magis doctus, sed necesse est, ut ceteris polleat qualitatibus pro regimine Animarum, pag. 386. §. *Quoad dispositionem*.
- Parochianum Jurium, Functionum, & præminentiarum inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, eorumque Officiales Decreta ubi sint impressa, p. 103. §. *Adnotasse*.
- Partus legitimus, & vitalis censetur, nedum editus sexto, sed etiam quinto mense, pag. 282. §. *In re*.
- Patrimonii sacri taxa attenditur ea, quæ præfixa est in loco Beneficii residentialis, non ea, quæ constituta est in loco originis. p. 91. §. *Pro instantia circa med.*
- Procedit, quando Beneficium nedum est residentiale, sed etiam sufficit pro congrua ordinandi sustentatione, alias enim approbatio supplementi ad constituendum cum Beneficio sufficiens patrimonium pertinet ad Episcopum originis, *ibid.* §. *Facit*.
- Patrimonium Sacrum potest partim ex Bonis patrimonialibus, & partim ex Beneficii constitui, pag. 9. §. *Pro instantia*.
- Patrimonium, vel Pensionem, vel Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem sufficiens habere debet, qui vult Ordines Sacros suscipere, p. 214. §. *Sancitæ Crucis*.
- Patris loco habetur Vitricus, eique eadem debetur reverentia, quæ parentibus exhibenda est, p. 356. §. *Nec refert*.
- Patris ordinandi domicilium per ipsam legitimè contractum attenditur, ut quis, ad effectum suscipiendi Ordines, Subditus esse censetur, non autem attenditur ejusdem Patris origo pag. 18. §. *Itaui*.
- Patroni culpam, & negligentiam inexcusabilem supponit Beneficii devolutio, p. 281. §. *Putant in med.*
- Patroni prohibentur se ingerere in administratione honorum Ecclesiæ patronatæ, p. 137. & *seqq.* §. *Absque eo quod*.
- Patroni jura a devolutione Beneficii ad Superiorem præservat quodlibet non improbabile impedimentum, p. 28. §. *Putant in fin.*
- Pænis antiquorum Canonum innovatis a Tridentino *Sess. 21. cap. 1. de Ref.* subjunguntur Ordinari absque titulo, pag. 229. §. *Absque eo quod*.
- Intellige tamen non quoad Canones a Gratiano relatos in *Can. Neminem*, & in *Can. Sanctorum dist. 70.*, in quibus Ordinatis sine titulo imponitur pœna suspensionis, sed quoad Decretalem Innocenti Tertii in *Cap. cum secundum de Præben.*, ubi decernitur, quod Ordinato ad Sacros Ordines sine titulo Episcopus, qui ordinavit, aut ejus successor in Episcopatu teneatur in necessariis providere, usque quo ritulum obtineat, p. 229. & 300. §. *Absque eo quod circa med.*
- Limita in iis, qui Episcopum deceperunt, confingendo titulum, quando illo carebant, p. 229. & 300. §. *Absque eo quod circa fin.*
- Pensionem, vel Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium habere debet, qui vult Ordines Sacros suscipere, p. 215. §. *Sancitæ Crucis*.
- Pensio, vel Beneficium Ecclesiasticum est incomparabile cum quacunque Militiæ, etiam si sit Militia Summi Pontificis, pag. 397. §. *Absque eo quod*.
- Pensionis extinctio, ut incurratur ob assumptam Militiam Sæcularem, requiritur tria monito, p. 397 §. *Handurgente*.
- Pensionis retentioni an obstat Officium Equitis levis armaturæ ad simplicem custodiam corporis Pontificii destinati, *vid. p. 397. §. Quoad primam, & seqq.*
- Pietatis Montes possunt aliquid moderatum ultra sortem exigere pro salariis, aliisque necessariis impensis, p. 29. §. *Concessioni*.
- Pietatis Montis Administratores axigunt a pigriorantibus ad rationem quinque pro centenatio; duo enim sunt pro Ministrorum salariis, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons subiectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenatio, p. 29. §. *Absque eo*.
- Pontifex potest in radice Matrimonii dispensare, & revocare impedimentum dirimens Matrimonium. & simul, & semel abrogando Legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum, efficere, ut dispensatio ad initium Matrimonii retrahatur, & sic, quod Proles quoad omnes effectus etiam civiles indirecte legitima sit, & habeatur, p. 339. §. *Potest in fin.*, & §. *Ita communiter*.
- Pontifex potest Ecclesiasticam legem irritare, & revocare non tantum effectus impostorum secularios, ne incurantur, sed etiam quoad effectus antea productos, pag. 339. §. *Potest*.
- Præminentias nonnullas, quæ Ecclesiæ antea

- rea non competebant, & quæ forte ante erectionem ad alia pertinebant, eadem Ecclesiâ acquiritur ex erectione in Collegiatam, pag. 52. §. *Folia*.
- Presbyter habens tremulas manus contrahit suspensionem ab Ordinis Sacerdotalis administratione propter periculum subversio- nis sanguinis, pag. 64. §. *De iustitia*
- Presbytero tremulas manus habenti an per- mitti queat Missæ celebratio cum alterius Sacerdoti assensu, p. 64. §. *Pro negativa* & *seqq.*
- Præsentandi tempus Regibus non currit, quia supponitur, eos esse probabili impedimento detentos, pag. 281. §. *Aliique*.
- Præsentandi ad Parochiam noviter institu- tam jus competit Parocho Matricis Eccle- siæ, si Ecclesiâ antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundacione Ecclesiæ, se- cus quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, & fundata, pag. 328. §. *Non omissa*.
- Præsentatio quando fit ad Beneficium, ad quod eligendus est Presbyter, qui Missas omni hebdomada celebrare teneatur, est necessaria qualitas Sacerdotalis, p. 155. §. *Abique eo quod*.
- Prima Tonsura conferri potest ante diem Sa- bathi quatuor Temporum, & post pran- dium, pag. 294. §. *Quoad in prima*.
- Privatio Canonici de Canonatu ob ipsius absentiam a residentia, ut valida sit, ex- pectandus est lapsus trium annorum, & transacto tertio anno, trina citatio per edi- ctum est adversus eum absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad priva- tionem, pag. 134. & 135. §. *Annullitate circa med.*
- Privatus valide Canonatus dicitur Canonicus a residentia absens, si a die ultimæ citatio- nis usque ad diem latæ sententiæ elapsi fuerint sex menses, pag. 134. §. *Pro parte circa fin.*
- Privigni Uxor affinis est Vitrico, non autem primo, sed secundo affinitatis genere, p. 325. §. *Porro in princ.*
- Privigni Uxor habetur tamquam Nutus Vi- trici, adeoque reputanda est tamquam Filia, pag. 356. §. *Nec refert in princ.*
- Privilegio Canonis privatur Clericus Conju- gatus, si non deferat habitum, & tonsu- ram, pag. 136. §. *Adeoque in fin.*
- Privilegium Fori ipse iure amittit, sed non Privilegium Canonis Clericus celebs non incedens in habitu, & tonsura, & non ser- vans requisita Tridentini *sess. 23. cap. 6. de ref.*, pag. 131. §. *Clericus*.
- Privilegium Canonis non amittit, sed tantum amittit ipso iure Privilegium Fori Clericus celebs non incedens in habitu, & tonsura, & non servans requisita Tridentini, *sess. 23. cap. 7. de ref.*, pag. 137. §. *Clericus*.
- Privilegia Pontificia largita, ut Clerici pos- sunt absque sufficienti titulo Beneficii, vel Patrimonii Sacri ad Sacros Ordines pro- moveri referuntur, p. 216. §. *Exempla*.
- Privilegia omnia celebrandi ante mediam noctem antecedentia Bullam quartam S. Pii V. sunt revocata, p. 344. §. *Discursu in princ.*
- Privilegia Archiconstatenitatis Orationis, & Mortis in Urbe instituta enarrantur in *Constit. 22. Pii IV. Bullar. Tom. 2. p. §. Adnotasse*.
- Privilegia Regularium absolventi a peccatis Episcopo reservatis fuerunt per Tridenti- num sublata, pag. 391. §. *Concilium*.
- Privilegiorum communicatio non suffragatur pro exemptione a Quarta funerali, p. 110. §. *Addit*.
- Immo neque suffragatur proprium Privile- gium, nisi sit munitum expressa derogatio- ne Clementinæ *Dudum de sepult.*, p. 100. §. *Addit*.
- Procuratorem, qui in Capitulo suffragetur, constituere potest iure suo Canonicus, non obstante, quod per seipsum interesse possit, pag. 243. §. *Præter hæc*.
- Procuratorem an constituere valeat Canoni- cus, qui sit magnæ auctoritatis, & non sit impeditus, & an cogi valeat ad interessendu- dum Capitulo per se, pag. 243. §. *Præter hæc in fin.*
- Professionem valide emittere potest Maritus in Religione, si Mulier consentiat, & ipsa Religionem ingrediatur, si est juvenis, vel si non caret periculo incontinentiæ, aut votum perpetuæ continentiæ in Seculo emitat in manibus Ordinarii, si est senex & extra periculum incontinentiæ, p. 375. §. *Ad hoc in princ.*
- Professione secuta, dissolvitur Matrimonium ratum, & non consummatum, pag. 182. §. *Quoad observantiam in fin.*
- Professio a Marito emissa est valida, & ad sæculum nequit revocari, si ipsa consentit, & votum simplex continentiæ emisit, sive ea sit juvenis, sive sit senex, p. 373. §. *Ad hoc in fin.*
- Professio a Marito emissa est invalida, & po- test ad sæculum revocari, si Uxor consen- sum per metum præstitit; & votum conti- nentiæ emisit, pag. 373. §. *Adeoque*.
- Professio emissa, non completo anno 16., est valida, pag. 297. §. *Sagonen*.
- Professio nulla ex defectu ætatis, si ratificata fuerit, nequit amplius impugnari, p. 165. §. *Frater in fin.*
- Professio, quod ratificata fuerit, desumitur ex actibus incompatilibus cum supposito Professionis per vim, & metum emissa, pag. 291. §. *Ab hisce*.
- Professio, ut ratificetur, requiritur novus Capituli consensus una cum scientia nulli- tatis Professionis, p. 150. §. *Crescitque*.
- Ad professionem non admitti, ac ejici a Monialibus potest Novitia, si careat dote, licet eam Episcopus nominaverit sub obtentu, quod ipse in primo ingressu possit Novitiam sine dote ad Professionem emittendam no- minare, pag. 172. §. *Excipiunt*.
- Professio non dicitur per vim, & metum emis- sa, itaut pro nulla sit habenda, si Filia na- turalis Professâ instituta fuerit hæres uni- versalis hac lege, ut Monialis fieret, sin

- mitous, quod haberet 24. aureos, & hæreditas ad Monasterium pertineret, pag. 290. *Et seq. §. Porro in fin.*
- Professionem non irritat metus licet cadens in conitatem Virum, & licet ppovent ab extrinseco, & a causis liberis, nisi constet, quod fuerit incussus ad effectum illam extorquendi, pag. 280. §. *Scriptura in fin.*
- Professorum ejectiones e Religione factas ex capite illegitimitatis, vel ex alio defectu fieri debere conjunctim coram Ordinario, & Superiore Regulari Loci, easque aliter factas non sustineri, resolvit Sacra Congr. pag. 301. §. *Solemnis.*
- Protestationem solemnem emittere debent Fratres sub signatam sigillo Conventus in ejus libris inferendam, & ab hæredes, si ve Executores transmittendam, in qua declarent, se nullum jus sibi vindicare, aut asserere ex Legatis sub onere celebrationis Missarum relicto juxta monitum S. Bonaventuræ, p. 124. §. *Statutam fuit.*
- Publicæ honestatis impedimentum est propinquitas orta ex sponsalibus validis, dirimitque Matrimonium cum Consanguineis Sponsi, vel Sponsæ in primo gradu tantum, aut ex Matrimonio rato, sed non consummato, & Matrimonium dirimit usque ad quartum gradum inclusive, p. 354. §. *Honestas.*
- Publicæ honestatis impedimentum descendens a secundo Affinitatis genere, sublato impedimento secundi generis Affinitatis sublato quoque dici debet, p. 325. §. *Mul-torque.*
- Publicæ honestatis impedimentum sublaturum censetur eo ipso, quod Affinitas quoad secundum, & tertium genus sublata fuit, pag. 356. §. *His verbis.*
- Punctatura, seu salientia aliorum Canonico-rum Choro non interservientium non debentur Canonicis jubilatis, p. 171. §. *Quo ad punctaturas.*
- Q
- Qualitas Sacerdotii requisita in Beneficio, vel Cappellania fati est, ut intra unius anni spatium valeat obtineri, pag. 155. §. *Supposito.*
- Procedit, quando dicta qualitas requisita fuit respectu aptitudinis, secus, si annexio Sacerdotii est facta respectu actus, tunc enim ea qualitas debet concurrere tempore præsentationis, vel collationis, *ibidem* §. *E contra.*
- Qualitas Sacerdotii dicitur requisita respectu actus, quando Fundator voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania Sacerdoti conferatur, pag. 155. §. *Absque eo quod.*
- Qualitas Sacerdotalis est necessaria tempore præsentationis ad Beneficium, ad quod eligendus est Presbyter, qui Missas omni hebdomada celebrare teneatur, pag. 155. §. *Absque eo quod in fin.*
- Qualitatis error non facit Matrimonium invalidum, pag. 282. §. *Error in princ.*
- Quarta funeralis debetur ex eis, quæ occasione funeris sive ante, sive post humatum Cadaver obveniunt, p. 98. §. *De hoc.*
- R
- Ratione originis subditus est is, qui naturaliter natus est in ea Diocesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, pag. 19. §. *Episcopus.*
- Rationis redditio fieri debet, non obstantibus in contrarium quibuscumque consuetudinibus, & privilegiis, pag. 137. §. *Fundamentum.*
- Reductio fructuum censuum nequit fieri a locis Pius etque Beneplacito Apostolico v.g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenariis, p. 5. §. *Senogallien. circa med. Et pag. 79. §. Negative in fin.*
- Reductio fructuum Censuum ad Loca Pia spectantis a scutis quinque ad rationem quatuor pro centenariis indiget Apostolico Beneplacito, pag. 5. *Senogallien.*
- Procedit in censu reservativo, secus in consignativo, *ibid. in fin.*
- Si vero reductio prædicta absque Beneplacito Apostolico fuerit facta solet, prævia absolutione ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt revalidari, & confirmari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non adsit, *ibid. circ. med.*
- Reductio Missarum non solet fieri, si alia onera possunt reduci, itaut ea postremum locum obtineat, pag. 106. §. *Potissimum.*
- Limita, si æque Missarum celebratio, & cætera pia onera fuerunt a Testatore demandata, & exoptata, tunc enim reductio facienda est proportionabiliter quoad Missas, & quoad alia opera pia, *ibid. in fin.*
- Reductio locum sibi vindicat etiam in Missis per contractum acceptatis, quando tractu temporis contractus reducitur ad iniquitatem, & ad læsionem, pag. 137. §. *Facit.*
- Reductioni locus non est, sed debet supplementum tradi, quoties Testator incepit ab onere, & deinde quantitatem designavit, secus si incepit a designatione summæ & postmodum onus injunxit, p. 158. §. *Si de.*
- Limita, si ex testamento, aliisque circumstantiis colligatur, supplementum sibi locum vindicare non posse, *ibid. §. At penitus.*
- Redditio rationis fieri debet, non obstantibus in contrarium quibuscumque consuetudinibus, & privilegiis, p. 137. §. *Fundamentum.*
- Regibus non currit præsentandi tempus, quia supponitur eos esse probabili impedimento detentos, pag. 281. §. *Aliisque.*
- Regulares sive intra, sive extra Italiam degentes non potiuntur facultate absolvendi a peccatis Episcopo reservatis, pag. 391. §. *Concilium, Et p. 392. §. In primo.*
- Regulares ad Confessiones Sæcularium excipiendas approbati non tenentur interesse

conferentis casuum conscientiarum, pag. 30.
 9. *Negative*, & 6. *Episcopus*.
 Regulares præfici non possunt curæ Animarum ab Episcopo sine Apostolica dispensatione, p. 311. §. *Contendit circa fin.*
 Regulares qui nequeunt in communi possidere, sunt incapaces Legatorum, etiam adjecto Missarum celebrationis onere relictorum, pag. 223. §. *Quod reditus*.
 Regulares non esse capaces legati relictum cum onere celebrationis Missarum resolutum fuit in *Brundusina*, p. 252. §. *Cum quibus*.
 Regulares uri incapaces annuorum Legatorum, quæ sunt adjecto Missarum onere nequeunt officium Judicis implorare pro ejusmodi legatis assequendis, nec pro illis agere, p. 252. §. *Et quia*.
 Regulares, qui Bona in communi possidere prohibentur, sunt capaces elemosynarum manualium Missarum, pag. 233. §. *Procedentibus*.
 Regulares emittere debent solemnem protestationem subsignatam sigillo Conventus, in ejus libris inferendam, & ad hæredes sive Executores transmittendam, in qua declarent, se nullum ius vindicare, aut asserere ex Legatis sub onere celebrationis Missarum relictis juxta monitum S. Bonaventuræ. pag. 124. §. *Statutum fuit*.
 Regulares ad Confessiones Sæcularium excipiendas approbati non tenentur conferentis casuum conscientiarum interesse, pag. 30. §. *Negative*.
 Regularium incapacitas eximere nequit hæredes ab onere adimplementi Missarum, pag. 224. §. *Quia vero*.
 Regularibus ex jure positivo tantum interdictum est de Bonis inter vivos, vel causa mortis disponere, pag. 53. §. *Ut autem*.
 Quando autem illis concedatur dispensatio ad effectum disponendi, videnda sunt exempla, pag. 54. §. *In quadam causa*, & seq.
 Regularibus, qui Bona in communi possidere non possunt, Cappuccinis, & Minoribus strictioris Observantiarum, si bona relicta sint, eam Fabricæ S. Petri juxta ejus privilegia applicentur, pag. 223. *Quoad dispositiones*.
 Religionem ingredi valet Maritus, & in ea valide profiteri, si mulier consentiat, & ipsa Religionem ingrediatur, si est juvenis & si non caret periculo incontinentiarum, aut votum perpetuæ continentiarum in Sæculo emittat in inanibus Ordinarii, si est Senex, & extra periculum incontinentiarum. p. 375. §. *Ad hoc in princ.*
 Religiosum Cappuccinum non fuisse rite, valideque e Religionem ejectum per sententiam Superioris Regularis, rescripsit Sac. Congregatio, pag. 300. §. *Item in una*.
 Religiosi ejectio, seu dimissio e Religionem fieri debet servatis servandis a Superiore Regulari una cum Episcopo, pag. 300. §. *Hæc dicta*.
 Renunciare Episcopus potest Episcopatu ad terminos Textus in cap. nisi cum pridem §. Alia vero causa de renunciati, pag. 25. §. *Ob hoc*.
 Tom. I.

Residentia, sive servitium personale tolli potest per contrariam consuetudinem, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, pag. 176. §. *Putat*.
 Residentiam præcisam formalem Canonici de jure communi observare tenentur, p. 166. §. *Contendit*.
 Residentiam non adeuntes Episcopi juxta Constit. Urbani VIII., sed tempore habili supplicantes pro Indulto, nullas incurrunct censuras, licet eorum preces non fuerint ob Sanctitatis Sux, vel Secretarii impedimentum relatæ, p. 2. §. *de incurfu*.
 Residentiam adire debent Episcopi post mensem a die eorum promotionis, hoc est a die pronunciationis factæ per Papam in Consistorio, & se itineri committere §. pag. 22. §. *Cremonen.*
 Residentiam omittens Canonicus, ut valide privetur de Canonicatu, expectandus est lapsus trium annorum, & transacto tertio anno, trina citatio per edictum est adversus eum absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad privationem, pag. 134., & 135. §. *A nullitate circa med.*
 Residere omittens Canonicus nequit, nisi post triennium, Canonicatu privati, pag. 134. §. *Circa med.*
 Residere tenentur Canonici Coadjuti, licet soleat eis a Sac. Congr. facile concedi Indultum absendi, pag. 113., & 114. §. *Supersit in fin.*
 Restitutio in integrum non conceditur ei, qui ante annum 16. completum Professionem emisit, si ipse sciens nullitatem Professionis non reclamavit, sed tacite eam ratificavit, p. 297. §. *Sagonen. in fin.*

S

Sacerdotalis qualitas est necessaria tempore præsentationis ad beneficium, ad quod eligendus est Presbyter, qui Missas omni hebdomada celebrare teneatur, pag. 155. §. *Abique eo quod*.
 Sacerdoti tremulas manus habenti, an permitti queat Missæ celebratio cum alterius Sacerdotis assistentia, p. 64. §. *Pro negativa*, & seqq.
 Sacerdotii qualitas dicitur requisita respectu actus, quando Fundator voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania Sacerdoti conferatur, p. 155. §. *Abique eo quod*.
 Sacerdotii qualitas requisita in Beneficio, vel Cappellania satis est, ut intra unius anni spatium valeat obtineri pag. 155. §. *Supposito circ. med.*
 Procedit, quando dicta qualitas requisita fuit respectu aptitudinis, secus si annexio Sacerdotii est facta respectu actus, tunc enim ea qualitas debet concurrere tempore præsentationis, vel collationis *ibid.* §. *B contra*.
 Sacramentum non debet in Oratione 40.

- horarum exponi feria v. in Cena Domini, pag. 146., & 147. §. *Quoad expositionem.*
- Sacramentorum administrationem simulandi non est iusta causa metus gravis, pag. 316. §. *Ad tertium.*
- Seminario taxam tenentur contribuere Beneficiati, & possunt ad id per censuras, aliaque juris remedia. invocato etiam auxilio brachii secularis, compelli. p. 319. §. *fundamentum.*
- Sepultura electio facta die solemnis admissionis; & Professionis ad Ordinem Tertiariarum est a Sacris Canonibus reprobata. p. 240. §. *Spoletana.*
- Simoniam ut patrata cognoscatur, videndum est, an res, quæ fuit in contractum deducta, sit nec ne spiritualis, sive Ecclesiastica, non autem an ingressus fuerit titulo institutionis, vel titulo administrationis p. 109. & seqq. §. *Absque.*
- Simoniam confidentialem patrasse dicitur is, qui antequam ad Beneficium presentaretur donavit Patronis rem, quæ erat de juribus ejusdem beneficii, & remisit, quod ab illis solvendum est pro jure Sacristiæ, Missarum cantatarum, p. 101. §. *Ab hac.*
- Simoniacæ non sunt, licet illicitæ, conventiones initæ super Cappellania Laicali, p. 102. §. *ad jus.*
- Simoniacæ sunt quæcumque solutiones factæ occasione possessionis Canonicatus, & Præbendæ; & consuetudo licet immemorabilis circa eas est irrationabilis, & a jure reprobata, si id, quod exigitur, vel persolvitur, cedat in utilitatem particularem aliorum Canonicorum, secus autem si in usus pios erogeretur, p. 135. §. *Porro.*
- Simoniam crimine infectus nequit adversus Corream testificari, pag. 102. §. *Ad partes.*
- Syndicus Patrum S. Francisci Minorum Observantiæ habet facultatem a summo Pontifice alienandi mobilia, & immobilia sub modo licito relicta.
- nodales tres Examinatores sufficiunt, ut concursus ad Parochiales rite, valideque habeatur, p. 267. §. *Contendit circ. fin.*
- Sponsalia si sint jurata, an alter ex Sponsis, antequam Religionem ingrediatur teneatur Matrimonium contrahere, p. 172. §. *Absque eo quod in princ.*
- Subdiacono, qui continentia voto se obstrinxit, causam præstat dispensationi ab eodem voto vis, & metus ei incussus, ut Subdiaconatus Ordinem susciperet. pag. 211. §. *Supplicationis in fin.*
- Subdiacono denegata fuit dispensatio a voto continentia, eo quia metum ex Testibus allegatum non probavit, p. 221. §. *Absque eo quod.*
- Subdiaconatum recipiens per coactionem causativam, & conditionalem an teneatur ad votum continentia remissive, p. 221. §. *Supplicationis in princ.*
- Subditus ratione Originis is est, qui naturaliter natus est in ea Diocesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, p. 19. §. *Episcopus.*
- Procedit, dummodo ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, officii, legationis, mercaturæ, & cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentis ejus Patris in eo loco, *ibidem.*
- Subditus vero ratione domicilii ad effectum is dicitur, qui in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium per decennium inhabitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis ædibus in locum illum transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando *ibidem.*
- Requiritur tamen præter hæc, ut jure jurando in utroque casu affirmet, se vere, & realiter animum habuisse domicilium contrahendi, *ibidem.*
- Subditus ad effectum suscipiendi Ordines, ut quis censetur, attenditur domicilium legitime per Patrem ordinandi contractum, non autem ejusdem Patris origo, pag. 18. & seqq. §. *Itaut.*
- Subrogatio Missarum lectarum loco 145. Anniversariorum annuarum celebrandorum indulta fuit Capitulo Cathedralis Bracharenensis ex motivo, quod Anniversaria erant Canonicis nimis onerosa, p. 324. §. *Pro faciliore in fin.*
- Subrogationem Missarum loco Anniversariorum per Moniales celebrandorum cum cantu, addito aliquali earum numero, ex motivo magni incommodi, quod Moniales subire renebantur in adimplemento dictorum Anniversariorum indulgit Sac. Congr. p. 324. §. *Pro faciliore in princ.*
- Supplementum tradi debet, nec reductioni locus est, quoties Testator incepit ab onere, & deinde quantitatem designavit, secus si inceperit a designatione summa, postmodum onus injunxit. p. 298. §. *Si de.*
- Limita si ex Testamento, aliisque circumstantiis colligatur, supplementum sibi locum vindicare non posse, *ibidem* §. *At punctus.*
- Suspensio Missarum celebrandarum, an, & quando concedatur, si Missæ plures fuerint anticipate celebratæ, p. 195. *In Congregatione.*
- Suspensionem ab Ordinis Sacerdotalis administratione contrahit Presbyter tremulas manus habens propter periculum subversionis sanguinis, p. 64. §. *de justitia.*
- Suspensus non est, qui fuit ordinatus sine titulo sufficienti, & ideo ministrando non incurrit irregularitatem, p. 215. §. *Santa Crucis circ. med.*
- Suspensus remanet ab executione Ordinum susceptorum ordinatus absque literis dimissoriis sui Ordinarii, quando proprio Ordinario videbitur expedire, pag. 61. §. *Orator.*

T

Taxa Innocentiar a prohibet, ne quidquam occasione administrationis extreme unctionis, ac aliorum Sacramentorum percipiatur, pag. 98. §. *Afferunt.*

Taxam Seminatio tenentur contribuere Beneficiati, & possunt ad id per Censuras, aliaque juris remedia, invocato etiam auxilio brachii Sæcularis compelli, pag. 319. §. *Fundamentum*.

Testium examini si ipsemet Episcopus interfuit, ejus iudicium circa eorum depositiones magni faciendum est, pag. 50. §. *Adversus*.

V

Vagus non est tantum ille, qui relicto antiquo domicilio navigat, aut iter facit quærens, ubi consistat, sed etiam ille, qui nullibi certam, & constantem sedem, & domicilium, vel quasi domicilium habet pag. 367. & seqq. §. *Neque pariter*.

Vagus non est, qui domicilium habet, p. 366. §. *Supposito in princ.*

Vagi non ita facile admittendi sunt ad Matrimonium contrahendum, pag. 365. §. *Ac licet*.

Vagorum Matrimonium initum, non servatis iis, quæ Tridentinum præscribit Cap. 7. Sess. 24. de Ref. Marr., adhuc est validum, pag. 365. §. *At licet circ. fin.*

Vagorum Matrimonii assistere non debent Parochi, nisi præmissa diligenti inquisitione, & nisi re ad Ordinarium delata, licentiam ab eo obtinuerint, p. 365. §. *At licet*.

Vagi possunt Matrimonium contrahere coram Parocho ejus Loci, in quo actu versantur. §. *Secus autem in princ.*

Procedit non solum, si uterque Conjux sit vagus, sed etiam si alter ex ipsis tantum vagus sit. *ibid. in fin.*

Vagi Parochus proprius quilibet est ad effectum contrahendi matrimonium, pag. 355. §. *Secus autem in fin.*

Vagi possunt coram quocumque Parocho Matrimonium inire quamvis in fraudem proprii Parochi facti essent Vagi. pag. 368. §. *Verum*.

Vagi sunt Milites in Castris existentes, & possunt Matrimonium coram Parocho Loci, ubi pro tempore existunt, contrahere. pag. 366. §. *At*.

Vagi non dicuntur Milites, qui habent Stationes hybernas sibi assignatas; ibi enim dicuntur habere domicilium, pag. 366. §. *Supposita in fin.*

Vagi non sunt Milites, quia domicilium, ubi merent, habere dicuntur, p. 366. §. *Supposito in princ.*

Vestes illæ sunt propriæ Clerici, quæ cum eis incedentem prima facie indignant esse Clericum, p. 236. §. *Adeoque*.

Vicarius Generalis Episcopi si deputet Pro-

Vicarium, iste nequit exequi commisionem ipsi Vicario directam, secus vero Pro-Vicarius a Sacr. Congregatione Episcoporum delegatus. pag. 348. §. *Haud urgente, & seq.*

Vicarius dum constitutus est, si per ejus Constitutionem consultum est spiritali Animarum saluti, erectio novæ Parochiæ ut remedium subsidiarium, non est adhibendum, pag. 347. §. *Porro*.

Vicarius Generalis Episcopi venit Ordinari nomine ad effectum assistendi Matrimonio vel dandi licentiam alteri, ut illi assistat, pag. 180. §. *Putant*.

Vicarius Generalis venit Ordinarii appellatione ad effectum assistendi Matrimonio, p. 365. *Ac licet circ. fin.*

Viricus habetur loco Patris, eique eadem debetur reverentia, quæ Parentibus exhibenda est, p. 365. §. *Nec referi in fin.*

Visitare non potest Episcopus Ecclesiam non Parochialem spectantem ad Commendam S: Ioannis Hierosolymitani, p. 160. §. *Adversus*.

Votum ferre in Capitulo per Procuratorem potest jure suo Canonicus, non obstante, quod per seipsum interesse possit, p. 243. §. *Præter hæc*.

Votum simplex castitatis si habeat Maritus ante initum Matrimonium, nequit debitum conjugale exigere, licet reddere teneatur, pag. 37. §. *Post in fin.*

Votum an observare teneatur recipiens Ordinem Subdiaconatus per coactionem causativam, & conditionalem, remissive, p. 221. §. *Supplicatio is in princ.*

Votum continentia dispensandum non esse Subdiacono, eo quia merum ex Testibus allegatum non probavit, responsum fuit, pag. 221. §. *Abique eo quod*.

Votum continentia per vim, & metum emissum, ut dispensetur merus gravis, & in virum constantem cadens justam præbet causam Ordinem Subdiaconatus suscipienti, p. 221. §. *Supplicati. nis in fin.*

Uxor Privigni habetur tamquam Nurus Vitrici, adeoque reputanda est tamquam filia, pag. 356. §. *Nec refert in princ.*

Uxor nequit Maritum ad sæculum revocare, si ille Professionem emisit, cum ea valida sit, si ipsa Uxor consensit, & votum simplex continentia emisit, sive ea sit senex, sive juvenis, p. 373. §. *Ad hoc in fin.*

Uxor Privigni affinis est vitrico non autem primo, sed secundo affinitatis genere, pag. 325. §. *Porro in princ.*

Uxor si per metum præstitit consensum Professioni a Marito emissæ, & voto continentia se obstrinxit, potest illum ad Sæculum revocare, & ejus Professio invalida est, pag. 373. §. *Adeoque*.

I N D E X

RESOLUTIONUM,

Quæ in Causis sub annos 1718., 1719.,
& 1720. propositis prodierunt.

A

- A**bsolvere potest Confessarius Regularis Monialium exemptarum Monialium complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum commissi, si non fuerit violata clausura, in *Colonien.* 16. Nov. 1720. ad IV. dub. pag. 391.
- A**bsolvere nequit Confessarius Regularis Saccularem extra mortis periculum, si sit complex criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum patrati in *Colonien.* 16. Novembris 1720. ad III. dub. p. 391.
- A**bsolutione cum rehabilitatione ad Ordines suscipiendos non iudicare Ioannem Baptistam Vivier, qui natus a Parentibus Turcis Baptisimum suscepit in infancili ætate, & subinde omnibus Sacris Ordinibus fuit initiatus, in *Melevitana* 13. Aug. 1718. ad I. dub. pag. 97.
- A**dministracionem, & exactionem Gabelarum Quartucci Piscationis cum onere erogandi, & reddendi rationem Episcopo committendam esse Deputatis Cappelle, ad quam d. Gabelarum reditus spectant, respondit Sacra Congregatio in *Cajetana* 2. Julii 1718. ad IV. dub. p. 79. 80. & 81.
- A**dministracionem Olationum, vel Eleemosynarum in Oratorio collectarum nequit Parochus exercere, vel clavem capsulae pro illis recipiendis expositae retinere, in *Novaiensis assignationis* 24. Septembris 1711. ad VII. dub. pag. 110.
- A**dministratores novam electionem faciendam esse juxta Episcopi Decretum, respondit Sac. Congregatio in *Aijana redactionis rationis* 17. Decembris 1718. ad II. dub. pag. 141.
- A**lienacionem ab Episcopo factam favore Capituli confirmandam esse, censuit Sacra Congregatio in *Strigonien.* 17. Decembris 1713. pag. 142.
- I**n alienacionibus Mobilium pretiosorum, quæ Ecclesie Fratrum Ord. S. Francisci relicta, & incorporata fuerunt, esse necessarium Beneplacitum Apostolicum, respondit Sac. Congregatio in *Ordinis Sancti Francisci* 18. Martii 1719. pag. 172. & seq.
- A**ltare ad Confraternitatem spectans non tenentur Canonici manutenere, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad X. dub. pag. 219.
- A**nimarum curam, sicut alios Parochos, teneri exercere Thesaurarium, respondit Sac. Congregatio in *Castellaten. visitationis Sacrorum liminum* 9. Maii 1719. ad II. dub. pag.
- A**ppellans ab irrationabili Episcopi judicio non ex capite literaturæ, sed aliarum qualitatium, ante appellacionis admissionem, tenetur docetur de gravamine, aut ex actis primi concursus, aut ex aliis documentis saltem extrajudicialibus ab ipso exhibendis, in *Dubia concursus* 16. Nov. 1720. ad IV. dub. pag. 395.
- A**ppellans a mala Examinatorum relatione, vel ab irrationabili Episcopi judicio in eo, quod attinet ad literaturam, ante concessionem novi examinis debet docere de gravamine ex actibus originalibus concursus, vel ex copia authentica collationata ad formam juris, in *Dubia concursus* 16. Novemb. 1720. ad III. dub. p. 395.
- A**ppellare volentibus a mala Examinatorum relatione, vel ab irrationabili Episcopi judicio præfixendus est terminus decem dierum ad appellandum, in *Dubia concursus* 16. Novembris 1720. ad II. dubium. pag. 395.
- A**pplicare pro populo per alium Missam Parochialem tenetur Parochus diebus festis, quibus Missam Conventualem celebrare debet; diebus vero ferialibus Quadragesimæ, quibus Conciones habentur, tenetur celebrare, non autem applicare, in *Comen. Missa Parochialis* 11. Maii 1720. ad V. dub. pag. 321.
- A**pplicati debent Missæ Parochiales a Parocho omittæ, in *Comen. Missa Parochialis, & Conventualis* 11. Maii 1720. ad VI. dubium. pag. 325.
- A**pplicari debere Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis a Cappellanis Curatis amovibiliter a Capitulo pro exercitio curæ Animarum deputatis, rescripsit Sac. Congregatio in *Ferrarien.* 18. Martii 1718. ad V. dub. pag. 170.
- A**pplicari debet, tam a Presbytero, quam a Canonicis Collegiatæ Missæ Conventualis pro Benefactoribus, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad XI. dub. pag. 219.
- A**pplicari debent Missæ Conventuales pro Benefactoribus a dignitatibus, Canonicis, Mansionariis, & Cappellanis Capituli, in *Ferrarien.* 18. Martii 1719. ad I. dubium. pag. 170.
- A**pplicari debere Missam a Patribus Congregationis Somaschæ, respondit Sac. Congr. in *Alexandrina* 18. Martii 1719. p. 169. Appli-

R E S O L U T I O N U M. 335

- Applicationi legati favore Seminarium locum esse, respondit Sac. Congregatio in *Sancti Severini applicationis legati 13. Aprilis 1720.* pag. 302.
- Applicationi legatorum in scutis tribus quolibet mense, resolutum fuit in *Romana, seu Januen. applicationis legatorum 27. Aprilis 1720.* pag. 312.
- Applicandis non esse in beneficium Ecclesie dotes ad Confraternitatem quoquomodo reversas, sed aliis puellis esse distribuendas, respondit Sac. Congregatio in *Romana Dotium 24. Septembris 1718.* p. 114. & 115.
- Archipresbytero Collegiate licere, dum accedit ad Infirmos pro danda benedictione in articulo mortis, & deferre in actu Benedictionis Superpellicium, & Stolum sine licentia Parochi, responsum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad XIV. dub.* pag. 132.
- Assistere possunt Missis cantatis celebrandis in eodem Altari Canonici, non recedendo ab eorum Chorum, in *Regien. 5. Aug. 1719. ad II. dub.* pag. 219.
- Assistere Canonici tenentur concionari tempore Quadragesimali, in *Verulan. visitationis Sacrorum Liminum 21. Januarii 1719. ad III. dub.* pag. 149.
- Assistere debent Ecclesie inferioris Parochi die sabathi sancti per se, vel mediantibus eorum Deputatis Benedictioni Fontis, & Cerei, quae fit in Collegiata, in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad III. dub.* pag. 132.
- Afficiari debet Episcopus a Canonici habitu Canonicali indutus ab Aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad Aulam, dummodo Episcopus sit Cappa indutus, in *S. Marci 13. Aprilis 1720. ad II. dubium.* pag. 296.
- ## B
- B**aptismalis Fontis creationem in Ecclesia Parochiali S. Mariae novae Castri Seronis sustineri, relicta libertate Parochianis Sanctae Mariae ejusdem Castri deferendi juxta solitum. Filios baptizandos etiam ad alias Parochias, respondit Sac. Congregatio in *Fulginate. Fontis Baptismalis 22. Junii 1720.* pag. 332.
- Benedicere potest candelas in Oratorio Cappellanus Confraternitatis pro Confratribus, & Sororibus in Festo Purificationis, in *Novarien. Aggregationis 24. Septembris 1718. ad XII. dub.* pag. 10. & 11.
- Benedicere Fontem, Missam Conventualem canere, aliasque peragere Ecclesiasticas functiones die Sabathi sancti spectare private ad Ecclesiam Archipresbyteralem Veriani Superioris, respondit Sac. Congregatio in *Lunen. Sarzanen. praeminentiarum 23. Julii 1718.* pag. 86.
- Benedicere Puerperas private non spectat ad Parochos, in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad VII. dubium.* pag. 132.
- Benedicere Sponsas private spectat ad Parochos, in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad VII. dubium.* pag. 32.
- Benedicere non licet Praeposito S. Georgii Terrae Urbisaliae, irrequisito, & invito Plebano S. Laurentii, Domos eidem Plebaniae subjectas, in *Maceraten. jurium Parochialium 17. Junii 1719. ad I. dub. p. 205.*
- Benedictio in articulo mortis cum danda est infirmis ab Archipresbytero Collegiatae Ecclesiae ad eos accedente, quod liceat eidem Archipresbytero in actu benedictionis super pellicium, & Stolum sine Parochi licentia deferre, responsum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Dec. 1718. ad XIV. dub.* pag. 132.
- Benedictio Fontis, & Cerei Paschalis in die Sabathi sancti spectare private ad Collegiatae, resolutum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad II. dub.* p. 132.
- Benedictioni Fontis, & Cerei, quae fit in Ecclesia Collegiata die Sabathi sancti, assistentiam praestare debent Parochi inferioris Ecclesiae per se, vel mediantibus eorum Deputatis, in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad III. dubium.* pag. 132.
- Benedictioni Fontis, aliisque Ecclesiasticis functionibus in Ecclesia Archipresbyterali assistere tenentur Parochi inferiores, & remanentes id praestare, cogendi sunt juris remedium, in *Lunen. Sarzanen. Praeminentiarum 23. Julii 1718.* pag. 86.
- Beneficia erecta in Altaribus Parochialibus Abbatiae S. Laurentii in Dogliolo non subiacent Directioni, & jurisdictioni Episcopi, in *Nulliusque S. Severini jurisdictionis 4. Febr. 1719. ad IV. dub.* p. 154.
- Beneficiorum nova provisione non indiget is, qui natus ex Parentibus Turcis Baptismum in infantili aetate suscepit, & subinde Sacris Ordinibus initiatus Beneficia Ecclesiastica obtinuit, in *Melevitana 13. Aug. 1718. ad II. dub.* p. 97.
- Beneficiorum distinctioni, & divisioni esse locum pro rata Decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo Villae Mauri a Populis viginti quatuor Aldearum dictae Villae, ita ut ad eadem Beneficia in concursu sint praeferendi Filii Patrimoniales dictarum Aldearum, respondit Sac. Congr. in *Calaguritana Beneficiorum 15. Januarii 1718.* p. 1. & 2.
- Beneficiati fundati in Ecclesia S. Pauli per quondam Catharinam Valeati tenentur intervenire cum Clero d. Ecclesiae in omnibus functionibus, quae a dicto Clero ibi peraguntur, in *Melevitana divinarum officiorum 15. Januarii 1718. ad I. dubium.* pag. 4.
- Beneficiati praedicti tenentur officium divinum solemniter canere in certis festivitibus praescriptis ab Ordinario, in *Melevitana divinarum officiorum 15. Januarii 1718. ad II. dub.* pag. 4.
- Beneficiati euntes ad Chorum tenentur pro-

- cessionaliter incedere juxta decretum editum ab Ordinario in Sacra Visitatione, sed sub pœnis mitioribus ea, quam Ordinarium infligit, in *Melevisana divinorum officiorum 15. Januarii 1718. ad III. dub.* pag. 4. & 5.
- Beneplacito Apostolico destitutam fructuum census reductionem quoad prateritum, revalidandam non esse, censuit Sac. Congregatio in *Senogallien. censuum 2. Julii 1718. ad II. dub.* p. 79.
- Beneplacito Apostolico destitutam fructuum census reductionem quoad futurum revalidandam non esse arbitrio Episcopi, respondit Sacra Congregatio in *Senogallien. censuum 2. Julii 1718. ad II. dub.* p. 79.
- Beneplacitum Apostolicum denegatum fuit pro confirmatione concordie in *Leodien. confirmationis concordie 22. Junii 1720.* pag. 332.
- Beneplacitum Apostolicum esse necessarium pro alienatione mobilium pretiosorum, quæ Ecclesie Fratrum Ordinis S. Francisci relicta fuerunt, & incorporata, respondit Sac. Congregatio in *Ordinis S. Francisci 18. Martii 1719.* pag. 172. & seqq.
- Beneplacitum Apostolicum requiri, ut valida sit fructuum census redactio, rescripsit Sacra Congr. in *Senogallien. censuum 2. Julii 1718. ad I. dub.* pag. 79.
- Breve concessum anno 1699. R. P. D. de Organis sustineri, & fructus ejus vigore perceptos non esse restituendos, rescriptum fuit in *Remana seu Praten. indulti 11. Junii 1718. ad I. dub.* p. 70.
- Breve prædictum expirasse dumtaxat anno 1710., & fructus eo usque perceptos non esse restituendos, respondit Sacra Congregatio in d. *Remana seu Praten. indulti 11. Junii 1718. ad II. dub.* pag. 70.
- Breve cum reductione a tertia parte ad septimanam esse confirmandum, respondit Sacra Congr. in *Gerunden. 14. Aug. 1720. p. 362.*
- Breve concessum Hospitali Expositorum Elboræ non comprehendere Legata Pia relicta certis personis, & locis, nec minus legata, pro quibus obtentæ fuerunt, aut obtinebantur compositiones a Rev. fabrica S. Petri, respondit Sac. Congreg. in *Elboren. declaratio is indulti 3. Septembris 1718. ad III. dub.* pag. 103.
- C**
- C** Advera Parochianorum Plebanie Sancti Laurentii Terræ Urbisaliæ associare, ac funeribus intervenire non licet Præposito S. Georgei ejusdem Terræ, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a Familiaribus, seu Hæredibus defuncti, in *Maceraten. iurium Parochialium 17. Junii 1719. ad II. dub.* pag. 208.
- Campanas pulsare nequeunt Parochi inferiorum Ecclesiarum die Sabathi Sancti ante signum Collegiæ, & Ecclesie superioris in *Dertthonen. iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad II. dub.* pag. 132.
- Campanas, & Organa Collegiæ pulsari facere nequit Confraternitas de licentiâ Archipresbyteri, seu Canonicorum consensus ad id requiritur in *Regien. 5. Aug. 1719. ad VIII. dub.* pag. 229.
- Candela benedicere potest in Oratorio Capellanus Confraternitatis pro Confratribus, & Sororibus in festo Sanctissimæ Purificationis, in *Nova ien. aggregationis 24. Septembris 1718. ad XII. dub.* p. 110. & 111.
- Canonicatus Pœnitentiarius Cathedralis Oriolen. debet per concursum, & electionem ab Episcopo, & Capitulo faciendam conferri in *Oriolen. Canonicatus pœnitentiarii 16. Novembris 1720.* pag. 396.
- Canonicatus privationis sententiam non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Romana Canonicatus 3. Decembris 1718. ad I. dub.* pag. 134. & seqq.
- Canonicum non deberi fructus, & distributiones pro tempore, quo ipse absuit condemnatus ad Tريمес Pontificias, respondit Sacra Congregatio in *Ferenlini distributionum 24. Septembris 1718.* pag. 121. & seqq.
- Canonicum Collegiæ habitantem in Domo sita intra fines alterius Parochiæ teneri in ultima infirmitate recipere Sacramenta ab Ecclesia Collegiata, non autem a Parochio domicilii, respondit Sacra Congregatio in *Dertthonen. iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad XV. dub.* p. 132.
- Canonicum Collegiæ sepeliendum esse in eadem Collegiata, dummodo ibi adsit Canonicorum Sepulchrum, licet in alia Parochia domicilium haberet, respondit S. Congregatio in *Dertthonen. iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad XIV. dub.* pag. 132.
- Canonicum in ordine Canonicorum succedentem celebrare debere Missam solemnem, quæ juxta Turnum a Coadiuto esset celebranda, non autem eam celebrandam esse a Coadiutore respondit S. Congr. in *Affina præminentia 1. Apr. 1719.* p. 176.
- Canonicum teneri ad onera expressa in Testamento Fundatoris, & ad onera, ad que tenentur alii Canonici, rescriptum fuit in *Nepefina Canonicatus 3. Feb. 1719.* p. 154.
- Canonicus jubilatus participat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, dummodo non obstat voluntas Testatoris, vel dantis in *Aquipenden. indulti 1. Aprilis 1719. ad II. dub.* p. 7. & 174.
- Canonicus jubilatus, licet Choro non intersit, participat de punctaturis, & fallentiis aliorum Canonicorum non intersentium, in *Aquipenden. indulti 1. Aprilis 1719. ad I. dub.* pag. 174. & 175.
- Canonicus jubilatus non participat de emolumentis ex cadaverum associatione provenientibus, in *Aquipenden. indulti 1. Apr. 1719. ad II. dub.* pag. 174.
- Canonicus non tenetur Evangelium Passionis Dominice Palmatum canere juxta Decretum Episcopi, in *Lucana 2. Jul. 1718.* p. 83.
- Canonicus coadiutus potest per se ipsum ex-

- plere functiones nuncupatas de hebdomada, & Turno, in *Florentina praeminentiarum* 9. Aprilis 1718. ad I. dub. pag. 42.
- Canonici Cathedralis tenentur tempore Quadragesimae assistere concioni, in *Verulana visitationis sacrorum liminum* 21. Januarii 1219. ad III. dub. pag. 149.
- Canonici Coadiutores tenentur ad cantandam Missam solemnem, ut compleant Turnum Canoniorum, in *Esina praeinentia* . . Dec. 1719. ad II. dub. p. 69.
- Canonici tempore celebrationis Missarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari, non recedendo ab eorum Choro, possunt ibidem Missis cantatis assistere, in *Regien. 5. Aug. 1719. ad II. dub.* p. 119.
- Canonici nuncupati Ecclesiae S. Mariae Terrae Marthae non tenentur ad celebrationem Missae Conventualis, in *Montis Falisci Missa Conventualis* 12. Feb. 1718. p. 15.
- Canonici, & Capitulum Collegiatum tenentur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, & Fundatoribus in *Comen. Missae Parochialis* 11. Maii 1720. ad I. dub. p. 321.
- Canonici Collegiatum, & Archipresbyter tenentur Missam Conventualem pro Benefactoribus applicare, in *Regien. 5. Augusti 1719. ad XI. dub.* pag. 219.
- Canonici expectare debent Episcopi accessum, dato signo per sonitum Campanae, pro recitatione Officii juxta modum insinuatam ab Episcopo Bibianensi, in *S. Marci 5. Apr. 1720. ad VI. dub.* pag. 296.
- Canonici tenentur habita Canonicali induti associare Episcopum ab Aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad Aula n. dummodo Episcopus sit caput indutus, in *S. Marci 13. Apr. 1720. ad II. dub.* pag. 296.
- Canonici non tenentur concurrere ad manifestationem Altaris ad Contraternitatem spectantis, in *Regien. 5. Augusti 1719. ad X. dub.* pag. 29.
- Canonici cum praescriptum fuisset hiarum ab Episcopo pro horis Canonice recitandis, & Sacris Functionibus ibidem in Ecclesia S. Marci, & disputatum fuerit, num esset observandum, responsum fuit - *ad mentem* - in *S. Marci 13. Apr. 1720. ad I. dub.* pag. 296.
- Canonici nequeunt Confratres impedire celebrationem Missarum in Altari Sanctissimi Rosarii, etiam permittente Parocho, in *Regien. 5. Aug. 1719. ad IX. dub.* p. 219.
- Canoniorum numerum esse augendum ad ratam reditum, censuit Sac. Congreg. in *Cremonens. erectionis Collegiatae* 7. Decembris 1720. pag. 402.
- Canoniorum consensus requiritur, ut possit Confraternitas de licentia Archipresbyteri pulsari facere Organa, & Campanas Collegiatum, in *Regien. 5. Augusti 1719. ad VIII. dub.* pag. 219.
- Canoniorum Collegiatum ministerio uti debet Confraternitas Sanctissimi Rosarii, nec potest, annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho ejusdem Collegiatum, adimplere onera Missarum, & Anniver-
- versariorum sibi injuncta, & medianteris Presbyteris exteris sibi beneficiis, in *Regien. 5. Aug. 1719. ad I. dub.* p. 419.
- Canonicos, non obstante Missae Conventualis obligatione, teneri continuare in recitatione nocturni a mortuis, & in celebratione Missae cantatae cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus, respondit S. C. in *Ferrariens. 18. Maii 1719. ad IV. dub.* p. 180.
- Canonicos Ecclesiae Collegiatum Oppidi Lù nominatos per familiam de Bellardis non habere onus formalis residentiae personali praecise, resolvit Sac. Congr. in *Casalen. residentia* 18. Maii 1719. p. 169.
- Canonici invitatos esse, satis est in processionibus, quae fiunt a Confratribus ex Instituto; ceterum nequeunt ipsi Confratres, etiam annuente, & permittente Archipresbytero facere Processiones iutra, vel extra Ecclesiam, in *Regien. 5. Augusti 1719. ad V. dub.* pag. 219.
- Canonicos Perpetuum, & Gulielmum per Episcopum Leodiensem assumptos pro servitio Diocesis gaudere indulto absendi a residentia, & lucrandi distributiones quotidianas, responsum fuit in *Leodiens. indulti* 27. Aprilis 1719. pag. 313.
- Cantus Gregoriani onus est in recitandis horis Canonice injungendum Capitularibus juxta modum insinuatam ab Episcopo Binianensi, in *S. Marci 13. Aprilis 1720. ad IV. dub.* p. 96.
- Capitulo Collegiatum non competit jus convocandi Parochum Defuncti in propria Ecclesia occasione Funerum, in *Dertthonens. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad III. dub. pag. 132.
- Capitulo Collegiatum accedente ad Funus, Parochus Defuncti non praecedit ejusdem Collegiatum Archipresbytero, in *Dertthonens. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad X. dub. pag. 132.
- Capitulo Collegiatum accedente ad Funus, Archipresbyter ejusdem Collegiatum praecedit Parocho Defuncti, in *Dertthonens. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad X. dub. pag. 132.
- Capitulo Collegiatum competit jus convocandi Parochos in propria Ecclesia occasione Funerum, & Processionum, in *Dertthonens. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad VIII. dub. pag. 132.
- Capitulum Collegiatum, ejusque Archipresbyterum posse ingredi alias Ecclesias in Processionibus solemnibus, & Rogationibus, ibique solitas orationes, seu functiones peragere, decisum fuit in *Dertthonens. jurium Parochialium* 3. Dec. 1718. ad XIII. dubium. pag. 132.
- Capitulum, ut persolvat elemosynam Missae Parochialis Cappellanis per ipsum deputatis pro exercitio curae Animarum, eam detrahere debet ex massa distributionum, in *Ferrariens. 18. Martii 1719. ad VII. dubium.* pag. 170.
- Capitulum teneri persolvere Cappellanis ab ipso pro exercitio curae Animarum deputatis

- tis elemofynam Miffarum ab ipsis celebratarum, respondit Sacra Congregatio in *Ferrarien. 18. Martii 1719. ad VII. dubium.* pag. 170.
- Cappellaniam erectam in titulum perpetui Beneficii reformandam esse in Cappellaniam ad nutum amovibilem, quoad Cappellanos extra familiam fundatoris ad normam dispositionis ejusdem, respondit Sacra Congregatio in *Aefna Cappellaniae 22. Aprilis 1719. ad I. dub.* pag. 178.
- Cappellaniæ Rectorem non teneri adimplere onera, de quibus agebatur, responsum fuit in *Florentina 12. Martii 1718 p. 27. & 28.*
- Cappellaniarum duarum unioni ad unam tantum quotidianam locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Tarraconen. reductionis Miffarum 7. Maii 1713. ad I. dub.* pag. 50.
- Cappellanum Cappellaniæ S. Bernardini teneri deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in tabellis, resolvit Sacra Congregatio in *Callien. 4. Martii 1719.*
- Cappellanum non posse ab Universitate pro celebratione Miffæ quotidianæ in Oratorio in Ecclesiam erigendo, & pro interveniendo Hospitali ibi erigendo independentem a Parochis deputare, respondit Sac. Congregatio in *Larantafien. 22. Aprilis 1719. ad IV. dub.* pag. 81.
- Cappellanum non teneri Miffam pro suffragio Animæ Testatoris applicare, sed solum eam celebrare, respondit Sacra Congregatio in *Mantuana applicationis Sacrificii 19. Novembris 1718.* pag. 127.
- Cappellanus Confraternitatis potest facere benedictionem Candelarum in Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo sanctissimæ Purificationis, in *Novariens. aggregationis 24. Septembris 1718. ad XII. dub.* pag. 110. & 111.
- Cappellanus non tenetur ad nova onera apposita in nominatione de se facta a Confratribus, & non memorata in fundatione, in *Tudertina Cappellania 12. Martii 1718. ad I. dub.* pag. 26.
- Cappellanus Conventus suppressi S. Augustini Plani Mileti tenetur ad annuam præstationem scutorum 10. favore Seminarii, in *Feretrana reductionis onerum 7. Septembris 1720. ad I. dub.* pag. 373.
- Cappellanus Confraternitatis potest Stolum in Processionibus in Oratorio tantum, deferre, non autem extra illud, in *Novariens. aggregationis 24. Septemb. 1718. ad VII. dub.* pag. 110. & 111.
- Cappellanus Cappellaniæ S. Bernadini cum quæreretur, num teneretur deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in tabellis, rescriptum fuit - *Dilata, & extrahantur Partite ex libris Sacrificia, citatis interesse habentibus, & interim præfens Cappellanus observet tabellam - in Callien. 7. Maii 1718.* pag. 84.
- Cappellani instituti a Calamello de Calamelis tenentur quotidie Miffam applicare pro anima Fundatoris, & ejusque Propinquorum in *Ferrariens. applicationis Miffarum 26. Martii 1718. ad I. dub.* pag. 33.
- Cappellanis per Capitulum deputatis pro exercitio curæ Animatum, cum sit perfolvenda Miffæ Parochialis elemofyna, ea debet detrahi ex malsa distributionum, in *Ferrariens. 18. Martii 1719. ad VII. dubium.* pag. 170.
- Cappellanis a Capitulo deputatis pro exercitio curæ Animarum debere perfolvi ab eodem Capitulo elemofynam Miffarum ab ipsis celebrationem, respondit Sacra Congregatio in *Ferrariens. 18. Martii 1719. ad IV. dub.* pag. 170.
- Cappellanos Curatos amovibiliter a Capitulo deputatos pro exercitio curæ Animarum teneri diebus Dominicis, & Festis Miffam pro Populo applicare, rescriptis Sac. Congregatio in *Ferrariens. 18. Martii 1718. ad V. dub.* pag. 170.
- Censuram nullam incurrisse Sacerdotem Marcum Antonium Marci oriundum Gemini, & promotum ad Ordines ab Episcopo Uxentino, censuit Sac. Congregatio in *Uxentina, seu Neritonen. Ordinationis 17. Julii 1718.* pag. 207.
- Censurarum, & Processus communicationem contra Confraternitatem non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Novariens. aggregationis 24. Septembris 1718. ad XIII. dub.* pag. 110. & 111.
- Censuræ fructuum reductiones sustineri, præfusa fidejussione ad formam Resolutionis Congregationis Confratrum de an. 1685., respondit Sacra Congregatio in *Romana census 11. Maii 1720.* 219. 320.
- Ceram, quæ superest in Festo Purificationis pro publica distributione cedere in Beneficium Theaurarii, & non Ecclesiæ Cathedralis, responsum fuit in *Castellaten. visitationis sacrorum liminum 9. Maii 1719. ad II. dub.* pag. 195.
- Cerei Paschalis, & Fontis benedictionem in die sabathi sancti spectare ad Collegiatam, resolutum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad II. dubium.* pag. 219.
- Chori Præfæctus, interveniente Capitulo, determinare debet vias Processionum, in *Regien. 5. Augusti 1719. ad VII. dubium.* pag. 119.
- Chori servitium præstandum esse per hebdomadam, respondit Sacra Congregatio in *S. Marci 13. Aprilis 1720. ad VII. dubium.* pag. 295.
- Clavem Capsulæ pro recipiendis oblationibus, & elemofynis in Oratorio expofitæ nequit Parochus retinere, nec valet se in earum administratione ingerere, in *Novariens. aggregationis 24. Septemb. 1718. ad VII. dub.* pag. 100.
- Clericus saltem esse debet, ut quis sit Sacrifista, in *S. Marci 13. Aprilis 1720. ad IV. dubium.* pag. 296.
- Coadjurus Canonicus, si debet juxta Turnum celebrare Miffam solemnem, eam celebrari non posse a Coadjutore, sed a Canoni-

I N D E X

CONCLUSIONUM, & RESOLUTIONUM,

*Quæ in singulis Foliis Annorum
1718. 1719., & 1720. fuerunt
adnotatæ.*

A

Absolvere a casibus Episcopo reservatis prohibentur Fratres Prædicatores, & Minores, pag. 391. §. *Quoad.*

Absolvere qui potest ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo potest absolvere a casibus, qui sunt Episcopo reservati, pag. 392. §. *In primo in fin.*

Actus pietatis, seu pia opera diuturno temporis spatio peracta, licet a principio fuerint voluntaria, fiunt subinde necessaria, ac ita obligatoria, ut pro eorum adimplemento in futurum competat actio, & coactio favore piæ Cause, pag. 28. §. *Facit.*

Administratores Montis Pietatis exigunt a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenariis; duo enim sunt pro Ministrorum salario, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons subiectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenariis, p. 28. §. *Absque eo.*

Administratoribus Montis Pietatis solet Sacra Congregatio impartiri licentiam mutuas accipiendi pecunias ad rationem inter usurium trium pro centenariis, & exigendi a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenariis, sub clausulis tamen, quod inter usurium non exigatur nisi ad rationem quinque, quodque intra certum tempus fiat restitutio summx ad usuram acceptæ, pag. 28. §. *Pauperum.*

Administrationem Bonorum Ecclesiæ Patronatæ exercere prohibentur Patroni, p. 137. & seq. §. *Absque eo quod.*

Administrationem Sacramentorum simulandi iusta causa non est quicumque metus etiam gravis, ac in constantem virum cadens, pag. 316. §. *Ad tertium.*

Adscribi qui debet illi Ecclesiæ, aut Pio Loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, alias ordinandus non est, pag. 90. §. *Adversus.*

Affinitas est propinquitas procedens ex carnali copula licita, vel illicita, & Matrimonium dirimit intra quartum gradum, si contracta fuerit ex copula licita; illud vero dissolvit intra primum, & secundum dumtaxat, si ex copula illicita provenerit, p. 354. §. *Affinitas, & §. Idem.*

Affinitatis secundum, & tertium genus non constituit impedimentum dirimens Matrimo-

monii, sed solum primum usque ad quartum gradum inclusive, pag. 325. §. *Porro circa fin.*

Affinis Vitrico est Uxor Privigni, non autem primo, sed secundo affinitatis genere, pag. 325. §. *Porro in princ.*

Affinitatis genus olim triplex erat, & eorum alterum Matrimonium dirimebat, sed hodie Matrimonium dirimit solo primo Affinitatis genere, quod intercedit inter personam copula licita, vel illicita cognitam, & Consanguineos cognoscentis, & e contra inter Personam cognoscentem, & Consanguineos cognita, pag. 353. §. *Antiquitas & pag. 355. §. Non obstat, & §. D. Frins.*

Affinitas ex Matrimonio, & copula conjugali contracta, inspecto etiam solo naturæ jure, Matrimonium dirimit in primo gradu lineæ rectæ, ut inter Vitricum, & Privignam, Socrum, & Generum, p. 352. §. *Obtemperando circa princ.*

Alimenta ex redditibus Beneficii debentur Patronis etiam extraneis, pag. 196. §. *Absque eo quod.*

Alimenta subministrare Ordinans tenetur ei, qui sine sufficienti titulo ordinatus est, donec ipse Ecclesiasticum beneficium assequatur, pag. 215. §. *Sante Crucis circa med.*

Alienatio, seu donatio ab Episcopo facta de bonis suæ mensæ Episcopalis favore sui Capituli est valida, licet careat solemnitate, pag. 142. §. *Eminentissimus in princ.*

Alienatio bonorum Ecclesiasticorum, quæ fit ex necessitate juris, non requirit beneplacitum Apostolicum, pag. 173. §. *Absque eo quod in princ.*

Alienatio bonorum Ecclesiasticorum, quæ Fratribus Mendicantibus S. Francisci sub modo licito relinquuntur, non requirit beneplacitum Apostolicum, quia dd. Bona non dicuntur eorum Monasteriis incorporata, p. 173. §. *Absque eo quod in fin.*

Alienatio utilis censetur, si ab Ecclesia fiat ob justam gratitudinem, & meriti remunerationem erga ipsam præstiti, pag. 143. §. *Additur in fin.*

Anniversaria, quæ sunt intra annum, si sint fixa, eorum emolumenta spectant ad Canonicos jubilatos, licet non intersint, nisi aliter a Testatore cautum fuerit, pag. 174. & seq. §. *Quoad alium.*

Animo habitandi per majorem anni partem

- non concurrente ; non acquiritur quasi domicilium , pag. 367. §. *Ea videlicet circa med.*
- Animas in Purgatorio non detineri ultra decem annos , vel ultra metam centum annorum , asseruerunt nonnulli Theologi , sed eorum opinio est improbabilis , & sensui Ecclesiæ repugnans , pag. 139. §. *Pro one ris in fin.*
- Appellans a mala electione Examinatorum , vel ab irrationabili iudicio Episcopi potest electum ad novum examen provocare , absque eo quod de irrationabilitate ullum asserat documentum , pag. 383. §. *Primus est.*
- Appellanti ab irrationabili Episcopi iudicio , vel a mala Examinatorum relatione permissum est Præelectum ad novum examen provocare , etiamsi appellans fuerit quoad scientiam approbatus in æquali gradu cum illo , cui Parochialis fuit collata , pag. 384. §. *Secunda.*
- Appellanti adversus malam Examinatorum relationem non sufficit pro Parochiali obtinenda , quod remaneat approbatus , & etiam qualificatus tanquam magis doctus , sed tantum ad averrendam notam , & infamiam reprobationis , & approbationis in secundo gradu reportatæ , pag. 386. §. *Quo circa.*
- Appellantibus examen novum est concedendum , pag. 315. §. *Excipit.*
- Procedit in modum , ut appellantes de gravamine per Episcopum illato in priori examine docere non teneantur , p. 315. §. *Absque eo quod.*
- Appellare ad Metropolitanum , vel ad S. Sedem possunt ii , qui in Parochiali concursu fuerunt rejehti , vel reprobat , & Præelectum ad novum examen revocare , p. 382. §. *Porro circa med.*
- Appellatio tamen admittitur in devolutivo , proindeque non impedit , quominus electio per Ordinarium facta interim debeat mandari executioni , pag. 382. §. *Porro circa finem.*
- Appellatio si adversus Episcopi iudicium non fuit intra decendum interjecta , ei locus amplius non est , sed opus non est restitutione in integrum , quæ non datur sine probatione gravaminis , pag. 89. §. *Additur.*
- Appellatio ab irrationabili Episcopi iudicio , vel a mala Examinatorum relatione ad Sedem Apostolicam si interponatur , novum examen debet in Urbe fieri , & coram Examinatoribus Eminentissimi Cardinalis Vicarii , itaut nec ingravescentes Provocati ætas , nec loci distantia eum excusare valeant ab accessu ad Urbem , ut se novo examini subiciat , pag. 384. §. *Quarta in princ.*
- Appellatio , & provocatio ad novum examen admissa fuit absque gravaminis probatione , eo quia , non respondentibus concurrentibus in scriptis , gravamen nequibat probari , pag. 388. §. *Præmittendum , & pag. 190. §. Ultimo.*
- Appellatio , & provocatio ad novum examen antequam a Sac. Congregatione admitteretur , de summo gravamine , seu irritabilitatis iudicii Episcopi voluit aliquando gustare , pag. 390. §. *Ultimo.*
- Appellationi in devolutivo locus est a iudicio Examinatorum , & a collatione per Episcopum facta , p. 88. §. *Præextendit & seqq.*
- Appellatione Ordinarii venit Vicarius Generalis ad effectum assistendi Matrimonio , pag. 180. §. *Putant.*
- Applicari debet Missa Conventualis pro Benefactoribus , non obstante quacumque consuetudine , pag. 10. §. *Adversus , & p. 167. §. Adversus.*
- Applicari debet a Parocho Missa pro Populo singulis diebus Dominicis , & Festis de præcepto , p. 163. §. *Adversus circa med.*
- Applicari debet a Parocho congruam non habentibus Missa Parochialis , pag. 167. & seqq. §. *Adversus circa fin.*
- Applicari debet etiam a Curatis amovibilibus Missa Parochialis pro Populo , pag. 168. §. *Adversus circa fin.*
- Applicari debet Missa pro Fundatore , licet ipse applicationem non expresserit , p. 27. §. *Facit pro applicatione.*
- Applicari debet pro Anima Testatoris Missa Sacrificium , quando ex mente , aut verbis ejusdem Testatoris non colligitur , quod reliquerit libertatem Sacrificii , pag. 7. §. *Et concordant , & pag. 64. §. Pro applicatione.*
- Applicari non debet Missa , si illius celebratio dumtaxat iniuncta fuerit pro commoditate aliorum , & pro cultu Ecclesiæ , pag. 127. §. *Facit e contra.*
- Applicari non debet , sed celebrari dumtaxat Missa in casu , quo illius celebratio demandata sit , accidit molti occupati da negozj possino andare a sentirla , ed in specie gli Scolari quando esciono dalla Scuola p. 64. §. *Putant.*
- Applicari non debet Missa , sed ea dumtaxat celebranda , si Cappellania fundata fuerit cum onere celebrationis Missæ quotidianæ pro satisfactione , & voto Monialium , pag. 164. §. *Putant.*
- Applicari debere Missas tres de Mortuis , & non alias pro Testatoris anima , censuit Sacra Congregatio in casu , quo idem Testator demandaverat , ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ , præter unum , cum hoc , quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrantur de Mortuis pro Anima Fundatoris , pag. 17. §. *Cohærenter.*
- Applicari non debere Missæ Sacrificium pro Testatore , excepta feria secunda non impedita , censuit Sacra Congregatio in casu , quo Cappellania erecta fuerat cum obligatione celebrandi quotidie hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium , & applicandi qualibet Feria secunda non impedita Missa Mortuorum pro Anima Testatoris , pag. 13. §. *Cohærenter circa finem . & pag. 164. §. Putant circa finem.*
- Applicari debere Missas tres de Mortuis , & non alias pro Testatoris Anima , censuit Sacra Congregatio in casu , quo idem Testatoris

ator demandaverat, ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadae præter unam, cum hoc, quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrarentur de mortuis pro Anima Fundatoris, pag. 18. §. *Cohærenter.*

Applicari debent Fabricæ S. Petri juxta ejus privilegia bona relicta Cappuccinis, & Minoribus strictioris observantiæ, ac Regularibus, qui bona in communi possidere non possunt, pag. 223. §. *Quoad dispositiones.*

Applicatio annuorum scutorum 876. ab Episcopo Liparitano subtrahorum ex redditibus Mensæ Episcopalis pro constituendis quotidianis distributionibus dividendis inter Canonicos, & Dignitates suæ Ecclesiæ iudicata fuit valida, pag. 142. §. *Eminentissimus.*

Archiconfraternitatis Orationis, & Mortis in Urbe constituta narrantur Privilegia in *Constit. 22. Pii 17. Bullar. Tom. 2.*

Assistens matrimonio Vicarius Generalis, vel alteri tribuens facultatem, ut illi assistat, venit Episcopi nomine, pag. 180. §. *Putant.*

Augumento dotis, ut acquirat Juspatronatus, oportet, quod dos assignata fuerit penitus deperdita, pag. 211. §. *Aquen. in fine.*

B

Baptismum ab Hæretico, qui recepit, irregularis est, pag. 60. §. *In hoc.*

Baptismales Fontes debent in omnibus Parochialibus Ecclesiis esse, nisi illi extent in aliquibus Ecclesiis, quæ Marrices, vel Baptismales vocantur, pag. 283. §. *Episcopius.*

Beneficium, vel pensio Ecclesiastica est incompatibilis cum quacumq. militia, etiamsi sit militia Summi Pontificis, p. 397. §. *Absque eo quod.*

Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem sufficiens, vel ad minus Patrimonium, vel Pensionem habere debet, qui vult ad Ordines Sacros promoveri, pag. 215. §. *Sanctæ Crucis.*

Beneficium ne devolvatur ad Superiorem, factis est quodlibet non improbabile impedimentum, quod Jura Patroni præservat. pag. 281. §. *Putant in fin.*

Beneficii devolutio supponit Patroni culpam, & inexcusabilem negligentiam, pag. 281. §. *Putant in med.*

Beneficio nequeunt superaddi onera in fundatione non apposita, pag. 28. §. *Pro Cappellano.*

Beneficia sæcularia Sæcularibus, & regularia Regularibus sunt conferenda, pag. 311. §. *Contendit.*

Beneficia potest obtinere in aliqua Civitate, qui in ea Civilitatem obtinuit, pag. 89. §. *Parum.*

Beneficia ut assequatur Neophitus, non indiget dispensatione, si fuerit dispensatus quoad Ordines, pag. 97. §. *Quoad in fin.*

Beneficiorum sunt incapaces Hæreticorum Filii, pag. 97. §. *Quoad.*

Beneficiatus absens a residentia, quando procul habitat, aut ad eum tutus nequit accessus haberi, fieri potest citatio per Edictum, pag. 134. §. *Pro parte in princ.*

Beneficiati tenentur contribuere taxam Seminario, & possunt ad id per censuras, aliaque Juris remedia, invocato etiam Brachii Sæcularis auxilio, compelli, pag. 319. §. *Fundamentum.*

Beneplacitum Apostolicum non requiritur in alienatione Bonorum, quæ fit ex necessitate juris, pag. 173. §. *Absque eo quod in princ.*

Beneplacitum Apostolicum non requiritur in alienationibus Bonorum, quæ Fratribus Mendicantibus S. Francisci sub modo licito relinquuntur, quia dicta bona non dicuntur eorum Monasteriis incorporata, pag. 173. §. *Absque eo quod in fin.*

Beneplacitum Apostolicum olim ex lapsu triginta, aut sexaginta annorum impetratum præsumebatur, sed hodie requiritur centenaria, pag. 374. §. *Minusque.*

Beneplacito Apostolico opus est, ut fructus Censuum a Locis piis reducantur, v. g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenario, pag. 5. §. *Senogallien. circa med.* Procedit in Censibus reservativis, secus in consignativis, *ibidem in fin.*

Si vero reducantur absque Beneplacito Apostolico reductio solet, prævia absolute ad castelam eorum, qui reductionem fecerunt, revalidari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non suppetat, *ibid. circa med.*

Bona in communi possidere licet prohibeantur Regulares, tamen capaces sunt elemosynarum manualium Missarum, pag. 223. §. *Precedentibus.*

Bona relicta Cappuccinis, & Minoribus strictioris observantiæ, ac aliis Regularibus, qui Bonain communi possidere non possunt, Rev. Fabricæ S. Petri applicantur juxta ejus Privilegia, pag. 223. §. *Quoad dispositiones.*

Bonorum Ecclesiasticorum alienatio, quæ fit ex necessitate juris, non requirit Beneplacitum Apostolicum, pag. 175. §. *Absque eo quod in princ.*

Bonorum Ecclesiasticorum alienatio, cum ea Fratribus Mendicantibus S. Francisci sub modo licito relinquuntur, non requirit Beneplacitum Apostolicum, quia dicta bona non dicuntur eorum Monasteriis incorporata, pag. 173. §. *Absque eo quod in fin.*

C

Canonicatu valide privatus dicitur Canonicus a residentia absens, si a die ultimæ citationis usque ad diem latæ sententiæ elapsi fuerint sex menses, pag. 134. §. *Pro parte circa fin.*

Canonicatu privati nequit Canonicus absens a residentia, nisi post triennium, pag. 134. §. *Pro parte circa med.*

Canonicus a Residentia absens ut valide Ca-

- nonicatu privetur, expectandus est lapsus trium annorum, & transacto tertio anno, tria citatio per Edictum est adversus eum absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad privationem, pag. 134. & 135. §. *A nullitate circa med.*
- Canonicus a Residentia absens dicitur valide Canonicatu privatus, si a die ultimæ citationis usque ad diem latæ sententiæ elapsi fuerint sex menses, pag. 134. §. *Pro parte circa fi.*
- Canonicus à Residentia absens nequit, nisi post triennium Canonicatu privati, p. 134. §. *Pro parte circa med.*
- Canonicus jure suo constituere potest Procuratorem, qui in Capitulo suffragetur, non obstante, quod per se ipsum interesse possit, pag. 242. §. *Præter hæc.*
- Canonicus absens infirmitatis causa lucratur distributiones quotidianas, p. 243. §. *Porro in fin.*
- Canonicus, qui sit magnæ autoritatis, & qui non sit impeditus, an cogi valeat ad interessendum Capitulo per se, & non per Procuratorem, p. 243. §. *Præter hæc in fin.*
- Canonicus jubilatus non tenetur residere, pag. 145. §. *Demum.*
- Canonicus jubilatus non tenetur, neque per se, neque per alium ad celebrationem Missæ Conventualis per Turnum, p. 174. §. *Invenio in princ.*
- Canonicus jubilatus tenetur facere depositum tertiæ partis fructuum Præbendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii Canonici, p. 174. §. *Invenio circa fin.*
- Canonicus jubilato cum facultate omnes fructus una cum distributionibus quotidianis percipiendi, perinde ac si Choro interesset, non debent emolumenta Anniversariorum, resolutum fuit, pag. 171. §. *Et contra in fin.*
- Canonicus jubilato debentur fallentiæ Canonicoꝝ absentium, dummodo non obstant Constitutiones Capitulares, vel Consuetudo Ecclesiæ, pag. 174. §. *Aquipendens circa finem, & in fin.*
- Canonicus jubilati præter quotidianas distributiones lucrantur alia emolumenta certa, & fixa, nisi aliter cautum fuerit a Testatoribus, vel aliter Statuto, vel consuetudine fuerit introductum, pag. 171. §. *Quoad Anniversaria.*
- Canonicus jubilati, licet non intersint, participant de emolumentis Anniversariorum, quæ sunt intra annum, & sunt fixa, & nisi aliter à Testatoribus cautum fuerit, pag. 171. & seq. §. *Quoad aliam.*
- Canonicis jubilatis non debentur punctaturæ, seu fallentiæ aliorum Canonicoꝝ Choro non interessentium, pag. 171. §. *Quoad punctaturas.*
- Canonicus possunt, & tenentur canere Passionem Dominicæ Palmarum, & Feria VI. in Parasceve; præsertim si adsit consuetudo, pag. 83. §. *Additur.*
- Canonicus legitime non impediti tempore Quadragesimæ quotidianis Conciis intersint, esse debent, pag. 146. §. *Quoad assistentiam.*
- Canonici tenentur de jure communi ad formalem præcisam residentiam, pag. 66. §. *Contendit.*
- Canonici non residentes possunt ipso facto Canonicatu privati, si adsit consuetudo, vel Statutum, pag. 379. §. *Nec Canonici.*
- Canonici Coadjuti tenentur residere, licet soleat eis a Sacra Congregatione facile concedi Iudulturn abessendi, pag. 113. & 114. §. *Super esset in fin.*
- Canonici Cathedralium, seu Collegiarum, si Animatum curam penes ipsos residet, applicando Dominicis, & Festis diebus Missam pro Populo, non satisfaciunt oneri Missæ Conventualis, sed eam ulterius tenentur applicare, pag. 10. §. *Adversus.*
- Canonici, quibus incumbit cura Animatum, applicare debent Missam Conventualem ultra Parochialem, itaut Canonici applicando Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis, non satisfaciunt oneri Missæ Conventualis, p. 10. §. *Adversus in fin.*
- Canonicorum Coadjutores, sicuti sedent post omnes Canonicos, ita non admittuntur ad honorarias functiones, si alii adsint Canonici, pag. 39. §. *In scripturis.*
- III. Coadjutores Canonicoꝝ instar Coadjutoris Dignitatum succedunt in ius functiones peragendi, pag. 40. §. *Adversus.*
- Cappuccini sunt Filii Religionis S. Francisci, pag. 99. §. *Sermonem.*
- Cappellano instituto cum onere Missam quotidie celebrandi hora determinata, post terminatum scilicet officium in Cathedrali, ut Mercatores, & Scholarum Discipuli interesse possent, respondit Sacra Congregatio, applicandum non esse Missæ Sacrificium pro Anima Testatoris, pag. 16. §. *Cohærenter, & pag. 164. §. Putant in princ.*
- Cappellano pro tempore cum demandatum fuerit a Testatore, ut Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unam, cum hoc, quod tres Missæ qualiter hebdomada celebrantur de Mortuis pro Anima Fundatoris, Sacra Congregatio censuit, Missas tres de Mortuis, & non alias applicandas esse pro Testatoris Anima, pag. 17. §. *Cohærenter.*
- Cappellanus Castrensis nequit assistere Matrimonii, quæ a militibus contrahuntur, sive hi degant in Præsedis, sive in Castris, & Stationibus hybernis, aut æstivis, seu etiam sint in actuali expeditione positi, nisi habeat specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, pag. 364. §. *Premisso.*
- Cappellania nequeunt superaddi onera in fundatione non apposita, pag. 28. §. *Pro Cappellano.*
- Cappellania, vel Beneficium, si requirat Sacerdotii qualitatem, sufficit, ut ea intra unius anni spatium valeat obtineri, p. 155. §. *Suppositio circa med.*
- Cappellania erecta cum obligatione celebrandi quotidie hora determinata pro communitate nonnullarum Monialium, & applican-

- candi qualibet Feria secunda non impeditur Missam Mortuorum pro anima Testatoris, censuræ Sacra Congregatio, Missæ Sacrificium non esse pro Testatore applicandum, excepta Feria secunda non impedita, p. 18. §. *Cohæret circa fin.*, & p. 164. §. *Putant circa fin.*
- Capituli novus consensus una cum scientia nullitatis professionis requiritur, ut professio ratificetur, pag. 250. §. *Crescitque.* Religionis autem consensum potest Summus Pontifex, concurrente iusta causa, supplere, pag. 251. §. *Quid denique.*
- Capituli consensus requiritur, ut possit Episcopus dies festos de præcepto in sua Diocesi indicere, pag. 184. §. *Quæ ad diem in fine.*
- Capitulo interesse per Procuratorem an valeat Canonicus, qui sit magnæ autoritatis, nec sit impeditus, & an cogi valeat ad interessendum per se, pag. 243. §. *Præter hæc in fine.*
- Cappellani Castrenses nequeunt Matrimonii assistere sine Apostolicæ Sedis facultate, aut Parochi, vel Ordinarii licentia, p. 394. §. *Ex quibus.*
- Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis Missæ Conventualis onus impositum est, pag. 9. §. *Hicce.*
- Censuræ Episcopo reservatæ nequeunt per Regulares degentes etiam extra Italiam absolvi, pag. 391. §. *Constitutum in fine*, & pag. 292. §. *In primo.*
- Censuum fructus nequeunt a Locis Piis absque Apostolico Beneplacito reduci, v. g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenario, pag. 5. §. *Senogallien. circa med.* pag. 79. §. *Negative & seq.*
- Procedit in Consibus reservatis, secus in consignatis, *ibid. in fine.*
- Si vero reducantur absque Beneplacito Apostolico, reductio solet, prævia absolute ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt, revalidari, & confirmari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non suppetat, *ibid. circa med.*
- Census fructuum reductio, si talis census spectet ad Loca Pia, à scutis quinque ad rationem quatuor pro centenario indiget Apostolico Beneplacito, pag. 5. §. *Senogallien. circa med.*
- Civilitatem qui obtinuit in aliqua Civitate, potest etiam obtinere Beneficia, quæ Civibus illius Civitatis dumtaxat possunt conferri, pag. 89. & 90. §. *Parum.*
- Citatio per Edictum debet affigi in Ecclesia Beneficii, seu Canonicatus, p. 134. §. *Adversus.*
- Citatio per Edictum fieri potest, quando Beneficiatus absens a residentia procul habitat, aut ad eum tutus nequit accessus habere, pag. 134. §. *Pro parte in princ.*
- Clericis elargita Privilegia Pontificia, ut ipsi absque sufficienti titulo Beneficii, vel Matrimonii fieri possint ad Sacros Ordines promoveri, referuntur, pag. 216. §. *Exempla.*
- Clerici vestes illæ sunt, quæ cum eis incedentem prima facie indignant, esse Clericum, pag. 136. §. *Adcoque.*
- Clericus Conjugatus excluditur à Canonis privilegio, si non deferat habitum, & Tonfuram, pag. 136. §. *Adcoque in fine.*
- Clericus celebs non incedens in habitu, & Tonfura, & non servans requisita Tridentini Sess. 23. cap. 6. de Ref. amittit ipso iure privilegium Fori, sed non privilegium Canonis, pag. 36. §. *Clericus.*
- Clausula, quod alter alteri supervivens perpetuo absque spe Conjugii remaneat, apponitur in Dispensationibus Matrimonialibus, quæ expediuntur pro incestuosis Consanguineis.
- Coadjutores Canonicorum instar Coadjutorum Dignitatum succedunt in jus functiones peragendi, pag. 40. §. *Adversus.*
- Coadjutores autem Dignitatum, Coadjuto impedito, succedunt in jus functiones peragendi in exclusionem Canonici in Turno succedentis, pag. 39. §. *In scripturis.*
- Coadjutores Canonicorum, sicuti sedent post omnes Canonicos, ita non adduntur ad honorarias functiones, si alii adsint Canonici, pag. 39. §. *In scripturis.*
- Coadjutores autem Canonicorum, utpote sedentes post omnes Canonicos, facere non possunt functiones ad Canonicos Coadjutos pertinentes, nisi ubi desint Canonici, vel agatur de Missis, ad quas Canonici Coadjuti teneantur vigore Testamenti, & institutionis Canonicarum, & eas propter senectutem, vel aliud impedimentum nequeant celebrare, pag. 269. §. *Æsina circa med.*
- Coadjutores Dignitatum, uti sedentes in Stallo Dignitatum, facere debent functiones spectantes ad Dignitates coadjutas, p. 269. §. *Æsina circa med.*
- Coadjutore sibi dato ab Episcopo non obstante, tenetur Parochus residere, pag. 113. in fine. §. *Supereff.*
- Coadjuti in Canonicatu tenentur residere, licet soleat eis a Sacra Congregatione facile concedi Indultum abeundi, pag. 113. & 114. §. *Supereff in fine.*
- Coadjutoris verba, quod Coadjutor habere debeat omnes, & singulas prærogativas, præminentias, & honores in Choro, Processionibus, aliisque actibus Capitularibus, quos, & quas Canonicus Coadjutus haberet, si præsens esset, dicuntur stare ad exclusionem aliorum Inferiorum, non autem Canonicorum, pag. 269. §. *Æsina in fine.*
- Collegiatis, & Cathedralibus Ecclesiis Missæ Conventualis onus impositum est, p. 9. §. *Hicce.*
- Collegiatæ erectio juxta antiquiorem opinionem poterat ab Episcopo fieri, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigeat, pag. 374. §. *Absque eo quod.*
- Collegiatam erigere Episcopus olim poterat, pag. 111. §. *Absque eo quod in fine.*

- Collegiata erectio per Episcopum facta etiam in actu Pastoralis visitationis non sustinetur, pag. 373. §. *Cremonen.*
- Compensatio missarum, quæ ultra debitum numerum celebratae sunt, cum missis deinde celebrandis, an, & quando admittatur, vel denegetur, pag. 194. §. *In Congregatione habita die 5. & seqq.*
- Communitati incumbere potest onus elemosynam solvendi Concionatori, & ad alterum spectare jus eundem nominandi, si concurrat immemorabilis, p. 285. §. *Communitas.*
- Communicatio Privilegiorum non suffragatur pro exemptione a Quarta funerali, pag. 100. §. *Addit.*
- Communitio Operis pii fieri debet in opus magis proximum, & magis consimile, pag. 342. §. *Supplicationis.*
- Concionatoris deputatio neque ad Parochum in sua Parochia, sed ad Episcopum pertinet, pag. 284. §. *Aesna.*
- Concionatoris electio spectat ad Episcopum, licet elemosyna Concionatori per Communitatem solvatur, p. 284. §. *At quidquid.*
- Concionatoris nominatio potest ad unum spectare, & Communitati incumbere onus elemosynam solvendi, si concurrat immemorabilis consuetudo, pag. 285. §. *Communitas.*
- Concionibus interesse debent tempore Quadragesimæ Canonici legitime non impediti pag. 146. §. *Quoad assentiam.*
- Concurfus, & examen in pluribus Diocesisbus solet haberi, proponendo eadem quaestiones omnibus, & exigendo responsiones in scriptis, pag. 387. §. *Ante in fin.*
- In aliis vero pluribus Diocesisbus mos erat cretenu interroganti, & respondendi, pag. 388. §. *Præmittendum circa fin.*
- Concurfus forma fuit per Tridentinum induta pro Parochialium collatione, p. 382. §. *Porro in princ.*
- Concurfus ut rite, valideque habeatur, sufficientes tres examinatores Synodales, p. 257. §. *Contendit circa fin.*
- Concurfus ad Parochiales licet haberi nequeat coram Examinatoribus paucioribus, quam tribus, potest tamen haberi coram pluribus, quam tribus Examinatoribus, pag. 268. §. *Excipit in princ.*
- Conditiones turpes, aut impossibiles, quæ matrimonii bonis non adversentur, vitiantur, sed non vitiant matrimonium, p. 292. §. *Conditiones.*
- Conditio in Matrimonio apposta, & hinc inde acceptata, quod alter ex Sponsis teneatur ante illius consummationem Religionem ingredi, ibique professionem emitte, vitiat matrimonium, p. 292. §. *Quoad conditionem in fin.*
- Conditio in matrimonio apposta, ut liceat Religionem ingredi, ibique ante matrimonii consummationem profiteri, non vitiat matrimonium, sed ea vitiat, p. 292. §. *Quoad conditionem in princ.*
- Conferendæ casuum conscientiae sunt maxime proficuae, pag. 30. §. *Pro parte.*
- Conferentiis Casuum Conscientiae interesse non tenentur Regulares ad Confessiones Sæcularium excipiendas approbati, p. 30. §. *Negativæ.*
- Confraternitatis erectio facta in loco, ubi alia similis reperiebatur, fuit invalida declarata, pag. 400. §. *Ex ipis circa fin.*
- Confraternitatis erectio facta in Civitate, ubi alia sub eodem Instituto fundata reperiebatur, fuit a Sac. Congregatione revalidata, p. 400. §. *Contendit in fin.*
- Confraternitates plures ejusdem instituti nequeunt in eodem Oppido, vel Civitate erigi, pag. 400. §. *Contendit in princ.*, & §. *Excipit.*
- Limita, ubi Oppidum, vel Civitas sit amplissima, & magno Populi numero referta, pag. 400. §. *Contendit in fin.*
- Consensum Religionis potest Summus Pontifex, concurrente justa causa, supplere, pag. 21. §. *Quod denique.*
- Consensum Superioris Religionis circa Novitii admissionem a Papa suppleri, incongruum esse videtur, pag. 264. §. *Adversus.*
- Consuetudo contraria tollere potest residentiam, sive servitium personale, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, p. 176. §. *Putat.*
- Consuetudines licet immemorabiles, juxta quas aliquid occasione possessionis Canonici, & Præbendæ persolvitur, sunt irrationabiles, & a jure reprobatae, si id, quod exigitur, vel persolvitur, cedat in utilitati particularem aliorum Canoniceorum, secus autem, si in usus pios erogetur, pag. 235. §. *Porro.*
- Consuetudo Ecclesiae, si non obstet, Canonico jubilato debentur fallentiae Canoniceorum absentium, p. 174. §. *Aquipendens circa fin.*, & §. *Invenio in fin.*
- Constitutiones Capitulares si non obstent, Canonico jubilato debentur fallentiae Canoniceorum absentium, p. 174. §. *Aquipendens in fin.*
- Conventiones initæ super Cappellania laicali non sunt simoniacæ, licet illicitæ, p. 102. §. *Ad jus.*
- Curae Animarum præfici non potest Regularis ab Episcopo sine Apostolica dispensatione, pag. 311. *Contendit circa fin.*

D

- Debitor promittens sub juramento solve- re quolibet anno partem sui debiti, quod unica vice debebat solvere, si uno anno solutionem partis conventæ omitat, potest pro tota summa conveniri, p. 59. §. *Contendunt.*
- Procedit, si Creditor plene probet, debitorem fuisse in dolo, *ibidem in fin.*
- Decreta Urbis, & Orbis Congregationis Rituum circa jura Parochialia, & Functiones, & Præminentias inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, eorumque Officiales, ubi sint impressa. Vid. pag. 108. §. *Adnotasse.*

- Decimarum assignatio**, si facta fuerit demonstrationis causa, operatur, ut Assignans, decrecentibus red tibus, debeat supplere, si vero excretauit, eorum augmentum in beneficium Assignantis debet cedere, pag. 329. §. *Fundamentum*.
- Denunciatio** matrimonii omisso fuit a Tridentino remissa prudentiæ, & iudicio Ordinarii, pag. 36. §. *At licet circa fin.*
- Denunciatio** omisso, matrimonium contrahentes incurrunt excommunicationem in Constitutionibus Synodalibus insertam, pag. 193. §. *Quoad punctum*.
- Denunciatio** omisso, adhuc matrimonium est validum, pag. 365. & 366. §. *Ac licet in fin.*
- Denunciations** matrimonii fieri etiam debent in loco originis, pag. 193. §. *Quoad necessitatem*.
- Denunciatio** omnibus omisso, matrimonium non dicitur clandestinum, p. 193. §. *Quoad punctum*.
- Depositum** tertiæ partis fructuum Præbende pro distributionibus quotidianis facere tenetur Canonicus jubilatus, sicut alii Canonici, pag. 174. §. *Invenio circa fin.*
- Deputatio** concionatoris in sua Parochia spectat ad Episcopum, & non ad Parochum. pag. 283. §. *Æsina*.
- Devolutio** Beneficii ad Superiorem, ne locus sit, satis est quodlibet non improbabile impedimentum, quod iura patroni præservat, pag. 281. §. *Putant in fin.*
- Devolutio** Beneficii supponit patroni culpam, & inexcusabilem negligentiam, pag. 281. §. *Putant in med.*
- Dies festi** juxta veterem Ecclesiæ consuetudinem, & Disciplinam colendi erant a vespere ad vesperam, pag. 363. §. *Modus in princ.*
- Hodie** tamen ex communi consuetudine per totam Europam recepta dies festi coluntur spatio 24. horarum, quæ a media nocte ad aliam dimidiam computantur, pag. 363. §. *Modus circa fin.*
- Dies festos** de præcepto potest Episcopus indicare in sua Diocesi, sicuti potest Papa in toto Orbe Catholico, p. 184. §. *Quoad diem in princ.*
- Dignitas** major in Collegiata, aut Cathedrali, si ei Animarum cura sit adnexa, quandoque ex mandato Datarii per concursum est conferenda, pag. 387. §. *Ante.*
- Dignitatum** Coadjutores, Coadjuco impedito, succedunt in jus functiones peragendi in exclusionem Canonici in Turno succedentis, juxta resolutiones Sacræ Congregationis Rituum, pag. 300. §. *In Scripturis*.
- Imo** Coadjutores Canonicorum instar Coadjutoris Dignitatum succedunt in jus functiones peragendi, pag. 40. §. *Adversus*.
- Dignitatum** Coadjutores, ut sedentes in Stallo Dignitatum, facere debent functiones spectantes ad Dignitates coadjutas, p. 169. §. *Æsina circa med.*
- Disinhabere** Parochias antiquas, aut novas erigere, de jure communi permissum non est, nisi concurrentibus requisitis, *Text.*
- in cap. ad audientiam il. de Eccl. adific. & Trident. Sess. 21. cap. 4. de Ref. p. 74. §. Subdit.*
- Dispensare** potest Episcopus in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ ex homicidio voluntario oritur, pag. 65. §. *Clara est*.
- Dispensare** quando possit, vel non possit Episcopus in irregularitate contracta ex homicidio, & an, & quando illud dicatur voluntarium, vel casuale, vide deducta, pag. 65. §. *Adversus & seqq.*
- Dispensatio** super matrimonio rato, & non consummato non conceditur, nisi concludenter probetur, illud non fuisse consummatum, pag. 23. §. *De summi*.
- Procedit**, licet ageretur, quod alter ex Conjugibus esset hæreticus, & spes esset, quod ad fidem converteretur, *ibidem*.
- Dispensatio** super matrimonio rato, & non consummato concessa fuit Sigismundo Transilvaniæ Principi, & Mariæ Austriae tempore Clementis Octavi, pag. 199. §. *Celebris*.
- Dispensatio** ut concedatur super matrimonio rato, & non consummato, est juxta causam odium implacabile cum periculo vite juxta aliquos Authores, secus vero secundum opinionem Fagnani, pag. 49. §. *Loquendo*.
- Dispensatio** in radice matrimonii si concedatur, non est necessaria expressa, vel tacita consensus renovatio, pag. 340. §. *Abique eo quod*.
- Dispensatio** in radice matrimonii, ut concedatur, satis est, quod matrimonium de facto fuerit contractum, & quod intercesserit affectus maritalis una cum consensu naturali, pag. 341. §. *Cumque*.
- Dispensationes** in radice matrimonii, nisi, magna urgente causa, conceduntur, p. 340. §. *Ita ut*.
- Dispensationes** plures in radice matrimonii fuerunt a Gregorio XIII. concessæ, p. 340. §. *Ita ut in fin.*
- In Dispensationibus** matrimonialibus, quæ expediuntur pro incestuosos consanguineis, apponitur semper clausula, quod alteri alter supervivens perpetuo absque spe conjugii remaneat, pag. 311. §. *A primo in fine*.
- In Dispensationibus** gradus remotior attendi debet, & trahit secum propinquirem, ita ut sufficiat exprime re gradum remotiorem, obtentis tamen super gradu propinquiore literis Apostolicis, in quibus declaratur, non ob stare reticentia propinquire gradus, pag. 370. §. *Hanc*.
- In Dispensationibus** gradus remotior imbibit, & trahit ad se propinquirem, pag. 370. §. *Putant*.
- Dispensatio**, quando concedatur Regularibus ad effectum disponendi de bonis inter vivos, vel causa mortis, videnda sunt exempla relata, pag. 54. §. *In qualem causa*.
- Dispensatio** Apostolica, ut Regularis curæ Animarum præficiatur, concedi non con-

- luevit, nisi eodem Episcopo instante pro necessitate, vel utilitate Ecclesie, p. 311. §. *Contendit in fin.*
- Dispensantur ad Beneficia descendentes a Parentibus Mahometanis, & formula Dispensationis impressa est penes *Corrad. p. 97. §. Quoad.*
- Dispensatus si fuerit Neophitus quoad Ordines, videtur non indigere dispensatione quoad consequenda beneficia, pag. 97. §. *Quoad in fin.*
- Dispensationi a voto continentie prestat causam metus incultus ei, qui Subdiaconatus Ordinem suscepit, pag. 221. §. *Supplicationis in fin.*
- Dispensatio a voto continentie denegata fuit Subdiacono, eo quia metum ex Testibus allegatis non probavit, pag. 221. §. *Abique eo quod.*
- Dispensationem retinendi pensionem cum officio Vexillarii Equitum levis armaturae Summi Pontificis indulgit Sacra Congregatio, pag. 397. §. *Abique eo quod.*
- Distributiones quotidianas lucratur Canonicus absens causa infirmitatis, pag. 243. §. *Porro in fin.*
- Distributiones sunt stipendium quotidiani servitii, & quotidianae interessentiae omnibus, & singulis, tam nocturnis, quam diurnis Officii Divini partibus, pag. 327. §. *Præpositus.*
- Distributionibus quotidianis æquiparantur emolumenta ex Anniversariis provenientia, pag. 171. §. *E contra.*
- Distributionibus quotidianis constituendis, & dividendis inter Canonicos, seu Dignitates sue Ecclesie valida judicata est applicatio facta ab Episcopo Liparitano de annuis scutis 876. subtractis ex redditibus sue Mensæ Episcopalis, pag. 142. §. *Eminentissimus.*
- Distributionum quotidianarum causa tenetur Canonicus jubilatus, sicut alii Canonici, facere depositum tertie partis fructuum Præbendæ, pag. 174. §. *Invenio circa fin.*
- Distributionum divisio, si possibile esset, fieri deberet singulis diebus, pag. 327. §. *Præpositus in fin.*
- Distributionum constituendarum modus traditur a Tridentino *Sess. 21. c. 3. & Sess. 22. cap. 3. de ref.*, pag. 143. §. *Eminentissimus in fin.*
- Doctrinam Christianam docere tenentur Sacerdotes, & Clerici, & id omittentes mulantur ex Synodo IV. Mediolanensi, p. 231. & *seqq.* §. *Adversus hæc.*
- Doctrinam Christianam ut doceant Ludi Magistri tam Clerici, quam Laici, primum hortari, dein vero præcipere potest Episcopus, pag. 231. & *seqq.* §. *Adversus hæc in fin.*
- Domicilii ratione ut Ordines recipiantur ab Episcopo, quamnam requisita debeant concurrere, pag. 61. §. *Orator.*
- Domicilii ratione ad effectum se promovendi ad Sacros Ordines subditus is dicitur, qui in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium, per decennium inhabitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis Ædibus in locum illum transferendo, ibique insuper aliquo considerabili tempore commorando, pag. 19. §. *Episcopus.*
- Requiritur tamen præter hæc, ut jurejurando in utroque casu affirmet, se vere, & realiter animum habere domicilium contrahendi, *ibid.*
- Domicilium legitime per Patrem Ordinandi contractum spectatur, ut quis censetur esse subditus ad effectum suscipiendi Ordines, non autem attenditur ejusdem Patris origo, pag. 18. §. *Itaut.*
- Domicilium quando dicitur contractum ad hoc, ut quis possit ad Ordines sine literis dimissoriis, aut Testimonialibus alterius Episcopi promoveri ab Episcopo illius Diocesis, in qua habitat, pag. 308. a §. *Prima usque ad fin.*
- Domicilium dicitur habere Miles, ubi habet stationes hybernas sibi assignatas, quod non est compatibile cum indole, & natura Vagi, pag. 366. §. *Suppositio in fin.*
- Domicilium habere dicitur Miles prædijarius, secus Miles in Castris hybernis, seu stationibus degens, pag. 367. §. *Neque, & §. Ea videlicet in princ.*
- Domicilium acquiritur, statim ac quis, relicto primo domicilio cum animo ad illud amplius non redeundi, se ad alium locum transfert, ibique incipit habitare animo habitandi, pag. 367. §. *Ea videlicet in fin.*
- Domicilium non acquiritur sine animo perpetuo habitandi, pag. 367. §. *Ea videlicet in princ.*
- Domicilium, quod nuncupatur quasi Domicilium non acquiritur, nisi concurrat animus habitandi per majorem anni partem, pag. 367. §. *Ea videlicet circa med.*
- Domicilium, qui habet, vagus non est, p. 366. §. *Suppositio in princ.*
- Domicilium habere non dicitur ille, qui proprio Domicilio relicto, quærit, ubi se sitat, pag. 366. §. *Supposito.*
- Donatio, seu alienatio ab Episcopo facta de bonis sue Mensæ Episcopalis favore sui Capituli est valida, licet careat solemnitatibus, pag. 142. §. *Eminentissimus in princ.*
- Dotes Puellis incertis debet Executor Testamentarius distribuere intra tempus a Testatore præfinitum, nec potest illud prævenire, pag. 263. §. *Quoad Heredem.*
- Dote si careat Novitia, potest a Monialibus ejici, ac ad Professionem non admitti, licet eam Episcopus nominaverit sub obtentu, quod ipse in primo ingressu possit Novitiam sine dote ad Professionem emittendam nominare, pag. 172. §. *Excipiunt.*
- Dotis augmento, ut acquiratur Juspatronatus, oportet, quod dos assignata fuerit penitus deperdita, p. 211. §. *Aquen. in fin.*
- Dotis augmento acquiritur Juspatronatus, quando illud ad medietatem valoris reddituum ascendat, p. 211. & 212. §. *Putat in fin.*

E

Ecclēsia ex erectione in Collegiatam acquirat nonnullas prerogativas, quæ ei antea non competebant, & quæ forte ante erectionem ad alias pertinebant Ecclesiis, pag. 2. §. *Folia*.

Ecclesiæ; ejusque Fabricam, titulum, & proprietatem dotare absque Episcopi consensu, pag. 123. §. *Dicitur*.

Ecclesiæ Collegiæ erectio juxta antiquiorem opinionem poterat ab Episcopo fieri, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiæ erectis tempore, quo prædicta opinio vigeat, pag. 374. §. *Absque eo quod*.

Ecclesiæ Collegiæ erectio per Episcopum facta etiam in actu Pastoralis Visitationis non sustinetur, pag. 373. §. *Cremonen. in fin.*

Ecclesiæ Matrici honor præservari debet super Ecclesiâ recens fundata, sed pendet ab arbitrio Ordinarii, pag. 320. §. *Et honor*.

Ecclesiæ Matricis Parocho competit jus præferendi ad Parochiam noviter institutam, si Ecclesiâ antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, pag. 328. §. *Non ommissa*.

Ejectio, seu dimissio Religiosi e Religione fieri debet, servatis servandis, a Superiore Regulari una cum Episcopo, pag. 300. §. *Hæc dicitur*.

Electio Concionatoris spectat ad Episcopum, licet eleemosyna Concionatori per Communitatem solvatur, pag. 234. §. *At quidquid*.

Electio si fieri debeat, absens a loco electionis, sed degens in loco, a quo possit avocari, si iusto detineatur impedimento, constituere valet Procuratorem, qui nomine suo suffragium ferat in electione, dummodo probe impedimentum juramento, & vices suas uni de Collegio committat, pag. 242. §. *Si essemus*.

Procedit, etiam de aliis negotiis Capitularibus agatur, pag. 243. §. *Porro*.

Electus in Concursu ad Parochialem novum examen nequit alio modo effugere, quam ostendendo, Appellantem, & Provocantem ad novum examen esse de aliquo crimine diffamatum, pag. 384. §. *Ita ut*.

Eleemosynarum Manualium Missarum capaces sunt Regulares, qui Bona in communi possidere prohibentur, pag. 223. §. *Procedentibus*.

Eleemosynam Missarum, an petere possit is, qui eas celebravit, putans, se ad eam celebrationem teneri, examinatur, p. 57. §. *Hæc & alia*.

Eleemosynam pro Missis recipere possunt Fratres Minores Observantiæ, si eam Hæredes perfolvant in executionem oneris a Testatore relicti, pag. 252. §. *Hinc est*.

Eleemosynam Missarum non teneri augere Hæredem, rescriptum fuit, pag. 38. §. *Præsentente*.

Tom. I.

Emolumenta Anniversariorum, quæ sunt intra annum, & quæ sunt fixa, spectant ad Canonicos jubilatos, licet non intersint; nisi aliter a Testatore cautum fuerit, p. 174. & seq. §. *Quoad alium*.

Emolumenta certa, & fixa præter quotidianas distributiones lucrantur Canonici jubilati, nisi aliter cautum fuerit a Testatoribus, vel aliter Statuto, vel consuetudine fuerit introductum, pag. 171. §. *Quoad Anniversaria*.

Emolumenta Anniversariorum æquiparantur Distributionibus quotidianis, pag. 71. §. *Contra*.

Episcopi Judicium, si contendat fuisse irrationabile, qui fuit examinatus in concursu ad Parochialem, debet de irrationabilitate, & gravamine concludenter docere, pag. 268. §. *Excipit denique*.

Episcopi nequeunt uti menibus a Tridentino indultis, si nondum Ecclesiâ suam juxta Const. 190. Urbani VIII. accesserint, p. 22. §. *Alexander*.

Episcopi non se conferentes ad residentiam juxta Constit. Urbani VIII., sed tempore habili supplicantes pro Indulto nullas incurunt Censuras, licet eorum preces non fuerint ob Sanctitatis Sux, vel Secretarii impedimentum relatæ, p. 22. §. *De incurfu*.

Episcopi post mensem a die eorum pronuntiationis factæ per Papam in Consistorio debent itineri se committere, & ad residentiam se conferre, pag. 22. §. *Cremonen*.

Episcopi judicium magis faciendum est circa Testium depositiones, si ipsemet eorum examini interfuit, pag. 50. §. *Adversus*.

Episcopi si contendant, se posse in suo primo ingressu aliquem nominare ad Canonicatus in futurum vacaturos, ejusmodi nominationes habent naturam gratiarum expectatarum, pag. 172. §. *Excipiunt in fin*.

Episcopi prudentiæ, & judicio remissa fuit a Tridentino ommissio Denunciationum Matrimonii, pag. 365. §. *At licet circa fin*.

Episcopis fuit a Tridentino permittum, ut singulis annis possint a suis Diocæsesibus duobus, aut tribus mensibus abesse, dummodo id ex justa causa, & absque spirituali Gregis detrimento fiat, & dummodo quibusdam solentioribus diebus ibidem enumeratis non abstat, pag. 24. §. *Gargen*.

Episcopis infirmis Apostolica Sedes consuevit impartiri licentiam discedendi a suis Ecclesiis, sed ad tempus, pag. 25. §. *Segnen*.

Episcopis, intra quorum Diocæsum fines Abbatie sunt, licet eadem fruantur Territorio separato, reservata fuit per Trident. Sess. 23. cap. 10. de Ref. concessio literarum dimissoriaum, pag. 140. §. *Pende in fin*.

Episcopis plura jure delegato competunt super clausura Monialium, non obstante Monasteriorum exemptione, p. 306. §. *Quartum, & seqq.*

Episcopo erigente Ecclesiâ Collegiatam, etiam in actu Pastoralis visitationis, talis erectio non sustinetur, pag. 373. §. *Cremonen. in fin.*

Episcopo competit jus deputandi Concionatorem

- tozem in Parochia, non Párocho, pag. 284. §. *Æsina*.
- Episcopo competit jus eligendi Concionatorem, licet elemosyna Concionatori per Communitatem solvatur, pag. 284. §. *At quidquid*.
- Episcopus potest indicere dies festus de præcepto in sua Diocesi, sicuti Papa in toto Orbe Catholico, pag. 184. §. *Quoad diem in princ.*
- Requiritur tamen consensus Capituli, *ibid.* in *fin.*
- Episcopus potest Ordines minores conferre uni, aut duobus extra jejunia quatuor Temporum Dominicis, aut aliis festis diebus, pag. 295. §. *Quoad minores*.
- Episcopus nequit curæ Animarum præponere Regulares sine Apostolica dispensatione, pag. 311. §. *Contendit circa finem*.
- Episcopus juxta antiquiorem opinionem poterat erigere Ecclesiam Collegiatam, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigeat, pag. 374. §. *Absque eo quod*.
- Episcopus ille, in cujus Diocesi Ordinandus, vel ejus Pater contraxit domicilium, debet Ordines conferre, pag. 308. & 309. §. *Prima & seqq.*
- Procedit, dummodo Pater Ordinandi, qui per decennium ibi habitavit, jurejurando affirmet, ab initio habuisse intentionem contrahendi domicilium, pag. 310. §. *Absque eo quod*.
- Episcopus illius Diocesis, in qua Beneficium pro Ordinatione sufficiens ab aliquo possidetur, potest eidem Ordines conferre, pag. 218. §. *Non primum*.
- Episcopus ordinans aliquem sine sufficienti titulo tenetur sic Ordinato alimenta subministrare, donec ille Ecclesiasticum Beneficium assequatur, pag. 215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*
- Episcopus rite, recteque præfert minus doctum magis docto, ex quo minus doctus cæteris aliis necessariis polleat qualitatibus pro regimine Animarum, p. 386. §. *Quoad dispositionem*.
- Episcopus potest edere Decretum, ut Canonici numquam liceat tempore Quadragesimæ abesse, nisi de ipsius, vel ejus Vicarii licentia, p. 146. §. *Quoad assistentiam*.
- Episcopus, qui parum a sua Diocesi abest, dicitur moraliter præsens, p. 24. §. *Præter*.
- Episcopus quando possit, vel non possit in irregularitate contracta ex homicidio dispensare, & an, & quando illud dicatur voluntarium, vel casuale, vide deducta, p. 65. §. *Adversus, & seqq.*
- Episcopus dispensare potest in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ ex homicidio voluntario oritur, pag. 65. §. *Clara est*.
- Episcopus olim poterat Collegiatam erigere, pag. 121. §. *Absque eo quod in fin.*
- Episcopus infirmus potest Episcopatu renunciare ad Terminos Textus in Cap. *Nisi cum pridem* §. *Alia vero caus. de renunc.* p. 25. §. *Ob hoc*.
- Ad Episcopatum promovendi debent esse nati ex Parentibus Catholicis, p. 97. §. *Quoad Erectio Collegiatarum per Episcopum facta etiam in actu Pastoralis Visitationis non sustinetur*, pag. 373. §. *Cremone. in fin.*
- Erectio Collegiatarum juxta antiquiorem opinionem poterat ab Episcopo fieri, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigeat, p. 374. §. *Absque eo quod*.
- Erectioni novæ Parochiæ locus est attendenda distantia, & magna Populi incommoditate quoad receptionem Sacramentorum, pag. 374. §. *Communitas*.
- Erectio novæ Parochiæ est remedium subsidiarium non adhibendum, quando per Constitutionem Vicarii factis consultum est spiritualium animarum saluti, p. 347. §. *Porro*.
- Erectioni novæ Parochiæ est locuse concurrentibus justis causis, distantia videlicet, & incommoditate percipiendi Sacramenta, non obstantia existentia Coadjutoris, & Vicecurati, seu oblatione eum retinendi in aliqua Ecclesia ad effectum, ut ille Populo Sacramenta ministraret, p. 347. §. *Adæque*.
- Erigere Collegiatam Episcopus olim poterat, pag. 121. §. *Absque eo quod in fin.*
- Erigere novas Parochias, aut dismembrare antiquas de jure communi permittitur non est, nisi concurrentibus requisitis -- *Text. in Cap. ad audientiam il. 1. de Eccl. adifis. & Trident. Sess. 21. Cap. 4. de Ref.* -- p. 74.
- Error qualitatis non facit Matrimonium invalidum, pag. 282. §. *Error in princ.*
- Limita, ubi qualitas fuerit in conditione deducta, pag. 282. §. *Error in fin.*
- Ætas completa annorum 14. in Masculo, & duodecim in Femina requiritur ad effectum contrahendi Matrimonium, p. 366. §. *Porro in princ.*
- Ætas sexdecim annorum completa requiritur ad validam Professionem emittendam, pag. 95. §. *Ex fide*.
- Ætatis defectu nulla est Professio; Sed si ratificata fuerit, nequit amplius impugnari, pag. 156. §. *Frater in fin.*
- Examen, ad quod electus provocatus est, fieri debet intra breve tempus, ne lapsu longi temporis reprobatas evadat doctior, pag. 384. §. *Tertia in princ.*
- In praxi tamen admittitur intervallum unius anni, & etiam aliquando viginti mensium a primo ad secundum examen, si provocans sit extra Statum Ecclesiasticum, vel si tempus intermedium necessario infumatur in tricis judiciariis, & signanter in dispensatione, an videlicet sit locus novo examini, pag. 384. §. *Tertia in fin.*
- Examen semel, iterum, ac tertio conceditur, quoad usque per tria uniformia experimenta instat Rei judicata de literatura, vel illiterata constare possit, pag. 385. §. *Quinta in princ.*
- Examen etiam pro quarta vice conceditur ex quadam æquitate, si Prælectus ab Episcopo in duobus successivis examiniibus succubisset, & dein tertio vicisset, pag. 385. §. *Quinta in fin.*

Examen novum est Appellantibus concedendum, pag. 315. §. *Excipit*.

Procedit in modum, ut Appellantes de gravamine per Episcopum illato in priori examine docere non teneantur, pag. 415. §. *Absque eo quod*.

Examen novum est Appellantibus concedendum, pag. 315. §. *Excipit*.

Procedit in modum, ut Appellantes de gravamine per Episcopum illato in priori examine docere non teneantur, p. 315. §. *Absque eo quod*.

Examen novum quando conceditur, non est agendum de qualitatibus preponderantia, sed de ejusmodi qualitatibus assumenda est indago, quando assumitur principalis questio, an sit facienda nova collatio ob prelectionis irrationabilitatem, pag. 315. §. *Et quia*.

Examen novum prius faciendum est, deinde cognoscitur de gravamine per Episcopum illato, pag. 38. §. *Absque eo quod*.

Examen novum fieri debet coram ipso Appellationis Judice, & ejus Examinatoribus, pag. 384. §. *Quarta est*.

Examine peracto coram Judice Appellationis, assumitur principalis questio, an sit facienda nova collatio ob prelectionis irrationabilitatem, & tunc instituenda est indago de moribus, experientia, & similibus, que preter doctrinam in Beneficiis curatis requiruntur, pag. 384. §. *Absque eo quod*.

Examini novo locus est etiam in terminis duorum aequè approbatorum in concursu, si alter eorum appellationem interponat, pag. 316. §. *Nec ulterius*.

Examinis subdelegatio in paribus fieri non solet, nisi in Parochialibus de Jure patronatus Laicorum, aliique Beneficiis, que examen dumtaxat, & non concursum exponunt, pag. 384. §. *Quarta circa finem*.

Examinis judicio expleto, institui debet questio circa collationem Parochialis, adeoque circa uniuscujusque requisita, & tunc formiter, & per conclusentes probationes poni debet in claris, quod Ordinarius prelegerit minus dignum in comparatione Dignioris, pag. 385. §. *Ultima*.

Examinatores in numero sex saltem debent singulis annis in Diocesana Synodo eligi, pag. 268. §. *Excipit circa medium*.

Examinatores Synodales in numero sex electi possunt usque ad novam Synodum suam obire Officium, licet Synodus singulis annis non convocetur, dummodo tamen post annum ex electis in Synodo sex ad minus super sint, pag. 268. §. *Excipit circa med.*

Examinatores in numero sex electi, elapso anno, nequeunt suum Officium exercere, si ex illis quatuor, aut quinque super sint, sed aut nova Synodus est celebranda, & in ea Synodales Examinatores sunt eligendi aut ab hac Sacra Congregatione facultas est obtinenda, ut Episcopus uti possit superstitibus, vel alios valeat in locum demortuorum sufficere, & illis uti una cum superstitibus, pag. 268. §. *Excipit circa finem*.

Examinatores Synodales tres sufficiunt, ut

Concurfus ad Parochiales rite, valideque habeatur, pag. 267. §. *Contentum circa finem*.

Examinatus in concursu ad Parochialem habito, & reprobatus, si instet pro novo examine ad vindicandam propriam existimationem, & idoneitatem, tunc nulla alia probatio gravaminis reputatur necessaria, pag. 268. §. *Excipit denique in fine*.

Examinatus in Concursu ad Parochialem, si contendat, judicium Episcopi fuisse irrationabile, debet de irrationabilitate, & gravamine concludenter docere, pag. 268. §. *Excipit denique*.

Excommunicationem in Constitutionibus Synodalibus propositam incurrunt Contrahentes Matrimonium, omisso denunciationibus, pag. 193. §. *Quoad punctum*.

Executor Testamentarius, qui tenetur distribuere dotes Puellis incertis, non potest prevenire tempus a Testatore distributioni prefinium, pag. 263. §. *Quoad heredem*.

Exemptio localis operatur, quod Delinquens extra locum exemptum ab Ordinario puniatur, contra vero exemptio personalis efficit, ut Delinquens nequeat coram Ordinario, ratione delicti commissi, aut contractus initi, aut Rei sitæ extra locum exemptum puniri, pag. 301. §. *Haud urgente*.

Limita; ubi exemptio concessa fuerit Personis propter locum, pag. 302. §. *Excipit*.

Exigere solent Administratores Montis Pietatis a Pignoratibus ad rationem quinque pro centenario; duo enim sunt pro Ministrorum Salaris, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons subiectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenario, pag. 29. §. *Absque eo*.

Expositio Sacramenti non debet fieri in Oratione 40. horarum Feria V. in Cœna Domini, pag. 146. & 147. §. *Quoad expositionem*.

F

Fabricæ S. Petri juxta ejus Privilegia, applicantur Bona relicta Cappuccinis, & Minoribus strictioris Observantiæ, qui Bona in communi possidere non possunt, p. 223. §. *Quoad dispositiones*.

Fabricæ Ministris, & Commissariis facta sunt prohibitio admittendi compositiones super Legatis Fratibus factis cum onere Millarum, & Officiorum, præterquam quoad annuas præstationes duorum annorum decursum a die obitus Testatorum, quæ integre etiam recipere debent, & Fabricæ applicare, salvo semper Capitali, ut Heredes, qui primis duobus annis non adimpleverunt, possint, si velint, futuris temporibus dare Fratibus annua Legata titulo Eleemosynæ, pag. 224. §. *Falsique*.

Fabricæ S. Petri debentur fructus Capitalium assignatorum pro celebratione Missarum, pro Cappellaniis, vel pro Ecclesiis, aliique Piis Locis erigendis si non fuerint erogati

- gati in causas prædictas, non autem accrescunt Capitalibus, nec cedunt in beneficium Piorum Operum, pag. 215. §. *Abſque eo quod in ſin.*
- Festi dies, juxta veterem Ecclesiæ Disciplinam colendi erant a Vespere ad Vesperam, pag. 363. §. *Modus in princ.*
- Hodie tamen ex communi consuetudine recepta dies festi coluntur spatio 4. horarum quæ à media nocte ad aliam dimidiam noctem computantur, pag. 363. §. *Modus circa ſin.*
- Festus dies de præcepto potest Episcopus indicare in sua Diocesi, sicuti potest Papa in toto Orbe Catholico, pag. 184. §. *Quoad diem in princ.*
- Requiritur tamen consensus Capituli, ibidem in ſin.
- Fontes Baptismales debent in omnibus Parochialibus Ecclesiis esse, nisi illi extent in aliquibus Ecclesiis, quæ Matrices, vel Baptismales vocantur, p. 283. §. *Episcopus.*
- Fratres, qui in communi nequeunt possidere, nullam possunt habere securitatem, sed debent ab incerto pendere, pag. 225. §. *Pro negativa in princ.*
- Fratres prædicti nequeunt judicialiter agere, aut Judicis Officium implorare pro evictione, damni emendatione, seu pro supplemento adversus Hæredes, pag. 225. §. *Pro negativa in ſin.*
- Fratres Minores tam de Familia, quam Reformati sunt incapaces annuorum Legatorum, quæ sunt, adjecto Missarum onere, nec possunt pro illis agere, vel Judicis Officium implorare, pag. 252. §. *Et quia.*
- Fratres Min. Obser. nec esse capaces Legati relictæ cum onere celebrationis Missarum, resolutum fuit, pag. 292. §. *Cum quibus.*
- Fratres emittere debent solemnem protestationem subſignatam sigillo Conventus, & in ejus libris inferendam, & ad Hæredes, sive Executores transmittendam, in qua declarent, se nullum jus sibi vindicare, aut asserere ex Legatis sub onere celebrationis Missarum relictis juxta monitum S. Bonaventuræ, pag. 124. §. *Statutum fuit.*
- Fratribus, qui Bona in communi possidere non possunt, Cappuccinis, & Minoribus strictioris Observantiæ si Bona relictæ sint, ea Fabricæ S. Petri juxta ejus Privilegia applicantur pag. 223. §. *Quoad dispositiones.*
- Fratribus dare, aut non dare Hæredes possunt annuos redditus, si isti relictæ sint sub onere celebrationis Missarum, & sic Missas celebrari facere possunt per alios Sacerdotes sibi beneficos, pag. 224. §. *Firma in princ.*
- Fratribus Min. Obser. relictum Legatum sub his verbis -- *Item dice d' avere a censo ducaſi cenſi ottanta, laſia di ragione di Legato, che l' infraſcritto Erede, e Succesſori in infinito debbano coi frutti di quelli farne celebrare quattro Anniverſarij l' anno nella Chieſa di S. Maria de' Lumi dei Frati Zoccolanti ſuſtinetur, pag. 224. §. *Et in princ.**
- Fructus Capitalium assignatorum pro celebratione Missarum pro Cappellaniis, vel pro Ecclesiis, aliisque Locis Piis erigendis non fuerint erogati in causas prædictas, debeat Fabricæ S. Petri, nec cedunt in beneficium Piorum Locorum, p. 215. §. *Abſque eo quod in ſin.*
- Fructus Censuum nequeunt a Locis Piis abſque Apostolico Beneplacito reduci, v. g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenario, pag. 5. §. *Senogallien. circa med.*
- Procedit in Censibus reservatiis, secus in consignatiis, ibid. in ſin.
- Si vero reducantur abſque Beneplacito Apostolico, reductio solet, prævia absolutio- ne ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt, revocari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non suppetat, ibid. circa med.
- Fructuum reductio quoad Censum ad Loca Pia spectantes a scutis quinque ad rationem quatuor pro centenario indiget Apostolico Beneplacito, pag. 5. §. *Senogallien. circa med.*
- Functionum, & Præminentiarum inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, eorumque Officialis, necnon jurium Parochialium Decreta, ubi sint impressa, p. 108. §. *Adnotasse.*
- Fundator si voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania Sacerdoti conferatur, tunc qualitas Sacerdotii dicitur requisita respectu actus, p. 155. §. *Abſque eo quod.*

G

Gradus remotior in Dispensationibus imbibit, & trahit ad se propinquirem, pag. 370. §. *Putant.*

Gradus remotior in Dispensationibus attendi debet, & trahit secum propinquirem, itaut sufficiat exprimere gradum remotiorem, obtentis tamen super gradu propiniori Literis Apostolicis, in quibus declaratur, non obſtare reticentiam propinioris gradus, pag. 370. §. *Hanc.*

Gratiarum expectatarum naturam habent nominationes ad Canonicatus in futurum vacaturos, quæ sunt interdum ab Episcopis favore alicujus in primo eorum ingressu, pag. 172. §. *Excipiunt.*

H

Habitare non tenetur Parochus in Domo Ecclesiæ contigua, sed sufficit, si vel in Parochia, vel in Domo Parochiæ vicina habiter, pag. 6. §. *Et in eo.*

Hæredes si elegmosynam pro Missis persolvant in executionem oneris a Testatore relictæ, eam recipere possunt Fratres Min. Obser., pag. 252. §. *Hinc est.*

Hæredes nequeunt se eximere ab onere adimplendi Missarum sub obtentu incapacitatis Fratrum, pag. 224. §. *Quia vero.*

Hæredes non teneri ad augmentum elemosynæ

- synaxi Missarum, rescriptum fuit, pag. 38.
§. Præcedente.
- Hæredes remanent in libertate dandi, aut non dandi Fratribus annuos redditus, istis relictis sub onere celebrationis Missarum, & sic Missas celebrari facere possunt per alios Sacerdotes sibi benevolos, pag. 24. *§. Firma in princ.*
- Hæredes eorum, quorum Cadavera in Ecclesiis Regularium sunt tumulanda, nequeunt obstringi ad celebrandas prius exequias in Parochiali, pag. 99. *§. Propter.*
- Hæreticorum Filii irregulares sunt, pag. 61. *§. Rursus.*
- Limita, si nati fuerint ex Parentibus hæreticis, qui postmodum Fidem Catholicam amplexi sunt, *ibid. in fin.*
- Hæreticorum Filii sunt incapaces Beneficiorum, pag. 97. *§. Quoad.*
- Homicidium Furis nocturni permissum esse, probatur, p. 2. 7. & 118. *§. Contenat.*
- Homicidium Furis licet nocturni est culpabile, & ob illud contrahitur irregularitas, si occidens poterat sibi, vitæque suæ cavere, aut si Fur poterat comprehendere, p. 118. *§. In eoque.*
- Homicidium an, & quando dicatur voluntarium, vel casuale, itaut Episcopus possit, vel non possit in irregularitate inde contracta dispensare, vide deducta, pag. 65. *§. Adversus, & seqq.*
- Honor Ecclesiæ Matrici præservari debet super Ecclesiâ recens fundata, sed pendet ab arbitrio Ordinarii, p. 329. *§. Ut honor.*
- I**
- I**mpedimentum dirimens Matrimonii juxta antiquiores Theologos non est impotentia respectiva naturalis, & perpetua, pag. 34. *§. Videtur.*
- Impedimentum publicæ honestatis est propinquitas orta aut ex Sponsalibus validis, dirimitque Matrimonium cum Consanguineis Sponsi, ac Sponse in primo gradu tantum, aut ex Matrimonio rato, sed non consummato, & Matrimonium dirimit usque ad quartum gradum inclusive, p. 354. *§. Honestas.*
- Impedimentum publicæ honestatis descendens a secundo Affinitatis genere, sublato impedimento secundi generis Affinitatis, sublatum quoque dici debet, pag. 325. *§. Multoquoque.*
- Impedimentum publicæ honestatis sublatum censetur eo ipso, quod Affinitatis quoad secundum, & tertium genus sublata fuit, pag. 356. *§. His verbis.*
- Impotentia respectiva naturalis, & perpetua juxta antiquiores Theologos non est Matrimonii impedimentum dirimens, pag. 34. *§. Videtur.*
- Incapacitas Regularium nequit eximere Hæredes ab onere adimplementi Missarum, pag. 24. *§. Quia vero.*
- Indultum absendi licet a Sacra Congregatione facile concedatur Canonicis Coadjunctis, illi tenentur residere, pag. 113. & 114. *§. Superest in fin.*
- Indultum subrogationis Missarum loco 125. Anniversariorum annuatim celebrandorum concessum fuit Capitulo Cathedralis Bracharensis ex motivo, quod Anniversaria erant Canonicis nimis onerosa, pag. 324. *§. Pro faciliiori in fin.*
- Indultum subrogationis Missarum loco Anniversariorum per Moniales celebrandorum cum cantu, addito aliquali earum numero ex motivo incommodi, quod Moniales subire tenebantur in adimplemento ditorum Anniversariorum, concessit Sacra Congregatio in Neapolitana, pag. 324. *§. Pro faciliiori in princ.*
- Infirmi causa absens Canonicus, lucratur distributiones quotidianas, pag. 243. *§. Porro in fin.*
- Inhabiles ad Matrimonium cum aliis contrahendum declarati fuerunt plures Consanguinei ex eo quod super gradibus Consanguinitatis Apostolicam dispensationem legitime non obtinuerint, ut videre est ex resolutionibus Sacræ Congregationis relatis, pag. 371. *§. Inter alias & seqq.*
- Irregularis est, qui Baptismum ab Hæretico recipit, pag. 60. *§. In hoc.*
- Irregularis efficitur is, qui Furantes non insequitur, sed alteri mandat, ut eos insequatur, si capti a Judicibus ultimo afficiantur supplicio, pag. 183. *§. Additur.*
- Irregularis est Hæreticus, hæretici etiam abjurata, pag. 61. *§. Rursus.*
- Irregulares sunt Hæreticorum Filii, pag. 61. *§. Rursus.*
- Limita, si nati fuerint ex Parentibus hæreticis, qui postmodum Fidem Catholicam amplexi sunt, *ibid. in fin.*
- Irregularitas contrahitur ob homicidium Furis licet nocturni, quod est culpabile, si occidens poterat sibi, vitæque suæ cavere, aut si Fur poterat comprehendere, pag. 118. *§. In eaque.*
- Irregularitas non contrahitur ab eo, qui clamorem extulit adversus Fures, prævidendo, quod si caperentur, ultimo poterant supplicio multari, licet deinde Fures a Judice, vel a Circumstantibus occidantur, pag. 183. *§. Pro affirmativa.*
- Irregularitas descendens a Neophitatu sibi vindicat locum in eo, qui fuit in adulta ætate baptizatus, & in Baptismate novus est, pag. 97. *§. Præterquamquod.*
- Non vero applicatur iis, qui in infantili ætate constituti Baptismum receperunt, *ibid. circa fin.*
- Sicuti neque procedit in iis, qui Baptismum quidem in adulta ætate receperunt, sed post aliquod temporis intervallum, & experimentum ab Ordinario idonei ad Ordines suscipiendos reputantur, *ibid.*
- Irregularitas ex homicidio contrahitur aut facta, aut præcepto, aut consilio, p. 183. *§. Pro negativa in princ.*
- Irregularitas, ut ex homicidio contrahatur, sufficiens reputatur quodcumque dictum, vel factum, quod dirigitur, sive ordinatur

- tur ad homicidium inde secutum, pag. 183. §. *Pro negativa in fin.*
- Irregularitas ex homicidio ad propria vitæ defensionem patrato non incurritur, pag. 218. §. *Tum quia.*
- Irregularitas contrahitur ab eo, qui, licet a Divinis suspensus, in Ordinibus sacris ministrat, pag. 300. §. *Demum.*
- Irregularitatem non incurrit ministrans, nec est suspensus, qui fuit ordinatus sine titulo sufficienti, pag. 215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*
- Irregularitatem incurrit is, qui, licet a Divinis fuerit suspensus, Missam celebrat, pag. 106. §. *Falsum.*
- Jubilatio Canonico, seu Beneficiato, qui intra spatium 40. annorum abfuit causa Studiorum, debet denegari, & nulla habenda est ratio de tempore, quo ex præmissa causa abfuit, pag. 113. §. *In terminis circa med.*
- Jubilatio ei, qui spatio 40. annorum causa infirmitatis abfuit denegari non debet, si modo infirmitatis causa fuit ab Ordinario approbata, & accesserit Sacræ Congregationis Indultum, *ibidem* §. *In terminis in princ.*
- Jubilatio ei, qui spatio 40. annorum Ecclesiæ interfuit, primum in qualitate Coadjuteri, & deinde tamquam Principalis, concedi debet, & tempora sunt conjungenda, pag. 113. *In fin.*
- Jubilatio concessa fuit Præposito Cathedralis Brictinorien, non attenta oppositione Capituli reclamantis, quod tresdecim erant Canonici, & quatuor Mansionarii, & quod tres ex Canonice erant cura animarum præoccupati, duo mala valerudine præpediti, & alter jubilationis jam fruens Indulto, pag. 113. §. *Succedit.*
- Jubilatio itidem concessa fuit, licet novem essent Canonici, comprehenso Præposito, & dempto uno, qui ad organum, altero, qui ad Confessionarium adstare debet, & denique aliis tribus, qui Altari celebrando assistere tenebantur, & diceretur, tres tantummodo in Choro esse mansuros, *ibid.* *in fin.*
- A jubilatione non est excludendus is, qui spatio 40. annorum Ecclesiæ interfuit, licet quandoque abfuerit propter officium aliquod, munus tamen Indulto vacandi a servitio Chori pro diebus, & horis, pag. 113. §. *In terminis in fin.*
- Jubilationi non obstat, quod quis servitium eidem Ecclesiæ partim tamquam Clericus Beneficiatus, partim tamquam Beneficiatus præstiterit, pag. 113. §. *Terminis ejus.*
- Jubilationis Indultum olim concedebatur solum eis Canonice Cathedralium, vel Collegiarum, in quibus extant Statuta illud concedentia, *ibid.* §. *In Cathedralibus.*
- Hodie vero conceditur, etiam si non adsint Ecclesiæ Statuta, ne Canonici videantur deterioris conditionis Militibus militiæ Sæcularis, *ibid.* §. *Et quod.*
- Necesse tamen est, ut servitium spatio quadraginta annorum continuo, & laudabiliter fuerit præstitum, alias jubiliatio non conceditur, & concessa tamquam subreptitia extorta revocatur, *ibid.* §. *Et quod in fine.*
- Jubilationis Indultum non reperitur Canonice, & Beneficiatis in Jure Canonico clargitum, sed solum iis infirmis tribuitur, durante infirmitate, Indultum vacandi a Choro, aut eis succurritur remedio Coadjuteris, pag. 111. §. *Licet.*
- Jubilatio Canonico debentur fallentiæ Canonice absentium, dummodo non obfuerit Constitutiones Capitulares, vel consuetudo Ecclesiæ, pag. 174. §. *Aquipendens circa fin.*, & §. *Invenio in fin.*
- Jubilatus Canonice non tenetur residere, pag. 145. §. *Demum.*
- Jubilatus cogi potest ab Episcopo ad inferendum, si Ecclesiæ servitium, & Cultus Divinus detrimentum patiantur, pag. 113. §. *Supereff. circa med.*
- Jubilatus abesse potest a servitio Chori, & interim frui fructibus, & distributionibus, pag. 113. §. *Supereff.*
- Jubilatus Canonice tenetur facere depositum tertie partis fructuum Præbendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii Canonici, pag. 174. §. *Invenio circa fin.*
- Jubilatus Canonice non tenetur Missam Conventualem per Turnum, neque per se, neque per alium celebrare, pag. 174. §. *Invenio circa princ.*
- Jubilati Canonice præter quotidianas distributiones lucrantur alia emolumenta certa, & fixa, nisi aliter cautum fuerit a Testatoribus, vel aliter statuto, vel consuetudine fuerit introductum, pag. 171. §. *Quoad Anniversaria.*
- Jubilatis Canonice non debentur punctaturæ, seu fallentiæ aliorum Canonice Choro non interessentium, pag. 171. §. *Quoad punctaturas.*
- Jubilatis Canonice, licet non intersint, debentur emolumenta Anniversariorum, quæ fiunt intra annum, & sunt fixa, nisi aliter a Testatoribus cautum fuerit, pag. 174. §. *Quoad alium.*
- Judicis Officium pro assequendis Legatis annuis, quæ fiunt adjecto Missarum onere, nequeunt implorare Fratres Minores, tam de Familia, quam in Reformati tamquam ejusmodi Legatorum incapaces, pag. 252. §. *Et quia.*
- Judicium Episcopi, si contendat fuisse irrationabile, qui fuit examinatus in Concurfu ad Parochialem, debet de irrationabilitate, & gravamine conclusenter docere, pag. 268. §. *Excipit denique.*
- Juramentum, quod vere, & realiter quis habuerit animum contrahendi domicilium, requiritur ad effectum, ut volens promoveri ad Ordines Sacros dicatur Subditus ratione domicilii, tam in casu, quo in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium per decennium inhabitando, quam in casu, quo majorem rerum, ac Bonorum suorum partem cum instructis ædibus in locum aliquem transtulerit, ibi per aliquod con-

considerabile tempus commorando, pag. 19. §. *Episcopus*.
 Jus Canonicum, non autem Civile attendendam est in Materia Matrimoniali, vel alia Ecclesiastica, pag. 325. §. *Absque eo quod*.
 Jus patronatus acquiritur ex augmento dotis, quando illud ad medietatem valoris redditum ascendat, pag. 211., & 212. §. *Puat in fin*.
 Jus patronatus acquisitum ex simplici privilegio fuit a Tridentino sublatum, pag. 211. §. *Aquen*.
 Jus patronatus ex dotis augmento ut acquiratur, oportet, quod dos assignata fuerit penitus deperdita, pag. 211. §. *Aquen in fin*.
 Jus patronatus donare possunt Laici Loco Pio sine consensu Episcopi; donare autem nequeunt sine d. consensu Ecclesiam, ejus Fabricam, titulum, seu proprietatem, pag. 123. §. *Dicitur*.

L

Legatum pium, & presertim Missarum relictum cum verbis -- *In perpetuum* non restringitur ad centum annos, sed ad quodcumque tempus extenditur, p. 139. §. *Pro oneris*.
 Legatum Fratibus Min. Obser. relictum sub his verbis -- *lascio, che detti miei Eredi facciano celebrare quaranta Messe l'anno all'Altare di S. Maria Maddalena nella Chiesa di S. Maria delle Grazie dei Frati Minori Offervanti da quelli Padri* -- sustinetur, & tenentur heredes eis persolvere elemosynam pro celebratione Missarum ad rationem Manualis, pag. 224., & seqq. §. *Facit in fin*.
 Legatum Fratibus Min. Obser. relictum sub his verbis -- *Item dice di avere a Censo ducaei cent'ottanta, lascia di ragione di Legato che l'infra scritto Ere le, e Successori in infinitum debbano con i frutti di quelli farne celebrare quattro Anniversarij l'anno nella Chiesa di S. Maria de Lumi da i Frati Zoccolanti*, sustinetur, pag. 224. §. *Facit in prin.*
 Legati relicti cum onere celebrationis Missarum non esse capaces Fratres Min. Obser., resolutum fuit in Brundusina, pag. 252. §. *Cum quibus*.
 Legatorum quæ sunt, adjecto onere celebrationis Missarum, sunt incapaces Regulares, qui nequeunt in communi possidere, pag. 223. §. *Quoad reditus*.
 Legatorum annuorum, quæ sunt, adjecto Missarum onere, sunt incapaces tam Fratres de Familia, quam Reformati, nec possunt pro illis agere, vel Judicis Officium implorare, pag. 252. §. *Et quia*.
 Legem Ecclesiasticam potest Pontifex irritare, & revocare, non tantum quoad effectus imposterum secuturos, ne incurrantur, sed etiam quoad effectus antea productos, pag. 339. §. *Potest*.
 Lino, ut excludatur, debet sterilitas anno-

rum subsequentiurum cum fertilitate præcedentium compensari, pag. 137. §. *Facit in princ.*
 Licentiam Parochi adfuisse in Matrimonio probari potest per Testes, vel alias equipollentes probationes, licet illud in libris Parochialibus non fuerit adnotatum, pag. 394. §. *Ut vero*.
 Literarum dimissoriarum concessio fuit per Tridenti. Sess. 23. cap. 10. de Res. reservata Episcopis, intra quorum Diocesum fines Abbatie sitæ sunt, licet eadem fruuntur Territorio separato, pag. 140. §. *Penet in fin*.

M

Manus tremulas, cum habeat Sacerdos; an ei permitti queat Missæ celebratio cum alterius Sacerdotis assistentia, pag. 64. §. *Pro negativa*, & seqq.
 Manus tremulas, cum habeat Sacerdos, contrahit suspensionem ab Ordinis Sacerdotalis administratione propter periculum subversionis Sanguinis, pag. 64. §. *De justitia*.
 Maritus ante initum Matrimonium habens votum simplex castitatis nequit debitum conjugale exigere, licet reddere teneatur, pag. 37. §. *Post in fin*.
 Maritus ingredi valet Religionem, & in ea valide profiteri; si Mulier consentiat, & ipsam Religionem ingrediatur, si est juvenis, vel si non caret periculo incontinentiæ, aut votum perpetuæ continentiæ in saculo emittat in manibus Ordinarii, si est senex, & extra periculum incontinentiæ, p. 375. §. *Ad hec in princ.*
 Mariti professio valida est, & ad sæculum nequit revocari a Muliere, si ipsa consentit, & vorum simplex continentia emitit, sive ea sit senex, sive juvenis, pag. 373. §. *Ad hec in fin*.
 Maritus invalide Professionem emittit & potest ad sæculum ab Uxore revocari, si ipsa consensum per metum præstitit, & votum continentia emitit, pag. 373. §. *Adeoque*.
 Matri Ecclesiæ præservari debet honor super Ecclesia recens fundata, sed pender ab arbitrio Ordinarii, pag. 329. §. *Et honor*.
 Matri Ecclesiæ Parocho competit jus presentandi ad Parochiam noviter institutam, si Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, pag. 328. §. *Non omitta*.
 Matrimonium ante legitimam ætatem initum est validum, si malicia suppleat ætatem, pag. 376. §. *Porro in fin*.
 Matrimonium est validum, si ultima dies anni duodecimi in fœmina, & decimiquarti in masculo sit incepta, pag. 376. §. *Porro circa med*.
 Matrimonium, ut contrahatur, requiritur ætas annorum 14. in masculo, & duodecim in fœmina, pag. 376. §. *Porro in fin*.
 Matrimonium contrahentes, omiffis denunciationibus, incurunt excommunicationem in

- Constitutionibus Synodalibus propositam, pag. 93. §. *Quoad punctum*.
- Matrimonium, omisso, denunciationibus initium non dicitur clandestinum, pag. 193. §. *Quoad punctum*.
- Limita, si denunciations cum culpa, & dolo omittantur, pag. 98. §. *Porro*.
- Matrimonij denunciations fieri etiam debent in loco Originis, pag. 193. §. *Quoad necessitate m*.
- Limita in casu, quo aliquis per longum tempus in loco, ubi Matrimonium contrahit, habitaverit, *ibidem* §. *Quoad casum*.
- Matrimonij denunciations omisso a Tridentino remissa fuit prudentiæ, & iudicio Ordinarii, pag. 365. §. *Ac licet circa fin*.
- Matrimonium est validum, licet omissa fuerint denunciations, pag. 365., 366. §. *Ac licet in fin*.
- Matrimonium iniri potest a Filio Vitrici cum Filia Novercæ, quamvis Filii Vitrici vulgo dicatur Frater Filia Novercæ, pag. 356. §. *Quidquid*.
- Matrimonium potest a Vitrico absque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honestatis iniri cum Uxore Privigni sui Prædefuncti, pag. 356. §. *Videtur*, & pluribus seqq.
- Matrimonium inter Vitricum, & Uxorem Privigni videtur esse invalidum, pag. 325. §. *Ex alio vero*, & §. *Nec est dicendum*.
- Matrimonium inter Vitricum, & Uxorem Privigni de jure civili prohibitum est, pag. 325. §. *Abque eo quod in princ*.
- Matrimonium initum a Vitrico cum Uxore Privigni sui est validum, quia inter Vitricum, & Uxorem Privigni sui non intercedit affinitas primi generis, sed solum affinitas secundi generis, quæ Matrimonium non dirimit, pag. 353. §. *Jam vero*.
- Matrimonium iniri potest a Filio Vitrici cum Filia Novercæ, quamvis Filii Vitrici vulgo dicatur Frater Filia Novercæ, pag. 356. §. *Quidquid*.
- Matrimonium cum affine in primo gradu lineæ rectæ gravem continet indecentiam, & omnes gentes bene institutæ talia Matrimonia tanquam gravissima scelera semper sunt valde detestata, pag. 352. §. *Obtemperando circa med*.
- Secus verò Matrimonium cum Affine per lineam transversam contractum non continet adeò gravem indecentiam, pag. 352. §. *Obtemperando circa med*.
- Matrimonium contrahens cum dispensatione in solo quarto gradu, non expresso de industria tertio, inhabilitatur ad contrahendum cum aliis Mulieribus Matrimonium, pag. 371. §. *A primo in princ*.
- Matrimonium initum cum dispensatione super gradu remotiore, relicto propinquiore, illicitum, sed validum esse, tuentur Authores relati, pag. 370. §. *Purant*.
- Contrariam verò sententiam sustinent alii plures adducti, p. 371. §. *Alii è contrd*.
- Ad Matrimonium cum aliis ineundum plures Consanguinei declarati fuerunt inhabiles ex eo, quod super gradibus Consanguini-
- natis Apostolicam dispensationem legitime non obtinuerint, ut videre est ex resolutionibus Sacræ Congregationis relatis, pag. 371. §. *Inter alias* & seq.
- Matrimonium initum fuisse coram alio Presbytero de licentia Parochi probari potest per Testes, vel alias æquipollentes probationes, licet illud in libris Parochialibus non fuerit adnotatum, pag. 394. §. *Ut vero*.
- Matrimonio assistens Vicarius Generalis, vel alteri facultatem tribuens, ut illi assistat, venit Episeopi nomine, p. 180. §. *Putant*.
- Matrimonium initum coram Parocho, qui non sit proprius Contrahentium, est nullum, pag. 217. §. *Contendit*.
- Matrimonio, ut assistat Vicarius Generalis, sub nomine Ordinarii venit, pag. 365. §. *At licet circa med*.
- Matrimonium ut contrahatur, dicitur Parochus proprius ille dumtaxat, in cujus Parochia alter ex Contrahentibus habet domicilium, pag. 365. §. *In nihilum in fin*.
- Matrimonium, ut contrahatur, Parochus non dicitur proprius ille, in cujus Parochia Mulier possidet quidem aliqua Bona, sed ibi non habet habitationem, neque domicilium, pag. 365. §. *In nihilum in princ*.
- Matrimonium possunt Vagi contrahere coram Parocho illius loci, in quo actu versantur, pag. 365. §. *Secus autem in princ*.
- Procedit non solum, si uterque Coniux sit vagus, sed etiam si alter ex ipsis tantum vagus sit, *ibid. in fin*.
- Matrimonium a Vagis initum, non servatis iis, quæ Tridentinum præscribit cap. 7. *Sessio. 24. de Ref. Matro*, adhuc est validum, pag. 365. §. *Ac licet circa fin*.
- Matrimonium inire possunt Vagi coram quocumque Parocho, quamvis in fraudem proprii Parochi facti essent Vagi, pag. 368. §. *Verum*.
- Matrimonium contrahere volentes Vagi non ita facile admittendi sunt, pag. 365. §. *At licet*.
- Matrimonium ut contrahant Vagi, quilibet Parochus est eorum proprius, p. 365. §. *Secus autem in fin*.
- Matrimonium coram Parocho novæ Parochiæ possunt contrahere mutantes Parochiam in fraudem proprii Parochi, pag. 368. §. *Verum in fin*.
- Matrimonij Vagorum assistere non debent Parochi, nisi, præmissa diligenti inquisitione, & nisi re ad Ordinarium delata, licentiam ab eo obtinuerint, p. 365. §. *At licet*.
- Matrimonium contrahere possunt Milites in Castris existentes coram Parocho Locubi pro tempore existunt, & Vagi dicuntur, pag. 366. §. *Alia*.
- Matrimonium initum a Milite coram Parocho non propterea est invalidum, nisi Miles pro Vago habeatur, aut nisi Parochus sit proprius Sponse, pag. 364. §. *Quo circa*.
- Matrimoniis, quæ a Militibus contrahuntur, nequit assistere Cappellanus Castrensis, si-ve hi degant in Præsidis, si-ve in Castris, & Stationibus hybernis, aut æstivis, seu etiam sint in actuali expeditione positi, nisi

- idem Cappellanus habeat specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, p. 364. §. *Præmissio*.
 Matrimonium ab initio irritum olim ex cohabitatione convalescebat, pag. 241. §. *Pro validitate*.
 Matrimonii impedimentum dirimens, juxta antiquiores Theologos, non est impotentia respectiva naturalis, & perpetua, p. 34. §. *Videtur*.
 Matrimonii impedimentum dirimens est votum solemne in Religione approbata, emissum, pag. 37. §. *Post*.
 Limita in votis simplicibus, quæ post biennium Novitiatu in Societate Jesu emittuntur, *ibid.*
 Matrimonium si fuerit initum sub conditione, si Sponsa sit Virgo, defectus hujus qualitatæ plene deducitur ex editione prolis post sextum mensem a die contracti Matrimonii, p. 282. §. *In re*.
 Matrimonio imposita conditio, ut liceat Religionem ingredi, ibique ante Matrimonii consummationem profiteri non vitiat Matrimonium, sed ea vitatur, pag. 292. §. *Quoad conditionem in princ.*
 Matrimonium est validum, etiãsi contrahatur post conventionem initam abstinendi a quocumque actu conjugali, p. 293. §. *Abque eo quod in fin.*
 Contrariam sententiam sustinent plures Authores, p. 293. §. *Alii contra*.
 Matrimonium non vitiat conditiones turpes, quæ Matrimonii bonis non adversentur, sed tantum illæ vitantur, pag. 292. §. *Conditiones*.
 Matrimonium ratum, & non consummatum per ingressum in Religionem, secuta Professione, dissolvitur, p. 132. §. *Quoad observantiam in fin.*
 Matrimonium contrahere an teneatur alter ex Sponsis, antequam Religionem ingrediantur, si Sponsalia sint jurata, p. 182. §. *Abque eo quod in princ.*
 Matrimonii rati, & non consummati dispensatio concessa fuit Sigismundo Transilvaniæ Principi, & Mariæ Austriæ tempore Clementis Octavi, p. 199. §. *Celebris*.
 Matrimonii dispensatio non conceditur, nisi conclusenter probetur, illud non fuisse consummatum, p. 49. §. *De Summi*.
 Matrimonii dispensatio in radice si concedatur, non est necessaria expressa, vel tacita consensus renovatio, pag. 340. *Abque eo quod*.
 Matrimonii dispensatio in radice, ut concedatur, satis est, quod Matrimonium de facto fuerit contractum, & quod intercesserit affectus maritalis una cum consensu naturali, etiãsi ad sit impedimentum juris Ecclesiastici, p. 341. §. *Cumque*.
 Matrimonium in radice dispensare potest Pontifex, & revocare impedimentum dirimens, & simul, & semel abrogando Legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum efficere, ut dispensatio ad initium Matrimonii retrahatur, & sic quod Proles quoad omnes effectus etiã civilis indireccte legitima sit, & habeatur, p. 39. §. *Potest in fin. & Ita communiter*.
 Matrimonii rati, & non consummati dispensatio ut concedatur, est justa causa odium implacabile cum periculo vitæ juxta aiquos Authores, secus vero secundum opinionem Fagnani, p. 49.
 Matrimonium tamquam ratum, & non consummatum fuit a Papa ad amputandam omnem controversiam exortam super illius restoratione dissolutum in casu, quo illud antea dissolutum fuerat propter perpetuum impedimentum arcitudinis femine, Vir aliud Matrimonium contraxerat, & femina antea arcta reputata fuerat deflorata ab alio, qui paratus erat eam in Uxorem ducere, pag. 36. §. *Consimilis*.
 Matrimonium non esse dissolvendum, sed locum esse trienniali cohabitationi, rescripsit Sacra Congregatio, pag. 28. §. *Concludendo*.
 Matrimonium per vim, & metum contractum non convalidatur, si iterum contrahatur, adhibita forma Concilii, licet intercesserit cohabitatio cum copula, pag. 241. §. *Pro nullitate*.
 Matrimonium non irritat, nec impedit reverentia illa similitudinaria, quæ Viri in instar Patris præstanda est ab Uxore Privigni tamquam Filia, pag. 356. §. *Non inquam*.
 Matrimonium non fuisse consummatum, non probatur ex depositione, & assertionem conjugum, pag. 282. §. *Sola*.
 Matrimonium an fuerit consummatum non est deferendum Obstetricibus, si plures partiantur exceptiones, & recognitio Mulieris facta fuerit absque balneo contra cautelam Hostiensis, pag. 287.
 Matrimonium si prætendatur invalidum ex capite impotentie, solet injungi experimentum triennialis cohabitationis, quod non computatur a die copulæ intentatæ, sed a die decreti Judicis, & Iudici vix permixtum est triennale tempus abbreviare in hypothesi, in qua Conjuges per plures annos cohabitaverunt, & copulæ vacaverunt, pag. 286. §. *Et circa fin.*
 Matrimonium si prætendatur nullum ex capite impotentie, & signa impotentie sint dubia, præcipitur experimentum triennialis cohabitationis, secus vero, si impotentiam evidenter concludant, aut sint verisimiliter evidentiæ, pag. 286. §. *Exclusa*.
 Matrimonium propter impotentiam solum, si Conjux postea potens deprehendatur, debet reintegrari, p. 35. §. *Aut quia*.
 Procedit, etiãsi post dissolutionem alter ex Conjugibus, qui erat potens, aliud Matrimonium contraxerit *ibid.*
 Rursus procedit, licet Matrimonium fuerit Ecclesiæ sententia dissolutum post experimentum triennialis cohabitationis *ibid.*
 Limita vero, si impotentia fuerit respectiva non quoad speciem, sed quoad individuum *ibid.* §. *Et contra*.
 Limita rursus, si eadem impotentia ex maleficio provenierit *ibid.*

- M**eritus licet cadens in constantem Virum, & licet proveniat ab extrinseco, & a Causis liberis non irritat Professionem, nisi constet, quod fuerit incussus ad effectum illam extorquendi p.280. §. *Scriptura in fin.*
- M**etus, quo iuratum fuit Matrimonium, quando dicatur ex cohabitatione carnis purgatus, pag.241. §. *Pro validitate in fin.*
- M**etus gravis non est iusta causa Sacramentorum administrationem simulandi, pag.316. §. *Ad tertium.*
- M**etum, quem allegavit non probans Subdiaconus nequivit dispensationem a voto continentiae assequi, pag.221. §. *Absque eo quod.*
- M**iles habens Stationes hybernas sibi assignatas ibi dicitur habere domicilium, quod non est compatibile cum indole, & natura Vagi, pag.366. §. *Supposito in fin.*
- M**iles præfidiarius dicitur habere domicilium, secus Miles in Castris hybernis, seu Stationibus degens, pag.367. §. *Neque, & §. Videlicet in princ.*
- M**iles in Castris existentes sunt Vagi, & possunt Matrimonium coram Parocho Locis, ubi pro tempore existunt, contrahere, pag.366. §. *Alia.*
- M**inistris Fabricæ, & Commissariis facta fuit prohibitio admittendi compositiones super Legatis Fratribus factis cum onere Missarum, & Officiorum, præterquam quoad annuas præstationes duorum annorum decessorum a die obitus Testatorum, quas integre etiam recipere debent, & Fabricæ applicare, salvo se super Capitali, ut hæredes, qui primis duobus annis non adimpleverunt, possint, si velint futuris temporibus dare Fratribus annua Legata titulo cleemosynæ pag.224. §. *Færique.*
- M**issa debet a Sacerdotibus debitioribus celebrari, pag.344. §. *Porro circ. med.*
- M**issa nequit de sero celebrari, non obstantibus quibuscumque Privilegiis, Indultis, & consuetudinibus, p.344. §. *Porro circ. med.*
- M**issa nocte Nativitatis Domini in Cappella Pontificia celebratur ante mediam noctem absque expeditione Brevis pro Missæ celebratione dicta hora faciendâ p.344. §. *Ex alia in princ.*
- M**issam antè mediam noctem celebrare prohibitum fuit in *Venetâ* sub pœna suspensionis, p.344. §. *Discursu in fin.*
- M**issa nocte Nativitatis Domini celebrari debet post mediam noctem ex praxi Ecclesiæ, cui derogari potest, vel ex consuetudine legitime præscripta, vel ex Privilegio Apostolico, p.344. §. *Porro circa med.*
- M**issa antiquitus celebrari debebat hora tertia diebus festis, hora sexta diebus ferialibus, hora nona diebus jejuniorum per annum, & hora vespertina diebus Quadragesimalibus, p.344. §. *Porro in princ.*
- M**issa nocte Nativitatis in Civitate Venetiarum ante mediam noctem a Primicerio celebratur in Ecclesia S. Marci, & eam audientes satisfaciunt præcepto audiendi Missam die Nativitatis Domini, pag.344. §. *Ex alia circa fin.*
- M**issa non debet applicari, si illius celebratio dumtaxat iuncta fuerit pro commoditate aliquorum. & pro cultu Ecclesiæ, p.127. §. *Facit è contra.*
- M**issa debet pro Fundatore applicari, licet ipse applicationem non expresseit, pag.197. §. *Facit pro applicatione.*
- M**issa celebranda, sed non applicanda est in casu, quo illius celebratio demandata sit, accidit multi occupati à negotijs possino andare a sentiria, ed in specie gli Secolari quando escano dalla Scuola p.164. §. *Purant.*
- M**issa Conventualis ultra Parochialem debet a Canonicis, quibus incumbit Cura Animarum applicari, itaut Canonici, applicando Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis, non satisfaciunt oneri Missæ Conventualis, pag.10. §. *Adversus.*
- M**issa Conventualis, non obstante quacumque consuetudine, pro Benefactoribus applicari debet. p.10. §. *Adversus, & p.167. §. Adversus.*
- M**issam Conventualem per turnum non tenentur celebrare, neque per se, neque per alium Canonici jubilati, pag.174. §. *Invenio circa princ.*
- M**issa Conventualis exposcit Diaconum, & Subdiaconum, & in casu solum deficientiæ Ministrorum necessariorum cani potest cum uno Ministro, qui præter solitas functiones cantat Epistolâ, cantante Sacerdote Evangelium, pag.146. §. *Quoad Missam in fin.*
- M**issa Conventualis est in Cathedralibus, & Collegiatis primo intenta, & horæ Canonice tanquam dispositiones ad eam ordinantur, p.146. §. *Quoad Missam.*
- M**issa Conventualis debet quotidie, nulla suffragante contraria consuetudine, in Cathedrali Ecclesia celebrari, pag.146. §. *Quoad Missam.*
- Procedit etiam in Collegiatis, *ibid*
- M**issa Conventualis comprehenditur sub nomine Divinorum Officiorum, pag.146. §. *Quoad circa med.*
- M**issæ Conventualis eleemosyna debet a Celebrantibus persolvi per modum distributionis ex redditibus Capituli, pag.167. §. *Seqq. §. Adversus in fin.*
- M**issæ Conventualis onus impositum est Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, p.9. §. *Hic in fin.*
- M**issa Parochialis debet applicari a Parochis congruam non habentibus, p.167. §. *Seqq. §. Adversus.*
- M**issa Parochialis debet etiam a Curatis amovibilibus pro Populo applicari, pag.168. §. *Adversus circ. fin.*
- M**issa a Parocho singulis diebus Dominicis, & Festis de præcepto debet pro Populo applicari, p.168. §. *Adversus circa med.*
- M**issa Sacrificium non esse pro Anima Testatoris applicandum, respondit Sac. Congregatio in casu, quo Cappellania instituta fuerat cum onere Missam quotidie celebrandi hora determinata, post terminatum scilicet Officium in Cathedrali, ut Mer-

- nonico in ordine Canonicorum succedente, respondit Sacra Congregatio in *Æsina Præminentiæ* 1. Aprilis 1719. pag. 176.
- Coadjutus potest per se ipsum explere functiones nuncupatas de hebdomada, & Turno, in *Florentinæ Præminentiarum* 9. Aprilis 1718. ad I. Dub. pag. 42.
- Coadjutorem non posse celebrare Missam solemnem, quæ a Coadjuto juxta Turnum esset celebranda, sed eam a Canonico in ordine Canonicorum succedente celebrandam esse, respondit Sacra Congregatio in *Æsina Præminentiæ* 1. Apr. 1719. p. 176.
- Coadjutores Canonici tenentur ad cantandam Missam solemnem, ut compleant Turnum Canonicorum, in *Æsina Præminentiæ* 16. Decembr. 1719. ad II. Dubium. pag. 269.
- Coadjutoria Bullam esse exhibendam, antequam decidatur, an, nolente Coadjuto Missam solemnem per Turnum celebrare, illius celebratio spectet ad Coadjutorem, rescriptum fuit in *Æsina* 9. Apr. 1718. p. 43.
- Collatio Parochialium Ecclesiarum Abbatie S. Laurentii in Dogliolo, cum quæreretur, ad quem spectaret, Sacra Congregatio rescripsit: *Dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia, in Nulivius, seu S. Severini Jurisdictionis* 4. Februarii 1719. ad I. Dub. pag. 154.
- Collegiatam esse erigendam, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. Erectionis Collegiatae* 8 Julii 1719. pag. 212.
- Collegiatae SS. Firmi, & Rustici in Oppido Caravaggi erectionem sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. Collegiatae* 7. Sept. 1720. pag. 373.
- Collegiatae privative jus competere benedicendi Cereum Paschalem, & Fontem die Sabbathi Sancti, resolutum fuit in *Dertthonen. Jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad II. Dub. pag. 132.
- Collegiatae Archiepiscopato non competere Jus privative quoad alios Parochos deferendi Stolum in Processionibus, & Funeribus, respondit Sacra Congregatio in *Dertthonen. Jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad XI. Dub. pag. 132.
- Collegiatae erectioni juxta numerum petitum Canonicorum, & Dignitatum, & cum concessione usus Rocchetti, & Mozzettae expediri per Datariam locum esse, respondit Sacra Congr. in *Syracusana Erectionis Collegiatae* 24. Febr. 1720. p. 278.
- Commutationi voluntatis locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Cathacen. Commutationis Voluntatis* 18. Novembris 1719. pag. 253.
- Commutationi voluntatis non esse locum, respondit Sacra Congregatio in *Casalen. Commutationis Voluntatis* 24. Septembris 1718. pag. 119.
- Commutationi voluntatis locum esse, & transactionem esse approbandam, responsum fuit in *Fulginate. Commutationis voluntatis* 13. Julii 1720. pag. 345.
- Commutationi voluntatis Francisci de Vannis esse locum juxta votum Archiepiscopi, res-

- servato jure Executori Testamentario adimplendi voluntatem Testatoris in domo ab Heredibus assignata, respondit Sacra Congregatio in *Firmana Edificationis Ecclesiae* 12. Febr. 1718. pag. 18.
- Communitas non tenetur man tenere, & recaptare Ecclesiam Parochialem, sed Parochus, in *Auximana Restaurationis Ecclesiae* 26. Augusti 1719. pag. 228.
- Ad Communitatem non spectare praesentationem, seu nominationem Concionatoris in loco Castri S. Marcelli, sed ad Priorem Ecclesiae Cathedralis *Æsinae*, resolutum fuit in *Æsina Juris eligend. Concionatorem* 16. Martii ad I. Dub. p. 284.
- Concio debet haberi diebus Quadragesimæ hora Episcopo benevifa, in *Comen. Missa Parochialis, & Conventualis* 11. Maii 1720. ad VI. Dub. pag. 321.
- Concioni assistere tenentur tempore Quadragesimali Canonici Cathedralis, in *Verulanæ Visitationis Sacrorum liminum* 21. Januarii 1719. ad III. Dub. pag. 149.
- Concionatorem retinere in ejus domo licere alternative tum Plebano, cum Praeposito S. Georgei Terræ Urbisaliae, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad VIII. Dub. pag. 208.
- Concionatori elemosynam teneri subministrare Communitatem, non autem Priorem, respondit Sacra Congregatio in *Æsina Juris eligendi Concionatorem* 16. Martii 1720. ad II. Dub. pag. 284.
- Concionatoris nominationem, seu praesentationem in Loco Castri S. Marcelli spectare ad Priorem Ecclesiae Cathedralis *Æsinae*, & non ad Communitatem, responsum fuit in *Æsina Juris eligendi Concionatorem* 16. Martii 1720. ad I. Dub. p. 284.
- Concordia cum peteretur confirmari, fuit denegatum Beneplacitum Apostolicum, in *Leodiens. Confirmationis Concordiae* 22. Junii 1720. pag. 332.
- Concursum ad Parochialem habitum validum esse, respondit Sacra Congregatio, in *Isclana Concursum* 23. Julii 1718. ad I. Dub. pag. 88. & 89.
- Concursum habitum ad Parochiam esse validum, respondit Sacra Congregatio, in *Cassanen. Concursum* 16. Decembris 1719. ad I. Dub. pag. 267.
- Concursum novum ad vacantem Parochialem esse coram Archiepiscopo Capuano instituendum, respondit Sacra Congregatio in *Isclana Parochialis* 1. Aprilis 1719. ad II. Dub. pag. 178. & seq.
- Concursum indicendi ad Parochiales vacantes norma est, quod eadem omnino quaesita omnibus concurrentibus proponantur, & quod unusquisque ex concurrentibus intra congruum tempus assignandum debeat in scriptis satisfacere quaesitis propositis, & demum unusquisque ex concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus concurrentibus assignando, in *Causa, cui titulus: Dubia concursum*: 16. Nov. 1720. ad I. Dub. p. 395.

- Concurfus acta exhibenda sunt, ut videri possit, num conter de rationabili Episcopi iudicio, & locus sit provocationi ad novum examen, in *Cassanen. Concurfus* 16. Decembris 1719. ad II. dub. p. 267.
- Concurfus validus declaratus fuit in *Tarantina Archipresbiteratus* 7. Decemb. 1720. ad I. dub. pag. 404.
- Conferentiis casuum conscientiae interesse non tenentur Confessarii Regulares, in *Aquipendii Visi. Sacrorum Liminum* 12. Febr. 1718. pag. 29.
- Confessarius Regularis Monialium exemptarum potest absolvere Monialem complicem criminis carnalis externi moraliter peccaminosi secum commissi, quatenus non sit violata clausura, in *Colonien.* 16. Nov. 1720. ad IV. dub. pag. 391.
- Confessarius Regularis extra mortis periculum nequit Saecularem absolvere, si sit complex criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum commissi, in *Colonien.* 16. Nov. 1720. ad III. dub. p. 391.
- Confessarii Monialium exemptarum, & Praelatis Regularium subjectarum possunt eas etiam extra mortis periculum absolvere a casibus Episcopo reservatis praeterquam quoad casus, quos Episcopus sibi reservavit in materia clare spectante ad jurisdictionem delegatam, in *Colonien.* 16. Novembris 1720. ad II. dub. pag. 391.
- Confessarii Regulares nequeunt extra mortis periculum Seculares absolvere a casibus Ordinario reservatis, in *Colonien.* 16. Novembris 1720. ad I. dub. pag. 391.
- Confirmatio Jurispatronatus ex privilegio competentis denegata fuit in *Aquen.* 8. Julii 1719. pag. 211.
- Confraternitas aggregata gaudet Indulgentiis, & Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis in *Novarien. Aggregationis* 24. Sep. 1718. ad I. dub. p. 110. & 111.
- Confraternitas nequit propriam Crucem in processionibus, etiam permittente Parocho, erigere, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad VII. dub. pag. 219.
- Confraternitas nequit de licentia Archipresbyteri pulsari facere Campanas, & Organa Collegiatae, sed Canonicorum consensus ad id requiritur, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad VIII. dub. p. 219.
- Confraternitas potest suas Congregationes facere absque licentia, & interventu Parocho, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad IX. dub. pag. 110.
- Confraternitas nequit de licentia, & consensu Parocho exponere infra annum in Cappella Rosarii publicae venerationis Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, sed requiritur Episcopi licentia, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad IV. dub. pag. 219.
- Confraternitas Sanctissimi Rosarii nequit, annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho Collegiatae adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris sibi benevisis, sed tenetur uti ministerio Canonicorum Collegiatae, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad I. dub. pag. 219.
- Confraternitas Mortis nequit pauperum defunctorum, vel occisorum cadavera sepelire, si Parochus ad ea sepelienda paratus est, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad X. Dub. p. 110. & 111.
- Confraternitas mortis, Parocho renuente Cadavera pauperum defunctorum, vel Occisorum sepelire, & Ecclesiam potest ea rumulare, & Ecclesiae Parochialis januam per vim aperire in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad XI. dub. p. 110.
- Confraternitati licet facere Processiones intra ambitum Oratorii, non autem extra illud absque licentia Parocho, per cujus Parochiam transeundum est, nisi accedat Episcopi licentia, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad V. dub. p. 110., & 111.
- Confraternitati non licet, invito Parocho, transire ad aliam Ecclesiam, in *Terra Lauri, seu Firmana Discessus Confraternitatis* 27. Aprilis 1720. ad I. dub. pag. 313.
- Confraternitatis erectio convalidata fuit, in *Uissiponen. Occidentalis Confraternitatis* 7. Decembris 1720. pag. 400.
- Confraternitatis obligatio annuatim tradendi Parocho certam quantitatem olei declarata fuit valida, in *Terra Lauri, seu Firmana Discessus Confraternitatis* 27. Aprilis 1720. ad III. dub. pag. 313.
- Confraternitatis Cappellanus deferre potest Stolum in Processionibus tantum in Oratorio, non autem extra illud, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad VI. dub. pag. 110. & 111.
- Confraternitatis Cappellanus potest facere benedictionem Candelarum in Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimae Purificationis, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad XII. dub. pag. 110. & 111.
- Confraternitates Laicales erectae in Altaribus Ecclesiarum Parochialium Abbatiae S. Laurentii in Dogliolo non subjacent vilitationi directioni, & jurisdictioni Episcopi, in *Nullius seu S. Severini Iurisdictionis* 4. Februarii 1719. ad III. dub. pag. 114.
- Confratres nequeunt, etiam annuente, & permittente Archipresbytero, facere Processiones intra, vel extra Ecclesiam, dummodo non agatur de Processionibus ex Instituto, in quibus sufficit, quod Canonici sint invitati, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad V. dub. pag. 219.
- Confratres nequeunt, etiam permittente Parocho, impedire Canonicis celebrationem Missarum in Altari Sanctissimi Rosarii, in *Regien.* 5. Aug. 1719. ad IX. dub. p. 219.
- Consensum Vocalium suppleri debere a Papa, ut Professio valide ratiicaretur, resolutum fuit in *Sicula* 18. Nov. 1719. ad II. dub. pag. 249.
- Consensus Canonicorum requiritur, ut possit Confraternitas de licentia Archipresbyteri pulsari facere Campanas, & Organa Collegiatae, in *Regien. S. Augustini* 1719. ad VII. dub. pag. 219.
- Consuetudinem circa numerum confortialium,

lium, & eorum sustentationem non esse immutandam, responsum fuit in *Imolen. Congrua* 7. Sept. 1720. pag. 373

Consuetudinem vigentem exigendi a quolibet Presbytero admittendo ad participationem Massæ communis carolens decem esse servandam, dummodo fiat depositum in causa Sacrificiæ, & quod depositum erogatur in usum ejusdem Sacrificiæ tantum, responsum fuit in *Cassanen.* 3. Decembris 1718. pag. 135

Crucem discoopere nequeunt Feria Sexta Hebdomadæ Sanctæ Parochi Ecclesiarum inferiorum ante Collegiatam Ecclesiam, in *Dertbonen. Jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad V. Dub. pag. 132

Crucem propriam nequit Confraternitas in Processionibus deferre, ac etiam permittere Parocho erigere, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad VII. Dub. pag. 219

Curam animarum, sicut alios Parochos, teneri exercere Thesaurarium, respondit Sacra Congregatio in *Castellaneten. Visitationis Sacrorum Liminum* 9. Maii 1719 ad III. Dub.

D

Enunciaciones Matrimonii non sunt necessariæ in loco originis, in *Vercellen.* 9. Maii 1719. ad I. Dub. pag. 192

Dimissorias, & testimoniales literas dandas esse ab Eminentiſſimo Urbis Vicario ad normam taxæ Urbis, respondit Sac. Congregatio in *Romana, seu Syontina* 23. Julii 1718. ad II. Dub. pag. 90. & 91

Dimissoria, literas Archiepiscopi Hydruntini, non autem Episcopi Ugentini a Clerico Francisco Grassi, ad effectum recipiendi Sacros Ordines obtinendas esse, præstito tamen juramento ad tramites Bullæ *Speculatores*, respondit Sacra Congregatio in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis* 1. Aprilis 1719. pag. 174

Dimissoriales literæ Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini, an essent necessariæ, ut Clericus Franciscus Grassi posset ad Ordines promoveri, cum disputatum fuerit, dilata fuit resolutio, & demandatum, ut coadjuvarentur probationes per Instrumenta emptionis, & venditionis, in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis* 23 Julii 1718. pag. 89. & 90

Dimissorias non posse concedi a Capitulo Basilicæ S. Petri, etiamsi potiretur Territorio separatò, resolutum fuit in *Nullius, seu Bricinorien., & Pollicastren.* 21. Januarii 1719. pag. 150

Dimissorias concedere nequit Præpositus Ecclesiæ B. M. Albæ Regalis, licet potiatur activa, & passiva exemptione, in *Nullius, seu Vespriemien. jurisdictionis* 26. Martii 1718. ad II. Dub. pag. 33

Dismembrationis, & erectioni novæ Parochialis locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Sedunen.* 11. Jun. 1718. pag. 74, & 75.

Dispensare nequit Episcopus in irregularitate ex homicidio voluntario contracta, in *Papian.* 21. Maii 1718. pag. 65. & 66

Dispensatio super Voto continentiæ concessa fuit in *Ipren. Dispensationis* 16. Decembris 1719. pag. 64

Dispensatio ab irregularitate contracta ab eo, qui, non obstante suspensione a Divinis, Missam celebravit, impartita fuit, impositis tamen præceptis, nec non penitentibus arbitrio Episcopi, in *Leodien. Dispensationis* 3. Sept. 1718. pag. 106

Dispensatio ab irregularitate ex homicidio contracta denegata fuit in *Bisuntina* 22. Aprilis 1719. pag. 282

Dispensatio super Matrimonio rato, & non consummato, cum peteretur, Sacra Congregatio rescripsit -- *Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem, idest examinetur uterque Conjux cum interrogatoriis, & juramento, examinato prius D. Ioanne Iacobo super circumstantiis expressis ante secundum juramentum peritis, & exprimat in dicto examine nomen peritorum, quos prima vice consuluit, qui etiam formiter Teste deponente de Confessionibus extrajudicialibus Ioannis Iacobi, & examinentur etiam DD. Petrus Gentilis, & Carolus Spinola, & committatur examen Eminentiſſimo Archiepiscopo juxta instructionem, prefixo termino trium mensium, in Ianuen. Dispensationis* 9. Septembris 1719. pag. 233

Dispensationem ab irregularitate ab eo contracta, qui contra Fures clamavit, & isti fuerunt capite damnati denegavit Sacra Congregatio in *Casalen. Irregularitatis* 24. Septembris 1718. pag. 117. & seq.

Dispensationem ab irregularitate concedendam esse, resolvit Sacra Congregatio in *Civitatis Castellane Irregularitatis* 3. Decembris 1718. pag. 136

Dispensationem super Matrimonio rato, & non consummato esse concedendam, rescripsit Sacra Congregatio in *Ianuen. Dispensationis* 20. Maii 1719. pag. 198

Distributio nuncupata natalitia annuorum scutorum 208. facienda est pro rata servitii præstiti in anno Capitulari antecedenti, in *Anagnina Distributionum* 8. Jun. 1720. ad I. Dub. pag. 326

Distributiones, & fructus pro tempore quo Canonici abstuit condemnatus ad ritemes Pontificias non deberi, respondit Sacra Congregatio in *Ferentina Distributionum* 24. Septembris 1718. pag. 121. & seq.

Distributiones, quæ aliis accrescunt juxta dispensationem Fundatoris, Mansionarius amittit si negligat residere, & Choro interesse, in *Comen. Distributionum* 9. Maii 1719. ad VII. Dub. pag. 191

Distributionibus quotidianis partim, & partim Præbendæ, destinatus censetur annuus redditus per Testatorem relicti pro Mansionariis quotidianis, in *Comen. Distributionum* 9. Maii 1719. ad II. Dub. p. 191

Domos Plebanæ S. Laurentii subiectas bene-

- dicere non licet Præposito S. Georgii Terræ Urbifalix, irrequisito. & invito Plebano S. Laurentii, in *Maceraten. jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad I. *Dubium*. pag. 208
- Donationem fuisse illicitam, non autem de Simonia constare, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana præsentæ Simonie* 26. Augusti 1719. ad I. *Dubium* pag. 230.
- Dotale subsidium cum peteretur a puella prælative quoad alias puellas, & sine lege Buffoli, rescriptum fuit -- *Dilatata, & coadjuratur probationes super Consanguinitate* -- in *Romana subsidii dotalis* 16. Martii 1720. pag. 287
- Dotale subsidium non esse tradendum Eleonoræ Catharinæ Fundati prælative quoad alias puellas, & absque lege Buffoli, respondit. Sacra Congregatio in *Romana subsidii dotalis* 13. Aprilis 1720. pag. 496
- Dotalium subsidiorum, quæ dari a Confraternitate solent, administrationem nequit Parochus exercere, in *Novarien. aggregationis* 24. Septembris 1718. ad IX. *dubium*. pag. 110
- Dotem constitui debere, prout de jure, & ad dotacionem teneri, prout de jure, hæredem, resolvit S. Congregatio in *Fanen.* 8 Martii 1719. ad II. *dub.* pag. 169
- Dotis assignationis locum esse in summa scutorum 400. favore puellæ testatori conjunctæ, respondit Sac. Congregatio in *Romana dotium* 24. Septembris 1718. pag. 116. & 117.
- Dotes distribuendas puellis Orphanis non debere tradi puellis, quæ non sunt Orphanæ, licet sint consanguineæ Testatoris, resolvit S. Congregat. in *Messanen. subsidiorum dotium* 19. Novembris 1718. pag. 124
- Dotes ad Confraternitatem quoquomodo reverteris non esse applicandas in beneficium Ecclesiæ, sed aliis puellis distribuendas, respondit Sacra Congregatio in *Romana dotium* 24. Septembris 1718. pag. 114. & 115.
- Dotes, quæ dicuntur -- *Ricadute* -- non esse applicandas Loco Pio, sed aliis puellis esse distribuendas respondit Sacra Congregatio in *Romana dotium* 21. Januarii 1719. pag. 150
- Dotium distributarum approbatio, cum peteretur, Sacra Congregatio rescripsit, *pro nova facultate expediendi Breve, eoque expedito, suppliciter pro approbatione dotium distributarum, & ad mentem, in Neapolitana reductionis onerum* 5. Maii 1718. pag. 48
- rochis, arbitrio tamen ejusdem Episcopi in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad IV. *dub.* pag. 132
- Ecclesiæ Cathedrali non competere Ceram, quæ supereff in festo Purificationis pro publica distributione, sed eam in beneficium Thesaurarii cedere debere, responsum fuit in *Cassellanaten. Visitationis Sacrorum liminum* 9. Maii 1719. ad II. *dubium*. pag. 195.
- Ecclesiæ Parochialis manutentio, & reaptamentum spectat ad Parochum, non autem ad Communiatem, in *Auximana Reformationis Ecclesiæ* 26. Augusti 1719. pag. 288.
- Ecclesiæ inferioris Parochi tenentur die Sabbathi Sancti accedere ad Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel mediantibus eorum deputatis assistentiam benedictioni Fontis, & Cerei, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad III. *dub.* pag. 132
- Ecclesiæ superioritatem super alia Ecclesia fuisse probatum, & de ea constare, respondit Sacra Congregatio, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad I. *dub.* pag. 132
- Ecclesiæ S. Joannis in Statua unionem esse confirmandam, respondit Sacra Congregatio in *Keatinæ unionis Ecclesiæ* 8. Julii 1719. pag. 212
- Ecclesiæ alias ingredi posse Capitulum Collegiatæ, ejusque Archiepiscoporum in Processionibus solemnibus, & Rogationibus, ibique solitas Orationes, seu functiones peragere, decisum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad XIII. *dub.* pag. 132
- Ejectiones Religiosi fieri debere, servatis servandis a Superiori Regulari una cum Ordinario, responsum fuit in *Burgen.* 13. Aprilis 1720. pag. 299
- Electioem novam Administratoris faciendam esse juxta Episcopi Decretum, respondit Sacra Congregatio in *Aliphana redditio nis rationis* 17. Decembris 1718. ad II. *dubium*. pag. 141
- Electioem Camerarii factam in Capitulo cui interfuit Canonicus privatus Canonicatu, sustineri, resolutum fuit in *Romana Canonicatus* 3 Decembris 1719. ad II. *dubium*. pag. 134. & 135.
- Elemosyna Missæ Conventualis est cam celebrantibus perfolvenda, in *Ferrarien.* 18. Martii 1719. ad II. *dub.* pag. 170
- Elemosyna Missæ Conventualis detrahi, & solvi debet ex Massa distributionum quotidianarum, in *Ferrarien.* 18. Martii 1719. ad III. *dub.* pag. 170
- Elemosyna Missæ Parochialis perfolvenda Cappellanis per Capitulum deputatis pro exercitio curæ Animarum debet detrahi ex Massa distributionum, in *Ferrarien.* 18. Martii 1719. ad VII. *dub.* pag. 170
- Elemosynam tam pro Missis lectis, quam cantatis solvi debet, juxta morem regionis, in *Regien.* 5. Augusti 1718. ad III. *dubium*. pag. 219

E

- Ecclesiam non esse vendendam, respondit Sacra Congregatio in *Bononien.* 24. Februarii 1720. pag. 282
- Ecclesiæ Collegiatæ competit jus recipiendi ab Ordinario Oleum Sanctum, illudque privative distribuendi, & consignandi Pa-

Eleemofynam Miffæ, quæ a Cappellanis a Capitulo deputatis pro exercitio curæ Animarum celebratur, debere ab eodem Capitulo perfolvi, respondit Sacra Congregatio in *Ferrariën.* 18. *Martii* 1719. ad *VI. dub.* pag. 170

Eleemofynam Concionatori subministrandam esse a Communitate, non autem a Priore, respondit S. Congregatio in *Æfina juris eligendi Concionatorem* 16. *Martii* 1720. ad *II. dub.* pag. 284

Emolumenta Parochialia debent a Thefaurario aliis duobus Parochis contribui, in *Castellaneten. Vifitationis Sacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. ad *III. dub.* pag. 295

De Emolumentis adventitiis Anniverfariorum participat Canonicus jubilatus, dummodo non obitet voluntas Testatoris, vel Dantis, in *Aquipenden. indulti* 1. *Apr.* 1719. ad *II. dub.* pag. 173. & 174

De Emolumentis ex Cadaverum affociatione provenientibus non participat Canonicus jubilatus, in *Aquipenden. indulti* 1. *Apr.* 1719. ad *II. dub.* pag. 174

Epifcopi iudicium fuiffe irrationabile circa collationem Parochialis, responfum fuit in *Uxentina Parochialis* 11. *Maii* 1720. p. 316

Epifcopi accessus debet expectari a Canonicis, dato signo per fonitum campanæ pro recitatione Officii, juxta modum insinuatum ab Epifcopo Bifianen. in sua relatione, in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. ad *V. dubium.* pag. 295

Epifcopi licentia requiritur ad hoc ut Confraternitas possit Sacramentum Eucharistiæ expouere infra annum publicæ venerationi in Cappella Sanctissimi Rosarii, nec satis est licentia, & consensus Parochi, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. ad *IV. dub.* p. 219

Epifcopo non licere vifitare Ecclesiam Sancti Joannis ad Templum, respondit Sacra Congregatio in *Asculana Vifitationis* 4. *Martii* 1719. pag. 162

Epifcopo Sanctæ Crucis de la Sierra indulgentum fuit, ut promoverè valeat ad Sacros Ordines in Civitate S. Laurentii della Baranca eos, quos ipse necessarios iudicaverit, licet nec Beneficium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant, in *Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis Orientalibus* 8. *Iunii* 1719. pag. 215

Epifcopo privative competit electio Reconomorum Abbatix S. Laurentii in Dogliolo, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium ejusdem Abbatix, quam inhabilitationis earum Parochorum, in *Nullius, seu S. Severini jurisdictionis* 4. *Februarii* 1719. ad *II. dub.* pag. 154

Epifcopo non esse permittendum, seu indulgentum, ut præter tres menses Conciliarum, tribus aliis mensibus in loco suæ Diocesis contermino habitet, sed ei injungendum, ut recurat ad Sanctissimum in casibus particularibus, responfum fuit in *Gurgen.* 19. *Febr.* 1718. pag. 24. & 25

Epifcopo Segnenfi infirmo fuit impertitum Indultum abessendi a residentia ad sex menses, in *Segnen.* 19. *Febr.* 1718. p. 25

Epifcopo Cremonensi prorogatus fuit terminus ad duos menses, ut inter eum ad residentiam se conferret, in *Cremonen.* 19. *Februarii* 1718. pag. 22

Epifcopus nequit dispensare ab irregularitate ex homicidio voluntario contracta, in *Papian.* 21. *Maii* 1718. pag. 65. & 66

Epifcopus injungere potest personæ Laicæ quaestuationem fieri solitam pro suffragio animarum purgantium, in *S. Marci* 13. *Apr.* 1720. ad *III. dub.* pag. 296

Epifcopus nequit Regularibus, quibus tradidit facultatem udiendi Confessiones Sæcularium præcipere, ut intersint Conferentiis Casuum Conscientiæ, in *Aquipendii Vifit. Sacrorum liminum* 12. *Februarii* 1718. pag. 29. 30. & 31

Epifcopus cogere potest Deputatos, & Gubernatores Cappellæ ad reddendam rationem pecuniæ ad eos perventæ ex reatibus legatis eidem Cappellæ, necnon ex Gæbellis, & aliis Bonis dictæ Cappellæ assignatis per consilium Civitatis, in *Cajetana* 2. *Iulii* 1718. ad *III. dub.* pag. 79. 80. & 81.

Epifcopus cum horarium præscripsisset pro horis canonicis recitandis, & sacris functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci, disceptatum fuit, num esset observandum, & responfum fuit - *ad mentem in Sancti Marci* 13. *Apr.* 1720. ad *I. dub.* p. 296

Epifcopus debet a Canonicis habitu Canonicali indutus affociari ab Aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad Aulam, dummodo Epifcopus sit cappa indutus, in *Sancti Marci* 13. *Aprilis* 1720. ad *II. dubium.* pag. 296

Erectio Confraternitatis fuit sanata, seu convalidata in *Ulfiffiponen. Occidentalis Confraternitatis* 7. *Dec.* 1720. pag. 400

Erectionem Collegiatæ SS. Firmi, & Rustici in Oppido Caravaggi sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. Collegiatæ* 7. *Sept.* 1720. p. 373

Erectioni Collegiatæ cum quaereret, an esset locus, editum fuit hoc Rescriptum: *Affirmative cum omnibus conditionibus expressis in f. lio Capituli, & dum modo institutio auctorizabilis, & approbatio personæ presentandæ ad Canonicatum pertinet ad Epifcopum, & sola expeditio litterarum collationis spectet ad Capitulum, necnon prævia ratificatione obligationum per Deputatos, & Sindicos Communitatis factarum favore Ecclesiæ Collegiatæ faciendæ a generali Consilio Pontremoli legitime coacti, in Lunen. Savzanen. erectionis Collegiatæ* 7. *Maii* 1718. pag. 51. 52. & 53.

Erectioni Collegiatæ juxta numerum peritum Canonicorum, & Dignitatum, & cum concessione usus Rocchetti, & Mozetta expedien. per Datarium iocum esse respondit Sac. Congregatio in *Syracusana erectionis Collegiatæ* 24. *Febr.* 1720. p. 278

Erectioni Fontis Baptifinalis in Ecclesia Parochiali S. Mariæ Novæ Castri Seronis locum esse, relicta libertate Parochianis S. Ma-

- S. Mariæ Castri Seronis deferendi juxta solitum Filios baptizandos etiam ad alias Parochias, respondit Sacra Congregatio in *Fulginate. Fontis Baptismalis* 22. Junii 1720. pag. 332
- Erectioni Sepulturæ factæ pro tota alicujus familia locum esse, responsum fuit in *Fanen. Sepultura, & Quarta Funerale* 9. Maii 1719. ad I. dub. pag. 195
- Eucharistiæ Sacramentum nequit Confraternitas infra annum publicæ venerationi exponere in Cappella Rosarii de licentia, & consensu Parochi, sed requiritur Episcopi licentia, in *Regien. 5. Augusti* 1719. ad IV. dub. pag. 219
- Eucharistiæ Sacramentum retineri posse in Oratorio Confraternitatis, respondit Sacra Congregatio in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad II. dubium. pag. 110. & 111
- Evangelium Passionis Dominica Palmiarum canere non teneri Canonicos juxta Decretum Episcopi, rescripsit Sacra Congregatio in *Lucana* 2. Julii 1718. pag. 83
- Examini novo locum esse, respondit Sacra Congregatio in *Isclana Parochialis* 23. Junii 1718. ad II. dub. pag. 88. & 89
- Examini si provocatus noluit in Urbe se subicere, non esse locum exhibitioni requisitorum utriusque colligantur, respondit Sacra Congregatio in *Isclana Parochialis* 1. Aprilis 1719. ad I. dub. pag. 178
- Examini novo ut subjiaciatur Valentinus, accedere debere ad Urbem, respondit Sacra Congregatio in *Lucana Præposituræ* 16. Decembris 1719. pag. 264
- Exemptio omnimoda Præpositi, & Ecclesiæ Albæ Regalis non adest quoad Episcopum Strigontensem tanquam delegatum Apostolicum contra exemptos, in *Nullius, seu Vesprimien. jurisdictionis* 26. Augusti 1719. pag. 229
- Exemptio activa, & passiva Præpositi, & Ecclesiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejusque annexorum, tam quoad Episcopum Vesprimien., quam quoad Metropolitanum, seu Primate Regni canonizata fuit, in *Nullius, seu Vesprimien. jurisdictionis* 26. Martii 1718. ad I. dub. pag. 33
- Exemptioni, & deputationi Judicis in causis Capituli locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Sulmonen.* 2. Dec. 1719. ad II. dub. pag. 254
- Exponere nequit Confraternitas de licentia, & consensu Parochi infra annum in Cappella Rosarii publicæ venerationi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sed requiritur Episcopi licentia, in *Regien.* 5. Augusti 1716. ad IV. dub. pag. 219
- Expositio infra annum, & præcipue Quadraginta horarum in Octava Defunctorum potest fieri in Oratorio Confraternitatis cum Episcopi licentia, & sine consensu Parochi, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septemb. 1718. ad III. dub. p. 110. & 111
- Expositio Sanctissimi Sacramenti in forma 40. horarum nequit fieri in Cathedrali Feria quinta Hebdomadæ Sanctæ, in *Peru-*
- ana Visitationis Sacrorum Liminum* 21. Januarii 1719. ad IV. dub. pag. 149
- Expositionem Sanctissimi Sacramenti fieri debere qualibet prima Dominica mensis in Altari Confraternitatis, & non in Altari majori Ecclesiæ S. Pauli, & Episcopum providere debere, ne sequantur inconvenientes, respondit Sacra Congregatio in *Meleuitana Expositionis Sanctissimi Sacramenti* 4. Februarii 1719. pag. 159

F

- Festum Expectationis B. M. V. potuisse ab Episcopo fieri Festum de precepto, respondit S. Congregatio in *Antequexen. in Indiis Occidentalibus* 22. Apr. 1719. p. 183
- Filii patrimoniales debent ad Beneficia præferri patrimonialia, in *Calagaritana Beneficiorum* 15. Januarii 1718. p. 1. & 2
- Fontem benedicere, Missam Conventualem canere, aliasque pergere Ecclesiasticas Functiones die Sabbathi Sancti spectare private ad Ecclesiam Archipresbyteralem Vetiani superioris, respondit Sacra Congregatio in *Lunen. Sarzanen. Præbendarum* 23. Julii 1718. pag. 86
- Fontis benedictioni, aliisque Ecclesiasticis functionibus in Ecclesia Archipresbyterali assistere tenentur Parochi inferiores die Sabbathi Sancti, & venientes id præstare cogendi sunt juris remediis in *Lunen. Sarzanen. præbendarum* 23. Julii 1718. 86
- Fontis, & Cerei Paschalis benedictionem in die Sabbathi Sancti spectare private ad Collegiatam, resolutum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad II. dub. pag. 132
- Fontis, & Cerei benedictioni quæ fit in Ecclesia Collegiata die Sabbathi Sancti, assistentiam præstare debent Parochi inferioris Ecclesiæ per se, vel mediantibus eorum Deputatis, *Derthonen. jurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad III. dubium. pag. 132
- Fontis Baptismalis erectionem in Ecclesia Parochiali S. Mariæ Novæ Castri Seronis sustineri, relicta libertate Parochianis Sanctæ Mariæ ejusdem Castri deferendi juxta solitum filios baptizandos etiam ad alias Parochias, respondit Sacra Congregatio in *Fulginate. Fontis Baptismalis* 22. Junii 1720. pag. 332
- Fratres Prædicatores SS. Xisti, & Clementis teneri Missam unam, non autem duas celebrare, resolvit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 23. Julii 1713. pag. 86
- Fratres Minores Observantiæ sunt capaces legati Missarum in *Brundusina adimplemanti* 26. Augusti 1719. ad I. dub. pag. 228
- Fratrum Minorum Conventualium in Ecclesia si Cadavera tumultentur, pro istis debentur Parocho Quarta funeralis, in *Spoletana Quarta Funerale* 13. Aprilis 1720. ad I. dubium. pag. 297
- Fructus, & distributiones pro tempore, quo Canonicus abfuit condemnatus ad trimeses

H

Pontificias non deberi, respondit Sacra Congregatio, in *Ferentina Distributionum* 24. Septembris 1718. p. 121. & seq.

Fructuum Censuum reductionem sine Beneficito Apostolico irritam esse, rescriptis Sacra Congregatio in *Senogallien Censuum* 2. Julii 1718. ad I. dub. pag. 79.

Fructuum Censuum reductionem sine Beneficito Apostolico peractam quoad præteritum non esse revalidandam, censuit Sacra Congregatio in *Senogallien. Censuum* 2. Julii 1718. ad II. dub. pag. 79.

Fructuum census reductionem Beneficito Apostolico destitutum quoad futurum revalidandam esse arbitrio Episcopi, respondit Sacra Congregatio in *Senogallien. Censuum* 2. Julii 1718. ad II. dub. p. 79.

Fructuum census reductionem sustineri, præstita fideiussione ad formam Resolutionis Congregationis Confratrum de anno 1685. respondit Sacra Congregatio in *Romana Censuum* 11. Maii 1720. pag. 320.

Functiones Ecclesiasticas peragere die Sabbathi Sancti, Fontem benedicere, & canere Missam Conventualem spectare privative ad Ecclesiam Archipresbyteralem Veriani superioris, respondit Sacra Congregatio in *Lunen. Sarzanen. Præminentiarum* 23. Julii 1718. pag. 86.

Functiones, ac Orationes solitas peragere posse Capitulum Collegiæ, ejusque Archipresbyterum in aliis Ecclesiis, & hac de Causa in eas ingredi in Processionibus solemnibus, & Rogationibus, decisum fuit in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad XIII. dub. p. 132.

Functionibus, quæ in hebdomada majori, & in Nocte Nativitatis in Plebania Sancti Laurentii peraguntur, intervenire tenetur præpositus una cum Clero S. Georgi Terræ Urbisaliæ, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad IV. dub. pag. 208.

Funeribus ubi intervenit præpositus S. Georgi Terræ Urbisaliæ, nequit exigere unum Intortitium ex iis, quæ circa Cadaver deferunt, neque illud ei tradi debet ab Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad III. dub. pag. 208.

Funeribus intervenire non licet præposito S. Georgi Terræ Urbisaliæ, & associare Cadavera Parochianorum Plebanie Sancti Laurentii, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a Familiaribus, seu Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad II. dub. pag. 208.

G

Abellæ administrationem, & exactationem Quartucci Piscationis cum onere erogandi, & reddendi rationem Episcopo committendam esse Deputatis Cappellæ, ad quam dictæ Gabellæ reditus spectat, respondit Sac. Congregatio in *Cajetana* 2. Julii 1718. ad IV. dub. p. 79. 80. & 81.

Hæredem non teneri supplere, sed locum esse reductioni, respondit Sacra Congregatio in *Mediolanen. Oneris Missarum* 1. Aprilis 1719. pag. 175. & seq.

Hæres potest adimplere Missarum onus, creando Censum, & eos assignando cum autoritate Episcopi pro onere Missarum, in *Brundusina Adimplementi* 26. Augusti 1719. ad III. dub. pag. 228.

Hæres Legatum, seu onus celebrationis Missarum nequit ab Altari S. Francisci de Paula ad Ecclesiam Collegiatam transferre in *Brundusina Adimplementi* 26. Augusti 1719. ad II. dub. pag. 228.

Hæres an teneretur supplere, seu potius locus esset Missarum reductioni, cum disceptatum fuerit, S. Congregatio præcepit exhiberi Testamentum in *Mediolanen. Oneris Missarum* 7. Julii 1718. pag. 81. & 82.

Hæredes non tenentur tradere Præposito Sancti Georgi Terræ Urbisaliæ intortitium unum ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, nec illud exigere potest idem Præpositus, ubi Funeribus intervenit, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. Junii 1719. III. Dub. pag. 208.

Hæredes non debere amplius Patrocho consignare pannum, seu Sudariolum antea solitum ei consignari, præcepit Sacra Congregatio in *Tudertina Funerum* 13. Augusti 1718. pag. 98. & 99.

Hæredibus, & Executoribus assignandum esse terminum trium annorum decurrentium a die, quo Hospitali eos interpellavit pro adimplimento in Curia Episcopali, antequam Legata Pia non adimpleta applicentur Hospitali Expositorum Elboræ, statuit Sacra Congregatio in *Elboren. Declarationis Indulti* 3. Decembris 1718. ad II. dub. pag. 103.

Horarium præscriptum pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci, cum disceptatum fuerit, num esset observandum, responsum fuit: *ad mentem*: in *S. Marci* 13. Aprilis 1720. ad I. dub. pag. 296.

I

Incompatibilis est Præpositura ad Scalas Sanctas cum Episcopatu, in *Romana Præpositura* 1. Aprilis 1719. pag. 176.

Indultum retinendi pensionem una cum Officio Custodiæ Corporis Pontificii Equitum levis armaturæ denegatum fuit in *Romana Indulti* 7. Decembris 1720. ad II. Dubium. pag. 399.

Indultum concessum fuit Ducissæ Carlottæ, quod posset Monasterium Monialium per sex vices quolibet anno cum comitatu sex Matronarum ingredi, aliis vero in Ducatu succedentibus tribus vicibus quolibet anno, & cum tribus Matronis, servata in reliquis forma aliarum clausularum, quæ in finii.

- similibus Brevibus pro ingressu in Monasterium solent apponi in *Magdulunen.* 22. *Aprilis* 1719. pag. 184.
- Inculgentiis, & Privilegiis Archiconfraternitatis aggregantis gaudet Confraternitas aggregata, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. ad I. *Dub.* p. 110. & 111.
- Institutionem ad Cappellaniam concedendam esse ei, qui ad eam fuerat presentatus, non obstante, quod de tempore presentationis non esset Sacerdos, respondit Sacra Congregatio in *Romana Cappellania* 4. *Februarii* 1719. ad I. *Dub.* p. 154. & seq.
- Intortitium unum ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, exigere nequit Præpositus Sancti George Terræ Urbisaliæ, ubi Funeribus intervenit, neque illud ei tradi debet ab Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. ad III. *Dub.* pag. 203.
- Irregularem non esse eum, qui natus est a Parentibus Hæreticis, si Parentes Fidem Catholicam amplexi sint, rescripsit Sac. Congregatio in *Romana* 21. *Maii* 1713. ad II. *Dub.* pag. 60. 61. & 62.
- Irregularem non esse eum, qui in infantili ætate Baptismum ab Hæretico recepit, respondit Sacra Congregatio in *Romana* 21. *Maii* 1713. ad I. *Dub.* pag. 60. & 61.
- Irregularitatem contraxisse, qui contra Fures clamavit, & isti capti fuerunt capite damnati, respondit Sacra Congregatio in *Casalen. Irregularitatis* 24. *Septembris* 1718. pag. 117. 118. & 119.
- Jubilatio est elargienda illis, qui in una, eademque Ecclesia per totum tempus intervenierunt, sed partim tanquam Clerici Beneficiari, partim tanquam Beneficiarij, partim tanquam Canonici, vel partim tanquam Coadjutores, & partim tanquam Principales, & Titulares, in *Dubia Jubilationum* 17. *Decembris* 1718. ad II. *dubium*, pag. 144.
- Jubilatio indulgenda est Canonici, & Beneficiariis, qui spatio 40. annorum Ecclesiis intervenierunt, si dicto tempore cum debitis licentiis, & indultiis abfuerint ab Ecclesiis, vel ex causa infirmitatis, vel pro sua Ecclesiæ servitio, vel cum Indultiis abfendi pro diebus, & horis, *dubia Jubilationum* 17. *Dec.* 1718. ad I. *dub.* p. 144.
- Jubilatio cum quæreretur, num esset concedenda illis, qui intervenierunt spatio annorum 40., non obstante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Ecclesiæ servitio, & quis esset parvus numerus Interventium, Sacra Congregatio respondit: *Dabitur resolutio in casibus particularibus: dubia Jubilationum* 17. *Dec.* 1718. ad III. *dub.* pag. 144.
- Jubilatio non est concedenda illis, qui intervenierunt spatio 40. annorum, sed partim in una Ecclesia, partim in alia, aut tanquam Canonici in ambabus, aut tanquam Beneficiari in una, & Canonici in alia, *dubia Jubilationum* 17. *Decembris* 1718. ad II. *dub.* pag. 144.
- Jubilatio non est concedenda Canonici, & Beneficiariis, qui spatio 40. annorum Ecclesiis intervenierunt, sed dicto temporis spatio abfuerunt ab Ecclesiis studiorum causa, vel habentes Indulta abfendi absolute, durante Officio, *dubia Jubilationum* 17. *Dec.* 1718. ad I. *dub.* pag. 144.
- Jubilatus non tenetur residere, *dubia Jubilationum* 17. *Decembris* 1718. ad V. *dubium*. pag. 144.
- Jubilatus, non obstante Jubilationis Indulto, cogi potest ad interveniendum, si Divinus cultus detrimentum patiat, *dubia Jubilationum* 17. *Decembris* 1718. ad IV. *dubium*. pag. 144.
- Jubilatus Canonicus, licet Choro non intersit, participat de punctaturis, & fallentiis aliorum Canonicorum non intervenientium, in *Aquipenden. Indulti* 1. *Aprilis* 1719. ad I. *dub.* pag. 174. & 175.
- Judicium Episcopi fuisse irrationabile circa collationem Parochialis, responsum fuit in *Ucentina Paroch.* 11. *Maii* 1720. p. 316.
- De Jute patronatus constare, dummodo intra terminum trium mensium persolvantur ab Universitate annualitates huc usque decursæ, & dummodo intra eundem terminum fiat reintegratio in forma valida assignamenti usque ab initio facti, elapsoque termino, & non adimpletis istis conditionibus cessare jus patronatus, respondit Sacra Congregatio, in *Amalpitana Præpositura* 24. *Februarii* 1720. pag. 179.
- Jurispatronatus ex Privilegio competentis confirmatio denegata fuit, in *Aquen.* 8. *Iulii* 1719. pag. 211.
- Jurisdicctio Ordinaria in Monasterio Conceptionis B. V. Civitatis Albanen. competit Eminentissimo Protectori, delegata vero Eminentissimo Episcopo, in *Albanen.* 8. *Iulii* 1720. pag. 222.
- Jurisdicctio Ordinaria in Monasterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinæ competit Eminentissimo Protectori, delegata vero Eminentissimo Episcopo, in *Prænestina Jurisdictionis* 8. *Iunii* 1720. pag. 322.
- Jurisdicctio Ordinaria non potest ab Archiepiscopo Firmano exerceri contra Personam, & Canonicos Collegiæ Ecclesiæ S. Victoris subiectæ Abbatie Farfen. in casu contractuum, & delictorum factorum, & commissorum extra septa dictæ Collegiæ in *Firmana Jurisdictionis* 13. *Aprilis* 1720. pag. 301.
- Jurisdictioni, & directioni Episcopi non subiacent Beneficia erecta in Altariibus Parochialium Abbatie S. Laurentii in Dogliolo, in *Nullius seu S. Severini Jurisdictionis* 4. *Februarii* 1719. ad IV. *Dub.* p. 154.

L

Legati subministratio cum disceptaretur, *La.*, & pro qua summa faciendæ esset rescriptum fuit *Dilata*, & examinentur formiter Testes Romæ existentes, & interim per modum provisionis, & sine præjudicio

dicio Jurium ambarum partium subministrantur Oratoribus scuta 30. pro expensis examinis, & alia scuta 30. pro alimentis, in *Romana seu Januen. Legati 7. Maii 1718.* pag. 48.

Legati pro Dotali subsidio relicti suspensione per sexennium fuit denegata Capitulo Cathedralis Ecclesie Reatis, in *Reatina Legati 2. Decembris 1719.* pag. 262.

Legati applicationi favore Seminarii locum esse, respondit Sacra Congregatio in *S. Severini Applicationis Legati 13. Aprilis 1720.* pag. 301.

Legati Missarum sunt capaces Fratres Minores Observantes, in *Brundusina Adimplementi 26. Augusti 1719. ad I. Dub.* p. 228.

Ex Legato Marchionis Vincentij subministranda esse Xaverio scuta octo quolibet mense, & Franciscum, & Pantaleonem esse educandos in Seminario, subministratis expensis arbitrio Eminentissimi Pro Prefecti, respondit Sacra Congregatio in *Romana, seu Januen. Legati 3. Septembris 1718.* pag. 103.

Legatum Missarum esse temporaneum, non autem perpetuum, respondit Sacra Congregatio in *Romana Legati 18. Novembris 1719.* pag. 253.

Legatum, seu onus celebrationis Missarum nequit hæretis ab Altari S. Francisci de Paula ad Ecclesiam Collegiatam transferre, in *Brundusina Adimplementi 26. Augusti 1719. ad II. Dub.* pag. 228.

Legatum in mensura præstatione scutorum decem solvendum esse Joanni Antonio, respondit Sacra Congregatio in *Romana, seu Januen. Legati 19. Aprilis 1718.* pag. 43. & seqq.

Legata Missarum tam perpetuarum, quam Manualium comprehendit in Indulto, seu Brevis Apostolico, respondit Sacra Congregatio in *Elboren. D. declarationis Indulti 21. Januarii 1719. ad I. Dub.* pag. 149.

Legatorum applicationi in scutis tribus quolibet mense locum non esse, resolutum fuit in *Romana, seu Januen. Applicationis Legatorum 27. Aprilis 1720.* pag. 312.

Legatorum solutionem, pendente multiplico super dotibus, non esse suspendendum, sed eadem Legata, pendente, & adhuc non completo pro dotibus multiplico, persolvenda esse, respondit Sacra Congregatio, in *Romana Legatorum 13. Augusti 1718.* pag. 24.

Licentia Episcopi requiritur ad hoc, ut Confraternitas possit Sacramentum Eucharistie exponere infra annum publicæ venerationi in Cappella Sanctissimi Rosarii, nec satis est licentia, & consensus Parochi, in *Regien. 5. Augusti 1719. ad IV. Dub.* pag. 219.

Literas dimissorias Archiepiscopi Hydruntini, non autem Episcopi Ugentini à Clerico Francisco Grassi obtinendas esse ad effectum recipiendi Sacros Ordines, præstito tamen juramento ad tramites Bullæ Speculatorum, respondit Sacra Congregatio in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis 1. Aprilis 1719.* pag. 174.

Literas dimissorias non posse concedi a Capitulo Basilicæ S. Petri, etiam si portaretur Territorio separato, resolutum fuit in *Nulius, seu Brindinorien., & Policastren. 21. Januarii 1719.* pag. 150.

Literas dimissoriales, & testimoniales dandas esse ab Eminentissimo Urbis Vicario ad normam Taxæ Urbis, respondit Sacra Congregatio in *Romana, seu Syontina 23. Julii 1718. ad II. Dub.* pag. 90. & 91.

Literæ dimissoriales Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini an essent necessariæ, ut Clericus Franciscus Grassi posset ad Ordines promoveri, cum disputatum fuerit, dilata fuit resolutio, & demandatum, ut coadjuvarentur probatione per Instrumenta emptionis, & venditionis, in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis 23. Julii 1718.* pag. 89. & 90.

Loca omnia, ad que mittuntur Concionatores à P. Generali Ordinis non sunt consideranda, & connumeranda inter principales Italie Civitates ad effectum asequendi Magisterium, in *Ordinis S. Augustini Magisterii 16. Decembris 1719. ad II. Dubium.* pag. 265.

M

AD Magisterium arbitrio P. Generalis admittendi sunt PP. Regentes, qui expleverunt quinquennium, & Concionatores, transacto decennio, in *Ordinis S. Augustini Magisterii 16. Decembris 1719. ad I. Dub.* pag. 266.

Mansionarius tenetur residere; & interesse Choro, licet reperiat additus servitio Ducis, vel alterius Baronis, aliis neque de Distributionibus, neque de aliis quibuscumque emolumentis participat, in *Comen. Distributionum 9. Maii 1719. ad III. IV. & VI. Dub.* pag. 191.

Mansionarius, si negligat residere, & Choro interesse, amittit distributiones, quæ aliis accrescunt juxta Fundatoris depositionem, in *Comen. Distributionum 9. Maii 1719. ad VII. Dub.* pag. 191.

Mansionarii duo fundati per Jacobum Gallium debent residere Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus interesse instar aliorum Mansionatorum, in *Comen. Distributionum 9. Maii 1719. ad I. Dubium.* pag. 91.

Manutentio, & reaptamentum Parochialis Ecclesie spectat ad Parochum, non autem ad Conunitatem, in *Auximana Restaurationis Ecclesie 26. Aug. 1719.* pag. 228.

Matricitatem veram, & propriam Ecclesie non satis probatam fuisse, neque de ea satis constare, responsum fuit in *Derthonen. Jurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad I. Dub.* pag. 122.

Matricitatem impropiam, seu superioritatem Ecclesie super alia Ecclesia fuisse probatam, & de ea constare, respondit Sacra Congregatio in *Derthonen. Jurium Parochialium 3. Dec. 1718. ad I. Dub.* pag. 132.

- Matrimonii denunciations non sunt necessariz in loco originis, in *Vercellen.* 9. *Maii* 1719. ad *I. Dub.* pag. 102.
- Matrimonii dissolutio, cum peteretur ex capite impotentiz, rescriptum fuit: *Dilatari, & fiat experimentum triennalis cohabitacionis, vel alterius brevioris temporis arbitrio Sacre Congregationis, & ad mentem* in *Ariminen. Nullitatis Matrimonii* 16. *Martii* 1720. pag. 185.
- Matrimonium, quod invalidum prætendebatur ob vim, & metum Mulieri inculsum, fuit declaratum validum, & de illius nullitate non constare, in *Frisingen.* 7. *Maii* 1713. pag. 48.
- Matrimonium cum prætenderetur invalidum ex metu illato, metum non satis probatum fuisse, nec de invaliditate satis constare, responsum fuit in *Affen. Nullitatis Matrimonii* 12. *Febr.* 1718. pag. 15.
- Matrimonium cum prætenderetur invalidum, de eius invaliditate non constare responsum fuit in *Novaren. Matrimonii* 24. *Februarii* 1720. pag. 281.
- Matrimonium esse validum, respondit Sacra Congregatio in *Historien. Matrimonii* 22. *Aprilis* 1719. ad *I. Dub.* pag. 181.
- Matrimonium esse validum, sed illicitum, respondit Sacra Congregatio in *Canarien.* 9. *Aprilis* 1718. pag. 42.
- Matrimonium esse validum, & de illius nullitate non constare, respondit Sacra Congregatio in *Napolitana Matrimonii* 17. *Iunii* 1719. pag. 207.
- Matrimonium non esse invalidum, respondit Sacra Congregatio in *Iaurinen. Matrimonii* 16. *Novembr.* 1720. pag. 393.
- Matrimonium esse invalidum, & de eius validitate non constare, respondit Sac. Congregatio in *Neapolitana Nullitatis Professionis* 21. *Ianuarii* 1719. ad *II. Dub.* pag. 149.
- Matrimonium primum esse nullum, & secundum validum, respondit Sacra Congregatio in *Panormitana Nullitatis Matrimonii* 8. *Iunii* 1720. ad *I.* & *II. Dub.* pag. 324.
- Matrimonium primum non esse instaurandum, nec dandam esse licentiam contrahendi secundum, sed causam proponi debere, citata prima Uxore, responsum fuit in *Abulen Matrimonii* 9. *Aprilis* 1718. ad *I. Dub.* pag. 42.
- Matrimonium cum prætenderetur invalidum, Sacra Congregatio iussit, assertos Coniuges separari, & interim coadjuvari probationes iuxta instructionem, in *Panormitana Nullitatis Matrimonii* 18. *Novembris* 1719. pag. 253.
- Matrimonium ut validum, vel nullum declararetur, coadjuvandas esse probationes, citato Promotore Fiscali, & Parte, resolutum fuit in *Bituntina Matrimonii* 19. *Ianuarii* 1718. pag. 3.
- Matrimonium contractum inter Theresiam Urbano, & Januatum Vitum Franciscu cum prætenderetur invalidum ex impedimento criminis, declaratum fuit sustineri, in *Bituntina Matrimonii* 2. *Iulii* 1718. p. 68.
- Ministros Rev. Fabricæ S. Petri audiendos esse, antequam definiatur controversia eorum interesse concernens, rescriptis Sacra Congregatio in *Elboren. declarationis Indulti* 21. *Maii* 1718. pag. 59. & 60.
- Missam prima hora noctis Nativitatis Domini celebrari non esse permittendum, in *Venetæ* 13. *Iulii* 1720. pag. 343.
- Missam unam, non autem duas esse a Fratribus celebrandas, rescriptis Sacra Congregatio in *Romana Legati* 3. *Septembris* 1718. pag. 105.
- Missam unam, non autem duas teneri celebrate Fratres Prædicatores S. Xisti, & Clementis, resolvit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 23. *Iulii* 1718. pag. 86.
- Missam non teneri Cappellanum pro Suffragio Animæ Testatoris applicare, sed solum eam celebrare, respondit Sacra Congregatio in *Mantuanæ Applicationis Sacrificii* 19. *Novembris* 1718. pag. 127.
- Missam celebrare teneri Fratres Min. Obser. in Ecclesia S. Dionysii ad formam Instrumenti anni 1633., respondit Sacra Congregatio in *Iustinopolitana Missarum* 18. *Novembris* 1719. pag. 225.
- Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis applicare teneri Cappellanos Curatos amovibiliter a Capitulo deputatos pro exercitio Curæ animarum, rescriptis Sacra Congregatio in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1718. ad *V. Dub.* pag. 170.
- Missam applicari debere a Patribus Congregationis Somalchæ, respondit Sac. Cong. in *Alexandrina* 13. *Martii* 1719. p. 169.
- Missam Parochialem debere a Parocho etiam diebus ferialibus Quadragesimæ, quibus habentur Conciones, hora Populo comoda celebrari, sed non applicari, respondit Sacra Congregatio in *Comen. Missæ Parochialis* 11. *Maii* 1720. ad *IV. Dubium.* pag. 321.
- Missam Parochialem ultra Conventualem debere a Parocho diebus festis hora congrua Populo celebrari, & pro eodem Populo applicari, respondit Sacra Congregatio in *Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. ad *III. Dub.* pag. 121.
- Missam Parochialem per alium celebrare, & pro Populo applicate teneri Parochus diebus Festis, quibus Missam Conventualem celebrare debet; diebus verò ferialibus Quadragesimæ, quibus Conciones habentur, teneri celebrare, non autem applicare, in *Comen. Missæ Parochialis* 11. *Maii* 1720. ad *V. Dub.* pag. 321.
- Missam Conventualem debere in Collegiata quolibet die cantari, & in solemnioribus ab Episcopo designandis debere celebrari cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi, declaravit Sacra Congregatio in *Verulana Visitationis Sacrorum liminum* 21. *Ianuarii* 1719. ad *II. Dub.* pag. 149.
- Missam Conventualem in Cathedrali cantandam esse omnibus diebus Dominicis, & aliis Festis de præcepto cum Diacono, & Subdiacono & non esse permittendum, quod ea celebraretur sine dictis Ministris,

- rescriptis Sacra Congregatio in *Verulana Visitationis sacrorum liminum* 21. *Januarii* 1719. ad I. Dub. pag. 149.
- Missam Conventualem debere pro Benefactoribus, & Fundatoribus applicari per Capitulum, & Canonicos Collegiatæ, respondit Sacra Congregatio in *Cremen. Missæ Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. ad I. Dub. pag. 321.
- Missam Conventualem celebrari non debere a Canonicis nuncupatis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Terræ Motæ, respondit Sacra Congregatio in *Montis Falisci Missæ Conventualis* 12. *Februarii* 1718. pag. 15.
- Missam Conventualem tenetur pro Benefactoribus tam Archipresbyter, quam Canonici Collegiatæ applicare, in *Regien. 5. Augusti* 17. 9. ad XI. Dub. pag. 219.
- Missam Conventualem canere, Fontem benedicere, aliasque peragere Ecclesiasticas functiones die Sabathi Sancti spectare privativè ad Ecclesiam Archipresbyteralem Vetiani superioris, respondit Sac. Congregatio, in *Lunen. Sarkanen. Præbeminentiarum* 23. *Iulii* 1718. pag. 86.
- Missam solemnem, que juxta Turnum celebranda esset a Canonico coadjuro, non esse celebrandam a Coadjutore, sed a Canonico in ordine Canonicorum succedente, respondit Sac. Congregatio in *Æsina Præbeminentie* 1. *Aprilis* 1719. pag. 176.
- Missæ Conventualis eleemosyna est eam celebrantibus persolvenda in *Ferrariens.* 18. *Martii* 1719. ad II. Dub. pag. 170.
- Missæ, que a Cappellanis a Capitulo pro exercitio Curæ Animarum deputatis celebratur, eleemosynam ab eodem Capitulo esse persolvendam, respondit Sacra Congregatio in *Ferrariens.* 18. *Martii* 1719. ad VI. Dub. pag. 170.
- Missæ Conventualis eleemosyna detrahi, & solvi debet ex Massa Distributionum quotidianarum, in *Ferrariens.* 18. *Martii* 1719. ad III. Dub. pag. 170.
- Missæ Parochialis eleemosyna persolvenda Cappellanis per Capitulum deputatis pro exercitio Curæ Animarum debet detrahi a Massa Distributionum, in *Ferrariens.* 8. *Martii* 1719. ad VII. Dub. pag. 170.
- Missæ planæ onus durare ultra spatium centum annorum, transactoque dicto termino, non remanere extinctum, resolvit Sac. Congreg. in *Bononiens.* 17. *Decembrii* 1718. p. 141.
- Missæ quotidianæ celebrationem pro Anima Ægidii Ursini de Vivariis intermittendam esse, quousque fructus Locorum Montium pro hujusmodi celebratione assignatorum per eorum continuum investimentum in alia Loca Montium in totum ascendant ad annua centum sexaginta, resolutum fuit in *Romana suspensionis oneris, & reintegrationis eleemosyna Missarum* 21. *Martii* 1718. ad I. Dub. pag. 58.
- Missarum onus potest hæres adimplere, creando census, & eos assignando cum autoritate Episcopi pro onere Missarum, in *Brundusina adimplementis* 26. *Aug.* 1719. ad III. Dub. pag. 328.
- Missarum onus esse temporaneum, & pro una vice, non autem perpetuum, respondit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 18. *Novembris* 1719. pag. 253.
- Missarum onus antequam acceptetur, si reductio postuletur, ea concedi solet ad rationem perpetuæ, in *Civitatibus Castellæ reductionis* 15. *Januarii* 1718. pag. 6.
- Missarum onera esse repartienda inter antiquos, & novos Canonicos, respondit Sacra Congregatio, in *Cremenens. Erectionis Collegiatæ* 7. *Decembrii* 1720. pag. 402.
- Missarum, & Anniversariorum onera sibi injuncta nequit Confraternitas Sanctissimi Rosarii, annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho Collegiatæ, adimplere, mediancibus Presbyteris exteris sibi benefisis, sed tenetur uti Ministerio Canonicorum Collegiatæ, in *Regien. 5. Augusti* 17. 9. ad I. Dub. pag. 219.
- Missarum tam lectarum, quam cantatarum eleemosyna solvi debet juxta morem Regionis, in *Regien. 5. Augusti* 1719. ad III. Dub. pag. 219.
- Missarum translationem non esse concedendam, respondit Sacra Congregatio in *Regien. 5. Augusti* 1719. pag. 221.
- Missarum Legatum, seu onus celebrationis nequit hæres ab Altari S. Francisci de Paula ad Ecclesiam Collégiatam transferre, in *Brundusina adimplementis* 26. *Augusti* 1719. ad II. Dub. pag. 328.
- Missarum tam perpetuarum, quam Manualium Legata comprehendendi in Indulto, seu Apostolico Brevi, respondit Sacra Congregatio in *Elboren. declarationis Indulti* 21. *Januarii* 1719. ad I. Dub. pag. 149.
- Missarum Legati sunt capaces Fratres Minores Observantiæ in *Brundusina adimplementis* 26. *Augusti* 1719. ad I. Dub. pag. 228.
- Missarum solemni celebrationem in Oratorio, sive pro Vivis, sive pro Defunctis etiam post Missam Parochialem potest Parochus impedire, nisi accedat Episcopi licentia, in *Novariens. Aggregationis* 24. *Septembris* 1719. ad IV. Dub. pag. 110., 111.
- Missarum celebrationem in Altari Sanctissimi Rosarii nequeunt Confratres impedire Canonicis, etiam permittente Parocho, in *Regien. 5. Augusti* 1719. ad IX. Dub. pag. 219.
- Missarum celebrationem in Ecclesia Confraternitatis debere a Patriarcha permitti, donec aliter a S. Congregatione provium fuerit, rescriptum fuit in *Plixbonen. Translationis Onerum* 15. *Januarii* 1718. p. 2.
- Missarum reductioni locum esse, delecta Missa solemnibus, & delecto Officio Mortuorum, respondit Sacra Congregatio in *Fanen. Reductionis Missarum* 27. *Aprilis* 1720. pag. 311.
- Missarum reductioni locum esse, respondit Sacra Congregatio, in *Regien. 5. Augusti* 1719. pag. 221.
- Missarum reductioni locum esse, supposito, quod nullus inveniat Sacerdos, qui velit

- Missam quotidianam celebrare pro annua elemosyna librarum 300. a Testatore præscripta, in *Mediolanen. Reductionis Missarum* 9 Aprilis 1718. pag. 42.
- Missarum reductioni an locus esset, siue potius hæres supplere teneretur, cum disceptatum fuerit, Sacra Congregatio præcepit exhiberi Testamentum, in *Mediolanen. Oneris Missarum* 2. Julii 1718. p. 81. & 82.
- Missarum reductioni an esset locus cum fuerit disceptatum, Sacra Congregatio rescripsit - *Pro transmissione consuetæ instructionis & Ordinarius ad tramites ejusdem conficiat reductionem, quam ad Sacram Congregationem pro approbatione transmittere teneatur una cum reformatione, & ad mentem in Bracharen. Reductionis Missarum* 24. Septembris 1718. pag. 120.
- Missarum reductioni ad manualem, neque unioni Cappellaniarum ad unam tantum quotidianam locum non esse, resolutum fuit in *Farraonen. Reductionis Missarum* 7. Maii 1718. ad I. Dub. pag. 50.
- Missas, & Officia Comunitatis licet præposito alternatim cum Plebano celebrare, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad IX. Dub. pag. 208.
- Missas celebrandas esse in Ecclesia Fratrum Cappuccinorum, & non alibi, rescriptum fuit in *Farraonen. Reductionis Missarum* 7. Maii 1718. ad II. Dub. pag. 50. & 51.
- Missæ Conventuales non applicatæ, cum disceptatum fuerit, an essent applicandæ, responsum fuit - *Ad mentem. in Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis* 11. Maii 1720. ad II. Dub. pag. 321.
- Missæ Conventuales debent a Dignitatibus, Canonicis, Mansionariis, & Cappellanis Capituli applicari pro Benefactoribus, in *Ferrarien. 18. Martii* 1719. ad I. Dub. pag. 170.
- Missæ Parochiales a Parocho omissæ debent applicari, in *Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis* 11. Maii 1720. ad VI. Dub. pag. 321.
- Missis cantatis celebrandis in eodem Altari possunt Canonici assistere, non recedendo ab eorum Choro, in *Regien. 5. Augusti* 1719. ad II. Dub. pag. 219.
- Monasterium Monialium ingredi posse Ducissam Carolottam per sex vices quolibet anno cum comitatu sex Matronarum, alias vero in Ducatu succedentes tribus vicibus quolibet anno, & cum tribus Matronis, servata in reliquis forma aliarum clausurarum, quæ in similibus Brevibus pro ingressu in Monasterium solent apponi, indultum fuit in *Magalunen. 22. Aprilis* 1719. pag. 182.
- Moniali indultum fuit mutare dispositionem ab ea factam, dum erat in Novitiatu, prævia tamen renunciatione facienda per Patrem Præpositum Generalem, in *Toletana* 7. Maii 1718. pag. 53. 54., & 55.
- Monialium Monasterium ingredi posse Ducissam Carolottam per sex vices quolibet anno cum comitatu sex Matronarum, alias vero in Ducatu succedentes tribus vicibus quolibet anno, & cum tribus Matronis, ser-
- vata in reliquis forma aliarum Clausurarum, quæ in similibus Brevibus pro ingressu in Monasterium solent apponi, indultum fuit, in *Magdalenen. 22. Aprilis* 1719. pag. 184.
- Monialium exemptarum, & Prælatibus Regularibus subjectarum Confessarii possunt eas etiam extrâ mortis periculum a casibus Episcopo reservatis, præterquam quoad casus, quos Episcopus sibi reservavit, in materia clarè spectante ad jurisdictionem delegatam absolvere in *Coloniën. 16. Novembris* 1720. ad II. Dub. pag. 391.
- Mozzetta, & Rocchetti usus concessionem expediendam esse per Datarium, & locum esse erectioni Collegiatæ juxta numerum petitiu Canonicoꝝ, respondit S. Congregatio, in *Syracusana Erectionis Collegiatæ* 24. Februarii 1720. pag. 278.

N

N Ominationem factam in personam Nicolai Bartolini non esse exequendam, sed esse manutenendum Duzellû in possessione ejusdem Cappellaniæ, donec vixerit, in *Assina Cappellaniæ* 26. Augusti 1719. ad II. Dub. pag. 230.

O

O blationum, vel elemosynarû in Oratorio collectarum nequit Parochus administrationem exercere, vel clavem capsulæ pro illis recipiendis expositæ retinere, in *Novariën. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad VII. Dub. pag. 110.

De Oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B. M.V. relictis nulli Parocho portio debetur in *Tarantasiën. 22. Aprilis* 1719. ad I. Dub. pag. 81.

Obligatio Confraternitatis annuatim tradendi Parocho certam quantitatem oiei declarata fuit valida, in *Terre Lauri, seu Firmanna Discessus Confraternitatis* 27. Aprilis 1720. ad III. Dub. pag. 313.

Oleum Sanctum recipiendi ab Ordinario jus competit Ecclesiæ Collegiatæ, & assignandi Parochis facultatem habet, arbitrio tamen ejusdem Ordinarii in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad IV. Dub. pag. 132.

Oratorii erectioni locum esse in Collegio, ut in eo valeant Missæ quolibet die, & etiam Festis Solemnibus celebrari, & Sacramenta administrari Convidoribus, Discipulis, atque Domesticis in Collegio actu degentibus, & illi inservientibus, excepta communione Paschali, respondit Sacra Congregatio, in *Sutrina Oratorii* 11. Junii 1718. pag. 70., & 71.

Oratorium potest etiam dissentiente Parocho ampliari. & in formam publicæ Ecclesiæ redigi ex Oblationibus ei relictis, in *Tarantasiën. 22. Apr. 1719. ad II. Dub.* p. 181. Ord.

P

Ordinari postea Cappellanus ad titulum Cappellanæ, superaddito ex Bonis patrimonialibus alio annuo reditu scutorum decem, in *Tudertina Cappellanæ* 12. Martii 1718. ad II. Dub. pag. 26.

Ordinationem spectare ad Episcopum Vici Equen cum testimonialibus Eminentissimi Archiepiscopi Neapolitani, decisum fuit in *Neapolitana, seu Vici Equen. Ordinationis* 12. Martii 1718. pag. 26.

Ordinatum licitè non fuisse Sacerdotem Renatum de Massa, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana, seu Surrentina Ordinationis* 21. Maii 1718. pag. 3.

Ordinatum licitè non fuisse primâ Tonsura, minoribus, & majoribus Ordinibus Franciscum, respondit Sacra Congregatio, in *Romana, seu Inscutana* 27. Aprilis 1720. pag. 318.

Ordines minores, si adit consuetudo immemorabilis, possunt conferri feria sexta post Prandium ante diem Sabbathi Quatuor Temporum in *Portalegren.* 13. Aprilis 1720. pag. 297.

Exedit tamen, ut Episcopus in collatione dictorum Ordinum se conformet Pontificali Romano rit. de Minoribus Ordinibus. *ibid.*

Ordines Minores cum primâ Tonsura, an licitè suscipisset Augustinus ab Episcopo Mafselubren, an initiandus esset Sacris Ordinibus ab Episcopo Caven., cum quaesitum fuerit, prodit Rescriptum - *Dilata, & transmittatur Processusculus Testium ab Episcopo Massa Lubren., & Testes, qui fecerunt attestaciones extrajudiciales, causa examinentur formiter ab Episcopo Caven. in Caven., seu Massa Lubren.* 16. Decembris 1719. ad I. & II. Dub. pag. 266.

Ordines Sacri suscipi possunt ad titulum Missionariæ unî cum supplemento ex Bonis patrimonialibus, in *Romana, seu Syoniana* 23. Julii 1718. ad I. Dub. p. 90. & 91.

Ordines Sacros ut valeat conferre Episcopus S. Crucis de la Sierra in Civitate Sancti Laurentii de la Branca eis, quos necessarios judicaverit, licet nec Beneficium nec Pensionem, nec Patrimonium obtineant, indultum fuit eidem Episcopo, in *S. Crucis de la Sierra in Indis Occidentalibus* 8. Julii 1719. pag. 215.

Ordines a Clerico Francisco Grassi recipiendos esse cum litteris dimissoriis Archiepiscopi Hydruntini, non autem Episcopi Ugentini, præstito tamen juramento ad tramites Bullæ *Speculatores*, respondit Sacra Congregatio in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis* 1. Aprilis 1719. p. 147.

Ordines suscipiendo ab Episcopo Ugentino, Matcum Antonium Marci oriundum Lemini censuras non incurrisse, censuit Sacra Congregatio in *Ugentina, seu Neritonæ Ordinationis* 17. Julii 1719. pag. 207.

Organa, & Campanas Collegiæ pulsari facere nequit Confraternitas de licentia Archiepiscoposbyteri, sed Canonicoꝝ consensus ad id requiritur, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad VIII. Dub. pag. 219.

Parochus, & Sudariolum antea solitum cum Cadavere afferri, & ab Hæredibus Parochi consignari Sacra Congregatio mandavit amplius non afferri, nec ab Hæredibus consignari Parochi, in *Tudertina Funerum* 13. Augusti 1718. pag. 98. & 99.

Parochi etiam permittente Confraternitati Crucem propriam erigere, non eam tamen potest Confraternitas in Processionibus deferre, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad VII. Dub. pag. 219.

Parochi competit privativè Jus benedicensi Sponsas, in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad VII. Dub. p. 132.

Parochi S. Laurentii Terræ Urbisalix debetur præcedentia in processionibus, quæ ab ipso fiunt, etiamsi interveniat Præpositus S. Georgei ejusdem Terræ, cui præcedentiam competere in sola Processione secunda Rogationum, respondit Sac. Congregatio, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad VI. Dub. pag. 208.

Parochi absente, nequit Vice Parochus, qui non est Ecclesiæ Beneficiatus ejus vices in omnibus supplere, & sedere in ejus Stalle cum Stola, exceptis functionibus Parochialibus; in *Mevoitana Drvinorum Officiorum* 15. Januarii 1718. ad VIII. Dubium. pag. 4. & 5.

Parochi non amplius, ut antea consuetum erat, consignanda esse ab Hæredibus pannum, vel Sudariolum, præcepit Sacra Congregatio, in *Tudertina Funerum* 13. Augusti 1718. pag. 98. & 99.

Parochi nulla debetur portio de oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B. M. V. relictis, in *Tarrantasien.* 22. Aprilis 1719. ad I. Dubium. pag. 181.

Parochi renuente Pauperum defunctorum vel Occisorum cadavera tumulare, potest Confraternitas mortis ea sepellire, & Parochialis Ecclesiæ januam per vim aperire, in *Novarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad V. Dub. pag. 110. & 111.

Parochi debetur Quarta funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Fratrum Minorum Conventualium, in *Spoleitana Quarta Funeralis* 13. Aprilis 1720. ad I. Dub. pag. 297.

Parochus Defuncti nequit convocari a Capitulo Collegiæ in propria Ecclesia occasione Funerum, nec tale jus eidem Capitulo competit, in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. Decembris 1718. ad VIII. Dubium. pag. 131.

Parochus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali præstare debet Fratribus Minoribus Conventualibus Quartam Funeralem, in *Spoleitana Quarta Funeralis* 13. Apr. 1720. ad II. Dub. pag. 297.

Parochus, si est paratus ad sepelienda Cadavera Pauperum defunctorum, seu Occisorum nequit Confraternitas mortis ea sepellire,

- in *Novarien. Aggregationis 24. Septembris 1718. ad X. Dub.* pag. 110., & 111.
- Parochus nequit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno a confraternitate, in *Novarien. Aggregationis 24. Septembris 1718. ad VII. Dubium.* pag. 110., & 111.
- Parochus nequit se ingerere in administratione oblationum, vel elemosynarum in Oratorio collectarum, vel capsulae pro illis recipiendis exposita clavem retinere, in *Novarien. Aggregationis 24. Septembris 1718. ad VII.* pag. 110.
- Parochus, qui debet Choro, aliisque Functionibus tanquam unus ex Beneficiatis interesse, si sit impeditus ratione curæ, & eis non interfit, non habetur pro præsentate ad effectum lucrandi distributiones quotidianas, in *Melvitana Divinorum Officiorum 15. Januarii 1718. ad VII. Dub.* pag. 4., & 5.
- Parochus obtinet Jus Præcedentiæ in functionibus explendis in Ecclesiis intra limites Plebanie existentibus, in *Maceraten. Jurium Parochialium 17. Junii 1719. ad VI. Dub.* pag. 208.
- Parochus in functionibus, in quibus tanquam unus ex Beneficiatis intervenit, debet semper habere primam Sedem, & Stallum, in *Melvitana Divinorum Officiorum 15. Januarii 1718. ad V. Dub.* pag. 4. & 5.
- Parochus Defuncti, accedente ad funus Capitulo Collegiatae, non præcedit Archipresbytero ejusdem Collegiatae, in *Derthonen. Iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad X. Dub.* pag. 132.
- Parochus diebus Festis, quibus tenetur Missam Conventualem celebrare, tenetur per aliam Missam Parochialem celebrare, & pro Populo applicare, diebus vero ferialibus Quadragesimæ, quibus conciones habentur, debet celebrare, non autem applicare, in *Comen. Missa Parochialis 11. Maii 1720. ad V. Dub.* pag. 321.
- Parochus applicare debet Missas Parochiales, quas omittit, in *Comen. Missa Parochialis & Conventualis 11. Maii 1720. ad VI. Dub.* pag. 321.
- Parochus debet Missam Parochialem ultra Conventualem diebus festis hora congrua Populo celebrare, & pro eodem Populo applicare, in *Comen. Missa Parochialis & Conventualis 11. Maii 1720. ad II. Dubium.* pag. 321.
- Parochus debet etiam diebus ferialibus Quadragesimæ, quibus habentur Conciones, celebrare horâ Populo commoda Missam Parochialem, sed eam non tenetur applicare, in *Comen. Missa Parochialis 11. Maii 1720. ad IV. Dub.* pag. 321.
- Parochus potest impedire Missarum solemnium celebrationem in Oratorio sive pro Vivis, sive pro Defunctis etiam post Missam Parochialem, nisi accedat licentia Episcopi, in *Novarien. Aggregationis 24. Septembris ad IV. Dubium.* pag. 110., & 111.
- Parochus tenetur manutene, & reaptare Ecclesiam Parochialem, non autem Communitas, in *Auximana Restaurationis Ecclesie 26. Augusti 1719.* pag. 228.
- Parochi Ecclesie inferioris tenentur die Sabbathi Sancti accedere ad Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel medianibus eorum Deputatis assistentiam benedictioni Fontis, & Cerei, in *Derthonen. Iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad II. Dub.* pag. 32.
- Parochi inferiores tenentur die Sabbathi Sancti ad Ecclesiam Archipresbyteralem accedere, & benedictioni Fontis, aliisque Ecclesiasticis functionibus assistere, & renuentes id præstare cogendi sunt Juris remediis, in *Lunen. Sarzanen. Præminentiarum 23. Julii 1718.* pag. 86.
- Parochi Ecclesiarum inferiorum nequeunt pulsare die Sabbathi Sancti Campanas ante signum Collegiatae, & Ecclesie Superioris, in *Derthonen. Iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad IV. Dub.* pag. 132.
- Parochi Ecclesiarum inferiorum nequeunt discooperire Crucem Feria Sexta Hebdomadae Sanctæ ante Collegiatam Ecclesiam, in *Derthonen. Iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad V. Dub.* pag. 132.
- Parochi non debentur Quarta funeralis decandelis, intocitiis, ac de omnibus aliis, que offeruntur de humationis Cadaveri, sed servari debet solitum, in *Spoletana Quarta Funeralis 30. Septembris 1719. ad I. Dub.* pag. 240.
- Parochos convocandi in propria Ecclesia occasione Funerum, & Processionum, ius competit Capitulo Collegiatae Ecclesie, in *Derthonen. Iurium Parochialium 3. Decembris 1718. ad VIII. Dub.* pag. 132.
- Parochialis Ecclesie inanutentio, & reaptamentum spectat ad Parochum, non autem ad Communitatem, in *Auximana Restaurationis Ecclesie 26. Aug. 1719.* p. 228.
- Parochialis translationem non sustineri, & factam revocari debere; resolvit Sacra Congregatio in *Parmen. Translationis Parochie 2. Decembris 1719.* pag. 255.
- Parochialis emolumenta debentur a Thesaurario aliis duobus Parochis contribui, in *Cassellanen. Visitationis Sacrorum Liminum 9. Maii 1719. ad III. Dub.* p. 195.
- Parochialium Ecclesiarum Abbatie S. Laurentii in Dogliolo, cum quaereretur, ad quem collatio spectaret, Sacra Congregatio rescripsit *Dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia, in Nullius, seu S. Severini Jurisdictionis 4. Februarii 1719. ad I. Dub.* pag. 154.
- Parochie possessioni non esse reintegrandos PP. Minores Conventuales, quibus antiquitus Ecclesia cum omni jure Parochiali donata fuerat, respondit Sacra Congregatio in *Firmana Reintegrationis 2. Julii 1718.* pag. 82.
- Parochie dismembrationi locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Sedunen. 11. Junii 1718.* pag. 74. & 75.
- Parochianorum Plebanie S. Laurentii Terræ Urbisaliæ Cadavera associare, ac funeribus

- bus intervenire non licet Præposito S. Georgi, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a Familiaribus Defuncti, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad II. Dub. pag. 208.
- Pensionem retinendi indulgentiam, non obstante Officio Custodiæ Corporis Pontificii Equitum levis armaturæ, denegatum fuit, in *Romana Indulti* 7. Decembris 1720. ad II. Dub. pag. 339.
- Pensionis retentioni obstat Officium custodiæ Corporis Pontificii Equitum levis armaturæ, in *Romana Indulti* 7. Decembris 1720. ad I. Dub. pag. 399.
- Pœnam suspensionis a Divinis inflictam ab Ordinario Beneficiatis occupantibus primam Sedem, & Stallum in Choro, in quo sedere debet Parochus tamquam unus ex Beneficiatis, non sustineri, sed mitiorem esse debere, resolutum fuit in *Melevisana Divinorum Officiorum* 15. Januarii 1718. ad VI. Dub. pag. 4. & 5.
- Præbendæ partim, & parim distributionibus quotidianis destinatus censetur redditus annuus per Testatorem relictus pro Manionariis, in *Comen. Distributionum* 9. Maii 1719. ad II. Dub. pag. 191.
- Præcedentia non debetur Præposito Ecclesiæ Segnesis adversus Archidiaconum ejusdem Cathedralis, in *Segnes. Præcedentiarum* 9. Aprilis 1718. pag. 43.
- Præcedentia in Functionibus explendis in Ecclesiis existentibus intra limites Plebanie debetur Plebano, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad VIII. Dubium. pag. 208.
- Præcedentiam competere Præposito S. Georgi Terræ Urbisaliæ in sola Processione secunda Rogationum, licet fiat a Plebano, in aliis vero Processionibus eidem Præposito licere tantum intervenire, sed Plebano præcedentiam deberi, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad V. Dub. pag. 08.
- Præcedentia Jus quoad Parochum Defuncti competit Archiepiscopo Collegiæ, accedente ejusdem Collegiæ Capitulo ad funus, in *Derthonen. Jurium Parochialium* 3. Decemb. 1718. ad X. Dub. p. 3.
- Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ licere alternative cum Plebano retinere in ejus domo Concionatorem tempore Quadragesimæ, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17 Junii 1719. ad VIII. Dub. pag. 208.
- Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, ubi intervenit Funeribus, nequit competere exactio unius intorticii ex his, quæ circa Cadaver deferuntur, neque illud ei tradi debet ab Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad III. Dub. pag. 208.
- Præpositura ad Scalas Sanctas est incompatibilis cum Episcopatu, in *Romana Præpositura* 1. Aprilis 1719. pag. 176.
- Præbytero, qui morbo paralitico laborat, non esse impediendam facultatem celebrandi Missam cum assistentia alterius Sa-
- cerdotis, censuit Sac. Congreg. in *Civitate Castellana* 21. Maii 1718. p. 64. & 65.
- Præsentationem esse admittendam, respondit Sacra Congregatio in *Mantuanana* 24. Februarii 1720. pag. 280.
- Præsentationem, seu nominationem factam favore Nicolai Leandri Paterni sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Narnien. Jurispatronatus* 9. Maii 1719. pag. 191.
- Præsentationem, seu nominationem Concionatoris in loco Castri S. Marcelli spectare ad Priorem Ecclesiæ Cathedralis Aſinae, & non ad Communitatem, resolutum fuit in *Aſina Juris eligendi Concionatorem* 16. Martii 1720. ad I. Dub. pag. 284.
- Præsentato ad Cappellaniam concedendam esse institutionem ad eandem, non obstante, quod de tempore præsentationis non esset Sacerdos, respondit Sacra Congregatio in *Romana Cappellaniæ* 4. Febr. 1719. ad I. Dub. pag. 154. & seq.
- Privationis Canonicius Sententiam non sustineri, respondit Sac. Congregatio in *Romana Canonicius* 3. Decembris 1718. ad I. Dub. pag. 134. & seq.
- Processionem secundam Rogationum facere licere Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, & aliis Processionibus intervenire, quæ sunt a Plebano, ita tamen, ut præcedentia competat Præposito sola in Processione secunda Rogationum, in aliis vero Plebano, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad V. Dub. pag. 208.
- Processiones facere licet Confraternitati intra ambitum Oratorii non autem extra illud absque licentia Parochi, per cujus Parochiam transeundum est, nisi accedat Episcopi licentia, in *Nozarien. Aggregationis* 24. Septembris 1718. ad V. Dubium. pag. 100., & 111.
- Processiones facere intra, vel extra Ecclesiam nequeunt Confratres etiam annuente, & permittente Archiepiscopo, dummodo non agatur de provisionibus ex Instituto, in quibus sufficit, quod Canonici sint invitati, in *Regien. 5. Augusti* 1759. ad V. Dub. pag. 219.
- Processionum via determinanda est a Præposito Chori, interveniente Capitulo, in *Regien. 5. Augusti* 1719. ad VI. pag. 219.
- Professio, ut valide ratificetur, requiritur consensus Vocalium, qui debet a Papa suppleri, in *Sicula* 18. Novembris 1719. ad II. Dub. pag. 249.
- Professio, ut valide ratificetur, requiritur novus Vocalium consensus, in *Sicula* 18. Novembris 1719. ad I. Dub. pag. 249.
- Professio non esset invalida, & de ejus nullitate constaret, cum disceptatum fuerit, Sacra Congregatio rescripsit - *Ad mentem* - in *Toletana, seu Matriten. Nullitatis Professioni* 13. Augusti 1718. p. 94. & 95.
- Professionem non esse validam, respondit Sac. Congregatio in *Lugdunen. Nullitatis Professioni* 7. Septembris 1720. pag. 374.
- Professionis nullitas cum peteretur declarari, dilata fuit resolutio, & injunctum, ut

- coadjuventur probationes juxta instructionem in *Carnoten. nullitatis professionis* 23. Julii 1718. pag. 87.
- De Professionis nullitate cum disceperetur rescriptum fuit -- *Dilata, & examinentur Testes formiter juxta instructionem in Romana nullitatis professionis* 16. Martii 1720. pag. 289.
- Professionis validitas cum in dubium revocata fuisset, prodit rescriptum -- *non constare de nullitate Professionis* -, in *Neapolitana nullitatis professionis* 2. Julii 1718. pag. 78.
- Punctaturarum reparationem faciendam esse ad tramites Decreti R. P. D. Blasii respondit Sac. Congr. in *Hortana punctaturarum* 24. Sept. 1718. p. 119. & seq.
- Punctaturas, & fallentias aliorum Canonico-rum non intervientium lucentur etiam Canonici jubilati licet Choro non interfint, in *Aquipenden. indulii* 1. Aprilis 1729. ad I. dub. pag. 174. & 175.
- Q**
- Q**uarta funeralis debetur Parocho pro cadaveribus, quæ rumulantur in Ecclesia Fratrum Min. Conventualium, in *Spoletana quarta funeralis* 13. Aprilis 1720. ad I. dub. p. 297.
- Quarta funeralis debetur Parocho Fratribus Min. Conventualibus pro Cadaveribus, quæ rumulantur in Ecclesia Parochiali, in *Spoletana quarta funeralis* 13. Ap. 1720. ad II. dub. pag. 297.
- Quarta funeralis non debetur Parochis de Candelis, inorcitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur die humationis Cadaverum, sed servari debet solitum, in *Spoletana quarta funeralis* 30. Sept. 1719. pag. 297.
- Quarta funeralis comprehendit frumentum, & ceram, quæ accenditur, & extinguitur extra Ecclesiam Fratrum, non autem pannum, & sudariolum, quod antea consueverat cum Cadavere afferri, & ab hæredibus Parocho consignari, in *Tudertina funerum* 13. Aug. 1718. p. 98. & 99.
- Quartam funeralem non deberi, respondit Sac. Congregatio in *Fanen. quarta funeralis* 9. Maii 1719. ad II. dub. p. 195.
- Quartam funeralem solvere debent Fratres Augustiniani, in *Asten. jurium Parochialium* 13. Februarii 1718. p. 5.
- Quæstiuatio pro suffragio Animarum purgantium fieri solita potest ab Episcopo injungi alicui personæ in *S. Marci* 13. Apr. 1720. ad III. dub. p. 296.
- Quæstutores deputandos esse juxta Decretum Episcopi, respondit Sac. Congr., in *Maceraten. jurium Parochialium* 17. Junii 1719. ad X. dub. p. 208.
- bere inter Presbyteros dividuntur, respondit Sacra Congregatio in *Aliphana redditionis rationis* 17. Decembris 1718. ad I. dubium. pag. 141.
- Reductio Missarum, antequam eorum onus acceptetur, concedi solet ad rationem perpetuæ, in *Civitaris Castellii Reductionis* 15. Januarii 1718. pag. 6.
- Reductionem fructuum Censui sine Beneplacito Apostolico peractam quoad præteritum non esse revalidandam, censuit Sacra Congregatio in *Senogallien. censuum* 2. Junii 1718. ad II. dub. pag. 79.
- Reductionem fructuum census Beneplacito Apostolico destitutam quoad futurum revalidandam esse arbitrio Episcopi, respondit Sac. Congr. in *Senogallien. censuum* 2. Julii 1718. ad II. dub. pag. 79.
- Reductionem fructuum census sine Beneplacito Apostolico irritam esse, rescripsit Sacra Congregatio in *Senogallien. censuum* 2. Julii 1718. ad I. dub. p. 79.
- Reductioni Missarum locum esse, respondit Sacra Congregatio in *Regiey. 5. Augusti* 1719. pag. 221.
- Reductioni Missarum locum esse, supposito, quod nullus inveniat Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua elemosyna librarum 300. a Testatore præscripta, respondit Sacra Congregatio in *Mediolanen. reductionis Missarum* 9. Aprilis 1728. pag. 42.
- Reductioni locum esse, respondit Sac. Congregatio in *Mediolanen. oneris Missarum* 1. Aprilis 1719. p. 275.
- Reductioni Missarum locum esse, deleta Missa solemnè, & delero Officio Mortuorum, respondit Sacra Congregatio in *Fanen. Reductionis Missarum* 27. Aprilis 1720. pag. 311.
- Reductioni ad Manualem locum esse, rescripsit Sac. Congregatio quoad quedam Legata Missarum, quo vero ad alia, censuit locum non esse petitiæ reductioni, in *Cremen. Reductionis Missarum* 4. Februarii 1710. p. 156. & seq.
- Reductioni locum non esse, sed servandam esse dispositionem Cardinalis Ancherii, Respondit Sacra Congregatio in *Romana* 4. Martii 1719. p. 162.
- Reductioni locum non esse, responsum fuit in *Veneta reductionis Missarum* 4. Februarii 1719. p. 157. & seq.
- Reductioni factæ ab Episcopo locum non esse, & eam esse cassandam, resolvit Sac. Congregatio in *Asten. beneplaciti* 19. Novembris 1718. p. 128., 129., & 130.
- Reductioni locum non esse sed servandam esse dispositionem Testatoris, censuit Sac. Congregatio in *Romana* 19. Novembris 1718. pag. 125. & 126.
- Reductioni Missarum an locus esset, si potius hæres supplere teneretur, cum disceptatum fuerit, Sac. Congr. præcepit, exhiberi testamentum in *Mediolanen. oneris Missarum* 2. Julii 1718. p. 81. & 82.
- Reductioni, cum quæreretur, num esset locus, Sacra Congregatio rescripsit. *Di-*

R

Rationem reddendam esse Episcopo de redditibus, quibus est aliquod onus annexum, secus vero de redditibus, qui li-

- lata, & scribatur Eminentiſſimo Epifcopo, ut exprimat tempus, quo reditus inveſtimenti decreſcere ceperunt, & quo eleemoſyna Miſſa fuit auſta, & an Conſiſternitas habeat Bona Legatis, aut oneribus obligata, & non habeat argenta - in Bergomen. 3. Decembris 1718. p.136.*
- Reductioni Miſſarum, an eſſet locus, cum diſceptatum fuerit Sac. Congr. reſcripſit - Pro tranſmiſſione conſuetæ inſtructionis, & Ordinarius ad tramites ejuſdem conſiciat reductionem, quam ad Sacram Congregationem pro approbatione tranſmittere ſeneatur cum informatione, & ad mentem in Bracharen. reductionis Miſſarum 24. Septembris 1718. p.110.**
- Reductionis instrumentum exhibendum eſſe, antequam reductio cenſum facta a Loco Pio valida, aut irrita declaratur, reſcriptum fuit in Senogallien. 15. Ianuarii 1718. pag.5. & 6.**
- Reductiones fructuum cenſus ſuſtineri, præſtita fidejuſſione ad formam reſolutionis Congregationis Conſratrum de anno 1685. reſpondit Sacra Congregatio in Romana cenſus 11. Maii 1720. p.320.**
- Reddere rationem, cogente Epifcopo, tenentur Deputati, & Gubernatores Cappellæ de pecunia ad eos perventa ex redditibus legatis eidem Cappellæ, nec non ex Gabellis, & aliis Bonis d. Cappellæ assignatis per Conſilium Civitatis, in Cajetana 2. Julii 1718. ad III. dub. p.79.80. & 81.**
- Redditus annuus per Teſtatoreſ relictus pro Manſionariis deſtinatus cenſetur partim pro Præbendis, & partim pro distributionibus quotidianis, in Comen. distributionum 9. Maii 1719. ad II. dub. p.191.**
- Regulares Confeſſarii non tenentur intereſſe conferentiis caſuum conſcientiæ, in Aquipendii viſit. ſacrorum liminum 10. Februarii 1718. p.29.**
- Religioſi ejectionem fieri debere, ſervatis ſervandis, a Superiore Regulari una cum Ordinario, reſponſum fuit in Burgen. 13. Aprilis 1720. pag.299.**
- Reſidentiæ onus non habere Canonicos Eccleſiæ Collegiatæ Oppidi Lù nominatos per Familiam de Bellardinis, reſolvit Sacra Congreg. in Caſalen. reſidentiæ 18. Martii 1719. pag.169.**
- Reſidere tenetur Manſionarius, & Choro intereſſe, licet reperiatur additus ſervitio Ducis, vel alterius Baronis, alias neque de distributionibus, neque de aliis quibuſcumque emolumentis participat, in Comen. distributionum 8. Maii 1719. ad III. IV. V. & VI. dub. p.191.**
- Reſidere, & Choro intereſſe ſi negligat Manſionarius, amittit distributiones, quæ aliis accreſcunt juxta Fundatoris diſpoſitionem, in Comen. distributionum 9. Maii 1719. ad VII. dub. pag.191.**
- Reſidere, & Choro, cæteriſque Eccleſiaſticis functionibus intereſſe tenentur duo Manſionarii fundati per Jacobum Gallium inſtar aliorum Manſionariorum, in Comen. distributionum 9. Maii 1719. ad I. dub. p.191.**
- Reſtitutio in integrum, conceſſa fuit in Sagonen. nullitatis Profeſſionis 13. Aprilis 1720. pag.297.**
- Reſtitutio in integrum, denegata fuit in Neocaſtren. reſtitutionis in integrum 7. Decembris 1720. pag.404.**
- Reſtitutio in integrum denegata fuit in Briocen. 22. Junii 1720. pag.333.**
- Reſtitutio in integrum ut concedatur, vel denegetur, coadjuvandas eſſe probationes, reſponſum fuit in Neapolitana reſtitutionis in integrum 12. Martii 1712. p.27.**
- Reſtitutionem in integrum non eſſe concedendam, reſpondit Sac. Congr. in Viridunen. reſtitutionis in integrum 24. Februarii 1720. p.279.**
- Reſtitutioni in integrum locum non eſſe, reſpondit Sacra Congregatio in Biſuntina reſtitutionis in integrum 12. Februarii 1718. pag.15.**
- Reſtitutioni in integrum locum non eſſe reſponſum fuit in Biſuntina reſtitutionis in integrum 12. Martii 1718. p.26.**
- Reſtitutioni in integrum locum non eſſe, reſpondit Sac. Congr. in Comen. nullitatis Profeſſionis 13. Jan. 1720. p.17.**
- Reſtitutioni in integrum adverſus Profeſſionem non eſſe locum, reſpondit Sac. Congr. in Feſulana reſtitutionis in integrum 25. Ianuarii 1719. pag.11.**
- Reſtitutioni in integrum adverſus emiſſam Profeſſionem locum non eſſe, reſcripſit Sacra Congr. in Biſuntina reſtitutionis in integrum 21. Ianuarii 1719. p.150.**
- Reſtitutioni in integrum, cum quæreretur, num eſſet locus, Sac. Congregatio reſcripſit - Dilata, & coadjuventur probationes. & Epifcopus procedat, prout de jure, contra Laurentium Fratrem Oratoris, in Sagonen. nullitatis Profeſſionis 4. Februarii 1719. p.155.**
- Reſtitutioni in integrum cum quæreretur, num eſſet locus, reſcriptum fuit - Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Epifcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes - In Neocaſtren. reſtitutionis in integrum 7. Maii 1718. p.49.**
- Reſtitutio in integrum cum petita fuerit, Sacra Congregatio, reſcripſit - Dilata, & audiatur Procurator Generalis Ordinis, & ſcribatur Eminentiſſimo Archiepiſcopo Ianuen. pro Informatione, an Conventus, de quo in præſenti, eſſet tempore Profeſſionis emiſſe ab Oratore deſtinatus pro Novitiatu, in Ianuen. nullitatis Profeſſionis 2. Decembris 1719. p.257.**
- Reſtitutio in integrum cum peteretur, reſcriptum fuit - Ordinario, qui procedas prout de jure - in Cetven. reſtitutionis in integrum 16. Martii 1720. p.289.**
- Rocchetti, & Mozzetta uſus conceſſionem expediendam eſſe per Datariam, & locum eſſe erectioni Collegiatæ juxta numerum petitum Canonicorum, reſpondit Sacra Congregatio in Syracuſana erectionis Collegiatæ 24. Februarii 1720. p.218.**

- S** Acramenti expositio in forma 40. horarum nequit fieri in Cathedrali feria quinta Hebdomadæ Sanctæ, in *Verulana visitationis sacrorum liminum* 21. *Januarii* 1719. *ad IV. dub.* p.149.
- Sacramenti expositionem fieri debere qualibet prima Dominica Mensis in Altari Confraternitatis, & non in Altari majori Ecclesiæ S. Pauli, & Episcopum prohibere debere, ne sequantur inconvenientia, respondit Sacra Congregatio in *Meleuitana expositionis Sanctissimi Sacramenti* 4. *Februarii* 1719. p.156.
- Sacramentum Eucharistiæ nequit Confraternitas infra annum publicæ venerationi exponere in Cappella Rosarii de licentia, & consensu Parochi, sed requiritur Episcopi licentia, in *Regien. 5. Augusti* 1719. *ad IV. dub.* p.219.
- Sacramentum Eucharistiæ retineri posse in Oratorio Confraternitatis, respondit Sacra Congregatio in *Novarien aggregatio. nis* 24. *Septemb.* 1718. *ad II. dub.* p.110. & 111.
- Sacramenta in ultima infirmitate ab Ecclesia Collegiata, non autem a Parocho Dominicilli recipere teneri Canonicum Collegiata habitantem in domo sita intra fines alterius Parochiæ, respondit Sac. Congr. in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XV. dub.* p.132.
- Sacrista debet saltem esse Clericus, in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad IV. dub.* p.296.
- Seminario tenentur taxam solvere Parochi Beneficiati, Confraternitates, ceterique omnes comprehensi in Taxa, & cogendi sunt pro terminis decursis, & decurrendis, quacumque appellatione suspensiva, & quibuscumque inhibitionibus Urbis non obstantibus, in *Interammen. taxæ Seminarii* 2. *Maii* 1720. p.318.
- Sententiam privationis Canonicatus non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Romana Canonicatu.* 3. *Decembris* 1718. *ad I. dub.* pag.134. & seqq.
- Sententiam non sustineri ex defectu citationis & transportationis Actorum, respondit Sacra Congregatio in *Lucana Præposituræ* 16. *Decembris* 1719. p.264.
- Sequestra facta a Parocho pro consecutione Olei a Confraternitate tradendi non esse revocanda, respondit Sac. Congregatio in *Terræ Lauri, seu Firmana discessus. Confraternitatis* 27. *Apr.* 1720. *ad IV. dubium.* p.313.
- Sepelire nequit Confraternitas mortis Cadavera Pauperum defunctorum, vel occisorum, si Parochus ad ea sepelienda paratus est, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septemb.* 1718. *ad X. dub.* p.110. & 111.
- Sepelire potest Confraternitas mortis Pauperum defunctorum, vel occisorum Cadavera, renuente Parocho ea cumulate, immo potest Ecclesiæ Parochialis januam per vim aperire, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septembris* 1717. *ad X. dub.* p.110. & 111.
- Sepeliendum esse Canonicum Collegiata in eadem Collegiata, dummodo ibi adit Canonico Sepulchrum, licet in alia Parochia domicilium haberet, respondit Sacra Congregatio, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XVI. dub.* pag.132.
- Sepulturæ erectionem factam pro tota alicujus familia sustineri, responsum fuit, in *Fanen. sepultura, & quartæ funeralis* 9. *Maii* 1719. *ad I. dub.* pag.195.
- Servitium Chori præstandum esse per Hæredadam, respondit Sacra Congregatio in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad VII. dubium.* pag.296.
- De Simonia non constare, sed donationem fuisse illicitam, respondit Sac. Congregatio in *Neapolitana præsentis Simonie* 26. *Augusti* 1719. *ad I. dub.* pag.230.
- Sponsalia esse valida, sed non esse servanda, si ab altero ex Sponsis Professio emittatur, respondit Sacra Congregatio in *Tudertina* 9. *Maii* 1719. p.191.
- Sponsos benedicere privative spectat ad Parochos, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Dec.* 1718. *ad VII. dub.* p.132.
- Stolam deferre in Processionibus, & funeribus non competere Archipresbytero Collegiata privative quoad alios Parochos, respondit Sac. Congregatio in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XI. dub.* pag.132.
- Stolam in Processionibus deferre tantum potest in Oratorio, non autem extra illud Cappellanus Confraternitatis, in *Novarien. aggregationis* 24. *Sept.* 1718. *ad VI. dub.* pag.110. & 111.
- Stolam, & Superpelliceum deferre sine licentia Parochi licere Archipresbytero Collegiata Ecclesiæ in actu benedictionis in articulo mortis dandæ Infirmis, ad quos accessit, respondit Sac. Congr. in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decemb.* 1718. *ad XIV. dub.* p.132.
- Subsidium dotale, cum peteretur a Puella prælative quoad alias Puellas, & sine lege Buffoli, rescriptum fuit - *Dilata, & coadiuventur probationes super consanguinitate in Romana subsidii dotalis* 6. *Martii* 1720. p.281.
- Subsidium dotale non esse tradendum Eleonoræ Catharinæ Fundati prælative quoad alias Puellas, & absque lege Buffoli, respondit Sac. Congr. in *Romana subsidii dotalis* 13. *Aprilis* 1720. p.266.
- Subsidia dotalia distribuenda Puellis Orphanis non debere tradi Puellis, quæ non sunt Orphanæ, licet sint Consanguinæ Testatoris, resolvit Sacra Congregatio in *Mesfanen. subsidiorum dotalium* 19. *Novembris* 1713. pag.124.
- Sudariolum, & pannum antea solitum cum cadavere afferri, & ab Hæredibus Parochi consignari, Sacra Congr. mandavit amplius non afferri, nec ab Hæredibus consignari Parocho, in *Tudertina funerum* 13. *Augusti* 1718. p.98. & 99.
- Supellectilia, Statuas argenteas, aliaque argenti

genta ad Cappellam S. Erasmi, pro' cuius ornatu a triginta annis citra semper inter-
venerunt, necnon pecunias exactas. & exi-
gendas ex Gabellis, & aliis bonis dictæ
Cappellæ assignatis per Consilium Civita-
tis, pertinere, eorum vero custodiam
spectare ad Deputatos, resolvit Sac. Congre-
gatio in *Ujetana* 2. Julii 1718. ad II.
dub. pag. 79. 80. & 81.
Suspensionem a Divinis ab Episcopo contra
Procuratores Capituli inflictam non susti-
neri, respondit Sacra Congregatio in *Sul-
monen.* 2. Dec. 1719. pag. 154.
Suspensionis poena ab eo incurta, qui Ordines sine Dimissoriis proprii Episcopi suscepit tollenda est per Apostolicam dispensationem, non obstante, quod Ordinarii consensus deficiat, in *Romana* 21. Maii 1718. ad V. *dub.* p. 60. 61. & 62.
Suspensus remanet ab executione Ordinum susceptorum is, qui illos sine Dimissoriis proprii Episcopi suscepit, in *Romana* 21. Maii 1718. ad IV. *dub.* p. 60. 61. & 62.
Syndicos Fratrum Ordinis S. Francisci non posse procedere ad venditionem Mobilium, aliarumque rerum, nisi, prævia Edictorum affixione, & venditio fiat majori Oblatori, in *Ordinis S. Francisci* 18. Martii 1719. pag. 172. & 173.

T

T Axam Seminatio solvere tenentur Parochi, Beneficiati, Confraternitates, cæterique omnes comprehensi in taxa, & cogendi sunt pro terminis decursis, & decurrendis, quacumque appellatione suspensiva, & quibuscumque inhibitionibus Urbis non obstantibus, in *Interammen. taxa Seminarii* 11. Maii 1720. p. 381.
Testes super puritate sanguinis non debere a Collegiali, qui in Collegium S. Clementis Civitatis Bononiæ sit recipiendus examinari, resolutum fuit in *Bononien.* 21. Maii 1718. pag. 66. 67. & 68.
Thesaurario competere, & non in beneficium Cathedralis Ecclesiæ cedere debere ceram, quæ in Festo Purificationis pro publica distributione superest, responsum fuit in *Castellaneten. visitationis sacrorum liminum* 9. Maii 1719. ad II. *dub.* p. 195.
Thesaurarium teneri curam Animarum, sicut alios Parochos, exercere, respondit Sacra Congregatio in *Castellaneten. visitationis sacrorum liminum* 9. Maii 1719. ad III. *dub.* pag. 95.
Thesaurarium teneri subministrare omnia necessaria pro sonitu campanarum, respondit Sacra Congregatio in *Castellaneten. visitationis sacrorum liminum* 9. Maii 1719. ad I. *dub.* pag. 195.
Tonsura potest conferri feria sexta post pran-

dium ante diem Sabbathi Quatuor temporum, præsertim si extet immemorabilis consuetudo, in *Portalegren.* 13. Aprilis 1720. p. 297.
Tonsuratum haud licite esse Hyacinthum, & prævia relaxatione suspensionis esse capacem Beneficii, responsum fuit in *Aquilana* 7. Septembris 1720. p. 373.
Transactionem non sustineri, respondit Sac. Congreg. in *Fanen.* 18. Martii 1719. ad I. *dub.* p. 169.
Transactionem non esse confirmandam, respondit Sac. Congr. in *Aslen. benefacti* 19. Novemb. 1718. p. 28. 29. & 30.
Translatio Legati, seu oneris celebrationis Missarum nequit ab hærede fieri in Altari S. Francisci de Paula ad Ecclesiam Collegiatam, in *Brundusina adimplemeni* 26. Aug. 1719. ad II. *dub.* p. 228.
Translationem Missarum non esse concedendam, respondit Sac. Congr. in *Regien.* 5. Augusti 1719. p. 221.
Translationem Parochialis non sustineri, sed revocandam esse respondit Sac. Congr. in *Parmen. translationis Parochiæ* 2. Decembris 1719. pag. 255.

V

V IA Processionum determinanda est a Præfeto Chori, interveniente Capitulo, in *Regien.* 5. Augusti 1719. ad VI. *dubium.* pag. 219.
Vicarii Generalis munus fuit demandatum Joanni Mariæ Giuranna, ut illud nomine Sacræ Congregationis exerceret, donec lis super Vicarii electione definiretur, in *Umbriaticen. electiois Vicarii Capitularis* 26. Martii 1718. pag. 33.
Vicarium Generalem Ecclesiæ Toletanæ non esse a suo munere removendum, respondit Sacra Congregatio in *Toletana Ordinationum* 11. Junii 1718. pag. 72.
Visitare Ecclesiam S. Joannis ad Templum Episcopo non licere, respondit Sac. Congregatio in *Asculana visitationis* 2. Martii 1719. pag. 162.
Visitacionem Sacrorum liminum debere ab Episcopo Carpentoratensi de quadriennio in quadriennium fieri, rescriptis Sac. Congregatio in *Carpentoratens.* 19. Februarii 1718. p. 22. & 23.
Visitacioni, & directioni Episcopi non subjacent Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium Abbatæ S. Laurentii in Dogholo, in *Nullus, seu S. Severini jurisdictionis* 4. Februarii 1719. ad III. *dub.* p. 114.
Unionem Ecclesiæ S. Joannis in Statua esse confirmandam, respondit Sac. Congregatio in *Reatina unionis Ecclesiæ* 8. Julii 1719. pag. 212.

BX Catholic Church. Congregatio
1935 Concilii
A36 Thesaurus resolutionum
t.1 Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 14 19 09 008 5